

Úřední věstník

Evropské unie

C 161 E

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

31. května 2011

Oznámení č.

Obsah

Strana

I Usnesení, doporučení a stanoviska

USNESENÍ

Evropský parlament

ZASEDÁNÍ 2010–2011

Dílčí zasedání dne 18. do 20. května 2010

Zápis z tohoto zasedání byl zveřejněn v Úř. věst. C 256 E, 23.9.2010

Texty přijaté dne 19. května 2010, které se týkají udělení absolutoria za plnění rozpočtu 2008, byly uveřejněny v Úř. věst. L 252, 25.9.2010, s. 22.

PŘIJATÉ TEXTY

Úterý, 18. května 2010

2011/C 161 E/01

Vytvoření společného programu EU pro znovuušídlování

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o vytvoření společného programu EU pro znovuušídlování (2009/2240(INI)) 1

2011/C 161 E/02

Klíčové kompetence v měnícím se světě: provádění pracovního programu v oblasti vzdělávání a odborné přípravy na rok 2010

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o klíkových schopnostech pro měnící se svět: provádění pracovního programu Vzdělávání a odborná příprava 2010 (2010/2013(INI)) 8

2011/C 161 E/03

Deontologické otázky spojené s řízením podniků

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o deontologických otázkách vztahujících se k řízení podniků (2009/2177(INI)) 16

2011/C 161 E/04

Strategie EU pro mládež – investování do mládeže a posílení jejího postavení

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o strategii EU pro mládež – investování do mládeže a posílení jejího postavení (2009/2159(INI)) 21

CS

(Pokračování na následující straně)

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 161 E/05	Zjednodušení SZP Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o zjednodušení SZP (2009/2155(INI))	32
2011/C 161 E/06	Nový vývoj v oblasti veřejných zakázek Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o novém vývoji v oblasti veřejných zakázek (2009/2175(INI))	38
2011/C 161 E/07	Soudržnost politik ve prospěch rozvoje a koncepce „Oficiální rozvojová pomoc plus“ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o soudržnosti politik EU ve prospěch rozvoje a o koncepci oficiální rozvojové pomoci plus (ODA +) (2009/2218(INI))	47
2011/C 161 E/08	Sankce v případě vážného porušení sociálních předpisů v silniční dopravě Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o sankcích v případě vážného porušení sociálních předpisů v silniční dopravě (2009/2154(INI))	58
2011/C 161 E/09	Úsilí Evropské unie v boji proti korupci Prohlášení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o úsilí Evropské unie v boji proti korupci	62
Středa, 19. května 2010		
2011/C 161 E/10	Potravinářské přídatné látky jiné než barviva a náhradní sladidla (hovězí a/nebo vepřový trombin) Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 o návrhu směrnice Komise, kterou se mění přílohy směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/2/ES o potravinářských přídatných látkách jiných než barviva a náhradní sladidla a kterou se zrušuje rozhodnutí 2004/374/ES	63
2011/C 161 E/11	Akční plán pro dárcovství a transplantaci orgánů (2009–2015) Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 o sdělení Komise: Akční plán pro dárcovství a transplantaci orgánů (2009–2015): posílená spolupráce mezi členskými státy (2009/2104(INI))	65
2011/C 161 E/12	Institucionální aspekty přístupu Evropské unie k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 o institucionálních aspektech přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (2009/2241(INI))	72
2011/C 161 E/13	Konference hodnotící Římský statut Mezinárodního trestního soudu konané v Kampale v Ugandě Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 o konferenci hodnotící Římský statut Mezinárodního trestního soudu konané v Kampale v Ugandě.	78
Čtvrtek, 20. května 2010		
2011/C 161 E/14	Vytvoření jednotného trhu pro spotřebitele a občany Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o vytvoření jednotného trhu pro spotřebitele a občany (2010/2011(INI))	84
2011/C 161 E/15	Dialog mezi univerzitami a podniky: nové partnerství pro modernizaci evropských univerzit Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o dialogu mezi univerzitami a podniky: nové partnerství pro modernizaci evropských univerzit (2009/2099(INI))	95

Úterý, 18. května 2010

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

USNESENÍ

EVROPSKÝ PARLAMENT

Vytvoření společného programu EU pro znovuušídlování

P7_TA(2010)0163

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o vytvoření společného programu EU pro znovuušídlování (2009/2240(INI))

(2011/C 161 E/01)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 78 a 80 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na mezinárodní a evropské nástroje na ochranu lidských práv, zejména na Úmluvu OSN o právním postavení uprchlíků, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (ICCPR), Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (ECHR), Listinu základních práv Evropské unie a na práva a záruky, které tyto nástroje přiznávají uprchlíkům a žadatelům o mezinárodní ochranu,
- s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o právech dítěte a na prvořadý záměr členských států chránit nejvyšší zájmy dítěte,
- s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 6. června 2007 o budoucím společném evropském azylovém systému (KOM(2007)0301),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 17. června 2008 nazvané Plán politiky pro azyl – Integrovaný přístup k ochraně celé EU (KOM(2008)0360),
- s ohledem na závěry 2908. zasedání Rady ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci, které se konalo dne 28. listopadu 2008 ((16325/1/08 REV 1 (Presse 344)) a bylo konkrétně zaměřeno na přijímání uprchlíků z Iráku,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o vytvoření společného programu EU pro znovuušídlování (KOM(2009)0447),
- s ohledem na návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 (KOM(2009)0456),
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2009 o sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům – Stockholmský program ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2009)0090.

Úterý, 18. května 2010

- s ohledem na komentář vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) ke sdělení Komise o vytvoření společného programu EU pro znovuušídlování a k návrhu rozhodnutí, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013,
 - s ohledem na postoj Evropského parlamentu ze dne 7. května 2009 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států⁽¹⁾,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0131/2010),
- A. vzhledem k tomu, že součástí spravedlivé a realistické migrační politiky Evropské unie zahrnující společný evropský azylový systém (CEAS) musí být účinný, kvalitní a udržitelný program pro znovuušídlování, jenž nabídne trvalé řešení uprchlíkům, kteří se nemohou vrátit do své země původu a jejichž ochranu ani živobytí nelze v prvních azylových zemích zajistit,
- B. vzhledem k tomu, že účelem znovuušídlování není pouze poskytovat humanitární pomoc znovuušídlovaným osobám, ale také zbavit třetí země zátěže spojené s poskytováním útočiště velkému počtu prchlíků, a představuje velmi důležitý prostředek rozdělení odpovědnosti,
- C. vzhledem k tomu, že znovuušídlování uprchlíků je v současné době každoročně umožňováno pouze v 10 členských státech, přičemž koordinace této činnosti mezi nimi téměř neexistuje, což má za následek, že strategické využití znovuušídlování jako nástroje vnější politiky EU není dostatečné,
- D. vzhledem k tomu, že ze strategického využití programu znovuušídlení mohou mít přímý i nepřímý užitek jak uprchlíci, kteří jsou znovuušídlováni, tak ostatní uprchlíci, kteří zůstávají v první azylové zemi, dále přijímající i jiné země, ale i mezinárodní systém ochrany uprchlíků celkově,
- E. vzhledem k tomu, že program znovuušídlování může napomoci k tomu, aby nelegální přistěhovalectví bylo méně atraktivní pro uprchlíky snažící se o přístup do zemí Evropské unie,
- F. vzhledem k tomu, že potřeba projevit solidaritu třetím zemím, které přijímají velké množství uprchlíků, pro něž je nutno zajistit mezinárodní ochranu, je důležitá a dokazuje nezbytnost projevovat tuto solidaritu i v rámci EU,
- G. vzhledem k tomu, že podíl EU na celosvětovém znovuušídlování je i nadále dosti nízký; vzhledem k tomu, že tento nízký podíl má negativní dopad na snahu EU hrát stěžejní úlohu při řešení globálních humanitárních otázek a na mezinárodních scéně,
- H. vzhledem k tomu, že základem společných politik členských států v oblasti přistěhovalectví a azylu musí být skutečná solidarita, jež by jim umožnila vzít na sebe značný díl odpovědnosti za plnění mezinárodních závazků v oblasti ochrany uprchlíků, ale i odpovědnosti vůči třetím zemím, které jsou značně zatíženy poskytováním útočiště velkému počtu uprchlíků,
- I. vzhledem k tomu, že Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 7. května 2009 rovněž vyzýval k povinné solidaritě při znovuušídlování uprchlíků v rámci EU v případě, že je, mimo jiné, přijímající kapacita některého členského státu nedostatečná, s cílem umožnit přemístění osob požívajících mezinárodní ochrany do jiných členských států, pokud dotyčné osoby souhlasí a jsou-li dodržována jejich základní práva,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 212 E, 5.8.2010, s. 348.

Úterý, 18. května 2010

- J. vzhledem k tomu, že spolupráci se třetími zeměmi, které již několik programů pro znovuusídlování realizovaly, je třeba ještě posílit, aby bylo možné využít jejich zkušeností s přijímáním osob, integračními opatřeními a obecnou kvalitou iniciativ spojených se znovuusídlováním, a to prostřednictvím vzájemné výměny osvědčených postupů,
- K. vzhledem k tomu, že místní i mezinárodní organizace, stejně jako organizace vládní i nevládní, zejména UNHCR, by měly být zapojeny do všech fází programu EU pro znovuusídlování a přispívat k jeho realizaci svými specifickými informacemi, technickými odbornými znalostmi, prognózami v oblasti logistiky a zkušenostmi,
- L. vzhledem k tomu, že evropský program pro znovuusídlování nesmí proces znovuusídlování komplikovat,
- M. vzhledem k předpokladu, že Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) zahájí svou činnost v průběhu roku 2010; vzhledem k tomu, že EASO bude moci nabízet svou pomoc členským státům při realizaci iniciativ spojených se znovuusídlováním a současně zajišťovat koordinaci politik v rámci EU; vzhledem k tomu, že Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu se bude muset aktivně účastnit rozhovorů mezi členskými státy, Komisí a Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky,
- N. vzhledem k tomu, že pozornost je třeba věnovat nejen nutnosti zapojit do znovuusídlování více členských států, ale i kvalitě, udržitelnosti a účinnosti znovuusídlování, přičemž důraz by se měl klást na integrační opatření,
- O. vzhledem k tomu, že by uprchlíci měli mít neprodleně přístup k jazykovým kursům a kursům seznamujícím s kulturou dané země a v případě potřeby i k lékařské a psychologické péči,
- P. vzhledem k tomu, že nezbytným předpokladem úspěchu a účinnosti iniciativ v oblasti znovuusídlování je přístup dospělých na trh práce a okamžitá integrace dětí ve školách, a že by tyto osoby měly mít přístup k poradenským službám v oblasti vzdělávání a zaměstnanosti,
- Q. vzhledem k tomu, že jak ve veřejné správě (např. v obcích), tak v rámci občanské společnosti (od organizací nevládních k organizacím dobročinným a od škol k sociálním službám) existuje několik subjektů, které mají zkušenosti i potřebné odborné znalosti, aby mohly uplatňovat vyhodnocovací mechanismy,
- R. vzhledem k tomu, že spolupráce s výše uvedenými subjekty – zejména s obcemi – se v zemích, které již mají ustálené postupy pro znovuusídlování, ukázala velmi přínosnou pro přijímání a integraci uprchlíků,
- S. vzhledem k tomu, že stanovování priorit by se mělo stát co nejflexibilnějším a vždy by se mělo přihlížet ke skutečné prioritě, kterou je nutno dát kategoriím nejzranitelnějších osob určeným UNHCR,
- T. vzhledem k tomu, že znovuusídlování je třeba realizovat jako doplňkové řešení k jiným trvalým řešením, jež mají žadatelé o mezinárodní ochranu v EU k dispozici a od nichž nelze odhlížet, a vzhledem k tomu, že snahy v oblasti znovuusídlování uprchlíků by neměly být na úkor úsilí o zajištění spravedlivého a účinného přístupu k azylu v rámci EU,
- U. vzhledem k tomu, že významnou úlohu hrají také programy pro přemísťování uprchlíků v rámci EU, a měly by proto být podporovány spolu s činnostmi spojenými se znovuusídlováním, jimiž se zabývá tato zpráva,
- V. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 7. května 2009 Evropský parlament rovněž vyzýval k zavedení systému, na jehož základě by se osoby požívající mezinárodní ochrany ze strany členských států, které se potýkají s mimořádnou a nepřiměřenou zátěží, převedly po konzultaci s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky do jiných členských států s tím, že by bylo nutné zajistit, aby se přitom zachovávala nediskriminační, transparentní a jednoznačná pravidla, která je třeba v návaznosti na požadavek Parlamentu rovněž uplatňovat,

Úterý, 18. května 2010

W. vzhledem k tomu, že pokud členské státy, které se nikdy nezapojily do programů pro znovuusídlování, nebudou mít přístup k informacím, lidským zdrojům, odbornému poradenství a neustálému monitorování úsilí v oblasti znovuusídlování, nebude pro ně vůbec snadné se zapojit, a bude tak nesnadné dosáhnout cíle, kterým je zapojení většího počtu členských států,

Skutečný a účinný program EU pro znovuusídlování

1. vítá iniciativu Komise, která navrhuje změnit Evropský uprchlický fond tak, aby se v něm projevil vliv programu EU pro znovuusídlování;
2. kladně oceňuje výše uvedené obecné cíle stanovené ve sdělení o programu EU pro znovuusídlování a stále větší pozornost, jež je znovuusídlování věnována v obecné politice EU v oblasti azylu;
3. požaduje přijetí opatření, na jejichž základě budou členské státy a místní orgány informovány o výhodách znovuusídlování uprchlíků;
4. připomíná však, že rozpočtová položka a finanční podpora jsou nedostačující k tomu, aby byl program pro znovuusídlování uplatňován skutečně v celé EU;
5. naléhavě žádá členské státy, aby podpořily zavedení mechanismů soukromého financování a obecnou součinnost státní a soukromé iniciativy s cílem posílit Evropský program pro znovuusídlování;
6. žádá ambicióznější program, který zajistí kvalitu a účinnost znovuusídlování a bude obsahovat konkrétní pokyny týkající se vytvoření nového vzoru pro stanovování priorit, vytvoření pobídek pro členské státy, které je mají přimět k tomu, aby umožňovaly znovuusídlování uprchlíků, a zajištění souladu znovuusídlování s dalšími politikami EU v oblasti azylu, a který bude obsahovat také standardy pro podmínky přijímání a vyhodnocovací mechanismy, které je třeba přijmout v rámci každé iniciativy spojené se znovuusídlováním;
7. domnívá se, že nové finanční výhledy (na období 2007–2013) by měly stanovit specifický rámec pro znovuusídlování. Ten by mohl mít podobu odděleného fondu na znovuusídlování a měl by poskytovat finanční podporu ambicióznějšímu programu znovuusídlování;
8. vítá otevření nového Evakuačního transitzního centra (ETC) v Rumunsku, jež poskytuje dočasné útočiště uprchlíkům, které je naléhavě potřeba znovuusídlit, a/nebo uprchlíkům, kteří nemohou zůstat v zemích prvního azylu; vyzývá Komisi, aby této možnosti využívala a aby rovněž podporovala znovuusídlování prostřednictvím Evakuačního transitzního centra;
9. vítá iniciativy ad hoc řady členských států ohledně přijetí uprchlíků, které je třeba naléhavě znovuusídlit, uznává však, že iniciativy tohoto druhu musí mít organizovanější podobu;

Požadavky účinnosti a schopnosti reagovat v souvislosti s opatřeními v oblasti znovuusídlování

10. zdůrazňuje, že účinný program EU pro znovuusídlování by měl zajistit ochranu a trvalá řešení dlouhodobých rozvlekklých situací uprchlíků a zároveň umožnit v mimořádných situacích či v případech nepředvídatelné události rychle a adekvátně reagovat, a že priority pro určitý rok by se měly stanovovat tak, aby v případě humanitární krize, která může nastat v průběhu daného roku, umožňovaly pohotovou reakci;
11. trvá na tom, že kromě informací, které může poskytnout UNHCR, nevládní a jiné organizace, je pro přípravu znovuusídlování uprchlíků, vyhodnocení jejich potřeb a odpovídající naplánování další fáze znovuusídlování důležité umožnit práci v terénu,
12. vybízí k tomu, aby partnerství veřejného a soukromého sektoru s nevládními organizacemi a dalšími sociálními partnery, jako jsou náboženské a etnické organizace, přispívala k realizaci znovuusídlování a k propagaci dobrovolné činnosti v této oblasti;

Úterý, 18. května 2010

13. je přesvědčen, že obce, které jsou do znovuusídlování již zapojeny nebo se na něm začínají podílet, by měly vytvářet partnerství a sdružovat se s jinými obcemi ve své zemi i v členských státech EU, a tím v této oblasti umožnit výměnu zkušeností a posílení spolupráce v celé EU;

14. zdůrazňuje, že je potřeba vytvořit organizovaný rámec spolupráce a v něm nadále získávat odborné znalosti a umožnit shromažďování a výměnu informací; zdůrazňuje také, že účinný program EU pro znovuusídlování musí členským státům (těm, které se programu již účastní nebo by se účastnit chtěly) umožňovat přístup k lidským zdrojům, odbornému poradenství a sdíleným informacím, které mohou být užitečné v každé fázi iniciativy spojené se znovuusídlováním; uznává, že všichni, kdo se účastní znovuusídlování, zvláště znovuusídlení uprchlíci, jsou významným zdrojem informací pro vyhodnocení iniciativ souvisejících se znovuusídlením;

15. vyzývá členské státy ke společnému hledání a výměně osvědčených postupů vedoucích k lepší účinnosti, které mohou zahrnovat i realizaci společných programů, vzájemné hodnocení, zakládání společných misí, využívání společné infrastruktury (jako jsou např. tranzitní střediska) a pořádání návštěv ve členských státech za účelem vyhodnocení probíhajících iniciativ spojených se znovuusídlováním;

16. žádá, aby byl respektován význam vyhodnocovacích mechanismů sledujících kvalitu přijetí a integrace v hostitelských členských státech; domnívá se, že úspěch znovuusídlování nelze posuzovat pouze z hlediska fyzického přemístění uprchlíků ze třetí země do členského státu, ale také z hlediska provádění opatření, jež umožňují integraci uprchlíků v hostitelské zemi;

17. žádá, aby byla zvláštní pozornost věnována lidským zdrojům podílejícím se na jakémkoli současném či budoucím programu EU pro znovuusídlování, aby se mohly využívat osvědčené postupy pro adaptaci a integraci uprchlíků v hostitelské společnosti, neboť se ukazuje, že opatření v oblasti znovuusídlování je nutné provádět pod dohledem příslušných úředníků a odborníků;

Stálé oddělení pro znovuusídlování, základní kámen účinného společného programu EU pro znovuusídlování

18. je si vědom, že v EU neexistuje dostatečná strukturovaná spolupráce v oblasti znovuusídlování, která vyžaduje značné logistické přípravy, například pracovní návštěvy zaměřené na výběr a průzkum, lékařské prohlídky a bezpečnostní prověrky, organizaci cest a vyřizování víz, jakož i programy přijímání znovuusídlenců a jejich integraci, jak je uvedeno ve sdělení KOM(2009)0447;

19. potvrzuje navíc svůj názor, že absence mechanismů spolupráce a koordinace mezi členskými státy zvyšuje náklady operací souvisejících se znovuusídlováním, snižuje jejich atraktivitu a oslabuje jejich strategický dopad;

20. doporučuje proto vytvořit zvláštní oddělení s vlastními zaměstnanci, jejichž úkolem bude zajišťovat potřebnou koordinaci mezi všemi probíhajícími činnostmi členských států souvisejícími se znovuusídlováním;

21. je přesvědčen, že nejvhodnějším institucionálním rámcem tohoto oddělení pro otázky znovuusídlování by byl Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), kde by toto oddělení mohlo spolupracovat v rámci politik EU v oblasti azylu a migrace;

22. domnívá se, že toto oddělení by mohlo navázat užší kontakt s UNHCR a místními nevládními organizacemi, a obdržet tak důležité informace týkající se např. naléhavých priorit, integračních technik atd. a tyto informace pak předávat členským státům a orgánům a institucím EU;

23. trvá také na tom, že by oddělení pro otázky znovuusídlování mohlo hrát významnou úlohu při sledování a hodnocení kvality a účinnosti programu pro znovuusídlování na evropské úrovni, a to tím, že by na základě informací od institucí/orgánů zapojených v členských státech do iniciativ v oblasti znovuusídlování vypracovávalo výroční zprávy o všech činnostech;

Úterý, 18. května 2010

24. rád by zdůraznil, že oddělení pro otázky znovuusídlování by mělo vést seznam nevládních organizací, dobročinných organizací a dalších subjektů, které mohou v rámci procesu znovuusídlování uprchlíků spolupracovat se správními orgány; dále poznamenává, že výše zmíněné oddělení by mělo pravidelně vydávat dokumenty, v nichž budou stanoveny standardy a kritéria, které budou tyto subjekty muset splňovat, aby se mohly zapojit do programů EU v oblasti znovuusídlování;

25. zdůrazňuje, že EASO se může velmi užitečným způsobem podílet na zajišťování souladu a komplementarity programu EU pro znovuusídlování a dalších politik EU v oblasti azylu;

Flexibilní stanovování priorit

26. uvědomuje si, že vhodný program pro znovuusídlování vyžaduje pravidelnou aktualizaci státních příslušností a kategorií uprchlíků, kteří by měli být v rámci procesu znovuusídlování upřednostňováni, přičemž zvláštní ohled je třeba brát na mimořádné události v různých zeměpisných oblastech a na obzvláště zranitelné osoby, které potřebují ochranu nejvíc;

27. je přesvědčen, že v souladu s návrhem by priority EU pro určitý rok měla stanovit Komise, přičemž na všech fázích výběru a posuzování kandidátů na znovuusídlování by se měly velmi výrazně a účinně podílet úřad UNHCR a Evropský parlament;

28. navrhuje, aby se výroční schůze odborné skupiny pro otázky znovuusídlování účastnila delegace poslanců z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro rozvoj;

29. domnívá se, že program EU pro znovuusídlování by měl zahrnovat zvláštní postupy, na jejichž základě se Evropský parlament bude moci zapojit do sestavování priorit EU pro daný rok;

30. vybízí EASO, aby se významnou měrou podílel na sestavování plánu znovuusídlování v rámci EU;

31. obhajuje zásadu, že v souladu s tím, že je nutné, aby priority EU pro určitý rok bylo možné upravovat, měly by existovat kategorie, jež zůstanou každý rok neměnné, aby členské státy mohly obzvláště zranitelným osobám nabízet možnost znovuusídlování kdykoli v průběhu roku;

32. navrhuje, aby byla jednotlivým členským státům umožněna příprava na nouzové postupy pro případ nepředvídaného vývoje v humanitární oblasti – pro situace, kdy jsou uprchlíci například vystaveni ozbrojenému útoku nebo kdy přírodní neštěstí nebo katastrofy vážně ohrožují uprchlické tábory; domnívá se, že díky těmto postupům by bylo možné realizovat znovuusídlování v krátkém časovém horizontu, přičemž související administrativní opatření by bylo možné provést v rámci zkráceného časového rozvrhu nebo, v určitých případech, až poté, co se uprchlíci přemístí; doporučuje, aby byla tato oblast považována za jeden z cílů programu EU pro znovuusídlování;

Zajištění většího počtu členských států podílejících se na znovuusídlování

33. vyjadřuje politování nad skutečností, že programy pro znovuusídlování má v současné době pouze 10 členských států a že vznikly bez jakékoli koordinace;

34. je si vědom, že účast členských států je i nadále dobrovolná vzhledem k rozdílům týkajícím se podmínek přijímání, partnerů spolupráce a právních kritérií, na jejichž základě se rozhoduje o tom, komu lze znovuusídlení poskytnout;

35. uvědomuje si, že některé členské státy, zejména ty na jihu Evropy, čelí v důsledku své polohy na vnějších hranicích Unie zvláštním výzvě;

Úterý, 18. května 2010

36. přesto však žádá, aby byly vytvořeny větší pobídky, které budou motivovat další členské státy k účasti na programu EU pro znovuušídlování; uvědomuje si, že i když je větší finanční pomoc důležitá, nemělo by se zapomínat na EASO, které může v tomto ohledu představovat značný přínos, neboť se může snažit vyrovnávat situaci zlepšováním kvality služeb pro uprchlíky poskytovaných v členských státech a nabízením pomoci za použití nejúčinnějších postupů pro přijetí a integraci;

37. navrhuje větší finanční pomoc členským státům, jež by se rády zapojily do programu EU pro znovuušídlování, s cílem poskytnout jim pomoc při vytváření udržitelného programu znovuušídlování a snížit zátěž těchto států, která je s podobnou iniciativou v počáteční fázi spojena; navrhuje, s cílem zabránit nadměrnému dopadu na Evropský uprchlický fond, aby byla výše finanční pomoci po počátečních letech účasti na programu uvedena na stejnou úroveň jako u ostatních členských států;

38. je přesvědčen, že počet uprchlíků znovuušídlených v EU nebude možné zvyšovat, aniž by byl zaveden administrativní a odborný rámec, jenž by tvořil základ tohoto programu, a stále struktury, jež by zajišťovaly přípravu na znovuušídlování a následnou kontrolu integračního procesu;

Vyhodnocovací mechanismy

39. domnívá se, že účinný program EU pro znovuušídlování musí zahrnovat ustanovení o vyhodnocovacích mechanismech, neboť klade důraz na kvalitu znovuušídlování v každém členském státě a na dobré standardy ve všech fázích od uznání až po přijetí a integraci uprchlíků;

40. vyzývá členské státy zapojené do programu pro znovuušídlování, aby vyhodnotily opatření, která přijaly v rámci postupu znovuušídlování, s cílem zajistit a zlepšit integraci uprchlíků. Členské státy by rovněž měly pravidelně sledovat integraci uprchlíků;

41. je toho názoru, že vládní orgány by měly co nejvíce upevnit spolupráci s nevládními subjekty (např. s mezinárodními a místními nevládními organizacemi) a využívat jejich odborných znalostí a zkušeností s prací s uprchlíky při vytváření iniciativ v oblasti znovuušídlování uprchlíků; účast občanské společnosti v Evropském programu pro znovuušídlování bude oporou pro iniciativy členských států a místních orgánů na podporu a přijímání uprchlíků;

42. podporuje velké úsilí ze strany všech zúčastněných subjektů, jehož cílem je umožnit uprchlíkům, a to zejména těm nejzranitelnějším, přístup k vhodnému bydlení, zdravotní péči, vzdělání, jazykovým kursům a psychologické pomoci, ale i na trh práce, a zajistit tak jejich úspěšnou integraci;

43. žádá úřad EASO, a především jeho navrhované oddělení pro otázky znovuušídlování, aby v úzké spolupráci s UNHCR, nevládními organizacemi a místními orgány stanovil jasná kritéria pro kvalitu znovuušídlování a sledoval znovuušídlování uprchlíků, a přispěl tak k hodnocení a dalšímu zdokonalování činnosti vykonávané členskými státy v souvislosti se znovuušídlováním;

44. znovu zdůrazňuje úlohu EASO jako subjektu, který by mohl upozorňovat na určité nedostatky iniciativ v oblasti znovuušídlování, pomáhat členským státům při hledání konkrétních řešení a podporovat dostupné osvědčené postupy spolu se stálým oddělením pro otázky znovuušídlování;

45. vyzývá k uspořádání společné výroční rozpravy Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro zahraniční věci EP, která by mohla přispět k rozvíjení programu;

*

* *

46. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Úterý, 18. května 2010

Klíčové kompetence v měnícím se světě: provádění pracovního programu v oblasti vzdělávání a odborné přípravy na rok 2010

P7_TA(2010)0164

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o klíčových schopnostech pro měnící se svět: provádění pracovního programu Vzdělávání a odborná příprava 2010 (2010/2013(INI))

(2011/C 161 E/02)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 25. listopadu 2009 nazvané „Klíčové schopnosti pro měnící se svět“ (KOM(2009)0640),
- s ohledem na osm klíčových schopností uvedených v doporučení Evropského parlamentu a Rady 2006/962/ES ze dne 18. prosince 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení – Evropském referenčním rámci ⁽¹⁾,
- s ohledem na desetiletý pracovní program „Vzdělávání a odborná příprava 2010“ a na následné společné průběžné zprávy o pokroku v jeho provádění,
- s ohledem na usnesení Rady ze dne 15. listopadu 2007 nazvané „Novými dovednostmi k novým povoláním“ ⁽²⁾,
- s ohledem na zprávu odborné skupiny pro nové dovednosti a nová pracovní místa nazvanou „Novými dovednostmi k novým povoláním: okamžitá opatření“,
- s ohledem na závěry ze zasedání Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy („ET 2020“) ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. ledna 2008 o vzdělávání dospělých: Na vzdělávání není nikdy pozdě ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 18. prosince 2008 o celoživotním učení jako základu znalostí, kreativity a inovací – provádění pracovního programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“ ⁽⁵⁾,
- s ohledem na rámec evropské spolupráce v oblasti mládeže přijatý v listopadu roku 2009,
- s ohledem na evropský konsenzus o rozvoji vzdělávání – strategický rámec, který sestavili zástupci orgánů EU, členských států, občanské společnosti a jiných zúčastněných stran v listopadu roku 2007,
- s ohledem na podrobné hodnocení národních zpráv a porovnání výkonnosti se souborem ukazatelů a referenčních úrovní (SEK(2009)1598 a SEK(2009)1616),
- s ohledem na články 165 a 166 Smlouvy o fungování EU,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. C 290, 4.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 41 E, 19.2.2009, s. 46.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 45 E, 23.2.2010, s. 33.

Úterý, 18. května 2010

- s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání (A7-0141/2010),
- A. vzhledem k tomu, že kvalitní vzdělávání a odborná příprava jsou nutné pro osobní rozvoj každého jedince, pro rovnost a boj proti sociálnímu vyloučení a chudobě, pro aktivní občanství a sociální soudržnost,
- B. vzhledem k tomu, že zlepšení kvality vzdělávání a odborné přípravy všech studentů s cílem dosáhnout lepších výsledků a schopností, a to v první řadě prostřednictvím nových, důraznějších politik zaměřených na rozšíření vzdělávací nabídky, je prioritou,
- C. vzhledem k tomu, že i přes určitá zlepšení ve výkonnosti vzdělávání a odborné přípravy v Evropské unii nebude většina referenčních úrovní stanovených EU pro rok 2010 dosažena; vzhledem k tomu, že zejména dovednosti stále nejsou na odpovídající úrovni a že jedna třetina evropské populace dosahuje nízké úrovně vzdělání,
- D. vzhledem k tomu, že ani deset let po zahájení boloňského procesu nebylo dosaženo mezi členskými státy žádoucího sblížení v oblasti vysokoškolského vzdělávání,
- E. vzhledem k tomu, že politika vzdělávání a odborné přípravy by měla všem občanům bez ohledu na jejich věk, pohlaví, zdravotní, tělesný, duševní a psychický stav, jazyk, etnický původ, státní příslušnost, náboženství a sociální a ekonomickou situaci umožnit po celý život nabývat, aktualizovat a rozvíjet jejich dovednosti a schopnosti,
- F. vzhledem k tomu, že vzdělávání a odborná příprava jsou klíčovými prvky v úspěšném provádění obnovené sociální agendy EU pro příležitosti, přístup a solidaritu; vzhledem k tomu, že provedení tohoto programu by pomohlo vytvořit větší počet pracovních míst, zvýšit jejich kvalitu a dát většímu množství evropských občanů možnost, aby co nejlépe využili svůj potenciál,
- G. vzhledem k tomu, že je nutné trvale usilovat o to, aby byl zajištěn rovný přístup žen ke vzdělávání na všech úrovních a aby volba vzdělání nebyla předem určena stereotypy týkajícími se pohlaví,
- H. vzhledem k tomu, že k plnému uplatnění klíčových schopností jsou nezbytné další politické kroky jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni,
- I. vzhledem k tomu, že klíčovým problémem pro vzdělávání a odbornou přípravu v Evropě je reforma vzdělávání směřující k ucelenému vzdělávacímu systému zaměřenému na vědomosti, který připraví mladé lidi tak, aby se stali spokojenými, aktivními světoobčany, připravenými na vstup na trh práce,
- J. vzhledem k tomu, že provádění a další rozvoj strategií celoživotního vzdělávání jsou pro mnohé členské státy i nadále závažným problémem; vzhledem k tomu, že by se mělo více pozornosti věnovat celému životnímu cyklu, a nikoliv se zaměřovat na konkrétní odvětví či skupiny,
- K. vzhledem k tomu, že výnosy investic do vzdělávání jsou patrné pouze z dlouhodobého hlediska, a vzhledem k tomu, že je důležité zajistit, aby je politický program neopomíjel; vzhledem k tomu, že bychom měli vyzvat k vypracování pokynů v oblasti kvality systémů vzdělávání a odborné přípravy, které by platily v celé EU, a že by v této oblasti neměla platit rozpočtová omezení, nebo by přinejmenším vyčleněné prostředky měly růst a ne klesat, vzhledem k tomu, že EU proto potřebuje rozpočtový mechanismus nezávislý na ročním programování v oblasti vzdělávání a odborné přípravy,
- L. vzhledem k tomu, že investice do vzdělávání a odborné přípravy, rekvalifikačních programů a doškolování a přizpůsobování znalostí a schopností všech jsou nezbytnou podmínkou pro překonání krize a řešení dlouhodobých problémů souvisejících s konkurenceschopností světového hospodářství, zaměstnaností, zvyšováním mobility a se sociálním začleněním,

Úterý, 18. května 2010

- M. vzhledem k tomu, že více než 80 % učitelů na základních školách a 97 % učitelů v předškolních zařízeních v Unii jsou ženy, zatímco na středních školách jejich podíl dosahuje pouze 60 % a na vysokých školách a ve výzkumných zařízeních nedosahuje ani 40 %,
- N. vzhledem k tomu, že obtíže, s nimiž se učitelé potýkají, narůstají v souvislosti se složitějším a různorodějším vzdělávacím prostředím a patří k nim například změny informačních a komunikačních technologií (ICT), finanční omezení, která jsou důsledkem hospodářské krize, změny společenských a rodinných struktur a multikulturní prostředí,
- O. vzhledem k tomu, že k řešení těchto zásadních problémů bude důležité uplatnit strategický rámec evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy do roku 2020,
- P. vzhledem k tomu, že význam schopností pracovat s digitálními technologiemi se ve vyvíjející se znalostní ekonomice a na trhu práce EU bude zvyšovat; vzhledem k tomu, že tyto schopnosti skýtají příležitost k hospodářské obnově, podpoře podnikání a lepší dostupnosti zaměstnání,
- Q. vzhledem k tomu, že sport je jedním z nejúčinnějších nástrojů v boji proti závislostem na návykových látkách (kouření, alkoholismus a užívání drog), přičemž v tomto ohledu jsou žáci a studenti vysokých škol jednou z nejohroženějších společenských skupin; vzhledem k tomu, že prvořadou podmínkou pro sportovní činnost žáků a studentů je existence odpovídajícího zázemí a infrastruktury,
1. vítá výše uvedené sdělení Komise nazvané „Klíčové schopnosti pro měnící se svět“;
 2. konstatuje, že i přes pokrok, jehož bylo v uplynulých letech dosaženo, stále mnoho evropských občanů nemá dostatečné schopnosti; poukazuje na to, že jeden ze sedmi mladých lidí (ve věku 18–24 let) opouští školu předčasně (6 milionů žáků v EU 27 předčasně ukončí školní docházku), jeden ze čtyř patnáctiletých má nedostatečné schopnosti související se čtením, přibližně 77 milionů obyvatel (téměř jedna třetina evropské populace ve věku od 25 do 64 let) nemá žádnou nebo jen nízkou formální kvalifikaci, že pouze jedna čtvrtina má vysokou kvalifikaci a že příliš mnoho evropských občanů nemá dovednosti v oblasti informačních a komunikačních technologií; zdůrazňuje, že velmi nízká úroveň schopností je v celé EU přetrvávajícím problémem, a je znepokojen skutečností, že počet mladých lidí, kteří ve věku 15 let nedosáhli plné gramotnosti, se zvyšuje (21,3 % v roce 2000, 24,1 % v roce 2006);
 3. žádá Komisi, aby pokračovala v diskusi o dokumentu „Novými dovednostmi k novým povoláním“; poukazuje na to, že do roku 2020 bude vysokoškolské vzdělání nezbytné pro dalších 16 milionů pracovních míst, čtyři miliony pracovních míst budou vyžadovat středoškolské vzdělání, zatímco pracovních míst vyžadujících nízkou kvalifikaci bude o 12 milionů méně; poukazuje na to, že do roku 2015 bude drtivá většina pracovních míst ve všech odvětvích vyžadovat dovednosti v oblasti informačních a komunikačních technologií; žádá, aby do této diskuse byly zapojeny všechny zainteresované strany, včetně učitelů, studentů, příslušných odborných organizací, nevládních organizací a odborových svazů, subjektů občanské společnosti a zejména sdružení rodičů a žáků, stejně jako zástupců podnikatelských kruhů;
 4. považuje za zásadní, aby byly zavedeny politiky, které by směřovaly ke zlepšení kvality vzdělávání a odborné přípravy pro všechny studenty, a zdůrazňuje, že aby evropské vzdělávací systémy reagovaly na problémy související s celosvětovou konkurencí, je nutné zvýšit nabídku možností vzdělávání, která musí být kvalitnější a širší, aby odpovídala naléhavým požadavkům profesních odvětví a trhu práce;
 5. považuje studium jazyků za zásadní pro usnadnění přístupu mladých lidí na trh práce a pro podporu jejich mobility a rovných příležitostí;
 6. vyzývá členské státy k dalšímu provádění evropského rámce kvalifikací;
 7. žádá, aby se pozornost věnovala nejen takzvaným „zeleným“, ale také „bílým“ pracovním místům; poukazuje na to, že poměr osob ve věku nad 65 let k osobám ve věku 15 až 64 let se zvýší z 26 % v roce 2008 na 38 % v roce 2030; konstatuje, že jsou proto stále potřebnější sdílené politiky pro aktivní stárnutí, se zvláštním odkazem na podporu gramotnosti v oblasti informačních a komunikačních technologií, obnovy a aktualizace klíčových schopností v této oblasti s cílem překonat zaostávání v oblasti digitálních technologií, které je stále častější příčinou sociálního vyloučení seniorů;

Úterý, 18. května 2010

8. konstatuje, že ve sdělení Komise o strategii EU 2020 se zdůrazňuje, že „míra zaměstnanosti žen je mimořádně nízká“ (je zaměstnáno pouze 63 % žen oproti 76 % mužů) a že „bude nezbytné vypracovat politiky na podporu rovnosti žen a mužů s cílem zvýšit míru účasti pracovní síly“; konstatuje, že v této souvislosti je třeba, aby byla politika vzdělávání a odborné přípravy zacílena na odstranění tohoto rozdílu na trhu práce, a přispívala tak k dosažení udržitelného růstu a sociální soudržnosti; trvá na tom, že je nezbytné, aby ve vzdělávání byla od co nejnižšího věku uplatňována rovnost pohlaví;
9. žádá, aby byla zvláštní pozornost věnována potřebě usnadňovat zapojení osob se zdravotním postižením bez ohledu na jejich věk do vzdělávání a odborné přípravy, se zvláštním ohledem na to, aby děti se zdravotním postižením byly od raného věku skutečně začleňovány do vzdělávacích zařízení; zdůrazňuje, že k odstranění jakýchkoli limitů v této oblasti budou zapotřebí náležité investice a dlouhodobá strategie;
10. domnívá se, že vzdělávání by jako celek mělo podporovat získávání demokratických schopností, a to podporováním studentských rad, které studentům umožní, aby přijali spoluodpovědnost za vzdělávání, jak je zakotveno v chartě práv studentů; v této souvislosti dále vyzývá k důkladné diskusi evropské společnosti o fungování a úloze vzdělávání a navrhuje, aby prostorem pro tuto diskusi byla Agora evropských občanů;
11. vyzývá Evropskou komisi, členské státy a zaměstnavatele, aby v úzké spolupráci s poskytovateli vzdělávání a odborné přípravy podporovali zlepšování kvalifikací osob ze znevýhodněného prostředí;
12. uvědomuje si, že globalizace zcela změnila evropské společnosti, a doporučuje, aby se globální a rozvojové vzdělávání stalo součástí celkového vzdělávání, a občané se tak měli možnost vypořádat se všemi hrozbami a příležitostmi měnícího se světa;
13. považuje za nezbytné zavést na všech úrovních vzdělávání a odborné přípravy digitální a mediální gramotnost, seznamování s novými technologiemi a všeobecnou výuku odborných znalostí a kritického přístupu jak při používání moderních forem komunikace, tak s ohledem na mediální obsah; zdůrazňuje, že je třeba bezodkladně zlepšovat elektronické dovednosti všech evropských občanů; poukazuje na to, že je nezbytná odborná příprava a vzdělávání v oblasti informačních a komunikačních technologií na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU, neboť význam těchto dovedností na vyvíjejícím se trhu práce stoupá;
14. zdůrazňuje, že je důležité dostatečně a kvalitně podporovat rozvíjení kompetencí učitelů a zavádět nové způsoby organizace vzdělávání v přitažlivém školním prostředí;
15. zdůrazňuje význam umění, kultury a sportu ve vzdělávání a odborné přípravě a potřebu věnovat zvláštní pozornost těmto předmětům v předškolním, primárním, sekundárním i celoživotním vzdělávání; domnívá se, že stejně jako rozvíjení odborných a technických dovedností, je i kulturní a sociální vzdělávání nedílnou součástí politiky v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, neboť napomáhá rozvíjení praktických schopností, a tím podporuje seberealizaci jednotlivce a získání základních schopností;
16. vyzývá členské státy, aby zajistily dostatečné zdroje umožňující vzdělávacím institucím investovat do sportu a aby v této oblasti posílily spolupráci mezi veřejným a soukromým sektorem;
17. vyzývá členské státy, aby zajistily dostatečné investice do vzdělávání a zaručily tím všem kategoriím přístup na trh práce;
18. zdůrazňuje, že dějiny a jazyk jsou nezbytným nástrojem pro dosažení sociální a kulturní integrace Evropy;

Předškolní vzdělávání

19. poukazuje na význam vysoce kvalitního vzdělávání v raném dětství pro včasné získání klíčových schopností, včetně schopnosti dětí komunikovat jak v rodném jazyce, tak i v jazyce hostitelské země, a zejména pro podporu dětí ze znevýhodněného prostředí a dětí se speciálními (vzdělávacími) potřebami s cílem bojovat proti budoucí chudobě a sociálnímu vyloučení;

Úterý, 18. května 2010

20. upozorňuje na význam podpory čtenářské vzdělanosti již od předškolního vzdělávání a na důležitost dostupných materiálů ke čtení již od předškolního věku;
21. upozorňuje na význam vzdělávání v mateřském jazyce, včetně případů tradičních menšin;
22. zdůrazňuje, že pro mobilitu je nezbytná znalost cizích jazyků: žádá proto členské státy, aby již v raném věku zavedly výuku druhého jazyka;
23. zdůrazňuje, že by měla být zavedena opatření na podporu vzdělávání dětí přistěhovalců, aby se mohly lépe přizpůsobit vzdělávacímu a sociálnímu prostředí hostitelské země;
24. vyzdvihuje potřebu povzbuzovat a podporovat aktivity, které od raného věku rozvíjejí tvořivost dětí, a tak lépe připravují půdu pro inovativní myšlení v Evropě;
25. poukazuje na barcelonské cíle, které usilovaly o to, aby byla do roku 2010 předškolní péče poskytována nejméně 90 % dětí ve věku od tří let do zahájení povinné školní docházky a nejméně 33 % dětí ve věku do tří let, a aby k předškolní péči mělo přístup co nejvíce lidí;

Primární a sekundární vzdělávání

26. vyzdvihuje potřebu pokračovat v rozvíjení a upevňování jazykových znalostí na základních a středních školách, a to i s ohledem na děti přistěhovalců, a zdůrazňuje význam výuky v mateřském jazyce v případě tradičních menšin;
27. je zastáncem myšlenky, že by ve vzdělávání měla být podporována pravidelná komunikace a větší zapojení studentů do řízení vzdělávacího procesu, jakož i aktivní spolupráce jejich rodičů se školskými pracovníky a posílení vzájemné důvěry mezi studenty a učiteli, což přispívá k tvůrčímu ovzduší a získávání sociálních a občanských schopností, které jsou nepostradatelné pro aktivní občanství;
28. zdůrazňuje význam začlenění nových technologií do osnov jakožto nezbytného nástroje pro výuku v moderním vzdělávacím systému; podporuje myšlenku, aby děti v raném věku získávaly pod vhodným dohledem schopnosti umožňující jim zodpovědně a kriticky pracovat s mediálním obsahem a zejména s internetem, a považuje za důležité seznamovat děti s otázkami ochrany soukromí a osobních dat a s dodržováním autorských práv;
29. zastává názor, že pokrok, jehož bylo dosaženo v úpravě školních osnov v oblasti klíčových schopností je pozitivním krokem, ale je nezbytně důležité usilovat o další zlepšení, zejména prostřednictvím uznávání a certifikace schopností získaných v neformálním i informálním vzdělávání, a podporovat získávání klíčových dovedností osob ohrožených předčasným ukončením školní docházky a sociálním vyloučením;
30. žádá, aby se ve školách podporovala tělesná a sportovní činnost, stejně jako tvůrčí aktivity a účast na školních soutěžích, což přispívá k lepšímu zdraví, podporuje integraci a napomáhá rozvíjet hodnoty, které přispívají k vytváření pozitivních norem chování;
31. podporuje vzdělávání a odbornou přípravu dětí z přistěhovaleckých rodin a zdůrazňuje přitom rozhodující příspěvek vzdělávání k úspěšné integraci přistěhovalců do evropské společnosti;
32. žádá o vypracování komplexní strategie pro získávání klíčových schopností zahrnující reformu školních vzdělávacích programů prostřednictvím podpory dalšího vzdělávání a odborného rozvoje učitelů, jehož výsledkem budou vysoce kvalifikovaní pracovníci škol; domnívá se, že je třeba poskytovat pobídky učitelům, s cílem umožnit jim zdokonalovat jejich vyučování a zaměřit se na odborný rozvoj;

Úterý, 18. května 2010

33. vyzývá členské státy, aby do škol zajišťujících všeobecné vzdělávání zavedly nové kombinace předmětů a materiály umožňující mladým lidem s jednou z nejčastějších poruch učení – dyslexií – úspěšně ukončit studium i přes jejich znevýhodnění;

34. zdůrazňuje význam integrovaného vzdělávání, které předchází sociálním predsudkům a diskriminaci, a tím přispívá k evropské společenské solidaritě;

Vysokoškolské vzdělávání

35. podporuje vyšší mobilitu mezi vysokoškolskými institucemi, podnikatelským prostředím a odborným vzděláváním a přípravou (např. studenti, učitelé, zaměstnanci, školitelé) s cílem podpořit učení zaměřené na studenty a získávání schopností, jako je podnikavost, mezikulturní porozumění, kritické myšlení a tvořivost, kterých je na pracovním trhu stále více zapotřebí; domnívá se, že je proto třeba zabývat se bezodkladně stávajícími překážkami v rámci EU, se zvláštním zaměřením na finanční problémy a obtíže spojené s uznáváním kvalifikace, s cílem zlepšit kvalitu zkušeností s mobilitou u všech studentů; trvá na tom, že je třeba zajistit kvalitu vysokoškolského vzdělávání, což umožní zvýšit mobilitu pro vědecké a výzkumné účely a vytvoří podmínky pro rovné pracovní příležitosti pro občany EU;

36. zdůrazňuje, že je nutné poskytnout všem mladým lidem pevný vědomostní základ, což je zásadním předpokladem pro podporu celoživotní mobility, což jim umožní vyrovnávat se se změnami pracovního trhu a s novými hospodářskými a sociálními požadavky;

37. žádá, aby byly podporovány výzkumné programy pro posílení „trojúhelníku znalostí“, který má klíčový význam pro podporu růstu a zaměstnanosti v Evropské unii;

38. vyzývá členské státy, aby modernizovaly vysoké školství, a především sladily vzdělávací programy s potřebami trhu práce;

39. vyzývá vysokoškolské instituce, aby modernizovaly své studijní programy a celkově urychlily Boloňský proces;

40. zastává názor, že vysokoškolské instituce by měly být otevřenější a připravenější na všechny, zejména netradiční studenty, studenty se zvláštními potřebami a znevýhodněné skupiny; k tomu jsou zejména vhodné dobře nastavené systémy stipendií, jejichž prostřednictvím je možné podpořit mladé lidi ze sociálně slabých rodin, aby se věnovali studiu; domnívá se rovněž, že by členské státy měly zavést zvláštní politiky s cílem zajistit základní právo na vzdělání pro každého, včetně mladých lidí, kteří mají omezené finanční příležitosti, a že by proto měl být v budoucnu pro rovnost ve vysokoškolském vzdělávání vytvořen kombinovaný ukazatel jako součást strategického rámce pro vzdělávání a odbornou přípravu;

41. připomíná v této souvislosti závěry ze zasedání Rady z května roku 2007 ⁽¹⁾ ohledně ukazatelů vytvořených v návaznosti na pekinskou akční platformu v oblastech vzdělávání a odborné přípravy žen, zejména vysokoškolského vzdělávání a výzkumu; vyjadřuje však politování nad tím, že tyto ukazatele nejsou plně zohledňovány při monitorování pracovního programu Vzdělání a odborná příprava 2010; vyzývá v této souvislosti k jejich využívání jako nástroje pro sledování pokroku při dosahování rovnosti žen a mužů ve vzdělávání a odborné přípravě;

42. konstatuje, že i když byl učiněn pokrok co se týče dostupnosti vysokoškolského vzdělávání ženám, zastoupení žen v oblasti matematiky, věd a technologií je stále nedostatečné (jen 32 % absolventů tvoří ženy oproti 68 % mužů); poukazuje na to, že odstranění nerovnováhy mezi muži a ženami v těchto oborech by přispělo ke snížení nedostatku kvalifikovaných pracovníků, se kterým se tato odvětví v EU potýkají;

43. považuje neformální vzdělávání za oblast doplňující formální vzdělání a doporučuje, aby bylo náležitě zohledněno při tvorbě vzdělávací politiky v rámci strategie ET 2020;

⁽¹⁾ Dokument Rady 9152/2007.

Úterý, 18. května 2010

44. požaduje vyšší, účinnější a komplexnější investice do vysokého školství;
45. žádá členské státy, aby podporovaly partnerství (na mezinárodní, vnitrostátní, regionální i místní úrovni) mezi vysokoškolskými institucemi, univerzitami, výzkumnými centry a podnikatelským prostředím, jakož i investování finančních prostředků podnikatelských kruhů do vysokoškolského vzdělávání;
46. vyzývá členské státy, aby přidělovaly vysokoškolskému odvětví potřebné zdroje a umožnily mu tím reagovat na globální změny, neboť se jedná o významný nástroj hospodářské a sociální obnovy po nedávném hospodářském poklesu;
47. vyzývá členské státy, aby s využitím legislativních, správních a finančních prostředků podpořily výuku menšin v jejich mateřském jazyce;

Odborné vzdělávání a příprava

48. trvá na tom, že kvalitní odborné vzdělávání a příprava jsou základem pro nabídku nových kvalifikovaných pracovníků a jsou nezbytné pro iniciativu „novými dovednostmi k novým povoláním“, s tím, že zvláštní pozornost by měla být věnována rozšiřování učení zaměřeného na pracovní činnost a učňovského vzdělávání i pro mladé absolventy na základě dohod mezi univerzitami a podniky; domnívá se rovněž, že je důležité podporovat studium a praxi studentů v učňovském vzdělávání v jiných státech Evropské unie, jako je tomu v rámci programu Erasmus u studentů vysokoškolských; žádá, aby byla zvýšena podpora učňovskému vzdělávání a jeho prestiž;
49. zdůrazňuje, že je nutné dále modernizovat programy odborného vzdělávání zohledňováním klíčových kompetencí, a to jednak s cílem zlepšit jejich kvalitu a zvýšit jejich atraktivitu pro mladé lidi, a současně s cílem lépe je přizpůsobovat měnícím se potřebám trhu práce; zastává názor, že programy odborného vzdělávání by měly zlepšovat průřezové klíčové schopnosti;
50. zdůrazňuje požadavek přijmout na základě existujících osvědčených postupů model uznávání kreditů souvisejících s občanskými schopnostmi pro mladé lidi, kteří se účastní dobrovolnických činností a civilní služby podporované neziskovými organizacemi nebo v oblasti rozvojové spolupráce;
51. požaduje, aby se zlepšil přechod mezi sekundárním odborným vzděláváním a vysokoškolským vzděláváním, čímž by bylo zajištěno zvýšení kvalifikací;
52. zdůrazňuje celoživotní dimenzi doporučení o klíčových schopnostech a trvá na tom, že k dosažení jeho plného provedení je třeba většího pokroku v oblasti odborného vzdělávání a přípravy a vzdělávání dospělých, včetně uznání všeobecného práva na celoživotní vzdělávání v právních předpisech;
53. zdůrazňuje význam výměny informací a výměny správných a osvědčených postupů mezi členskými státy v oblasti odborného vzdělávání a přípravy;

Celoživotní vzdělávání

54. žádá o přijetí okamžitých opatření s cílem řešit skutečnost, že počet osob, jejichž schopnosti porozumět textu je nedostatečná, narůstá, prostřednictvím zvláštní podpory místních orgánů, protože ty jsou pro občany nejdostupnější; vyzývá členské státy a Komisi, aby věnovaly pozornost negramotným osobám, jejichž počet je stále příliš vysoký, a aby tento problém – i u dospělých – důsledně řešily;
55. je silně znepokojen vzrůstajícím počtem nezaměstnaných mladých lidí, zejména v současné ekonomické krizi; naléhavě vyzývá členské státy k zajištění co nejflexiblnějších trhů práce, které zajistí, že mladí lidé budou moci snadno najít práci a měnit zaměstnání;

Úterý, 18. května 2010

56. zdůrazňuje, že je nutné do vytváření zastřešujících vnitrostátních rámců kvalifikací lépe začlenit poskytovatele vzdělávání, a posílit uznávání předchozího vzdělání, zejména vzdělání získaného neformálně nebo ad hoc;

57. připomíná, že u čtyř z pěti referenčních úrovní přijatých v roce 2003 nebude dosaženo cíle; žádá Komisi, členské státy, regionální a místní úřady a další subjekty, aby zkoumali příčiny a přijali příslušné kroky nezbytné k nápravě této situace;

58. zdůrazňuje význam pokračujícího strukturovaného dialogu a konzultací mezi těmi, kdo se nacházejí v závěrečném stadiu svého vzdělávání a odborné přípravy, vysokoškolskými institucemi a podniky;

59. podporuje cíl zvýšit do roku 2020 účast dospělých na celoživotním vzdělávání z 12,5 % na 15 % a vyzývá k přijetí příslušných kroků; vyzývá proto univerzity, aby umožnily širší přístup ke vzdělávání, aby diverzifikovaly a rozšířily okruh posluchačů a aby přepracovaly studijní programy tak, aby byly zajímavé pro dospělé, kteří se ke studiu vrací; vyzývá Komisi a členské státy, aby přijímaly ještě rozhodnější opatření s cílem podporovat a rozšiřovat instituce celoživotního vzdělávání, např. náhradní školní vzdělávání; vyzývá k tomu, aby bylo při provádění strategií celoživotního vzdělávání plně zohledňováno a prosazováno hledisko rovného postavení žen a mužů; poukazuje na zásadní roli univerzit třetího věku v celoživotním vzdělávání;

60. konstatuje, že jednou z největších překážek, s nimiž se potýkají dospělí, kteří se chtějí účastnit vzdělávání a odborné přípravy, je nedostatek podpůrných zařízení pro jejich rodiny; vyzývá proto členské státy, aby vytvářely podpůrná opatření jako způsob, jak zajistit, že všichni studenti a pracovníci s rodinnými povinnostmi (např. péče o děti a další nezaopatřené osoby) budou mít příležitost aktualizovat a/nebo zvyšovat své dovednosti a schopnosti na základě osvědčených postupů vytvořených v této oblasti v rámci programu Evropského sociálního fondu, včetně poukázek na služby a na sladění s rodinným životem; domnívá se, že by měly být zváženy zejména možnosti e-learningu, neboť ty umožňují větší flexibilitu pro skloubení vzdělávání, práce a péče o rodinu;

61. vybízí Evropský institut pro rovné postavení žen a mužů, aby přijal opatření s cílem zlepšit shromažďování a rozbor srovnatelných údajů o rovnosti žen a mužů v oblastech vzdělávání a odborné přípravy, a zajistil, aby byly statistiky týkající se příslušných ukazatelů související s pekingskou akční platformou snadno přístupné a pravidelně aktualizované;

62. doporučuje, aby instituce pro vzdělávání a odbornou přípravu usilovaly o širší propagaci svých programů pro vzdělávání dospělých osob a aby zjednodušily administrativní postupy pro využití těchto programů;

63. vyzývá Evropskou komisi, aby v plném rozsahu zohledňovala odborné znalosti zúčastněných subjektů a k jejich úloze při provádění strategie ET 2020;

64. vyzývá Evropskou komisi, aby neformální vzdělávání, odborné vzdělávání a odbornou přípravu a studenty škol zahrnula do plánovaného ukazatele mobility pro ET 2020 a převzala ukazatel Boloňského procesu pro mobilitu studentů;

*

* *

65. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

Úterý, 18. května 2010

Deontologické otázky spojené s řízením podniků

P7_TA(2010)0165

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o deontologických otázkách vztahujících se k řízení podniků (2009/2177(INI))

(2011/C 161 E/03)

Evropský parlament,

- s ohledem na doporučení Komise ze dne 30. dubna 2009, kterým se doplňují doporučení 2004/913/ES a 2005/162/EC, pokud jde o systém odměňování členů správních orgánů společností kótovaných na burze ⁽¹⁾,
 - s ohledem na doporučení Komise ze dne 30. dubna 2009 o politikách odměňování v odvětví finančních služeb ⁽²⁾,
 - s ohledem na sdělení Komise k oběma výše uvedeným doporučením, které bylo rovněž zveřejněno dne 30. dubna 2009 (KOM(2009)0211),
 - s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad politikami odměňování (KOM(2009)0362),
 - s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi ⁽³⁾,
 - s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS ⁽⁴⁾,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanovisko Výboru pro zaměstnanost a sociální věci (A7-0135/2010),
- A. vzhledem k tomu, že Evropská unie a celý svět zažívají nejvážnější hospodářskou krizi za posledních 60 let, že reálná ekonomika čelí nejhorší recesi za výše uvedené období a že přes relativní oživení hospodářství se očekává zhoršení podmínek pro zaměstnanost,
- B. vzhledem k tomu, že bez ohledu na typ podniku nebo odvětví, ve kterém působí, jsou v celkovém kontextu deontologie podnikatelského chování důležité některé otázky vztahující se k řízení podniků, jako je povinnost řádné péče, transparentnost, sociální odpovědnost podniků, řízení rizik, ekonomická udržitelnost rozhodnutí o finančních investicích, postupy správních popř. dozorčí rady nebo výkon práv akcionářů; vzhledem k tomu, že nedávná finanční krize ukázala, že tyto otázky musí být zvažovány s ohledem na zachování finanční stability a soustavně analyzovány, aby bylo možné nalézt řešení umožňující podnikům čelit současným výzvám a přispívat k hospodářskému růstu a zvyšování zaměstnanosti v celé Evropské unii,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 120, 15.5.2009, s. 28.

⁽²⁾ Úř. věst. L 120, 15.5.2009, s. 22.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 14.7.2007, s. 17.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87.

Úterý, 18. května 2010

- C. vzhledem k tomu, že krize také ukázala existenci úzkých vazeb mezi řízením rizik a politikou odměňování a důležitost této politiky v rámci mechanismů zajišťujících řádné fungování podniků; z tohoto důvodu by mělo být náležitě zohledněno řízení rizik při takovém nastavení politiky odměňování, aby umožňovala vytvoření odpovídajících systémů řízení rizik v rámci širšího a vyváženého přístupu ke správě a řízení a k zajištění toho, že pokud budou zavedeny systémy pobídek, bude dbáno rovněž na zajištění jim odpovídajících systémů řízení rizik,
- D. vzhledem k tomu, že podniky ve všech odvětvích mají některé třídy rizik společné, ačkoli některé typy rizik jsou typické pro určitá odvětví (jako jsou rizika, kterým jsou vystaveny podniky činné ve finančním odvětví); vzhledem k tomu, že selhání účinného řízení rizik vyplývající z neadekvátního sledování, zda jsou dodržována pravidla dohledu, a nepřiměřené pobídky v politice odměňování sehrály v nedávné finanční krizi ústřední úlohu,
- E. vzhledem k tomu, že řízení rizik by mělo být chápáno a uplatňováno na úrovni celé organizace, a nejen na úrovni jejích jednotlivých operačních jednotek; měly by být také o něm podávány informace, mělo by být transparentní a podléhat oznamovací povinnosti,
- F. vzhledem k tomu, že každé řešení by mělo zajišťovat, aby každé přijímané riziko bylo v souladu s cílem podnikání a se strategií podniku s řádným ohledem na účinné řízení rizik; účinné řízení rizik by mělo být považováno za jeden z nejdůležitějších prvků dobrého podnikového řízení ve všech podnicích,
- G. vzhledem k tomu, že jeden z prvních kroků Komise po krizi se zaměřil na otázku politiky odměňování přijetím doplňků k doporučením Komise 2004/913/ES a 2005/162/ES, jejichž cílem bylo zajistit správnou politiku odměňování se stanovením nejlepších postupů pro její koncipování, s novým doporučením týkajícím se systému odměňování ředitelů podniků kótovaných na burze a se zveřejněním doporučení k politikám odměňování v odvětví finančních služeb,
- H. vzhledem k tomu, že úroveň doporučení se liší podle typu podniku s řádným přihlédnutím k jeho velikosti, vnitřnímu uspořádání a složitosti vykonávaných činností; že je třeba takto rozlišovat mezi finančními podniky (ať již s kótovanými akciemi či nikoli) a podniky s kótovanými akciemi, ale nikoli finančními, a mezi různými odvětvími finančnictví, jako je bankovníctví, pojišťovnictví a správa fondů,
- I. vzhledem k tomu, že v souvislosti s odměňováním je nutné zvážit některé body jako jsou (i) systémy odměňování, včetně jejich struktury, transparentnosti a symetrie a vazby mezi odměňováním a motivací, (ii) postup při stanovení systémů odměňování, včetně definování činitelů, úkolů a odpovědnosti, (iii) kontrola systémů odměňování, přičemž zvláštní pozornost je nutno věnovat akcionářům, a (iv) celková výše odměn včetně mezd a důchodů,
- J. vzhledem k tomu, že některé velmi důležité aspekty zásad obsažených v doporučeních zůstávají nejasné a musí být řádným způsobem zaváděny do praxe, například koncepce výkonových kritérií, jež by umožnila vytvořit vazbu mezi odměnou a dosaženými výsledky, zohlednění „nedostatečných výsledků“ při výplatě odchodného a variabilní složky odměňování v odvětví finančních služeb,
- K. vzhledem k tomu, že pro trvalý potíže při definování vazby mezi odměnou a dosaženými výsledky by měl být důraz kladen na efektivitu postupu, ve kterém se rozhoduje o politice odměňování a o transparentnosti, kdy oba tyto momenty by měly vycházet ze zásad správného řízení podniků definovaných a posuzovaných ve vhodném časovém období, které se soustřeďuje na střednědobou a dlouhodobou perspektivu a aby se předešlo riskantním politikám řízení, jež nejsou udržitelné a jsou založeny na krátkodobé či dokonce velmi krátkodobé koncepci, s jasně vymezenými, oddělenými úkoly a odpovědnostmi zúčastněných osob,
- L. vzhledem k tomu, že při každém přijímaném řešení by měl být uplatňován diferencovaný přístup a podnikům by měla být ponechána flexibilita v přizpůsobování systémů vlastním potřebám,
- M. vzhledem k tomu, že dosahované výsledky a politika odměňování musí být zpětně vyhodnocovány,

Úterý, 18. května 2010

- N. vzhledem k tomu, že se prokázalo, že důležitým prvkem správného řízení je transparentnost; vzhledem k tomu, že by se neměla omezovat na pouhé poskytování informací, ale měla by znamenat, že podniky budou schopny vysvětlit, proč zvolily tu či onu politiku odměňování,
- O. vzhledem k tomu, že podávání jasných a snadno srozumitelných informací o politice odměňování ředitelů by v zásadě napomohlo procesu rozhodování, a zejména rozhodování akcionářů, o politice odměňování; taková informovanost by mohla zahrnovat podávání podrobných informací v ročních účetních závěrkách nebo ve zprávách o odměňování o celkové výši odměn a jiných výhod poskytovaných jednotlivým ředitelům,
- P. vzhledem k tomu, že cílem podniku by mělo být konstruktivní zapojení akcionářů a zaměstnanců; vzhledem k tomu, že to vyžaduje hledání dalších opatření k účinnému zapojení akcionářů do utváření politiky podniku v oblasti odměňování (jako je praxe zavedená v Německu, kde si podniky musí vyžádat souhlas akcionářů formou poradního hlasu), zejména protože akcionáři jsou ne vždy ochotni či připraveni převzít aktivnější úlohu; vzhledem k tomu, že by to mělo také znamenat hledání způsobů, jak zajistit spíše více proaktivní než reaktivní chování akcionářů ve vztahu k dozorčí popř. správní radě podniku,
- Q. vzhledem k tomu, že zejména v kótovaných společnostech je neúčast akcionářů vysoká, by bylo třeba podpořit elektronické hlasování na shromážděních akcionářů,
- R. vzhledem k tomu, že stávající právní předpisy v oblasti informování a konzultace pracovníků při řízení jejich podniku musí být správně uplatňovány, aby jim byl umožněn skutečný dialog s vedoucími pracovníky podniků a aby mohlo být jednoznačně definováno odměňování v podnicích a jeho cíle,
- S. vzhledem k tomu, že mezi zákonné povinnosti správních orgánů podniku patří stanovit kritéria pro odměňování managementu a stanovení výše těchto odměn,
- T. vzhledem k tomu, že zlepšování výsledků činnosti dozorčích popř. správních rad podniků musí probíhat na základě dobrovolnosti a může vyžadovat přezkumy správních postupů,
- U. vzhledem k tomu, že cílem by mělo být vytvoření kompetentních správních a dozorčích rad podniků schopných přijímat objektivní a nezávislá rozhodnutí; vzhledem k tomu, že by měla být hodnocena účelnost a účinnost činnosti dozorčích popř. správních rad podniků,
- V. vzhledem k přiznávanému nedostatku stávajícího systému správy a řízení podniků by určitý podíl (např. 1/3) ředitelů měl být tvořen odborníky, kteří by byli odměňováni pouze akcionáři, jimž by byli odpovědní a podřízeni. že tuto odpovědnost a podřízenost je třeba spojit s hlediskem odborných zkušeností,
- W. vzhledem k tomu, že legislativní proces v této oblasti může být obtížnější a časově náročnější než přijetí doporučení, avšak uplatnění přístupu právně nevynutitelného předpisu nepostačuje,
- X. vzhledem k tomu, že se Komise hodlá řídit doporučeními obsaženými v legislativních návrzích a zavést přiměřený dohled nad systémy odměňování, a konkrétně navrhla revizi směrnici o kapitálových požadavcích; vzhledem k tomu, že Komise hodlá posoudit další opatření vztahující se k nebankovním finančním službám,
- Y. vzhledem k tomu, že doporučení vydaná Komisí a vztahující se k podnikům s kótovanými akciemi nemusí nutně představovat vhodné všeobecné pokyny pro vypracování správních postupů v jiných podnicích, než jsou podniky s kótovanými akciemi,
- Z. vzhledem k tomu, že je zcela nezbytné, aby jakýkoli nástroj přijatý v této oblasti byl dodržován v celé EU a všemi zainteresovanými stranami,

Úterý, 18. května 2010

1. vítá opatření směřující k řešení deontologických aspektů podnikového řízení, které, jak ukázala nedávná finanční krize, nejsou ani zdaleka vyřešeny; v této souvislosti vítá obě doporučení vydaná Komisí;
2. zdůrazňuje, že uplatnění přístupu právně nevynutitelného předpisu však nepostačuje;
3. vítá proto první legislativní návrh Komise, který umožní, aby se zákonodárce EU mohl náležitě zabývat příslušnými otázkami, t.j. změnou směrnice o kapitálových požadavcích;
4. připojuje se k zásadám, které Komise uvádí ve svých doporučeních ze dne 30. dubna 2009, především o struktuře odměňování a o řízení odměňování ředitelů a řídících pracovníků společností kótovaných na burze, a rovněž o struktuře odměňování, procesu vypracovávání a provádění politik odměňování (řízení), transparentnosti politiky odměňování a obezřetnostní kontroly (dohledu) ve finančním odvětví, ale zdůrazňuje, že tato doporučení byla členskými státy provedena jen neuspokojivě;
5. zdůrazňuje, že Evropská unie potřebuje dlouhodobý výrobní, sociální a environmentální model, který by bral ohled na obecné zájmy podniků, akcionářů a zaměstnanců, a novou finanční architekturu založenou na systému obezřetostních a deontologických pravidel a na vnitrostátních a evropských orgánech dohledu vybavených závaznými pravomocemi; rovněž se domnívá, že finanční odvětví musí odpovídat potřebám reálné ekonomiky, přispívat k udržitelnému růstu a vykazovat co největší společenskou odpovědnost;
6. připomíná, že ve fázi ožívování hospodářství mají vedle opatření na pomoc reálné ekonomice klíčový význam také opatření zaměřená na ochranu pracovních míst, vzdělávání a pracovní podmínky a že by je měly vzít v potaz všechny zúčastněné strany;
7. zdůrazňuje, že politiky odměňování zaměřené na zdravou a udržitelnou správu a řízení podniků nemají pouze deontologický důvod, ale i důvod čistě ekonomický, protože takové politiky mají přímý dopad na aktiva a perspektivy rozvoje těchto podniků, i obecně celého hospodářství, a na udržení a vytvoření co nejvyšší míry zaměstnanosti;
8. domnívá se, že opatření v souvislosti s politikou odměňování řídících pracovníků bank a úvěrových institucí nesmí mít povahu pouhého doporučení, ale musí mít spíše formu závazných opatření spojených se systémem dohledu, přičemž cílem by mělo být, aby pohyblivá složka odměňování – prémie, opce na akcie a pobídky –, nevedly podniky k příliš riskantnímu investování a politikám řízení, které neberou ohled na dopady na reálnou ekonomiku;
9. důrazně připomíná, že řízení podniku a politiky odměňování musí respektovat a podporovat zásady stejných mezd a rovnosti v odměňování mezi ženami a muži, které jsou stanoveny ve Smlouvách a ve směrnicích EU;
10. považuje za nutné přijmout další legislativní opatření na evropské úrovni, aby se vyřešil problém různých vnitrostátních pravidel odměňování pro podniky v případech, kdy se řídící pracovníci přesunují z jednoho členského státu do druhého v rámci (holdingového) podniku nebo z jednoho podniku do jiného podniku v jiném členském státě, nebo kdy podniky využívají svobody pohybu na vnitřním trhu, například formou přeshraničních fúzí;
11. považuje za důležité zdůrazňovat všeobecnou odpovědnost správních a dozorčích rad podniků za udržitelný a dlouhodobý rozvoj společností usazených v některém z členských států EU a domnívá se, že je úkolem těchto rad, aby strukturovaly odměňování řídících pracovníků podniků tak, aby tento cíl odráželo a aby bylo pro evropskou veřejnost transparentní;

Úterý, 18. května 2010

12. vyzývá Komisi, aby navrhla změny právních předpisů o finančních službách specifikované podle jednotlivých odvětví s cílem zajistit v politice odměňování konzistentnost mezi bankovními a nebankovními institucemi. Rovněž vyzývá Komisi, aby předložila legislativní návrhy v oblasti podnikového práva s cílem pomoci řešit otázky řízení podniků a zajistit konzistentnost politiky odměňování pro všechny typy společností;
13. vyzývá Komisi, aby vyžadovala a podporovala účinné dodržování opatření přijatých na úrovni EU a soustřeďovala se přitom především na přeshraniční podniky, a aby splnila svůj záměr, že předloží hodnotící zprávu o uplatnění obou doporučení členskými státy; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby do závěrů této hodnotící zprávy zapracovala plán vhodných legislativních i jiných činností, který by možná bylo nezbytné následně přijmout;
14. žádá, aby byla účinným způsobem uplatňována pravidla týkající se konzultací a účasti zaměstnanců zvolených v rámci směrnice 2001/86/ES ⁽¹⁾, kterou se doplňuje statut evropské společnosti;
15. nahlíží na evropské podniky jako na vhodnou platformu pro zavádění osvědčených postupů s cílem zavádět etické zásady, podle nichž mají být řízeny nadnárodní společnosti, a pro prosazování těchto zásad v praxi;
16. vyzývá členské státy, aby účinně prováděly opatření, jako je směrnice o právech akcionářů v EU, aby odstranily překážky bránící účasti akcionářů při hlasování a aby takovou účast podpořily, zejména pokud jde o přeshraniční hlasování;
17. vyzývá všechny akcionáře, aby se aktivně zapojili do revize podnikatelských postupů a do výměn v oblasti kultury podnikání;
18. žádá o podporu účasti žen na vedoucích pozicích prostřednictvím doporučení Komise na zavedení režimu obsazování míst v podnikových řídicích orgánech, a rovněž v dalších orgánech a na obsazování míst obecně;
19. navrhuje, aby vnitrostátní kontrolní orgány přísněji definovaly nezávislost členů řídicích orgánů podniku a zároveň vytvořily účinnější mechanismy boje proti korupci, jejichž zavedení umožní nejen posílit etické řízení podniků, ale může také zlepšit jejich hospodářskou výkonnost;
20. podporuje vypracování jednotných a komplexních pokynů týkajících se řízení rizik, které, jak se zdá, se v současnosti řídí různými kodexy a normami, jež jsou v členských státech použitelné jen částečně;
21. zdůrazňuje, že v případě hospodářské trestné činnosti by mělo být možné zahájit trestní stíhání proti jednotlivým členům správní rady podniku odpovědným za tyto trestné činy;
22. vyzývá Komisi, aby podpořila využívání pokynů na základě osvědčených postupů pro nekótované společnosti, které by byly navrženy tak, aby zohledňovaly specifické rysy a odlišnosti těchto společností;
23. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 22.

Úterý, 18. května 2010

Strategie EU pro mládež – investování do mládeže a posílení jejího postavení

P7_TA(2010)0166

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o strategii EU pro mládež – investování do mládeže a posílení jejího postavení (2009/2159(INI))

(2011/C 161 E/04)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 165 a 166 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie ze dne 18. prosince 2000, a zejména na článek 14 této listiny,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989, a zejména na články 23 a 28 této úmluvy,
- s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením ze dne 13. prosince 2006, a zejména na články 7 a 24 této úmluvy,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 29. dubna 2009 o strategii EU pro mládež – investování do mládeže a posílení jejího postavení; obnovená otevřená metoda koordinace přístupu k problémům a příležitostem mládeže ⁽¹⁾,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise doprovázející sdělení Komise o „Strategii EU pro mládež – investování do mládeže a posílení jejího postavení“ – Zpráva EU o mládeži ⁽²⁾,
- s ohledem na usnesení Rady ze dne 27. listopadu 2009 o obnoveném rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018) ⁽³⁾,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (ET 2020) ⁽⁴⁾,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 11. května 2009 o hodnocení současného rámce evropské spolupráce v oblasti mládeže a o budoucích perspektivách obnoveného rámce ⁽⁵⁾,
- s ohledem na doporučení Rady o mobilitě mladých dobrovolníků v rámci Evropské unie ⁽⁶⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Rady o Evropském roku dobrovolné činnosti na podporu aktivního občanství (2011) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ KOM(2009) 0200.⁽²⁾ SEK(2009) 0549.⁽³⁾ Úř. věst. C 311, 19. 12. 2009, s. 1.⁽⁴⁾ Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.⁽⁵⁾ 9169/09.⁽⁶⁾ Úř. věst. C 319, 13. 12. 2008, s. 8.⁽⁷⁾ 15658/09.

Úterý, 18. května 2010

- s ohledem na Evropský pakt mládeže, který Evropská rada přijala na svém zasedání v Bruselu ve dnech 22. a 23. března 2005 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. července 2008 o „Obnovené sociální agendě“, jež je zaměřena na děti a mládež jako na jednu z hlavních priorit ⁽²⁾,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ke sdělení Komise ⁽³⁾,
 - s ohledem na své písemné prohlášení o zapojení mládeže do politik EU, jemuž je třeba věnovat zvýšenou pozornost ⁽⁴⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 21. února 2008 o demografické budoucnosti Evropy ⁽⁵⁾,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání (A7-0113/2010),
- A. vzhledem k tomu, že investování do mladých lidí je klíčové pro budoucnost evropských společností, zejména v době, kdy procento mladých lidí v poměru k celkové populaci stále klesá,
- B. vzhledem k tomu, že všichni mladí lidé jsou důležitým přínosem pro společnost a musí tak být vnímáni,
- C. vzhledem k tomu, že současné generace mají při vytváření dnešních politik velkou odpovědnost vůči mladým lidem a budoucím generacím; vzhledem k tomu, že tvůrci politiky a badatelé musí brát v úvahu názory mladých lidí, a dát jim tak možnost ovlivňovat dění,
- D. vzhledem k tomu, že Evropská unie má k dispozici důležité nástroje pro politiky týkající se mládeže, tyto nástroje však musí členské státy plně využívat, informovat o nich a začlenit je mezi své politické nástroje,
- E. vzhledem k tomu, že zaměstnání znamená více než jen práci, za kterou člověk pobírá mzdu; je činitelem socializace a může být důležitým zdrojem podpory, struktury a formování osobnosti,
- F. vzhledem k tomu, že nejistota ohledně pracovního místa může vést mladé lidi k tomu, že nechtějí založit rodinu nebo její založení odkládají, což má dopad na demografický vývoj,
- G. vzhledem k tomu, že je dnešní evropská mládež vystavena vzrůstající míře nezaměstnanosti a je vážně ohrožena hospodářskou krizí, že nezaměstnanost více hrozí zejména mladým lidem s nízkou kvalifikací, a že je proto důležité zajistit, aby se mladým lidem dostalo co nejlepšího vzdělání, které jim zaručí snadný přístup na trh práce a schopnost se na něm dlouhodobě udržet,
- H. vzhledem k tomu, že by měl být na všech úrovních podporován rovný přístup všech mladých lidí k vysoce kvalitnímu vzdělávání a odborné přípravě a měly by být více prosazovány možnosti v oblasti celoživotního učení,
- I. vzhledem k tomu, že by měl být usnadněn přechod mladých lidí z procesu vzdělávání a odborné přípravy na trh práce,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 292, 24. 11. 2005, s. 5.

⁽²⁾ 11517/08.

⁽³⁾ SOC/349.

⁽⁴⁾ DCE/2008/2193.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0066.

Úterý, 18. května 2010

- J. vzhledem k tomu, že je naléhavě nutné, aby se naprostou prioritou staly problémy předčasného ukončování školní docházky a nigramotnosti, zejména mezi dospívajícími a mladými lidmi ve výkonu trestu odnětí svobody,
- K. vzhledem k tomu, že otázky týkající se zdraví, bydlení a životního prostředí mají pro mladé lidi velký význam a mohou mít závažný dopad na jejich život a budoucnost; vzhledem k tomu, že by mělo být podporováno příznivé prostředí, pokud jde o vzdělávání, zaměstnávání, sociální začleňování a zdraví,
- L. vzhledem k tomu, že mladí lidé, i když musí mít možnost se opřít o zdravé rodinné prostředí, potřebují podporu při naplňování své potřeby být samostatní a nezávislí,
- M. vzhledem k tomu, že ve sdělení Komise a v usnesení Rady nejsou explicitně obsažena hlediska životního prostředí, přestože jsou pro mladé lidi zásadní a mají závažný dopad na zdraví, kvalitu života a blaho budoucích generací; vzhledem k tomu, že ve strategii EU pro mládež by proto měla být hlediska životního prostředí jednoznačně uvedena mezi oblastmi činnosti,
- N. vzhledem k tomu, že aktivní účast ve společnosti není pouze důležitým prostředkem posilování postavení mladých lidí, ale přispívá také k jejich osobnímu rozvoji, k jejich lepšímu začlenění do společnosti, k získávání dovedností a rozvoji smyslu pro zodpovědnost,
- O. vzhledem k tomu, že práce mládeže má v rámci strategie EU pro mládež význam jako hodnotná volnočasová aktivita, které by se měli mladí lidé věnovat, ale která také slouží k získávání dovedností a k osobnímu rozvoji,
- P. vzhledem k tomu, že zjištění a poznání toho, co to znamená mít pevné místo ve společnosti, podporuje porozumění demokracii a jejím procesům a aktivní účast v nich,
- Q. vzhledem k tomu, že by mladí lidé měli být lépe informováni o existenci evropských programů, které pomáhají mládeži, aby se zvýšila jejich účast v těchto programech,
- R. vzhledem k tomu, že politika mládeže může přispět k rozvoji evropského způsobu myšlení,

Obecné poznámky

1. vítá sdělení Komise o „Strategii EU pro mládež – Investování do mládeže a posílení jejího postavení“;
2. vítá usnesení Rady o obnoveném rámci evropské spolupráce v oblasti mládeže (2010–2018);
3. upozorňuje, že definice pojmu „mládež“ se v jednotlivých členských státech liší; poznamenává, že obsah tohoto pojmu ovlivňují různé sociální okolnosti a že z této skutečnosti vyplývá možnost různého přístupu v každém členském státě;
4. zastává názor, že programy Společenství a finanční prostředky by měly odrážet to, jak si Evropa přeje, aby mladí lidé žili;
5. vyzývá členské státy, aby plně uplatňovaly ustanovení Lisabonské smlouvy v oblasti politiky mládeže, jako je podpora účasti mladých lidí na demokratickém životě, zvláštní pozornost mladým sportovcům a sportovkyním a právní vymáhání Listiny základních práv;

Úterý, 18. května 2010

Zásadní poznámky ohledně účinnosti strategie pro mládež

6. uznává, že posílená otevřená metoda koordinace je s řádným ohledem na zásadu subsidiarity vhodným nástrojem pro spolupráci v oblasti politiky mládeže, a to i navzdory jejím slabým stránkám, omezené použitelnosti, nedostatku legitimacy a skutečnosti, že neprobíhá efektivní spolupráce mezi „experty“ a volenými politiky, nedochází k patřičné integraci s vnitrostátními prioritami a hrozí riziko, že mezi různými úrovněmi vznikne zmatek v tom, kdo za co odpovídá; domnívá se, že v zájmu dosažení dlouhodobých výsledků by otevřená metoda koordinace měla být posilována;

7. zdůrazňuje, že pokud má otevřená metoda koordinace přinést maximální výsledky, musí být aplikována se silnou politickou vůlí ze strany všech zúčastněných; má za to, že nedostatky v jejím uplatňování jsou zásadní překážkou pro splnění stanovených cílů;

8. uznává důležitost spolupráce mezi institucemi na místní, regionální, státní a evropské úrovni v zájmu dosažení cílů této strategie a vyzývá Komisi, členské státy a zástupce mládeže, aby při naplňování strategie pro mládež hráli aktivní roli;

9. naléhavě vyzývá k užší spolupráci Evropského parlamentu, Komise a Rady v otázkách mládeže a zdůrazňuje nutnost integrovanější spolupráce s vnitrostátními parlamenty a mezi nimi v rámci otevřené metody koordinace;

10. vítá jasnou definici dvojího přístupu, předložení pracovních postupů a zejména přehledný seznam nástrojů provádění, tak jak je stanovila Rada; žádá účast Evropského parlamentu při definování priorit pracovních cyklů; vyzývá k tomu, aby evropská spolupráce v oblasti mládeže byla fakticky podložena, věcná a konkrétní;

11. zdůrazňuje potřebu rozvíjet jasné a vůči uživatelům vstřícné ukazatele, jak na evropské, tak na národní úrovni, které umožní zdokonalit, rozšířit a aktualizovat naše znalosti o situaci mladých lidí a měřit a srovnávat pokrok v provádění obecně stanovených cílů; zdůrazňuje důležitost stálého sledování a hodnocení;

12. upozorňuje na důležitost hodnocení stavu provádění strategie EU pro mládež; zdůrazňuje, že zprávy členských států o pokroku v oblasti mládeže by měly být veřejně dostupné, má-li se zvýšit povědomí veřejnosti; zdůrazňuje potřebu sledovat, jak se vyvíjí a mění způsob života mladých lidí v Evropě, aby bylo možné vyhodnotit, jakého pokroku bylo skutečně dosaženo;

13. domnívá, že by mělo být více rozvíjeno vzájemné učení jako prostředek usnadňující výměnu osvědčených postupů a přispívající ke konzistentnosti činností prováděných na vnitrostátní úrovni;

14. domnívá se, že pokud má být strategie EU pro mládež dokončena, vytváření politik mládeže by mělo jít ruku v ruce s programy a činnostmi EU, a to vhodným a transparentním způsobem; zejména se domnívá, že výsledky vyplývající z provádění programů EU by měly poskytnout zpětnou vazbu pro vytváření politik mládeže a obecně strategie EU a naopak;

15. dále zdůrazňuje potřebu zevrubné analýzy stávajících programů, které již byly zahájeny, s cílem umožnit efektivní řízení kvality a na jejím základě navrhnout jakákoli zlepšení, která může být v budoucnu třeba v programech provést;

16. zdůrazňuje potřebu mobilizovat a přizpůsobit programy a sociální fondy EU pro mládež, aby se zajistila jejich jednodušší přístupnost a zjednodušily se postupy pro jejich získávání; zdůrazňuje, že je důležité koncipovat praktický, nebyrokratický přístup v této oblasti s cílem uskutečnit integrovanou strategii směřující ke zlepšení života mladých lidí; upozorňuje na to, že je důležité, aby byli mladí lidé zapojeni do provádění programů pro mládež, aby bylo možné lépe zohlednit jejich potřeby;

Úterý, 18. května 2010

17. zdůrazňuje důležitou roli programů Comenius, Erasmus a Leonardo da Vinci při vytváření evropských politik v oblasti vzdělávání a odborné přípravy; znovu opakuje, že jeho politickou prioritou je považovat tyto programy za základní kámen při vytváření strategie EU pro mládež, zejména pro příští generaci víceletých programů;

18. domnívá se, že by mělo být vyvinuto ještě větší úsilí s cílem podporovat mobilitu mladých lidí v rámci Evropy a že v programech mobility musí být dostatečný prostor pro to, aby byla věnována pozornost i výměnám mladých lidí mimo rámec formálního vzdělávání;

19. vyzývá Komisi, aby v nových programech mobility věnovala zvláštní pozornost mobilitě pracovníků s mládeží, a za tímto účelem požaduje, aby byl zvláštní vízový režim, který v současnosti existuje pro studenty, rozšířen i na pracovníky s mládeží;

20. upozorňuje na potřebu zapojit masové sdělovací prostředky do popularizace programů pro mladé lidi;

21. uvědomuje si, že zlepšení života mladých lidí je průřezovým úkolem, na který je třeba brát zřetel v každé oblasti politiky; vybízí evropské orgány a členské státy, aby usilovaly o to, aby ve všech administrativních útvech a na ministerstvech byl vytvořen úsek pro mládež, který pomůže posílit vypracovávání odpovídajících politik týkajících se mládeže; zároveň žádá Komisi, aby jmenovala na svých generálních ředitelstvích „styčné důstojníky pro otázky mládeže“ a poskytla jim školení zaměřené na tuto problematiku; domnívá se, že cílem by mělo být posuzování dokumentů Komise z hlediska cílů politiky mládeže; s nadšením proto vítá meziodvětvový přístup, který představuje nezbytný faktor k dosažení maximální úrovně účinnosti; domnívá se, že zohlednění otázek týkajících se mládeže ve všech oblastech politiky je klíčovým faktorem pro úspěch strategie pro mládež;

22. zdůrazňuje, že je třeba institucionalizovat mezigenerační spravedlnost na evropské úrovni a je nutno, aby tento princip přijaly členské státy v zájmu spravedlivé regulace vztahů mezi generacemi;

Oblasti činnosti

23. zdůrazňuje, že celosvětová ekonomická krize má největší dopad zejména na mladé lidi a že tato skutečnost by tedy měla hluboce ovlivnit priority v rámci oblastí činnosti; domnívá se, že by se mělo postupovat tak, že bude stanoven okruh opatření, která podpoří strategii východiska z krize v sociální oblasti, a zvláštní pozornost by měla být věnována přezkumu záchranných sociálních sítí a systémů sociálního zabezpečení;

Obecné zásady platné pro všechny oblasti činnosti

24. zdůrazňuje, že je důležité odstranit všechny typy diskriminace mezi mladými lidmi, jako je diskriminace založená na pohlaví, rasovém nebo etnickém původu, náboženském vyznání, zdravotním postižení, věku a sexuální orientaci;

25. zdůrazňuje, že je důležité v rámci sociální vize EU považovat mladé lidi za prioritní skupinu;

26. důrazně poukazuje na potřebu poskytnout mladým lidem se zdravotním postižením účinnou a vhodnou podporu a skutečné a rovné příležitosti, pokud jde o fyzický, senzorický a kognitivní přístup ke vzdělávání, zaměstnání, kultuře, volnočasovým aktivitám, sportu, společenským aktivitám a zapojení do veřejné činnosti a řešení občanských záležitostí;

27. vyzývá k opatřením, která zajistí respektování rozmanitosti a úspěšnou integraci mladých lidí a dětí;

28. vyzývá členské státy, aby identifikovaly průřezové vazby mezi různými oblastmi, které spojují politiky mládeže a vzdělávání, odbornou přípravu, zaměstnanost, kulturu a další politiky;

29. zdůrazňuje nutnost silných vazeb mezi politikami týkajícími se mládeže a dětí;

Úterý, 18. května 2010

Vzdělávání a odborná příprava

30. vyzývá členské státy, aby zesílily vzájemnou spolupráci mezi stranami znalostního trojúhelníku (vzdělávání – výzkum – inovace), neboť se jedná o klíčový prvek pro růst a vytváření pracovních míst; výrazně doporučuje podporovat společná kritéria pro vzájemné uznávání neformálního a odborného vzdělávání, např. urychlením přijetí systému ERK pro uznávání kvalifikací, transparentnost a uznávání dovedností;

31. vyzývá členské státy, aby rozvíjely více iniciativ a investovaly do správných dovedností pro profese, po kterých je poptávka, a vybízí je, aby propojily vzdělávací programy s požadavky trhu práce, aby přijaly právní předpisy pro krátkodobé odborné vzdělávání (tam, kde je to ještě stále zapotřebí) a v co největší možné míře využívaly uznávání dovedností a uznávání kvalifikací;

32. upozorňuje na problém předčasného ukončování školní docházky a potřebu přijmout opatření s cílem zajistit, aby co největší procento mladých lidí řádně ukončilo povinnou školní docházku;

33. důrazně vyzývá členské státy, aby v rámci zvýšeného financování propagovaly studijní a vzdělávací mobilitu všech mladých lidí, která je klíčovým faktorem pro získávání studijních a pracovních zkušeností; zdůrazňuje důležitost mobility mládeže rovněž v regionech hraničících s EU, tím že se zajistí široká účast v evropských programech, které podporují mládež;

34. naléhavě vyzývá členské státy, aby se vynasnažily dosáhnout strategických cílů a splnit hodnotící kritéria stanovená v rámci strategického rámce pro evropskou spolupráci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy („ET 2020“), zejména pokud jde o osoby, které dosáhly jen nízké úrovně základních dovedností, žáky a studenty, kteří předčasně opustili vzdělávací systém;

35. vyzývá členské státy, aby vytvořily dostatečné možnosti a způsoby, které umožní lidem, kteří opustili vzdělávací systém, aby se do něj mohli vrátit, a aby zajistili, aby pro ty, kteří navštěvovali výuku odborného vzdělávání, bylo k dispozici vhodné přemostění, aby mohli dále pokračovat na vyšších stupních vzdělávání, a naléhavě je žádá, aby přijaly opatření a nabízely cílené programy pro mladé lidi, kteří ve studiu zaostali, protože se ocitli v obtížné situaci nebo se špatně rozhodli;

36. zdůrazňuje, že je důležité poskytnout mladým lidem přístup ke konzultacím a poradenství ve věci přechodu ze vzdělávání do pracovního procesu;

37. vyzývá členské státy, aby zajistily, aby děti a mladí lidé, bez ohledu na právní postavení jejich rodin, měli právo studovat v rámci státního vzdělávacího systému, a aby jim pomohly s řádným přihlédnutím k jejich kultuře a jazyku získat nezbytné jazykové znalosti hostitelského členského státu a znalost jeho kultury, která poslouží jako nástroj k jejich začlenění;

38. vyzývá členské státy, aby zajistily rovný přístup mladých lidí ke vzdělávání bez ohledu na jejich sociální původ a finanční situaci a zaručily rovný přístup ke vzdělávání i znevýhodněným mladým lidem z rodin s nízkými příjmy;

39. vyzývá členské státy k provedení Úmluvy OSN o ochraně práv osob se zdravotním postižením a ke skutečné realizaci inkluzivního vzdělávání, které bude zahrnovat formální i neformální vzdělávání;

40. zdůrazňuje důležitost nového, efektivního a kontinuálního systému odborné přípravy pro učitele s cílem pomoci mladým studentům lépe se vyrovnat s nároky rychle se měnící společnosti;

41. zdůrazňuje, že je důležité podporovat mediální gramotnost;

42. poukazuje na to, že vzdělávání hraje v pozitivním vývoji osobních postojů zásadní úlohu;

Úterý, 18. května 2010

Zaměstnanost a podnikání

43. je silně znepokojen vzrůstajícím počtem mladých lidí, kteří jsou nezaměstnaní, nedostatečně zaměstnaní nebo nemají jistotu pracovního místa, a to zejména v současné ekonomické krizi; rozhodně podporuje výzvu určenou Evropské radě, aby v Lisabonské strategii na období po roce 2010 a strategii EU 2020 zajistila začlenění perspektivy mládeže a aby podpořila pokračování iniciativ vyvíjených v souladu s celkovými cíli Evropského paktu pro mládež; rozhodně podporuje návrh, aby do plánů obnovy navrhovaných v rámci plánů boje proti hospodářské a finanční krizi byla zapracována i vhodná opatření zaměřená na mladé lidi;

44. zdůrazňuje zásadní nutnost dosáhnout cílů Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost, kterou si Evropa vytyčila, a domnívá se, že nově formulovaná agenda EU 2020 by měla EU umožnit plně se zotavit z krize tak, že se bude rychleji vyvíjet směrem k inovativní ekonomice vytvářející pracovní místa; v této souvislosti naléhavě vyzývá k tomu, aby byla nově formulovaná agenda více zaměřena na mladé lidi;

45. vyzývá členské státy, aby učinily opatření proti nejistotě zaměstnání a špatným pracovním podmínkám, se kterými se mladí lidé setkávají na trhu práce, a aby aktivně podporovaly sladění světa zaměstnání a světa osobního a rodinného života;

46. naléhavě vyzývá členské státy, aby ve svých politikách na podporu zaměstnanosti zohledňovaly také mezigenerační rozměr;

47. vyzývá členské státy, aby zjednodušily přístup mladých lidí k různým druhům zaměstnání s dobrými pracovními podmínkami, aby se zabránilo nepoměru mezi dovednostmi a pracovními příležitostmi, který představuje mrhání talentem; doporučuje v tomto ohledu zlepšit kvalitu poskytovaných stáží i práv stážistů zajištěním toho, aby většina interních programů vybavila mladé lidi dovednostmi a vedla k získání place-
ného místa;

48. zároveň vyzývá členské státy, aby nabízely více pracovních příležitostí, prováděly politiky sociální ochrany pro znevýhodněné mladé lidi a zajistily rovné příležitosti pro mladé lidi v okrajových oblastech i v centru měst a poskytly zvláštní podporu mladým matkám;

49. připomíná nebezpečí odlivu mozků a jeho nepříznivých důsledků pro země původu mladých lidí; vyzývá členské státy, aby prozkoumaly a vypracovaly strategie, které pomohou udržet mladé lidi v zemích a oblastech s potenciálním úbytkem obyvatelstva, který se projevuje v různých formách, např. jako odliv mozků, náhrada nedostatku kvalifikovaných pracovníků a levná, flexibilní, nekvalifikovaná a často jen sezonní pracovní síla;

50. vyzývá členské státy, aby odstranily případy, kdy jsou registrovány rozdíly ve výši příjmů mezi mladými muži a mladými ženami na základě pohlaví;

51. vyzývá členské státy, aby v době globalizace zajistily práva na důstojné zaměstnání a sociální jistotu tím, že bude dosažena rovnováha mezi flexibilitou a jistotou;

52. vyzývá členské státy, aby zajistily úplnou převoditelnost získaných sociálních výhod, aby nebyla ohrožena sociální ochrana mladých pracovníků, kteří se rozhodli pro mobilitu;

53. zdůrazňuje význam praktické přípravy v podnicích a institucích v průběhu studia, která může následně usnadnit hledání zaměstnání;

54. navrhuje propagovat podnikatelskou kulturu mezi mladými lidmi zlepšením osvěty týkající se podnikání, podporováním rozvoje evropských struktur a sítí za tímto účelem, vybízením mladých lidí k zahájení podnikatelské činnosti a využitím nástrojů mikroúvěrů a mikrofinancování; zdůrazňuje význam celoživotního učení;

55. souhlasí s tím, že je zapotřebí součinnosti mezi světem vzdělávání a světem průmyslu a pokročilejších forem integrace mezi vysokými školami a podniky;

Úterý, 18. května 2010

56. vybízí členské státy, aby podporovaly soukromé iniciativy pro mladé lidi, mj. prostřednictvím pomoci vnitrostátních programů, které doplňují programy na evropské úrovni;

57. upozorňuje na to, že je potřeba vytvořit politiky, jejichž cílem bude sladit pracovní a soukromý život a vést mladé lidi k zakládání rodin; upozorňuje také, že je třeba zajistit, aby mladí lidé měli dostatečný příjem, který jim umožní přijímat nezávislá rozhodnutí, včetně rozhodnutí založit rodinu;

Zdraví, dobré životní podmínky a životní prostředí

58. zdůrazňuje, že dopad změn klimatu a životního prostředí a zhoršujícího se životního prostředí má negativní vliv na životy mladých lidí a vyzývá k udržitelným opatřením v této oblasti;

59. vyzývá členské státy, aby do svých plánů zařadily vhodné formy vzdělávání v oblasti předcházení zdravotním rizikům a prevence rizik spojených s ochranou životního prostředí;

60. vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že rámec spolupráce neodkazuje na spotřebitelské politiky; zastává názor, že některé zdravotní problémy mohou souviset s výrobou nezdravých potravin a jejich uváděním na trh;

61. zdůrazňuje, že při vytváření politik v oblasti ochrany spotřebitele a životního prostředí je zapotřebí zohlednit zvláštní zranitelnost mladých lidí a dětí; zdůrazňuje, že je nutné pomoci opatření, jako jsou informativní a vzdělávací kampaně, zajistit vysokou míru ochrany mladých spotřebitelů;

62. zdůrazňuje, že je nezbytné pokračovat v boji proti užívání drog a alkoholu, újmám na zdraví v důsledku kouření a dalším formám závislosti, včetně hazardních her, zejména pomocí prevence a opětovného začlenění; vyzývá členské státy, aby co nejlépe využily protidrogového akčního plánu EU a strategie EU na podporu členských států v boji proti poškození spojenému s požíváním alkoholu a dalším formám závislosti;

63. připomíná rovněž, že děti a mladí lidé jsou vystavováni velkému množství násilných scén v médiích; navrhuje, aby tato otázka byla dále prozkoumána a aby byla přijata veškerá opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby nedocházelo k podobnému působení na jejich duševní zdraví;

64. doporučuje, aby mladí lidé byli při využívání nových technologií vedeni pomocí politik mediálního vzdělávání a politik ke zvýšení informovanosti o nebezpečích, která s sebou nekontrolované využívání nových technologií přináší;

65. zdůrazňuje, že při ochraně zdraví mladých lidí hraje svou úlohu jejich osvěta v oblasti sexuální výchovy;

66. upozorňuje na přetrvávající vysokou míru těhotenství nezletilých dívek a vyzývá Komisi a členské státy, aby mladé lidi o tomto problému informovaly a prováděly osvětu zaměřenou na tuto problematiku;

67. vyzývá členské státy, aby zajistily přístup dětí a mladých lidí z řad přistěhovalců k základní zdravotní péči bez ohledu na právní postavení jejich rodiny;

68. zdůrazňuje úlohu sportu, jakožto celého souboru činností, které podporují zdravý životní styl mladých lidí, týmovou práci, smysl pro čestné jednání a odpovědnost a také úlohu osvěty mladých lidí v oblasti boje proti násilí na stadionech a ve sportovních areálech; vyzývá k zavedení speciálních programů pro zdravotně postižené mladé lidi;

69. vyzývá členské státy, aby ve svém úsilí povzbuzovat mladé lidi k účasti na sportovní činnosti zohledňovaly otázky týkající se rovnosti pohlaví a aby podporovaly také méně populární sporty;

70. zdůrazňuje, že je důležité podporovat kampaně ke vzdělávání mládeže s cílem bojovat proti dopingů a podporovat čistý sport;

Úterý, 18. května 2010

Zapojení

71. zdůrazňuje význam trvalého strukturovaného dialogu a konzultací s mladými lidmi; důrazně vyzývá členské státy, aby na všech úrovních (místní, vnitrostátní a mezinárodní) prosazovaly účast mladých lidí a mládežnických organizací na vytváření obecných politik a zejména, nikoli však pouze, politiky mládeže, a to prostřednictvím probíhajícího strukturovaného dialogu;

72. zdůrazňuje, že k tomu, aby byla zohledněna co nejširší škála názorů mladých lidí, je důležité zvážit metodu konzultace s mládeží; vyslovuje se pro vytvoření struktur, v jejichž rámci budou všichni aktéři moci spolupracovat, ovlivňovat ve stejné míře politiky a rozhodnutí a také poskytovat prostředky, které jsou k vytvoření těchto struktur zapotřebí;

73. vybízí členské státy, aby zapojily mládežnické organizace do procesu tvorby politiky, a to i na místní úrovni;

74. zdůrazňuje důležitost reprezentativních zástupců mládeže ve strukturovaném dialogu a doporučuje Komisi, aby konzultovala se zástupci národních rad mládeže témata, která jsou pro mladé lidi prioritou;

75. souhlasí s tím, že je nutné častěji vyjadřovat uznání a podporu mládežnickým organizacím a jejich velkému přínosu k neformálnímu vzdělávání; vyzývá Komisi a Radu, aby vybízely členské státy ke zřízení a podpoře místních parlamentů a rad mládeže a aby zavedly příslušné programy;

76. zdůrazňuje potřebu většího a různorodějšího zapojení mladých lidí s cílem posílit jejich zastoupení; prosazuje podporování účasti mladých lidí již od raného věku; v tomto ohledu vybízí ke zvážení posílení vztahů mezi školami, mládežnickými organizacemi a jinými organizacemi občanské společnosti a důrazně doporučuje, aby bylo více uznáváno neformální vzdělávání;

77. navrhuje, aby pro mladé lidi, kteří se aktivně účastní života společnosti, byly vytvořeny systémy vyznamenání, jejichž hlavním účelem bude vybudování kultury práv i povinností;

78. zdůrazňuje, že je zapotřebí vynaložit zvláštní úsilí na povzbuzování mladých lidí, kteří žijí v okrajových a venkovských oblastech a v chudých čtvrtích, aby se aktivně účastnili činností na evropské úrovni; lituje v tomto ohledu, že v rámci pro spolupráci nejsou navržena žádná konkrétní opatření, která zlepší proces informování mladých lidí o programech EU, zejména těch, kteří žijí na odlehlých místech a těch, kteří nejsou organizováni v politických, společenských nebo nevládních organizacích; žádá Komisi, aby v této oblasti přijala jednoznačný závazek;

79. zdůrazňuje, že je nezbytně nutné zvýšit úsilí o zajištění účinné výměny názorů a informací probíhající třemi směry – mezi akademickou, podnikatelskou a politickou komunitou – na místní, regionální, vnitrostátní i evropské úrovni;

Tvořivost a kultura

80. vyzývá členské státy, aby zajistily jednoduchý přístup k novým technologiím s cílem rozvíjet tvořivost mladých lidí a jejich schopnost inovace a vzbudily u nich zájem o kulturu, umění a vědu;

81. je překvapen, že ve sdělení Komise není jakýkoli přímý odkaz na kulturní otázky; dodává, že tyto otázky nemohou být zúženy pouze na podnikání a využívání nových technologií;

82. vítá skutečnost, že usnesení Rady bere v úvahu úlohu sociálních a kulturních činností, které doplňují činnosti vyvíjené v rámci vzdělávacího systému a rodin; bere na vědomí, že tyto činnosti rovněž přispívají rozhodujícím způsobem k boji proti diskriminaci a nerovnostem a umožňují mladým lidem přístup k volnočasovým aktivitám, kultuře a sportu;

Úterý, 18. května 2010

83. zdůrazňuje, že je důležité, aby členské státy při přidělování finančních prostředků podporovaly a uznávaly kulturu mládeže, neboť má pro rozvoj kreativity mladých lidí zásadní význam;
84. vítá návrh na podporu odborného vzdělávání pracovníků s mládeží v oblasti kultury, nových médií a mezikulturních schopností obsažený v usnesení Rady;
85. navrhuje, aby do politik, programů a činností v oblasti kultury a médií byla začleněna perspektiva mládeže;
86. zastává názor, že kulturní instituce (např. muzea, knihovny a divadla) by měly být povzbuzovány k většímu zapojení dětí a mladých lidí;
87. vyzývá Komisi a Radu, aby koncipovaly evropský pas mládeže, aby byl mladým lidem umožněn přístup do kulturních institucí v celé EU za velmi nízké ceny;

Dobrovolná činnost

88. vítá rozhodnutí Rady, která vyhlásila rok 2011 Evropským rokem dobrovolnictví, a opatření stanovená v doporučení Rady o mobilitě mladých dobrovolníků v rámci Evropské unie;
89. je toho názoru, že dobrovolná činnost mládeže by měla být podporována, mimo jiné také rozšířením programu Evropské dobrovolné služby, a poskytnutím pomoci znevýhodněným mladým lidem, aby se také mohli věnovat dobrovolné činnosti;
90. domnívá se, že podle toho, jaké budou výsledky hodnocení přípravné akce Amicus, by měly být naplánovány další podobné akce;
91. zastává názor, že dobrovolné činnosti nenahrazují profesionální, placené pracovní příležitosti, ale jsou pro společnost přínosem;
92. vyzývá k tomu, aby byl jako doplněk ke stávajícímu evropskému pasu mládeže zaveden a vzájemně uznáván „evropský pas dobrovolníků“; tento pas by poskytoval evidenci dobrovolné činnosti, kterou vykonávají děti a mladí lidé, a mohl by být potenciálním zaměstnavatelům předkládán jako doklad určité kvalifikace;

Sociální začleňování

93. vítá fakt, že rok 2010 byl vyhlášen Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, zejména v souvislosti s hospodářskou a finanční krizí, která mladé lidi postihuje zvlášť těžce;
94. zastává názor, že v kontextu stárnoucí populace je mezigenerační spravedlnost klíčovou výzvou; vyzývá členské státy, aby při vytváření svých politik braly v úvahu zájmy mladých lidí a budoucích generací, zejména v době hospodářské a finanční krize;
95. zdůrazňuje také potřebu rozvíjet víc široce zaměřené programy pro okrajové skupiny obyvatelstva, jako jsou mladí přistěhovalci a také všichni lidé se zvláštními potřebami (lidé se zdravotním postižením, mladí lidé, které je třeba znovu začlenit do společnosti poté, co strávili určitou dobu ve vězení, lidé bez domova, lidé s příležitostným zaměstnáním a další);
96. uznává, že je nutné zlepšit informovanost o zdravotně postižených mladých lidech, a vyzývá evropské orgány, aby přijaly opatření, která zajistí, že v budoucnosti budou postižení mladí lidé plně integrováni;

Úterý, 18. května 2010

97. opakuje svůj požadavek zajišťovat ve všech oblastech života rovnost mezi pohlavími již od raného věku; vítá proto zejména skutečnost, že cílem usnesení Rady je zlepšit péči o děti a prosazovat rozdělení povinností mezi rodiče, aby bylo sladění pracovního a soukromého života umožněno mladým ženám i mladým mužům;

98. zdůrazňuje, že je důležité informovat děti a mladé lidi o tom, že diskriminaci nelze akceptovat v žádné formě a v žádné oblasti, a že je důležité učinit důrazná opatření, jejichž cílem je boj proti všem formám extremismu;

99. doporučuje, aby prioritou ve všech členských státech bylo zajištění toho, aby žádné nezletilé osobě nebyl odepřen přístup k sociální péči;

100. zdůrazňuje význam inkluzivního digitálního prostředí; vybízí členské státy, aby jako součást svých systémů formálního i neformálního vzdělávání vypracovaly koncepce, které budou zaručovat přístup k informacím, vzdělávání a kultuře a budou zlepšovat mediální dovednosti mladých lidí;

Mládež a svět

101. doporučuje přímou rozvojovou pomoc na opatření ve prospěch mladých lidí a pro boj proti užívání drog a obchodu s nimi v rozvojových zemích;

102. je nakloněn podpoře činností ve veřejném zájmu, které utvářejí smysl pro zodpovědnost mezi mladými lidmi, jako je např. dobrovolná činnost v rámci boje proti změně klimatu, dobrovolná činnost v zájmu rozvoje nebo humanitární pomoci; vítá v tomto ohledu příležitosti, které nabídne zřízení Evropského dobrovolnického sboru humanitární pomoci mladým lidem, pokud jde o jejich účast na humanitární činnosti EU, a vyzývá členské státy, aby zajistily plnou informovanost mladých lidí o existenci tohoto sboru;

103. vybízí Komisi k dalšímu prozkoumání možnosti posílit činnosti mezinárodní spolupráce, pokud jde o dobrovolnou činnost mládeže;

104. vyzývá členské státy, aby vytvořily programy výměn a partnerství s třetími zeměmi a jejich společnostmi s cílem propagovat mezikulturní dialog a podporovat mladé lidi v tom, aby se angažovali ve společných projektech;

105. vyzývá ke zlepšení a rozsáhlejšímu provádění programu Erasmus Mundus;

*

* *

106. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

Úterý, 18. května 2010

Zjednodušení SZP

P7_TA(2010)0172

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o zjednodušení SZP (2009/2155(INI))

(2011/C 161 E/05)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. října 2005 nazvané „Zjednodušení a zlepšení právní úpravy společné zemědělské politiky“ (KOM(2005)0509),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. března 2009 nazvané „Zjednodušená společná zemědělská politika pro Evropu – úspěch pro všechny“ (KOM(2009)0128),
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova (A7-0051/2010),
- A. vzhledem k tomu, že veškeré právní předpisy musí být vždy přiměřené cíli a měly by být zaváděny až po celkovém posouzení dopadů, v jehož rámci se vyhodnocuje finanční břemeno vyplývající z příslušných právních předpisů a analyzují se náklady a přínosy,
- B. vzhledem k tomu, že zjednodušení by mělo na základě převládajících zjištění být přínosem především a zejména pro zemědělce, nikoli pouze pro vnitrostátní orgány a platební instituce v členských státech,
- C. vzhledem k tomu, že nová SZP by měla zemědělcům umožnit soustředit se na jejich hlavní cíl, a to je zajišťovat bezpečné a kvalitní potraviny, u nichž lze zjistit jejich původ, a zároveň by měla podporovat zemědělce, aby poskytovali netržní veřejné statky,
- D. vzhledem k tomu, že cílem by mělo být snížení nákladů na provádění SZP a současně i administrativní zátěže producentů působících ve Společenství tak, aby zemědělci měli více času k obhospodařování své půdy,
- E. vzhledem k tomu, že SZP by měla zůstat trvale konkurenceschopnou,
- F. vzhledem k nutnosti přijmout jasné a srozumitelné právní předpisy, které poskytují příslušným orgánům a zemědělcům právní jistotu, a zrušit právní předpisy zbytečné,
- G. vzhledem k tomu, že rozdělení jednotných plateb na jednotlivé zemědělské podniky by mělo zajistit spravedlivé zacházení,
- H. vzhledem k tomu, že k řešení důležitých právních otázek souvisejících se SZP je nezbytný funkční právní rámec,
- I. vzhledem k tomu, že v souladu s posledními reformami společné zemědělské politiky by nová SZP měla být více zaměřena na trh a na omezování nadměrného protekcionismu a současně by měla zachovat nástroje, které by pomáhaly zemědělcům v dobách značné ekonomické nestability,
- J. vzhledem k tomu, že SZP by měla být jednodušší a vstřícnější,
- K. vzhledem k tomu, že právní předpisy by měly být pružnější, aby bylo možné SZP přizpůsobit tak, že by zohledňovala specifické regiony a specifická území, aniž by přitom byl oslaben její charakter společné politiky,

Úterý, 18. května 2010

- L. vzhledem k tomu, že by se měla podporovat výměna osvědčených postupů mezi členskými státy a orgány místní správy,
- M. vzhledem k tomu, že společná zemědělská politika má v EU 27 ústřední význam nejen jako prostředek k zajištění odpovídající dodávky bezpečných potravin, ale také jako prostředek k řešení takových úkolů, jako je zachování venkovských, horských a znevýhodněných oblastí i zcela okrajových oblastí a k zajištění mnohoúčelového využití evropského zemědělství,

Obecné zásady

1. zdůrazňuje, že SZP by měla usilovat o sladění právních předpisů odstraněním jejich zdvojení; rovněž žádá Komisi, aby její snahou při zavádění nového nařízení bylo současně i odstranění nadbytečné zátěže;
2. naléhavě žádá Komisi, aby ve velké míře a pravidelně konzultovala zúčastněné strany, pokud jde o zemědělství, s cílem lépe posoudit dopad nařízení přímo na místě a určit předpisy, které jsou pro zemědělce praktické, jednoduché a transparentní;
3. zdůrazňuje, že další zjednodušení SZP je nezbytné k tomu, aby se snížily náklady na její provádění hrazené orgány EU, členskými státy i samotnými příjemci podpor; takto bude politika také srozumitelnější pro zemědělce a daňové poplatníky;
4. vyzývá Komisi, aby s cílem zvýšit konkurenceschopnost zemědělství ve všech členských státech sjednotila předpisy SZP tím, že odstraní zdvojení úkolů a omezí byrokracii;
5. podtrhuje, že opatření SZP by měla odpovídat sledovanému cíli a legislativní cesta by měla být zvolena pouze tehdy, je-li to skutečně odůvodnitelné, čímž se zabrání vytváření právních ustanovení, která jsou pro zemědělce těžko srozumitelná;
6. vyzývá k tomu, aby SZP byla více motivována výsledky než orientována na regulaci, a vyzývá členské státy a jejich regionální orgány, aby zemědělcům poskytovaly prostřednictvím nástrojů poradenství a vhodných metod komunikace více pomoci a poradenství;
7. očekává, že v souladu se zásadami zlepšení právní úpravy budou všechny budoucí právní předpisy doplněny komplexními hodnoceními dopadu s přihlédnutím k nadbytečné regulaci a administrativní zátěži a že bude přitom zajištěno, aby všechny nové právní předpisy odpovídaly kýženým cílům;
8. domnívá se, že členské státy by měly vždy, kdy je to možné, povolit provádění autocertifikace;
9. domnívá se, že členské státy by měly mít možnost zavádět v plánech rozvoje venkova režim daňových paušálů podle velikosti pozemku, a to především pro malé zemědělské podniky, za předpokladu, že je zaručeno plnění stanovených povinností;
10. uznává hodnotu zásady podmíněnosti jako jednu z klíčových koncepcí přímých plateb v rámci SZP, ale rovněž uznává, že se doporučuje rozsáhlé zjednodušení těchto plateb, aniž by se snížila jejich efektivita;
11. podtrhuje, že je nutné, aby SZP byla jednodušší, transparentnější a spravedlivější;
12. upozorňuje, že zjednodušení SZP nemusí vést k menší podpoře zemědělcům a ke zrušení tradičních nástrojů řízení trhu; vyzývá Evropskou unii, aby zavedla účinný mechanismus, jehož cílem bude v budoucnu omezit kolísavost cen;

Úterý, 18. května 2010

13. zdůrazňuje, že zjednodušení SZP musí doprovázet informační opatření pro příjemce podpory, a vyzývá Komisi, aby rozšířila a zpracovala informační opatření pro společnou zemědělskou politiku;
14. požaduje možnost autokorekce chyb, která by umožnila příjemcům podpory, jež neúmyslně porušili předpisy, informovat orgány, aniž by byli v důsledku povinni platit pokuty;
15. upozorňuje, že systém pokut pro zemědělce za chyby při podávání žádostí o platby by měl být úměrný rozsahu porušení předpisů, a že by se neměly uplatňovat sankce v případě drobných chyb, a zejména chyb, kterých se zemědělec nedopustil vlastní vinou;
16. zdůrazňuje, že jakékoli správní pokuty, včetně povinnosti zemědělce vrátit získané platby, by neměly být založeny na okolnostech, které jsou zcela zjevně mimo kontrolu zemědělce, zejména pak jedná-li se o nepředvídané události;
17. upozorňuje na problém zemědělců, jejichž manželé/manželky provozují samostatný zemědělský podnik, a měli by tudíž mít samostatná práva a povinnosti;

Podmíněnost

18. je toho názoru, že hlavním cílem kontrol je poskytovat zemědělcům poradenství a usměrňovat je, aby lépe a s co nejmenší administrativní zátěží plnili ustanovení právních předpisů; kontroly by proto měly být nadále prováděny veřejnými orgány, aby se zajistila jejich objektivita a nezájatost;
19. zdůrazňuje, že má-li se uspokojit poptávka devíti miliard lidí po potravinách, je podle OSN třeba, aby se celosvětová produkce potravin zvýšila do roku 2050 o 70 %;
20. domnívá se, že by měly být stanoveny podmínky týkající se podmíněnosti, které by měly zohledňovat také velikost zemědělských podniků, aby se snížila administrativní zátěž malých podniků, u nichž je riziko nižší;
21. trvá na tom, že uplatňují-li členské státy u zemědělců sankce za porušení nařízení, musí je uplatňovat transparentním, jednoduchým a úměrným způsobem, který zohledňuje reálnou situaci jednotlivých případů;
22. domnívá se, že zákonná ustanovení pro kontrolování podmíněnosti by měla být pro zemědělce i pro kontrolní orgány snadno pochopitelná;
23. je toho názoru, že základním cílem kontrol je vybízet zemědělce k lepšímu plnění právních předpisů a že pokud se v posledních letech objevilo pouze několik případů porušení předpisů, mohly by být každoroční kontroly podmíněnosti prováděné za účelem splnění požadavků podle předpisů v oblasti řízení omezeny nebo nahrazeny náhodnými kontrolami;
24. zdůrazňuje, že požadavek provádět v souvislosti s drobným porušením předpisů následné kontroly (limit triviality) by měl být omezen na náhodné vzorky;
25. domnívá se, že uplatňování požadavků podle předpisů v oblasti řízení by mělo být zrušeno, pokud jejich plnění nelze snadno kontrolovat a není měřitelné;
26. je toho názoru, že členským státům či regionálním a místním orgánům by mělo být případně povoleno snížení jejich inspekčního závazku na určitou nižší hranici v případě, že uplatňují předpisový rámec pro analýzu rizik, který odpovídá ustanovením právních předpisů Společenství, a že prokazují vysokou míru souladu;
27. požaduje, aby s cílem snížit inspekční závazek na konkrétní nižší hranici byl zaveden rámec pro analýzu rizik, který by platil v každém členském státě a byl v souladu s právem Společenství;

Úterý, 18. května 2010

28. domnívá se, že poskytování pomoci a poradenství ve větším rozsahu prostřednictvím informačních a poradenských nástrojů, například telefonní linky pomoci nebo internetu, by pomohlo předcházet porušování předpisů a zajistilo by členským státům nástroje k trvalému snižování inspekčního závazku;
29. domnívá se, že kontroly, jež byly či mají být v zemědělských podnicích provedeny různými subjekty, jejichž úkolem či zákonnou povinností je jejich provádění, by měly být koordinovány s cílem snížit počet kontrolních návštěv v zemědělských podnicích;
30. domnívá se, že by měl být sestaven komunikační plán týkající se podmíněnosti, aby bylo zemědělcům i spotřebitelům poskytnuto co nejvíce informací o požadavcích podmíněnosti a přínosu, který přinášejí veřejné statky a služby poskytované zemědělci, jejichž činnost je v souladu s těmito požadavky;
31. zastává názor, že počet požadavků týkajících se podmíněnosti by měl být snížen a jejich rozsah aktualizován;
32. požaduje schválení uskutečnitelného a transparentního systému ukazatelů s cílem zjednodušit hodnotící nástroje kontrol podmíněnosti a vyzývá ke zrušení stávajícího systému a k zavedení možnosti uložit dvě či více sankcí za jedno pochybení; vyzývá Komisi, aby provedla analýzu nepoměru mezi porušováním předpisů, které se týkají identifikace zvířat a představují asi 70 % všech případů porušování, a dalšími požadavky a aby učinila vhodné změny;
33. je toho názoru, že o podmíněnosti by měl být vypracován jediný legislativní dokument a že kladné přínosy zemědělských podniků, jež představují veřejné statky a služby, by měly být náležitě ohodnoceny;
34. vyzývá k zachování určitých přísných a nekompromisních pravidel podmíněnosti, jež jsou členské státy ochotny přijmout a dodržovat;

Přímé platby

35. domnívá se, že zemědělci musejí mít přístup k funkčním systémům, které jim umožní snadno a bez zbytečné byrokracie podávat žádosti o přímé platby, a to obvykle v místě svého bydliště;
36. domnívá se, že mají-li být zjednodušena pravidla pro režim jednotných plateb, každoroční poskytování stejných podrobných informací v této souvislosti by mělo být zrušeno;
37. je toho názoru, že k žádostem není třeba poskytovat takové množství informací, jelikož potřebné informace lze zjistit u platebních agentur členských států;
38. požaduje povolení flexibilnějších postupů pro provádění plateb, které umožní provádět platby ještě před úplným ukončením všech kontrol;
39. naléhavě vyzývá Komisi, aby prověřila definici způsobilé půdy a její výklad používaný v jednotlivých členských státech;
40. je toho názoru, že stávající definice zemědělské činnosti pro účely jednotné platby by měla být přezkoumána tak, aby bylo jisté, že žadatelé, jež nejsou činnými zemědělci, nebudou mít na tyto platby nárok;
41. domnívá se, že v budoucím systému by měly být zohledněny zásady zjednodušování a že zjednodušení, transparentnost a spravedlnost by měly být klíčovými prioritami reformy SZP;
42. vyzývá Komisi, aby zrevidovala systém kontrol a účetních závěrek;

Úterý, 18. května 2010

43. domnívá se, že pokud jde o regulační kontroly, provádění auditů prověřujících dodržování předpisů a stanovování finančních náprav, měla by Komise přijmout přiměřenější a konečně i na rizicích založený přístup;
44. vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na možné zlepšení rámce pro provádění auditů a kontrol SZP;
45. domnívá se, že je třeba předcházet stávajícím velkým nesrovnalostem v přímých podporách, které existují mezi členskými státy, a zajistit tak rovné zacházení pro všechny zemědělce v Evropské unii a zabránit narušování trhu a hospodářské soutěže;
46. uznává, že při řešení ekologických výzev, včetně přizpůsobení se změně klimatu a zmírnění následků, hrají zemědělci důležitou roli při hledání praktických opatření nezbytných ke splnění těchto cílů, a věří, že spíše než regulace jsou nejlepším způsobem, jak dosáhnout těchto cílů, výsledné dohody;
47. zdůrazňuje, že omezení byrokracie související s monitorováním a podáváním zpráv, která zatěžuje producentské organizace působící v odvětví produkce ovoce a zeleniny, by tyto organizace ztrátlivě u zemědělců, kteří by byli vybízeni ke sdružování a ke společným postupům;

Rozvoj venkova

48. zdůrazňuje, že pokud se platby provádí v závislosti na stávajícím systému certifikací (např. u bioprodukce a režimů podpory souvisejících s životním prostředím), je pouze jeden audit dostačující;
49. se znepokojením konstatuje vysokou míru chyb v žádostech o přímé platby, jež byly zaznamenány v některých členských státech; zdůrazňuje, že tyto chyby lze především připsat používanému ortofotografickému vybavení než zemědělcům; žádá, aby tyto chyby byly trestány pouze v případech, kdy se jasně prokáže pokus o podvod;
50. domnívá se, že právní předpisy, které jsou v rozporu s jinými právními předpisy, by před tím, než se stanou pro zemědělce závazné, měly být uvedeny v soulad (např. právní předpisy v oblasti životního prostředí a režim jednotných plateb);
51. domnívá se, že je třeba revidovat definice obsažené v právních předpisech, které upravují rozvoj venkova, a v případě potřeby je rozšířit, aby tak byl zajištěn soulad s právními předpisy upravujícími přímé platby;
52. zastává názor, že by měla být zvýšena transparentnost, pokud jde o postihy a povinnosti zemědělců;
53. žádá zavedení přesně definovaných povinností pro zemědělce s cílem napravit nedostatek transparentnosti, pokud jde o postihy;
54. uvítal by, pokud by kontroly těchto režimů byly vnímány v širší a dlouhodobější perspektivě s větším důrazem na konečný dopad a výsledek a nebyly by zaměřené na míru specifické chybovosti způsobenou opatřeními pro rozvoj venkova, příp. opatřeními v oblasti životního prostředí;
55. podtrhuje, že současný složitý systém ukazatelů je zapotřebí přezkoumat a zjednodušit a že v důsledku systému monitorování, výročních zpráv a předběžných a následných hodnocení i hodnocení v polovině období vznikl příliš složitý systém ukazatelů a zpráv;
56. žádá Komisi, aby prověřila používání výsledných dohod jakožto jednoduché a účinnější metody pro poskytování veřejných statků v budoucnu;
57. žádá o zavedení zjednodušeného a jednotného systému ukazatelů, který by implicitně vedl k jejich snadnějšímu pochopení a uplatňování, k náležitým hodnocením a ke snížení byrokracie;

Úterý, 18. května 2010

58. domnívá se, že předpisy týkající se způsobilosti pro financování DPH v rámci pilíře II SZP, zejména u činností prováděných subjekty, na něž se vztahuje veřejné právo, by měly být harmonizovány s předpisy používanými v rámci strukturálních fondů;

59. zdůrazňuje, že současně se zjednodušením SZP musí dojít i ke zjednodušení jejího provádění, a vyzývá členské státy, aby snížily na minimum administrativní formality, které jsou požadovány od potenciálních příjemců podpory v rámci SZP, zejména v oblasti rozvoje venkova;

60. vyzývá členské státy, aby ve svých vnitrostátních programech rozvoje venkova nabídly potenciálním příjemcům podpory systémy, které zaručí transparentnost, a poskytly jim nezbytně dlouhou dobu na přípravu žádostí o finanční prostředky a splnění různých požadavků způsobilosti, které jsou stanoveny režimy podpory; vyzývá Komisi, aby zajistila, že tato otázka se stane trvalým prvkem dvoustranných jednání s členskými státy;

Identifikace zvířat

61. naléhavě vyzývá Komisi, aby prověřila systém identifikace zvířat, který je používán v jednotlivých členských státech, a usilovala o jednotný systém identifikace zvířat, a zajistila tak odstranění zbytečné regulace, zejména pokud jde o prověřování čísla producenta a čísla zemědělského podniku, požadovaný počet registrů a rozdíl mezi producentem a zemědělským podnikem;

62. vyzývá k rozsáhlé harmonizaci pravidel pro identifikaci zvířat, která jsou v současné době velmi rozdílná;

63. zastává názor, že poskytování údajů o přemísťování ovcí a koz a předávání informací do databází a úřadům by mělo být co nejvíce zjednodušeno, a to za použití veškerých dostupných nástrojů komunikace, včetně nových technologií;

64. domnívá se, že pro ovce a kozy i prasata je dostačující identifikace stáda;

65. vyzývá k odložení povinnosti elektronické identifikace ovcí a koz od 31. prosince 2009, jelikož náklady na tuto identifikaci jsou vzhledem k období hospodářské krize příliš vysoké;

66. vyzývá k tříletému osvobození od postihů za nedodržení podmíněnosti, jež se týkají elektronické identifikace ovcí a koz, neboť se jedná o novou a komplexní technologii, jež bude kromě ověření v praxi vyžadovat určitou dobu, než si na ni zemědělci zvyknou; dále vyzývá Komisi, aby provedla důkladný přezkum příslušných předpisů;

*

* *

67. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Úterý, 18. května 2010

Nový vývoj v oblasti veřejných zakázek

P7_TA(2010)0173

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o novém vývoji v oblasti veřejných zakázek (2009/2175(INI))

(2011/C 161 E/06)

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména s ohledem na změny zavedené Lisabonskou smlouvou,
- s ohledem na směrnice 2004/18/ES a 2004/17/ES o postupech při zadávání veřejných zakázek a na směrnici 2007/66/ES o přezkumném řízení při zadávání veřejných zakázek,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 19. listopadu 2009 nazvané „Mobilizace soukromých a veřejných investic pro obnovu a dlouhodobou strukturální změnu: rozvoj partnerství veřejného a soukromého sektoru“ (KOM(2009)0615),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 5. května 2009 nazvané „Příspěvek k udržitelnému rozvoji: role spravedlivého obchodu a nevládních koncepcí záruk udržitelnosti v souvislosti s obchodem“ (KOM(2009)0215),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. července 2008 nazvané „Zadávání veřejných zakázek v zájmu lepšího životního prostředí“ (KOM(2008)0400),
- s ohledem na interpretační sdělení Komise ze dne 5. února 2008 týkající se uplatňování právních předpisů Společenství v oblasti veřejných zakázek a koncesí na institucionalizovaná partnerství veřejného a soukromého sektoru (IPPP) (C(2007)6661),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Evropský kodex osvědčených postupů umožňujících přístup malým a středním podnikům ke smlouvám na veřejné zakázky“ (SEK(2008)2193),
- s ohledem na interpretační sdělení Komise ze dne 1. srpna 2006 o právních předpisech Společenství použitelných pro zadávání zakázek, na které se plně nebo částečně nevztahují směrnice o zadávání veřejných zakázek ⁽¹⁾,
- s ohledem na následující rozsudky Soudního dvora Evropské unie:
 - ze dne 19. dubna 2007 ve věci C-295/05 (Tragsa),
 - ze dne 18. prosince 2007 ve věci C-532/03, *Komise vs. Irsko* (irská záchranná služba),
 - ze dne 13. listopadu 2008 ve věci C-324/07 (Coditel Brabant),
 - ze dne 9. června 2009 ve věci C-480/06, *Komise vs. Německo* (Stadtwerke Hamburg),
 - ze dne 10. září 2009 ve věci C-206/08 (Eurawasser),
 - ze dne 9. října 2009 ve věci C-573/07 (Sea S.r.l.),
 - ze dne 15. října 2009 ve věci C-196/08 (Acoset),

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179, 1.8.2006, s. 2.

Úterý, 18. května 2010

- ze dne 15. října 2009 ve věci C-275/08, *Komise vs. Německo* (Datenzentrale Baden-Württemberg),
- ze dne 25. března 2010 ve věci C-451/08 (Helmut Müller),
- s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 10. února 2010 ke sdělení „Příspěvek k udržitelnému rozvoji: role spravedlivého obchodu a nevládních koncepcí záruk udržitelnosti v souvislosti s obchodem“ (RELEX-IV-026),
- s ohledem na následující studie:
 - „Evaluation of Public Procurement Directives: Markt/2004/10/D Final Report“, Europe Economics ze dne 15. září 2006,
 - „The Institutional Impacts of EU Legislation on Local and Regional Governments, A Case Study of the 1999/31/EC Landfill Waste and 2004/18/EC Public Procurement Directives“, European Institute of Public Administration (EIPA) ze září 2009,
- s ohledem na své usnesení ze dne 3. února 2009 nazvané „Zadávání zakázek v předobchodní fázi: Podpora inovací za účelem zajištění trvale vysoké kvality veřejných služeb v Evropě“⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. června 2007 o specifických problémech při provádění a uplatňování právních předpisů vztahujících se k veřejným zakázkám a o vztahu těchto právních předpisů k lisabonské agendě⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. října 2006 o partnerství veřejného a soukromého sektoru a právu Společenství o zadávání veřejných zakázek a koncesích⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2006 o spravedlivém obchodu a rozvoji⁽⁴⁾,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a na stanovisko Výboru pro mezinárodní obchod a Výboru pro regionální rozvoj (A7-0151/2010),
- A. vzhledem k tomu, že hospodářská a finanční krize jasně upozornila na velký ekonomický význam veřejných zakázek, že účinky krize na místní orgány jsou již zcela zjevné a že zároveň platí, že veřejné orgány mohou řádně plnit své úkoly ve veřejném zájmu pouze tehdy, mohou-li počítat s nezbytnou právní jistotou v této oblasti a nejsou-li postupy zadávání veřejných zakázek příliš složité,
- B. vzhledem k tomu, že pro vnitřní trh je nezbytný dobře fungující trh veřejných zakázek, který by napomáhal přeshraniční hospodářské soutěži, podněcoval inovace, prosazoval nízkouhlíkové hospodářství a vytvářel optimálního hodnotu pro veřejné orgány,
- C. vzhledem k tomu, že právní předpisy o veřejných zakázkách mají zajistit, aby se s veřejnými prostředky řádně hospodařilo a aby podniky, které mají zájem, měly možnost získat veřejné zakázky v prostředí spravedlivé hospodářské soutěže,
- D. vzhledem k tomu, že cílem přezkumu směrnic o zadávání veřejných zakázek v roce 2004 bylo zjednodušit a modernizovat příslušné postupy, učinit je flexibilnějšími a vytvořit větší právní jistotu,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 67 E, 18.3.2010, s. 10.⁽²⁾ Úř. věst. C 146 E, 12.6.2008, s. 227.⁽³⁾ Úř. věst. C 313 E, 20.12.2006, s. 447.⁽⁴⁾ Přijaté texty, P6_TA(2006)0320.

Úterý, 18. května 2010

- E. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva poprvé zařadila do primárních právních předpisů Evropské unie uznání práva regionálních a místních samospráv, upevnila pojem subsidiarity a udělila vnitrostátním parlamentům i Výboru regionů právo obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie,
- F. vzhledem k tomu, že Evropský soudní dvůr projednával neúměrně vysoký počet případů porušení právních předpisů v této oblasti, což naznačuje, že mnoho členských států mělo potíže s dodržováním směrnic o zadávání veřejných zakázek,
- G. vzhledem k tomu, že s cílem zajistit, aby se evropské politiky vyvíjely způsobem, který by naplnil touhu evropských občanů, obsahuje Smlouva o fungování Evropské unie pojem sociálně-tržního hospodářství, sociální klauzuli a protokol o službách obecného zájmu, které definují společné hodnoty Unie,
- H. vzhledem k tomu, že úmluva MOP č. 94 stanovuje, že obecné smlouvy o veřejných zakázkách musejí obsahovat ustanovení zajišťující rovné odměňování a pracovní podmínky, které nejsou horší než pracovní podmínky dohodnuté např. v kolektivních smlouvách,

Obecné připomínky a doporučení

1. vyslovuje politování nad tím, že cílů přezkumu směrnic o zadávání veřejných zakázek z roku 2004 dosud nebylo dosaženo, zejména pokud jde o zjednodušení předpisů o zadávání veřejných zakázek a vytvoření větší právní jistoty; doufá však, že nedávné rozsudky Soudního dvora Evropské unie pomohou vyřešit otevřené právní otázky a že počet soudních řízení klesne; vyzývá Komisi, aby při jakémkoli přezkumu evropských předpisů zohlednila a aktivně prosazovala cíle spočívající ve zjednodušení a zefektivnění postupu zadávání veřejných zakázek;
2. vyslovuje dále politování nad tím, že stávající předpisy – v kombinaci s neúplnými prováděcími opatřeními na vnitrostátní a regionální úrovni, početnými iniciativami v oblasti právně nevynutitelných předpisů ze strany Evropské komise a s výkladem příslušných právních ustanovení Soudním dvorem Evropské unie a vnitrostátními soudy – vedly ke vzniku komplikovaného a nepřehledného souboru pravidel, který staví především veřejné subjekty, soukromé podniky a poskytovatele služeb obecného zájmu před složité právní problémy, které již nelze vyřešit bez značných administrativních nákladů nebo bez externí právní pomoci; naléhavě vyzývá Komisi, aby tuto situaci napravila a aby jako v rámci iniciativy pro lepší tvorbu právních předpisů prozkoumala důsledky právně nevynutitelných předpisů, omezila návrhy takových předpisů pouze na klíčové aspekty a vyhodnotila je z hlediska zásady subsidiarity a proporcionality, a to s přihlédnutím k pěti zásadám uvedeným v bílé knize o evropské správě z roku 2001 (otevřenost, účast, individuální odpovědnost, efektivita a koherence);
3. poukazuje na to, že v důsledku tohoto vývoje musí zadavatelé veřejných zakázek často upřednostnit právní jistotu před potřebami politiky a s ohledem na tlak na veřejné rozpočty musí často veřejnou zakázku nebo službu zadat tomu, kdo předložil nejlevnější nabídku, namísto aby byla vybrána ekonomicky nejvýhodnější nabídka; obává se, že se tím oslabí inovační základna a globální konkurenceschopnost EU; naléhavě žádá Komisi, aby tuto situaci napravila a vypracovala strategická opatření s cílem motivovat zadavatele veřejných zakázek a dát jim pravomoci k tomu, aby zadávali zakázky těm, kteří předloží ekonomicky nejvýhodnější a nej kvalitnější nabídky;
4. zdůrazňuje, že evropské iniciativy v oblasti veřejných zakázek musí být efektivněji koordinovány, aby nebyl ohrožen jejich soulad se směrnicemi o zadávání veřejných zakázek nebo nevznikly právní problémy pro ty, kdo tyto předpisy uplatňují; požaduje proto povinná opatření pro zajištění koordinace v rámci Komise pod vedením generálního ředitelství pro vnitřní trh a služby, které odpovídá za zadávání veřejných zakázek, a za účasti dalších příslušných generálních ředitelství; požaduje jednotné umístění na internetu a pravidelné informování zadavatelů s cílem zajistit, aby byla příslušná právní ustanovení transparentnější a uživatelsky vstřícnější;
5. kritizuje nedostatečnou transparentnost, pokud jde o složení a práci interní poradní výbor Komise pro zadávání veřejných zakázek (ACPP) a o úlohu a pravomoci poradního výboru pro otevírání veřejných zakázek (CCO), a vyzývá Komisi, aby učinila kroky, kterými zajistí vyvážené složení a transparentnost práce tohoto výboru i nově plánovaného poradního výboru pro partnerství veřejného a soukromého sektoru, v nichž by měli být zastoupeni i odboráři a představitelé podnikatelské sféry, zejména malých a středních podniků; požaduje, aby byl Evropský parlament průběžně řádně informován a byly mu poskytovány veškeré dostupné informace ve všech fázích tohoto procesu a na jeho konci;

Úterý, 18. května 2010

6. zastává názor, že vzhledem k tomu, že se veřejné zakázky týkají veřejných finančních prostředků, měly by být transparentní a otevřené veřejné kontrole; žádá Komisi o vyjasnění s cílem zajistit, aby místní a ostatní veřejné orgány měly právní jistotu a mohly informovat své občany o svých smluvních závazcích;

7. zdůrazňuje, že zadávání veřejných zakázek musí probíhat za transparentních podmínek, přičemž se se všemi zúčastněnými stranami musí zacházet stejným způsobem a nejdůležitějším kritériem musí být vztah ceny a výsledků projektu, aby tak zakázku získal předkladatel nejlepší nabídky, nikoli uchazeč, jehož nabídka je nejlevnější;

8. vyzývá Komisi, aby provedla hodnocení směrnic o zadávání veřejných zakázek ex post a zohlednila přitom názory vyjádřené v této zprávě; očekává, že tento přezkum bude proveden s plným zapojením všech zúčastněných stran a v úzké spolupráci s Evropským parlamentem; je pro to, aby jakákoli revize přihlížela k celému rámci a zahrnovala i směrnici o přezkumném řízení při zadávání veřejných zakázek a analýzu vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici o přezkumném řízení, aby nedošlo k dalšímu tříštění právních předpisů o veřejných zakázkách; zastává názor, že praktický dopad této směrnice dosud nelze vyhodnotit, protože nebyla ve všech členských státech provedena ve vnitrostátním právu;

Spolupráce veřejných orgánů

9. upozorňuje, že Lisabonská smlouva, která vstoupila v platnost dnem 1. prosince 2009, poprvé zařazuje do primárního práva Evropské unie uznání práva regionálních a místních samospráv (čl. 4 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii); zdůrazňuje, že Soudní dvůr Evropské unie v několika rozsudcích odkázal na právo místních samospráv a jednoznačně uvedl, že „veřejný orgán může pro výkon úkolů ve veřejném zájmu využívat vlastní prostředky, a to i ve spolupráci s jinými veřejnými orgány“ (rozsudek ve věci C-324/07); dále upozorňuje na rozsudek velkého senátu Soudního dvora Evropské unie ze dne 9. června 2009 ve věci C-480/06, v němž se dále uvádí, že právní předpisy Společenství nevyžadují, aby veřejné orgány používaly pro společné provádění úkolů ve veřejném zájmu žádnou zvláštní právní formu; proto se domnívá, že partnerství v rámci veřejného sektoru, jako jsou dohody o spolupráci mezi místními orgány a vnitrostátní spolupráce, spadají mimo oblast působnosti směrnic o zadávání veřejných zakázek, pokud jsou splněna tato kritéria:

— účelem daného partnerství je plnění úkolu ve veřejném zájmu uloženého všem dotčeným místním orgánům,

— tento úkol plní výhradně dotčené veřejné orgány, tj. bez zapojení soukromých subjektů, a

— příslušná činnost se v zásadě vykonává jménem dotčených veřejných orgánů;

10. poukazuje na to, že Komise vyjasnila, že ne každý krok veřejných orgánů podléhá právním předpisům o zadávání veřejných zakázek a že dokud nebudou ustanovení evropských právních předpisů vyžadovat vytvoření trhu v určité oblasti, je i nadále na členských státech, aby rozhodovaly, zda a do jaké míry chtějí samy plnit veřejné funkce;

11. poukazuje na to, že závěry Soudního dvora Evropské unie ve výše uvedeném rozsudku se nejen přímo vztahují na spolupráci mezi místními orgány, ale jsou obecně platné, a v důsledku toho je lze uplatňovat na spolupráci mezi ostatními veřejnými zadavateli;

12. upozorňuje na to, že Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 10. září 2009 ve věci C-573/07 uvedl, že otevření kapitálu společnosti původně s veřejnou kapitálovou účastí soukromým investorům lze zvažovat pouze tehdy, jestliže se povaha společnosti s veřejnou kapitálovou účastí během doby platnosti zakázky změní, a tím dojde ke změně základní podmínky zakázky, což si vyžádá vyhlášení nové soutěže na danou zakázku; poznamenává, že v důsledku judikatury Soudního dvora došlo k závažným změnám u předpisů v oblasti spolupráce v rámci veřejného sektoru, a vítá nedávné rozsudky vydané Soudním dvorem v této oblasti; žádá proto Komisi a členské státy, aby veřejně zpřístupnily informace o právních důsledcích těchto rozsudků;

Úterý, 18. května 2010

Koncese na služby

13. poukazuje na to, že koncese na služby ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice 2004/17/ES a článku 4 směrnice 2004/18/ES „je smlouva stejného druhu jako veřejná zakázka na služby s tou výjimkou, že proti plnění za poskytnutí služeb spočívá buď výhradně v právu využívat služby, nebo v tomto právu společně s platbou“; zdůrazňuje, že koncese na služby byly vyňaty z oblasti působnosti směrnic o veřejných zakázkách, aby se tím zadávajícím orgánům a smluvním dodavatelům poskytla větší flexibilita; upozorňuje, že Soudní dvůr Evropské unie v několika rozsudcích potvrdil, že na koncese na služby se tyto směrnice nevztahují, vztahují se na ně však obecné zásady stanovené ve Smlouvě o fungování Evropské unie (zákaz diskriminace, zásada rovného zacházení a transparentnosti), a že musí zůstat otevřené pro veřejné zadavatele zakázek, aby mohli zajistit poskytování služeb prostřednictvím koncese, pokud se domnívají, že to je nejlepší metoda, jak danou veřejnou službu zajistit, a to i tehdy, když existuje omezené riziko spojené s touto operací, avšak toto riziko je plně převedeno na držitele koncese (rozsudek ve věci C-206/08 ze dne 10. září 2009, body 72–75);

14. bere na vědomí sdělení Komise ze dne 19. listopadu 2009 o vývoji v partnerství veřejného a soukromého sektoru a s velkým zájmem očekává příslušné posouzení dopadu; očekává, že Komise se poučí z neúspěšných partnerství veřejného a soukromého sektoru; zdůrazňuje, že je třeba náležitě zohlednit složitost postupů i rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o právní kulturu a praxi v oblasti koncesí na služby; zastává názor, že proces definování termínu „koncese na služby“ a vytváření právního rámce upravujícího tyto koncese prošel vývojem, který je důsledkem směrnic o zadávání veřejných zakázek z roku 2004 a doplňující judikatury Soudního dvora Evropské unie; trvá na tom, že jakýkoli návrh právního aktu týkajícího se koncesí na služby by byl opodstatněný, pouze pokud by měl za cíl napravit narušení fungování vnitřního trhu; upozorňuje, že taková narušení dosud nebyla zjištěna, a právní akt o koncesích na služby je tudíž zbytečný, protože nesměřuje ke znatelnému zlepšení fungování vnitřního trhu;

Partnerství veřejného a soukromého sektoru

15. vítá právní vyjasnění podmínek, za nichž se právní předpisy o veřejných zakázkách vztahují na institucionalizované partnerství veřejného a soukromého sektoru, zejména vzhledem k velkému významu, který Komise ve svém sdělení z 19. listopadu 2009 přikládá těmto partnerstvím v souvislosti s bojem proti změně klimatu a podporou obnovitelných zdrojů energie a udržitelné dopravy; upozorňuje na to, že směrnice o zadávání veřejných zakázek se použijí vždy, když má být určitý úkol svěřen podniku, který je v soukromém vlastnictví, a to i v pouze velmi malé míře; zdůrazňuje však, že jak Komise ve svém sdělení ze dne 5. února 2008, tak i Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 15. října 2009 ve věci C-196/08 jasně konstatovaly, že v souvislosti se zadáním zakázky nebo převedením jistých úkolů na nově zřízené partnerství veřejného a soukromého sektoru není nutné dvojí výběrové řízení, ale že před udělením koncese bez výběrového řízení smíšenému veřejně-soukromému podniku speciálně zřízenému pro tento účel musí být splněna tato kritéria:

- výběr soukromého společníka musí být proveden na základě transparentního řízení, v němž musí být zakázka předem zveřejněna, po přezkumu finančních, technických, provozních a administrativních požadavků a podle charakteristik výběrového řízení s ohledem na konkrétní službu, která má být poskytována;
- smíšený veřejně-soukromý podnik si musí po celou dobu trvání koncese zachovat stejný účel společnosti; podstatná změna účelu společnosti nebo zadaného úkolu by si podle Soudního dvora Evropské unie vyžádala nutnost nového výběrového řízení;

zastává proto názor, že otázka uplatnění právních předpisů o veřejných zakázkách na institucionalizovaná partnerství veřejného a soukromého sektoru byla vyřešena, a vyzývá Komisi a členské státy, aby vydaly prohlášení v tomto smyslu;

16. zdůrazňuje však, že nedávná finanční krize postavila do nového světla způsoby, jakými jsou partnerství veřejného a soukromého sektoru často financována a jak jsou sdílena finanční rizika; žádá Komisi, aby řádně vyhodnotila finanční rizika spojená s vytvářením partnerství veřejného a soukromého sektoru;

Úterý, 18. května 2010

Městské plánování / rozvoj měst

17. vítá rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-451/08; zastává názor, že při výkladu směrnice je třeba mít na mysli rozsáhlé a ambiciózní cíle směrnice, nesmí to však vést k domněnce, že při odvolání na její účel lze její oblast působnosti rozšiřovat donekonečna – jinak by totiž hrozilo nebezpečí, že by se směrnice vztahovala na veškeré městské plánování, neboť ustanovení, jimiž se řídí možnost uskutečňovat stavební práce, již z definice podstatně mění hodnotu příslušných pozemků; zastává názor, že v posledních několika letech pronikly právní předpisy o veřejných zakázkách do oblastí, které z jejich podstaty nelze klasifikovat v rámci veřejných nákupů, a proto navrhuje, aby bylo při uplatňování pravidel zadávání veřejných zakázek ještě více zdůrazněno kritérium nákupu;

Zakázky pod prahovou hodnotou

18. upozorňuje, že Evropský parlament je stranou řízení ve věci Německo vs. Komise, předložené Soudnímu dvoru Evropské unie dne 14. září 2006, jde o žalobu proti interpretačnímu sdělení Komise ze dne 1. srpna 2006 o právních předpisech Společenství použitelných pro zadávání veřejných zakázek, na které se plně nebo částečně nevztahují směrnice o zadávání veřejných zakázek, a očekává rychlé rozhodnutí;

Mikropodniky a malé a střední podniky

19. žádá Komisi, aby zhodnotila dopad směrnic o zadávání veřejných zakázek na mikropodniky a malé a střední podniky, zvláště pokud jde o jejich úlohu subdodavatele, a aby s ohledem na budoucí přezkum těchto směrnic zvážila, zda potřebujeme další předpisy pro zadávání subdodávek ve veřejných zakázkách, s cílem předejít zejména tomu, aby malé a střední podniky jako subdodavatelé měly horší podmínky než hlavní dodavatel veřejné zakázky;

20. vyzývá Komisi, aby zjednodušila postupy pro zadávání veřejných zakázek s cílem zbavit místní samosprávu i podniky nutnosti vynakládat velké množství času a peněz pouze na byrokratické záležitosti; zdůrazňuje, že zjednodušení postupů usnadní přístup malých a středních podniků k těmto smlouvám a umožní jim účastnit se těchto zakázek za rovnějších a spravedlivějších podmínek;

21. domnívá se, že subdodávky představují formu organizace práce, která je vhodná z hlediska odborné stránky provádění prací; zdůrazňuje, že smlouvy o subdodávkách musejí splňovat všechny povinnosti hlavních dodavatelů, zvláště v oblasti pracovněprávních předpisů a bezpečnosti; je toho názoru, že za tímto účelem by bylo vhodné vytvořit určitý vztah mezi dodavatelem a subdodavatelem, pokud jde o odpovědnost;

22. podporuje systematické přijímání alternativních nabídek (či variant); poukazuje na to, že z hlediska prosazování a šíření inovačních řešení jsou velmi důležité podmínky výběrového řízení, zejména přijímání alternativních nabídek; zdůrazňuje, že specifikace týkající se plnění a funkčních požadavků a výslovné přijímání variant dává předkladatelům nabídek možnost navrhnout inovační řešení;

23. doporučuje, aby byl vytvořen jednotný internetový přístupový portál pro všechny informace týkající se veřejných zakázek jako vertikální síť pro všechny výzvy k podávání nabídek; podotýká, že cílem by mělo být zajistit odbornou přípravu a poskytovat informace, směřovat podniky k zakázkám a vysvětlovat platné právní předpisy, zejména v případě malých a středních podniků (které obvykle nemají mnoho lidských a administrativních zdrojů se zkušeností v oblasti terminologie a postupů týkajících se zadávání veřejných zakázek), a že specializovaná poradenská místa by jim mohla pomáhat i s posouzením toho, zda skutečně splňují podmínky výběrového řízení, a pokud ano, tak také s vyplněním příslušné dokumentace;

24. konstatuje, že malé a střední podniky usilují o přístup na trhy veřejných zakázek a že pro rozvoj „strategie pro malé a střední podniky“ je třeba učinit více; v rámci této strategie proto vyzývá členské státy, aby pracovaly se zadavateli a ve vhodných případech podporovaly možnost subdodávek, rozvíjely a šířily osvědčené praktické metody, vyhýbaly se příliš normativním postupům před udělením zakázky, používaly v dokumentaci výběrových řízení normy s cílem zajistit, aby dodavatelé nemuseli začínat od úplného začátku, a aby vytvořily centralizovaný inzertní portál pro zakázky; rovněž vyzývá Komisi, aby zhodnotila iniciativy členských států v této oblasti a podpořila větší šíření evropského kodexu osvědčených postupů na základě iniciativy *Small Business Act*;

Úterý, 18. května 2010

25. povzbuzuje členské státy, aby prosazovaly „program rozvoje dodavatelů“, který je již v některých zemích vypracován; konstatuje, že takový nástroj lze využít k podpoře dialogu mezi dodavateli a zadavateli, který umožní jednotlivých subjektům setkat se v rané fázi nákupního procesu; zdůrazňuje, že takový mechanismus je nezbytný pro podněcování inovací a zlepšování přístupu malých a středních podniků na trhy veřejných zakázek;

26. naléhavě vyzývá Komisi, aby zajistila významnější úlohu evropských malých a středních podniků v mezinárodních veřejných zakázkách a aby se intenzivněji snažila předcházet diskriminaci evropských malých a středních podniků zajištěním stejných podmínek, jaké mají někteří členové GPA (např. Kanada a USA); konstatuje, že opatření ke zlepšení transparentnosti a přístupu na vnitrostátní trhy v oblasti zadávání veřejných zakázek by napomohla malým a středním podnikům v přístupu na tyto trhy;

27. vyzývá Komisi, aby zajistila, že do znovu vyjednané dohody WTO o veřejných zakázkách bude začleněna klauzule umožňující Evropské unii při zadávání veřejných zakázek upřednostňovat malé a střední podniky, obdobně jako je tomu u klauzulí, které již uplatňují jiné státy, jež jsou smluvními stranami této dohody;

Ekologické veřejné zakázky

28. poukazuje na značný význam veřejných zakázek pro ochranu klimatu a životního prostředí, energetickou účinnost, inovace a stimulaci hospodářské soutěže a připomíná, že veřejné orgány by měly být povzbuzovány k tomu, aby při veřejných zakázkách zohledňovaly ekologická, sociální a jiná kritéria a měly by k tomu mít možnost; vítá praktickou pomoc poskytovanou veřejným orgánům a jiným subjektům v souvislosti s udržitelným zadáváním veřejných zakázek; vyzývá Komisi, aby zkoumala možnost využívání ekologických veřejných zakázek jako nástroje k prosazování udržitelného rozvoje;

29. znovu opakuje svou předchozí žádost uvedenou ve zprávě z února 2009, aby Komise vytvořila příručku pro zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi, která by měla dokladat praktické příklady rozdělení rizika a zisku podle podmínek na trhu; kromě toho se domnívá, že společnostem, které se účastní veřejných zakázek v předobchodní fázi, musejí být udělována práva duševního vlastnictví, což by podpořilo porozumění ze strany veřejných orgánů a vedlo dodavatele k účasti na zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi;

30. vítá vytvoření kontaktního místa systému EMAS při Evropské komisi, které poskytuje praktické informace a podporu podnikům a jiným organizacím při hodnocení, vykazování a dosahování lepších výsledků v oblasti ochrany životního prostředí v kontextu zadávání veřejných zakázek; vyzývá Komisi, aby zvážila vytvoření obecnějšího on-line portálu, který by mohl poskytovat praktické rady a podporu subjektům využívajícím postupy zadávání veřejných zakázek, zejména subjektům zapojeným do složitých postupů zadávání veřejných zakázek vyžadujících spolupráci;

Sociálně odpovědné veřejné zakázky

31. zdůrazňuje, že v oblasti sociálně odpovědných veřejných zakázek je situace stále nejasná, a vyzývá Komisi, aby v této oblasti poskytla pomoc ve formě příruček; upozorňuje v této souvislosti na změny v právním rámci, které přinesla Lisabonská smlouva a Listina základních práv, a očekává, že Komise příslušná ustanovení vhodným způsobem provede; upozorňuje na základní problém, a to že se sociální kritéria vztahují na výrobní proces, takže jejich dopad v konečném produktu nelze rozeznat, a že globalizované výrobní systémy a složité dodavatelské řetězce způsobují, že jejich dodržování lze obtížně sledovat; očekává proto také, že v oblasti sociálně odpovědných veřejných zakázek budou vytvořena podrobná a ověřitelná kritéria a databáze s kritérii vztahujícími se na konkrétní produkty; upozorňuje na problémy, s nimiž se zadavatelé zakázek potýkají, a na náklady, které jim vznikají při ověřování dodržování těchto kritérií, a vyzývá Komisi, aby navrhla vhodnou pomoc a podpořila nástroje, které lze využívat k ověřování spolehlivosti dodavatelských řetězců;

32. vyzývá Komisi, aby jasně stanovila, že veřejné orgány mohou zadávání veřejných zakázek založit na sociálních kritériích, jako je např. vyplácení příslušných standardních mezd a další požadavky; vyzývá Komisi, aby vypracovala pokyny nebo jinou praktickou pomoc veřejným orgánům a jiným subjektům v souvislosti s udržitelným zadáváním veřejných zakázek, a vyzývá Komisi a členské státy, aby organizovaly častá školení a kampaně s cílem zvýšit informovanost o této problematice; podporuje myšlenku transparentního procesu se zapojením členských států a místních orgánů, jehož cílem je příslušná kritéria dále rozvíjet; upozorňuje na to, že zejména v oblasti sociálních kritérií skýtá tento proces nadějně vyhlídky na zlepšení situace;

Úterý, 18. května 2010

33. žádá Komisi, aby povzbuzovala veřejné orgány k tomu, aby ve svých výběrových řízeních a nákupních politikách využívaly kritéria spravedlivého obchodu na základě definice spravedlivého obchodu uvedené v usnesení Evropského parlamentu o spravedlivém obchodu a rozvoji ze dne 6. července 2006 a v nedávném sdělení Komise ze dne 5. května 2009; opakuje svou předchozí výzvu Komisi, aby podporovala používání těchto kritérií např. tím, že vypracuje konstruktivní pokyny týkající se zadávání veřejných zakázek v rámci spravedlivého obchodu; vítá jednomyslné přijetí stanoviska Výboru regionů ze dne 11. února 2010, které požaduje společnou evropskou strategii spravedlivého obchodu pro místní a regionální orgány;

Praktická pomoc: databáze a vzdělávací kurzy

34. žádá, aby byla vytvořena často aktualizovaná databáze norem, zejména norem týkajících se environmentálních a sociálních kritérií, která by byla k dispozici veřejným orgánům, aby tak bylo zajištěno, že zadavatelé budou mít při přípravě výběrových řízení vhodné pokyny a jasný soubor pravidel, aby si mohli snadno ověřit, zda dodržují příslušnou normu; očekává, že členské státy a všechny zúčastněné subjekty budou do tohoto procesu plně zapojeny; konstatuje, že tento proces směřující zdola nahoru by měl zohlednit cenné zkušenosti a znalosti, které často existují na místní, regionální a vnitrostátní úrovni; dále upozorňuje na negativní vliv trhu roztržitého množstvím různých regionálních, vnitrostátních, evropských a mezinárodních charakteristik, zejména na oblast inovací a výzkumu;

35. upozorňuje na význam norem pro zadávání veřejných zakázek, které mohou zadavatelům pomoci při plnění jejich cílů, umožní jim využívat vyzkoušené a osvědčené postupy v oblasti zadávání zakázek na výrobky a služby, zajistí nákladově efektivnější výběrové řízení a zabezpečí, aby zadávání veřejných zakázek splňovalo ostatní cíle politik, jako je udržitelnost nebo nákupy od malých podniků;

36. uznává, že k překonání některých složitých problémů na trhu veřejných zakázek je nezbytná odborná příprava a výměna zkušeností mezi veřejnými orgány a Komisí; obává se však, že při snižování veřejných rozpočtů mohou být takové iniciativy omezeny; vyzývá proto členské státy a Komisi, aby využívaly stávající zdroje a mechanismy, které mají k dispozici, například vzájemné hodnocení uvedené ve směrnici o službách, k podpoře malých týmů expertů v oblasti zadávání veřejných zakázek z jednoho regionu, které by zkoumaly činnost jiného regionu EU, což může pomoci nastolit důvěru a zavést osvědčené postupy v jednotlivých členských státech;

37. naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby pro místní orgány a politické činitele pořádaly vzdělávací kurzy a kampaně zaměřené na zvyšování informovanosti a aby do nich zařazovaly další zúčastněné subjekty, zejména poskytovatele sociálních služeb;

Regionální rozvoj

38. zdůrazňuje, že Účetní dvůr pravidelně ve svých výročních zprávách o plnění rozpočtu uvádí a také ve své poslední výroční zprávě za rozpočtový rok 2008 uvedl, že nedodržování pravidel EU pro zadávání veřejných zakázek je jedním ze dvou nejčastějších důvodů chyb a nesrovnalostí, které se vyskytují při realizaci evropských projektů spolufinancovaných ze strukturálních fondů EU a z Fondu soudržnosti; v této souvislosti zdůrazňuje, že nesrovnalosti bývají často způsobeny nesprávným provedením právních předpisů EU a uplatňováním odlišných pravidel členskými státy; vyzývá Komisi a členské státy, aby ve spolupráci s regionálními a místními orgány zrevidovaly jednotlivé soubory pravidel týkající se zadávání veřejných zakázek, a to s cílem tato pravidla sjednotit a zjednodušit celý právní rámec zadávání veřejných zakázek, zejména s cílem snížit riziko vzniku chyb a zajistit účinnější využívání strukturálních fondů;

39. domnívá se, že překážkou může být nejen nákladnost a složitost, ale i doba potřebná k dokončení postupu zadávání veřejných zakázek a také hrozba právních kroků ve formě zdlouhavých odvolacích postupů, které často maří různí aktéři, a vítá tedy skutečnost, že plán obnovy umožňuje v souvislosti s rozsáhlými veřejnými projekty použít konkrétně v letech 2009 a 2010 zrychlené postupy, které jsou stanoveny ve směrnici o zadávání veřejných zakázek; vyzývá členské státy, aby tento postup využívaly a poskytovaly místním a regionálním orgánům pomoc při jeho uplatňování a využívání, a to vždy v souladu s obecnými pravidly a předpisy pro zadávání veřejných zakázek;

Úterý, 18. května 2010

40. vyzývá Komisi, aby zvážila, zda je možné využít urychleného postupu v rámci strukturálních fondů a také prodloužení časově omezených hraničních hodnot zejména pro rychlejší investování i po roce 2010;

Mezinárodní obchod

41. poukazuje na to, že vnitřní trh a mezinárodní trhy jsou stále více propojeny; v této souvislosti se domnívá, že zákonodárci na vnitřním trhu EU a vyjednáváci EU v oblasti mezinárodního obchodu by měli mít při výkonu své činnosti vždy na mysli možné vzájemné důsledky a měli by zaujmout promyšlený přístup, který je v politice veřejných zakázek vždy zaměřen na podporování hodnot EU jako např. transparentnost, zásadní odmítání korupce a pokrok v oblasti sociálních a lidských práv; vyzývá k tomu, aby Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a Výbor pro mezinárodní obchod pořádaly společné informativní schůzky s cílem prohloubit součinnost;

42. zdůrazňuje, že předpokladem spravedlivého a volného trhu zaměřeného na hospodářskou soutěž je vhodný rámec pro zadávání vládních zakázek, který by napomáhal boji proti korupci;

43. v souvislosti se závazky Evropské unie v oblasti mezinárodních veřejných zakázek poukazuje dále na význam zpřísnění protikorupčních mechanismů v této oblasti a upozorňuje na potřebu zaměřit úsilí na zajištění transparentnosti a spravedlivosti při využívání veřejných prostředků;

44. naléhavě požaduje, aby 22 pozorovatelských států ve výboru pro GPA urychlilo proces přistoupení k GPA;

45. vyzývá Komisi, aby vyhodnotila možnost zařadit do dohod o veřejných zakázkách s mezinárodními partnery ustanovení vyžadující dodržování základních lidských práv stanovených v úmluvách a mezinárodních dohodách;

46. ačkoli rozhodně vystupuje proti ochranářským opatřením v oblasti zadávání veřejných zakázek na celosvětové úrovni, je pevně přesvědčen o zásadě reciprocit a proporcionality v této oblasti; vyzývá Komisi, aby posoudila zavedení přiměřených cílených omezení týkajících se přístupu na části trhu EU v oblasti zadávání veřejných zakázek pro ty obchodní partnery, kteří využívají otevřenost trhu EU, avšak neprojevili úmysl otevřít svůj vlastní trh společně s EU, s cílem pobídnout naše partnery, aby přijali přiměřená opatření zajišťující reciproční přístup na trh pro evropské společnosti;

47. upozorňuje na ustanovení článků 58 a 59 směrnice 2004/17/ES; vyzývá členské státy, aby plně využívaly možnost informovat Komisi o problémech týkajících se přístupu jejich podniků na trhy třetích zemí, a vyzývá Komisi, aby přijala účinná opatření, který by zajistila, že podniky EU budou mít skutečně přístup na trhy třetích zemí;

*

* *

48. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Úterý, 18. května 2010

Soudržnost politik ve prospěch rozvoje a koncepce „Oficiální rozvojová pomoc plus“

P7_TA(2010)0174

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o soudržnosti politik EU ve prospěch rozvoje a o koncepci oficiální rozvojové pomoci plus (ODA +) (2009/2218(INI))

(2011/C 161 E/07)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 9 a 35 společného prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Komise o rozvojové politice Evropské unie: „Evropský konsensus“⁽¹⁾,
- s ohledem na hlavu V Smlouvy o Evropské unii, a především na čl. 21 odst. 2 této smlouvy, který stanovuje principy a cíle EU v oblasti mezinárodních vztahů, a s ohledem na článek 208 Smlouvy o fungování Evropské unie (Lisabonské smlouvy), který znovu potvrzuje, že EU při provádění politik, které by mohly mít vliv na rozvojové země, přihlíží k cílům rozvojové spolupráce,
- s ohledem na článek 7 Smlouvy o fungování Evropské unie (Lisabonské smlouvy), který potvrzuje, že EU zajišťuje soudržnost mezi svými politikami a činnostmi s přihlédnutím ke všem svým cílům,
- s ohledem na článek 12 dohody o partnerství AKT-ES (dohody z Cotonou),
- s ohledem na společnou strategii Afrika-EU přijatou v Lisabonu v prosinci 2007,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Soudržnost politik v zájmu rozvoje: jak urychlit pokrok směrem k dosažení rozvojových cílů tisíciletí“ (KOM(2005)0134 - SEK(2005)0455),
- s ohledem na první dvouletou zprávu EU o soudržnosti politik v zájmu rozvoje (KOM(2007)0545) a přípojený pracovní dokument útvarů Komise (SEK(2007)1202),
- s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu nazvané „Kodex pravidel EU, pokud jde o dělbu práce v oblasti rozvojové politiky“ (KOM(2007)0072),
- s ohledem na zprávu EU o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje za rok 2009 (KOM(2009)0461) a přípojený pracovní dokument útvarů Komise (SEK(2009)1137),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Soudržnost politik ve prospěch rozvoje – vytvoření politického rámce pro přístup Unie jako celku“ (KOM(2009)0458),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise o pracovním programu týkajícím se soudržnosti politik ve prospěch rozvoje (SEK(2010)0421 v konečném znění) přípojený ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 24.2.2006, s. 1.

Úterý, 18. května 2010

- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: dvanáctibodový akční plán EU na podporu rozvojových cílů tisíciletí (KOM(2010)0159),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Podpora rozvojových zemí při zvládání krize“ (KOM(2009)0160),
- s ohledem na zelenou knihu Komise o reformě společné rybářské politiky (KOM(2009)0163),
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. února 2010 o zelené knize Komise o reformě společné rybářské politiky ⁽¹⁾,
- s ohledem na své legislativní usnesení ze dne 24. dubna 2009 o návrhu směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb, a zejména na přílohu I tohoto usnesení ⁽²⁾,
- s ohledem na závěry Rady ze dnů 21. a 22. prosince 2004 týkající se zemědělství a rybolovu,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 24. května 2005 o urychlení pokroku při plnění rozvojových cílů tisíciletí,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 17. října 2006 o začlenění rozvojových otázek do rozhodování Rady,
- s ohledem na bod 49 v závěrech předsednictví Evropské rady ze dnů 14. a 15. prosince 2006,
- s ohledem na závěry Rady ze dnů 19. a 20. listopadu 2007 o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje,
- s ohledem na bod 61 v závěrech předsednictví Evropské rady ze dnů 19. a 20. června 2008,
- s ohledem na závěry Rady ve složení pro obecné záležitosti a vnější vztahy ze dne 18. května 2009 o pomoci rozvojovým zemím při řešení krize,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 17. listopadu 2009 o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a operačním rámci pro účinnost pomoci,
- s ohledem na strategický dokument OECD z roku 1996 nazvaný „Formování 21. století: příspěvky rozvojové spolupráce“, na prohlášení ministrů OECD z roku 2002 „Opatření v zájmu společného rozvojového programu“ a na zprávu OECD z roku 2008 nazvanou „Budování základů soudržnosti politik ve prospěch rozvoje“,
- s ohledem na pařížské prohlášení o účinnosti pomoci a akční program z Akkry,
- s ohledem na prohlášení ministrů o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje přijaté OECD dne 4. června 2008,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0039.

⁽²⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0325.

Úterý, 18. května 2010

- s ohledem na Deklaraci tisíciletí OSN a osmý rozvojový cíl tisíciletí,
- s ohledem na ministerské zasedání WTO v listopadu 2001 a na Monterreyský konsensus z roku 2002,
- s ohledem na světový summit o udržitelném rozvoji v roce 2002 a usnesení přijaté valným shromážděním v rámci světového summitu v roce 2005,
- s ohledem na usnesení o úloze dohody o partnerství z Cotonou při řešení potravinové a finanční krize v zemích AKT přijaté na 17. zasedání Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU ⁽¹⁾ konaném v Praze ve dnech 4. až 9. dubna 2009,
- s ohledem na svá usnesení vycházející ze zpráv Výboru pro rozvoj: usnesení ze dne 23. března 2006 o dopadu dohod o hospodářském partnerství (EPA) na rozvoj ⁽²⁾, usnesení ze dne 1. února 2007 o začlenění hlediska udržitelnosti do politik rozvojové spolupráce ⁽³⁾, usnesení ze dne 25. října 2007 o současném stavu vztahů mezi EU a Afrikou ⁽⁴⁾, usnesení ze dne 17. června 2008 o soudržnosti politik v zájmu rozvoje a vlivech využívání některých biologických přírodních zdrojů Evropskou unií na rozvoj západní Afriky ⁽⁵⁾, usnesení ze dne 29. listopadu 2007 o podpoře afrického zemědělství – návrh rozvoje zemědělství a zajišťování potravin v Africe ⁽⁶⁾ a na usnesení ze dne 22. května 2008 o opatřeních následujících po Pařížské deklaraci o účinnosti pomoci z roku 2005 ⁽⁷⁾,
- s ohledem na svá usnesení vycházející ze zpráv Výboru pro mezinárodní obchod: usnesení ze dne 23. května 2007 o pomoci EU v oblasti obchodu ⁽⁸⁾ a ze dne 1. června 2006 o obchodu a chudobě: navrhování obchodních politik pro co největší přínos obchodu při snižování chudoby ⁽⁹⁾,
- s ohledem na zprávu Evropské konfederace nevládních organizací pro pomoc a rozvoj (CONCORD) z roku 2009 nazvanou „Soudržnost politik ve středu zájmu“,
- s ohledem na studii agentury ActionAid z roku 2003 nazvanou „(Ne)soudržnost politik v rámci podpory poskytované Evropskou unií rozvojovým zemím: případová studie tří zemí“,
- s ohledem na studii Guida Ashoffa z roku 2006 nazvanou „Posilování soudržnosti politik v zájmu rozvoje: koncepční otázky, institucionální přístupy a poznatky získané z komparativních materiálů“,
- s ohledem na zprávu centra ECDPM nazvanou „Mechanismy orgánů EU a členských států pro prosazování soudržnosti politik ve prospěch rozvoje: závěrečná zpráva“,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj a stanovisko Výboru pro mezinárodní obchod (A7-0140/2010),

⁽¹⁾ AKT-EU/100 568/09/fin.

⁽²⁾ Úř. věst. C 292E, 1.12.2006, s. 121.

⁽³⁾ Úř. věst. C 250E, 25.10.2007, s. 77.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 263E, 16.10.2008, s. 633.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 286E, 27.11.2009, s. 5.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 297E, 20.11.2008, s. 201.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 279E, 19.11.2009, s. 100.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 102E, 24.4.2008, s. 291.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 298E, 8.12.2006, s. 261.

Úterý, 18. května 2010

- A. vzhledem k tomu, že OECD navrhla definovat pojem soudržnost politik ve prospěch rozvoje jako „snahu o zajištění toho, aby cíle a výsledky vládních rozvojových politik nebyly podřívány ostatními politikami této vlády, které mají dopad na rozvojové země, a aby tyto ostatní politiky, kde to je možné, podporovaly rozvojové cíle“⁽¹⁾; vzhledem k tomu, že koncepce soudržnosti politik ve prospěch rozvoje vypracovaná EU má za cíl lépe provázat politiky EU a že nedostatečná politická činnost může v tomto ohledu nepříznivě ovlivnit očekávané výsledky v oblasti rozvojové spolupráce,
- B. připomínaje závazek Evropské unie přijmout v souladu se závěry, které v roce 2005 schválila Evropská rada, opatření na podporu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje⁽²⁾,
- C. vzhledem k tomu, že existují rozdíly mezi soudržností jednotlivých politik (zamezováním rozporům mezi různými oblastmi vnější politiky) a soudržností v zájmu rozvoje (povinností, aby všechny politiky EU, které mají dopad na rozvojové země, braly v úvahu rozvojové cíle),
- D. vzhledem k tomu, že článek 208 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že snížení a v dlouhodobém výhledu vymýcení chudoby je hlavním cílem rozvojové politiky EU; vzhledem k tomu, že soudržnost politik ve prospěch rozvoje slouží cílům rozvojové spolupráce Unie ve všech jejích politických,
- E. vzhledem k tomu, že existují zjevné případy nesoudržnosti mezi politikami EU v oblasti obchodu, zemědělství, rybolovu, klimatu, práv duševního vlastnictví, migrace, financí, zbraní a surovin; vzhledem k tomu, že soudržnost politik ve prospěch rozvoje může vést díky nalezení základní součinnosti mezi politikami EU ke snížení chudoby,
- F. vzhledem k tomu, že překážkami soudržnosti politik ve prospěch rozvoje jsou chybějící politická podpora, nejasné pravomoci, nedostatečné zdroje, absence účinných nástrojů a ukazatelů pro monitorování a rovněž skutečnost, že soudržnost politik ve prospěch rozvoje nemá přednost před protichůdnými zájmy,
- G. vzhledem k tomu, že finanční příspěvky, které EU vyplácí v rámci dohod o partnerství v odvětví rybolovu, nepřispěly ke konsolidaci rybářských politik partnerských zemí, a to z velké části kvůli nedostatečnému sledování toho, jak jsou tyto dohody prováděny, kvůli průtahům při vyplácení této pomoci, a někdy dokonce i kvůli nevyužití této pomoci,
- H. vzhledem k tomu, že prvním rozvojovým cílem tisíciletí je snížit do roku 2015 o polovinu podíl lidí trpících hladem, ale vzhledem k tomu, že každý den hladoví téměř miliarda lidí, přestože planeta produkuje dostatek potravin k nasycení všechny svých obyvatel,
- I. vzhledem k tomu, že vývozní dotace EU na zemědělské výrobky mají v rozvojových zemích katastrofální dopad na zabezpečení potravin a na rozvoj životaschopného zemědělství,
- J. vzhledem k tomu, že se EU zavázala, že do roku 2015 splní cíl OSN vyčlenit 0,7 % hrubého národního důchodu na oficiální rozvojovou pomoc, přičemž na rok 2010 si v této oblasti stanovila prozatímní cíl 0,56 % HND,
- K. vzhledem k rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie z listopadu 2008, podle kterého musí operace Evropské investiční banky (EIB) v rozvojových zemích upřednostňovat hledisko rozvoje před jakýmkoli hospodářskými či politickými cíli,
- L. vzhledem k tomu, že krize ukázala, že oficiální rozvojová pomoc je jedinečná ve svém zaměření na nejchudší země a v poskytování finančních prostředků na rozvoj předvídatelnějším a spolehlivějším způsobem než ostatní finanční toky,

⁽¹⁾ „Soudržnost politik ve prospěch rozvoje: institucionální přístupy: technický seminář“; seminář OECD konaný v Paříži dne 13. října 2003.

⁽²⁾ Článek 35 společného prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Komise k rozvojové politice Evropské unie: „Evropský konsensus“ (2006/C 46/01).

Úterý, 18. května 2010

M. vzhledem k tomu, že několik studií ukázalo, že z rozvojových zemí každoročně nelegálně odchází přibližně 900 miliard EUR, což závažným způsobem snižuje daňové příjmy rozvojových zemí, a tedy i kapacity pro jejich vlastní rozvoj,

1. vítá, že podle dvouleté zprávy věnují Komise, Rada a členské státy zvýšenou pozornost soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a že v této oblasti přijímají ambicióznější závazky,
2. opětovně potvrzuje svůj závazek posílit soudržnost politik ve prospěch rozvoje v EU a ve své parlamentní práci,
3. zdůrazňuje, že Evropská unie je zdaleka největším světovým dárce (v roce 2008 dosáhla pomoc EU 49 miliard EUR, což představuje 0,40 % HND) a že má-li být dosaženo kolektivního cíle 0,56 % HND, k němuž se EU zavázala v roce 2005 na vrcholné schůzce v Gleneagles, úroveň poskytované podpory se zřejmě v roce 2010 vyšplhá na 69 miliard EUR; poukazuje na skutečnost, že by se tak na rozvojové cíle uvolnilo dodatečných 20 miliard EUR;
4. připomíná, že v říjnu 2007 EU přijala strategii pomoci v oblasti obchodu („Aid for Trade“), v níž se zavázala, že do roku 2010 každoročně zvýší společnou pomoc EU v oblasti obchodu o 2 miliardy EUR (1 miliarda EUR z prostředků Společenství a 1 miliarda EUR od členských států);
5. vyzývá rozvojové země, a především ty z nich, jimž je určena největší část pomoci EU, aby zajistily řádnou veřejnou správu, zejména při hospodaření s obdrženou pomocí, a důrazně vyzývá Komisi, aby učinila veškeré nezbytné kroky k zajištění transparentního a účinného uplatňování pomoci;
6. vítá pracovní program týkající se soudržnosti politik ve prospěch rozvoje na období 2010–2013, který může sloužit jako vodítko pro orgány EU a členské státy, a uznává jeho úlohu jakožto systému včasného varování pro budoucí politické iniciativy; vítá rovněž, že je provázán s různými oblastmi politik;
7. připomíná povinnost Evropské unie zohledňovat zájmy rozvojových zemí a jejich občanů;
8. domnívá se, že veškeré oblasti politik EU s externím dopadem musí být vytvářeny tak, aby podporovaly boj proti chudobě, dosažení rozvojových cílů tisíciletí a dodržování lidských práv, včetně rovnoprávnosti mužů a žen a sociálních, ekonomických a environmentálních práv;
9. zdůrazňuje, že v dvoustranných, regionálních a vícestranných obchodních dohodách, které jsou pevně zakotveny v systému WTO založeném na předem stanovených pravidlech, je třeba zohlednit příslušné aspekty soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, a v této souvislosti naléhavě vybízí Komisi a členské státy, aby aktivně spolupracovaly se všemi ostatními partnery v rámci WTO, kteří mohou pomoci dosáhnout vyváženého, ambiciózního a na rozvoj zaměřeného výsledku kola jednání z Dohy již ve velmi blízké budoucnosti;
10. zdůrazňuje skutečnost, že tzv. „singapurské otázky“, jako je liberalizace služeb, investice a zadávání veřejných zakázek, zavedení pravidel hospodářské soutěže a důraznější vymáhání práv v oblasti duševního vlastnictví, nepřispívají k dosažení osmi rozvojových cílů tisíciletí;
11. trvá na tom, aby Evropská unie, členské státy a EIB v tomto ohledu převzaly vedoucí roli a snížily atraktivitu investic prováděných prostřednictvím daňových rájů tím, že přijmou taková pravidla pro zadávání veřejných zakázek a poskytování veřejných financí, která znemožní všem společnostem, bankám nebo jiným institucím se sídlem v některém daňovém ráji mít prospěch z veřejných financí; žádá v této souvislosti Komisi a členské státy, aby využily střednědobé revize vnějšího úvěrování EIB ke konkrétnímu zlepšení jejich schopností hodnotit příjemce těchto úvěrů a aby zajistily, aby její investice v rozvojových zemích skutečně přispívaly k vymýcení chudoby tím, že bude každoročně předkládat zprávy o dosažených výsledcích;
12. vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly celkové hodnocení dohod o rybolovu uzavřených se třetími zeměmi, aby byla vnější politika Unie v odvětví rybolovu plně v souladu s rozvojovou politikou a aby byla zvýšena kapacita partnerských zemí Unie zajistit ve svých vodách udržitelné provozování rybolovu, což zlepší zásobování potravinami a zvýší zaměstnanost v tomto odvětví;

Úterý, 18. května 2010

13. připomíná, že přístup EU k populacím ryb ve třetích zemích by v žádném případě neměl být podmínkou rozvojové pomoci v těchto zemích;
14. naléhavě žádá Komisi, aby do všech dohod o partnerství v odvětví rybolovu začlenila kromě sociálních doložek i doložky týkající se lidských práv, aby Evropská unie mohla v případě prokázaného porušení lidských práv ve třetích zemích, které s Uníí podepsaly dohody o partnerství v odvětví rybolovu, uplatnit vhodná opatření;
15. připomíná, že 75 % nejchudších obyvatel světa žije ve venkovských oblastech, ale že jen 4 % oficiální rozvojové pomoci je určeno na zemědělství; vyzývá proto Komisi, členské státy a rozvojové země, aby se ve svých rozvojových politikách prioritně zabývaly zemědělstvím;
16. je znepokojen negativním dopadem, který mají na vývoj ve třetích zemích finanční instituce, jež se především snaží vyhýbat daňovým povinnostem; v této souvislosti žádá Komisi, aby zintenzivnila spolupráci v oblasti daňové správy, především se zeměmi uvedenými v příloze I legislativního návrhu Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2009 (A6-0244/2009), které dostávají pomoc z evropských rozvojových fondů;
17. vítá doporučení obsažené v závěrech ze zasedání Rady konaného dne 14. května 2008, aby součástí obchodních smluv byla doložka o řádné správě v daňové oblasti, neboť ta představuje první krok v boji proti daňovým ustanovením a postupům, které podporují daňové úniky a podvody; žádá Komisi, aby tuto doložku bezprostředně začlenila mezi body jednání o budoucích obchodních dohodách;
18. vyzývá Komisi a země AKT, aby pokračovaly v dialogu vedeném o migraci s cílem posílit princip cirkulační migrace a usnadnit ji vydáváním cirkulačních víz; zdůrazňuje, že dodržování lidských práv a spravedlivé zacházení s příslušníky států AKT je závažně ohroženo dvoustrannými dohodami o zpětném přebírání se zeměmi tranzitu v souvislosti s externalizací řízení migrace, kterou uplatňuje Evropa a která nezaručuje dodržování práv migrantů a může vyústit v „kaskádové“ zpětné přebírání, ohrožující jejich bezpečnost a životy;
19. důrazně naléhá na Radu, aby urychleně dospěla k souhrnné dohodě v otázce návrhu revize směrnice o zdanění příjmů z úspor, a to především pokud jde o země uvedené v příloze I výše zmíněného legislativního návrhu, které přijímají pomoc z evropských rozvojových fondů;
20. zdůrazňuje, že ERF, který je hlavním nástrojem financování rozvojové spolupráce EU, je třeba zahrnout do soudržnosti politik ve prospěch rozvoje; potvrzuje, že v kontextu demokratické parlamentní kontroly a transparentního využívání ERF podporuje jeho plné začlenění do rozpočtu, přičemž je třeba zohlednit zejména rostoucí význam prováděných rozvojových politik EU, v jejichž rámci jsou zřizována konkrétní zařízení (jak je tomu např. ve strategii EU pro Afriku);
21. vyzývá Komisi, aby sledovala nejen cíle hospodářského růstu, ale aby usilovala zejména o zmírnění nerovného rozdělování příjmů v jednotlivých rozvojových zemích i na celosvětové úrovni; zvláštní pozornost by měla být věnována rozšiřování participačních procesů v rámci udržitelného rozvoje z vlastních kapacit, a to prostřednictvím různých forem sdružení, jako jsou např. družstva a metodika „participační reflexe a akce“, které jsou založeny na konsensu a účasti místních komunit, a vytvářejí tak účinnější organizační modely s trvalejšími výsledky a v procesu rozvoje zhodnocují úlohu sociálního hospodářství;
22. vyzývá Komisi, aby podporovala činnosti spojené s rozvojovou pomocí, které by mohly při zohlednění dopadů finanční krize předcházet zvyšování nejistoty a častějšímu výskytu konfliktních situací, světové politické a hospodářské nestabilitě a růstu nucené migrace („uprchlíci před hladem“);
23. žádá rozvojové země, aby v zájmu lepšího zabezpečení dodávek potravin a intenzivnějšího boje proti chudobě poskytovaly základní veřejné služby a zaručily přístup k půdě, včetně úvěrů pro drobné zemědělce, což pomůže omezit koncentraci velkých farem a intenzivní spekulativní využívání zdrojů spojené s ničením ekosystémů, a dále žádá Komisi, aby takové politiky podporovala;

Úterý, 18. května 2010

24. vyzývá Komisi, aby zhodnotila dopad digitální propasti mezi bohatými a chudými zeměmi a věnovala zvláštní pozornost rizikům vyplývajícím z informačních technologií, neboť mohou napomáhat diskriminaci tím, že vytlačují na okraj ty, kteří jsou ze společenských, hospodářských a politických důvodů vyloučeni z přístupu k novým produktům, jejichž prostřednictvím se šíří nová informační revoluce;
25. požaduje, aby existoval jednoznačný mandát pro posuzování soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, jasné a přesné operační cíle a detailně propracované postupy pro plnění těchto cílů;
26. zdůrazňuje, že je nezbytně nutné, aby se k soudržnosti politik ve prospěch rozvoje přistupovalo jako k dlouhodobému cíli a zajistila se tak pro tuto oblast trvalá podpora; zdůrazňuje význam včasného posouzení politik s cílem zabránit negativním dopadům na rozvojové země; za tím účelem požaduje přezkoumání dopadu činnosti soukromých evropských i mimoevropských subjektů se zvláštní pozorností věnovanou nadnárodním subjektům;
27. vyzývá k zhodnocení přístupu, metodiky a výsledků politiky mimoevropské spolupráce a pomoci a příslušné úrovně mezinárodní spolupráce formou srovnávací analýzy se zvláštní pozorností zaměřenou na působení Číny v Africe;
28. zdůrazňuje, že rozhodnutí Rady zaměřit se při posouzení soudržnosti politik ve prospěch rozvoje v roce 2009 na pět širokých oblastí nesmí nahradit sledování 12 tradičních politických oblastí: obchod, životní prostředí, změna klimatu, bezpečnost, zemědělství, dvoustranné dohody o rybolovu, sociální politiky (zaměstnanost), migrace, výzkum/inovace, informační technologie, doprava a energetika; dále vyzývá Komisi, aby označila případy nesoudržnosti, kdykoli by měly evropské politiky negativní dopad na rozvoj, a navrhla řešení; žádá Komisi, aby vytvořila mechanismy pro začlenění nových politických oblastí, které náležitě nezapadají mezi stávajících 12 oblastí, např. suroviny;
29. připomíná své naléhavé mezinárodní závazky ve výši 0,7 % ODA/HND pro rok 2015, které musí být výlučně určeny na vymýcení chudoby; je znepokojen, že tzv. přístup oficiální rozvojové pomoci plus (ODA +) může rozmělnit příspěvek EU v rámci oficiální rozvojové pomoci pro boj proti chudobě; je znepokojen, že prostředky získané přístupem ODA + nemají žádný právní závazek k vymýcení chudoby nebo k pomoci při plnění rozvojových cílů tisíciletí;
30. se znepokojením konstatuje, že není nijak zmíněn odliv kapitálu z rozvojových zemí do EU způsobený nesoudržnými politikami v rámci přístupu ODA + a že nejsou zohledněny škody způsobené rozvojovým zemím nerovnou fiskální soutěží a nelegálním odlivem kapitálu;
31. vyjadřuje obavy nad tím, že se přístup ODA + zaměřuje pouze na příliv financí z EU na jih a opomíjí odliv financí z jihu směrem do EU, což podává zavádějící obrázek o směrech finančních toků;
32. žádá Komisi, aby dále objasnila celounijní přístup a jeho dopad na rozvojovou politiku EU; vyjadřuje obavy, že by tento přístup mohl být začleněn do příštího finančního výhledu;
33. vyzývá evropské členy Výboru OECD pro rozvojovou pomoc, aby odmítli veškeré pokusy rozšířit definici oficiální rozvojové pomoci, jež by zahrnovala přístup „Unie jako celku“ a koncept ODA +, které nedávno navrhla Evropská komise, stejně jako jiné položky nesouvisející s pomocí, jako jsou finanční toky, vojenské výdaje, promíjení dluhů, a to zejména rušení dluhů z vývozních úvěrů, a peníze vynaložené v Evropě na studenty a uprchlíky;
34. uznává, že splnění závazků oficiální rozvojové pomoci je zcela nezbytné, ale stále nepostačuje k vyřešení rozvojové nouze, a opakuje svou výzvu Komisi, aby urychleně našla další zdroje finančních prostředků pro rozvoj a aby předložila návrhy na zavedení mezinárodní daně z finančních transakcí, která by přinášela dodatečné zdroje s cílem překonat nejhorší dopady krize a pokračovat v plnění rozvojových cílů tisíciletí;

Úterý, 18. května 2010

35. důrazně připomíná Komisi a členským státům, že oficiální rozvojová pomoc musí zůstat páteří evropské politiky rozvojové spolupráce zaměřené na vymýcení chudoby; zdůrazňuje proto, že pokud má dojít k výrazné podpoře nových zdrojů financování rozvoje, musí být tyto zdroje doplňkové, musí se používat ke snižování chudoby a nesmí v žádném případě nahrazovat oficiální rozvojovou pomoc;

36. obává se, že ve většině rozvinutých zemích nebude do roku 2015 většina rozvojových cílů tisíciletí dosažena; vyzývá proto členské státy, aby splnily své společné cíle a aby dál přijímaly závazné právní předpisy a vydávaly roční harmonogramy s cílem splnit své sliby; vítá v této souvislosti „Návrh mezinárodního rozvojového účtu“, který představila britská vláda v lednu 2010;

37. připomíná, že v souladu s institucionálním rámcem EU navrhuje jmenovat stálého zpravodaje pro „soudržnost politik ve prospěch rozvoje“, který bude pověřen sledováním situace a informováním Výboru pro rozvoj o zjištěných případech nesoudržnosti v politikách EU;

38. vyzývá Komisi, aby soustavně používala jednoznačné standardy a pravidelně aktualizované ukazatele s cílem posuzovat míru soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, například ukazatele udržitelného rozvoje, a zlepšit transparentnost vůči Evropskému parlamentu, státům, které jsou příjemci pomoci, a vůči občanské společnosti;

39. žádá rozvojové země, aby vytvořily specifické vnitrostátní ukazatele soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, jež budou v souladu se všeobecnými ukazateli EU, aby bylo možné hodnotit skutečné rozvojové potřeby a výsledky jednotlivých zemí;

40. je toho názoru, že jestliže činnosti a opatření v rámci rozvojové politiky EU nesplňují zásady a cíle uvedené v článku 208 Lisabonské smlouvy a zásady a cíle vnější činnosti Unie vyjmenované v článku 21 Smlouvy o Evropské unii, představuje to porušení povinnosti, které může být předmětem žaloby u Soudního dvora Evropské unie v souladu s články 263 a 265 Smlouvy o fungování Evropské unie;

41. zdůrazňuje, že má-li být podpořen lepší rozvoj a dosaženo hmatatelných výsledků, je důležité zajistit soudržnost mezi obchodními a rozvojovými politikami, a vítá v tomto ohledu zprávu EU o soudržnosti politiky ve prospěch rozvoje pro rok 2009 (KOM(2009)0461);

42. znovu zdůrazňuje, že je třeba zajistit soudržnost mezi obchodní politikou a dalšími (environmentálními a sociálními) politikami, zvláště v případě obchodních dohod obsahujících pobídky pro produkci biopaliv v rozvojových zemích;

43. připomíná význam soudržnosti mezi obchodními a rozvojovými politikami a zdůrazňuje, že uplatňování kapitol o udržitelném rozvoji v obchodních dohodách by mělo být pro Evropskou komisi příležitostí pro prosazování řádné správy a uplatňování zásadních evropských hodnot;

44. považuje nedávné rozhodnutí EU opět zavést vývozní dotace na sušené mléko a další mléčné výrobky, které v podstatě dotují evropské zemědělské podniky na úkor chudých zemědělců v rozvojových zemích, za jednoznačné porušení klíčových zásad soudržnosti rozvojové politiky a vyzývá Radu a Komisi, aby toto rozhodnutí neprodleně zrušily;

45. vyzývá, aby byly zastaveny vývozní subvence; v této souvislosti připomíná závazek, který v roce 2001 učinili v Dohě všichni členové WTO, totiž že ukončí kolo jednání o rozvoji zaměřené na nápravu existující nerovnováhy v obchodním systému přijetím požadavku, aby obchod sloužil rozvoji a přispíval k vymýcení chudoby a dosažení rozvojových cílů tisíciletí;

46. vyzývá Komisi, aby řádně zohlednila podmínky, které stanovil Parlament pro udělení souhlasu s uzavřením obchodních dohod, s cílem zajistit, aby GŘ pro obchod disponovalo konzistentním mandátem pro obchodní jednání;

Úterý, 18. května 2010

47. vyzývá Komisi, aby všemi prostředky zajistila, že v době, kdy končí protokol o cukru a probíhá reforma režimu cukru v EU, budou všichni zainteresovaní partneři ochráněni proti dočasným otřesům na trhu;
48. navrhuje další rozvoj existujících nástrojů EU ke snížení cel, jako je systém všeobecných celních preferencí GSP/GSP+ a kapitoly v dohodách o volném obchodu a v dohodách o hospodářském partnerství, a větší začlenění mezinárodních norem v oblasti práce a životního prostředí do těchto nástrojů;
49. vyzývá opět Komisi, aby plně využívala mechanismy všeobecných celních preferencí GSP a GSP+ na vybudování institucionální kapacity v rozvojových zemích, a zlepšila tak jejich vlastní vnitřní soudržnost při vytváření rozvojových strategií;
50. zdůrazňuje, že systematické konzultace s organizacemi práce a s odbory ohledně plnění sociálních a environmentálních standardů v třetích zemích, především před uzavřením dohod o hospodářském partnerství či před poskytnutím systému všeobecných preferencí GSP+, by v rozvojových zemích posílily soudržnost obchodních politik a podpořily udržitelný rozvoj;
51. bere na vědomí, že podle monitorovací zprávy Komise o pomoci v oblasti obchodu za rok 2009 (KOM(2009)0160 v konečném znění, s. 30) klesly závazky EU v této oblasti vůči africkým, karibským a tichomořským státům (AKT) z 2 975 milionů EUR v roce 2005 na 2 097 milionů EUR v roce 2007, že podíl států AKT na celkových závazcích EU v této oblasti ve stejném období klesl z 50 % na 36 % a že tento vývoj není v souladu s předchozími sliby o upřednostnění rozvoje a vymýcení chudoby;
52. v této souvislosti vítá všechny stávající iniciativy v oblasti obchodu s rozvojovými zeměmi na úrovni EU i WTO, především iniciativu „Vše kromě zbraní“ (EBA), systém GSP a GSP+, asymetrii a přechodná období ve všech platných dohodách EU o hospodářském partnerství (EPA) a pracovní program týkající se pomoci v oblasti obchodu na období 2010–2011, a vyzývá k revizi tohoto pracovního programu s cílem posílit jeho pákový efekt při podpoře udržitelného rozvoje;
53. uznává významnou úlohu, již může hrát systém GSP+ zavedený EU v rámci podpory řádné správy a udržitelného rozvoje v rozvojových zemích, a vybízí Komisi, aby zajistila, aby byl tento nástroj účinný a úmluvy MOP a OSN byly řádně uplatňovány v místní praxi;
54. znovu zdůrazňuje, že EU by měla podporovat rozvojové země, které využívají „pružných ustanovení“ v rámci dohody TRIPS, aby mohly zajistit léky za dostupné ceny v rámci svých domácích programů v oblasti veřejného zdraví;
55. vítá začlenění ochranné doložky o zabezpečení dodávek potravin do dohod o hospodářském partnerství a vybízí Komisi, aby zajistila její účinné uplatňování;
56. vyjadřuje hluboké politování nad ustanoveními TRIPS+, která byla zahrnuta do dohody o hospodářském partnerství CARIFORUM-ES, a nad ustanoveními ztěžujícími dostupnost základních léků v dohodách, jež jsou v současné době vyjednávány se zeměmi Andského společenství a Střední Ameriky;
57. naléhá na Komisi, aby v rámci jednání o uzavření dohod EPA ustoupila od svého stávajícího přístupu TRIPS+ týkajícího se farmaceutických a léčivých přípravků, a umožnila tak rozvojovým zemím poskytovat v rámci domácích veřejných zdravotních systémů léky za dostupné ceny;
58. upozorňuje, že žádné opatření přijaté při jednáních ACTA o posílení pravomoci při přeshraničních kontrolách a zabavování zboží by nemělo být na újmu obecnému přístupu k legálním, cenově dostupným a bezpečným lékům;
59. je znepokojen nedávnými případy, kdy celní orgány členských států EU zabavily generické léky přepravované přes evropské přístavy a letiště, a zdůrazňuje, že takové jednání oslabuje prohlášení WTO o přístupu k lékům; žádá příslušné členské státy EU, aby tyto praktiky urychleně zastavily; vyzývá Komisi, aby Parlamentu zaručila, že právě probíhající jednání ACTA nezabrání přístupu rozvojových zemí k lékům;

Úterý, 18. května 2010

60. domnívá se, že otázku změny klimatu je nutné řešit pomocí strukturálních reforem, a vyzývá k systematickému posuzování rizik plynoucích ze změny klimatu ve všech aspektech politického plánování a rozhodování, včetně oblastí obchodu, zemědělství a zabezpečení dodávek potravin; žádá, aby se výsledky tohoto posuzování používaly při formulování jasných a ucelených národních a regionálních strategických dokumentů a ve všech rozvojových programech a projektech;

61. vítá nedávné vyjádření Komise, že opětovně přezkoumá nařízení (ES) č. 1383/2003, které má nezamýšlené důsledky pro tranzit generických léků, jejichž konečným adresátem byly rozvojové země, přes EU;

62. je přesvědčen, že iniciativy, jako je patentový fond UNITAID pro léky proti HIV/AIDS, mohou napomoci dosáhnout soudržnosti politik EU v oblasti zdravotnictví a práv duševního vlastnictví;

63. vítá, že Komise podporuje návrhy na poskytnutí pomoci domorodým společenstvím při využívání jejich tradičních znalostí a genetických zdrojů;

64. vítá vyjádření Komise, že by v případě, že nebude možné dosáhnout dohody v rámci WTO, mohla EU ve spolupráci se zeměmi, které zaujmou obdobný postoj, snížit cla uplatňovaná na zboží šetrné vůči životnímu prostředí;

65. podporuje snahy Komise o usnadnění převodu technologií do rozvojových zemí, obzvláště nízkouhlíkových technologií a technologií odolných vůči klimatu, které jsou zásadní pro přizpůsobení se změně klimatu;

66. uznává hospodářský význam peněžních prostředků zasílaných zpět do rozvojových zemí, ale zdůrazňuje, že při uplatňování dvoustranných dohod o obchodu je třeba řešit problém tzv. „odlivu mozků“, zvláště ve zdravotnictví;

67. vyzdvihuje práci mnoha organizací občanské společnosti v oblasti daňových úniků, k nimž se v rozvojových zemích uchylují nadnárodní společnosti se sídlem v EU, a žádá Komisi, aby jejich doporučení zohlednila při budoucích jednáních;

68. vítá mechanismy, které Komise používá k posílení soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, zejména systém konzultací mezi jednotlivými útvary, proces posouzení dopadu, posuzování dopadu na udržitelný rozvoj, meziútvárovou skupinu na podporu kvality a případně strategické posuzování vlivů na životní prostředí; táže se však, jaká kritéria GR pro rozvoj použilo při rozhodování o zrušení nesoudržných politických iniciativ, a žádá o větší transparentnost, pokud jde o výsledky meziútvárových konzultací; žádá, aby informace získané při posuzování dopadu byly Evropskému parlamentu zpřístupňovány ve srozumitelnější formě, a požaduje větší zapojení Evropského parlamentu, národních parlamentů a parlamentů rozvojových zemí do těchto mechanismů;

69. žádá, aby byla strategie pomoci v oblasti obchodu prospěšná všem rozvojovým zemím, a ne jen těm, které souhlasí s větší liberalizací svých trhů; žádá Komisi, aby v průběhu jednání – zejména o dohodách o hospodářském partnerství – neprosazovala proti vůli rozvojových zemí zahájení jednání o kapitole o tzv. „singapurských otázkách“ a o finančních službách a aby neuzavírala dohody tohoto druhu, pokud tyto země ještě nezavedly příslušný vnitrostátní předpisový rámec a systém dohledu;

70. žádá Komisi, aby do obchodních dohod, které vyjednává Evropská unie, byly systematicky začleňovány právně závazné sociální a environmentální normy za účelem prosazování cíle využití obchodu pro rozvoj;

71. žádá Komisi, aby zahajovala posouzení dopadu dříve, tzn. ještě před tím, než se dospěje do pokročilé fáze přípravy návrhů politických iniciativ, a aby vycházela z existujících nebo speciálně provedených důkazně podložených studií a systematicky zohledňovala sociální, environmentální a lidskoprávní rozměry, neboť vzhledem k nedostatku údajů a složitosti soudržnosti politik ve prospěch rozvoje je výhledová analýza velmi užitečná a prakticky upotřebitelná; žádá Komisi, aby výsledky posouzení dopadu zahrnula do regionálních a národních strategických dokumentů týkajících se nástroje rozvojové spolupráce, společně s návrhy na další postup;

Úterý, 18. května 2010

72. vyjadřuje znepokojení nad tím, že z 82 případů posuzování dopadů, které Komise provedla v roce 2009, se jen jeden věnoval rozvoji; zdůrazňuje, že je nutné přijmout systematický přístup k měření výkonnosti soudržnosti politik ve prospěch rozvoje; vyzývá proto Komisi, aby ústřední roli při prosazování většího zohledňování soudržnosti politik ve prospěch rozvoje přisoudila svému útvaru pro výhledové studie a soudržnost politik v GR pro rozvoj;

73. vyzývá Komisi, aby do procesu vypracování své zprávy o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje zapojila Evropský parlament, a to např. formou dotazníku, lepším načasováním a zohledněním zpráv, které Parlament vypracoval z vlastního podnětu;

74. vyzývá Komisi, aby do své práce týkající se soudržnosti politik ve prospěch rozvoje zapojila delegace EU tak, že v každé z delegací určí koordinační článek odpovědný za soudržnost politik ve prospěch rozvoje, jenž bude mít za úkol sledovat dopad politiky EU na úrovni partnerské země; žádá, aby se problematika soudržnosti politik ve prospěch rozvoje stala součástí odborného vzdělávání zaměstnanců; vyzývá Komisi, aby každoročně zveřejňovala výsledky konzultací, které povedou delegace EU; za tímto účelem vyzývá Komisi, aby delegacím zajistila dostatečnou způsobilost, aby se mohly obracet na místní vlády a parlamenty a aby byla v otázce soudržnosti politik ve prospěch rozvoje zaručena možnost aktivní účasti nestátních subjektů a občanské společnosti;

75. navrhuje, aby útvary Evropské komise a členové delegací Rady působící v oblasti soudržnosti politik ve prospěch rozvoje prošli školením, které by zvýšilo jejich povědomí o cíli této politiky;

76. vyzývá Komisi, aby komisaři odpovědnému za rozvoj svěřila výhradní odpovědnost za prostředky přidělované jednotlivým zemím, za vnitrostátní, regionální a tematické strategické dokumenty, za vnitrostátní víceleté orientační programy, za roční akční programy a za realizaci pomoci ve všech rozvojových zemích, a to v úzké spolupráci s vysokým představitelem a komisařem pro humanitární pomoc, aby nedocházelo k nesoudržnému přístupu v rámci kolegia a Rady;

77. vyzývá členské státy a jejich národní parlamenty, aby podporovaly soudržnost politik ve prospěch rozvoje prostřednictvím specifického pracovního programu se závazným časovým harmonogramem, aby se dosáhlo zlepšení evropského pracovního programu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje a zvýšilo úsilí o poskytování pomoci tím, že se zajistí, že tato agenda není v rozporu s rozvojovými strategiemi partnerských zemí;

78. navrhuje, aby byla soudržnost politik ve prospěch rozvoje zahrnuta do přezkumu nástroje rozvojové pomoci v polovině období, zejména pokud jde o relevantní tematické programy;

79. navrhuje, aby byly specifické závazky v oblasti soudržnosti politik ve prospěch rozvoje zahrnuty do pracovního programu každého předsednictví;

80. navrhuje, aby Rada zlepšila fungování stávajících struktur pro posílení soudržnosti politik ve prospěch rozvoje například tím, že bude probíhat více společných schůzí pracovních skupin a jejich pracovní program se zpřístupní veřejnosti;

81. navrhuje vypracovat dvouletou zprávu EP o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje; navrhuje všem výborům, aby vypracovaly zprávy o svých postojích k rozvojové oblasti;

82. zdůrazňuje význam spolupráce mezi výbory Evropského parlamentu; za tímto účelem navrhuje, aby v případě, že se v některém výboru diskutuje o citlivé otázce týkající se soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, byly do diskuze úzce zapojeny ostatní příslušné výbory, a pokud některý výbor pořádá expertní slyšení k citlivé otázce týkající se soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, aby se na organizaci tohoto slyšení podílely i ostatní příslušné výbory;

83. žádá o institucionální vyjasnění týkající se sdělení Komise o soudržnosti politik ve prospěch rozvoje (KOM(2009)0458) ohledně posílení partnerství a dialogu s rozvojovými zeměmi v otázce soudržnosti politik ve prospěch rozvoje; ptá se, zda toto posílené partnerství bude zahrnovat i mechanismus pro poskytování rad rozvojovým zemím, aby věděly, co mohou samy udělat pro podporu soudržnosti politik ve prospěch rozvoje, a plán budování kapacit na úrovni států pro provádění hodnocení soudržnosti politik ve prospěch rozvoje;

84. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Úterý, 18. května 2010

Sankce v případě vážného porušení sociálních předpisů v silniční dopravě

P7_TA(2010)0175

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o sankcích v případě vážného porušení sociálních předpisů v silniční dopravě (2009/2154(INI))

(2011/C 161 E/08)

Evropský parlament,

- s ohledem na zprávu Komise „Analýza sankcí stanovených v právních předpisech členských států v případě vážného porušení sociálních předpisů v silniční dopravě“ (KOM(2009)0225),
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro dopravu a cestovní ruch (A7-0130/2010),
- A. vzhledem k tomu, že Evropská unie s cílem zvýšit bezpečnost na silnicích a zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž vytvořila v posledních letech systém sociálních předpisů v silniční dopravě tím, že přijala nařízení (EHS) č. 3821/85 a nařízení (ES) č. 561/2006 a rovněž směrnici 2006/22/ES,
- B. vzhledem k tomu, že trestněprávní systémy v členských státech Evropské unie prošly svým historickým vývojem a z tohoto důvodu vykazují velké rozdíly, přičemž peněžité pokuty v jedné zemi mohou být v krajních případech až desetkrát vyšší než v zemi jiné,
- C. vzhledem k tomu, že se právní stav v oblasti mezinárodní přepravy zboží stal pro dopravce, a především také pro řidiče značně nepřehledným; vzhledem k tomu, že členské státy stojí při provádění právní úpravy před velkou výzvou a současná situace není slučitelná s jednotným trhem;
- D. znepokojen zprávami o závadách postihujících digitální tachografy, které je činí velmi zranitelnými vůči manipulaci,

Obecné shrnutí

1. vítá zprávu Komise „Analýza sankcí stanovených v právních předpisech členských států v případě vážného porušení sociálních předpisů v silniční dopravě“; vyjadřuje nicméně politování nad tím, že zpráva nepředstavuje vzhledem k chybějícím údajům některých členských států úplnou analýzu současné situace v Evropě; žádá Komisi, aby vyzvala členské státy k dodání chybějících údajů;
2. konstatuje, že zpráva Komise vychází z kategorizace porušení předpisů podle nové přílohy III směrnice 2006/22/ES, aniž by byla zohledněna lhůta pro provedení stanovená v čl. 2 odst. 1 směrnice Komise 2009/5/ES;
3. vyzývá proto Komisi, aby do konce roku 2010 předložila aktualizovanou a úplnou zprávu o provádění nové přílohy III směrnice 2006/22/ES;
4. poukazuje na to, že v minulých vykazovacích obdobích došlo k výrazným zpožděním, takže se například stávající zpráva ze dne 3. srpna 2009 (24. zpráva Komise analyzující sankce v případě vážného porušení sociálních předpisů v silniční dopravě) zabývá pouze údaji z let 2005 a 2006, a proto může jen stěží předkládat jakékoliv závěry o současném stavu harmonizace sociálních předpisů pro uživatele silniční dopravy;

Úterý, 18. května 2010

5. vyzývá Komisi a členské státy, aby co nejvíce usilovaly o zajištění rychlejšího plnění cílů stanovených v článku 17 nařízení (ES) č. 561/2006, aby byly pro budoucí harmonizační opatření k dispozici aktuálnější statistické údaje;

6. připomíná, že také v příloze IV nařízení (ES) č. 1071/2009 se nachází výčet vážných porušení předpisů ve smyslu tohoto nařízení; je proto toho názoru, že je naprosto nezbytné, aby byla vytvořena harmonizovaná kategorizace vážných porušení sociálních předpisů;

Podstatné rozdíly mezi členskými státy

7. konstatuje, že rozdíly v sankcích stanovených v právních předpisech členských států v případě vážného porušení sociálních předpisů v silniční dopravě nejsou jenom ve výši peněžitých pokut, ale týkají se také typů a kategorizace sankcí;

8. poukazuje na to, že tyto odlišnosti mohou být vysvětleny na základě hospodářských a zeměpisných podmínek a také rozdílností právních systémů jednotlivých členských států v otázkách stíhání trestných činů a rozdílností politických přístupů ve věcech bezpečnosti silničního provozu;

9. konstatuje, že sociální předpisy v silniční dopravě, především nařízení (EHS) č. 3821/85 a nařízení (ES) č. 561/2006 a rovněž směrnice 2006/22/ES, nechávají členským státům mnoho prostoru pro interpretaci; vyjadřuje politování nad tím, že četné nepřesné formulace v evropských právních předpisech nutně vedou k nejednotnému provádění do vnitrostátních právních předpisů členských států; je toho názoru, že pro dosažení další harmonizace potřebujeme nejprve jednotný a závazný výklad těchto nařízení a této směrnice;

10. vyjadřuje politování nad tím, že některé členské státy nemají zavedeno rozlišení sankcí podle závažnosti porušení předpisů; vyzývá členské státy, aby schválily takové vnitrostátní právní předpisy, které by měly efektivní, přiměřené a odrazující účinky, a které by zohledňovaly závažnost porušení předpisů;

Další harmonizace

11. zdůrazňuje, že účinný a vyvážený sankční systém s odrazujícími účinky může být založen pouze na jasných, průhledných a srovnatelných sankcích ve všech členských státech; vyzývá členské státy, aby našly legislativní a praktická řešení, která by vedla ke snížení z části velmi značných rozdílů ohledně druhu a výše sankce;

12. vyzývá Evropskou komisi, aby ve spolupráci s kontrolními orgány a představiteli odvětví dopravy předložila jednotný a závazný výklad nařízení o době jízdy a době odpočinku; kontrolní orgány musí k tomuto výkladu přihlížet;

13. je toho názoru, že v rámci dalšího sblížování druhů sankcí a výše peněžitých pokut je třeba vytvořit kategorizaci peněžitých pokut spojenou s kategorizací sankcí, a rovněž by měla být u jednotlivých porušení sociálních předpisů v silniční dopravě stanovena nejnižší a nejvyšší sankce; zdůrazňuje, že při zjednodušování systému sankcí musí být potřeba spravedlivých peněžitých pokut přiměřených pro jednotlivé členské státy podle objektivních kritérií (jako je HDP nebo zeměpisné faktory) vyvážena účinným odrazujícím prostředkem proti závažným porušením předpisů;

14. poukazuje na to, že nová příloha III směrnice 2006/22/ES, zavedená směrnicí Komise 2009/5/ES, musí být chápána jako základ pro jednotný přístup při kategorizaci porušení sociálních předpisů v silniční dopravě stanovené v právních předpisech členských států; vyzývá důrazně členské státy, aby přijaly potřebné zákony, právní a správní předpisy za účelem rychlého provedení směrnice Komise 2009/5/ES;

Úterý, 18. května 2010

15. připomíná nadto, že Lisabonskou smlouvou byl do Smlouvy o fungování Evropské unie vtělen nový čl. 83 odst. 2 o sblížování trestněprávních předpisů členských států; žádá Komisi, aby prozkoumala tyto nové legislativní prostředky v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech, a aby během dvanácti měsíců předala Radě a Evropskému parlamentu zprávu o možných harmonizačních opatřeních, která bude zahrnovat aspekty týkající se bezpečnosti silničního provozu a přeshraničního ukládání peněžitých pokut, pokud tak již neučinila;

16. vítá, že Komise na základě ustanovení čl. 22 odst. 4 nařízení (ES) č. 561/2006 připravila za účelem podpory členských států v otázkách výkladu a uplatňování tohoto nařízení v jednotlivých členských státech „pokyny“; konstatuje ale, že tyto pokyny nejsou právně závazné, a z tohoto důvodu nedosáhly svého cíle spočívajícího v jednotném provedení v členských státech;

17. je toho názoru, že pro vytvoření vnitřního trhu v oblasti dopravy a pro zvýšení právní jistoty řidičů a dopravců je třeba harmonizovat výklad použití sociálních předpisů; proto vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s organizacemi Corte, Tispol a Euro Contrôle Route předložila návrhy usilující o ukončení diskriminačního používání sociálních předpisů v silniční dopravě; v této souvislosti zdůrazňuje potřebu společného výkladu použití nařízení č. 561/2006 a nařízení (EHS) č. 3821/85 článek po článku;

18. žádá členské státy, aby tyto pokyny použily při provádění sociálních předpisů, aby tak mohlo být provedení harmonizované;

Kontroly

19. připomíná výslovně to, že pouze na základě důsledného a nediskriminačního prosazování platných právních předpisů lze zabránit nekalé hospodářské soutěži a zajistit bezpečnost silničního provozu; důrazně poukazuje na to, že pro účely provedení sociálních předpisů v silniční dopravě je nezbytná harmonizovaná a účinná koncepce kontrol;

20. upozorňuje na to, že dopravní situace je v jednotlivých členských státech s ohledem na infrastrukturu, objem přepravy a dopravní zatížení značně rozdílná, a proto se domnívá, že tyto faktory by mimo jiné mohly být zohledněny při stanovování četnosti kontrol vzhledem k tomu, že jedním z jejich hlavních cílů je zajistit dodržování sociálních předpisů;

21. je přesvědčen, že Komise by měla vyvíjet a podporovat takovéto harmonizované koncepce kontrol a přijímat regulační opatření, aby odstranila překážky jednotného evropského trhu a zvýšila bezpečnost silničního provozu; vyzývá Komisi, aby za účelem splnění těchto cílů vytvořila účinný a vhodný koordinační nástroj na evropské úrovni;

22. vyzývá Komisi, aby vypracovala doporučení a evropské minimální standardy pro vzdělávání kontrolních orgánů a koordinaci jejich spolupráce; žádá Komisi, aby zlepšila shromažďování statistických dat za účelem věrohodnější analýzy účinného prosazování, a aby podporovala harmonizovaný postup členských států v otázkách prosazování;

23. vyzývá členské státy, aby vždy vzdělávaly příslušný personál stran nejnovějšího vývoje v oblasti shromažďování údajů a aby za účelem podpory harmonizovaného přístupu ke kontrolám při uplatňování společných standardů spolupracovaly s Evropskou komisí, a vytvářely tak právní jistotu;

24. je toho názoru, že kontroly musí být prováděny na silnicích a v prostorách podniku dopravců častěji a důkladněji; vyzývá Komisi, aby zajistila, že členské státy budou dodržovat počet kontrol, které mají být prováděny podle čl. 2 odst. 3 směrnice 2006/22/ES; vyzývá Komisi, aby informovala Evropský parlament o dalších krocích, jež hodlá ohledně těchto kontrol podniknout;

25. vyzývá Komisi, aby podle možností co nejdříve předložila zprávu o kontrolách závad postihujících digitální tachografy a o krocích, které přijme, aby zabránila tomu, že budou zranitelné;

Úterý, 18. května 2010

26. zdůrazňuje, že podle nařízení (EHS) č. 3821/85 je třeba digitální tachografy jako kontrolní nástroj vylepšit: Komise by měla přezkoumat, jak by kontrolní orgány mohly provádět nahrávání údajů z digitálních tachografů rychleji;

27. upozorňuje na místo pro podávání stížností na nepřiměřené peněžité pokuty zřízené organizací Euro Contrôle Route a vyzývá řidiče a dopravce, aby se v případě nepřiměřeného použití sociálních předpisů v silniční dopravě na toto místo obrátili;

Další iniciativy

28. je toho názoru, že by byla pro dopravce a pro řidiče nákladních automobilů užitečná srozumitelná brožura ve všech úředních jazycích Evropské unie; zdůrazňuje, že tato brožura by měla příslušné řidiče a dopravce lépe informovat o platných sociálních předpisech a s nimi spojených sankcích v jednotlivých členských státech; je toho názoru, že takovéto informace by měly být k dispozici rovněž dopravcům a řidičům ze třetích zemí; upozorňuje na to, že využívání inteligentních dopravních systémů je velmi cenné pro poskytování takovýchto informací řidičům v reálném čase;

29. je přesvědčen, že v souvislosti s využíváním moderních informačních a komunikačních technologií a inteligentních dopravních systémů by mělo být pro dopravce a řidiče možné získat informace o platných sociálních předpisech a sankcích za jejich porušení;

30. vyzývá všechny členské státy, aby posílily spolupráci na základě stávajících struktur, například organizace Euro Contrôle Route, a zlepšily tak koordinaci společných kontrol, výměnu osvědčených postupů a společnou organizaci programů vzdělávání kontrolních orgánů;

31. je toho názoru, že pro poskytování informací o příslušných sociálních předpisech a sankcích za jejich porušení v různých členských státech řidičům nákladních automobilů, včetně řidičů pocházejících ze sousedních zemí, v reálném čase je třeba využívat veškeré dostupné technologie, například pomocí GPS nebo jiných dostupných nástrojů;

32. vyzývá členské státy, aby zajistily odpovídající infrastrukturu, včetně dostatečného počtu bezpečných parkovacích míst a služeb, v rámci evropské silniční sítě tak, aby řidiči skutečně mohli dodržet předpisy o době řízení a odpočinku, a aby mohly být kontroly účinně prováděny; poukazuje na to, že hledisko bezpečnosti musí mít u těchto zařízení mimořádný význam; vyzývá Komisi, aby v pro tento účel nejvhodnějším formátu pravidelně zveřejňovala seznam veřejných i soukromých zařízení v rámci celé evropské silniční sítě, přičemž bude poskytovat informace o službách nabízených pracovníkům v odvětví silniční dopravy;

33. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly a financovaly plány výstavby bezpečných parkovacích míst, protože tato jsou nepostradatelná, mají-li řidiči dodržovat ustanovení nařízení (ES) č. 561/2006;

*

* *

34. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Úterý, 18. května 2010

Úsilí Evropské unie v boji proti korupci

P7_TA(2010)0176

Prohlášení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o úsilí Evropské unie v boji proti korupci

(2011/C 161 E/09)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 123 jednacího řádu,

- A. se znepokojením nad tím, že korupce oslabuje právní stát, vede ke zneužívání finančních prostředků Evropské unie poskytnutých daňovými poplatníky a narušuje trh, přičemž sehrála úlohu v současné hospodářské krizi,
 - B. vzhledem k tomu, že Unie schválila Úmluvu OSN proti korupci, a k tomu, že 78 % občanů Unie pokládá korupci ve své zemi za významný důvod k obavám (Eurobarometr, prosinec 2009),
 - C. vzhledem k důrazu, který Parlament klade na potírání korupce v svém usnesení o Stockholmském programu týkajícím se svobody, bezpečnosti a práva,
 - D. vzhledem k Mezinárodnímu dni boje proti korupci (9. prosinec), v souvislosti s nímž je toto prohlášení sepsáno,
1. vyzývá evropské instituce k přijetí komplexní protikorupční politiky a k vytvoření jasného nástroje pro pravidelné sledování situace v členských státech;
 2. vyzývá Komisi, aby poskytla veškeré nutné prostředky k provádění tohoto kontrolního mechanismu a aby zajistila, že na jeho zjištění bude účinně reagováno;
 3. vyzývá Komisi a příslušné agentury Unie, aby přijaly veškerá opatření a poskytly dostatečné zdroje k zajištění toho, aby se finanční prostředky EU nestaly předmětem korupce, a aby zavedly odrazující sankce v případě odhalení korupce nebo podvodu;
 4. pověřuje svého předsedu, aby toto prohlášení předal společně se jmény jeho signatářů ⁽¹⁾ Radě, Komisi a členskými státy.

⁽¹⁾ Viz příloha 1 k zápisu ze zasedání ze dne 18.5.2010 (P7_PV(2010)05-18(ANN1)).

Středa, 19. května 2010

Potravinářské přídatné látky jiné než barviva a náhradní sladidla (hovězí a/nebo vepřový trombin)

P7_TA(2010)0182

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 o návrhu směrnice Komise, kterou se mění přílohy směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/2/ES o potravinářských přídatných látkách jiných než barviva a náhradní sladidla a kterou se zrušuje rozhodnutí 2004/374/ES

(2011/C 161 E/10)

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách ⁽¹⁾, a zejména na článek 31 a čl. 28 odst. 4 tohoto nařízení,
 - s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky právních předpisů týkajících se potravin, zřizuje Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽²⁾,
 - s ohledem na směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/2/ES ze dne 20. února 1995 o potravinářských přídatných látkách jiných než barviva a náhradní sladidla ⁽³⁾ a směrnici Rady 89/107/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se potravinářských přídatných látek povolených pro použití v potravinách určených k lidské spotřebě ⁽⁴⁾, které byly zrušeny a nahrazeny výše uvedeným nařízením (ES) č. 1333/2008,
 - s ohledem na návrh směrnice Komise, kterou se mění přílohy směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/2/ES o potravinářských přídatných látkách jiných než barviva a náhradní sladidla a kterou se zrušuje rozhodnutí 2004/374/ES,
 - s ohledem na čl. 5a odst. 3 písm. b) rozhodnutí Rady ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi 1999/468/EC ⁽⁵⁾,
 - s ohledem na čl. 88 odst. 2 a odst. 4 písm. b) jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že podle článku 31 nařízení (ES) č. 1333/2008 může Komise, dokud nebude dokončeno vytvoření seznamů Společenství obsahujících potravinářské přídatné látky podle článku 30 tohoto nařízení, přijmout opatření ke změně příloh, mj. ke směrnici 95/2/ES,
- B. vzhledem k tomu, že příloha IV směrnice 95/2/ES obsahuje seznam potravinářských přídatných látek, které se smí používat v Evropské unii, a předepisuje podmínky pro jejich používání,
- C. navíc vzhledem k tomu, že obecná kritéria pro používání potravinářských přídatných látek byla stanovena v příloze II směrnice 89/107/EHS, a jelikož tato směrnice byla zrušena a nahrazena nařízením (ES) č. 1333/2008, lze příslušná kritéria nyní nalézt mj. v článku 6 tohoto nařízení, který se týká obecných podmínek pro zařazení potravinářských přídatných látek do seznamů Společenství a pro jejich používání,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 61, 18.3.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 27.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Středa, 19. května 2010

- D. vzhledem k tomu, že článek 6 tohoto nařízení stanoví, že používání potravinářské přídatné látky lze povolit jenom v případě, že splňuje určité podmínky, mj. – podle odst. 1 písm. c) –, že neuvádí spotřebitele v omyl, a – podle odstavce 2 –, že přináší spotřebitelům výhody a je pro ně přínosem,
- E. vzhledem k tomu, že článek 6 tohoto nařízení dále stanoví v odst. 1 písm. a), že používání potravinářské přídatné látky lze povolit jenom tehdy, když nepředstavuje žádné zdravotní riziko pro spotřebitele,
- F. vzhledem k nařízení (ES) č. 178/2002 (které je známo jako „obecné nařízení o potravinovém právu“) a které zejména v článku 8 tohoto nařízení stanoví mj., že potravinové právo se zaměřuje na ochranu zájmů spotřebitelů a poskytuje spotřebitelům základ k tomu, aby mohli učinit informovanou volbu, pokud jde o potraviny, jež konzumují, a že se zaměřuje na předcházení takovým praktikám, které by mohly uvést spotřebitele v omyl,
- G. vzhledem k tomu, že návrh směrnice Komise, zejména bod odůvodnění 35 a bod 3 písm. h) přílohy této směrnice stanoví, aby byl do přílohy IV směrnice 95/2/ES zařazen enzymový přípravek obsahující trombin s fibrinogenem jako potravinářská přídatná látka k přípravě rekonstituovaných potravin,
- H. vzhledem k tomu, že trombin, který je získáván z jedlých částí zvířat, má charakter „masového lepidla“, a pokud je používán jako potravinářská přídatná látka, slouží ke spojování jednotlivých kusů masa, aby se z nich dal vyrobít výrobek z jednoho kusu masa,
- I. vzhledem k tomu, že použití trombinu má za cíl nabízet spotřebitelům produkt složený z více kusů masa jako produkt z jednoho kusu masa, je existence rizika, že spotřebitel bude uveden v omyl, zřejmě,
- J. vzhledem k tomu, že v samotném bodu odůvodnění č. 25 návrhu směrnice Komise se uvádí, že používání trombinu s fibrinogenem jako potravinářské přídatné látky by mohlo uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o podobu konečného potravinového výrobku,
- K. vzhledem k tomu, že bod 3 písm. h) přílohy návrhu směrnice Komise stanoví, že v případě zařazení hovězího a/nebo vepřového trombinu na seznam povolených potravinářských přídatných látek podle přílohy IV směrnice 95/2/ES musí být v balených masných polotovarech a balených masných výrobcích určených pro konečného spotřebitele obsah trombinu maximálně 1mg/kg, a to v kombinaci s fibrinogenem a pod podmínkou, že na potravinách bude hned vedle názvu výrobku uvedeno „kombinované části masa“,
- L. vzhledem k tomu, že návrh směrnice Komise sice nedovoluje používání trombinu jako potravinářské přídatné látky v masných výrobcích, jež jsou podávány v restauracích a jiných veřejných stravovacích zařízeních, že však existuje zjevné riziko, že maso obsahující trombin se nějakým způsobem dostane do masných výrobků podávaných v restauracích nebo v jiných veřejných stravovacích zařízeních, a to kvůli vyšším cenám, které se platí za maso, které je podáváno jako výrobek z jednoho kusu masa,
- M. vzhledem k tomu, že proto není vůbec jasné, zda by zákaz používání trombinu v masných výrobcích, jež jsou podávány v restauracích a jiných veřejných stravovacích zařízeních, zabránil tomu, aby byly tyto masné výrobky používány v restauracích nebo v jiných veřejných stravovacích zařízeních a prodávány spotřebitelům jako výrobek z jednoho kusu masa,
- N. vzhledem k tomu, že výše zmíněné podmínky označování, jež jsou uvedeny v návrhu směrnice Komise, by nezabránilly vytvoření falešného a zavádějícího dojmu na spotřebitele, pokud jde o existenci výrobku z jednoho kusu masa, a že proto přetrvává riziko, že by byl spotřebitel uváděn v omyl a zbaven možnosti učinit informovanou volbu ve vztahu ke konzumaci masných výrobků obsahujících trombin,

Středa, 19. května 2010

- O. vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno, jaké výhody trombin spotřebitelům přináší a jakým je pro ně přínosem,
- P. vzhledem k tomu, že spojování mnoha různých kusů masa značně zvyšuje plochu, která může být infikována patogenními bakteriemi (např. klostridii a salmonelami), jež mohou při tomto druhu zpracování přežít a rozmnožovat se i bez přístupu kyslíku,
- Q. vzhledem k tomu, že riziko nákazy patogenními bakteriemi je v tomto případě zvláště závažné, neboť spojování různých kusů masa může proběhnout tzv. studenou cestou, bez přidání soli a bez následného tepelného zpracování, a v důsledku toho nelze zaručit nezávadnost konečného výrobku,
- R. vzhledem k tomu, že návrh směrnice Komise tudíž nesplňuje v tomto ohledu kritéria pro zařazení potravinářských přídatných látek do přílohy IV směrnice 95/2/ES,
1. domnívá se, že návrh směrnice Komise není v souladu s cílem ani obsahem nařízení (ES) č. 1333/2008;
2. nesouhlasí s přijetím návrhu směrnice Komise, kterou se mění přílohy ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/2/ES o potravinářských přídatných látkách jiných než barviva a náhradní sladidla a kterou se zrušuje rozhodnutí 2004/374/ES;
3. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

Akční plán pro dárčovství a transplantaci orgánů (2009–2015)

P7_TA(2010)0183

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 o sdělení Komise: Akční plán pro dárčovství a transplantaci orgánů (2009–2015): posílená spolupráce mezi členskými státy (2009/2104(INI))

(2011/C 161 E/11)

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 184 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakostních a bezpečnostních normách pro lidské orgány určené k transplantaci (KOM(2008)0818),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Akční plán pro dárčovství a transplantaci orgánů (2009–2015): posílená spolupráce mezi členskými státy“ (KOM(2008)0819),
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/23/ES ze dne 31. března 2004 o stanovení jakostních a bezpečnostních norem pro darování, odběr, vyšetřování, zpracování, konzervaci, skladování a distribuci lidských tkání a buněk ⁽¹⁾,
- s ohledem na obecné zásady Světové zdravotnické organizace pro transplantace lidských orgánů,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 102, 7.4.2004, s. 48.

Středa, 19. května 2010

- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o lidských právech a biomedicíně a na její dodatkový protokol o transplantaci orgánů a tkání lidského původu,
 - s ohledem na konferenci o bezpečnosti a kvalitě dárcovství orgánů a transplantací v Evropské unii, která se konala v Benátkách ve dnech 17.–18. září 2003,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanovisko Výboru pro právní záležitosti (A7-0103/2010),
- A. vzhledem k tomu, že v současnosti je v EU 56 000 pacientů, kteří čekají na vhodného dárce orgánu, a podle odhadů zemře denně při čekání na transplantaci celého orgánu 12 lidí,
- B. vzhledem k tomu, že v důsledku omezeného počtu dostupných orgánů jak od zemřelých, tak i altruistických žijících dárců není v Evropě uspokojována potřeba transplantací prováděných u pacientů,
- C. vzhledem k tomu, že mezi členskými státy existují značné rozdíly, pokud jde o počet orgánů od mrtvých dárců, který se pohybuje mezi 34,2 dárců na milion obyvatel ve Španělsku a 1,1 dárců v Bulharsku, přičemž nedostatek orgánů je jedním z hlavních faktorů ovlivňujících transplantační programy,
- D. vzhledem k tomu, že koncepce a regulační rámce členských států, které upravují problematiku dárcovství a transplantací, se v jednotlivých členských státech výrazně liší, a to v závislosti na různých právních, kulturních, administrativních a organizačních faktorech,
- E. vzhledem k tomu, že se v případě dárcovství a transplantací orgánů jedná o citlivou a komplikovanou problematiku s významnými etickými otázkami, která k dalšímu rozvoji potřebuje účast celé společnosti a zapojení všech příslušných zainteresovaných stran,
- F. vzhledem k tomu, že transplantace orgánů představují možnost záchrany životů, nabízejí vyšší kvalitu života a (v případě transplantací ledvin) mají ve srovnání s jinými způsoby náhrady jejich funkce lepší poměr mezi náklady a přínosy; kromě toho pacientům ve zvýšené míře umožňují zapojit se do společenského a pracovního života,
- G. vzhledem k tomu, že výměna orgánů mezi členskými státy se už stala zcela běžnou, i když v počtu orgánů, které si státy mezi sebou vyměňují, existují značné rozdíly; vzhledem k tomu, že mezinárodní organizace zaměřené na výměnu orgánů, jako je Eurotransplant a Scandiatransplant, usnadnily výměnu orgánů mezi členskými státy,
- H. vzhledem k tomu, že v současné době neexistuje databáze, která by v rámci celé Evropské unie shromažďovala informace o orgánech určených k darování a transplantaci nebo o žijících či zemřelých dárcích, a navíc neexistuje ani celoevropský certifikační systém, na jehož základě by bylo možné potvrdit, že lidské orgány a tkáně byly získány legálně,
- I. vzhledem k tomu, že podstatného zvýšení počtu darovaných orgánů od mrtvých dárců dosáhlo pouze Španělsko a několik dalších členských států, přičemž bylo dokázáno, že toto zvýšení se pojí se zavedením určitých organizačních postupů, které umožňují nalézt potenciální dárce v rámci systému a co nejvíce zvýšit počet zemřelých, kteří se stávají skutečnými dárci orgánů,

Středa, 19. května 2010

- J. vzhledem k tomu, že směrnice 2004/23/ES poskytne problematice dárcovství orgánů a transplantací v Evropské unii jasný právní rámec s tím, že v každém členském státě bude vytvořen či ustaven příslušný orgán, který by měl v rámci EU zajistit dodržování norem na kvalitu a bezpečnost,
- K. vzhledem k tomu, že nelegální obchodování s orgány a osobami za účelem získávání orgánů představuje závažné porušování lidských práv,
- L. vzhledem k tomu, že existuje úzká vazba mezi nezákonným obchodováním s orgány a s osobami za účelem získávání orgánů na jedné straně a mezi legálním systémem dárcovství orgánů na straně druhé, jelikož zaprvé je nedostupnost orgánů v rámci legálního systému podnětem k nezákonné činnosti a zadruhé nezákonná činnost vážně poškozují důvěryhodnost legálního systému dárcovství orgánů,
- M. vzhledem k tomu, že se procento případů, kdy je dárcovství orgánů odmítáno, v rámci Evropy značně liší, přičemž tyto rozdíly lze vysvětlit na základě míry proškolení a kvalifikace zdravotnických pracovníků, pokud jde o komunikační schopnosti a péči o rodiny pacientů, na základě různého legislativního přístupu k poskytování souhlasu s dárcovstvím orgánů a jeho praktického uplatňování a také na základě dalších významných kulturních, hospodářských a sociálních faktorů, které ovlivňují názory společnosti na výhody spojené s dárcovstvím orgánů a transplantacemi,
- N. vzhledem k tomu, že dárcovství od živých dárců může být dalším užitečným způsobem pomoci pacientům, kteří nemohou potřebný orgán získat transplantací orgánů zemřelých dárců, přičemž je třeba zdůraznit, že dárcovství od živých dárců lze brát v úvahu pouze tehdy, bylo-li vyloučeno spojení s jakoukoliv nezákonnou činností a finanční náhradou za darovaný orgán,
- O. vzhledem k tomu, že lékařský zákrok lze provádět pouze v případě svobodného informovaného souhlasu příslušné osoby; vzhledem k tomu, že tato osoba by měla být o účelu a povaze zákroku a také o případných důsledcích a rizicích vhodným způsobem informována už před zákrokem, a vzhledem k tomu, že příslušná osoba může svůj souhlas kdykoli svobodně zrušit,
- P. vzhledem k tomu, že členské státy musejí zajistit, aby nedocházelo k odběru orgánů určených k transplantaci od zemřelé osoby, pokud tato osoba nebyla v souladu se zákony té země prohlášena za mrtvou,
- Q. vzhledem k tomu, že dárcovství od živých dárců by mělo pouze doplňovat možnost získávání orgánů od mrtvých osob,
- R. vzhledem k tomu, že používání orgánů k léčbě s sebou nese riziko přenosu infekčních chorob a dalších nemocí,
- S. vzhledem k tomu, že se lidé dožívají vyššího věku, což snižuje kvalitu dostupných orgánů a v mnoha případech způsobuje další pokles počtu transplantátů, a to i v členských státech, v nichž počet dárců stoupá,
- T. vzhledem k tomu, že při zvyšování počtu darovaných orgánů hraje velmi důležitou úlohu informovanost občanů a veřejné mínění,
- U. vzhledem k tomu, že činnost charitativních a jiných dobrovolnických organizací v členských státech zvyšuje povědomí o dárcovství orgánů, a vzhledem k tomu, že jejich úsilí ve svém důsledku přispívá k růstu počtu osob uvedených v registrech dárců,

1. vítá akční plán pro dárcovství orgánů a transplantace (na období 2009–2015), který přijala Komise v prosinci 2008 a jenž nastínil možnosti spolupráce mezi členskými státy prostřednictvím řady prioritních akcí, které by se zakládaly na stanovení a vypracování společných cílů a na vyhodnocení činnosti v oblasti dárcovství orgánů a transplantací na základě dohodnutých ukazatelů, které by mohly pomoci nalézt metody srovnání a stanovení nejlepších postupů;

Středa, 19. května 2010

2. vyjadřuje své obavy z toho, že vzhledem k nedostatku dostupných lidských orgánů určených k transplantaci není možné splnit potřeby pacientů; uznává, že výrazný nedostatek dárců orgánů je velkou překážkou bránící plnému rozvoji transplantčních služeb a hlavním problémem, který musejí členské státy EU s ohledem na transplantaci orgánů řešit;
3. poukazuje na úspěch systémů, v jejichž rámci mají občané možnost zařadit se do registrů dárců orgánů přímo po ukončení určitých administrativních postupů, například po vyřízení žádosti o cestovní pas nebo řidičský průkaz; naléhavě žádá členské státy o bližší prošetření možnosti přijmout takové systémy s cílem zvýšit počet osob uvedených v registrech dárců;
4. domnívá se, že aby nedocházelo k plýtvání s orgány vhodnými k léčbě, je důležité, aby pro jejich využívání existoval jasné definovaný právní rámec a aby společnost měla důvěru v systém dárcovství a transplantací;
5. upozorňuje na význam organizačních hledisek při získávání orgánů a zdůrazňuje, že výměna informací a osvědčených postupů mezi členskými státy pomůže zemím s nedostatkem orgánů určených k transplantaci zvýšit počet dárců, jak je vidět například při realizaci některých prvků španělského modelu v různých zemích v rámci EU i mimo ni, kterým se podařilo zvýšit počet dárců orgánů;
6. zdůrazňuje, že koordinátoři dárcovství hrají důležitou roli a že je důležité jmenovat osoby vykonávající tuto funkci v nemocnicích; úloha koordinátora dárcovství by měla být uznávána jako klíčová nejen pro zvyšování efektivity dárcovství a transplantací, ale i kvality a bezpečnosti transplantovaných orgánů;
7. zdůrazňuje, že změny v organizaci dárcovství a získávání orgánů mohou vést k podstatnému zvýšení a udržení počtu dárců;
8. zdůrazňuje, že v procesu získávání orgánů od mrtvých dárců se za jeden z klíčových kroků považuje vyhledávání potenciálních dárců; poukazuje na to, že nejvýznamnějším krokem k dokonalejšímu vyhledávání dárců orgánů a zvýšení jejich počtu je stanovení klíčové osoby, která by v nemocnicích odpovídala za danou problematiku (koordinátor dárcovství transplantátů) a starala by se především o rozvoj programu aktivního vyhledávání dárců a optimalizaci celého procesu dárcovství;
9. bere na vědomí důležitost přeshraniční výměny orgánů vzhledem k tomu, že si dárci a příjemci orgánů musejí odpovídat, z čehož vyplývá, že ke splnění potřeb všech pacientů na pořadníku je důležité mít velký počet dárců; domnívá se, že pokud by k výměně orgánů mezi členskými státy nedocházelo, potenciální příjemci, kteří potřebují vzácný typ shody orgánu, by měli velmi malou naději jej získat, zatímco určití dárci by nebyli bráni v úvahu, protože by na pořadníku nebyli vhodní příjemci;
10. vítá činnost sdružení Eurotransplant a Scandiatransplant, ale poznamenává, že výměnu orgánů mimo tyto systémy i mezi nimi lze podstatně zlepšit, zejména tak, aby byla přínosná pro pacienty v malých zemích;
11. poukazuje na to, že zavedení společných závazných norem na kvalitu a bezpečnost bude jediným mechanismem, který bude schopen zajistit vysokou úroveň ochrany zdraví v celé EU;
12. zdůrazňuje, že dárcovství orgánů by mělo být dobrovolné a bez nároku na finanční odměnu a mělo by probíhat v rámci jasně stanoveného právního a etického kontextu;
13. vyzývá členské státy, aby zajistily, aby orgány byly příjemcům přidělovány na základě transparentních, nediskriminačních a odborných kritérií;

Středa, 19. května 2010

14. vyzývá členské státy, aby zajistily jasné stanovení právního rámce, kterým by se řídilo poskytování platného souhlasu či nesouhlasu s dárcovstvím orgánů v případě zemřelé osoby nebo jejích rodinných příslušníků, a rovněž zaručily, že nedochází k odběru orgánů zesnulé osoby určených k transplantaci, dokud tato osoba nebyla v souladu s vnitrostátními právními předpisy prohlášena za mrtvou;

15. schvaluje opatření, která mají chránit žijící dárce a zajistit, aby dárcovství orgánů bylo altruistickým a dobrovolným činem, bez jakékoli další platby kromě náhrady, která se má omezit pouze na pokrytí výdajů spojených s dárcovstvím, jako jsou náklady na dopravu, na péči o děti, na zotavení či na kompenzaci ztráty výdělku a má zabránit poskytování jakýchkoliv finančních pobídek či vzniku finančních nevýhod případnému dárci; naléhá na členské státy, aby stanovily podmínky, za nichž může být tato náhrada poskytnuta;

16. vyzývá Komisi, aby zvažila možnost poskytnout žijícím dárcům pojistně-právní zabezpečení ve všech členských státech; vyzývá Komisi, aby provedla analýzu různých typů zdravotního pojištění žijících dárců ve všech členských státech, a zjistila tak osvědčené postupy v celé EU;

17. zdůrazňuje, že členské státy zajistí, aby byli žijící dárce vybíráni na základě jejich zdravotního stavu a anamnézy kvalifikovanými či vyškolenými a kompetentními odborníky, včetně psychologického vyšetření, je-li takové vyšetření považováno za nezbytné;

18. zdůrazňuje, že je velmi důležité vybudovat propracované provozní systémy a podporovat úspěšné modely na úrovni jednotlivých členských států; navrhuje, aby provozní systémy zahrnovaly vhodný právní rámec, technickou a logistickou infrastrukturu a organizační podporu spojenou s účinným systémem přidělování vhodných orgánů pacientům;

19. vyzývá členské státy, aby jako první krok podpořily vypracování programů zaměřených na zvyšování kvality v oblasti dárcovství orgánů v každé nemocnici, kde existuje možnost dárcovství orgánů, a to na základě vlastního vyhodnocení celého procesu dárcovství, které by prováděli odborníci na jednotkách intenzivní péče a koordinátor transplantačního programu v každé nemocnici; v případě nutnosti a pokud je to možné by však bylo vhodné toto vyhodnocení doplnit externími audity transplantačních center;

20. zdůrazňuje, že podstatnou část komunikační strategie všech členských států v této oblasti by mělo tvořit neustálé vzdělávání příslušných osob; zejména navrhuje, že lidé by měli být lépe informováni a vedeni k tomu, aby o dárcovství orgánů hovořili a aby o svém rozhodnutí týkajícím se darování orgánu informovali své příbuzné; poukazuje na to, že o dárcovství orgánů hovořilo s rodinou podle všeho jen 41 % evropských občanů;

21. vybízí členské státy k tomu, aby vyšly vstříc lidem odhodlaným výslovně prohlásit, že jsou ochotni darovat orgány, a to zavedením možnosti zařadit se do státních nebo evropských registrů dárců on-line, a urychlit tak postupy ověřování souhlasu s darováním orgánů;

22. vyzývá Komisi, aby v úzké spolupráci s členskými státy, Evropským parlamentem a příslušnými zúčastněnými stranami prověřila možnost vytvoření systému, který by zajistil, aby se k přání občanů, jež dávají souhlas k dárcovství orgánů, k němuž dojde po jejich smrti, přihlíželo v co největším počtu členských států;

23. vyzývá členské státy, aby zajistily zavedení snadno dostupných systémů a souvisejících registrů pro účely evidence budoucích dárců, kteří se k dárcovství sami rozhodli;

24. dále členské státy vyzývá, aby přijaly opatření, která by usnadnila uvádění značek či symbolů na průkazech totožnosti či řidičských průkazech jednotlivých zemí, podle nichž by bylo možné zjistit, zda se jedná o případného dárce orgánů;

25. vyzývá proto členské státy, aby rozšiřovaly znalosti a komunikační schopnosti zdravotnických pracovníků a skupin na podporu pacientů, kteří čekají na transplantaci orgánu; vyzývá Komisi, členské státy a organizace občanské společnosti, aby se na tomto úsilí o zvyšování informovanosti veřejnosti o možnosti darovat orgány podílely a aby přitom braly v úvahu kulturní zvláštnosti každého členského státu;

Středa, 19. května 2010

26. vyzývá členské státy, aby dosáhly plného potenciálu dárcovství od mrtvých dárců vytvořením účinných systémů vyhledávání dárců orgánů a podporou koordinátorů pro oblast dárcovství transplantátů v nemocnicích po celé Evropě; žádá členské státy, aby vyhodnotily využívání orgánů od dárců vybraných na základě „širších“ kritérií (tj. starších dárců či dárců s určitými chorobami) a častěji takový typ dárců využívaly a přitom dodržovaly nejvyšší kvalitativní a bezpečnostní normy především díky uplatňování výsledků nejnovějšího vývoje v biotechnologii, díky nimž se snižuje riziko odmítnutí transplantovaných orgánů;

27. domnívá se, že má-li se zabránit obchodování s orgány, jejich pašování a vyplácení odměn za dárcovství orgánů, je nutné zajistit náležitou rovnováhu mezi ochranou dárce, pokud jde o anonymitu a důvěrnost údajů, na straně jedné a schopností dohledat orgány darované pro lékařské účely na straně druhé;

28. zdůrazňuje, že dojde-li ke zdravotním problémům potenciálně způsobeným procesem transplantace, jako je např. zvýšení krevního tlaku nebo selhání ledvin, mělo by se s žijícími dárci, mají-li tyto problémy, zacházet v souladu s nejpřísnějšími lékařskými normami a tak, aby tito dárce nebyli jakkoliv finančně zatíženi ani neutrpěli v důsledku transplantace či jakéhokoliv zdravotního problému ztrátu výdělků; dárce by měli být chráněni před diskriminací v rámci sociálního systému;

29. domnívá se, že vzhledem k tomu, že je nutné zamezit neoprávněné diskriminaci s ohledem na zápis do pořadníku na transplantace a přístup k léčebným postupům, měly by být všechny principy systému transplantací (přidělování vhodných orgánů pacientům, přístup k transplantačním programům, údaje o činnosti apod.) zveřejněny a řádně kontrolovány;

30. poukazuje na to, že ačkoli několik členských států zavedlo povinnou registraci transplantačních postupů a že existuje i několik dobrovolných registrů, neexistuje žádný ucelený systém, v němž by se shromažďovaly údaje o různých typech transplantací a jejich výsledcích;

31. důrazně proto podporuje založení státních a unijních registrů a také vytvoření metodiky k porovnání výsledků existujících registrů na sledování pacientů po transplantaci, a to v souladu se stávající evropským právním rámcem, kterým se řídí ochrana osobních údajů;

32. podporuje myšlenku vypracování zvláštních protokolů, které by platily pro celou EU a v nichž by byly stanoveny postupy v operačních a pooperačních fázích, za které by zodpovídali příslušné operační týmy, patologové a specialisté z dalších oblastí;

33. podporuje vytvoření státních a unijních registrů zaměřených na sledování živých dárců s cílem zajistit lepší ochranu jejich zdraví;

34. zdůrazňuje, že jakékoli komerční využívání orgánů, které odepírá spravedlivý přístup k transplantacím, je neetické, není v souladu s nezákladnějšími lidskými hodnotami, odporuje článku 21 Úmluvy o lidských právech a biomedicíně a je podle čl. 3 odst. 2 Listiny základních práv EU zakázáno;

35. poukazuje na to, že nedostatek orgánů souvisí s obchodováním s orgány a osobami za účelem získání jejich orgánů dvojím způsobem: za prvé, větší dostupnost orgánů v členských státech by přispěla k lepší možnosti tyto praktiky sledovat, jelikož by předešla jakékoli potřebě občanů EU uvažovat o hledání orgánů mimo EU, a za druhé, nezákonná činnost vážně poškozuje důvěryhodnost legálního systému darování orgánů;

Středa, 19. května 2010

36. opakuje doporučení ohledně boje proti obchodování s orgány, která byla zmíněna v Adamouově zprávě⁽¹⁾ o dárcovství orgánů a transplantacích, a domnívá se, že Komise by měla v návrhu akčního plánu tato doporučení plně zohlednit; trvá na tom, že by se měla zvýšit informovanost o tomto problému v Komisi a Europolu;
37. podtrhuje význam Světového zdravotnického shromáždění, které se má konat v květnu 2010, a naléhavě žádá Komisi a Radu, aby na úrovni Světové zdravotnické organizace urputně bojovaly za princip dobrovolného dárcovství bez nároku na finanční náhradu;
38. vítá studii, kterou vypracovala Rada Evropy společně s Organizací spojených národů a jež se zabývá obchodováním s orgány, tkáněmi a buňkami a obchodováním s osobami za účelem získávání orgánů;
39. poukazuje na zprávu Davida Matase a Davida Kilgoura o zabíjení členů hnutí Fa-lun-kung za účelem získání jejich orgánů a žádá Komisi, aby Evropskému parlamentu a Radě předložila zprávu o těchto obviněních a dalších podobných případech;
40. naléhavě žádá členské státy, aby vytvořily mechanismus, který by zabránil situacím, kdy zdravotničtí pracovníci, zdravotnická zařízení či zdravotní pojišťovny doporučují občanům Unie získat potřebný orgán ve třetí zemi na základě praktik, jejichž součástí je obchodování s orgány a osobami za účelem získání jejich orgánů; žádá členské státy, aby sledovaly, zda se na jejich území nevyskytují takové případy; naléhavě žádá členské státy, aby vyhodnotily možnost zavedení legislativních opatření, včetně sankcí, která by se vztahovala na osoby, jež tuto činnost podporují nebo se jí účastní;
41. důrazně odmítá chování některých zdravotních pojišťoven, které nabádají pacienty k „transplantační turistice“, a žádá členské státy, aby takové chování pečlivě sledovaly a trestaly;
42. zdůrazňuje, že pacienty, kteří získali nějaký orgán za nezákonných okolností, nelze vyloučit ze systému zdravotní péče v Evropské unii; konstatuje, že jako vždy je nutné rozlišovat mezi postihy za nezákonnou činnost a potřebou léčby;
43. zdůrazňuje, že členské státy by měly pod záštitou Interpolu a Europolu zintenzivnit svou spolupráci s cílem účinněji řešit problém nezákonného obchodování s orgány;
44. uznává, že je maximálně důležité zvýšit kvalitu a bezpečnost dárcovství orgánů a transplantací; upozorňuje na to, že to bude mít vliv na snižování rizik spojených s transplantacemi a že tím dojde k omezení jejich negativních účinků; je si vědom toho, že opatření týkající se zvyšování kvality a bezpečnosti dárcovství orgánů a transplantací by mohla mít vliv na dostupnost orgánů a naopak; žádá Komisi, aby členským státům pomohla při vytváření a vypracovávání regulačního rámce zaměřeného na zvyšování kvality a bezpečnosti transplantací;
45. zdůrazňuje, že je nezbytné zajistit dobrou spolupráci mezi zdravotnickými pracovníky a orgány jednotlivých členských států nebo jinými oprávněnými organizacemi, která by byla pro všechny strany výhodná;
46. uznává, že k úspěchu transplantací významnou měrou přispívá potransplantační péče, k níž patří i náležité využívání antirejekční léčby; bere na vědomí, že optimální uplatňování antirejekční léčby může dlouhodobě zlepšit zdravotní stav pacientů a přežívání štěpu, a tudíž i dostupnost orgánů vzhledem k menší nutnosti provádět opakované transplantace, a trvá na tom, že členské státy by měly zajistit přístup pacientů k nejlepšímu možným způsobům léčby;
47. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

⁽¹⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 22. dubna 2008 o dárcovství orgánů a transplantacích: opatření na úrovni EU (Přijaté texty, P6_TA(2008)0130).

Středa, 19. května 2010

Institucionální aspekty přístupu Evropské unie k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod

P7_TA(2010)0184

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 o institucionálních aspektech přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (2009/2241(INI))

(2011/C 161 E/12)

Evropský parlament,

- s ohledem na čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, čl. 216 odst. 2, čl. 218 odst. 6, 8 a 10 Smlouvy o fungování Evropské unie a protokol k čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii o přistoupení Unie k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“),
- s ohledem na rozhodnutí Konference předsedů ze dne 14. ledna 2010, kterým schválili uplatnění článku 50 jednacího řádu (postup s přidruženými výbory) ⁽¹⁾,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro zahraniční věci (A7-0144/2010),
- A. vzhledem k tomu, že ustálená judikatura Soudního dvora Evropské unie již od rozsudků ve věci Internationale Handelsgesellschaft ze dne 17. prosince 1970 ⁽²⁾ a ve věci Nold ze dne 14. května 1974 ⁽³⁾ uvádí, že základní práva jsou nedílnou součástí obecných právních zásad, jejichž dodržování Soudní dvůr zajišťuje,
- B. vzhledem k tomu, že Soudní dvůr v této souvislosti vychází z ústavních tradic společných členským státům a také z mezinárodních nástrojů týkajících se ochrany lidských práv, k nimž členské státy přistoupily, např. z Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod,
- C. vzhledem k tomu, že zásadní prvky této judikatury byly začleněny do primárního práva prostřednictvím maastrichtské Smlouvy o Evropské unii z roku 1993,
- D. vzhledem k tomu, že Soudní dvůr Evropské unie věnuje zvláštní pozornost vývoji judikatury Evropského soudu pro lidská práva, jak ukazuje rostoucí počet rozsudků, které odkazují na ustanovení Úmluvy,
- E. vzhledem k tomu, že Evropský soud pro lidská práva vychází v zásadě z „domněnky slučitelnosti“ jednání členského státu Unie s Úmluvou, pokud daný stát pouze uplatňuje právo Unie,
- F. vzhledem k tomu, že Soudní dvůr Evropské unie ve svém stanovisku ze dne 28. března 1996 konstatoval, že Evropské společenství nemůže přistoupit k Úmluvě, dokud nebude pozměněna Smlouva, protože EU neměla explicitně či implicitně danou pravomoc k takovému kroku,

⁽¹⁾ Zápis ze schůze Konference předsedů, PE 432.390/CPG, bod 9.1.

⁽²⁾ Recueil 1970, s. 1125.

⁽³⁾ Recueil 1974, s. 491.

Středa, 19. května 2010

- G. vzhledem k tomu, že při přistoupení je nutno dodržovat ustanovení, která ukládá Lisabonská smlouva a připojené protokoly, zejména čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a v protokolu č. 8 Lisabonské smlouvy; dále vzhledem k tomu, že tato ustanovení nezakládají pouze možnost, aby Unie k Úmluvě přistoupila, ale naopak orgánům Unie ukládají, aby byly v tomto směru činné, vzhledem k tomu, že dohoda o přistoupení Unie k Úmluvě musí odrážet nezbytnost zachování specifických rysů Unie a práva Unie,
- H. vzhledem k tomu, že uzavřením protokolu č. 14 pozměňujícího Úmluvu umožnily státy, které jsou stranami Úmluvy, přistoupení Unie a že způsob a podmínky tohoto přistoupení musí být předmětem dohody mezi Uní na jedné straně a členskými státy, které jsou stranami Úmluvy, na druhé straně,
- I. vzhledem k tomu, že tato dohoda by se měla zabývat také otázkami správní a technické povahy, jako je finanční účast Unie na provozu Evropského soudu pro lidská práva; vzhledem k tomu, že by se v této souvislosti mělo uvažovat o zavedení samostatného rozpočtu Evropského soudu pro lidská práva, aby se usnadnilo stanovování příslušných příspěvků,
- J. vzhledem k tomu, že přistoupením k Úmluvě bude Unie začleněna do jejího systému ochrany základních práv a nad rámec interní ochrany těchto práv, kterou již poskytuje jurisdikce Soudního dvora Evropské unie, budou tato práva chráněna na mezinárodní úrovni dalším soudním orgánem,
- K. vzhledem k tomu, že k vypracování Úmluvy nedošlo pouze na základě dodatečných protokolů, ale také prostřednictvím jiných úmluv, listin a dohod, které vytvářejí neustále se rozvíjející systém ochrany lidských práv a základních svobod,
1. podtrhuje hlavní argumenty na podporu přistoupení Unie k Úmluvě, jež lze shrnout takto:
- přistoupení představuje pokrok v procesu evropské integrace a znamená další krok směrem ke skutečnému sjednocení EU,
 - v době, kdy začlenění Listiny základních práv a svobod do primárního práva doplňuje a posiluje systém ochrany základních práv Unie, bude její přistoupení k Úmluvě jednoznačně symbolizovat soudržnost mezi Uní a zeměmi patřícími do Rady Evropy a jejího panevropského systému ochrany lidských práv; toto přistoupení dále prohloubí důvěryhodnost Unie vůči třetím zemím, od nichž Unie v rámci dvoustranných vztahů pravidelně vyžaduje dodržování Úmluvy;
 - přistoupení k Úmluvě zajistí občanům v jejich vztazích s Uní obdobnou ochranu, jako je ta, které již požívají ze strany všech členských států; tato otázka je tím aktuálnější, že členské státy svěřily Unii značné pravomoci;
 - harmonizace právních předpisů a judikatury v oblasti lidských práv mezi právním řádem Unie a Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod přispěje k harmonickému rozvoji obou evropských soudů v oblasti lidských práv, především díky tomu, že se dialog a spolupráce obou jurisdikcí stanou ještě nezbytnějšími, a vytvoří tak ucelený systém, v němž budou oba soudní dvory působit ve shodě;
 - přistoupení k Úmluvě bude také do určité míry kompenzovat skutečnost, že činnost Soudního dvora Evropské unie je v záležitostech zahraniční a bezpečnostní politiky v policejní oblasti a v oblasti bezpečnostní politiky do určité míry omezena, protože poskytne včasný externí soudní dohled nad veškerou činností EU;

Středa, 19. května 2010

- přistoupení k Úmluvě nikterak nezpochybní zásadu autonomie práva Unie, neboť Soudní dvůr Evropské unie zůstane i nadále jediným a svrchovaným soudem pro otázky týkající se práva Unie a platnosti jejích aktů; Evropský soud pro lidská práva je totiž nutné považovat pouze za orgán vnější kontroly nad dodržováním povinností vyplývajících z přistoupení k Úmluvě ze strany Unie; vztah obou evropských jurisdikcí není hierarchický, nýbrž je založen na jejich specializaci; Soudní dvůr Evropské unie tak získá ve vztahu k Evropskému soudu pro lidská práva status odpovídající nejvyšším soudům členských států;
- 2. připomíná, že přistoupením k Úmluvě podle čl. 6 Smlouvy o Evropské unii a podle protokolu č. 8 se nerozšiřují pravomoci Unie a zejména nevzniká obecná pravomoc Unie v oblasti lidských práv; připomíná dále, že podle čl. 4 odst. 2 a čl. 6 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii je nutné dodržovat ústavní tradice a identitu členských států;
- 3. potvrzuje, že podle článku 2 protokolu č. 8 Lisabonské smlouvy musí dohoda o přistoupení Unie k Úmluvě zajistit, aby se toto přistoupení nedotýkalo zvláštního postavení členských států ve vztahu k Úmluvě, zejména k jejím protokolům, ani případných výhrad některých členských států, a aby tyto okolnosti by neměly žádný vliv na postavení Unie vůči Úmluvě;
- 4. konstatuje, že systém Úmluvy byl doplněn několika doplňkovými protokoly týkajícími se ochrany práv, která původně nebyla předmětem této Úmluvy, a doporučuje, aby Komise měla mandát jednat také o přistoupení ke všem protokolům, jež se týkají práv obsažených v Listině základních práv, a to nezávisle na skutečnosti, zda je členské státy Unie ratifikovaly;
- 5. zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že přistoupení EU k Úmluvě je přistoupením nestátní strany k právnímu nástroji vytvořenému pro státy, mělo by být toto přistoupení dokončeno, aniž by se měnily charakteristiky Úmluvy, přičemž úpravy jejího soudního systému by měly být minimální; považuje za důležité, aby s ohledem na zájem stran jak z Unie, tak ze třetích zemí byl zvolen takový způsob přistoupení, který bude mít co nejmenší dopad na pracovní zatížení Evropského soudu pro lidská práva;
- 6. zdůrazňuje, že vedle politického závazku je nanejvýš důležité nalézt vhodná řešení nedůležitějších technických problémů, aby mohli mít občané prospěch z přistoupení EU k Úmluvě; poukazuje na to, že nevyřešené a nejasné detaily mohou vést k nejasnostem a ohrozit samotný účel přistoupení; nicméně zdůrazňuje, že technické překážky nesmějí tento proces zpomalit;
- 7. zdůrazňuje, že ačkoli přistoupením k Úmluvě se Unie nestane členem Rady Evropy, je nezbytné, aby se podílela na činnosti orgánů Úmluvy, má-li být zajištěno řádné zapojení Unie do systému této Úmluvy, a že by v této oblasti měla Unie získat určitá práva, především:
 - právo předložit seznam tří kandidátů na funkci soudce, z nichž jeden je poté za Unii zvolen do funkce Parlamentním shromážděním Rady Evropy a podílí se na práci Soudu, přičemž je podle čl. 27 odst. 2 Úmluvy postaven na úroveň ostatním soudcům; Evropský parlament je přitom zapojen do vypracování seznamu kandidátů, a to postupem podobným postupu uvedenému v článku 255 Smlouvy o fungování Evropské unie, který se týká kandidátů na výkon funkce soudce Soudního dvora Evropské unie,
 - právo účastnit se prostřednictvím Evropské komise schůzí Výboru ministrů při výkonu funkce kontrolního orgánu pro výkon rozsudků Evropského soudu pro lidská práva a při rozhodování o tom, zda je třeba požádat tento soud o vyjádření, a hlasovat na schůzích jménem EU a dále právo na zastoupení v Řídícím výboru pro lidská práva (což je orgán spadající pod Výbor ministrů);

Středa, 19. května 2010

— právo Evropského parlamentu jmenovat/vyslat určitý počet zástupců do Parlamentního shromáždění Rady Evropy pro účely hlasování o kandidátech na soudce Evropského soudu pro lidská práva;

8. je přesvědčen, že členské státy by se měly při svém přistoupení k Úmluvě mezi sebou a ve svých vzájemných vztazích s Uníí zavázat, že nebudou předkládat soudu mezistátní stížnosti na porušení ustanovení Úmluvy ve smyslu článku 33, pokud jednání nebo opomenutí, které je předmětem sporu, spadá do oblasti působnosti právních předpisů Unie, neboť by to bylo v rozporu s článkem 344 Smlouvy o fungování Evropské unie;

9. domnívá se, že hlavní přínos přístupu EU k Úmluvě tkví v možnosti podat individuální stížnost proti aktům, jimiž orgány Unie a členské státy Unie provádějí právo na předpisy Unie; veškeré žaloby fyzických nebo právnických osob na určitý akt či nečinnost orgánu či instituce Unie musejí být tudíž směřovány výhradně proti dotyčnému orgánu či instituci; obdobně jakákoli žaloba, která se vztahuje k opatření, jímž členský stát provádí právo Unie, musí být směřována výhradně proti tomuto státu, což však nesmí bránit tomu, aby v případech, kdy by mohlo dojít k pochybnostem o rozdělení odpovědnosti, byla stížnost směřována současně proti oběma stranám;

10. domnívá se, že pro splnění podmínky vyčerpání všech vnitrostátních opravných prostředků podle článku 35 Úmluvy musí žalobce využít jak všechny opravné prostředky soudu dotyčného státu, tak žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v dané věci u Soudního dvora v Lucemburku; tento krok bude považován za splněný, pokud soud dané země i přes žádost žalobce konstatuje, že není vhodné použít uvedenou žádost o rozhodnutí o předběžné otázce;

11. konstatuje, že po přistoupení EU k Úmluvě může být v některých případech příslušný jak Evropský soud pro lidská práva, tak Soudní dvůr Evropské unie, a upozorňuje na to, že nebude možné předložit takový případ oběma soudům zároveň;

12. v zájmu řádného výkonu spravedlnosti a aniž je dotčen čl. 36 odst. 2 Úmluvy, považuje za vhodné, aby u každého případu projednávaného Evropským soudem pro lidská práva, který by se mohl dotknout otázek spojených s právem Unie a směřuje proti některému členskému státu, měla Unie možnost vstoupit do řízení jako další žalovaná strana a aby u každé věci směřující proti Unii mohl za stejných podmínek kterýkoli členský stát vstoupit do řízení jako další žalovaná strana; tuto možnost je třeba jasně, ale také dostatečně široce definovat prostřednictvím ustanovení zahrnutých do smlouvy o přistoupení;

13. domnívá se, že přijetí statutu další žalované strany (co-défendant) není v rozporu s ostatními nepřímými možnostmi, které poskytuje Úmluva (čl. 36 odst. 1), jako je právo Unie vystupovat jako třetí strana v případech veškerých stížností občanů Unie;

14. domnívá se, že vzhledem k tomu, že Evropský soud pro lidská práva uznal platnost úmluvy i mimo území států Rady Evropy, musí se Unie snažit tuto povinnost dodržovat ve všech svých vnějších vztazích a činnostech;

15. je přesvědčen, že by nebylo vhodné formálně upravit vztahy mezi Soudním dvorem Evropské unie a Evropským soudem pro lidská práva prostřednictvím zavedení řízení o předběžné otázce předkládané Evropskému soudu pro lidská práva nebo vytvořením orgánu či „panelu“, který by rozhodl v případě, že jeden z uvedených soudů zvažuje uplatnění výkladu Úmluvy, který se liší od výkladu druhého soudu; v této souvislosti připomíná prohlášení č. 2 k čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, které bere na vědomí existenci pravidelného dialogu mezi Soudním dvorem Evropské unie a Evropským soudem pro lidská práva, a konstatuje, že tento dialog by měl být po přistoupení Evropské unie k Úmluvě prohlouben;

16. je si jasně vědom skutečnosti, že Evropský soud pro lidská práva by mohl zjistit, že porušení v určitém případě, ve kterém již bylo ze strany Soudního dvora Evropské unie rozhodnuto, došlo k porušení práv, a zdůrazňuje, že by to v žádném případě neznamenalo zpochybnění důvěryhodnosti Soudního dvora Evropské unie jako soudu nejvyšší instance v soudním systému EU;

Středa, 19. května 2010

17. zdůrazňuje, že Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod bude po přistoupení představovat minimální úroveň ochrany lidských práv a základních svobod v Evropě a bude závazně uplatňována především v případech, kdy bude ochrana poskytovaná Evropskou unií menší než ochrana stanovená v této úmluvě; zdůrazňuje, že Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod upevňuje ochranu práv uznávaných Listinou základních práv Evropské unie, jež spadají do její působnosti, a že Listina rovněž uznává další práva a zásady, které nejsou součástí Úmluvy, ale jsou uvedeny v dodatečných protokolech a nástrojích s touto úmluvou souvisejících;

18. připomíná, že podpora dodržování lidských práv, což je základní hodnota EU a jako taková je zakotvena v její zakládající smlouvě, představuje společné východisko pro vztahy EU se třetími zeměmi; domnívá se tudíž, že přistoupení k Úmluvě posílí důvěru občanů v Evropskou unii a důvěryhodnost EU v rámci dialogu o lidských právech se třetími zeměmi; dále zdůrazňuje, že rovněž jednotné a plné uplatňování Listiny základních práv na úrovni EU je důležité pro zajištění důvěryhodnosti Unie v rámci tohoto dialogu;

19. bere na vědomí, že Úmluva hraje v rámci výkladu Listiny základních práv významnou úlohu, neboť práva zaručená touto listinou, která odpovídají právům uznaným Úmluvou, musí být vykládána v souladu s Úmluvou, která je podle čl. 6 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii zdrojem inspirace pro Soudní dvůr Evropské unie při vymezování obecných zásad práva Unie; bere dále na vědomí, že v souladu s článkem 53 Úmluvy nebudou její ustanovení vykládána tak, aby to omezovalo nebo rušilo práva, která jsou uznána Listinou základních práv a svobod, což znamená, že si Listina zachová plnou právní hodnotu;

20. zdůrazňuje význam Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a judikatury Evropského soudu pro lidská práva pro vytvoření právního rámce a formulování hlavních zásad, o něž se opírá současná i budoucí činnost EU v oblasti občanských svobod, spravedlnosti a vnitřních věcí, a to zejména s ohledem na nové formy integrace a harmonizace v oblasti občanských svobod, spravedlnosti a vnitřních věcí, jež začaly být uplatňovány poté, co vstoupila v platnost Lisabonská smlouva a byl přijat stockholmský program;

21. zdůrazňuje, že toto přistoupení v první řadě přispěje k jednotnějšímu vnitřnímu systému lidských práv v Evropské unii; domnívá se, že toto přistoupení zvýší důvěryhodnost Evropské unie v oblasti ochrany lidských práv v očích vlastních občanů, neboť zajistí úplné a účinné dodržování základních práv, kdykoli budou ve hře právní předpisy EU;

22. zdůrazňuje, že po přistoupení již nebude pravomoc Evropského soudu pro lidská práva při rozhodování o záležitostech, na které se vztahuje Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, nedotknutelná na základě vnitřní struktury právních předpisů EU; zdůrazňuje rovněž, že pravomoc Evropského soudu pro lidská práva se nesmí omezovat na evropské občany či na zeměpisnou oblast Evropské unie (například v případech misí nebo delegací);

23. konstatuje, že přistoupení EU k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod poskytne další mechanismus na prosazování lidských práv, a sice možnost podat stížnost u Evropského soudu pro lidská práva v souvislosti s jednáním či nečinností orgánu EU nebo členského státu při provádění právních předpisů EU, pokud toto jednání současně spadá do oblasti působnosti Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod; zdůrazňuje však, že to nemění stávající systém jurisdikce Soudního dvora Evropské unie ani Evropského soudu pro lidská práva a že podmínkou přípustnosti jakékoli žádosti nadále zůstává požadavek, aby byly vyčerpány všechny opravné prostředky u vnitrostátních soudů; požaduje, aby žaloby a stížnosti byly vyřizovány v přiměřené lhůtě; vybízí Komisi, aby na základě konzultací se Soudním dvorem Evropské unie a Evropským soudem pro lidská práva poskytla pokyny ohledně vhodných vnitrostátních opravných prostředků v EU a ohledně rozhodování o předběžných otázkách podle právních předpisů EU; v této souvislosti zdůrazňuje, že bude nutné zajistit, aby soudy členských států postupovaly případy, u nichž se vyskytne sporná otázka základních práv, Soudnímu dvoru Evropské unie;

24. zdůrazňuje, že vnitrostátní soudy, Soudní dvůr Evropské unie a Evropský soud pro lidská práva budou po přistoupení EU muset v rámci ochrany základních práv více spolupracovat; konstatuje, že spolupráce těchto dvou evropských soudů přispěje k vytváření jednotného systému judikatury v oblasti lidských práv;

Středa, 19. května 2010

25. dále vítá, že článek 1 Úmluvy by neměl zaručovat ochranu jen občanům EU a jiným osobám na území Unie, ale také každé další osobě spadající do jurisdikce soudů Unie, a to i mimo její území;

26. je si vědom skutečnosti, že přistoupení jako takové nevyřeší velmi závažné problémy, jimž čelí systém Úmluvy, tj. přílišné pracovní vytížení způsobené obrovským nárůstem individuálních stížností a reforma struktury a fungování Soudu, která je reakcí na toto vytížení; poznamenává, že Evropský soud pro lidská práva si je vědom toho, že pracuje ve spleťtém právním a politickém prostředí, a bere na vědomí, že vstup v platnost protokolu č. 14 dne 1. června 2010 sice napomůže snížení počtu neukončených řízení, všechny problémy však neodstraní; zdůrazňuje v rámci reformy Evropského soudu pro lidská práva důležitost deklarace z Interlakenu, zejména jejího odstavce 4, který oprávněně připomíná, že kritéria přípustnosti a jurisdikce Soudu musí být uplatňována jednotně a důsledně;

27. je přesvědčen, že je zásadní zachovat nezávislost Evropského soudu pro lidská práva, co se týče personální a rozpočtové politiky;

28. upozorňuje na skutečnost, že vzhledem k ústavně právnímu významu přistoupení Unie k Úmluvě stanoví Smlouva o fungování Evropské unie pro toto přistoupení přísné podmínky, neboť Rada přijímá rozhodnutí o uzavření dohody o přistoupení jednomyslně po obdržení souhlasu Evropského parlamentu a tato dohoda vstoupí v platnost až po schválení členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy;

29. vyzývá vnitrostátní parlamenty členských států EU, aby jasně vyjádřily svou vůli a připravenost k usnadnění procesu přistoupení tím, že se ho budou účastnit jejich vnitrostátní soudy a ministerstva spravedlnosti;

30. konstatuje, že přistoupení Unie k Úmluvě znamená, že EU uznává celý systém ochrany lidských práv tak, jak byl vyvinut a kodifikován četnými dokumenty a subjekty Rady Evropy; v tomto smyslu je přistoupení Unie k Úmluvě prvním zásadním krokem, který by měl být následně doplněn, mimo jiné, přistoupením Unie k Evropské sociální chartě podepsané dne 18. října 1961 v Turíně a revidované ve Štrasburku dne 3. května 1996 v souladu s právy, která již byla uznána v Listině základních práv a v právních předpisech Unie v sociální oblasti;

31. dále vyzývá Unii, aby přistoupila k orgánům Rady Evropy jako je Evropský výbor pro zabránění mučení (CPT), Evropská komise proti rasismu a nesnášenlivosti (ECRI) a Evropská komise pro efektivnost soudnictví (CEPEJ); zdůrazňuje také, že je nezbytné, aby byla Unie zapojena do práce Komisaře pro lidská práva, Evropského výboru pro sociální práva (ECSR), Vládního sociálního výboru a Evropského výboru pro přistěhovalectví, a požaduje, aby byl řádně informován o závěrech a rozhodnutích těchto orgánů;

32. soudí, že je třeba v zájmu občanů, demokracie, lidských práv v Evropě i v EU a ve prospěch jejich dodržování a ochrany posílit spolupráci mezi orgány Evropské unie a specializovanými orgány Rady Evropy, čímž by se na celoevropské úrovni zvýšila koherence a komplementarita v oblasti lidských práv;

33. navrhuje, aby v zájmu zvýšení povědomí o přínosech, které přistoupení představuje pro občany, Rada Evropy a Evropská unie vytvořily pokyny, jež srozumitelně vysvětlí všechny důsledky a dopady přistoupení; trvá na tom, aby Komise a členské státy poskytl občanům EU informace, které jim umožní pochopit, co je dodatečný mechanismus a jak jej správně používat;

34. zdůrazňuje, že je důležité mít neformální orgán, který by koordinoval sdílení informací mezi Evropským parlamentem a Parlamentním shromážděním Rady Evropy;

Středa, 19. května 2010

35. zdůrazňuje, že přistoupení k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod se netýká jen orgánů EU, ale i občanů Unie, takže Evropský parlament musí být konzultován a zapojen do procesu vyjednávání a musí být ve všech etapách tohoto postupu okamžitě a plně zapojen a informován, jak je stanoveno v čl. 218 odst. 10 Smlouvy o Evropské unii;

36. vítá odhodlání stávajícího španělského předsednictví zabývat se přistoupením jako „naléhavou záležitostí“ a pozitivní postoj a ochotu spolupracovat, které projevila Rada Evropy; vyzývá belgické a maďarské předsednictví, aby udělala vše, co bude v jejich možnostech, aby byl postup přistoupení dokončen co nejdříve a co nejjednodušším a nejsrozumitelnějším způsobem, aby mohli mít občané Unie prospěch z přistoupení Unie k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod co nejrychleji;

37. naléhavě žádá, aby byl Evropský parlament s ohledem na významnou roli, kterou mu přisuzuje Lisabonská smlouva, pokud jde o uzavírání přístupové smlouvy, řádně informován o vymezení mandátu k jednáním o přistoupení k Úmluvě a aby byl v souladu s ustanoveními článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie úzce zapojen do přípravných diskusí a do vedení jednání o tomto dokumentu;

38. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Konference hodnotící Římský statut Mezinárodního trestního soudu konané v Kampale v Ugandě

P7_TA(2010)0185

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 o konferenci hodnotící Římský statut Mezinárodního trestního soudu konané v Kampale v Ugandě

(2011/C 161 E/13)

Evropský parlament,

- s ohledem na rozhodnutí svolat od 31. května do 11. června 2010 do Kampaly v Ugandě konferenci hodnotící Římský statut Mezinárodního trestního soudu (ICC), které přijalo shromáždění smluvních stran na 8. plenárním zasedání dne 26. listopadu 2009 ⁽¹⁾,
- s ohledem na předchozí usnesení a zprávy hodnotící konference a zejména na usnesení ICC-ASP/7/Res.2 o postupu pro jmenování a volbu soudců, žalobce a zástupců žalobců ICC,
- s ohledem na svá předchozí usnesení o Mezinárodním trestním soudu, zejména na usnesení ze dne 19. listopadu 1998 ⁽²⁾, 18. ledna 2001 ⁽³⁾, 28. února 2002 ⁽⁴⁾, 4. července 2002 o návrhu zákona na ochranu pracovníků USA ve službě (ASPA) ⁽⁵⁾ a 26. září 2002 ⁽⁶⁾ a na své usnesení ze dne 22. května 2008 ⁽⁷⁾,
- s ohledem na Římský statut Mezinárodního trestního soudu (ICC), který vstoupil v platnost dne 1. července 2002,
- s ohledem na prohlášení předsednictví Rady ze dne 1. července 2002 o Mezinárodním trestním soudu učiněné jménem Evropské unie,

⁽¹⁾ Usnesení ICC-ASP/8/Res.6.

⁽²⁾ Úř. věst. C 379, 7.12.1998, s. 265.

⁽³⁾ Úř. věst. C 262, 18.9.2001, s. 262.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P5_TA(2002)0082.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P5_TA(2002)0367.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P5_TA(2002)0449.

⁽⁷⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0238.

Středa, 19. května 2010

- s ohledem na význam, který ICC i EU přikládají upevnění právního státu a dodržování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, zachování míru a posílení mezinárodní bezpečnosti v souladu s Chartou Organizace spojených národů a s čl. 21 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii,
- s ohledem na skutečnost, že dne 16. června 2003 přijala Rada EU k Mezinárodnímu trestnímu soudu společný postoj 2003/444/SZBP ⁽¹⁾, v němž uvádí, že závažné trestné činy spadající do jurisdikce Mezinárodního trestního soudu znepokojují všechny členské státy, které jsou odhodlány spolupracovat při předcházení těmto trestným činům a ukončit beztrestnost jejich pachatelů, a s cílem podpořit účinné fungování soudu a zvýšit jeho všeobecnou podporu prosazováním co nejširší účasti v Římském statutu;
- s ohledem na akční plán pro koordinaci činnosti EU, všeobecnou platnost a integritu Římského statutu a nezávislost a účinné fungování ICC, který navázal na společný postoj ⁽²⁾ dokončený EU dne 4. února 2004,
- s ohledem to, že EU přijala soubor „hlavních zásad“ ⁽³⁾, jež pevně stanovují minimální ukazatele, které musí respektovat smluvní strany ICC při uzavírání dvoustranných dohod o nevydávání,
- s ohledem na několik rozhodnutí ⁽⁴⁾, která přijala Rada EU v oblasti spravedlnosti, svobody a bezpečnosti s cílem posílit spolupráci mezi členskými státy při vyšetřování a trestním stíhání genocidy, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů na vnitrostátní úrovni,
- s ohledem na Stockholmský program, který orgány EU vyzývá, aby podporovaly a prosazovaly činnost, kterou Unie a členské státy vyvíjejí v oblasti boje proti beztrestnosti, a aby bojovaly proti genocidě, válečným zločinům a zločinům proti lidskosti, a „v této souvislosti prosazovaly spolupráci mezi členskými státy, [...] a s Mezinárodním trestním soudem“,
- s ohledem na značný pokrok učiněný od zvolení prvních soudců a žalobců a na skutečnost, že soud nyní provádí vyšetřování v pěti zemích (Keňa, DR Kongo, Súdán/Dárfúr, Uganda a Středoafrická republika),
- s ohledem na skutečnost, že hodnotící konference ICC je vhodným okamžikem k zamyšlení se nad postupem soudu a jeho činností v oblasti prevence a řešení ozbrojených konfliktů se zvláštním důrazem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325 o ženách, míru a bezpečnosti,
- s ohledem na vysvětlující memorandum Římského statutu, které definuje jurisdikci ICC, jež považuje znásilnění, sexuální otroctví, nucenou prostituci, nucené těhotenství, nucenou sterilizaci nebo „jakoukoli jinou formu sexuálního násilí srovnatelné závažnosti“ za zločin proti lidskosti,
- s ohledem na sdělení Rady a Komise o konferenci hodnotící Římský statut mezinárodního trestního soudu konané v Kampale v Ugandě,
- s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že EU je spolehlivým podporovatelem ICC, propaguje všeobecnou platnost Římského statutu a brání jeho integritu s cílem chránit a rozšířit nezávislost, legitimitu a účinnost mezinárodního soudního procesu,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 150, 18.6.2003, s. 67.

⁽²⁾ Dokument Rady 5742/04.

⁽³⁾ Hlavní zásady týkající se ujednání mezi státem, který je smluvní stranou Římského statutu Mezinárodního trestního soudu, a Spojenými státy, pokud jde o podmínky předávání osob soudu.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2002/494/SVV ze dne 13. června 2002 (Úř. věst. L 167, 26.6.2002, s. 1) o vytvoření evropské sítě kontaktních míst týkajících se osob odpovědných za genocidu, zločiny proti lidskosti a válečné zločiny; rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 (Úř. věst. L 190, 18. 7. 2002, s. 1) o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy; rozhodnutí (2003/335/SVV) ze dne 8. května 2003 (Úř. věst. L 118, 14. 5. 2003, s. 12) o vyšetřování a trestním stíhání genocidy, zločinů proti lidskosti a válečných zločinů.

Středa, 19. května 2010

- B. vzhledem k tomu, že dosažení nejširší možné ratifikace a uplatňování Římského statutu bylo také cílem EU při jednáních o rozšíření a v procesu přistupování nových členských států EU, a vzhledem k tomu, že ratifikace a uplatňování Římského statutu by mělo být také důležitým cílem pro EU v jejích vztazích s ostatními partnery, především se Spojenými státy, Čínou, Ruskem a Izraelem,
- C. vzhledem k tomu, že EU systematicky zahrnuje ustanovení o ICC do mandátů pro jednání a do dohod se třetími zeměmi,
- D. vzhledem k tomu, že dodržování, prosazování a ochrana všeobecně platných lidských práv je součástí etického a právního *acquis* Unie a jedním ze základních kamenů evropské jednoty a integrity ⁽¹⁾,
- E. vzhledem k tomu, že úloha EU jako globálního hráče v posledních desetiletích vzrostla,
- F. vzhledem k tomu, že zvláštní zástupci EU prosazují politiky a zájmy EU v problémových oblastech a zemích a hrají aktivní úlohu v úsilí o upevnění míru, stability a právního státu,
- G. vzhledem k tomu, že v dubnu 2006 se EU stala první regionální organizací, která s ICC podepsala dohodu o spolupráci a pomoci ⁽²⁾,
- H. vzhledem k tomu, že během více než 10 let poskytla EU přes 40 milionů EUR v rámci finančního nástroje EIDHR na projekty zaměřené na podporu ICC a mezinárodního trestního soudnictví,
- I. vzhledem k tomu, že Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU aktivně podporovalo začlenění mezinárodního trestního soudnictví do revidované dohody o partnerství AKT-EU (dohoda z Cotonou) a přijalo několik usnesení zaměřených na prosazení boje proti beztrestnosti do mezinárodní rozvojové spolupráce a příslušného politického dialogu,
- J. vzhledem k tomu, že tato hodnotící konference představuje pro státy, které jsou smluvními stranami, i pro nestátní smluvní strany, občanskou společnost a jiné zúčastněné subjekty klíčovou příležitostí, aby znovu důrazně potvrdily svůj závazek ohledně spravedlnosti a odpovědnosti,
- K. vzhledem k tomu, že smluvní strany využily příležitost hodnotící konference k tomu, aby zašly dále než jen k navrhovaným změnám Římského statutu a zmapovaly stav ICC více než 10 let po jeho založení a šířeji zhodnotily situaci v mezinárodním trestním soudnictví se zaměřením na čtyři hlavní témata, jmenovitě: doplňkovost, spolupráci, dopad systému Římského statutu na oběti a postižená společenství a mír a spravedlnost,
- L. vzhledem k tomu, že i když má ICC 111 smluvních stran, některé regiony jako např. Blízký a Střední východ, severní Afrika a Asie jsou stále nedostatečně zastoupeny,
- M. vzhledem k tomu, že pro účinnost a úspěch systému mezinárodního trestního soudnictví má zásadní význam spolupráce mezi státy, mezinárodními organizacemi a ICC, zejména z hlediska kapacit pro vymáhání práva,
- N. vzhledem k tomu, že dne 19. dubna 2010 byl poprvé od vytvoření ICC k němu podán podnět týkající se nedostatečné ochoty ke spolupráci nějakého státu,
- O. vzhledem k tomu, že zásada doplňkovosti, na jejímž základě byl založen Římský statut, vychází z toho, že stát sám má vyšetřovat a případně trestně stíhat osoby, které jsou podezřelé ze spáchání trestných činů podle mezinárodního práva,

⁽¹⁾ Článek 2, čl. 3 odst. 5 a článek 6 Smlouvy o EU.

⁽²⁾ Úř. věst. L 115, 28.4.2006, s. 50.

Středa, 19. května 2010

- P. vzhledem k tomu, že ve většině konfliktů, v jejichž případech se soudnictví nestalo součástí mírotvorného procesu, došlo k opětovnému propuknutí násilí,
1. znovu zdůrazňuje svou pevnou podporu ICC a jeho cílům; zdůrazňuje, že Římský statut byl ratifikován všemi členskými státy jako základní prvek demokratických zásad a hodnot Unie, a vyzývá proto členské státy, aby dodržovaly statut v plném rozsahu jako součást *acquis* EU;
 2. zdůrazňuje význam volby africké Ugandy za hostitelskou zemi této hodnotící konference a vyjadřuje podporu žádosti Soudu o otevření styčné kanceláře u Africké unie v Addis Abebě, čímž uznává všeobecný rozměr „systému Římského statutu“;
 3. podtrhuje význam zásady všeobecné platnosti Římského statutu a vyzývá místopředsedkyni Komise / vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby aktivně podporovala přistoupení ke statutu a jeho ratifikaci;
 4. znovu opakuje svůj postoj, že žádná dohoda o imunitě by neměla umožnit beztrestnost jednotlivce obviněného z válečných zločinů, zločinů proti lidskosti nebo genocidy; vítá prohlášení vlády USA, že nebudou uzavřeny žádné nové dohody o imunitě, a vyzývá USA a jejich partnery ke zrušení stávajících dohod;
 5. naléhavě vyzývá členské státy, aby se zúčastnily hodnotící konferenci na nejvyšší možné úrovni zahrnující hlavy států a vlád a aby znovu veřejně potvrdily svůj závazek vůči ICC;
 6. vybízí členské státy, aby přislíbily pomoc, a znovu tak potvrdily svůj závazek vůči ICC a zdůraznily konkrétní kroky, které se chystají na jeho podporu přijmout, mimo jiné tím, že přislíbí, že budou uplatňovat Římský statut, ratifikovat a uplatňovat dohodu o výsadách a imunitách ICC, spolupracovat s ostatními státy, které mají menší schopnost prosazovat všeobecné přijetí soudu, a potvrdí svůj příspěvek s ohledem na posílení systému doplňkovosti a spolupráci, zejména s ohledem na dopad na oběti a postižená společenství i s ohledem na další oblasti Římského statutu;
 7. rozhodně podporuje začlenění trestného činu agrese do článku 5.1 Římského statutu v rámci vnitřní jurisdikce ICC – v tomto ohledu se zvláštní pracovní skupina shromáždění smluvních stran Římského statutu dohodla, že pro účel statutu se „trestným činem agrese“ rozumí „plánování, příprava, zahájení nebo provedení činu agrese, který svou povahou, závažností a rozsahem představuje zjevné porušení Charty Organizace spojených národů, a to osobou, která je v pozici, kdy účinně kontroluje nebo řídí politické či vojenské kroky státu“;
 8. rozhodně prohlašuje, že jakékoli rozhodnutí o definici trestného činu agrese musí respektovat nezávislost soudu; doporučuje, aby státy přijaly návrh, který nevyžaduje žádný jurisdikční filtr ke stanovení toho, zda byl trestný čin agrese spáchán, předtím, než může žalobce ICC pokračovat ve vyšetřování, a pokud hodnotící konference rozhodne, že je třeba jurisdikční filtr zřídit, měla by vyžadovat, aby skutečnost, zda byl trestný čin agrese spáchán, zjišťovala příslušná komora během soudního řízení již stanoveného v Římském statutu;
 9. vyzývá členské státy, aby se smysluplně zapojily do mapování současného stavu tím, že se aktivně zúčastní oficiálních panelových diskusí i akcí pořádaných občanskou společností (a dalšími zúčastněnými stranami) na okraji oficiální konference;
 10. naléhavě vyzývá členské státy, aby při příležitosti hodnotící konference také znovu ujistily o svém závazku vůči soudu slíbením konkrétní pomoci ve čtyřech oblastech, které jsou mapovány, a aby své závazky dodržely;
 11. podporuje ICC během hodnotící konference v procesu mapování každé fáze uplatňování a dopadu Římského statutu s ohledem na perspektivy obětí a postižených společenství;

Středa, 19. května 2010

12. je znepokojen dopadem systému Římského statutu na oběti, jednotlivce a společenství postižená trestnými činy, které spadají do jurisdikce ICC; domnívá se, že je klíčové zajistit, aby oběti a postižená společenství měly přístup k informacím o činnosti soudu a aby této činnosti rozuměly, dále aby práva a zájmy obětí představovaly prvořadý zájem stran Římského statutu s ohledem na to, že ICC je soudním orgánem, který doplňuje prvořadou úlohu států při poskytování ochrany a usnadňování přístupu ke spravedlnosti a účinnému odškodnění obětí, ať jednotlivě či kolektivně; domnívá se, že by členské státy měly:

- aktivně spolupracovat, pokud ICC vydá zatýkáací rozkaz na některou osobu, aby se tak usnadnil převoz této osoby k ICC a mohla být souzena;
- vzít na vědomí inovativní nástroje, které má ICC k dispozici k prosazení práva obětí na spravedlnost, včetně možnosti, aby se oběti zúčastnily soudního jednání ICC a požádaly o odškodnění, s ohledem na doplňkovou úlohu Svěreneckého fondu pro oběti při poskytování odškodnění a jiné pomoci, včetně ochrany svědků; zajistit, aby oběti i jejich právníci měli k dispozici přiměřenou právní pomoc a ochranu;
- uznat pokrok, který soud dosud učinil při pomáhání postiženým společenstvím, a podporovat jej, aby tuto činnost dále prohluboval; zdůraznit význam operací ICC v terénu, které zvyšují účinek soudu pro oběti a postižená společenství;
- zejména se zaměřit na skupiny, jako jsou ženy, děti a původní obyvatelé, které byly historicky marginalizovány, aby se zajistilo, že se mezinárodní trestní soudnictví nestane nástrojem, který pokračuje v poškozování obětí a posilování stereotypů;
- ohlásit významný finanční příspěvek do Svěreneckého fondu pro oběti;
- stykat se se zástupci občanské společnosti během hodnotící konference, aby se zajistilo, že jejich názory budou přiměřeně zastoupeny, a to i na akcích v „prostoru pro lidi“, které organizuje síť lidských práv;

13. znovu vyzývá členské státy, aby zajistily úplnou spolupráci mezi smluvními stranami, signatářskými státy a soudem v souladu s článkem 86 Římského statutu, aby tak naplnily jeho předmět a cíl, kterým podle předmluvy je, že „nanejvýš závažné trestné činy, které znepokojují celé mezinárodní společenství, nesmí zůstat nepotrestány“, a to tak že:

- přijmou vnitrostátní právní předpisy o spolupráci v souladu s částí IX Římského statutu, pokud tak dosud neučinily;
- znovu potvrdí svůj závazek, že budou soudu bez výhrad poskytovat veškerou nezbytnou spolupráci a pomoc;
- zváží možnost uzavřít se soudem dohody *ad hoc* o přemísťování obětí a svědků a o výkonu jeho rozsudků;
- zajistí, že se spolupráce stane stálým bodem na pořadu jednání shromáždění smluvních stran ICC, že budou projednávány aktuální problémy a potřeby soudu a měřen pokrok jednotlivých států;

14. vítá přezkum a projednávání článku 124 („přechodné ustanovení“) Římského statutu, který státům umožňuje si zvolit, že jejich státní příslušníci nebudou podléhat jurisdikci soudu nad válečnými zločiny po sedm let od ratifikace, a vyzývá, aby tento článek byl ze statutu co nejdříve odstraněn, aby tak byly právní předpisy rovnocenně uplatňovány na všechny podezřelé z údajných válečných zločinů, které byly spáchány na území smluvních států statutu nebo jejich státními příslušníky;

Středa, 19. května 2010

15. vyzývá členské státy, aby se přednostně zaměřily na to, že do jurisdikce soudu nad válečnými zločiny bude začleněno i používání některých druhů zbraní v ozbrojených konfliktech, které nemají mezinárodní charakter, v souladu s belgickým návrhem na změny článku 8 Římského statutu předloženým na 8. zasedání shromáždění smluvních stran, který do jurisdikce nad válečnými zločiny zahrnuje i používání jedu, jedovatých zbraní, dusivých, otravných nebo podobných plynů a všech analogických tekutin, materiálů nebo zařízení, jakož i používání střel, které se v těle rozšiřují nebo zplošťují, také v ozbrojených konfliktech, které nemají mezinárodní charakter;

16. zdůrazňuje účinnost zásady doplňkovosti soudu, která je základním kamenem komplexního systému mezinárodního trestního soudnictví (systém Římského statutu), v němž je prvořadá povinnost smluvních stran vyšetřovat a trestně stíhat mezinárodní zločiny jasně posílena doplňkovou (subsidiární) jurisdikcí ICC;

17. je hluboce přesvědčen, že během jednání v Kampale by členské státy měly:

- znovu potvrdit svou prvořadou povinnost vyšetřovat a trestně stíhat válečné zločiny, genocidu a zločiny proti lidskosti a zavázat se, že v souladu s Římským statutem do svých právních předpisů začlení definice válečných zločinů, genocidy a zločinů proti lidskosti;
- zavázat se k „pozitivní doplňkovosti“, mimo jiné tím, že budou zdůrazňovat nezbytnost účinných vnitrostátních soudních řízení, a to i v zemích, kde spravedlnost citelně chybí, jako jsou země, které jsou postiženy zločiny souzené ICC, a země, v nichž ICC provádí předběžnou analýzu;
- zdůraznit význam zahájení a provedení účinných vnitrostátních soudních řízení a zejména se zabývat problémem chybějící politické vůle v některých státech;
- zdůraznit klíčový význam budování politické vůle států zaměřené na plnění jejich povinností v rámci doplňkovosti a přijmout opatření, která tyto státy podpoří, aby stály na straně spravedlnosti proti beztrestnosti;

18. naléhavě žádá všechny smluvní strany Římského statutu, zejména členské státy EU, aby zavedly nebo uplatňovaly vnitrostátní právní předpisy zajišťující, že budou moci s ICC plně spolupracovat;

19. naléhavě žádá všechny smluvní strany Římského statutu, aby se soudem podepsaly dohody o přemísťování obětí a svědků a výkonu rozsudků;

20. vyzývá Unii, členské státy a ostatní mezinárodní dárce, aby podpořili reformní procesy a úsilí o budování vnitrostátních kapacit zaměřené na posílení nezávislého soudnictví, vymáhání práva a vězeňského systému ve všech rozvojových zemích, které jsou přímo postiženy pácháním zločinů spadajících pod Římský statut, a zajistily tak účinné uplatňování zásady doplňkovosti a také dodržování rozhodnutí soudu ze strany příslušných států;

21. vyzývá smluvní strany, aby na základě jednání v Kampale přijaly usnesení, které zdůrazní význam poskytování účinné spravedlnosti obětem v rámci spravedlivých a nestranných soudních procesů;

22. vyzývá členské státy EU, aby do budoucna obnovily svůj závazek vůči ICC;

23. podporuje návrh představitelů na vysoké úrovni smluvních stran Římského statutu ICC učinit den 17. července, jež je dnem přijetí Římského statutu v roce 1998, dnem mezinárodní trestní justice;

24. vyzývá svého předsedu, aby toto usnesení předal místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských zemí a kandidátských států.

Čtvrtek, 20. května 2010

Vytvoření jednotného trhu pro spotřebitele a občany

P7_TA(2010)0186

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o vytvoření jednotného trhu pro spotřebitele a občany (2010/2011(INI))

(2011/C 161 E/14)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise Evropské radě nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (KOM(2010)2020),
- s ohledem na zprávu profesora Maria Montiho určenou Komisi o revitalizaci jednotného trhu ⁽¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Program pro občany přinášející výsledky pro Evropu“ (KOM(2006)0211),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Jednotný trh pro Evropu ve 21. století“ (KOM(2007)0724) a na průvodní pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Jednotný trh: přezkum úspěchů“ (SEK(2007)1521), usnesení Parlamentu ze dne 4. září 2007 o přezkumu jednotného trhu ⁽²⁾ a pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Přezkum jednotného trhu: rok poté“ (SEK(2008)3064),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Příležitosti, přístup a solidarita: nová vize sociální Evropy v 21. století“ (KOM(2007)0726) a sdělení Komise nazvané „Služby obecného zájmu, včetně sociálních služeb obecného zájmu: nový evropský závazek“ (KOM(2007)0725) a usnesení Parlamentu ze dne 27. září 2006 o bílé knize Komise o službách obecného zájmu ⁽³⁾,
- s ohledem na doporučení Komise ze dne 29. června 2009 o opatřeních ke zlepšení fungování jednotného trhu ⁽⁴⁾ a doporučení Komise ze dne 12. července 2004 k provádění směrnic, které se týkají vnitřního trhu, ve vnitrostátním právu ⁽⁵⁾,
- s ohledem na hodnotící zprávu o vnitřním trhu z července 2009 (SEK(2009)1007) a na usnesení Parlamentu ze dne 9. března 2010 ⁽⁶⁾ a 23. září 2008 ⁽⁷⁾ o hodnotící zprávě o vnitřním trhu,
- s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru nazvané „Strategie spotřebitelské politiky EU 2007–2013 – Posílit postavení spotřebitelů, zvýšit jejich blahobyt a účinně je chránit“ (KOM(2007)0099) a usnesení Parlamentu ze dne 20. května 2008 nazvané „Strategie spotřebitelské politiky EU 2007–2013“ ⁽⁸⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. ledna 2009 nazvané „Sledování spotřebitelských výsledků – Druhé vydání hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích“ (KOM(2009)0025) a průvodní pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Druhá hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích“ (SEK(2009)0076),

⁽¹⁾ Očekává se v dubnu 2010.

⁽²⁾ Úř. věst. C 187 E, 24.7.2008, s. 80.

⁽³⁾ Úř. věst. C 306 E, 15.12.2006, s. 277.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 7.7.2009, s. 17.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 98, 16.4.2005, s. 47.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0051.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 309 E, 4.12.2008, s. 46.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 180 E, 17.7.2008, s. 26.

Čtvrtek, 20. května 2010

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. července 2009 o vymáhání spotřebitelského *acquis* (KOM(2009)0330) a zprávu Komise ze dne 2. července 2009 o provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“) (KOM(2009)0336),
- s ohledem na své usnesení ze dne 9. března 2010 o ochraně spotřebitele ⁽¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise o přeshraničním elektronickém obchodu mezi podniky a spotřebiteli v EU (KOM(2009)0557),
- s ohledem na zprávu Evropského hospodářského a sociálního výboru, specializované sekce Jednotný trh, výroba a spotřeba nazvanou „Překážky na evropském jednotném trhu 2008“ ⁽²⁾,
- s ohledem na výroční zprávu sítě SOLVIT za rok 2008 nazvanou „Vývoj a výkonnost sítě Solvit v roce 2008“ (SEK(2009)0142), na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 8. května 2008 o akčním plánu týkajícím se integrovaného přístupu k poskytování asistenčních služeb v oblasti jednotného trhu občanům a firmám (SEK(2008)1882) a usnesení Parlamentu ze dne 9. března 2010 o síti SOLVIT ⁽³⁾,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh, jehož cílem je stanovit celkový rámec pro pravidla a zásady týkající se akreditace a dozoru nad trhem,
- s ohledem na článek 26 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který stanoví, že „vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu v souladu s ustanoveními Smluv“,
- s ohledem na čl. 3 odst. 3 Smlouvy o EU, který zavazuje Unii, aby usilovala „o vysoce konkurenceschopné sociálně tržní hospodářství směřující k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku, s vysokým stupněm ochrany a zlepšování kvality životního prostředí“,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, která je do Smluv začleněna na základě článku 6 Smlouvy o EU,
- s ohledem na článek 9 SFEU, který stanoví, že „při vymezování a provádění svých politik a činností přihlíží Unie k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a vysokou úrovní všeobecného a odborného vzdělávání a ochrany lidského zdraví“,
- s ohledem na článek 11 Smlouvy o SFEU, který stanoví, že „požadavky na ochranu životního prostředí musí být zahrnuty do vymezení a provádění politik a činností Unie, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje“,
- s ohledem na článek 12 SFEU, který stanoví, že „požadavky vyplývající z ochrany spotřebitele budou brány v úvahu při vymezování a provádění jiných politik a činností Unie“,
- s ohledem na článek 14 SFEU a protokol č. 26 k této smlouvě o službách obecného (hospodářského) zájmu,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0046.

⁽²⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0047.

Čtvrtek, 20. května 2010

- s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A7-0132/2010),
- A. vzhledem k tomu, že z důvodu nedostatečné informovanosti o právech a příležitostech a z důvodu roztržité regulace, nedostatku legislativních iniciativ v některých klíčových oblastech, nevhodného provádění do vnitrostátního práva, nedostatečného uplatňování a prosazování právních předpisů a nedostatku administrativní koordinace a spolupráce stojí občanům, spotřebitelům a malým a středním podnikům, jež si přejí cestovat, nakupovat nebo obchodovat přes hranice se stejným pocitem bezpečí a důvěry, kterému se těší ve svých členských státech, v cestě mnoho překážek,
- B. vzhledem k tomu, že i snahy o harmonizaci právních předpisů s cílem překonat tyto překážky vedly v některých případech k nadměrné regulaci, která měla negativní dopad na většinu malých a středních podniků, zejména na mikrosubyjekty, které nechtějí vstupovat na evropský trh, ale přejí si fungovat pouze na místní úrovni, a na místní správní subjekty, je proto vyžadována lepší právní úprava, která by přinášela co nejmenší administrativní zátěž,
- C. vzhledem k tomu, že pouze malé procento pracovníků, poskytovatelů služeb a odborníků se rozhodne přestěhovat do jiného členského státu, mimo jiné proto, že je to kvůli související byrokracii a riziku ztráty práv na sociální zabezpečení příliš složité a nákladné,
- D. vzhledem k tomu, že kvůli jazykovým bariérám, nedostatečné jistotě, pokud jde o investice, platby a odpovědnost, a kvůli rozdílům v právních, správních, sociálních a kulturních tradicích jednotlivých členských států nabízí jen málo podnikatelů a malých a středních podniků své zboží a služby mimo své domácí trhy,
- E. vzhledem k tomu, že na jednotný trh nelze pohlížet izolovaně od ostatních horizontálních oblastí politiky, k nimž patří zejména zdravotnictví, sociální zabezpečení a ochrana spotřebitelů, pracovní právní předpisy, životní prostředí, udržitelný rozvoj a vnější politiky,
- F. vzhledem k tomu, že strategie EU na období do roku 2020 by měla stanovit realistické cíle za účelem dosažení ekologického a sociálního tržního hospodářství založeného na znalostech, dosažení udržitelného růstu do roku 2020 a vytváření pracovních míst také v oblasti ochrany životního prostředí; vzhledem k tomu, že základním kamenem strategie EU na období do roku 2020 by měl být jednotný evropský trh, ohled na výzvy v oblasti sociální spravedlnosti a hospodářského růstu a zaměření na občany, ochranu spotřebitelů a malé a střední podniky,
- G. vzhledem k tomu, že jednotný trh a otázky mezinárodního obchodu jsou čím dál provázanější a čím dál více se vzájemně ovlivňují,
- H. vzhledem k tomu, že mnoho evropských občanů neví, jaké konkrétní výhody jim samotným jednotný trh přináší, protože je o něm k dispozici příliš málo informací, které navíc nejsou dostatečně vysvětleny,

Obecné poznámky

1. domnívá se, že Unie čelí zvláště problematickému období v historii integrace jednotného evropského trhu; zastává názor, že je nutné zabývat se současnými i budoucími výzvami uceleným způsobem a s odhodlaností, odpovědností a houževnatostí, jež musí doprovázet citlivý a účelný přístup v duchu spolupráce a solidarity; zdůrazňuje, že tento postup bude od Evropské komise vyžadovat autoritativní přístup a značnou iniciativnost, přičemž Rada, členské státy a Evropský parlament budou muset prokázat politickou vůli;
2. zdůrazňuje, že jednotný trh není pouze hospodářskou strukturou, nýbrž že právní předpisy vnitřního trhu chrání a zachovávají konkrétní základní práva občanů, jako je bezpečnost a soukromí, a z tohoto důvodu je s ohledem na mnoho hospodářských a jiných výzev, kterým EU v současné době čelí, hladce fungující jednotný trh v nejlepším zájmu evropských občanů, spotřebitelů i malých a středních podniků;
3. zdůrazňuje, že nehledě na hospodářské, technologické a legislativní nedostatky v jeho struktuře jednotný evropský trh společně s eurozónou nejlépe ukazuje skutečný smysl hospodářské integrace a jednoty EU a pro její občany je rozhodně nejzřetelnějším výsledkem evropské integrace;

Čtvrtek, 20. května 2010

4. zdůrazňuje, že jednotný trh by měl otevírat nové obzory v oblasti výzkumu a inovací a měl by více podporovat rozvoj zboží a služeb s důrazem na znalosti a technologie, které jsou hybnou silou budoucího hospodářského rozvoje;

5. vítá a plně podporuje záměr Komise „vrátit do jádra vnitřního trhu ty, kteří žijí v jeho rámci a denně jej využívají,“ i její závazek vystupovat jako odhodlaný obhájce jednotného trhu a plně k tomu využít svých donucovacích pravomocí a vytvořit sociální a ekologickou vizi jednotného trhu založenou na povinnostech, které vyplývají z Lisabonské smlouvy;

Proces integrace jednotného trhu není nevratný

6. zdůrazňuje, že integrace jednotného trhu není nevratným procesem a že dlouhodobá existence jednotného trhu by neměla být považována za samozřejmou;

7. vyjadřuje obavu, že obnovení hospodářského protekcionismu na vnitrostátní úrovni by pravděpodobně vyústilo v roztříštěnost jednotného trhu, a proto je třeba mu zabránit; je znepokojen tím, že stávající hospodářská a finanční krize by mohla být použita jako odůvodnění pro oživení protekcionistických opatření v různých členských státech, navzdory tomu, že tento hospodářský pokles naopak vyžaduje uplatnění společných ochranných mechanismů;

8. domnívá se, že krize podstatně narušila proces integrace jednotného trhu a že odpor vůči jednotnému trhu a nedůvěra v něj vzrostly v důsledku nedostatků a nerovností, které vyplývají z hospodářských systémů členských států;

9. připomíná, že politiky usilující o překonání krize by neměly působit na úkor procesu integrace jednotného trhu, ale měly by spíše představovat příležitost k reformě, upevnění a zdokonalení stávající struktury jednotného trhu, uvolnění potenciálu ekologického hospodářství k vytváření pracovních míst a opětovnému získání důvěry občanů, zejména pak spotřebitelů a malých a středních podniků;

10. zdůrazňuje, že oživení jednotného trhu nesmí vyplývat pouze z nedávného zhoršení hospodářské situace a že obnova musí být přesahovat základní pozatky, které vyplynuly z krize;

11. zdůrazňuje, že oživení jednotného trhu by mělo vést k dosažení konkrétních, měřitelných, dosažitelných, relevantních a časově vymezených cílů, a to prostřednictvím vhodných a účinných politických nástrojů založených na čtyřech svobodách pohybu, jež přísluší všem občanům EU;

12. upozorňuje na skutečnost, že jednotný evropský trh naléhavě potřebuje nový impuls a že k obnovení spolehlivosti a důvěryhodnosti jednotného trhu je třeba silného vedení ze strany evropských orgánů, a zejména Komise, a politické odpovědnosti ze strany členských států;

Potřeba komplexního a společného přístupu k jednotnému trhu

13. zastává názor, že starší pojetí jednotného trhu by mělo být nahrazeno, aby se trh stal přístupnějším; zdůrazňuje, že všichni, kdo se podílejí na vytváření a uplatňování jednotného trhu, musí zaujmout komplexnější přístup a plně zohlednit obavy občanů;

14. zdůrazňuje, že silnější, hlubší a rozšířenější jednotný trh má zásadní význam pro růst a vytváření pracovních míst;

15. zdůrazňuje, že jednotný trh by měl být ústředním bodem při dosahování cíle udržitelného a vysoce konkurenceschopného sociálně tržního hospodářství v souvislosti s dlouhodobou vizí strategie EU pro období do roku 2020;

Čtvrtek, 20. května 2010

16. domnívá se, že jednotný trh je nezbytným předpokladem úspěchu strategie EU na období do roku 2020; navrhuje proto, aby byly jakékoli strategie a politiky určené na oživení jednotného evropského trhu koordinovány evropskými orgány a založeny na pragmatické, komplexní a dalekosáhlé dohodě podporované všemi členskými státy a zaměřené především na priority, za nimiž budou členské státy skutečně stát a budou je účinně uplatňovat na vnitrostátní, regionální a místní úrovni;

17. zdůrazňuje, že jednotný trh by měl nadále přinášet spotřebitelům prospěch v podobě lepší kvality, většího výběru, rozumných cen a bezpečnosti zboží a služeb;

18. požaduje vytvoření nového modelu politického smýšlení, jenž se při ožívání jednotného evropského trhu zaměří na občany, spotřebitele a malé a střední podniky; zastává názor, že toho lze dosáhnout, stanou-li se evropští občané prioritou při tvorbě politiky Evropské unie;

19. stále se domnívá, že oživení jednotného trhu vyžaduje účinné provádění vhodnějších kontrol, uplatňování vyvážených pravomocí a intenzivnější dialog, aby bylo zaručeno, že potřeby občanů a spotřebitelů budou odpovídajícím způsobem zohledňovány; domnívá se, že přístup založený na důkazech a občanech napomůže Unii k opětovnému získání všeobecné důvěry v jednotný evropský trh a k nalezení správného vzorce pro přijetí iniciativ, které Unii poskytnou potřebnou konkurenční výhodu, aniž by tím byl dotčen sociální rozměr;

20. opakuje, že účelné posouzení sociálních, spotřebitelských, environmentálních a ekonomických dopadů jednotného trhu které by mělo figurovat ve všech návrzích týkajících se jednotného trhu je zásadní pro získání důvěry veřejnosti a zajistí také reálné začlenění sociálních cílů, cílů v oblasti ochrany spotřebitelů a environmentálních a hospodářských cílů;

21. domnívá se, že zrušení hranic v rámci jednotného trhu dále zvýšilo konkurenceschopnost Evropy v globalizovaném světě;

22. zdůrazňuje, že dobré fungování vnitřního trhu je neoddelitelně spjato s úlohou, již musí Evropa hrát jakožto globální hospodářský hráč; je přesvědčen, že Evropská unie musí chránit svůj sociální a ekologický model prostřednictvím přísného uplatňování svých právních předpisů na dovážené výrobky a služby a boje za uplatňování těchto předpisů, především v rámci multilaterálních subjektů, a zejména pak v rámci postupů řešení sporů vedených ve Světové obchodní organizaci;

23. zdůrazňuje, že vnitřní trh a společná měna plnily v Evropě funkci ochranného štítu a snížily negativní dopad finanční krize na podniky a občany v Evropě;

Výzvy a příležitosti, které je třeba uvážit v rámci politiky jednotného trhu

24. zastává názor, že hlavní výzvou, které Unie čelí, je nalezení rovnováhy mezi otevřeným hospodářstvím schopným stimulovat hospodářský růst a vytváření pracovních míst a koordinovaně reagovat na zásadní výzvy budoucnosti (konkurenceschopnost, výzkum a vývoj, průmyslová politika, demografické problémy, životní prostředí a nové technologie) a hospodářským systémem, jenž má stejně tak zajistit i ochranu spotřebitelů a sociální a environmentální záruky, které občané potřebují;

25. zdůrazňuje, že uplatňování pravidel jednotného trhu je i nadále nerovnoměrné, protože tržní sítě nejsou dostatečně propojeny, což znamená, že podniky a občané se musí v každodenní praxi při přeshraničních aktivitách nadále potýkat s těžkostmi, jež mohou zahrnovat 27 různých právních systémů pro jednu transakci;

Čtvrtek, 20. května 2010

26. zdůrazňuje význam zavedení ekologického jednotného trhu pro nové nízkouhlíkové a ekologické technologie, služby a výrobky prostřednictvím vytvoření celoevropských norem pro emise CO₂; poukazuje na to, že jasné normy a označování energeticky účinných výrobků se musí postupně stát povinností v rámci celé Unie; konstatuje, že při vypracovávání nových norem pro vyhodnocování uhlíkové stopy je třeba zohlednit stávající metodiky a normy; zdůrazňuje, že tyto normy nesmí zejména na malé a střední podniky klást nadměrně zatěžující požadavky;

27. naléhá na to, že v digitálním věku si Unie musí plně uvědomit potenciál a příležitosti, které nabízí internet, elektronické obchodování a rozšíření informačních a komunikačních technologií v malých a středních podnicích a ve veřejné správě pro další rozvoj jednotného trhu a pro jeho zpřístupnění všem občanům EU; zdůrazňuje, že rozvoj nových technologií musí zohledňovat potřebu chránit občany, spotřebitele, malé a střední podniky a ty, kteří se nacházejí v nejzranitelnějších situacích;

28. zdůrazňuje, že je důležité vytvořit nové obchodní modely, v jejichž rámci budou držitelé autorských práv a souvisejících práv řádně odměňováni, aniž by byl spotřebitelům zbytečně omezován přístup k tvůrčímu obsahu distribuovanému online;

29. podporuje iniciativy, které Komise přijala za účelem upřednostnění výzkumu, znalostí a inovací v každé budoucí strategii; očekává, že z následných rozpočtů Unie budou na řešení těchto zásadních otázek vyčleněny dostatečné finanční prostředky; v této souvislosti připomíná, že je nezbytně nutné uzavřít dosud probíhající jednání o patentu Společenství; navrhuje, aby Komise začala zkoumat možnosti, jak stanovit konkrétní srovnávací kritéria, jež by umožnila měřit úspěch dosažený v oblastech výzkumu, znalostí a inovací;

30. schvaluje úsilí Komise, jehož cílem je podpora bezpečnosti konečných výrobků, a to vstupem v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh;

Občané a spotřebitelé v rámci jednotného trhu

31. je přesvědčen, že vnímání, pochopení a znalost jednotného trhu jsou v případě evropských občanů nízké, neexistující, zmatené či dokonce negativní, částečně kvůli nedostatku politické vůle a informací i nízké úrovni povědomí veřejnosti; domnívá se, že je třeba se rozhodně zasazovat o to, aby budoucí politika Evropské unie v oblasti jednotného trhu odpovídala potřebám občanů, zejména spotřebitelů a malých a středních podniků, a aby jim poskytovala konkrétní výsledky;

32. zdůrazňuje, že aby byla zajištěna společenská a hospodářská podpora a spolupráce evropských občanů, musí EU a její členské státy intenzivně propagovat příležitosti vyplývající z evropské hospodářské integrace a změnit všeobecné vnímání jednotného trhu tím, že občany seznámí s přínosy, které jim jednotný trh nabízí, a způsoby, jak účinně vymáhat jejich práva; domnívá se tedy, že je důležité, aby odvětví, která mají přímý dopad na každodenní život občanů a potřeby spotřebitelů byly hlavním těžištěm jednotného trhu;

33. domnívá se, že mezi některé z nejčastějších problémů, se kterými se spotřebitelé zejména v oblasti služeb setkávají a které je třeba řešit přednostně, aby bylo dosaženo rychlých výsledků, patří 1) přístup k bezpečným výrobkům a kvalitním službám; 2) přístup ke spolehlivým, srovnatelným a objektivním informacím, včetně srovnání cen; 3) větší právní jistota a transparentnost smluvních vztahů; 4) lepší zabezpečení plateb; 5) přístup k přiměřeným, dostupným a účinným systémům nápravy a 6) lepší znalosti o systému a důvěra v něj;

34. tvrdí, že občanům není poskytováno dost informací o právních předpisech týkajících se jednotného trhu a dostupnosti a vymáhání jejich práv; zdůrazňuje, že je nutné účinněji uspořádat příslušné webové stránky, síť SOLVIT a kontaktní body; domnívá se, že v případě těchto iniciativ je třeba zlepšit koordinaci a komunikaci, protože se jim dosud nepodařilo oslovit cílovou skupinu; zdůrazňuje, že portál „Vaše Evropa“ zřízený Komisí hraje důležitou úlohu v informování občanů i podniků o bydlení, práci a možnostech podnikání v Evropské unii; navrhuje spíše zlepšení stávající nabídky než vytváření nových kontaktních míst;

Čtvrtek, 20. května 2010

35. je přesvědčen, že odpovědný přístup podnikatelské sféry, pokud jde o dodržování zásady odpovědnosti podniků a pravidel hospodářské soutěže a hospodářských zájmů spotřebitelů, pomůže zvýšit důvěru spotřebitelů, která je minimální podmínkou k posílení jejich ochrany;

36. je toho názoru, že iniciativy týkající se hospodářské integrace budou úspěšnější, pokud budou občané přesvědčeni, že jejich sociální práva jsou zajištěna a že politiky vnitřního trhu budou mít pozitivní dopad na sociální politiky;

37. lituje skutečnosti, že pouze malé procento občanů, spotřebitelů a malých a středních podniků má povědomí o stávajících alternativních prostředcích nápravy nebo ví, jak předložit stížnost Komisi; poukazuje na to, že v souladu se zprávou Parlamentu o síti SOLVIT ze dne 2. března 2010 (2009/2138(INI)) je nutné zlepšit stávající systémy pro řešení problémů, jež slouží občanům i podnikům, jako je síť SOLVIT; vyzývá Komisi, aby zahájila zrychlené řízení o porušení Smlouvy, pokud nevyřešená stížnost sítě SOLVIT odhalí jednoznačné porušení právních předpisů Společenství; s politováním konstatuje, že navzdory doporučením Komise v této věci nebyly alternativní mechanismy pro řešení sporů dosud řádně zavedeny nebo dosud uspokojivě nefungují;

38. vyzdvihuje klíčovou úlohu sdružení spotřebitelů, pokud jde o poskytování informací spotřebitelům o jejich právech, podporu, kterou jim poskytují při spotřebitelských sporech, a prosazování jejich zájmů v rámci budování vnitřního trhu;

Malé a střední podniky v rámci jednotného trhu

39. připomíná, že malé a střední podniky představují zásadní součást páteře evropského hospodářství a jsou hlavní hnací silou pro vytváření pracovních míst, hospodářský růst, přechod k ekologickému hospodářství a pro sociální soudržnost v Evropě; tvrdí, že aktivní účast malých a středních podniků je v rozšířené EU nezbytná k tomu, aby se jednotný trh mohl stát inovativnějším a konkurenceschopnějším, a zdůrazňuje, že je nutno vyvinout větší úsilí s cílem zlepšit přístup malých a středních podniků na jednotný trh, usnadnit jejich rozvoj a umožnit jim plně využít jejich podnikatelského potenciálu;

40. domnívá se, že by mělo být odstraněno více překážek, které malým a středním podnikům brání v přístupu na trh veřejných zakázek, s cílem posílit jejich konkurenceschopnost na jednotném trhu, a to konkrétně zjednodušením požadavků kladených zadavateli na malé a střední podniky v nabídkových řízeních;

41. podporuje jakékoli budoucí společné iniciativy Komise a členských států, 1) jejichž cílem bude podpora malých podniků v celé EU, které provozují svoji činnost i za hranicemi; 2) které povedou ke snížení administrativní, finanční a regulační zátěže, zejména administrativních překážek, jimž čelí malé a střední podniky, bez ohledu na to, zda svou činnost rozvíjejí na místní, celostátní či evropské úrovni, v souladu se zásadou proporcionality; v souvislosti s tím vyzývá členské státy a Komisi, aby důsledně prosazovaly a uplatňovaly zásadu „mysli nejdříve v malém“ popsanou v rámci iniciativy na podporu malých a středních podniků „Small Business Act“;

42. žádá Komisi, aby zvýšila své úsilí a pomohla malým a středním podnikům překonat jazykovou bariéru, která jim často brání v podnikání v ostatních členských státech, a zajistila jim veškeré informace a služby na jednotném trhu ve všech úředních jazycích Evropské unie;

43. je i nadále odhodlán snižovat v nových právních předpisech o jednotném trhu výskyt tzv. pozlaccování („gold-plating“) a požadovat od členských států, a zejména od vnitrostátních parlamentů, aby nepolevovaly ve svém odhodlání bojovat při provádění právních předpisů EU do vnitrostátního práva proti tomuto jevu, neboť tyto nadbytečné požadavky zatěžují zejména malé a střední podniky;

44. souhlasí s tím, že řádné uplatňování iniciativy na podporu malých a středních podniků „Small Business Act“, a zejména důsledné uplatňování testu dopadů na malé a střední podniky ze strany Komise při předkládání nových legislativních opatření v oblasti vnitřního trhu a zavedení statutu soukromé evropské společnosti, zajistí skutečnou integraci malých a středních podniků do vhodného a životaschopného jednotného evropského systému;

Čtvrtek, 20. května 2010

45. rozhodně podporuje nařízení upravující požadavky na překlad pro budoucí patent EU, díky němuž se patent EU konečně stane skutečností, a posílí se tak postavení Evropy jako hybné síly inovace a hospodářské soutěže ve světě; dále podporuje přezkum systému obchodních značek Společenství s cílem dosáhnout vyšší kvality a lepších perspektiv pro tento systém;

46. zdůrazňuje, že nejzávažnějším problémem pro malé a střední podniky v době hospodářské krize je přístup k financím; lituje skutečnosti, že v důsledku toho, že se velké banky stáhly z venkovských oblastí a z oblastí, které jsou málo zalidněné nebo ekonomicky slabé, vyvstal pro malé a střední podniky vážný problém, pokud jde o přístup k financím; vítá důležitou roli spořitelén a různých družstevních sdružení při financování regionálního hospodářství a jejich příspěvek k sociálnímu tržnímu hospodářství tím, že podporují etické a sociální projekty;

47. souhlasí, že postup oznamování zavedený směrnicí 98/34/ES je velmi účinným nástrojem pro zlepšení vnitrostátních právních předpisů na jedné straně a zamezení vzniku překážek na jednotném trhu, zejména pro malé a střední podniky, na straně druhé; je přesvědčen, že by Komise měla posílit tento mechanismus tím, že zahájí zrychlené řízení pro porušení právních předpisů, pokud se určitý členský stát nebude řídit podrobným stanoviskem vydaným Komisí nebo nebude reagovat na podrobné stanovisko vydané jiným členským státem;

48. domnívá se, že jednotlivé hospodářské a sociální politiky, jako je rozpočtová, daňová a vzdělávací politika a politika v oblasti výzkumu, musí být koordinovány na úrovni EU;

Odpovědnost a prosazování právních předpisů týkajících se jednotného trhu a zlepšování právní úpravy

49. zastává stanovisko, že podle zásady subsidiarity náleží značná část administrativní a právní odpovědnosti za jednotný trh členským státům, popřípadě jejich regionálním a místním správním orgánům, které tedy musí společně s ostatními orgány EU skutečně převzít odpovědnost za jednotný evropský trh a jeho řízení;

50. tvrdí, že hodnotící zprávy o vnitřním trhu a hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích jasně odhalují, že členské státy stále neplní své cíle ohledně řádného provádění právních předpisů týkajících se jednotného trhu do vnitrostátního práva, jejich uplatňování a prosazování a že provádění evropských právních předpisů do vnitrostátního práva je zpožděné, což maří snahu o vytvoření rovných podmínek, které jsou pro dobře fungující vnitřní trh nezbytně nutné, zejména v odvětví služeb;

51. konstatuje, že postupné tříštění pravidel a nesrovnalosti v provádění právních předpisů v EU stále více narušuje dokončení jednotného trhu; poznamenává, že EU musí přijmout soubor vnitřně soudržných politik koncipovaných tak, aby odstraňovaly přímé i nepřímé překážky pro dobře fungující vnitřní trh;

52. vítá iniciativu Komise na zlepšování právní úpravy, která posiluje účinnost předpisů a jejich řádné uplatňování členskými státy; naléhavě žádá Komisi, aby v této otázce nepolevovala, protože rychlé provádění této strategie by výrazně přispělo k úspěšnému oživení jednotného trhu;

53. bere na vědomí nový koncept „promyšlených právních předpisů“, který zavádí Komise ve svém sdělení o strategii EU na období do roku 2020;

Cíle

Silnější institucionální úloha při vytváření a uplatňování pravidel jednotného trhu

54. navrhuje, aby Komise s ohledem na lepší provádění právních předpisů týkajících se jednotného trhu do vnitrostátního práva a jejich lepší uplatňování a prosazování vytvořila partnerství mezi všemi zúčastněnými stranami, které se podílejí na vytváření, uplatňování a prosazování těchto právních předpisů, přičemž by použila nové mechanismy, jako je například navrhované každoroční fórum o jednotném trhu;

Čtvrtek, 20. května 2010

55. vyzývá Komisi, aby zajistila řádné uplatňování a provádění do vnitrostátního práva prostřednictvím systematictějšího a nezávislého sledování, čímž by urychlila a usnadnila řízení pro nesplnění povinnosti; tvrdí, že zpoždění při uzavírání řízení pro nesplnění povinnosti bude mít nepříznivý dopad na zájmy občanů na jednotném trhu;

56. žádá Komisi, aby vyvinula nové způsoby – jiné než formální řízení pro porušení právních předpisů – ke zlepšení provádění pravidel jednotného trhu do vnitrostátního práva a jejich prosazování; v této souvislosti ji žádá, aby zvážila inovativní mechanismy, jako je postup vzájemného hodnocení, který předpokládá směrnice o službách, s cílem podnítit vzájemné posuzování a přijetí daného přístupu za vlastní ze strany členského státu, a také aby zlepšila neformální mechanismy řešení problémů, jako jsou SOLVIT a EU-PILOT, jež by přinášely výrazný prospěch občanům, kteří se denně potýkají s těžkostmi na jednotném trhu;

57. vyzývá Komisi, aby věnovala více pozornosti systematickému vyhodnocování a zjednodušování platných právních předpisů pro jednotný trh a snižovala byrokratickou zátěž, kdekoli je to možné, z čehož budou mít prospěch jak občané, tak podniky;

58. naléhavě žádá Komisi, aby při sledování trhu zboží a přeshraničním prosazování právních předpisů na ochranu spotřebitelů zajistila řádnou koordinaci a spolupracovala s Parlamentem a členskými státy a také s hlavními obchodními partnery a sdruženími podnikatelů a spotřebitelů a aby účinněji informovala evropské spotřebitele a občany;

59. doporučuje, aby Komise provedla nezávislé šetření s cílem určit dvacet nejčastějších zdrojů nespokojenosti a frustrace souvisejících s jednotným trhem, se kterými se občané každodenně setkávají, zejména na trhu práce, v souvislosti s elektronickým obchodováním, s přeshraniční lékařskou péčí, nakupováním a pronajímáním vozidel, přenositelností důchodů, vzájemným uznáváním odborných kvalifikací, péčí o děti, adopcí a výživným a přídávky;

60. žádá Komisi, aby usilovala o vytvoření lepšího mechanismu na přezkoumávání toho, jak jsou pravidla jednotného trhu ve skutečnosti uplatňována na všech úrovních v různých členských státech a jak je občanům a podnikům umožněno vykonávat svá práva na jednotném trhu;

61. žádá Komisi, aby poskytovala členským státům, popřípadě jejich regionálním a místním správním orgánům, větší asistenci, a usnadnila jim tak řádné dodržování norem EU; zdůrazňuje, že orgány EU jako celek musí daná pravidla zpřísnit a vybízet členské státy ke zlepšení provádění právních předpisů do vnitrostátního práva správným způsobem a včas, aby bylo zajištěno, že se v celé EU uplatňují stejná pravidla;

62. požaduje posílení úlohy Parlamentu v oblastech uplatňování, prosazování a sledování právních předpisů týkajících se jednotného trhu; domnívá se, že posílená úloha EP a vnitrostátních parlamentů, která vyplývá z Lisabonské smlouvy, musí mít za následek lepší součinnost mezi těmito dvěma parlamentními úrovněmi;

63. vyzývá členské státy, aby zajistily lepší koordinaci a výměnu osvědčených postupů na jednotném trhu, zejména prostřednictvím systému informování o vnitřním trhu a odbornou přípravou specialistů zaměřených na jednotný trh a ochranu spotřebitelů na celostátní, regionální a místní úrovni;

64. důrazně nabádá k tomu, aby Komise zajistila: nezávislou kontrolu kvality regulačních návrhů; přijetí mechanismů *ex-ante* a *ex-post* pro ověření účinnosti právních předpisů; využívání referenčního srovnávání vůči mezinárodním osvědčeným postupům; využívání posouzení shody ke změření sociálního, environmentálního a hospodářského dopadu jak na úrovni EU, tak na vnitrostátní úrovni;

Opatření potřebná pro účinnější informování a podporu občanů a malých a středních podniků v rámci jednotného trhu

65. vyzývá Komisi a členské státy, aby vypracovaly cílenou komunikační strategii zaměřenou na každodenní problémy, s nimiž se setkávají občané, když se usazují a nastupují do zaměstnání v jiném členském státě, zejména, pokud podnikají přeshraniční transakce, cestují, nakupují nebo prodávají přes hranice, a na sociální a zdravotnické normy a normy na ochranu spotřebitelů a životního prostředí, na které se mohou spolehnout; domnívá se, že tato komunikační strategie by měla výslovně zahrnovat i metody řešení problémů, jako např. síť SOLVIT;

Čtvrtek, 20. května 2010

66. vyzývá Komisi a členské státy, aby zvýšily své úsilí s cílem zajistit, aby se výrobní normy používané na jednotném trhu staly hlavním celosvětovým standardem, a byly tak zajištěny rovné podmínky pro evropské společnosti, a zejména pro malé a střední podniky, které chtějí působit i za hranicemi jednotného trhu;

67. naléhavě vyzývá Komisi, aby se při plánování svých ročních činností zaměřila na to, aby se prioritou staly právní předpisy pro jednotný trh „vstřícné vůči spotřebitelům“, které budou přínosem pro každodenní život evropských občanů; je přesvědčen, že další prioritou musí být odpovídající informační kampaně s cílem zvýšit povědomí občanů o jednotném trhu;

68. připomíná, že kromě symbolických akcí, jako jsou „reklamní kampaně“ evropských institucí či členských států, by bylo vhodné souběžně vést také decentralizovanou komunikační politiku, která by lépe zapojila místní subjekty a celostátní, regionální a místní sdělovací prostředky – přičemž by byl kladen zvláštní důraz na místní média – a byla by více zaměřena na každodenní problémy spotřebitelů na vnitřním trhu (například: bankovní poplatky v jiném členském státě, vypracování studie zabývající se možnostmi, jak změnit poskytovatele telefonních služeb, srovnání výše telefonních poplatků atd.);

69. žádá Komisi, aby zahájila řadu pravidelných studií zkoumajících vztah mezi jednotným trhem a průměrným evropským občanem, zejména se zaměřením na vyplývající náklady a přínosy a každodenní výzvy, jimž čelí;

70. žádá členské státy, aby s podporou Komise zlepšily kapacitu mechanismů pro řešení problémů, zejména síť SOLVIT, a to tím, že za tímto účelem poskytnou dodatečné finanční a lidské zdroje a přezkoumají jejich náplň činnosti s cílem zajistit, aby tyto mechanismy byly schopny efektivně řešit široký okruh problémů, s nimiž se občané a podniky setkávají; vyzývá Komisi, aby přednostně dokončila projekt zaměřený na asistenční služby pro jednotný trh (SMAS), aby občané a podniky měli snadný přístup k informacím a poradenství, které potřebují při hledání řešení problémů, s nimiž se setkávají;

71. naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby pokračovaly ve svém úsilí o zvýšení důvěry občanů v označení CE, které představuje základní nástroj k zajištění spotřebitelských práv a norem kvality na jednotném trhu, a aby toto své úsilí zvýšily, a to prostřednictvím informačních kampaní a přísnějších kontrol;

72. zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou hraje Evropská podniková síť v pomoci malým a středním podnikům, aby dokázaly využít možností, které jim skýtá jednotný trh; zdůrazňuje, že byrokratické povinnosti odčerpávají cenné zdroje, a brání tak Evropské podnikové síti více se soustředit na svou základní úlohu poskytovat pomoc „na míru“ malým a středním podnikům; vyzývá Komisi, aby více využívala Evropskou podnikovou síť k cílenému šíření informací a aby snižovala byrokracii zatěžující partnery Evropské podnikové sítě;

Strategické zprávy a návrhy

73. navrhuje Komisi, aby strategie jednotného trhu zahrnovala čtyři hlavní fáze: první fází je začlenění hodnocení nebo kontroly stavu současné situace za účelem posouzení míry narušení a zátěže, jimiž byly různé zúčastněné strany na jednotném trhu zejména v důsledku krize postiženy; druhou je zahájení procesu konsolidace, přičemž budou dořešeny otevřené otázky; třetí má přinést rozvoj a zdokonalení jednotného trhu a čtvrtá se má zaměřit na dlouhodobou vizi jednotného trhu (strategie EU na období do roku 2020);

74. je přesvědčen, že jak finanční služby, tak přístup k financím musí být součástí strategie EU na období do roku 2020;

75. navrhuje, aby v první fázi výše uvedené kontroly stavu provedla Komise finanční audit rozpočtu EU a přidělila přednostně více prostředků na investice do vzdělávání, inovací a výzkumu; vyzývá členské státy, aby si ve svých rozpočtových výdajích stanovily tytéž priority;

76. je přesvědčen, že v zájmu vytvoření efektivního jednotného trhu musí Komise formulovat jednoznačný soubor politických priorit, a to přijetím „aktu o jednotném trhu“, který by zahrnoval legislativní i nelegislativní iniciativy zaměřené na vytvoření vysoce konkurenceschopného sociálního a ekologického tržního hospodářství;

Čtvrtek, 20. května 2010

77. vybízí Komisi, aby předložila tento „akt“ do května 2011 – s dostatečným předstihem před 20. výročí programu jednotného trhu z roku 1992 – a do středu pozornosti politiky jednotného trhu umístila občany, spotřebitele a malé a střední podniky; zdůrazňuje, že tento „akt“ by měl být považován za programový dokument pro další postup, máme-li dosáhnout sociálního a ekologického tržního hospodářství, které bude založeno na znalostech, bude vysoce konkurenceschopné a šetrné k životnímu prostředí a rovněž zajistí důvěryhodné rovné podmínky;

78. žádá Komisi, aby do „aktu o jednotném trhu“ začlenila konkrétní opatření zaměřená především na:

- umístění zájmů spotřebitelů uvedených v článku 12 SFEU a sociální politiky vycházející z článku 9 SFEU do středu pozornosti politiky jednotného trhu;
- upravení jednotného trhu tak, aby odpovídal budoucímu vývoji tím, že zlepší přístup spotřebitelů a malých a středních podniků k elektronickému obchodování a na digitální trhy;
- podporu vytváření udržitelného jednotného trhu na základě článku 11 SFEU prostřednictvím rozvoje inkluzivního, nízkouhlíkového a ekologického hospodářství založeného na znalostech, včetně opatření na podporu inovací v oblasti technologií šetrnějších k životnímu prostředí;
- zajištění ochrany služeb obecného hospodářského zájmu na základě článku 14 SFEU a protokolu č. 26;
- vytváření strategie lepšího informování o sociálních přínosech jednotného trhu;

79. žádá Komisi, aby při přípravě „aktu o jednotném trhu“ přihlédla k různým konzultacím a zprávám orgánů EU (zpráva EU 2020, zprávy poslanců Montiho a Gonzalese a zprávy výboru IMCO atd.) a zahájila další konzultaci se širokou veřejností s cílem vytvořit návrh koordinované politiky pro ucelenější a životaschopnější jednotný trh;

80. doporučuje, aby byla vypracována analýza, která by určila způsoby a prostředky, jak zohlednit zájmy spotřebitelů ve všech příslušných politikách EU, a umožnit tak, aby bylo při vypracovávání příslušných právních předpisů EU soustavně přihlášeno k ochraně spotřebitele;

81. opakuje, jak je směrnice o službách důležitá pro dokončení jednotného trhu a jak obrovský má potenciál pro zajištění přínosů pro spotřebitele a malé a střední podniky; zdůrazňuje, že úspěšné uplatňování těchto právních předpisů vyžaduje vytrvalé politické odhodlání a podporu všech zúčastněných stran na evropské, vnitrostátní a místní úrovni; vyzývá Komisi, aby po prováděcí fázi uskutečnila hodnocení směrnice o službách s cílem určit, zda bylo dosaženo jejích hlavních cílů; žádá jednoznačné zapojení Evropského parlamentu do této práce a trvá na tom, že je nezbytné zachovat rovnováhu mezi nutností zlepšit jednotný trh se službami a zajišťováním vysoké úrovně sociální ochrany;

82. domnívá se, že řádné uplatňování právních předpisů v oblasti jednotného trhu (např. směrnice o odborných kvalifikacích, směrnice o službách a nařízení o doзору nad trhem) by mělo být i nadále hlavní prioritou nové Komise;

83. konstatuje, že mechanismy nápravy uplatnitelné v celé Unii přinesly omezené výsledky, a proto naléhavě žádá Komisi, aby do května 2011 předložila legislativní návrh, který zajistí uplatňování přijatelného a vhodného systému kolektivní nápravy, který bude možné použít v celé Evropě;

84. vyzývá Komisi, aby uvážila přijetí „listiny práv občanů“ zahrnující různé aspekty práva žít a pracovat kdekoli v EU; domnívá se, že toto právo musí být snadno dostupné pro všechny občany EU; zdůrazňuje, že na jednotném trhu stále existují některá omezení pro zaměstnávání pracovníků z nových členských států; vyzývá členské státy, aby při zohlednění všech pozitivních a negativních účinků otevření vnitrostátních trhů uvážily odstranění stávajících omezení;

Čtvrtek, 20. května 2010

85. vyzývá Komisi, aby během tohoto volebního období předložila Parlamentu a Radě návrh nařízení o evropském statutu vzájemných společností a sdružení;
86. vyzývá Komisi, aby podnikla nezbytné kroky s cílem co nejdříve vypracovat studii proveditelnosti týkající se zavedení evropského statutu vzájemné společnosti a zahájit v této věci konzultace;
87. žádá Komisi, aby se podrobněji zaměřila na sledování trhu, zejména v oblastech finančních služeb, pojištění, telefonních služeb, bankovních služeb a jejich poskytování, a domnívá se, že účinné sledování trhů podpoří spravedlivou hospodářskou soutěž a zvýší jejich účinnost, což přinese prospěch jak hospodářství, tak spotřebitelům;
88. domnívá se, že je třeba výrazně zvýšit kvalitu ochrany spotřebitele v odvětví finančních služeb, zejména pokud jde o sledování a dohled;
89. zastává názor, že dlouhodobý udržitelný rozvoj vnitřního trhu závisí na: 1) stálém úsilí Komise v souvislosti se všemi tržními iniciativami, které jsou nezbytné za účelem podstatného povzbuzení a zlepšení postavení EU a její konkurenční výhody na celosvětovém trhu; 2) přijetí celkového rámce pro zajištění toho, aby jednotný trh skutečně sloužil všem zúčastněným stranám, a především pak 3) na tom, aby se jednotný trh k občanům skutečně dostal;

*

* *

90. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Dialog mezi univerzitami a podniky: nové partnerství pro modernizaci evropských univerzit

P7_TA(2010)0187

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o dialogu mezi univerzitami a podniky: nové partnerství pro modernizaci evropských univerzit (2009/2099(INI))

(2011/C 161 E/15)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Nové partnerství pro modernizaci univerzit: Fórum EU pro dialog mezi univerzitami a podniky“ (KOM(2009)0158) ze dne 2. dubna 2009,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Plnění programu modernizace pro univerzity: vzdělávání, výzkum a inovace“ (KOM(2006)0208) ze dne 10. května 2006,
- s ohledem na závěry předsednictví vydané po zasedání Evropské rady v Lisabonu ve dnech 23.–24. března 2000,
- s ohledem na závěry předsednictví vydané po zasedání Evropské rady ve dnech 13.–14. března 2008, zejména na část týkající se „investic do lidí a modernizace trhů práce“,
- s ohledem na závěry předsednictví vydané po zasedání Evropské rady ve dnech 19.–20. března 2009, zejména na část týkající se „plného využití obnovené Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost“,

Čtvrtek, 20. května 2010

- s ohledem na usnesení Rady ze dne 15. listopadu 2007 nazvané „Novými dovednostmi k novým povoláním“ ⁽¹⁾,
 - s ohledem na závěry Rady ze dne 12. května 2009 o strategickém rámci evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy (ET 2020) ⁽²⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 16. ledna 2008 nazvané „Vzdělávání dospělých: Na vzdělávání není nikdy pozdě“ ⁽³⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 23. září 2008 nazvané „Boloňský proces a mobilita studentů“ ⁽⁴⁾,
 - s ohledem na stanovisko Výboru regionů o dialogu mezi univerzitami a podniky ze dne 4. prosince 2009 ⁽⁵⁾ a na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 17. prosince 2009 ⁽⁶⁾,
 - s ohledem na studii, kterou zveřejnil Evropský parlament, nazvanou „Další rozvoj dialogu mezi univerzitami a podniky“,
 - s ohledem na články 165 a 166 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání a stanovisko Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (A7-0108 /2010),
- A. vzhledem k tomu, že Evropská rada ve dnech 19. a 20. března 2009 vyzvala členské státy, aby podporovaly partnerství mezi podniky a organizacemi, které se zabývají výzkumem, vzděláváním a odbornou přípravou,
- B. vzhledem k tomu, že komuniké z konference evropských ministrů odpovědných za vysoké školství konané ve dnech 28. a 29. dubna 2009 žádá, aby veřejné politiky „plně uznaly hodnotu různých úkolů vysokoškolského vzdělávání, které sahají od výuky a výzkumu přes zapojení do sociální soudržnosti a kulturního rozvoje až po službu celé společnosti“,
- C. vzhledem k tomu, že univerzity hrají díky své trojí úloze (vzdělání, výzkum a inovace) zásadní roli pro budoucnost Unie a pro vzdělávání jejích občanů a že úkolem vysokoškolského vzdělání je nabídnout studijní prostředí podporující samostatnost, kreativitu a optimální využívání znalostí,
- D. vzhledem k tomu, že odpovědnost za stanovení politik v oblasti vzdělávání je i nadále věcí členských států, které jsou odpovědné za organizaci, obsah a reformu svých vzdělávacích systémů,
- E. vzhledem k tomu, že rozdíly v hospodářské a sociální úrovni občanů z různých částí Evropy vyžadují, aby byly všem občanům Evropské unie poskytovány stejné příležitosti ke vzdělání a aby byli podporováni talentovaní mladí lidé, kteří nemají finanční prostředky,
- F. vzhledem k tomu, že kvůli pokračující hospodářské krizi, která způsobuje ztráty pracovních míst, je důležitá mimořádně účinná vzájemná spolupráce institucí vysokoškolského vzdělávání a podniků,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 290, 4.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽³⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0013.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0423.

⁽⁵⁾ CdR 157/2009 fin.

⁽⁶⁾ SOC/347.

Čtvrtek, 20. května 2010

- G. vzhledem k tomu, že je nezbytně nutné provádět, koordinovat a podporovat jednotný přístup všech zemí, které se účastní Boloňského procesu, zejména v oblasti mobility studentů a plného uznávání diplomů, a že cesta k tomu vede přes náležité zhodnocení tohoto procesu, které poukáže na problémy a překážky,
- H. vzhledem k tomu, že Evropská komise bude hrát důležitou úlohu při usnadňování výměny informací a osvědčených postupů mezi členskými státy EU a zeměmi, které s EU sousedí,
- I. vzhledem k tomu, že kvůli širokému spektru institucí vysokoškolského vzdělávání, podnikatelských kruhů a typů spolupráce je obtížné shodnout se na ideálním modelu spolupráce, který by vyhovoval profilu, prioritám a požadavkům všech institucí v Evropě; vzhledem k tomu, že nezávislost univerzit a možnost, aby si zvolily model partnerství s podniky, který nejlépe odpovídá jejich účelu, by měly zůstat zachovány za všech okolností,
- J. vzhledem k tomu, že vzdělání je úkolem společnosti jako celku, a že se tudíž stát nesmí zprostit své finančních odpovědností,
- K. vzhledem k tomu, že vysokoškolské vzdělání je i nadále veřejným úkolem, a že pro zajištění spravedlivého financování všech oblastí studia, např. humanitních oborů je tudíž nezbytné veřejné financování univerzit; vzhledem k tomu, že je důležité podporovat univerzity finančně (např. pomocí partnerství veřejného a soukromého sektoru) a přitom zaručovat jejich suverenitu a záruky kvality,
- L. vzhledem k tomu, že vzdělávání a odborná příprava, jež by měly vést k osvojení základů obecné a občanské kultury, jsou vynikajícím prostředkem pomoci nedostatečně vyvinutým oblastem, aby vyrovnaly své zpoždění, a kromě vytváření pracovních míst a podpory konkurenceschopnosti mají zásadní význam pro kulturní a intelektuální pluralitu a pro občanský život,
- M. vzhledem k tomu, že spolupráci univerzit a podniků podporuje mnoho programů EU, avšak tato činnost není vždy mezi institucemi koordinována,
1. vítá výše uvedené sdělení Komise nazvané „Nové partnerství pro modernizaci evropských univerzit: Fórum EU pro dialog mezi univerzitami a podniky“ a oblasti, na než navrhuje zaměřit budoucí spolupráci;
 2. vítá sdělení Komise, které rekapituluje první tři roky fungování fóra EU pro dialog mezi univerzitami a podniky a stanovuje budoucí úkoly, jako je podpora inovací, výzkumu a spolupráce v podnikání i lepší předávání znalostí a zvýšení přitažlivosti evropského trhu práce pro začínající mladé vědce;
 3. uznává, že úkoly uvedené ve sdělení nejsou nové a že dosud nebyly úspěšně vyřešeny; je však přesvědčen, že soustavný dialog a spolupráce na místní, regionální, vnitrostátní a evropské úrovni, včetně výměn osvědčených postupů týkajících se programů a nástrojů, jsou zásadní pro vytváření užších vazeb a partnerství mezi univerzitami a podnikatelskou obcí, a tím pro překonávání případných kulturních, institucionálních a provozních překážek mezi nimi, jakož i pro napomáhání budování společnosti založené na vědění, rozvíjení aplikovaného výzkumu a lepšímu začleňování absolventů po ukončení studia na trh práce;
 4. uznává skutečnost, že mezi evropskými univerzitami existují velké rozdíly, pokud jde o jejich velikost, zdroje, obory, způsob organizace, národnostní zastoupení a typ; je však přesvědčen, že každá z nich by mohla mít vlastní prospěch z vnitrostátní a přeshraniční spolupráce s podnikatelskými kruhy za předpokladu, že existuje jasné povědomí o současném stavu rozvoje jejich výzkumných a vzdělávacích kapacit; domnívá se, že k významné podpoře spolupráce mezi univerzitami a podniky dochází také na regionální úrovni;

Čtvrtek, 20. května 2010

5. vítá komuniké z konference evropských ministrů odpovědných za vysoké školství konané ve dnech 28. a 29. dubna 2009, v němž je zdůrazněn jejich závazek „uskutečnit cíle evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání, ve kterém je vysokoškolské vzdělávání veřejnou odpovědností a kde všechny instituce vysokoškolského vzdělávání reagují na potřeby společnosti v širokém smyslu prostřednictvím rozmanitosti jejich úkolů“;
6. potvrzuje názor, že dialog a spolupráce mezi podniky a institucemi vysokoškolského vzdělávání by měly být prioritami i v blízké budoucnosti, stejně jako dialog a spolupráce se všemi ostatními oblastmi společnosti, aby tak všichni tito aktéři mohli čerpat z vědění v oblasti kultury, vědy a techniky vytvořeného a šířeného v rámci institucí vysokoškolského vzdělávání; zdůrazňuje, že intelektuální a finanční nezávislost institucí vysokoškolského vzdělávání vůči podnikům musí být zachována a že mezi vysokoškolským vzděláváním a podniky nesmí vzniknout vztah závislosti; zdůrazňuje, že univerzity si musí za všech okolností uchovat svou nezávislost rozhodování, pokud jde o jejich studijní programy a strukturu řízení;
7. vyzývá členské státy, aby se odhodlaly a přijaly konkrétní opatření, pokud právní a finanční rámec stále nepodněcuje nebo dokonce odrazuje univerzity, aby se snažily spolupracovat s podniky;
8. zdůrazňuje, že dialog mezi univerzitami a podniky by se neměl omezovat pouze na odvětví matematiky, vědy a techniky, nýbrž měl by zahrnout všechny oblasti, např. humanitní obory;
9. považuje za nezbytné posílit jednak mezioborovost a nadoborovost vzdělávacích a výzkumných programů a jednak spolupráci mezi univerzitami, a v tomto ohledu se domnívá, že klíčový nástroj představují IKT;
10. požaduje zlepšení práce evropských univerzit uplatňováním zásady znalostního trojúhelníku „výzkum-vzdělávání-inovace“ při současném zohlednění potřeby lepších kontaktů mezi podniky a univerzitami, jak o tom svědčí znalostní a inovační společenství Evropského inovačního a technologického institutu (EIT), a zároveň vybízí univerzity, aby do své hlavní oblasti činnosti v rámci svých programů výzkumu a inovace zohledňovaly hospodářské a sociální podmínky;
11. zdůrazňuje, že prohloubením dialogu a zlepšením spolupráce mezi univerzitami a podniky vzroste potenciální prospěch pro obě strany, který nejen podnítl ekonomický růst, ale také přispěje k neustálému dalšímu rozvoji společnosti založené na vědění, a tím bude také užitečný v komplexnějším společenském smyslu;
12. zdůrazňuje, že v této souvislosti by bylo přínosné prohloubit dialog a zlepšit spolupráci mezi univerzitami a podniky, a to stejnou měrou jak pro rozšíření dialogu a spolupráce mezi univerzitami a vnitrostátními, evropskými a mezinárodními institucemi a organizacemi občanské společnosti, tak pro zlepšení interakce mezi univerzitami a společností obecně;
13. vyzývá státní, regionální a místní orgány, aby ve spolupráci se soukromým sektorem nadále hledaly a nacházely postupy, které posílí interakci mezi univerzitami a podniky, a aby odstraňovaly administrativní překážky, které jim v tom brání; poukazuje na to, že nařízení o strukturálních fondech poskytuje možnost financovat podpůrná opatření pro malé a střední podniky, podobně jako u „systému znalostních kupónů“, který se v současnosti používá v některých členských státech;
14. navrhuje věnovat zvláštní pozornost přístupu malých a středních podniků k univerzitnímu vzdělávání a výzkumu, a to tak, že se zvýší veřejné financování a zároveň zjednoduší administrativní postupy;
15. zdůrazňuje nutnost dodat prestiž a motivaci průzkumné a výzkumné práci, a to nejen v oblastech vědy a techniky, ale také v oblastech sociálních a humanitních věd, které představují zdroj cenných znalostí pro obchodní činnost na nejvyšší úrovni;
16. podporuje úlohu výzkumných projektů malého a středního rozsahu a přiznává jim vyšší prioritu než sítím excelence založeným na velkých integrovaných projektech;

Čtvrtek, 20. května 2010

17. vyzývá podniky a univerzity, aby spolupracovaly na nápravě nerovného zastoupení mužů a žen na některých univerzitních katedrách;

Celoživotní učení

18. připomíná význam definice celoživotního učení a mnoha koncepcí, jichž se týká, od obecného vzdělávání přes neformální a informální učení v hospodářském, sociálním, kulturním a občanském životě až po odborné vzdělávání a přípravu;

19. zdůrazňuje, že jelikož celoživotní učení umožňuje trvalý kontakt nejen se vzděláním a odbornou přípravou, ale také s kulturou, je zásadně důležité, aby Evropská unie vybízela členské státy, aby podporovaly začlenění humanitních studií do výukových programů, a veřejné univerzity, aby tato studia zachovávaly a rozvíjely;

20. připomíná, že jedním z nejdůležitějších úkolů je zvýšit úroveň investic do lidských zdrojů v Evropě s cílem upřednostnit nejdůležitější devizu EU – její občany, kteří se mohou přizpůsobovat stále se měnícím podmínkám na trhu práce;

21. poukazuje na potřebu co nejlépe sladit možnosti celoživotního učení s potřebami jednotlivců, zranitelných sociálních skupin a trhu práce a zdůrazňuje, že stále se měnící povaha těchto potřeb činí z průběžného vzdělávání nevyhnutelnou nutnost, a proto věnuje zvláštní pozornost výzvám, které z toho plynou v sociální a finanční oblasti; připomíná, že „zaměstnání na celý život“ už neexistuje a že vzdělávání a rekvalifikace jsou nezbytností; připomíná, že vhodné podmínky pro kladný přístup k učení je nutno vytvářet již od dětství;

22. zdůrazňuje, že, celoživotní učení, informace a odborná příprava nejenže poskytují obzvlášť významné dovednosti pro trh práce, ale jsou také základní podmínkou pro duševní rozvoj a rozvoj a osobní růst;

23. zdůrazňuje, jak je důležité vytvářet a podporovat moderní metody celoživotního učení prostřednictvím internetu, a učinit tak vzdělávání přímějším a časově méně náročným, zejména pro zaměstnance podniků;

24. vzhledem k demografickým změnám v Evropě (směrem ke stárnoucí společnosti) a měnícím se podmínkám na trhu práce způsobeným hospodářskou a sociální krizí a krizí v oblasti zaměstnanosti vyzývá univerzity, aby rozšířily přístup k učení a aby modernizovaly své studijní programy tím, že je nasměrují na nové úkoly ve snaze zlepšit schopnosti evropských zaměstnanců;

25. vzhledem ke skutečnosti, že vzdělání je rovněž jedním z nejdůležitějších a nejúčinnějších prostředků sociálního začlenění a boje proti chudobě a nerovnostem, naléhavě vyzývá univerzity, aby rozšířily přístup k výuce a k programům mezinárodní výměny také pro zdravotně postižené osoby;

26. připomíná význam přenosu a výměny znalostí, dovedností a zkušeností získaných dospělými, jako prostředku pro uvedení mladší generace na trh práce (např. pomocí programů mentorování);

27. navrhuje více využívat nové metody výuky zaměřené na experimentální učení, výuku na dálku, on-line vzdělávání a jiné smíšené formy učení;

28. zdůrazňuje, že je nutno vytvořit, podporovat a posílit lepší přístup k učení a že pro zvýšení konkurenceschopnosti Evropy a podporu růstu a zaměstnanosti v Evropě má zásadní význam průběžná odborná příprava a rekvalifikace ve všech etapách života;

Čtvrtek, 20. května 2010

29. zdůrazňuje nezbytnost zajištění většího prostoru pro stimulování plynulé přizpůsobování se měnícímu se trhu práce – což je prioritou Evropské unie, zejména za současné recese –, a to podporou celoživotního učení, především rozvíjením dálkových kursů, které jsou zvláště přizpůsobené novým technologiím, a kursů pro osoby starší 45 let, které jsou zranitelnější a u kterých existuje větší riziko sociálního vyloučení;

30. vybízí podniky, aby lépe motivovaly své zaměstnance ke vzdělávání, například prostřednictvím průběžného pořádání seminářů a financování postgraduálního studia;

31. navrhuje nový přístup k vedení celoživotní dráhou, při němž by univerzity, studenti a hospodářské a sociální kruhy ve vší své rozmanitosti využívaly bližšího sledování mladých absolventů s cílem vyhodnocovat hospodářskou a sociální užitečnost vzdělávacích programů;

32. připomíná nutnost dále zvyšovat přitažlivost a dostupnost virtuálního vyučování;

Mobilita, partnerství a studijní programy

33. připomíná, že mobilita je základem evropského vysokoškolského vzdělávání a že evropské univerzity jsou vyzývány k tomu, aby uskutečnily inovativní, dalekosáhlou a metodickou reformu studijních programů; potvrzuje, že by to mělo být politickou prioritou při novém definování hlavních cílů Boloňského procesu po roce 2010;

34. zdůrazňuje, že mobilita mezi zeměmi a mezi univerzitami a podniky je pro dosažení užší spolupráce mezi těmito dvěma prostředími klíčová;

35. žádá Komisi, aby navrhla právní rámec zaměřený na podporu a usnadnění mobility mezi univerzitami a podniky i mezi studenty a vysokoškolskými učiteli, který rovněž zdůrazní potřebu uznávat a potvrzovat tuto formu učení a vyučování;

36. podporuje nejen rozvoj a šíření programů na podporu individuální mobility, jako jsou programy „Erasmus pro mladé podnikatele“ a „Erasmus pro učně“, ale ve spolupráci s různými univerzitami a za aktivní účasti podniků také organizaci postgraduálních programů „European Master of Excellence“ spojených se stipendii pro studenty a s pobídkami pro vědce; je přesvědčen, že takové programy by mohly podpořit také mobilitu, osvojování cizích jazyků a získávání multikulturních a podnikatelských zkušeností;

37. zdůrazňuje, že je potřeba, aby instituce vysokoškolského vzdělávání rozšířily možnosti výuky dalších jazyků mimo studijní programy, vzhledem k tomu, že pro podporu a podněcování mobility a výměny studentů, výzkumných pracovníků, učitelů a zaměstnanců podniků má ovládnutí nových jazyků zásadní význam;

38. vybízí univerzity, aby prozkoumaly nové metody spolupráce mezi veřejnými institucemi a soukromým sektorem, zejména prostřednictvím vytváření společných veřejných a soukromých fondů pro inovace s cílem zlepšit mobilitu ve všech odvětvích;

39. zdůrazňuje význam výhod, jež studenti mohou získat osvojením dovedností v oblasti nových technologií, které zvyšují jejich šance na trhu práce;

40. vzhledem k osvědčeným postupům uplatňovaným v oblasti vzdělávání v jiných zemích navrhuje, aby byly země, jež nejsou členy EU, vyzvány k účasti na fóru EU, aby mohly sdílet své zkušenosti a obavy a diskutovat o nich, vzhledem k tomu, že by tato diskuse měla být založena na určování cílů, terminologie a koncepcí a měla by se zaměřovat na konkrétní oblasti činnosti;

41. zdůrazňuje nutnost náležité přípravy a vzdělávání vyučujících těchto předmětů, které souvisejí s oblastí podnikání; podporuje myšlenku zařadit podnikatelskou kulturu do studijních programů (počínaje studijními programy na základním stupni vzdělávání);

Čtvrtek, 20. května 2010

42. vybízí podnikatelské prostředí k aktivní účasti na návrhu studijních materiálů věnovaných způsobu fungování podniků, které by byly k dispozici na všech stupních vzdělávání, přičemž vzdělávací zařízení by se mohla svobodně rozhodnout, zda je využijí či nikoli, a k tomu, aby podniky pravidelně prezentovaly příležitosti zaměstnání, které mohou studentům nabídnout;
43. vybízí podniky, aby přispěly k úpravě univerzitních programů tím, že budou iniciovat a financovat specifické kurzy s cílem seznámit studenty s úkoly podniků;
44. žádá o provedení studie týkající se integrace vysokoškolských učitelů do podnikatelského prostředí a podnikatelů do prostředí vysokoškolského a o její podporu;
45. zdůrazňuje význam nových technologií, které usnadňují mobilitu a spolupráci mezi podniky, studenty, vyučujícími a výzkumnými pracovníky;
46. připomíná, že s podnikáním v ziskovém sektoru v různých formách je nutné počítat jako s jednou z profesních alternativ pro mladé absolventy a že je nezbytné, aby instituce vysokoškolského vzdělávání poskytovaly svým studentům podrobné informace o všech formách podnikání, včetně informací o sociálním a solidárním hospodářství, a aby je povzbuzovaly k zakládání svých vlastních firem;
47. zdůrazňuje, že dialog a spolupráce mezi univerzitami a podniky by měly být založeny na reciprocitě, důvěře, vzájemném respektu a transparentnosti a měly by podporovat více podnikatelského ducha na univerzitách a podniky vycházející ze znalostí; znovu opakuje, že toho lze dosáhnout mimo jiné zaváděním „systému znalostních kupónů“, který se používá v některých členských státech a díky němuž mohou především malé a střední podniky rozšířit své výzkumné kapacity, aniž by se omezovala nezávislost, autonomie a veřejný charakter univerzit;
48. uznává, že ve vzdělání a výzkumu je třeba přijmout víceoborový přístup ke znalostem, a je proto přesvědčen, že jak univerzity, tak podniky by mohly mít prospěch ze společného rozvoje víceoborových a mezioborových a také podnikatelských dovedností, pokud by se při koncepci studijních oborů, odborných oblastí a specializací flexibilně zohledňovaly potřeby podnikání, mimo jiné také malých a středních podniků; poukazuje na úspěšné iniciativy, jako jsou stáže pro studenty a zaměstnance, využívání podnikatelů jako hostujících vyučujících, duální kurzy a společní pracovníci působící v podnikatelské sféře i na univerzitách;
49. zdůrazňuje, že pro rozvoj podnikavosti u studentů by všichni zúčastnění (akademičtí pracovníci, studenti a podnikatelé) měli být dobře informováni o nástrojích a mechanismech, které mohou využívat, aby rozvíjeli účelnější, účinnější a vzájemně prospěšnější spolupráci; je přesvědčen, že je podstatné jednak zlepšit odbornou přípravu vysokoškolských učitelů v této oblasti prostřednictvím opatření, jako je celoživotní učení, a jednak otevřít brány univerzit podnikům a zaměstnavatelům, aby mohli dávat podněty týkající se obsahu učiva a odborné přípravy, znalostí a schopností, které by studenti měli mít;
50. doporučuje plně institucionálně chránit univerzitní centra pro poradenství v oblasti profesního života, pokračovat v jejich rozvoji a více je přiblížit trhu práce;
51. zdůrazňuje, že je důležité poskytovat ve velkém rozsahu příležitosti k absolvování pracovních stáží ve společnostech, a to jako součást studia, zejména studentům vysokých škol, a odměňovat tyto stáže finančně nebo prostřednictvím Evropského systému přenosu a akumulace kreditů;
52. žádá Komisi, aby v rámci aktivit programu Marie Curie zahájila plán evropského průmyslového doktorátu (PhD) srovnatelného se stávajícími průmyslovými doktoráty v Evropě s cílem podpořit cílený a dostupný výzkum pro evropské podniky, jakož i poskytování příspěvků evropským univerzitám komerční sférou;
53. navrhuje, aby profesní sdružení spolupracovala s univerzitami na vypracování studijních programů, které umožní rychlé přizpůsobení studentů podnikatelskému prostředí;

Čtvrtek, 20. května 2010

54. zdůrazňuje, že je podstatné, aby podnikatelská sféra sponzorovala univerzity, a vybízí společnosti, aby udělovaly stipendia a umožňovaly studentům získávání znalostí a dovedností, které mají podstatnou hodnotu na trhu práce;

55. zdůrazňuje zásadní hodnotu předávání znalostí a výsledků vzešlých ze spolupráce mezi univerzitami a podniky společnosti;

56. vybízí podniky, aby zvýšily podporu mladých talentovaných lidí v podobě stipendií;

Výzkum

57. zdůrazňuje, že je potřebné, aby podniky zvýšily svou absorpční kapacitu pro využívání a uplatňování vědeckých poznatků, které vyprodukovaly univerzity, podporou interního výzkumu, celoživotního učení a dalšího vzdělávání, aktivním informováním akademického prostředí o svých potřebách a nabízením zaměstnání absolventům doktorandského a postdoktorandského studia a výzkumným pracovníkům;

58. zdůrazňuje poptávku výzkumných organizací po kvalifikovaných zaměstnancích, kteří jsou schopni identifikovat a řídit zdroje znalostí s komerčním potenciálem;

59. velký význam přikládá předávání znalostí v otevřeném prostředí; uznává, že existují různé nástroje, jak toho dosáhnout, např. publikace a semináře, střediska předávání technologií, regionální spolupráce, podpora nových podniků a společností vzniklých odstěpením, kooperativní výzkum a mobilita výzkumných pracovníků; je však přesvědčen, že nesmírně důležitý je sociální a lidský rozměr spolupráce; velmi proto podporuje iniciativy, které posilují osobní kontakty mezi univerzitami a podniky, a to zejména malými a středními podniky;

60. vítá vytvoření jednotné evropské sítě podnikatelských inkubátorů, které přebírají služby, jež v současnosti poskytují evropská informační centra a centra pro podporu inovací;

61. považuje větší krátkodobou i dlouhodobou mobilitu výzkumných pracovníků, jak mezi státy, tak i mezi akademickou obcí a podniky, při náležitém zohlednění zásady nediskriminace, za nezbytný předpoklad lepšího předávání znalostí; v této souvislosti vyzývá členské státy a Komisi k důkladnému přezkoumání stávajícího právního a finančního rámce a k odstranění zbytečných překážek bránících mobilitě, přičemž zvláštní pozornost je třeba věnovat uznávání akademického vzdělání a omezování byrokracie; vyzývá univerzity, aby pro své pracovníky zavedly pružnější a vícenásobné možnosti uplatnění;

62. vybízí Komisi, aby vypracovala iniciativy pro rozvoj konkurenceschopného trhu EU s právy k duševnímu vlastnictví, který by umožnil univerzitám, veřejným výzkumným organizacím a malým a středním podnikům najít partnery a investory pro svá práva k duševnímu vlastnictví, dovednosti a znalosti; poukazuje na to, že na většině univerzit by mělo být zlepšeno odborné řízení práv k duševnímu vlastnictví;

63. zdůrazňuje nutnost zintenzívnit úsilí na podporu vytvoření jednotného evropského patentu, který by zejména malým a středním podnikům poskytl výhodnou, účelnou, účinnou a kvalitní právní ochranu pro inovativní produkty a služby, a o vytvoření jednotného evropského systému pro řešení sporů v otázkách patentů;

64. poukazuje na to, že společná účast univerzit a podniků v partnerstvích veřejného a soukromého sektoru, jako jsou evropské technologické platformy, společné technologické iniciativy a znalostní a inovační společenství, by mohla vést k většímu využívání hodnoty znalostí a napomoci EU řešit hlavní problémy, které před ní stojí; v této souvislosti poukazuje na stávající pokyny k iniciativě „Responsible Partnering“ („Zodpovědné partnerství“);

65. uznává sice, že každá spolupráce vyžaduje individuální přístup a že existují různé druhy mechanismů spolupráce, je však přesvědčen, že se lze učit z úspěšných struktur, příkladů, ukázek a vzorů a že by se měly více šířit a lépe zpřístupnit příklady osvědčených postupů a případů úspěšné spolupráce; zejména zdůrazňuje nutnost zohledňovat osvědčené postupy, které uplatňují inovativní podniky, a také znalosti, které byly získány v rámci šestého rámcového programu pro výzkum týkajícího se spolupráce v doktorandském studiu;

Čtvrtek, 20. května 2010

66. je přesvědčen, že mají-li být podporovány užší vztahy mezi podniky, výzkumem a univerzitami, musí členské státy a Komise umožnit, aby se nadace, kliniky, veřejné a soukromé univerzity společně zapojily do procesu vzdělávání a do podpory výzkumu;

Osvědčené postupy

67. bere na vědomí a vítá příklady osvědčených postupů v EU a mimo ni, které ukazují hodnotu tohoto typu spolupráce pro všechny zúčastněné, a připomíná, že tyto příklady jsou nutné proto, aby pomáhaly vytvářet vhodné podmínky pro dialog a zvýšit naději na úspěch;

68. vítá iniciativu Komise na vytvoření soupisu stávajících osvědčených postupů a vyzývá ji, aby tento soupis dala k dispozici všem zainteresovaným stranám prostřednictvím účinného šíření veškerých původních postupů;

69. vyzývá Komisi, aby podporovala nové formy strukturovaného partnerství mezi podniky, univerzitami a jinými institucemi vzdělávání a odborné přípravy, zejména středními školami a institucemi pro odbornou přípravu, a to zejména s cílem umožnit vyučujícím, aby aktualizovali své znalosti; domnívá se, že tato partnerství mohou také počítat se zastoupením subjektů tohoto odvětví;

70. navrhuje, aby byly zřízeny internetové stránky, na nichž by bylo možno sdílet a šířit zkušenosti, předávat informace zaměřené na sdílení osvědčených postupů a poskytovat jejich návštěvníkům inspiraci, konkrétní nástroje a mechanismy pro vypracování a provádění projektů spolupráce, a poukazuje na to, jak důležitou roli hraje využívání nových technologií při podpoře užší spolupráce mezi univerzitami a podniky;

71. požaduje, aby byl na základě osvědčených postupů uplatňovaných v některých členských státech podpořen evropský den věnovaný mladým vynálezům, tj. inovacím, vynálezům nebo ochranným známám, jejichž autory jsou mladí Evropané;

72. povzbuzuje Komisi, aby i nadále podporovala na vnitrostátní, místní a regionální úrovni dialog zaměřený na osvědčené postupy, a domnívá se, že je potřeba dbát na to, aby do tohoto dialogu byly zapojeny všechny zúčastněné strany (např. sociální partneři) a všechny formy podniků (malé a střední podniky, podniky sociální a solidární ekonomiky atd.), ale také zástupci třetích zemí (nevládní organizace atd.), s cílem upozornit na hospodářský a sociální přínos spolupráce mezi prostředím univerzit a podniků;

73. vyzývá Komisi, aby s cílem zajistit konzistentnost kroků EU a zamezit zdvojení činnosti zřídila pracovní skupinu sestávající ze zástupců různých GŘ a aby rozvíjela synergii mezi tímto dialogem a jinými iniciativami, vzhledem k tomu, že diskuse by se měla týkat politických priorit i možností financování;

*

* *

74. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských zemí.

Čtvrtek, 20. května 2010

Provádění synergií z prostředků vyčleněných na výzkum a inovace v rámci nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a sedmém rámcovém programu pro výzkum a rozvoj

P7_TA(2010)0189

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o provádění součinnosti fondů na podporu výzkumu a inovace v nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a sedmém rámcovém programu pro výzkum a rozvoj ve městech a regionech a také v členských státech a v Unii (2009/2243(INI))

(2011/C 161 E/16)

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie a především na její hlavy XVII, XVIII a XIX,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006, kterým se stanoví všeobecná ustanovení týkající se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti ⁽¹⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2006/702/ES ze dne 6. října 2006 o strategických obecných zásadách Společenství pro soudržnost ⁽²⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) ⁽³⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013) ⁽⁴⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. května 2007 o přispění budoucí regionální politiky k inovační schopnosti Evropské unie ⁽⁵⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. května 2007 o uvádění znalostí do praxe – široce založená inovační strategie pro EU ⁽⁶⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 o zelené knize o územní soudržnosti a stavu jednání o budoucí reformě politiky soudržnosti ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Úř. věst. L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Úř. věst. L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁵⁾ Přijaté texty, P6_TA(2007)0184.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P6_TA(2007)0212.

⁽⁷⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0163.

Čtvrtek, 20. května 2010

- s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 o osvědčených postupech v oblasti regionální politiky a překážkách při využívání strukturálních fondů ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 k provádění nařízení o strukturálních fondech v období 2007–2013: výsledky jednání ohledně vnitrostátních strategií a operačních programů politiky soudržnosti ⁽²⁾,
- s ohledem na studii, kterou Evropský parlament zveřejnil pod názvem „Součinnost mezi sedmým rámcovým programem pro výzkum, rámcovým programem pro konkurenceschopnost a inovace a strukturálními fondy“,
- s ohledem na studii, kterou Evropský parlament zveřejnil pod názvem „Snaha o přizpůsobení evropských politik pro výzkum a vývoj a inovaci konkrétním územím“,
- s ohledem na studii, kterou Evropský parlament zveřejnil pod názvem „Podpora inovací ze strukturálních fondů – problémy při provádění v období 2007–2013 a dále“,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. srpna 2007 s názvem „Konkurenceschopnost evropských regionů na základě výzkumu a inovací; Příspěvek k vyššímu růstu a k vytváření více a lepších pracovních příležitostí (KOM(2007)0474)“,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 11. prosince 2007 s názvem „Členské státy a regiony provádějí Lisabonskou strategii pro růst a zaměstnanost prostřednictvím politiky soudržnosti EU na období 2007–2013 (KOM(2007)0798)“,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. května 2008 o výsledcích jednání ohledně strategií a programů politiky soudržnosti na programové období 2007–2013 (KOM(2008)0301),
- s ohledem na 20. výroční zprávu Komise ze dne 21. prosince 2009 o čerpání strukturálních fondů (v roce 2008) (KOM(2009)0617),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise „Regiony uskutečňují inovace prostřednictvím politiky soudržnosti“ (SEK(2007) 1547) ze dne 14. listopadu 2007,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise Konzultace o budoucí strategii „EU 2020“ (KOM(2009)0647) ze dne 24. listopadu 2009,
- s ohledem na pátou zprávu o pokroku v oblasti hospodářské a sociální soudržnosti - Růst regionů, růst Evropy (KOM(2008)0371) ze dne 19. června 2008 (pátá zpráva o pokroku),
- s ohledem na šestou zprávu o pokroku v oblasti hospodářské a sociální soudržnosti - Tvořivé a inovativní regiony (KOM(2009)0295) ze dne 25. června 2009 (pátá zpráva o pokroku),
- s ohledem na sdělení Výboru pro vědecký a technický výzkum (CREST) ze dne 4. prosince 2006 ke zprávě s názvem „Poučení pro politiky v oblasti výzkumu a vývoje na základě vnitrostátních programů reforem a zpráv o pokroku z roku 2006“, (CREST1211/06),
- vzhledem k příručce Komise s názvem „Konkurenceschopnost evropských regionů na základě výzkumu a inovací – Praktická příručka o možnostech financování výzkumu a inovací ze strany EU“,
- s ohledem na zprávu Evropského strategického fóra pro výzkumné infrastruktury s názvem „Evropský plán postupu pro výzkumné infrastruktury, zpráva za rok 2006“,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0156.

⁽²⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0165.

Čtvrtek, 20. května 2010

- s ohledem na nezávislou zprávu vypracovanou na žádost Komise s názvem „Program pro reformovanou politiku soudržnosti“ (Barcova zpráva) (2009),
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj a stanovisko Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (A7-0138/2010),
- A. vzhledem k tomu, že obnovená Lisabonská strategie pokládá výzkum a inovaci za významnou prioritu, s jejíž pomocí lze reagovat na problémy, jako je změna klimatu a sílící světová konkurence; vzhledem k tomu, že oživení růstu a podpora inovace jsou v pokrizovém období důležité více než kdy dříve a staly se klíčovými cílem navrhované strategie „EU 2020“,
- B. vzhledem k tomu, že uplatňování výzkumu a inovace představuje potřebu sdílenou všemi vrstvami společnosti a že jeho cílem musí být zlepšení sociálních a hospodářských podmínek obyvatel,
- C. vzhledem k tomu, že evropskou podporu výzkumu a inovaci na prvním místě zajišťují politiky pro výzkum, inovaci a soudržnost a jejich hlavními nástroji jsou strukturální fondy, sedmý rámcový program pro výzkum a rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace,
- D. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti představuje základní pilíř procesu evropské integrace a jednu z nejúspěšnějších politik EU, neboť umožňuje sblížování mezi stále rozmanitějšími regiony a podporuje růst a zaměstnanost,
- E. vzhledem k tomu, že inovace se nejúčinněji řídí na regionální úrovni, kde jsou jednotliví aktéři jako univerzity, veřejné výzkumné organizace nebo průmysl v těsné blízkosti, což má kladný vliv na partnerství v předávání znalostí a na výměnu osvědčených postupů mezi regiony,
- F. vzhledem k tomu, že strategické obecné zásady pro soudržnost na období 2007–2013 odkazují na zlepšení znalostí a inovace pro dosažení růstu a že následně bylo k tomuto účelu vyčleněno 25 % celkových prostředků rozpočtu,
- G. vzhledem k tomu, že komplexní povaha současných výzev vyžaduje kombinaci těchto různých politik; vzhledem k tomu, že znalostní společnost vyžaduje nejen pouhé propojení činností vyvíjených v rámci jednotlivých odvětví, součinnost mezi jednotlivými subjekty a nástroji, která má zásadní význam pro to, aby se subjekty a nástroje navzájem posilovaly, podporovaly udržitelnou realizaci projektů v oblasti výzkumu a inovace a umožňovaly lepší zhodnocení výsledků výzkumu v podobě konkrétních návrhů produktů v jednotlivých regionech,
- H. vzhledem k tomu, že některé prvky struktury těchto nástrojů, jako jednotný časový rámec a sladění s lisabonskou agendou, součinnost umožňují, avšak zároveň existují nesrovnalosti, jako jsou odlišné právní základy a rozdíly mezi tematickým a územním zaměřením a mezi sdíleným a centralizovaným řízením,

Politika soudržnosti umožňuje dosažení cílů v oblasti výzkumu a inovace

1. oceňuje, že v období 2007–2013 všechny členské státy vyčlenily v souladu s druhými strategickými směry Společenství o soudržnosti významnou část svých celkových finančních prostředků na výzkum, vývoj, inovaci a rozvoj znalostní ekonomiky, což umožnilo uskutečnění 246 vnitrostátních nebo regionálních operačních programů s celkovou částkou 86 miliard EUR určenou na výzkum a inovaci, z nichž 50 miliard EUR bylo již dříve vyčleněno na základní část výzkumu, vývoje a inovací; poznamenává, že hlavním zdrojem evropské pomoci v této oblasti se stala politika soudržnosti, která překonala rozpočet sedmého rámcového programu pro výzkum (50,5 miliard EUR) i rozpočet pro rámcový program pro konkurenceschopnost (3,6 miliard EUR); poukazuje na efektivitu a možnost stanovení kvantifikovaných cílů vyjádřených v částkách určených na financování výzkumu a vývoje;

Čtvrtek, 20. května 2010

2. vítá skutečnost, že existují nové metody financování, a zdůrazňuje potenciál iniciativy JEREMIE a finančního nástroje Komise a skupiny Evropské investiční banky pro sdílení rizik s ohledem na rozšíření možností financování inovativních podniků; doporučuje, aby regionální subjekty využily tyto nové možnosti jako doplňkový zdroj financí ke strukturálním fondům; v této souvislosti zdůrazňuje potřebu účinné koordinace veřejných a soukromých investic;
3. očekává strategickou zprávu Komise, jak stanoví čl. 30 odst. 2 obecného nařízení; domnívá se, že zpráva podá ucelený přehled úspěšnosti členských států při plnění cílů v období 2007–2009 a poslouží jako základ pro diskusi o výhledech politiky soudržnosti do budoucnosti;
4. znovu opakuje, že je nezbytné ke konkrétním politikám v EU zaujmout ucelený přístup k řízení na různých úrovních; zdůrazňuje, že funkční víceúrovňový systém řízení je předpokladem pro účinné stanovení a plnění základních cílů; poznamenává, že odpovědnost za provádění strukturálních fondů mají vnitrostátní a regionální orgány, zatímco rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace a sedmý rámcový program pro výzkum centrálně řídí Komise; uvědomuje si, že na úrovni členských států existují administrativní rozdíly a domnívá se, že je důležité určit, na které úrovni se přijímají rozhodnutí, jež jsou nejúčinnější pro občany;
5. domnívá se, že je důležité koordinovat politiky Společenství, které hrají roli v dosahování hospodářské, sociální a územní soudržnosti; domnívá se, že je nutné provést důkladnější analýzu dopadu těchto politik na území a soudržnost, aby se na evropské úrovni podpořila účinná součinnost a určily a prosazovaly se nejvhodnější prostředky na podporu místních a regionálních investic do inovací; připomíná, že je nutné zohlednit rozdílné sociální a ekonomické podmínky tří typů regionů (konvergence, přechod a konkurenceschopnost) a rozdílnou úroveň tvořivosti, inovace a podnikatelského ducha; zdůrazňuje v této souvislosti, že investice do výzkumu, vývoje a inovací, do vzdělání a technologií účinně využívajících zdroje budou pro tradiční odvětví a venkovské oblasti stejným přínosem jako pro vysoce kvalifikované ekonomiky založené na službách, čímž se podpoří hospodářská, sociální a územní soudržnost;
6. zdůrazňuje vysoký potenciál měst při provádění výzkumu a inovací; domnívá se, že prozíravější městská politika opírající se o technologický pokrok a zohledňující skutečnost, že 80 % evropského obyvatelstva žije ve městech, kde také existují největší sociální rozdíly, by přispěla k udržitelnému hospodářskému růstu; vyzývá proto k začlenění městské dimenze do budoucí politiky soudržnosti;

Součinnost mezi strukturálními fondy, sedmým rámcovým programem pro výzkum a rámcovým programem pro konkurenceschopnost a inovace

7. uznává skutečnost, že v důsledku vyčleněných prostředků v období 2007–2013 je politika soudržnosti lépe zaměřena na součinnost s politikami pro výzkum a inovaci, a že zároveň narostl význam územní soudržnosti v sedmém rámcovém programu pro výzkum a rámcovém programu pro konkurenceschopnost a inovace; žádá, aby se zvažilo přidělování prostředků na základě dosažených cílů s větším tematickým zaměřením, což umožní, aby politiky vhodně reagovaly na nové výzvy;
8. konstatuje, že financování výzkumu, vývoje a inovací v rámcovém programu je přidělováno na základě kritérií výkonnosti, což představuje také náročnější požadavky na přístup účastníků k prostředkům, mezi něž patří vysoce kvalitní technická vybavenost a dobrá znalost administrativních a finančních postupů; zdůrazňuje, že v důsledku této skutečnosti dochází k vysoké koncentraci výdajů na výzkum a vývoj v oblastech, kde jsou soustředěny hospodářské aktivity, a ve vysoce rozvinutých regionech EU, aniž dochází k omezení pozitivních součinností v řadě regionů a členských států, které směřují správným směrem, ale zatím nedosáhly stanoveného cíle; zdůrazňuje, že narůstání regionálních rozdílů s ohledem na možnosti v oblasti výzkumu a inovací a zabezpečení skutečné soudržnosti politik představuje výzvy, na které se musí zaměřit jak politika soudržnosti, tak politika výzkumu a inovací bez ohledu na to, že výkonné subjekty existují na různých úrovních (nadnárodní, vnitrostátní, nižší než vnitrostátní) a řídí se odlišnými principy (soudržnost oproti výkonnosti);
9. zdůrazňuje, že účinná inovace závisí na intenzitě dosažené součinnosti a s politováním konstatuje, že stávající příležitosti pro součinnost při poskytování finančních prostředků jsou stále málo známy; vyzývá regiony, které jsou hlavními činiteli, pokud jde o informace a možnosti analýzy, stejně jako členské státy k tomu, aby zvýšily úsilí o zlepšování komunikace; zdůrazňuje, že účinná součinnost vyžaduje složitý soubor vztahů mezi subjekty, které vytvářejí, šíří, podporují a používají různé formy znalostí; zdůrazňuje rovněž, že jednotlivé vnitrostátní, regionální a místní orgány, které řídí sedmý rámcový program pro

Čtvrtek, 20. května 2010

výzkum, rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace a strukturální fondy, si musí být vědomy možností, které jim každý z těchto nástrojů přináší, a žádá lepší koordinaci mezi těmito subjekty a politikami;

10. zdůrazňuje, že intervence zaměřené na výzkum a vývoj by měly využívat regionální výhody a možnosti a měly by být součástí regionální strategie pro inovace založené na chytrých inovacích; domnívá se, že takovéto strategie vyžadují posílení úlohy regionů a měst v EU a stanovení a uplatnění vnitrostátních priorit; vyzývá proto, aby byla zvážena možnost znovu zavést v rámci strukturálních fondů opatření zaměřená na inovace za účelem podpory regionálních strategií pro inovace;

11. bere na vědomí stávající možnosti kombinovaného financování; zdůrazňuje však, že není povoleno smíšené financování ze strukturálních fondů a rámcových programů; zdůrazňuje, že tyto nástroje lze kombinovat tak, aby pokryly oddělené aktivity, které se vzájemně doplňují, jako je to v případě výzkumné infrastruktury, nebo na sebe navazující části souvisejících projektů, jako je rozvoj a následná realizace nové výzkumné myšlenky nebo projektů v rámci stejné sítě nebo seskupení;

12. domnívá se, že skutečnost, že není povoleno smíšené financování ze strukturálních fondů a z rámcových programů regionům často brání v současném využívání finančních prostředků z obou nástrojů a že účinné strategické procesy „zdola-nahoru“ na regionální a vnitrostátní úrovni by mohly pomoci odstranit mezery nebo překrývání v rámci financování ze strukturálních fondů, sedmého rámcového programu pro rozvoj a rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovaci;

13. zdůrazňuje, že součinnost je obzvlášť vhodná při vytváření kapacit; odkazuje v této souvislosti na řízení financování projektů v Evropském strategickém fóru pro výzkumné infrastruktury a na potřebu koordinovat priority EU při financování inovací na regionální a vnitrostátní úrovni;

14. zdůrazňuje, že součinnost přesahuje doplňkové financování projektů; domnívá se, že budování kapacit a sítí a přenos znalostí představují důležitou formu součinnosti a poznamenává, že veškeré nástroje představují příležitost pro takové výměny;

15. poznamenává, že z hlediska přímého příjemce finančních prostředků závisí skutečná součinnost na organizačních a strategických schopnostech příjemce kombinovat čerpání podpory z několika různých nástrojů EU; vyzývá regionální činitele, aby vytvořili regionální strategie, které mohou kombinované čerpání finančních prostředků usnadnit;

16. doporučuje, aby členské státy a Komise přidělily dostatečné zdroje ze strukturálních fondů na výzkum a inovace, zejména na udržitelné inovace, a aby posílily výzkumné kapacity; zdůrazňuje, že je nezbytné podporovat a uplatňovat úspěšné modely znalostního trojúhelníku a zajistit udržitelný rozvoj regionálních výzkumných a strategických sítí pro inovaci ve spolupráci se společnostmi, výzkumnými středisky, univerzitami a veřejnými orgány; zdůrazňuje potenciál regionálních inovativních seskupení, jež vyžadují vysokou úroveň znalostí, k mobilizaci regionální konkurenceschopnosti a vítá skutečnost, že rozvoj seskupení byl začleněn do rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace a sedmého rámcového programu pro výzkum (iniciativa „regiony znalostí“ v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum); upozorňuje na nová znalostní a inovační společenství zřizovaná v rámci Evropského inovačního a technologického institutu, která spojují přední evropská regionální seskupení s vysokou úrovní znalostí; poznamenává, že strukturální fondy mohou výměnu znalostí v regionálních uskupeních usnadnit; zdůrazňuje, že tato uskupení představují zásadní příležitost zejména pro znevýhodněné regiony;

17. vyzývá regionální a místní orgány, aby lépe využívaly strukturální fondy pro vytváření výzkumných, vědomostních a inovačních kapacit ve svých regionech, například vytvářením infrastruktury pro výzkum, což jim umožní podílet se na výzkumné a inovační činnosti EU; povzbuzuje regiony ke stanovení priorit strukturálních fondů v oblasti výzkumu a vývoje, které by se doplňovaly s prioritami sedmého rámcového programu, a vyzývá k dlouhodobému plánování na regionální úrovni, aby se dosáhlo součinnosti vznikající díky tomu, že se finanční nástroje tematicky doplňují;

18. zdůrazňuje význam analýzy, sdílení a začleňování osvědčených postupů v oblasti součinnosti mezi nástroji politiky; v této souvislosti vítá Komisi vyvíjené úsilí o zlepšení spolupráce mezi útvary a vyzývá ji, aby posílila činnost v oblasti analýz potenciálu a potřeb výzkumu a inovace na regionální úrovni, především pokud jde o sběr dostupných kvalitativních dat a také o analýzu vzájemných vztahů s jinými nástroji v hodnotících studiích o kterémkoli ze tří finančních nástrojů, aby bylo možné zajišťovat společné řízení;

Čtvrtek, 20. května 2010

19. s uspokojením bere na vědomí Praktickou příručku o možnostech financování výzkumu a inovací ze strany EU; doporučuje, aby v budoucnu byly podobné pokyny poskytovány ihned poté, co příslušný právní rámec vstoupí v platnost; očekává vydání pracovního dokumentu útvarů Komise, který bude obsahovat příklady součinnosti v praxi; vyzývá Komisi, aby působila jako zprostředkovatel, prosazovala výměnu osvědčených postupů a hodnotila možnost zajišťování další odborné podpory, pokud jde o financování ze strany Společenství prostřednictvím předem stanovených prováděcích pokynů a příručky uživatele pro praktické řízení a administrativu výzkumných a inovativních projektů za účelem dosažení zamýšlených výsledků;
20. vyzývá Komisi, aby zjednodušila administrativní postupy sedmého rámcového programu a rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace, a posílila tak účinky součinnosti se strukturálními fondy;
21. vyzývá Komisi, aby vypracovala studii toho, jak lze za použití počítačových programů se standardizovanými příručkami usnadnit podávání žádostí o podporu z různých programů;
22. vybízí Komisi, aby pokračovala v činnostech zaměřených na podporu součinnosti a poskytovala Evropskému parlamentu informace o jejich vývoji, zejména co se týče vertikální spolupráce mezi EU a vnitrostátními a regionálními subjekty;
23. podporuje užší spolupráci mezi kontaktními místy pro sedmý rámcový program, manažery programů výzkumu a vývoje a agenturami pro inovaci, což umožní financování různých aspektů nebo fází projektů výzkumu a vývoje z různých zdrojů;

Doporučení týkající se příštího programového období

24. vítá skutečnost, že návrh strategie „EU 2020“ klade důraz na vzájemnou závislost politik, význam jejich začleňování a na nezbytnost lepší součinnosti a silnějšího partnerství při navrhování a uplatňování veřejných politik; vyzývá k zohlednění faktu, že města a regiony vyjádřily potřebu vytvořit obsáhlejší rámec pro dané tři oblasti politik, včetně struktury technického propojení v rámci Komise, která bude monitorovat a koordinovat součinnosti programů pro výzkum, vývoj a inovaci a bude propojena s navrhováním a prováděním finančních nástrojů EU a s pravidly pro poskytování státní podpory; vyzývá také, aby v tomto ohledu sehrála zvláštní úlohu územní soudržnost;
25. domnívá se, že úsilí na vnitrostátní úrovni by měly doplnit budoucí programy pro výzkum, vývoj a inovaci, které by je nasměrovaly a dodaly by mu dynamiku v zájmu oživení vůdčí úlohy a multiplikačního účinku znalostí, inovace, vývoje a vnitrostátních investic do výzkumu, vývoje a inovace;
26. zdůrazňuje, že ke konsolidaci znalostí a inovací, které jsou motorem budoucího hospodářského růstu, je nutné zlepšit kvalitu vzdělání, opírat se o výsledky výzkumu, podporovat inovace a přenos znalostí po celé Unii, maximálně využívat informační a komunikační technologie, zajistit, aby se inovační myšlenky odrazily v nových výrobcích a službách, které vytvoří růst a kvalitní pracovní místa a přispějí k překonání výzev spojených se sociálními změnami v Evropě a ve světě, podporovat podnikání, upřednostňovat potřeby uživatelů a možnosti trhu a zaručit dostupné a dostatečné financování, v němž budou hrát zásadní roli strukturální fondy;
27. podporuje tři stěžejní iniciativy strategie „EU 2020“ pro dosažení inteligentního růstu, tedy „Inovace v Unii“, „Mládež v pohybu“ a „Digitální program pro Evropu“, v jejichž provádění budou hrát zásadní úlohu strukturální fondy;
28. domnívá se, že silná a řádně financovaná regionální politika EU, která přináší prospěch všem regionům EU, je předpokladem pro naplnění cílů strategie „EU 2020“ k zajištění inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění s vysokou úrovní zaměstnanosti a produktivity i pro dosažení sociální, hospodářské a územní soudržnosti; zdůrazňuje v této souvislosti význam, který strategie „EU 2020“ přikládá výzkumu a inovacím;
29. zdůrazňuje, že je potřebné přezkoumat a konsolidovat úlohu nástrojů EU na podporu inovace, konkrétně strukturálních fondů, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, rámcového programu pro výzkum a rozvoj, rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace a plánu SET, s cílem racionalizovat administrativní postupy, usnadnit přístup k financím, především pro malé a střední podniky, zavést inovační pobídkové mechanismy, které budou založeny na dosažení cílů spojených s inteligentním a udržitelným růstem podporujícím začlenění, a také podpořit bližší spolupráci s EIB;

Čtvrtek, 20. května 2010

30. domnívá se, že strukturální fondy jsou vhodným nástrojem podpory místních a regionálních orgánů v jejich snaze o podporu kreativity a inovace; zdůrazňuje potřebu větší flexibility, aby se zajistilo rychlé využití těchto financí pro účely podpory podnikatelských iniciativ; zdůrazňuje v této souvislosti přidanou hodnotu politiky soudržnosti, v širokém měřítku zejména pro malé střední podniky, jimž poskytuje snadno dostupnou podporu a lepší přístup k výzkumu, k přenosu technologií a k inovacím orientovaným na praktické využití;

31. doporučuje, aby byly všechny finance, které se v daném regionu podle pravidla N+2 a N+3 nevyužily, opět převedeny do regionálních projektů a iniciativ Společenství;

32. připomíná, že územní soudržnost má horizontální a víceodvětvový charakter, a je tedy nutné, aby politiky Unie přispěly k jejímu dosažení; opakuje, že toto pojetí se neomezuje na regionální politiku, ale je zaměřeno také na koordinaci s jinými politikami Unie, které jsou zaměřeny na udržitelný rozvoj a poskytují hmatatelné výsledky na regionální úrovni, aby bylo možné rozvíjet a plně využívat konkrétní formy regionálního potenciálu a zvýšit jejich působení na místě, což posílí konkurenceschopnost a atraktivitu regionů a povede k územní soudržnosti; domnívá se, že pro územní soudržnost jsou pro dosažení vyváženého územního rozvoje v Evropské unii nejdůležitější pojmy „koncentrace, spolupráce a propojení“;

33. zdůrazňuje, že je nezbytné, aby byly politiky spojeny s konkrétními místy, a domnívá se, že by se města a regiony měly inteligentním a udržitelným způsobem specializovat, a to tím, že na základě cílů EU a svých potřeb stanovených v jejich regionálních inovačních strategiích určí několik priorit pro inovaci a na tyto priority poté soustředí vyčleněné prostředky EU; domnívá se, že pro hospodářskou výkonnost regionu je rozhodující schopnost regionálních subjektů řízení a podnikatelů získávat znalosti a proměnit je v udržitelnou konkurenční výhodu, která je přínosem i pro okolní regiony včetně částí sousedících členských států;

34. zdůrazňuje, že výzkum a inovace, obzvláště s ohledem na rozvoj technologií s nízkými nebo nulovými emisemi uhlíku a technologií na úsporu energie, mají zásadní význam pro řešení globálních výzev, jako je změna klimatu a zajištění bezpečnosti dodávek energie, ale i pro zlepšení konkurenceschopnosti na regionální a místní úrovni;

35. podporuje návrh Výboru regionů na vytvoření „virtuální kreativní sítě“, která by byla otevřená všem (podnikům, místním a regionálním orgánům, ústředním orgánům, soukromému sektoru i občanům) a poskytovala by rady, pomoc a přístup k rizikovému a rozvojovému kapitálu a technickým službám; zdůrazňuje, že virtuální síť nabízí další výhodu, která tkví v tom, že obyvatelé ostrovů, vzdálených regionů, zemědělských, horských a řídce zalidněných oblastí získají snadnější přístup k odborným radám, vzdělání a informacím, k podpoře v podnikání a k finančnímu vedení;

36. zdůrazňuje, že nadnárodní spolupráce je jádrem sedmého rámcového programu pro výzkum a rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace a že územní spolupráce (prostřednictvím nadnárodních, meziregionálních a přeshraničních programů) je součástí strukturálních fondů; vyzývá Komisi, aby v budoucnu cíl evropské územní spolupráce posílila, a to jeho systematickým začleňováním do dalších oblastí; vyzývá Komisi, aby zhodnotila možnosti posílení územní spolupráce na poli inovace v každém z cílů politiky soudržnosti; poznamenává, že lepší znalosti o výsledcích sedmého rámcového programu pro výzkum a rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace na regionální úrovni by usnadnily praktickou koordinaci regionální politiky EU a těchto programů; naléhavě vyzývá Komisi, aby této koordinaci věnovala zvláštní pozornost; vybízí členské státy, aby přijaly další opatření pro účinnou nadnárodní spolupráci prostřednictvím rozvoje konzistentních regionálních a národních strategií pro dosažení součinnosti; vyzývá Komisi a členské státy, aby také usnadnily rozvoj a dostupnost informací o tomto tématu;

37. zdůrazňuje, že prostřednictvím sedmého rámcového programu se poskytuje podpora různým formám nadnárodní spolupráce v rámci EU i mimo ni, v řadě tematických oblastí, které souvisí s hlavními oblastmi znalostí a technologie, v nichž je nutné podporovat a konsolidovat kvalitní výzkum s cílem reagovat na sociální, ekonomické, environmentální a průmyslové výzvy, kterým Evropa čelí;

Čtvrtek, 20. května 2010

38. vyzývá Komisi, aby provedla analýzu dopadu zjednodušujících opatření, která již byla pro oblast řízení strukturálních fondů přijata, za účelem přípravy budoucího legislativního rámce;

39. uznává skutečnost, že jak sdílené, tak i centralizované řízení si vyžadují specifická pravidla a že postup shora dolů uplatňovaný v sedmém rámcovém programu a v rámcovém programu pro konkurenceschopnost a postup zdola nahoru uplatňovaný ve strukturálních fondech mají každý své výhody; zdůrazňuje však potřebu harmonizovat pravidla, postupy a zvyklosti (pravidla pro způsobilost, standardní jednotkové náklady, paušální částky atd.), jimiž se řídí různé nástroje, a zajistit lepší koordinaci (harmonogramů výzev k předkládání návrhů, témat a typů výzev atd.); vyzývá Komisi, aby za tímto účelem prozkoumala různé možnosti, aniž by byly dotčeny pravomoci členských států a regionů v rámci sdíleného řízení, a zároveň podpořila správní kulturu, která by podpořila mezioborový přístup prostřednictvím společných průřezových strategií v řadě tematických oblastí a prostřednictvím stálého dialogu mezi různými politickými kruhy s cílem posílit politickou soudržnost; vyzývá Komisi, aby zjednodušila administrativní systém příslušných fondů a žádá, aby se podpořily specifické přednosti obou podpůrných pilířů a současně se využila jejich součinnost a zároveň zvýšil její dopad;

40. vyzývá Komisi, aby zajistila, že připravovaný výzkumný a inovační plán bude navržen tak, aby posílil součinnost mezi strukturálními fondy a rámcovými programy pro výzkum a inovaci (FP7, CIP);

41. znovu vyzývá Komisi, aby vytvořila specifická kritéria pro hodnocení inovativních projektů a aby zvažila návrh budoucích regulačních pobídek k provádění inovačních opatření;

42. vnímá, že je jednoznačně třeba posílit odbornosti na regionální úrovni, pokud jde o žádosti o finanční prostředky, administrativní a finanční postupy, správu a řízení; vyzývá Komisi, aby prověřila, zda je proveditelné poskytovat další odbornou pomoc a zajistit těsnější spolupráci mezi Enterprise Europe Network a řídicími orgány strukturálních fondů a užší spojení mezi iniciativou „rozhodujících trhů“, technologickými platformami a regionálními plány pro oblast technologie;

43. zdůrazňuje význam zohlednění rovných příležitostí při hodnocení vhodnosti projektů a určování přístupu k prostředkům ze strukturálních fondů a dalších nástrojů Společenství;

44. zdůrazňuje význam lepší podpory při provádění politik a programů, které posilují součinnost v rámci řetězce tvořeného infrastrukturami výzkumu a vývoje – inovace – vytváření pracovních míst;

45. domnívá se, že rozsáhlé výzkumné infrastruktury spolufinancované strukturálními fondy by měly podléhat hlubšímu hodnocení některým z mezinárodních panelů pro vzájemné partnerské hodnocení, což bude mít pozitivní vliv na efektivní vynakládání prostředků vyčleněných ze strukturálních fondů;

46. je přesvědčen, že nezbytnou podmínkou pro zajištění soudržnosti politik v oblasti výzkumu a inovace i nástrojem k jejímu zvyšování je závazný postoj politického vedení; v této souvislosti vyzývá ke zřízení strategického rámce politiky pro výzkum a inovaci, který by zohledňoval pokrok, nové informace a měnící se podmínky a který by byl v souladu s národními cíli a prioritami v oblasti hospodářského a sociálního rozvoje;

47. znovu opakuje, že neoficiální mechanismy, kterými se řídí územní soudržnost a územní plánování v Radě, by měly být nahrazeny oficiálnějšími strukturami; je toho názoru, že tento vývoj společně s vytvářením a posilováním integrovaných struktur jdoucích napříč různými tématy vyústí v lepší koordinaci politik;

*

* *

48. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Čtvrtek, 20. května 2010

Dlouhodobá udržitelnost veřejných financí pro hospodářské oživení

P7_TA(2010)0190

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí pro hospodářské oživení (2010/2038(INI))

(2011/C 161 E/17)

Evropský parlament,

- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 12. srpna 2009 s názvem „Veřejné finance v HMU v roce 2009“ (SEK(2009)1120),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. října 2009 s názvem „Dlouhodobá udržitelnost veřejných financí pro hospodářské oživení“ (KOM(2009)0545),
 - s ohledem na Komisi předložený návrh doporučení Rady ze dne 28. ledna 2009 k aktualizaci hlavních směrů hospodářských politik členských států a Společenství pro rok 2009 a k provádění politik zaměstnanosti členských států (KOM(2009)0034),
 - s ohledem na své usnesení ze dne 18. listopadu 2008 o deseti letech HMU: prvních deset let hospodářské a měnové unie a budoucí problémy ⁽¹⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 11. března 2009 o plánu evropské hospodářské obnovy ⁽²⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 13. ledna 2009 o veřejných financích v HMU v období 2007–2008 ⁽³⁾,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 9. července 2008 o výroční zprávě ECB za rok 2007 ⁽⁴⁾,
 - s ohledem na doporučení schůzky na nejvyšší úrovni v Pittsburghu, která vyzvala k pokračování v úsilí o podporu růstu, dokud nenastane výrazné oživení,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a Rozpočtového výboru (A7-0147/2010),
- A. vzhledem k tomu, že ve sdělení Komise je vyjádřeno znepokojení, pokud jde o dlouhodobou udržitelnost veřejných financí v současné situaci vysokých schodků a vysoké míry zadlužení, zejména s ohledem na stárnutí obyvatelstva, a vzhledem k tomu, že vypočítaný účinek stárnutí na mezeru udržitelnosti je ve většině členských státech pětikrát až dvacetkrát vyšší než účinky současné hospodářské krize,
- B. vzhledem k tomu, že navzdory revizi z roku 2005 nedokázal Pakt o stabilitě a růstu zabránit současné krizi,
- C. vzhledem k naléhavé nutnosti prohloubit zkoumání poklesu porodnosti v Evropské unii a jeho příčin a následků, aby bylo možné tento znepokojivý trend zvrátit,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16 E, 22.1.2010, s. 8.

⁽²⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0123.

⁽³⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0013.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0357.

Čtvrtek, 20. května 2010

- D. vzhledem k tomu, že fiskální politika není udržitelná, pokud postupně směřuje k nadměrné kumulaci veřejného dluhu,
- E. vzhledem k tomu, že s přihlédnutím k projekcím ve výše uvedeném sdělení a ke skutečnosti, že stárnutí obyvatelstva bude mít závažné dopady na dlouhodobou udržitelnost veřejných financí v evropských zemích, je politické plánování do roku 2060 přiměřené,
- F. vzhledem k tomu, že během krize došlo v členských státech ke zvýšení míry zadlužení a schodku a předpokládaný demografický vývoj učiní z fiskální udržitelnosti naléhavou nuntost,
- G. vzhledem k tomu, že dlouhodobé demografické změny ve všech členských státech EU, především stárnoucí obyvatelstvo, mají dopad na financování vnitrostátních důchodových systémů,
- H. vzhledem k tomu, že členské státy neučinily dostatečné kroky k tomu, aby snížily své výdaje na veřejnou správu, dostaly pod kontrolu výdaje na zdravotnictví a reformovaly své systémy péče o zdraví a důchodové systémy, a že by členské státy měly v této oblasti přijmout osvědčené postupy,
- I. vzhledem k tomu, že během roku 2009 se zvýšily schodky a míry zadlužení všech členských států v důsledku propadu daňových příjmů způsobeného krizí a zaváděním mimořádných opatření k oživení ekonomiky,
- J. vzhledem k tomu, že Evropská rada při prvních signálech oživení v září 2009 doporučila, aby se rozpočtové politiky „přeorientovaly směrem k dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí“ a vyzvala ke „koordinovanému vypracování strategie k překonání krize, jakmile dojde k oživení hospodářství, s ohledem na situaci v každé jednotlivé zemi“,
- K. vzhledem k tomu, že v poslední době bylo možné si všimnout pozitivní korelace mezi zdravými veřejnými financemi a odolností hospodářství zemí,
- L. vzhledem k tomu, že zvyšující se dluhy veřejných rozpočtů znamenají velké břemeno pro budoucí generace,
- M. vzhledem k tomu, že dluhy veřejných rozpočtů se v některých členských státech zvýšily způsobem, který oslabuje stabilitu a vede k vysokým vládním výdajům na placení úroků, a to na úkor stále významnějších výdajů na zdravotní a důchodový systém,
- N. vzhledem k tomu, že rostoucí půjčky veřejným rozpočtům deformují finanční trhy tím, že se jejich vlivem zvyšují úrokové sazby, což má negativní důsledky pro domácnosti i pro investice do nových pracovních míst,
- O. vzhledem k tomu, že nedostatek účinného dohledu nad statistikou nebo neexistence nezávislých statistických institucí v členských státech oslabuje integritu a udržitelnost veřejných financí,
- P. vzhledem k tomu, že jiné části světa, které donedávna konkurovaly na trhu se zbožím nízké kvality, nyní vstupují do segmentů zboží vysoké kvality; vzhledem k tomu, že tito konkurenti používají vyspělé technologie, přitom však stále vyplácejí nízké hodinové mzdy a nemusí se potýkat s negativním demografickým vývojem, a lidé v tamních pracovních podmínkách za svůj život odpracují velký počet hodin; vzhledem k tomu, že v Evropě bylo plné zaměstnanosti dosaženo naposledy před ropnou krizí v roce 1973, plná zaměstnanost nicméně zůstává cílem, k němuž musí EU směřovat, a to v souladu s duchem Smluv a aniž by opouštěla svou vysokou úroveň sociální ochrany a lidského rozvoje,
- Q. vzhledem k tomu, že existují rozmanité způsoby, jak zmenšit mezeru udržitelnosti, např. zvýšením celkové produktivity, a to v první řadě zvýšením produktivity služeb sociálního zabezpečení, zvýšením věku pro odchod pro důchodu, zvýšením porodnosti nebo zvýšením počtu přistěhovalců,
- R. vzhledem k tomu, že demografický vývoj se odvíjí od vývoje porodnosti, který do velké míry závisí na motivaci k mateřství a s ním spojených výhodách a na migračních tocích,

Čtvrtek, 20. května 2010

- S. vzhledem k tomu, že současná míra zadlužení a výše schodku ohrožuje samotnou existenci sociálního státu,
 - T. vzhledem k tomu, že pokud nebudou provedeny strukturální reformy a nedojde ke konsolidaci veřejných financí, projeví se to negativně na výdajích na zdravotní péči, důchody a zaměstnanost,
 - U. vzhledem k tomu, že řada členských států porušuje Pakt o stabilitě a růstu, a vzhledem k tomu, že jeho náležité dodržování by zmírnilo negativní dopady současné krize,
 - V. vzhledem k tomu, že udržitelnost veřejných financí má zásadní význam nejen obecně pro Evropu, ale i konkrétně pro rozpočet Evropské unie,
 - W. vzhledem k tomu, že obecné zásady a základní předpoklady konceptu „udržitelnosti“ by se měly uplatňovat i na rozpočet Evropské unie, byť je v současné době omezen na přibližně 1 % celkového evropského HND,
-
- 1. vyjadřuje své hluboké znepokojení, pokud jde o dlouhodobou udržitelnost veřejných financí v době, kdy se potýkáme s následky finanční a hospodářské krize; připomíná, že úsilí vyvinuté před krizí v rámci Paktu o stabilitě a růstu bylo z velké části zaměřeno na zvládnutí rostoucího problému demografického vývoje; uznává, že velká část tohoto úsilí vyšla naprázdno v důsledku nutnosti výrazně zvýšit veřejné výdaje s cílem předejít celosvětovému zhroucení finančního systému a zmírnit sociální dopady tohoto zhroucení;
 - 2. lituje skutečnosti, že ani před začátkem této krize nebyly – i přes příznivé hospodářské podmínky – výsledky konsolidace veřejných financí v řadě členských států nijak skvělé; poukazuje na to, že tím došlo k porušení preventivní části Paktu o stabilitě a růstu, především po jeho přepracování v roce 2005, a výrazně se tím snížila schopnost členských států jednat proticyklickým způsobem, když se krize rozvinula, což vedlo k větší nejistotě, vyšší nezaměstnanosti a zhoršení sociálních problémů;
 - 3. je si vědom toho, že současnou úroveň veřejných výdajů nelze udržet do nekonečna; vítá rozhodnutí Evropské rady upustit od rozhodování o dalším balíčku opatření, která mají v nynější situaci pomoci, dokud neproběhne důkladná analýza výsledků současného balíčku a dokud nebude jasně prokázána potřeba dalších kroků;
 - 4. připouští, že kroky, které měly zabránit zhroucení finančního odvětví, byly úspěšné, i když je stále nezbytně nutné zachovat ostražitost; očekává snížení finanční zátěže spojené se záchranou odvětví bankovníctví; vyjadřuje uznání koordinovanému přístupu centrálních bank ve snaze o dosažení tohoto cíle; plně podporuje reformu systému obezřetnostního dohledu a přepracování rámce finanční architektury;
 - 5. zdůrazňuje, že Pakt o stabilitě a růstu musí mít za cíl dosáhnout postupem času vyrovnaných nebo přebytkových rozpočtů a vyžadovat, aby v ekonomicky příznivých dobách dosahovaly státy přebytku a aby byly důchodové systémy transparentně financovány z veřejných rozpočtů nebo v rámci soukromých systémů;
 - 6. poukazuje na to, že dlouhodobá udržitelnost veřejných financí je zcela nezbytná pro stabilitu a růst a pro udržení přiměřené úrovně veřejných výdajů; zdůrazňuje, že vysoká míra zadlužení a schodku udržitelnost ohrožuje a bude mít negativní dopad na veřejné zdravotnictví, důchody a zaměstnanost;
 - 7. vyjadřuje své hluboké znepokojení nad vysokou mírou schodku a zadlužení v členských státech; varuje před tím, aby byla současná krize využívána jako záminka pro to, aby nedošlo ke konsolidaci veřejných financí, nebyly snižovány veřejné výdaje a nebyly prováděny strukturální reformy, které jsou nezbytné pro návrat k růstu a zaměstnanosti;

Čtvrtek, 20. května 2010

8. připomíná, že pro zachování moderního sociálního státu a systému přerozdělování, který zajišťuje potřeby společnosti jako celku, ale podporuje zejména její znevýhodněné vrstvy, je nezbytně nutná konsolidace veřejných financí a snížení schodku a míry zadlužení;
9. zdůrazňuje, že pokud se bude nadále zvyšovat veřejný dluh a úrokové míry, nebude pro současné i budoucí generace již únosné hradit náklady ve formě plateb úroků, aniž by to ohrozilo modely sociálního státu;
10. je hluboce znepokojen tím, že mnoho členských států porušuje Pakt o stabilitě a růstu; lituje toho, že členské státy nezkonsolidovaly své veřejné finance v ekonomicky příznivých dobách před vznikem současné krize; souhlasí se stanoviskem Komise, že v postupech dohledu by měla získat velmi význačné a jednoznačné postavení udržitelnost dluhu; naléhavě vyzývá Komisi, aby nekompromisně zajistila dodržování Paktu o stabilitě a růstu;
11. varuje před náhlým ukončením podpory reálné ekonomiky, aby se předešlo dvojitému propadu; upozorňuje na nepříznivé důsledky buď unáhleného zrušení podpůrných opatření, nebo příliš dlouhého otálení s přijetím nápravných opatření s cílem zajistit udržitelnost veřejných financí; poukazuje na to, že tato opatření byla explicitně zamýšlena jako přesně načasovaná, cílená a dočasná; vítá práci Komise na strategii k překonání krize na základě současných nouzových opatření; podporuje přístup Komise založený na strategiích k překonání krize, které se specificky liší z hlediska času a rozsahu podle jednotlivých zemí; vyrozumívá, že rušení přijatých opatření začne u první skupiny zemí v roce 2011; podněcuje členské státy k tomu, aby se vynasnažily uskutečnit strategii k překonání krize co nejdříve a co nejrozhodněji;
12. vyzývá Komisi, aby vypracovala zelenou knihu o porodnosti v Evropské unii, v níž by byly uvedeny příčiny a důsledky poklesu porodnosti a také řešení tohoto problému a jejich možné alternativy;
13. domnívá se, že fiskální strategie k překonání krize by měla začít dříve než obdobná měnová strategie, aby bylo možné tuto měnovou strategii správně uplatnit, čímž bude zajištěno, aby ECB, která se úspěšně vyhnula propadu do deflace, mohla stejně dobře zabezpečit, aby oživení zásadním způsobem nenarušila inflace; domnívá se, že ECB naznačila, že pokud by nedošlo k včasnému omezení fiskálních výdajů, muselo by být její měnové zpřísnění bohužel důraznější, než se očekávalo;
14. zdůrazňuje, že snížení finančního stimulu musí být spojeno se snahou o to, aby byl vnitřní trh dynamičtější, konkurenceschopnější a atraktivnější pro investory;
15. zdůrazňuje, že postupné a kontrolované překonání schodku má zásadní význam pro udržení nízkých úrokových sazeb a omezeného dluhového břemena, čímž bude zachována schopnost udržet výši výdajů sociálních systémů a životní úroveň domácností;
16. připomíná, že nízké úrokové sazby jsou příznivé pro investice a oživení; je si vědom vlivu, který má intenzivní vypůjčování si veřejných rozpočtů na výši úroků; velmi lituje skutečnosti, že to vedlo ke zvýšení rozpětí úrokových sazeb v rámci EU; nabádá členské státy, aby vzaly v úvahu dopady svých rozpočtových rozhodnutí na tržní úrokové sazby; je toho názoru, že zdravé veřejné finance jsou nezbytným předpokladem pro jistá pracovní místa; upozorňuje, že zvyšováním nákladů na půjčky zvyšují vlády také dluhové břemeno svých vlastních rozpočtů;
17. poukazuje na to, že proticyklické účinky Paktu o stabilitě a růstu mohou působit pouze tehdy, pokud členské státy budou skutečně v příznivých dobách dosahovat rozpočtového přebytku; požaduje v této souvislosti také lepší plnění preventivní části Paktu o stabilitě a růstu; žádá, aby se přešlo od postoje „nejprve utrácet, potom splácet“ k principu „šetřit s ohledem na možnou budoucí nouzi“; připomíná, že Pakt o stabilitě a růstu vyžaduje, aby členské státy dosáhly ve střednědobém horizontu vyrovnaného nebo přebytkového rozpočtu, což znamená, že 3 % schodek není cílem, ale maximální povolenou mezní hodnotou, a to i podle revidovaného paktu;

Čtvrtek, 20. května 2010

18. žádá, aby souběžně s uplatňováním podpůrných balíčků byly provedeny strukturální reformy, a to s cílem předejít budoucím krizím a současně zvýšit konkurenceschopnost evropských podniků, dosáhnout vyššího růstu a podpořit zaměstnanost;
19. zdůrazňuje, že v situaci, kdy je nutné dosáhnout zdravých veřejných financí, by měly všechny členské státy začít nejpozději v roce 2011 snižovat svou mezeru udržitelnosti;
20. uznává, že daňový stimul a neomezené automatické stabilizátory prokázaly svou úspěšnost, a navrhuje, aby Komise požádala členské státy, aby v době, kdy ekonomika směřuje k trvalejšímu oživení, usilovaly o vyrovnaný rozpočet a přebytky státního rozpočtu věnovaly na umoření státního dluhu;
21. poukazuje na mimořádný význam opatření na podporu zaměstnanosti a dlouhodobých investic zaměřených na zvýšení potenciálu hospodářského růstu a posílení konkurenceschopnosti evropského hospodářství;
22. zdůrazňuje, že v současné situaci, kdy se Unie potýká s problémy demografického vývoje, by protikrizová opatření neměla mít na veřejné finance dlouhodobé dopady, jejichž náklady by musely nést nyníější i příští generace;
23. podporuje myšlenku, že větší koordinace hospodářských politik v Evropské unii je naprostou nutností a že vede k dalším synergiím;
24. připouští, že Pakt o stabilitě a růstu není pro harmonizaci fiskálních a hospodářských politik členských států dostatečným nástrojem;
25. podporuje proto zkoumání mechanismů potřebných k tomu, aby se ekonomiky členských států EU vrátily zpět na cestu sbližování;
26. navrhuje, aby Komise pro zvláštní případy, kdy členské státy získají úvěr na podporu platební bilance od MMF, vypracovala vhodný mechanismus spolupráce s MMF;
27. poukazuje na to, že vysoká míra inflace není adekvátní odpovědí na potřebu fiskální korekce, neboť by vedla ke značným ekonomickým nákladům a ohrozila by udržitelný a inkluzivní růst;
28. souhlasí s Komisí, že „fiskální expanze jako úspěšný nástroj proti recesi a dlouhodobější fiskální udržitelnost nejsou neslučitelné“, ale varuje před riziky nadměrné a umělé expanze založené na vyšších veřejných výdajích, která mohou tento přístup ohrozit;
29. zastává názor, že správa veřejných financí formou posloupnosti krátkodobých specifických rozhodnutí zajistí dlouhodobou udržitelnost veřejných financí a právě v rámci této posloupnosti krátkodobých rozhodnutí, která vytvářejí strukturu pro krátkodobou potřebu, je nutno řešit problém udržitelnosti veřejného dluhu;
30. zastává názor, že rozpočtová politika musí – především prostřednictvím přerozdělení – přeměňovat možné úspory na investiční výdaje podporující růst, jako jsou investice do výzkumu a vývoje, do modernizace průmyslové základny, do vytváření ekologičtější, inteligentnější, inovativní a konkurenceschopnější ekonomiky EU a do naplnění potřeby odpovídajícího vzdělávání;
31. zdůrazňuje, že značná část výdajů do veřejného sektoru a na sociální zabezpečení může být produktivní, pokud jsou tyto výdaje směřovány na projekty, které mají blahodárný vliv na kumulaci hmotného a lidského kapitálu a na podporu inovací; zdůrazňuje nutnost kontrolovat nárůst dluhového břemene, aby bylo zajištěno, že zvyšující se náklady na splácení úroků nebudou odčerpávat prostředky na nezbytné sociální výdaje; zdůrazňuje, že vzhledem ke stále omezenějším zdrojům je naprosto nezbytné zlepšit kvalitu veřejných výdajů;

Čtvrtek, 20. května 2010

32. zdůrazňuje, že systémy sociální ochrany fungující jako „sociální sítě“ se ukázaly jako zvláště účinné v dobách krize; podtrhuje, že podmínkou toho, aby tomu tak bylo i v budoucnu, jsou stabilní veřejné finance;
33. upozorňuje na to, že dlouhodobá udržitelnost povinných důchodových systémů závisí nejen na demografickém vývoji, ale také na produktivitě lidí v aktivním věku (která ovlivňuje míru potenciálního růstu), na právě platném zákonném věku odchodu do důchodu a na tom, jaké procento HDP je věnováno na financování těchto systémů; dále zdůrazňuje, že konsolidace veřejných financí a snižování výše schodku a míry zadlužení jsou důležitými faktory udržitelnosti;
34. poukazuje na to, že demografické změny, především stárnutí obyvatelstva, znamenají, že veřejné důchodové systémy v mnoha členských zemích je nutné čas od času reformovat, zejména pokud jde o základnu přispěvatelů, aby byla zachována jejich finanční udržitelnost;
35. poukazuje na to, že dluhové břemeno se zvyšuje v situaci, kdy jsou reálné úrokové sazby vyšší než procento růstu HDP a že trhy hodnotí rizika jako závažnější, pokud se dluhové břemeno zvyšuje;
36. domnívá se, že výše úrokových sazeb u půjček veřejným rozpočtům odráží to, jak trhy hodnotí udržitelnost dluhu daného členského státu;
37. poukazuje na to, že při zvyšování schodků se zdražují půjčky, částečně kvůli tomu, že trhy hodnotí rizika jako závažnější, pokud se dluhové břemeno zvyšuje rychleji než hospodářský růst a schopnost splácet půjčky;
38. zdůrazňuje, že současná finanční krize velice jasně ukázala, že je přímá vazba mezi stabilitou finančních trhů a udržitelností veřejných financí; v této souvislosti zdůrazňuje potřebu posílených a integrovaných právních předpisů v oblasti dohledu na finančními trhy, které by měly obsahovat účinné mechanismy na ochranu spotřebitelů a investorů;
39. žádá Komisi, aby provedla studie, které posoudí, jaký je dluh členských států;
40. konstatuje, že pro důvěryhodnost veřejných financí členského státu v členských je nutná efektivní a skutečně nezávislá statistická správa a náležitý dohled ze strany Komise;
41. konkrétně navrhuje, aby Komise vyhodnotila účinky fiskálních výdajů, které vynaložily členské státy ve snaze oživit svou ekonomiku, pokud jde o jejich dopad na výrobu, veřejné rozpočty a na stimulaci a ochranu zaměstnanosti, a to v krátkodobém i dlouhodobém horizontu;
42. konstatuje, že Pakt o stabilitě a růstu stále tvoří základní pilíř kázně, která je nutná k dosažení dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí, a že členské státy by měly v „příznivých dobách“ hospodářství s přebytkem a rozpočtové schodky vytvářet pouze v „nepříznivých dobách“;
43. zdůrazňuje, že hlavním cílem nedávných spekulativních útoků proti některým evropským ekonomikám bylo samo euro a evropská hospodářská konvergence; v tomto smyslu je přesvědčen, že evropské problémy potřebují evropská řešení, která by mohla spočívat v interních prostředcích zabráňujících jakémukoliv riziku neúspěchu, které budou kombinací fiskální kázně jednotlivých členských států a mechanismů finanční podpory jako krajního řešení;
44. žádá, aby byl strukturální schodek používán jako jeden z ukazatelů umožňujících posoudit dlouhodobou udržitelnost veřejných financí;
45. obnovenou strategii pro růst a zaměstnanost pokládá za klíčový faktor, který přispěje k udržitelnosti veřejných financí v Evropské unii; domnívá se, že Evropská unie musí zmodernizovat své hospodářství a především svou průmyslovou základnu; žádá přerozdělení prostředků v rozpočtu EU a v rozpočtech členských států ve prospěch větších investic do výzkumu a inovací; poukazuje na to, že nová strategie EU do roku 2020 potřebuje ke svému úspěchu závazné nástroje;

Čtvrtek, 20. května 2010

46. upozorňuje na nezbytnost neustále monitorovat udržitelnost veřejných financí v členských státech EU, aby mohl být posouzen rozsah dlouhodobých problémů; upozorňuje také na nezbytnost pravidelného zveřejňování informací o otevřených závazcích sektoru veřejných financí a o závazcích sociálních systémů, např. důchodových systémů;

47. vyzývá Komisi, aby považovala zmenšení dlouhodobých mezer udržitelnosti veřejných financí za základní součást strategie EU do roku 2020;

48. vyzývá členské státy, aby po zaplnění svých mezer udržitelnosti snížily poměr svého veřejného dluhu k HDP na maximálně 60 %;

49. upozorňuje na to, že rozpětí úrokových sazeb na kapitálových trzích jsou hlavními ukazateli solventnosti jednotlivých členských států;

50. je na nejvyšší míru zneklidněn rozdíly v kvalitě statistických údajů, které lze pozorovat v EU obecně a obzvláště v eurozóně;

51. upozorňuje na to, že dlouhodobá udržitelnost veřejných financí také zásadním způsobem souvisí s rozpočtem EU a jeho financováním;

52. zdůrazňuje velmi pozitivní roli rozpočtu EU – byť značně omezenou víceletým finančním rámcem – při zmírňování dopadů krize prostřednictvím financování plánu evropské hospodářské obnovy a přesunu finančních prostředků do oblastí, které jsou v tomto směru prioritní; vyjadřuje však politování nad tím, že koordinace hospodářských a fiskálních politik členských států, jejímž cílem je boj s hospodářskou a finanční krizí a zajištění dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí, je nedostatečná;

Sociální rozměr strategie k překonání krize a její dopad na zaměstnanost

53. upozorňuje na to, že zvýšení nezaměstnanosti a rostoucí dluh veřejných rozpočtů stejně jako snížení růstu způsobené hospodářskou krizí jsou v rozporu s cílem zajistit udržitelný stav veřejných financí; konstatuje, že členské státy musí konsolidovat své účty a zlepšit likviditu veřejných financí, aby snížily náklady zadlužení, ale musí tak učinit způsobem, který nenaruší rovnováhu, a v rozumném časovém horizontu s přihlédnutím ke specifickým podmínkám v jednotlivých členských státech; zdůrazňuje však, že paušální škrtů v oblasti veřejných investic, výzkumu, vzdělávání a rozvoje budou mít negativní vliv na perspektivu růstu, zaměstnanosti a sociálního začlenění, a proto se domnívá, že dlouhodobé investice do těchto oblastí musí být i nadále podporovány a v případě potřeby i rozšířeny;

54. zdůrazňuje, že současné oživení je stále křehké a ve většině členských států dál roste nezaměstnanost, která postihuje obzvláště citelně zejména mladé lidi; je pevně přesvědčen, že není možné oznámit konec hospodářské krize, dokud výrazně a trvale nepoklesne nezaměstnanost, a upozorňuje, že evropské sociální státy prokázaly svůj význam v tom, jak zachovaly stabilitu a přispěly k oživení;

55. považuje za nutné náležitě vyhodnotit sociální dopady krize a její dopady na zaměstnanost a vypracovat strategii pro oživení na evropské úrovni, založenou na podpoře zaměstnanosti, vzdělávání, investic, jež vedou k větší hospodářské aktivitě, zvýšení konkurenceschopnosti a produktivity podniků, zejména malých a středních podniků, a na revitalizaci průmyslu, přičemž musí být zajištěn přechod ke konkurenceschopné udržitelné ekonomice; domnívá se, že tyto cíle by měly být těžištěm strategie pro Evropu do roku 2020;

56. zastává názor, že strategie hospodářského oživení by za žádných okolností neměla být příčinou nové strukturální nerovnováhy ani výrazných nerovností v příjmech, které brzdí produktivitu a konkurenceschopnost ekonomiky, ale že by měla zavést reformy nezbytné pro překonání této nerovnováhy; domnívá se, že finanční a fiskální opatření členských států by měla zachovat platy, důchody, podporu v nezaměstnanosti a kupní sílu domácností, aniž by ohrozila dlouhodobou udržitelnost veřejných financí nebo možnost členských států poskytovat v budoucnu nezbytné veřejné služby;

Čtvrtek, 20. května 2010

57. konstatuje, že stárnutí populace, které se očekává v příštích desetiletích, je pro země EU bezprecedentní výzvou; zastává proto názor, že protikrizová opatření by v zásadě neměla mít dlouhodobé dopady na veřejné finance a neměla by nadměrně zatížit budoucí generace splácením současných dluhů;

58. zdůrazňuje, že je důležité, aby bylo hospodářské oživení spojeno s cílenými politikami ke snížení strukturální nezaměstnanosti, zejména nezaměstnanosti mladých lidí, starších lidí, zdravotně postižených a žen, s cílem rozšířit škálu kvalitních pracovních míst, a zvýšit tak produktivitu práce a výnosnost investic; v tomto ohledu považuje za důležité politiky zlepšující kvalitu lidského kapitálu, jako je politika vzdělávání nebo politiky v oblasti péče o zdraví zaměřené na rozvoj produktivnější a déle profesně aktivní pracovní síly a politiky zaměřené na prodloužení doby výkonu povolání; žádá členské státy a Komisi, aby posílily politiky a opatření v oblasti zaměstnanosti a trhu práce a aby se tyto oblasti staly těžištěm strategie pro Evropu do roku 2020;

Dopad demografických změn a strategie v oblasti zaměstnanosti

59. domnívá se, že udržitelnost veřejných financí závisí do značné míry na schopnosti zvýšit míru zaměstnanosti v reakci na demografické a rozpočtové výzvy, zejména pokud jde o udržitelnost důchodových systémů; zastává názor, že současný evropský lidský kapitál lze ve střednědobém horizontu podpořit vhodnými migračními politikami, které povedou k integraci přistěhovalců na trh práce a k získání občanství;

60. zdůrazňuje, že vyšší míra zaměstnanosti je naprosto zásadní, má-li se EU vyrovnat se stárnutím obyvatelstva, a podtrhuje, že vysoká účast na trhu práce je nezbytným předpokladem hospodářského růstu, sociálního začlenění a udržitelného a konkurenceschopného sociálně-tržního hospodářství;

61. je toho názoru, že strategie pro Evropu do roku 2020 by měla mít formu „úmluvy o hospodářské a sociální politice a politice v oblasti zaměstnanosti“, která má za cíl udržet konkurenceschopnost evropského hospodářství a je zaměřena na uplatnění všech na trhu práce, které nejlépe ochrání občany před sociálním vyloučením; zdůrazňuje, že všechny politiky by se měly vzájemně posilovat, aby bylo dosaženo pozitivních synergií; zastává názor, že tato strategie musí být založena na pokynech a pokud možno na ukazatelích a srovnávacích kritériích, které jsou měřitelné a srovnatelné na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU;

Udržitelnost systémů sociální ochrany

62. domnívá se, že politika veřejných financí koordinovaná na úrovni EU a zaměřená na udržitelný růst, kvalitní pracovní místa a přijetí reforem nezbytných k zajištění životaschopnosti systémů sociálního zabezpečení jsou jednou z nutných reakcí na důsledky finanční, hospodářské a sociální krize a na výzvy spojené s demografickými změnami a globalizací;

63. upozorňuje, že dlouhodobá vyrovnanost povinných důchodových systémů závisí nejen na demografickém vývoji, ale i na produktivitě lidí v aktivním věku, která ovlivňuje potenciální míru růstu, a na podílu HDP vyhrazeném k financování těchto systémů;

64. zdůrazňuje důležitost zelené knihy o reformě důchodových systémů, která bude brzy zveřejněna, a pokládá za nezbytné vytvořit takové důchodové systémy, které budou udržitelné, spolehlivé a dostatečně diverzifikované, s různými zdroji financování, které budou mít vazbu na výsledky trhů práce nebo finančních trhů a mohly by mít formu podnikových programů pojištění, a které budou zahrnovat systémy veřejného pojištění, systémy připojištění s příspěvkem zaměstnavatele a systémy individuálního připojištění, a tyto systémy by měly být podpořeny smluvně i prostřednictvím daňových zvýhodnění; uznává proto význam penzijní gramotnosti mezi občany EU;

65. zdůrazňuje, že implicitní důchodové závazky tvoří z dlouhodobého hlediska jednu z největších částí celkového veřejného dluhu a že by členské státy měly pravidelně zveřejňovat informace o svých implicitních důchodových závazcích podle obecně schválené metodiky;

Čtvrtek, 20. května 2010

66. je toho názoru, že nutnost zajistit udržitelný stav veřejných financí a zároveň vhodné systémy sociálního zabezpečení a začlenění znamená, že by se měla zvýšit kvalita a účinnost správy a veřejných výdajů a že členské státy by měly být podněcovány k tomu, aby zvažovaly opatření, která zajistí rovnoměrnější rozložení daňové zátěže formou postupného, ovšem výrazného snižování daňového zatížení zaměstnanců a malých a středních podniků; zastává názor, že to by mohlo pomoci zmírnit chudobu, zaručit sociální soudržnost a podnítit hospodářský růst a produktivitu, což jsou klíčové faktory konkurenceschopnosti a udržitelnosti evropského hospodářského a sociálního modelu;

*

* *

67. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, ECB a vládám členských států.

Příspěvní politiky soudržnosti k dosahování cílů Lisabonské strategie a strategie EU 2020

P7_TA(2010)0191

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o příspěvní politiky soudržnosti k dosahování cílů Lisabonské strategie a strategie EU 2020 (2009/2235(INI))

(2011/C 161 E/18)

Evropský Parlament,

- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie a především na její články 174 až 178,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti ⁽¹⁾,
- s ohledem na rozhodnutí Rady (ES) č. 702/2006 ze dne 6. října 2006 o strategických obecných zásadách Společenství pro soudržnost ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 24. března 2009 k provádění nařízení o strukturálních fondech v období 2007–2013: výsledky jednání ohledně vnitrostátních strategií a operačních programů politiky soudržnosti ⁽³⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 16. srpna 2007 s názvem „Konkurenceschopnost evropských regionů na základě výzkumu a inovací: Příspěvek k vyššímu růstu a k vytváření více a lepších pracovních příležitostí“ (KOM(2007)0474),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 14. listopadu 2007 s názvem „Regiony uskutečňují inovace prostřednictvím politiky soudržnosti“ (SEK(2007)1547),
- s ohledem na sdělení Komise s názvem „Společně k růstu a zaměstnanosti – Nový začátek lisabonské strategie“ KOM(2005)0024,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Úř. věst. L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Přijaté texty, P6_TA(2009)0165.

Čtvrtek, 20. května 2010

- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise s názvem „Hodnocení Lisabonské strategie“ (SEK(2010)0114),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 11. prosince 2007 s názvem „Členské státy a regiony provádějí Lisabonskou strategii pro růst a zaměstnanost prostřednictvím politiky soudržnosti EU na období 2007–2013“ (KOM(2007)0798),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 14. května 2008 o výsledcích jednání ohledně strategií a programů politiky soudržnosti na programové období 2007–2013 (KOM(2008)0301),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 21. prosince 2009 týkající se 20. výroční zprávy o čerpání strukturálních fondů (v roce 2008) (KOM(2009)0617),
 - s ohledem na následné hodnocení programového období 2000–2006,
 - s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 24. listopadu 2009 s názvem „Konzultace o budoucí strategii EU 2020“ (KOM(2009)0647),
 - s ohledem na závěry neformálního zasedání Evropské rady, které proběhlo dne 11. února 2010,
 - s ohledem na veřejnou konzultaci, kterou zahájila Komise na téma strategie EU 2020, a její výsledky (SEK(2010)0116),
 - s ohledem na návrh Komise ze dne 3. března 2010 nazvaný „Evropa 2020: strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (KOM(2010)2020),
 - s ohledem na strategickou zprávu Komise ze dne 31. března 2010, která podporuje diskusi v rámci EU na téma soudržnost,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro regionální rozvoj (A7–0129/2010),
- A. vzhledem k tomu, že konečným cílem politiky soudržnosti je snížit rozdíl mezi úrovní rozvoje různých regionů a zaostalost nejvíce znevýhodněných regionů nebo ostrovů, včetně venkovských oblastí, že od roku 2007 stanoví nařízení o strukturálních fondech povinnost států EU 15 vyčleňovat prostředky na plnění Lisabonských cílů a zavádí i podobný nepovinný mechanismus pro vyčleňování, čímž se prostředky politiky soudržnosti zaměřují na atraktivitu členských států a regionů, na růst a zaměstnanost,
- B. vzhledem k tomu, že – především v současném období recese – představuje politika soudržnosti jeden z hlavních nástrojů, jímž lze podpořit růst, konkurenceschopnost a zaměstnanost v EU, neboť kromě jiného disponuje stabilní výší finančních prostředků určených na dlouhodobé rozvojové programy a politiky, používá decentralizovaný systém řízení a začlenila priority udržitelného rozvoje Společenství mezi své základní cíle,
- C. vzhledem k tomu, že dvě třetiny investic ve veřejném sektoru EU pocházejí z regionální a místní úrovně a že zásadní politické pravomoci jsou často soustředěny v regionálních a místních orgánech, které jsou klíčovými subjekty při realizaci stávající Lisabonské strategie a budoucí strategie EU 2020,

Čtvrtek, 20. května 2010

- D. vzhledem k tomu, že politika soudržnosti a strategie EU 2020 by měly být vzájemně svázány, jelikož politika soudržnosti je zakotvena v Lisabonské smlouvě s cílem podporovat růst, konkurenceschopnost a zaměstnanost, což jsou základní cíle zmíněné strategie,
- E. vzhledem k tomu, že navrhovaná strategie EU 2020, podobně jako Lisabonská strategie, dostatečně neodráží různý stupeň rozvoje regionů a členských států, a proto neklade dostatečný důraz na ekonomickou soudržnost v rozšířené EU,

Politika soudržnosti a Lisabonská strategie

1. konstatuje, že z finančních prostředků přidělených na programy na období 2007–2013 byla v průběhu sedmiletého období vyčleněna částka přibližně 228 miliard EUR na priority Lisabonské strategie; poukazuje na skutečnost, že celková výše přidělených prostředků i v EU 12 přesáhla navrhované procentuální podíly;
2. poznamenává, že se přidělené prostředky ve velké míře různí v závislosti na členských státech a cílech; zdůrazňuje, že neexistuje univerzální řešení pro všechny oblasti a že pokus o takové řešení by vedl k nedostatečnému zapojení do jakékoli strategie pro růst a k nedostatečnému ztotožnění se s ní a jeho výsledkem by bylo neúčinné uplatňování;
3. připomíná, že již v období 2000–2006 byly programy politiky soudržnosti významně propojeny s Lisabonskou strategií, ačkoliv tehdy neexistoval mechanismus pro vyčleňování, a 10,2 miliard EUR bylo v tomto období investováno na výzkum a inovaci;
4. je toho názoru, že původní Lisabonská strategie, založená výhradně na otevřené metodě koordinace, nebyla strukturálně schopná dosáhnout stanovených cílů, a že skutečných výsledků bylo dosaženo pouze tehdy, když byla napojena na politiku soudržnosti; zdůrazňuje, že této chyby je třeba se v navrhované strategii EU 2020 vyvarovat;
5. s politováním konstatuje, že kvůli opožděnému začátku programů a následnému nedostatku údajů o výdajích nelze v této fázi ověřit, zda prostředky přidělené na programy odpovídají skutečným výdajům, ani analyzovat kvalitu investic daných Lisabonskou strategií, zejména pokud jde o programy realizované v méně rozvinutých zemích; vítá zveřejnění strategické zprávy Komise a žádá o uspořádání interinstitucionální debaty na vysoké úrovni, která bude vycházet z této zprávy a jejímž účelem bude analyzovat přínos politiky soudržnosti k cílům Lisabonské strategie a zhodnotit jejich propojení v budoucnosti;
6. kriticky hodnotí skutečnost, že neexistuje celkové posouzení toho, jaký mají výdaje v rámci politiky soudržnosti dopad na regionální rozvoj; vyzývá Komisi, aby zhodnotila územní dopad vyčleňování prostředků ze strukturálních fondů na Lisabonskou strategii a posoudila, zda tento systém skutečně přispívá k vyváženému a soudržnému regionálnímu rozvoji;
7. uznává, že efektivní hodnocení musí vycházet z ukazatelů, které umožňují porovnávání a propojování dat mezi regiony; naléhavě vyzývá Komisi, aby do roku 2012 předložila návrh ukazatelů pro hodnocení, a zajistila tak prostředky k posouzení daného dopadu, a to i s ohledem na množství a kvalitu, a dále aby pro další programové období provedla nezbytné úpravy;
8. s politováním konstatuje, že ačkoliv k hlavním cílům lisabonské agendy původně patřily hospodářský růst, zaměstnanost a sociální soudržnost, po obnovení strategie v roce 2005 byl předložen méně ambiciózní program;
9. domnívá se, že jednou z hlavních slabín Lisabonské strategie je špatná víceúrovňová správa, která trpí nedostatečným zapojením regionálních a místních orgánů a občanské společnosti do navrhování, provádění, předávání a hodnocení strategie; doporučuje, aby tyto subjekty byly v budoucnu ve všech fázích výrazněji zapojeny;

Čtvrtek, 20. května 2010

10. zdůrazňuje skutečnost, že uplatňování zásady partnerství v Lisabonské strategii zvýšilo u místních a regionálních orgánů i hospodářských a sociálních subjektů pocit sounáležitosti s cíli a zajistilo delší udržitelnost opatření; vyzývá Komisi, aby efektivněji sledovala uplatňování principu partnerství v členských státech;

11. poznamenává, že evropské regiony a evropská města hrají zásadní roli v realizaci Lisabonské strategie, protože se jedná o klíčové činitele v oblasti inovačních, výzkumných a vzdělávacích politik; zdůrazňuje, že uskutečňují více než jednu třetinu veškerých veřejných investic EU a výdaje strukturálního fondu soustředí stále více na cíle spojené s růstem a zaměstnaností;

12. poukazuje na skutečnost, že zejména orgány na regionální a místní úrovni hrají klíčovou roli jako prostředek, díky němuž je udržován kontakt s nesčetnými hospodářskými a sociálními subjekty existujícími a pracujícími v Evropě, především s malými a středními podniky, a jež podporuje vzdělávání a odbornou přípravu, výzkum, inovace a rozvoj;

13. vyjadřuje politování nad slabou součinností, která v rámci strategie existovala mezi národními strategickými referenčními rámci a národními programy reform; doporučuje, aby byl veden intenzivnější a pravidelný dialog na všech úrovních, včetně úrovně Společenství, mezi orgány správy odpovědnými za politiku soudržnosti a za Lisabonskou strategii i strategii EU 2020 a příslušnými partnery z monitorovacího výboru;

14. oceňuje výsledky, jichž bylo doposud dosaženo prostřednictvím nástrojů finančního inženýrství a spolupráce s EIB při podpoře inovace a výzkumu prostřednictvím obnovitelných způsobů financování, a zdůrazňuje potřebu upevnit vazby mezi různými finančními nástroji EU a EIB; uznává jejich potenciál pro investice a žádá o posílení těchto nástrojů, především nástrojů JEREMIE a JESSICA, s cílem zajistit lepší podporu podnikání a malým a středním podnikům; doporučuje zjednodušení pravidel pro tyto nástroje, což umožní, aby je využíval větší počet příjemců;

Politika soudržnosti a EU 2020

15. vítá diskusi o strategii EU 2020; zdůrazňuje, že tato strategie je dlouhodobé povahy a směřuje k vytvoření rámcových podmínek pro stabilní růst a vznik pracovních míst v Evropě, jakož i pro přechod k udržitelné ekonomice; souhlasí s určenými prioritami; podtrhuje nutnost vyvinout následně přístup založený na víceúrovňové správě, který by byl uplatňován na územní soudržnost, jež je v Evropě tolik potřebná;

16. vyslovuje politování nad tím, že tato strategie byla navržena ještě před dokončením hodnocení stávající Lisabonské strategie; důrazně doporučuje, aby Komise připravila otevřené zhodnocení slabých míst v provádění Lisabonské strategie; zdůrazňuje fakt, že doporučení uvedená v této zprávě Parlamentu by měla být začleněna do konečné verze nové strategie;

17. vyzývá k zajištění efektivní a rozsáhlé infrastruktury modernizací dopravních systémů, zavedením opatření pro neznečišťující dopravu, zlepšením přístupu k pitné vodě, ke kanalizaci a k odpadním systémům, zavedením efektivnější správy životního prostředí a zaručením udržitelného využívání přírodních zdrojů a zdrojů obnovitelné energie, a to za účelem ekonomického rozvoje a lepší soudržnosti;

18. naléhavě vyzývá EU k tomu, aby s přihlédnutím k právnímu základu územní soudržnosti zakotvenému v nové Lisabonské smlouvě přijala konkrétní předpisy a podnikla vhodné kroky k uspokojení specifických potřeb regionů, které se vyznačují přírodním či demografickým znevýhodněním, například v pobřežních, ostrovních, horských a přeshraničních oblastech nebo regionů nejdlehlších;

19. oceňuje skutečnost, že návrh zohledňuje sociální rozměr, zdůrazňuje však, že ekonomický pilíř má ústřední postavení v oblasti vytváření pracovních míst, a proto je zásadní dokončit vytvoření volného, otevřeného a funkčního vnitřního trhu, který podnikům umožní flexibilně reagovat na makroekonomické trendy; zdůrazňuje, že stávající krize prokázala skutečnost, že žádná strategie pro růst nesmí zanedbávat cíle sociální ochrany, přístup ke službám, boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení a vytváření kvalitních pracovních míst;

Čtvrtek, 20. května 2010

20. vítá výzvu k vytváření udržitelnějších a inteligentnějších pracovních míst, připouští však, že nový hospodářský model by mohl vést k nerovnoměrnému rozložení nákladů a přínosů mezi jednotlivými členskými státy a regiony, a s cílem předejít tomuto riziku tedy vyzývá Unii, aby přijala zodpovědnost a určila klíčové oblasti, v nichž jsou v souladu s principem subsidiarity opatření na evropské úrovni nejvhodnější za účelem dosažení nejlepších výsledků pro všechny;

21. zdůrazňuje, že výzkum a inovace jsou klíčovými nástroji pro rozvoj EU a mohou ji učinit konkurenceschopnější ve vztahu ke globálním výzvám; zastává názor, že do těchto oblastí je třeba pravidelně investovat a také pravidelně hodnotit pokrok na základě dosažených výsledků; v tomto ohledu vyzývá k lepší koordinaci strukturálních fondů a rámcového programu v zájmu maximalizace výhod plynoucích z prostředků určených na budoucí výzkum, inovace a na regionální inovační seskupení, která by se vyvíjela uvnitř jednotlivých členských států nebo by přesahovala hranice jednoho státu;

22. je přesvědčen, že vzdělávání a odborná příprava představují základní předpoklady pro rozvoj EU a mohou ji učinit konkurenceschopnější ve vztahu ke globálním výzvám; domnívá se, že na tomto poli musí být zajištěny pravidelné investice a že pokrok dosažený při plnění cílů je třeba pravidelně hodnotit;

23. uznává, že stanovená struktura cílů ve strukturálních politikách byla v průběhu prvních let úspěšná; v zájmu spolehlivosti plánování vyzývá k zachování této struktury a principu sdílení správy; uznává, že za účelem úpravy cílů 2020 by mohlo být nezbytné přizpůsobení jejich obsahu;

24. konstatuje, že nedostatky v infrastruktuře, zejména ve venkovských oblastech, se v Evropě stále do značné míry různí, což brání jejímu potenciálnímu růstu a hladkému fungování vnitřního trhu; zdůrazňuje význam přeshraniční spolupráce v tomto ohledu a domnívá se, že je třeba vytvořit skutečně rovné podmínky v oblasti dopravy, energetiky, telekomunikací a infrastruktury informačních technologií, zahrnout je do strategie a zajistit, aby nadále tvořily zásadní součást politiky soudržnosti;

25. uznává, že rozpočet EU musí hrát ústřední roli v plnění cílů strategie EU 2020; domnívá se, že politika soudržnosti je díky svému strategickému zaměření, silné a závazné podmíněnosti, na míru šitým intervencím, monitorování a technické podpoře účinným a účelným mechanismem pro provádění strategie EU 2020;

26. poznamenává, že zejména s ohledem na přístup k širokopásmovému připojení existují ve venkovských oblastech značné nedostatky, které musí být odstraněny v souladu s cíli stanovenými v digitální agendě, aby byl podpořen udržitelný ekonomický rozvoj těchto regionů;

27. vítá skutečnost, že byla uznána úloha strukturálních fondů při plnění cílů strategie EU 2020; zdůrazňuje však, že politika soudržnosti nepředstavuje pouze stabilní zdroj finančních prostředků, ale také mocný nástroj pro ekonomický rozvoj všech evropských regionů; její hlavní cíle – překonání rozdílů mezi regiony a zavedení skutečné ekonomické, sociální a územní soudržnosti v Evropě – a zásady – integrovaný přístup, víceúrovňová správa a skutečné partnerství – jsou pro úspěch strategie klíčovými doplňujícími prvky a měly by s ní být koordinovány;

28. zdůrazňuje, že zásadním prvkem strategie EU 2020 musí být silná a řádně financovaná politika soudržnosti, která obsáhne všechny evropské regiony; domnívá se, že tato politika a její horizontální přístup tvoří předpoklad pro úspěšné plnění cílů EU 2020 i pro dosažení sociální, hospodářské a územní soudržnosti v EU; odmítá jakékoli pokusy o opětovné převedení politiky soudržnosti na vnitrostátní úroveň a žádá o naprostou podporu regionálního rozměru při přezkumu rozpočtu EU;

29. zdůrazňuje, že pro úspěch strategie EU 2020 je mimořádně důležitá včasná definice prováděcích mechanismů;

30. zdůrazňuje, že politika soudržnosti není podřízena strategii EU 2020; poukazuje na to, že priority politiky soudržnosti by měly být v souladu s cíli EU 2020 a zároveň by měl být zaručen dostatečný prostor pro flexibilitu, která umožní vyhovět regionálním specifikům a podpořit slabší a nejpotřebnější regiony, aby překonaly své sociálně-ekonomické problémy a přírodní znevýhodnění a zmírily rozdíly;

Čtvrtek, 20. května 2010

31. žádá, aby byl v porovnání s Lisabonskou strategií ve strategii EU 2020 zlepšen systém správy; doporučuje, aby byl za využití Fondu soudržnosti a strukturálních fondů navržen a uplatněn v souladu se zásadou víceúrovňové správy, a to s cílem zajistit větší zapojení místních a regionálních orgánů a subjektů občanské společnosti; zdůrazňuje, že toto zapojení by mohlo zahrnovat přijetí dohod týkajících se víceúrovňové správy;

32. domnívá se, že strategie EU 2020 musí být nedílnou součástí plnění cíle územní soudržnosti jakožto nového cíle Lisabonské smlouvy; domnívá se, že místní iniciativy v otázce přeshraniční spolupráce skýtají potenciál pro územní soudržnost, který ještě nebyl dostatečně využit; vyzývá Komisi, aby ve svých návrzích pro budoucí strukturu územní spolupráce podrobněji vymezila roli makroregionálních strategií;

33. poukazuje na to, že výraznější územní rozměr strategie zohledňující specifika a odlišné úrovně rozvoje evropských regionů povede k větší sounáležitosti s jejími cíli na všech úrovních a zajistí lepší povědomí o cílech a dosavadních výsledcích, a to i díky přímému zapojení regionálních a místních orgánů a partnerů do plánování a provádění příslušných programů, jak je uvedeno v nařízení o strukturálních fondech; domnívá se také, že regiony potřebují kontinuální podporu prostřednictvím rozvoje inovativních finančních nástrojů, aby mohla být zachována jejich role v dosahování cílů Lisabonské strategie;

34. zdůrazňuje, že pro dosažení cílů strategie EU 2020 je důležitá znalost konkrétní situace, a to na místní i regionální úrovni; z tohoto důvodu považuje za nezbytné zajistit sdílené statistiky a kapacitu pro čtení ukazatelů také na místní a regionální úrovni;

35. poukazuje na to, že klíčovou úlohu při plnění cílů EU 2020 mají města; naléhavě vyzývá k tomu, aby byly při uplatňování priorit strategie EU 2020 brány v potaz jejich zkušenosti a jejich přínos, především pokud jde o změny klimatu, sociální integraci, demografický vývoj, investice do udržitelného ekonomického rozvoje, do energetiky, dopravy, vodo hospodářství, zdravotní péče, veřejné bezpečnost, atd.; souhlasí s navrhovanými závěry Rady, aby byly regiony zapojeny do budoucí strategie růstu a zaměstnanosti; vzhledem k tomu, že jakákoli strategie v této oblasti musí být prováděna ve spolupráci s regiony a městy, navrhuje, aby Komise a Rada vzaly v úvahu rady Výboru pro regiony týkající se strategie EU 2020;

36. očekává, že Komise předloží konkrétní návrhy pro dosažení součinnosti mezi politikou soudržnosti a stávajícími odvětvovými politikami v souladu s integrovaným přístupem; doporučuje racionalizaci cílů, nástrojů a administrativních postupů v souvislosti s programy a se sladěním délky programů týkajících se těchto politik;

37. je přesvědčen, že Unie by měla pokračovat ve využívání Fondu soudržnosti a strukturálních fondů, které uplatňují dobře zavedené a operační metody plnění, jako svých hlavních finančních mechanismů; domnívá se, že pro plnění cílů strategie EU 2020 není nezbytné vytvářet oddělené tematické fondy, a naopak se domnívá, že by měly být začleněny do politiky soudržnosti a politiky rozvoje venkova;

38. doporučuje, aby byl v budoucím regulačním rámci přijat zjednodušený přístup k čerpání ze strukturálních fondů; zdůrazňuje, že harmonizace pravidel a postupů, jakož i zohlednění příkladů osvědčených postupů, může vést ke zjednodušení systémů provádění a povzbudit potenciální příjemce k účasti na programech s finanční účastí EU;

39. doporučuje, aby Komise provedla výroční přezkum priorit strategie EU 2020 na základě výsledků získaných během jejího provádění a aby vzala v úvahu veškeré změny v původně předpokládaných podmínkách a vytyčila nové priority, které jsou úzce spjaté se změnami trvalé povahy na místní, regionální a globální úrovni;

40. vyzývá Komisi, aby Parlamentu co nejdříve předložila strukturovaný pracovní program pro provádění strategie a v budoucnu také jasná hodnocení provádění; dále vyzývá k vypracování jasného pracovního dokumentu, který nastaví vztah mezi strategií a politikou soudržnosti;

Čtvrtek, 20. května 2010

41. domnívá se, že Výbor pro regiony by prostřednictvím lisabonské monitorovací platformy měl i nadále pokračovat v monitorování skutečného pokroku budoucí strategie EU 2020 a že by členské státy měly být požádány o strukturované předkládání každoročních zpráv o pokroku, kterého bylo dosaženo;

*

* *

42. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

Unie pro Středomoří

P7_TA(2010)0192

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o Unii pro Středomoří (2009/2215(INI))

(2011/C 161 E/19)

Evropský parlament,

- s ohledem na barcelonské prohlášení přijaté na evropsko-středomořské konferenci ministrů zahraničních věcí v Barceloně ve dnech 27. a 28. listopadu 1995, kterým bylo zřízeno evropsko-středomořské partnerství,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě a názvem „Barcelonský proces: Unie pro Středomoří“ (KOM(2008)0319),
- s ohledem na schválení Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří na zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 13. a 14. března 2008,
- s ohledem na vrcholnou schůzku Paříž pro Středomoří, která se konala v Paříži dne 13. července 2008,
- s ohledem na závěrečné prohlášení vzešlé ze schůze ministrů zahraničních věcí Unie pro Středomoří, která se konala dne 3. a 4. listopadu 2008 v Marseille,
- s ohledem na prohlášení předsednictva Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění (EMPA) z Paříže (12. července 2008), z Káhiry (22. listopadu 2009) a z Rabatu (22. ledna 2010),
- s ohledem na závěry zahajující schůze Evropsko středomořského shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM), která se konala dne 21. ledna 2010 v Barceloně,
- s ohledem na závěrečné prohlášení evropsko-středomořského summitu hospodářských a sociálních rad a obdobných institucí, který se konal dne 19. října 2009 v Alexandrii,
- s ohledem na svá předchozí usnesení o středomořské politice Evropské unie, a zejména na usnesení ze dne 15. března 2007 ⁽¹⁾ a ze dne 5. června 2008 ⁽²⁾ a na své usnesení o Barcelonském procesu: Unie pro Středomoří dne 19. února 2009 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301 E, 13.12.2007, s. 210.

⁽²⁾ Úř. věst. C 285 E, 26.11.2009, s. 39.

⁽³⁾ Úř. věst. C 76 E, 25.3.2010, s. 76.

Čtvrtek, 20. května 2010

- s ohledem na závěry druhé evropsko-středomořské konference ministrů o posílení úlohy žen ve společnosti, která se konala v Marrákeši ve dnech 11. a 12. listopadu 2009,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 15. listopadu 2007 o posílení evropské politiky sousedství ⁽¹⁾,
 - s ohledem na doporučení výborů APEM přijatá na 6. plenárním zasedání v Ammánu ve dnech 13. a 14. března 2010,
 - s ohledem na doporučení APEM přijaté dne 13. října 2008 v Jordánsku a předložené na první schůzce ministrů zahraničních věcí Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří v Marseille,
 - s ohledem na statut generálního sekretariátu Unie pro Středomoří přijatý dne 3. března 2010,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a na stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod a Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (A7-0133/2010),
- A. vzhledem k tomu, že země Středomoří jsou pro EU regionem klíčového významu a že v multipolárním a vzájemně závislém světě budou velké integrované regionální celky schopnější reagovat na sociální, kulturní, hospodářské, environmentální, demografické, politické a bezpečnostní výzvy,
- B. vzhledem k tomu, že Evropská unie musí přijmou strategickou vizi, která zohlední všechny výzvy týkající se vztahů se středomořskými sousedy, přičemž prioritními budou sociální, hospodářský a demokratický rozvoj této oblasti,
- C. vzhledem k tomu, že v článku 8 Smlouvy o EU Unie rozvíjí se zeměmi ve svém sousedství výsadní vztahy s cílem vytvořit prostor prosperity a dobrých sousedských vztahů, založený na hodnotách Unie a vyznačující se úzkými a mírovými vztahy spočívajícími ve spolupráci,
- D. vzhledem k tomu, že Unie pro Středomoří umožňuje více posílit regionální a mnohostranné hledisko evropsko-středomořských vztahů a oživit vyhlídky na vytvoření prostoru, kde 800 milionů obyvatel žije v míru, v bezpečí a v prosperitě, a nabízí ideální rámec pro přijetí socioekonomických výzev, podporu regionální integrace a zajištění společného rozvoje partnerských států,
- E. vzhledem k tomu, že politika sousedství, která upřednostňuje prohlubování dvoustranných diferencálních vztahů, nemůže sama o sobě přispět ke společnému procesu integrace a výrazných reforem v dané oblasti; vzhledem k příležitosti – kterou nabízí zavedení Unie pro Středomoří – posílit doplňkovost dvoustranných politik na jedné straně a na druhé straně politik regionálních, s cílem plnit účinněji cíle evropsko-středomořské spolupráce založené na vzájemném uznání společných hodnot, jako je demokracie, právní stát, řádná veřejná správa a dodržování lidských práv; vzhledem k tomu, že je třeba trvat na tom, aby se všechny členské státy zavázaly uplatňovat evropskou politiku sousedství jednotným a věrohodným způsobem v souladu s článkem 8 Smlouvy o EU,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

Čtvrtek, 20. května 2010

- F. vzhledem k tomu, že je nutné opřít se o výsledky Barcelonského procesu, jehož cíle a výsledky musí být posíleny Uníí pro Středomoří v souladu s pařížským prohlášením ze dne 13. července 2008 a vyhnout se násobení a překrývání stávajících politických nástrojů a institucionálních úrovní a zajistit tak, že budou tyto četné nástroje evropsko-středomořské spolupráce účinné a soudržné,
- G. vzhledem k tomu, že středomořské země prožívají již asi patnáct let rychlou diversifikaci svých obchodních a hospodářských vztahů (například s Ruskem, Čínou, Brazílií, státy Perského zálivu) a že jejich společnosti procházejí podstatnými přeměnami (spotřební vzorce, mobilita, demografické změny ...), které ovlivňují jejich vnitřní, zejména územní rovnováhu,
- H. vzhledem k tomu, že omezené kulturní výměny nemohou přispět ke sblížení národů Středomoří a že Evropa postupně ztrácí u svých středomořských partnerů kulturní vliv,
- I. vzhledem k velkým vzrůstajícím rozdílům mezi členskými státy Evropské unie a třetími zeměmi oblasti Středomoří a ke strukturálním obtížím sociálně-ekonomické a institucionální povahy, které jsou zdrojem znepokojení a vyžadují různá společná řešení ve společném zájmu všech států, které jsou členy Unie pro Středomoří; vzhledem k tomu, že potenciál hospodářského růstu třetích zemí oblasti Středomoří tuto perspektivu podporuje; vzhledem k nutnosti posílení integrace jih-jih,
- J. vzhledem k tomu, že regionální kontext, v němž se Unie pro Středomoří formuje, je poznamenán politickými konflikty a napětím, které od pařížského summitu z července 2008 podkopaly a zpomalily její rozvoj; vzhledem k tomu, že mírový proces na Blízkém východě je v současnosti na mrtvém bodě,
- K. vzhledem k tomu, že se dopady hospodářské a finanční krize přidaly k politickým, hospodářským a sociálním výzvám existujícím v současnosti v partnerských zemích, a to především k problému nezaměstnanosti; vzhledem k tomu, že je v zájmu všech, ať už jde o tyto země nebo o země EU, aby nezaměstnanost v regionu klesla a aby populace, a to zejména ženám, mládeži a venkovskému obyvatelstvu byla nabídnuta naděje pro budoucnost,
- L. vzhledem k tomu, že obnovení míru na Blízkém východě a konkrétní vyhlídky na trvalé řešení jsou zásadní jak pro rozvoj evropsko-středomořských vztahů, tak pro řádné fungování a realizaci projektů Unie pro Středomoří,
- M. vzhledem k tomu, že dvě důležité inovace Unie pro Středomoří – institucionální (spolupředsednictví, stálý společný výbor, tajemník Unie pro Středomoří) a provozní (integrující projekty) – musí fungovat účinně a transparentně, aby zlepšily životní podmínky občanů, hlavních uživatelů tohoto projektu,
- N. vzhledem k tomu, že generální sekretariát je vyzýván k tomu, aby se stal hybnou pákou tohoto opatření, že jeho efektivita bude záviset na schopnostech jeho zaměstnanců, kteří budou muset pracovat nezávisle, a že přítomnost vysokého izraelského úředníka a vysokého palestinského úředníka, kteří budou spolupracovat v mezinárodní organizaci na regionální úrovni, dosud nemá obdoby a přináší naději,
- O. vzhledem k tomu, že středomořské oblasti se přímo týkají důležitá mezinárodní témata, jako je udržitelný rozvoj, zabezpečení dodávek energie, migrační toky, kulturní výměna a turismus, a že musí řešit i přeshraniční problémy, jako je vodní hospodářství a přístup k vodě, znečištění a rozvoj dopravních sítí, a že místní a regionální orgány hrají proto klíčovou roli při vytváření udržitelných územních politik uzpůsobených místním specifickým rysům a uskutečňování konkrétních a inkluzivních projektů,
- P. vzhledem k tomu, že zemědělství je ve středomořských zemích rozhodujícím faktorem díky své socio-ekonomické váze, vlivu na životní prostředí a dopadům v oblasti územní vyváženosti,

Čtvrtek, 20. května 2010

- Q. vzhledem k tomu, že 60 % světové populace trpící nedostatkem vody je soustředěno na jihu Středoze­mí a na Blízkém východě a že do roku 2025 by podle zprávy UNDP o arabském světě a Modrého plánu mohlo 63 milionů osob trpět nedostatkem pitné vody,
- R. připomíná rozhodnutí přijaté konferencí ministrů Unie pro Středomoří, která se konala dne 4. listopadu 2008 v Marseille, zmenšit digitální propast mezi oběma břehy Středo­zemního moře, která vyústila do návrhu MED-BB (broadband pro Středomoří),
- S. vzhledem k tomu, že od pařížského summitu se projekty oznámené v rámci Unie pro Středomoří celkově potýkají s nedostatečným financováním, které by mohlo zpozdit jejich zavádění,
- T. vzhledem k značnému rozsahu migračních toků a výzvám, které s sebou přinášejí na jedné nebo na druhé straně Středo­zemního moře v oblasti občanské, sociální, kulturní a ekonomické,
- U. vzhledem k velkému významu kapitálového toku v podobě prostředků, které přistěhovalci přinášejí populacím zemí jižního Středomoří,
- V. vzhledem k nedávnému vstupu Lisabonské smlouvy v platnost a institucionálním změnám, které s sebou přinesla na jedné straně, a na druhé straně k opakujícím se otázkám, co se týče fungování a financování Unie pro Středomoří, které od Evropského parlamentu vyžadují, aby vývoj Unie pro Středomoří úzce sledoval, aby jeho příspěvek vedl k jednoznačnému úspěchu summitu v Barceloně,
1. žádá vedoucí představitele států a vlád Unie pro Středomoří, kteří se dne 7. června 2010 sejdou v Barceloně, aby učinili vše pro to, aby toto setkání, po dvou obtížných letech, úspěšně nastartovalo instituce Unie pro Středomoří a provádění významných projektů a pokročilo ve všech kapitolách evropsko-středomořské spolupráce;
 2. je nadále i přes vytvoření Unie pro Středomoří znepokojen skutečností, že není jasně definována politika EU ve Středomoří a dlouhodobá strategie rozvoje a stabilizace regionu; trvá na tom, aby se proces evropsko-středomořské integrace nutně opět stal politickou prioritou v programu EU;
 3. vyzývá vlády členských států Unie pro Středomoří, aby zásadně zrevidovaly a prohloubily politický dialog; trvá na tom, že vzájemný respekt a naslouchání si jsou základními prvky tohoto dialogu, a připomíná, že podpora a dodržování demokracie, právního státu a lidských práv, ať už občanských, politických, hospodářských, sociálních nebo kulturních, jakož i kolektivních práv, musí být jasně zakotveny v cílech této nové iniciativy, zejména posílením stávajících mechanismů; v tomto ohledu trvá na tom, že je třeba dodržovat svobodu projevu, myšlení a vyznání a zaručit práva menšinám, včetně menšin nábožen­ských; zdůrazňuje, že zvláštní pozornost je třeba věnovat rovnosti žen a mužů a boji proti diskriminaci na základě sexuální orientace; znovu potvrzuje svou podporu demokratickým politickým organizacím a organizacím občanské společnosti jižního Středomoří a chválí kvalitní práci, kterou odvedly organizace žen;
 4. je toho názoru, že politická napětí a regionální konflikty v oblasti Středomoří nesmí zbrzdít možnost konkrétně přistoupit k odvětvové a vícestranné spolupráci a že pouze uskutečněním velkých integrujících projektů a otevřeným politickým dialogem přispěje Unie pro Středomoří k vytvoření důvěry nutné k dosažení cílů spravedlnosti a společné bezpečnosti, v duchu solidarity a míru; nicméně zdůrazňuje, že Unie pro Středomoří nebude schopna plně dosáhnout úspěchu, aniž by vyřešila jednotlivé regionální konflikty, a to za dodržení mezinárodního práva, čímž se Středomoří stane pobřežím, kde vládne mír;
 5. trvá na tom, že je naléhavě nutné dosáhnout spravedlivého a udržitelného řešení konfliktu na Blízkém východě, a v tomto ohledu EU a všechny členské země Unie pro Středomoří nabádá k tomu, aby zaujaly rázný přístup; znovu opakuje svou výzvu k obnovení smysluplného jednání v rámci mírového procesu s cílem dosáhnout spoluexistence dvou států, nezávislého, demokratického a životaschopného palestinského

Čtvrtek, 20. května 2010

státu a izraelského státu, které budou vedle sebe žít v míru a bezpečnosti a jejichž hranice budou mezinárodně uznané; podporuje významný přínos, kterým může Unie pro Středomoří přispět ke zlepšení vztahů mezi Izraelem a Palestinskou národní správou, zejména spoluprací izraelských a palestinských zástupců v rámci Unie pro Středomoří;

6. vyjadřuje politování nad skutečností, že stále nebyl dokončen proces dekolonizace Západní Sahary;

7. vyjadřuje potěšení nad jmenováním generálního tajemníka a nad přijetím statutu sekretariátu a s ohledem na barcelonský summit doporučuje, aby při vytváření institucionální a funkční struktury Unie pro Středomoří byly zohledněny tyto prvky:

— poskytnout sekretariátu dostatečné prostředky, a to jak finanční, tak i statutární, které mu umožní vykonávat svou činnost účinně a nezávisle; trvá na tom, že je naléhavě nutné, aby byl sekretariát plně provozuschopný a aby si své zaměstnance vybral podle zásluh, přičemž by zvláštní pozornost věnovat zásadám zeměpisného rozdělení a rovnosti žen a mužů;

— vyjasnit kritéria pro rozhodování, financování a provádění významných projektů, zejména stanovení priorit na tři příští roky;

— zajistit společné zastoupení evropských účastníků (členských států, Rady a Komise) v souladu s Lisabonskou smlouvou a současně umožnit aktivní účast všech třetích zemí oblasti Středomoří;

— dbát na demokratickou legitimitu Unie pro Středomoří potvrzením APEM jakožto nedílné součásti institucionální stavby;

— posílit koordinaci s projekty a programy Společenství schválenými zvláštními ministerskými konferencemi zejména s přihlédnutím k možné součinnosti;

— umožnit spolupráci proměnlivé konfigurace, která bude otevřena zemím a mnohostranným institucím, které si přejí spolupracovat na projektech společného zájmu;

— zaručit řádnou spolupráci mezi sekretariátem a Evropskou komisí a jednoznačně rozdělit jejich pravomoci; požádat Komisi, aby aktivně spolupracovala s Uní pro Středomoří, a požadovat jasnější přístup k její účasti v této nové institucionální struktuře;

— rozvinout komunikační činnost pro zviditelnění aktivit Unie pro Středomoří; informovat občany o velkých projektech a pokroku Unie pro Středomoří, zejména přes dokonalý a obohacený internet;

— dbát na demokratickou legitimitu Unie pro Středomoří tak, aby rozhodnutí byla přijímána transparentním způsobem za účasti Evropského parlamentu, EMPA a vnitrostátních parlamentů; zdůraznit, že APEM musí být uznán jakožto nedílná součást Unie pro Středomoří parlamentního rozměru;

— zajistit dialog se všemi zúčastněnými stranami (místními orgány a organizacemi občanské společnosti) a jejich sdruženími v rozhodovacím procesu týkajícím se hlavních projektů;

Čtvrtek, 20. května 2010

8. připomíná, že na pařížském summitu bylo rozhodnuto o šesti významných strategických horizontálních sektorech (civilní ochrana, námořní a pozemní dálnice, odstranění znečištění Středozemního moře, středomořský solární program, Iniciativa pro rozvoj podnikání v oblasti Středozemního moře a Evropsko-středomořská univerzita), přičemž pro většinu z nich jsou již vyvíjeny projekty přijaté v rámci evropsko-středomořského partnerství; zdůrazňuje proto význam podrobného hodnocení regionálních programů a prostředků, které v rámci evropsko-středomořského partnerství již fungují, a přeje si, aby se při výběru projektů financovaných v rámci Unie pro Středomoří postupovalo podle kritérií přínosu jak na regionální, tak místní úrovni; podporuje rychlou realizaci těchto prioritních projektů;

9. domnívá se, že je zásadní, aby bylo zaručeno, navýšeno a mobilizováno financování projektů z veřejných a soukromých fondů; v této souvislosti:

- vyzývá členy Unie pro Středomoří, aby projekty pro fondy přizpůsobily aktuálním výzvám, a očekává, že účastníci barcelonského summitu učiní historický závazek;
- trvá na tom, aby v období, než bude ukončen finanční výhled 2007–2013, nebyly finančními příspěvky Unie dotčeny probíhající nebo plánované regionální evropsko-středomořské programy; zdůrazňuje, že v rámci nového finančního výhledu na období 2014–2020 je třeba prostředky určené pro jižní část evropské politiky sousedství a příspěvky EU na projekty Unie pro Středomoří významně navýšit a vzít přitom v úvahu dopady hospodářské a finanční krize a výzvy v oblasti fiskální konsolidace;
- je potěšen, že v dané oblasti již fungují vnitrostátní finanční instituce, a to jak evropské (BEI-FEMIP, BERD), tak i mezinárodní (Světová banka); trvá na tom, že je nutné nalézt synergie v souvislosti s významnými projekty, a navrhuje vytvořit evropsko-středomořskou banku pro investice a rozvoj, která by posílila povahu rovnocennosti severní a jižní části Unie pro Středomoří;
- zdůrazňuje roli Evropské investiční banky (EIB), která zajišťuje koordinaci tří ze šesti prioritních projektů (odstranění znečištění Středozemního moře, solární program a námořní a pozemní dálnice);
- zdůrazňuje nutnost vytvořit podmínky pro širší spolupráci a lepší finanční a hospodářskou integraci mezi členskými zeměmi Unie pro Středomoří a zejména mezi zeměmi jižního Středomoří;
- je potěšen nedávným zprovozněním investičních fondů určených k financování projektů Unie pro Středomoří, mezi nimiž je i fond InfraMed zaměřený na projekty související s infrastrukturou, a vyzývá jednotlivé aktéry, aby usnadnili rozvoj podobných iniciativ a podpořili spolupráci mezi investory, zejména dlouhodobými investory;
- požaduje zavést investiční fondy určené k financování projektů místních a regionálních správních celků v oblasti udržitelného rozvoje;

10. podporuje snahy o zlepšení ekonomického a právního prostředí třetích zemí s tím, že přednostně by měly být vytvořeny životaschopné a spolehlivé subregionální finanční instituce, jakož i snahy přilákat zahraniční investice; vyzývá rovněž k:

- zavedení společné charty na ochranu investic pro třetí středomořské země, která umožní harmonizovat a zlepšit tuto ochranu a investice podpořit;
- vytvoření systému pojištění a finančních záruk pro investory inspirovaného systémem Multilaterální agentury pro investiční záruky (MIGA) a přizpůsobeného evropsko-středomořskému kontextu;
- reformy zaměřené na snížení administrativních omezení a zejména zlepšení a zjednodušení realizace smluv;

Čtvrtek, 20. května 2010

- podpora postupné a účinné harmonizace pracovního práva respektujícího práva zaměstnanců v členských zemích Unie pro Středomoří;
- zlepšení přístupu malých a středních podniků k úvěrům a nabídek týkajících se úvěrových a mikroúvěrových programů;

11. očekává zlepšení hospodářského a právního prostředí dané oblasti, což je nezbytnou zárukou pro budoucí investice; trvá na cíli, kterým je upřednostňovat rozvoj lidských zdrojů a zaměstnanosti v souladu s rozvojovými cíli tisíciletí pro boj proti chudobě; zdůrazňuje, že zachování a rozvoj stabilních veřejných služeb je další důležitou podmínkou, která zaručí udržitelný rozvoj v regionu;

12. domnívá se, že prohloubení dvoustranné i mnohostranné hospodářské spolupráce jih-jih přinese občanům značné výhody a zlepší politické ovzduší v regionu;

13. trvá na zásadní nutnosti rozvíjet obchod na úrovni jih-jih, protože v této oblasti dochází pouze k 6 % všech obchodních transakcí, a tedy i na nutnosti jednat v zájmu rozšíření dohody z Agadiru; připomíná, že tyto země mají zájem na tom, aby se jejich vztahy a obchod zintenzivnily s cílem vytvořit jednotný a silný pól atraktivní pro investory a hájit zájmy regionu a valorizovat jeho vývoj; zdůrazňuje, že Unie pro Středomoří musí usnadnit vyřizování žádostí o technickou a finanční pomoc s ohledem na podporu hospodářské integrace na úrovni jih-jih; domnívá se, že rozšíření a zjednodušení kumulace pan-evropsko-středomořského původu by mohlo přispět k dosažení tohoto cíle;

14. podtrhuje důležitost současných jednání v Evropsko-středomořské zóně volného obchodu a vybízí státy Unie pro Středomoří, aby sladily své postoje v souvislosti s jednáními Světové obchodní organizace;

15. žádá Komisi, aby při jednáních o obchodních dohodách zohlednila výsledky existujících posouzení dopadu a posoudila sociální a environmentální důsledky procesu liberalizace s ohledem na změnu klimatu a hospodářskou a sociální krizi a podle potřeby umožnila její postupné a asymetrické uplatňování, přičemž bude zároveň chránit srovnatelná výrobní odvětví na obou březích Středomoří, u nichž bude větší pravděpodobnost, že budou v důsledku větší liberalizace čelit konkurenci; vyzývá Unii pro Středomoří, aby projekty vybírala především v závislosti na sociálních a hospodářských potřebách a nutnosti snížit dopad na životní prostředí;

16. očekává, že dohody o přidružení budou revidovány s ohledem na nové potřeby související s finanční, hospodářskou a sociální krizí, jakož i s potravinovou a energetickou krizí; připomíná, že jedním z hlavních cílů vytvoření evropsko-středomořské zóny volného obchodu musí být i nadále obchod v zájmu rozvoje a snižování chudoby, a doufá, že plán ministerského summitu, který se konal dne 9. prosince 2009, umožní tohoto cíle dosáhnout;

17. vyjadřuje politování nad skutečností, že pařížské prohlášení se dostatečně nevěnovalo sociálně-hospodářským, obchodním a energetickým aspektům, jako jsou přímé zahraniční investice, zaměstnanost, energetická účinnost, šedá ekonomika nebo snižování chudoby, a žádá, aby situace byla na barcelonském summitu napravena;

18. připomíná, že přistěhovalecké politiky představují jednu z priorit evropsko-středomořského partnerství, a vyzývá členské státy a orgány Unie pro Středomoří, aby věnovaly mimořádnou pozornost koordinovanému řízení migračních toků; zdůrazňuje, že formování Unie pro Středomoří musí jít ruku v ruce se zhodnocením lidských zdrojů a obchodu mezi obyvateli Středomoří, a nabádá kromě regulace toků a boje proti nedovolenému přistěhovalectví k postupnému usnadnění volného pohybu mezi oběma břehy, k posílení opatření k integraci přistěhovalců, k vypracování aktivních politik umožňujících zvyšovat zaměstnanost a ke zlepšení podmínek pro uplatňování práva na azyl; domnívá se, že je třeba zajistit kontinuitu ministerské konference Euromed o přistěhovalectví, která se konala v Albufeire ve dnech 18. a 19. listopadu 2007;

Čtvrtek, 20. května 2010

19. vyzývá členy Unie pro Středomoří, aby usnadnili převody finančních prostředků, které přistěhovalci posílají obyvatelům zemí svého původu, zejména tím, že sníží náklady, které jsou s těmito transakcemi spojeny;

20. připomíná význam čtvrté kapitoly evropsko-středomořské spolupráce (týkající se přistěhovalectví, sociální integrace, spravedlnosti a bezpečnosti) a zdůrazňuje, že je nutné, aby Unie pro Středomoří podporovala spolupráci v rámci této kapitoly;

21. trvá na strategickém významu otázek zemědělství, rozvoje venkova, přizpůsobení se klimatickým změnám, rozumného využívání vody a energie ve středomořských zemích a žádá, aby se spolupráce v oblasti zemědělství stala politickou prioritou; nabádá státy Unie pro Středomoří, aby se co nejvíce snažily sladit své postoje pro jednání Světové obchodní organizace a aby se pokusily lépe sladit evropsko-středomořské zemědělské politiky, zejména pokud jde o vhodné sociální normy, bezpečnost potravin, rostlinolékařské a environmentální normy a normy pro kvalitu výrobků; domnívá se, že tyto politiky musí obsahovat požadavky udržitelného rozvoje (včetně ochrany přírodních zdrojů) a v konečném důsledku umožnit vznik regionálních trhů při zohlednění zvláštní a konkurenční situace středomořských zemědělců a potřeby zachování silného zemědělského odvětví;

22. zdůrazňuje, že je třeba uplatňovat regionální zemědělskou politiku podle evropsko-středomořského plánu pro zemědělství, která by chránila místní produkci potravin a jejich bezpečnost a podporovala produkci, distribuci a diverzifikaci typických středomořských produktů a rozvoj malých a středních podniků a která by byla přizpůsobena udržitelnému rozvoji; s ohledem na rostoucí problémy se zásobováním potravinami v mnohých středomořských partnerských zemích vyzývá Komisi, aby přijala požadavky partnerů týkající se širších záruk a rychlých postupů jejich splnění v době potravinových krizí,

23. znovu potvrzuje podporu, kterou Unie pro Středomoří věnuje životnímu prostředí, a připomíná význam evropsko-středomořské iniciativy na odstranění znečištění Středozemního moře; vítá v tomto ohledu zahájení druhé fáze investičního programu pro odstranění velkých zdrojů znečišťování v oblasti Středozemního moře - mechanismu financování přípravy a realizace projektů (MeHSIP PPIF); domnívá se, že je naléhavě nutné dosáhnout pokroku v konkrétní oblasti prevence znečištění moře a že Středozemní moře zasluhuje zvláštní pozornost jakožto uzavřené moře; upřesňuje, že všechny projekty Unie pro Středomoří musí být předloženy a prováděny v souladu s příslušnými programy týkajícími se zejména plánu akcí pro Středomoří v Programu OSN pro životní prostředí Barcelonské úmluvy;

24. vyzývá partnerské státy, aby v rámci velkých projektů Unie pro Středomoří týkajících se pozemní a námořní dopravy zlepšily infrastrukturu s cílem zajistit lepší pohyb osob a zboží v oblasti Středomoří a přispět tak k udržitelné dopravní politice a aby při tom vzaly v úvahu požadavky udržitelného rozvoje, snížení emisí plynů se skleníkovým efektem, energetické účinnosti a intermodality; zdůrazňuje, že tyto snahy musí být realizovány zejména v součinnosti s politikou životního prostředí, průmyslu, veřejného zdraví a územního plánování; trvá na nutnosti rozvinout projekty mořských dálnic, aby se podpořilo využívání různých druhů dopravy a vytvořily se bezpečné, vlastní a trvalé obchodní cesty;

25. domnívá se, že zlepšování přístavní a pozemní dopravní infrastruktury může pomoci při podpoře hospodářského růstu a obchodu mezi evropskými a středomořskými zeměmi;

26. zdůrazňuje nutnost posílit spolupráci v oblasti energie a vyzývá k okamžitému sestavení plánů rozvoje, které budou podporovat diferenciaci zdrojů a energetických tras a přispějí tak rozhodujícím způsobem k zabezpečení dodávek energie v oblasti Středomoří;

27. připomíná široký potenciál obnovitelných zdrojů energie, zejména solární energie, v evropsko-středomořském regionu; podporuje rychlé a koordinované zavedení středomořského solárního programu, jehož hlavním cílem je vytvořit do roku 2020 20 GW nové kapacity výroby obnovitelné energie ve Středomoří, a průmyslových iniciativ, jako je DESERTEC, a přijetí evropsko-středomořské strategie pro energetickou účinnost; přeje si, aby projekty přednostně odpovídaly potřebám dodavatelských zemí, a v této souvislosti zdůrazňuje dopady posílení infrastruktur sítí, zejména v jižním Středomoří, postupného zavádění vzájemně závislého regionálního trhu a vytvoření nového průmyslového odvětví souvisejícího například s výrobou solárních komponentů na hospodářský rozvoj partnerských zemí;

Čtvrtek, 20. května 2010

28. vyzývá k dalšímu prosazování a podpoře iniciativy „solární energie pro mír“ v rámci Evropsko-Středomořského integračního projektu energetického trhu (MED-EMIP);
29. doporučuje, aby se země účastníci se Evropsko-Středomořského procesu zapojily do iniciativy „inteligentní města“, jež je zamýšlena ve strategickém plánu pro energetické technologie;
30. souhlasí s podporou trans-evropsko-středomořských sítí s elektřinou, plynem a ropou za účelem posílení bezpečnosti dodávek energie; zdůrazňuje, že je důležité dokončit středomořské sítě s elektřinou, a podporuje rozvoj jižního plynového koridoru; vybízí k využívání zpětného toku, pokud je to odůvodněno z hlediska bezpečnosti, nákladové efektivnosti a životaschopnosti;
31. zdůrazňuje, že klimatické cíle 20-20-20 v oblasti klimatu budou mít výrazný dopad na poptávku po plynu, což znamená, že vytvoření akčního plánu LNG pro členské země Unie pro Středomoří by zkvalitnilo různost a bezpečnost dodávek, zejména v zemích, které jsou závislé na jediném dodavateli;
32. zdůrazňuje důležitost technologického pokroku LNG a investování do přepravních kapacit a také terminálů pro zpětné zplynování; připomíná, že kromě rozvoje infrastruktur je nutností také námořní bezpečnost;
33. trvá na nezbytnosti rozvinout pevnou spolupráci v oblasti ochrany občanů Středomoří v boji proti přírodním katastrofám, zejména zemětřesením, záplavám a lesním požárům; podporuje vytvoření evropsko-středomořského institutu lesních požárů;
34. trvá na tom, že v rámci Unie pro Středomoří je třeba vytvořit nové projekty zaměřené na vzdělávání, výměnu středoškolských i vysokoškolských studentů a v oblasti výzkumu, jakožto faktorů sblížení a rozvoje národů obou břehů Středozemního moře; domnívá se, že je prioritní, aby byl za aktivní účasti občanské společnosti vytvořen skutečný evropsko-středomořský prostor vysokoškolského vzdělávání, vědy a výzkumu, a v této souvislosti:
- je potěšen vytvořením evropsko-středomořské univerzity EMUNI a vyzývá partnerské instituce, aby prohloubily svou účast na rozvoji jejích činností;
 - požaduje posílit financování programů na výměnu vysokoškolských studentů typu „Erasmus Mundus“ a lepší informovanost o stávajících výměnných programech; vyzývá zejména k tomu, aby inspirací byla zkušenost s evropským programem Averoës;
 - připomíná své přání zřídit ambiciózní evropsko-středomořský Erasmus junior, který by umožnil zintenzivnit výměny žáků mezi členskými státy Unie pro Středomoří;
 - požaduje strukturovanější spolupráci v oblasti vysokoškolského vzdělávání a výzkumu, která by podpořila vzájemné uznávání diplomů, zavedení společných diplomů a společných doktorských studií s cílem zvýšit zejména mobilitu výzkumných pracovníků, přičemž je třeba zavést opatření pro boj proti odlivu mozků;
 - přeje si, aby zvláštní pozornost byla věnována sblížení odborné přípravy, výzkumu a inovací a důraz kladen na dialog mezi univerzitami a společnostmi a na partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti výzkumu;

Čtvrtek, 20. května 2010

35. požaduje, aby na pořad jednání Unie pro Středomoří byly velmi rychle zařazeny nové projekty usnadňující kulturní výměny a vzájemné porozumění mezi společnostmi, zejména přijetím evropsko-středomořské strategie v oblasti kultury a rozvojem dialogu mezi kulturami a mezi různými náboženstvími; nabádá k zavedení projektů Stálé audiovizuální konference Středomoří (COPEAM) a zejména evropsko-středomořského televizního programu, jakož i k obnovení úspěšných iniciativ, jako je Arabský týden a EuroMedScola; vítá činnost knihovny v Alexandrii, Institutu arabského světa a Nadace Anny Lindhové, a zejména dny fóra pro mezikulturní dialog, které v březnu 2010 uspořádala tato nadace v Barceloně; žádá členské státy a orgány Unie pro Středomoří, aby vytrvaly ve své činnosti rozvíjené v rámci Aliance civilizací OSN;

36. vítá výběr kandidatury Marseille-Provence jako Evropského hlavního města kultury v roce 2013, jejíž projekt je zaměřen na evropsko-středomořský rozměr a snaží se o přiblížení národů obou břehů Středozemního moře; zdůrazňuje vysoce symbolickou kulturní kvalifikaci tohoto návrhu pro konkrétní a novátorské akce sloužící dialogu kultur Evropy a Středozemního moře;

37. podtrhuje význam zavedení průmyslových politik s cílem zlepšit vyváženost hospodaření podporou malých a středních podniků a posílením sektorů špičkových technologií; vyzývá členské země a instituce Unie pro Středomoří, aby aktivně podporovaly malé a střední podniky, se zvláštním zaměřením na účinné finanční služby a také na technickou a správní pomoc, aby byla vytvořena solidní podnikatelská základna, zejména v odvětvích, která přispívají k ekonomickému růstu v zemích Středomoří;

38. zdůrazňuje, že APEM by se mohlo stát parlamentním shromážděním Unie pro Středomoří a ručitelem jeho demokratické legitimacy, a podporuje návrh 6. plenárního zasedání APEM, které se konalo v Ammanu ve dnech 13. a 14. března 2010, na to, aby APEM bylo přejmenováno na Parlamentní shromáždění – Unie pro Středomoří;

39. připomíná své pravomoci v rozpočtovém procesu Evropské unie a trvá na tom, aby EMPA byla svěřena větší odpovědnost tím, že bude při definici hlavních činností, pravidelném sledování uskutečňovaných projektů a při provádění rozpočtu vykonávat konzultační úlohu a demokratickou kontrolu; vyzývá jednotlivé příslušné výbory APEM, aby přistoupily k pořádání pravidelných slyšení generálního tajemníka a jeho zástupců; domnívá se, že toto posílení odpovědnosti musí ovšem jít ruku v ruce se zlepšováním fungování a pracovních metod EMPA, což se týká i přidělení nezbytných lidských a finančních zdrojů a lepšího sladění činností APEM s činnostmi ostatních orgánů Unie pro Středomoří; vítá rozhodnutí přijatá v tomto smyslu na 6. plenárním zasedání Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění v Ammanu ve dnech 13. a 14. března 2010;

40. vítá nedávné vytvoření Evropsko-středomořského shromáždění zástupců regionů a měst (ARLEM) a vyzývá k zaručení řádné koordinace jeho činností s činnostmi EMPA, zejména tím, že budou pořádány společné schůze, nebo tím, že členové předsednictev obou shromáždění budou vzájemně zváni na pracovní schůze; zdůrazňuje zájmy těchto shromáždění volených zástupců obou břehů Středozemního moře, která napomohou výměně osvědčených demokratických postupů;

41. trvá na tom, aby při provádění činností a projektů Unie pro Středomoří byli pravidelně konzultováni a do těchto projektů zapojováni občanská společnost, sociální partneři a řada profesních a sociálně-profesních sítí vytvořených v rámci evropsko-středomořského partnerství; a nabádá:

- generální shromáždění hospodářské a sociální rady a podobné instituce, aby zvážily zřízení hospodářské a sociální evropsko-středomořské rady;
- k rozvoji projektů usnadňujících obchodní styky, investice a partnerství podniků na obou stranách Středozemního moře, jako je např. program Invest in Med;
- k vytvoření sítě evropsko-středomořských obchodních komor a odborových a patronátních evropsko-středomořských sdružení;

Čtvrtek, 20. května 2010

- k rozšíření organizací zastupujících malé a střední podniky skupiny průmyslové spolupráce, které mají za úkol zavést Evropsko-středomořskou chartu podniků, aby se mohla stát nástrojem umožňujícím odstranit překážky růstu a rozvoje malých a středních podniků;

42. vítá závazek potvrzený při příležitosti druhé konference evropsko-středomořských ministrů o posílení úlohy žen ve společnosti (Marrákeš, 11. a 12. listopadu 2009), na podporu rovnosti žen a mužů de jure a de facto, boje proti násilí na ženách a dodržování občanských, politických, hospodářských, sociálních a kulturních práv žen i mužů; naléhavě žádá přijetí konkrétních opatření v tomto smyslu a doporučuje přijmout projekt Unie pro Středomoří o podnikání žen a posílení jejich účasti na veřejném životě; připomíná svůj trvalý postoj, podle kterého nemůže dodržování tradic a zvyků sloužit jako záminka k porušování základních práv žen;

43. vyzývá Radu, místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku EU a Evropskou komisi a nedávno vzniklou Evropskou službu pro vnější činnost, aby usilovaly o to, aby EU při své účasti na Unii pro Středomoří vystupovala jednotně a aby do definování evropské politiky zapojily Evropský parlament;

44. vítá nedávné zapojení zemí Západního Balkánu, které jsou kandidáty na přistoupení k EU, do Unie pro Středomoří;

45. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal předsedovi Rady Evropské unie, předsedovi Evropské komise, místopředsdkyni Komise / vysoké představitelce EU, vládám a parlamentům členských států, spolupředsednictví a generálnímu tajemníkovi Unie pro Středomoří, generálnímu sekretariátu Unie pro Středomoří a vládám a parlamentům partnerských států.

Nezbytnost evropské strategie pro jižní Kavkaz

P7_TA(2010)0193

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o potřebě vypracovat strategii EU pro oblast jižního Kavkazu (2009/2216(INI))

(2011/C 161 E/20)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o jižním Kavkazu, včetně usnesení ze dne 15. listopadu 2007 o posílení evropské politiky sousedství ⁽¹⁾ a usnesení ze dne 17. ledna 2008 o účinnější politice EU pro jižní Kavkaz ⁽²⁾ a o přístupu k regionální politice v oblasti Černého moře ⁽³⁾,
- s ohledem na své nedávné usnesení ze dne 17. prosince 2009 o svobodě projevu v Ázerbájdžánu ⁽⁴⁾, ze dne 3. září 2008 o Gruzii ⁽⁵⁾, ze dne 5. června 2008 o zhoršení situace v Gruzii ⁽⁶⁾ a ze dne 13. března 2008 o Arménii ⁽⁷⁾,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o východním partnerství (KOM(2008)0823) ze dne 3. prosince 2008,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

⁽²⁾ Úř. věst. C 41 E, 19.2.2009, s. 53.

⁽³⁾ Úř. věst. C 41 E, 19.2.2009, s. 64.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2009)0120.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 295 E, 4.12.2009, s. 26.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 285 E, 26.11.2009, s. 7.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 66 E, 20.03.2009, s. 67.

Čtvrtek, 20. května 2010

- s ohledem na společné prohlášení přijaté na vrcholné schůzce Východního partnerství, která se konala v Praze dne 7. května 2009,
 - s ohledem na akční plány evropské politiky sousedství pro Arménii, Ázerbájdžán a Gruzii v listopadu 2006 a s ohledem na evropský nástroj sousedství a partnerství (ENPI), jenž je úzce spjat s prováděním akčních plánů evropské politiky sousedství,
 - s ohledem na zprávy o pokroku dosaženém v rámci evropské politiky sousedství, pokud jde o Arménii, Ázerbájdžán a Gruzii, přijaté Komisí dne 23. dubna 2009,
 - s ohledem na strategické dokumenty zemí pro období 2007–2013 a na národní orientační programy pro období 2007–2010 v rámci ENPI pro Arménii, Ázerbájdžán a Gruzii,
 - s ohledem na střednědobý přezkum programových dokumentů ENPI pro Arménii, Ázerbájdžán a Gruzii,
 - s ohledem na dohody o partnerství a spolupráci uzavřené s Arménií, Ázerbájdžánem a Gruzii v roce 1996,
 - s ohledem na příslušné monitorovací zprávy parlamentního shromáždění Rady Evropy,
 - s ohledem na zprávu mezinárodní vyšetřovací komise ke konfliktu v Gruzii zveřejněnou dne 30. září 2009 (zpráva Tagliaviniové),
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Výboru pro mezinárodní obchod (A7-0123/2010),
- A. vzhledem k tomu, že na zasedání Rady pro zahraniční věci dne 8. prosince 2009 EU znovu potvrdila svůj záměr podporovat stabilitu, spolupráci, prosperitu a řádnou správu věcí veřejných na území jižního Kavkazu, a to i prostřednictvím programů technické podpory,
- B. vzhledem k tomu, že se EU – v důsledku války v Gruzii v srpnu 2008, úspěšného zásahu EU za účelem dosáhnout dohody o příměří a v důsledku nesmírné potřeby dalšího zapojení s cílem zajistit jejich plné uplatňování – stala významným bezpečnostním činitelem v této oblasti, a sice prostřednictvím zapojení pozorovatelské mise EU, zahájením obsáhlých programů poválečné pomoci a vyšetřovací mise zaměřené na příčiny a průběh této války,
- C. vzhledem k tomu, že během roku 2009 byla posílena jednání o urovnání konfliktu v Náhorním Karabachu zprostředkované Minskou skupinou Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE),
- D. vzhledem k tomu, že osobám násilně vysídleným z konfliktních zón na jižním Kavkazu je stále upíráno právo návratu do domovů; vzhledem k tomu, že třebaže se všechny tři země začaly angažovat v programech pro místní integraci svých uprchlíků a vnitřně vysídlených osob, existuje stále řada překážek, které brání jejich úspěšné realizaci; vzhledem k tomu, že uprchlíci a vnitřně vysídlené osoby by neměly být příslušnými orgány využívány jako politické nástroje v konfliktech,
- E. vzhledem k tomu, že Arménie a Turecko podepsaly v říjnu 2009 protokoly o navázání a rozvoji diplomatických vztahů a otevření jejich společné hranice, což je slibný krok, avšak k ratifikaci dohody zatím nedošlo,

Čtvrtek, 20. května 2010

- F. vzhledem k tomu, že zamrzlé konflikty brání hospodářskému a sociálnímu rozvoji a jsou překážkou zlepšení životní úrovně oblasti jižního Kavkazu a plného rozvoje východního partnerství společné politiky sousedství; vzhledem k tomu, že mírové řešení těchto konfliktů je zásadní pro stabilitu v sousedství EU; vzhledem k tomu, že by měly být vyvinuty další snahy s cílem vymezit oblasti společného zájmu, které by mohly pomoci překonat neshody, usnadnit dialog a podpořit regionální spolupráci a možnosti rozvoje,
- G. vzhledem k tomu, že EU respektuje zásady svrchovanosti a územní celistvosti ve vztahu ke státům jižního Kavkazu,
- H. vzhledem k tomu, že východní partnerství vytváří nové příležitosti pro prohloubení bilaterálních vztahů a také zavádí multilaterální spolupráci,
- I. vzhledem k tomu, že cílem východního partnerství je urychlit reformy, sbližování právních předpisů a ekonomickou integraci a poskytnout konkrétní podporu upevnění státnosti a územní celistvosti partnerských zemí; vzhledem k tomu, že toto partnerství je založeno na zásadách podmíněnosti, diferenciaci a sdílení odpovědnosti a předpokládá uzavření nových dohod o přidružení, což bude vyžadovat souhlas Evropského parlamentu,
- J. vzhledem k tomu, že má být oficiálně vytvořeno parlamentní shromáždění pro vztahy EU s východními sousedy (EURONEST) jakožto základní vícestranný mechanismus intenzivního meziparlamentního dialogu mezi Evropským parlamentem a šesti východními partnery EU, včetně Arménie, Ázerbájdžánu a Gruzie, s cílem přiblížit tyto země EU,
- K. vzhledem k tomu, že situace na jižním Kavkazu vyžaduje stále aktivnější politiku zapojení EU v tomto regionu, a vzhledem k tomu, že vytvoření východního partnerství a vstup Lisabonské smlouvy v platnost poskytují vhodnou příležitost k navržení strategie EU vůči jižnímu Kavkazu,

1. znovu potvrzuje, že hlavním cílem EU v této oblasti je podpořit rozvoj Arménie, Ázerbájdžánu a Gruzie v úsilí o vytvoření otevřených, mírových, stabilních a demokratických států, které jsou připraveny navázat dobré sousedské vztahy a schopné učinit z jižního Kavkazu oblast vyznačující se udržitelným mírem, stabilitou a prosperitou, s cílem posílit integraci těchto zemí v evropských politikách; domnívá se, že ke splnění tohoto cíle je třeba, aby EU hrála čím dál aktivnější politickou úlohu tím, že rozvine strategii, která bude kombinací „klidné moci“ (soft power) a rázného přístupu, po dohodě se zeměmi této oblasti, doplněné oboustrannými politikami;

Bezpečnostní otázky a mírové řešení konfliktů

2. zdůrazňuje, že současný stav konfliktů v této oblasti je nepřijatelný a neudržitelný, protože skrývá trvalé nebezpečí stupňování napětí a obnovení ozbrojených bojů; domnívá se, že všechny strany by měly aktivně usilovat o stabilitu a mír; obhajuje využívání přeshraničních programů a dialogu mezi občanskými společnostmi jako nástroje pro transformaci konfliktu a pro vytvoření důvěry mezi stranami sporu; zdůrazňuje, že EU může významně přispět k dialogu a k porozumění v regionu a zajištění uplatňování příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN, včetně rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000);

3. konstatuje, že pro řízení konfliktů a jejich řešení a pro základní dialog je mimo jiné třeba uznání práv a legitimních zájmů všech příslušných stran a komunit, otevřenost k revizi vnímání minulých událostí a k dosažení společného porozumění těchto událostí, opravdová ochota překonat nenávisť a strach, připravenost vzdát se maximalistických ambicí a pomstychtivého přístupu a připravenost ke skutečným ústupkům, které by umožnily upevnění stability a prosperity;

4. zdůrazňuje význam předcházení konfliktům, a to i na základě respektování práv všech příslušníků národnostních menšin, náboženské tolerance a úsilí o posílení sociální a ekonomické soudržnosti;

Čtvrtek, 20. května 2010

5. klade důraz na odpovědnost vnějších činitelů, aby používali svou moc a vliv způsobem, který je zcela slučitelný s mezinárodním právem, včetně právních předpisů v oblasti lidských práv; je přesvědčen, že je třeba vyvíjet vyváženou spolupráci mezi vnějšími subjekty regionu, která by přispěla k mírovému vyřešení konfliktů; považuje za nepřijatelné, aby si jakékoli vnější subjekty stanovovaly podmínky pro respektování svrchovanosti a územní celistvosti států jižního Kavkazu;

Konflikt v Náhorním Karabachu

6. vítá rychlost jednání o konfliktu v Náhorním Karabachu, jehož dokladem je šest schůzek prezidentů Arménie a Ázerbájdžánu v roce 2009 v duchu Moskevské deklarace; vyzývá zúčastněné strany, aby zintenzivněly své úsilí o mírové jednání, aby k urovnání konfliktu mohlo dojít již v následujících měsících, aby prokázaly konstruktivnější přístup a přestaly upřednostňovat zachování současného stavu, který vznikl za použití síly a postrádá mezinárodní legitimitu, vytváří nejistotu a prodlužuje utrpení válkou postiženého obyvatelstva; odsuzuje myšlenku vojenského řešení a vážné důsledky již uplatňované vojenské síly a vyzývá obě strany, aby se vyvarovaly jakéhokoli dalšího porušení příměří z roku 1994;

7. vyjadřuje plnou podporu zprostředkovatelským snahám Minské skupiny OBSE, základním zásadám obsaženým v Madridském dokumentu a prohlášení spolupředsedajících zemí Minské skupiny OBSE učiněnému dne 10. července 2009 během summitu GO v Aquile; vyzývá mezinárodní společenství, aby projevilo odvahu a politickou vůli k pomoci při překonání stávajících překážek, které stojí v cestě dosažení dohody;

8. je vážně znepokojen skutečností, že *statistice* uprchlíků a vnitřně vysídlených osob, které uprchly ze svých domovů v průběhu či v důsledku války v Náhorním Karabachu, jsou jim *odpírána jejich práva, včetně práva na návrat, práva na vlastnictví a práva na osobní bezpečnost*; vyzývá všechny strany, aby jednoznačně a bezpodmínečně uznaly tato práva i potřebu jejich okamžitého uplatnění a vyřešení tohoto problému, při němž bude dodrženo mezinárodní právo; v této souvislosti požaduje stažení arménské armády ze všech okupovaných území Ázerbájdžánu a současně rozmístění mezinárodních jednotek, které budou organizovány podle Charty OSN, s cílem poskytnout v přechodném období nezbytné bezpečnostní záruky, které zajistí bezpečí obyvatelům Náhorního Karabachu a umožní vysídleným osobám vrátit se do svých domovů zabránit dalším konfliktům způsobeným bezdomovectvím; vyzývá arménské a ázerbájdžánské orgány a představitele příslušných komunit, aby projevily svůj závazek vytvořit mírové vztahy mezi etniky prostřednictvím praktické přípravy návratu vysídlených osob; domnívá se, že situace vnitřně vysídlených osob a uprchlíků by se měla řešit v souladu s mezinárodními normami, mimo jiné s ohledem na nedávné doporučení PACE č. 1877(2009) nazvané „Zapomenutí Evropané: ochrana lidských práv dlouhodobě vysídlených osob“ (*„Europe's forgotten people: protecting the human rights of long-term displaced persons“*);

9. zdůrazňuje, že pokud má být připravena cesta k trvalému míru, je zapotřebí skutečného úsilí; žádá všechny příslušné úřady, aby se vyhnuly provokativním politikám a projevům, vznětlivým prohlášením a manipulování s historií; vyzývá představitele Arménie a Ázerbájdžánu, aby jednali zodpovědně, zmírnili své projevy a připravovali půdu, aby veřejné mínění přijalo a plně pochopilo výhody všeobecného urovnání;

10. je přesvědčen, že od postoje, podle něhož Náhorní Karabach zahrnuje veškeré okupované ázerbájdžánské území obklopující Náhorní Karabach, je rychle třeba upustit; konstatuje, že přechodný status Náhorního Karabachu by mohl nabídnout řešení, než bude rozhodnuto o konečném statusu, a že by mohl vytvořit přechodný rámec mírového spoluzití a spolupráce arménských a ázerbájdžánských obyvatel regionu;

11. zdůrazňuje, že bezpečí všech je nepostradatelnou složkou jakékoli dohody; uznává důležitost vhodných opatření na zachování míru v souladu s mezinárodními normami v oblasti lidských práv, která zahrnují jak vojenská, tak civilní hlediska; vyzývá Radu, aby zvážila možnost podpořit mírový proces za použití misí společné bezpečnostní a obranné politiky, včetně vyslání velké pozorovatelské mise, která by po dosažení politické dohody mohla usnadnit vytvoření mezinárodní mírové jednotky;

Čtvrtek, 20. května 2010

Sbližování Arménie a Turecka

12. vítá protokoly o navázání a rozvíjení diplomatických vztahů mezi Arménií a Tureckem, včetně otevření společných hranic; vyzývá obě strany, aby využily této příležitosti ke zlepšení vzájemných vztahů prostřednictvím ratifikace a příslušného uplatňování bez vstupních podmínek a v přiměřené lhůtě; zdůrazňuje, že arménsko-turecké sbližení a jednání v rámci Minské skupiny OBSE jsou dva samostatné procesy, které by se měly vyvíjet podle vlastních zásad; konstatuje však, že dosažení pokroku v jednom z obou procesů může mít potenciálně velmi kladné důsledky v celém regionu;

Konflikty v Gruzii

13. znovu opakuje bezpodmínečnou podporu suverenity, územní celistvosti a neporušitelnosti mezinárodně uznaných hranic Gruzie a žádá Rusko, aby je respektovalo; vyzývá gruzínské orgány, aby nadále usilovaly o dosažení urovnání vnitřních sporů v Abcházii a Jižní Osetii, se kterými se Gruzie potýká; vítá zprávu Heidi Tagliaviniové a podporuje její hlavní zjištění a závěry; očekává, že rozsáhlý faktografický materiál uvedený v této zprávě lze využít pro účely žaloby u Mezinárodního trestního soudu i ze strany jednotlivců pro porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod; podporuje mandát pozorovatelské mise EU (EUMM) a žádá o jeho další prodloužení; vyzývá Rusko a de facto orgány odtržených oblastí Abcházie a Jižní Osetie, aby přestaly blokovat vykonávání některých částí mandátu;

14. s uspokojením konstatuje, že mezinárodní společenství téměř jednomyslně zamítá jednostranné vyhlášení nezávislosti Jižní Osetie a Abcházie; lituje skutečnosti, že Ruská federace uznala nezávislost Abcházie a Jižní Osetie, což je v rozporu s mezinárodním právem; a vyzývá všechny zúčastněné strany, aby respektovaly dohodu o příměří z roku 2008 a aby zaručily bezpečnost a volný přístup pracovníků EUMM na místě, a vyzývá Rusko, aby ctilo svůj závazek a stáhlo své jednotky na pozice, které zaujímaly před vypuknutím války v srpnu 2008; s obavami bere na vědomí dohodu mezi Ruskou federací a de facto orgány Abcházie ze dne 17. února 2010 zřídit ruskou vojenskou základnu v Abcházii bez souhlasu gruzínské vlády a konstatuje, že tato dohoda je v rozporu s dohodami o příměří z 12. srpna a 8. září 2008;

15. podtrhuje význam, jenž má ochrana bezpečnosti a práv všech lidí, kteří stále žijí v odtržených oblastech, podpora dodržování práva etnických Gruzínců na návrat za bezpečných a důstojných podmínek, zastavení nuceného vydávání pasů, zmírnění jevu *de facto* uzavřených hranic a dosažení toho, aby EU a další mezinárodní činitelé měli možnost pomoci lidem v obou oblastech; zdůrazňuje potřebu v tomto ohledu jasněji definovat krátkodobé i dlouhodobé cíle; nabádá Gruzii, aby nadále prováděla svůj akční plán pro vnitřně vysídlené osoby a aby pomáhala vnitřně vysídleným osobám na svém území;

16. zdůrazňuje potřebu řešit gruzínsko-abcházský a gruzínsko-jihoosetský rozměr konfliktu a zajistit, aby práva a obavy veškerého obyvatelstva byly zohledňovány stejně; zdůrazňuje skutečnost, že izolace Abcházie a Jižní Osetie nenapomáhá vyřešení konfliktu, a vítá skutečnost, že dne 27. ledna 2010 byla přijata státní strategie týkající se angažovanosti prostřednictvím spolupráce; nabádá gruzínské orgány, aby konzultovaly se všemi zúčastněnými stranami v otázkách přípravy akčního plánu o provádění této strategie; zdůrazňuje význam opatření na vytváření důvěry a mezilidských kontaktů obyvatel ze znepřátelených oblastí; dále nabádá EU, aby podporovala projekty zaměřené na svobodu pohybu a správní hranice mezi dotčeným obyvatelstvem;

17. považuje ženevská jednání za velmi důležitá, protože představují jediné fórum, na kterém jsou zastoupeny všechny strany konfliktu a tři hlavní mezinárodní činitelé – EU, OBSE a OSN – a úzce spolupracují na zajištění bezpečnosti a stability v regionu; vyjadřuje politování nad tím, že potenciál tohoto fóra dosud nepřinesl výrazné výsledky a že v oblasti příměří nadále dochází k incidentům, a to navzdory vítanému přijetí mechanismu pro prevenci konfliktů a reakci na ně; vyzývá zúčastněné strany, aby tento

Čtvrtek, 20. května 2010

mechanismus a jeho potenciál plně využívaly k posílení vzájemné důvěry; žádá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby vyvinula veškeré snahy a dala nový podnět k jednáním s cílem dosáhnout uspokojivé stabilizace situace a plného uplatňování dohody o příměří ze srpna 2008;

Pokrok směrem k demokratizaci, dodržování lidských práv a zásad právního státu

18. zdůrazňuje, že demokratizace, řádná veřejná správa, politický pluralismus, dodržování zásad právního státu a lidských práv a základních svobod mají zásadní význam, který bude určovat budoucí vztahy Arménie, Ázerbájdžánu a Gruzie s EU; vyzývá dotyčné země, aby v plném rozsahu prováděly akční plán evropské politiky sousedství, a Komisi, aby tyto země v jejich úsilí nadále podporovala; je znepokojen malým pokrokem, kterého v této oblasti dosáhly země jižního Kavkazu, jak vyplývá ze zprávy o pokroku za rok 2009, kterou vypracovala Komise, a z doporučení Rady Evropy; vítá zahájení dialogu o lidských právech mezi EU a Gruzii a Arménií a vyzývá Ázerbájdžán a EU, aby dokončily diskuse o podobné struktuře spolupráce;

19. zdůrazňuje význam dalšího provádění demokratických reforem a zásadní úlohu politického dialogu a spolupráce, jakožto základ pro vytvoření celonárodního konsenzu; zdůrazňuje význam posílení nezávislejších, transparentnějších a silnějších demokratických institucí včetně nezávislých soudů, posílení parlamentního dohledu nad výkonnou mocí a zajištění demokratické změny moci, podpory a posílení občanské společnosti a rozvíjení mezilidských kontaktů na podporu demokracie a právního státu; konstatuje, že navzdory přijatým závazkům je pokrok v oblasti demokracie pomalý;

20. upozorňuje na široce rozšířenou korupci v tomto regionu a vyzývá úřady, aby zpřísnily opatření v boji proti ní, neboť představuje ohrožení hospodářského růstu a sociálního i politického rozvoje dotčených zemí; větší pozornost by měla být věnována boji proti monopolům a přijímání zaměstnanců do veřejných služeb; vítá pokrok, který zaznamenala Gruzie v boji proti korupci;

21. bere na vědomí volby, které nedávno proběhly v zemích regionu; klade důraz na význam svobodných a spravedlivých voleb, jež se budou konat v souladu s mezinárodními závazky a normami, a na potřebu toho, aby tyto země vyvinuly další úsilí při přijímání a provádění reforem k dosažení těchto norem, s cílem posílit povolební kontrolní mechanismy a zajistit řádné prošetření veškerých projevů povolebního násilí a potrestání jeho viníků; zdůrazňuje, že EU hraje důležitou roli v tom smyslu, že poskytne technickou pomoc a zajistí mezinárodní a nezávislé monitorování voleb; potvrzuje stanovisko, že EU neuznává ústavní a právní rámec, na němž se zakládají volby v odtržených oblastech, a hájí politická práva vysídlených osob;

22. domnívá se, že svoboda projevu je základní právo a zásada a že úloha sdělovacích prostředků je zásadní, a zdůrazňuje, že sdělovací prostředky musí být svobodné a nezávislé; je znepokojen tím, že v zemích jižního Kavkazu *dochází k omezování svobody projevu a neexistuje pluralita sdělovacích prostředků*, a vyzývá příslušné orgány, aby obojí zajistily; vyjadřuje hluboké politování nad pokračujícím obtěžováním a zastrašováním *odborníků působících v oblasti sdělovacích prostředků* a nad útoky a mučením novinářů a špatným zacházením s nimi; domnívá se, že *samoregulační zásady* a mechanismy jsou důležitým prvkem svobody projevu, který *by profesní organizace měly posílit*;

— je znepokojen útoky na novináře v Arménii a zejména dosud trvajícím zadržováním opozičního aktivisty a novináře Nikoly Pašiniana, a to navzdory amnestii ze dne 18. června 2009, která byla pozitivně přijata;

— vyjadřuje nadále obavy nad zhoršením *mediální atmosféry* v Ázerbájdžánu; i když vítá milost prezidenta pro 99 vězňů, která byla udělena dne 25. prosince 2009, a 62 vězňů, která byla udělena dne 17. března 2010, vyjadřuje politování nad zadržením a odsouzením dvou mladých aktivistů a bloggerů - Emina Milliho a Adnana Hadžizadeho; žádá proto jejich propuštění;

Čtvrtek, 20. května 2010

- žádá gruzínské orgány, aby vyjasnily situaci ohledně vlastnictví sdělovacích prostředků a udělování licencí v oblasti sdělovacích prostředků; bere na vědomí iniciativu gruzínského parlamentu s cílem rozšířit radu pro veřejné vysílání o více zástupců opozice a občanské společnosti a očekává, že v tomto ohledu bude dosaženo výsledků;

23. je toho názoru, že svoboda shromažďování musí být zaručena, jelikož je nepostradatelná pro rozvoj svobodné, demokratické a životaschopné občanské společnosti; je znepokojen problémy, s kterými se přímo i nepřímo potýká občanská společnost při své organizaci, a pozastavuje se nad přijetím zákonů a postupů, jež by nepřímo mohly svobodu shromažďování omezovat, včetně správního obtěžování v daňových záležitostech; klade důraz na význam úlohy občanské společnosti pro demokratizaci, mírové procesy a usmíření v regionu;

24. vyzývá země v tomto regionu, aby se aktivně účastnily práce parlamentního shromáždění EURO-NEST a plně využívaly jeho potenciálu k multilaterální i bilaterální výměně názorů, stejně jako k přibližování právních předpisů normám EU a k parlamentnímu dohledu nad demokratickými reformami; v tomto ohledu konstatuje, že posílený dialog mezi poslanci zemí tohoto regionu je zásadní; doufá, že tato iniciativa by mohla vytvořit rámec pro oboustranná setkání poslanců arménského a ázerbájdžánského parlamentu k navázání parlamentního dialogu za přítomnosti poslanců Evropského parlamentu; vyzývá dále zúčastněné vnitrostátní parlamenty členských států EU a Evropský parlament, aby posílily parlamentní spolupráci s parlamenty v regionu s cílem posílit jejich postavení a kapacity tvorby politik;

Hospodářské otázky a sociální rozvoj

25. domnívá se, že rozšíření spolupráce na úrovni regionu i spolupráce s EU v rámci odvětví, jako je ekonomika, doprava, energetika a životní prostředí, je zásadní pro optimální vývoj uvedených odvětví a pro zajištění stability v regionu, avšak tato spolupráce by měla také zahrnovat budování lidského kapitálu v celé oblasti jakožto dlouhodobou investici; vítá skutečnost, že všechny tři země mají užitek ze systému všeobecných preferencí EU (GSP), a konstatuje, že všechny jsou způsobilé pro tento systém, pokud jde o udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných; bere na vědomí, že regionální spolupráce v oblasti soudnictví a policie i zřízení integrované správy hranic jsou klíčové pro další podporu mobility v regionu i směrem k EU; lituje skutečnosti, že realizaci regionálních projektů za účasti všech tří zemí nadále brání dosud nevyřešené konflikty;

26. klade důraz na vytvoření příznivého podnikatelského prostředí a rozvoj soukromého sektoru; konstatuje, že značný hospodářský růst Ázerbájdžánu je zejména založen na příjmech z ropy a zemního plynu; podporuje reformní proces, který činí tamní ekonomiku přitažlivější pro zahraniční investory; nabádá ázerbájdžánské orgány, aby zintenzívnily svá jednání o přístupu ke Světové obchodní organizaci (WTO), a žádá Komisi, aby dále podporovala Ázerbájdžán v tomto procesu; vítá dosažený pokrok v oblasti hospodářských reforem v Arménii a Gruzii; nicméně konstatuje, že hospodářský vývoj v Arménii a Gruzii je ovlivňován světovou hospodářskou krizí, a vítá rozhodnutí EU z konce roku 2009 o poskytnutí makrofinanční pomoci těmto zemím;

27. vyjadřuje znepokojení nad rychlým nárůstem vojenských a obranných výdajů v zemích jižního Kavkazu a nad hromaděním vojenské výzbroje; zdůrazňuje, že tato nemalá část rozpočtů odčerpává značný počet finančních prostředků, které nemohou být využity na řešení naléhavějších problémů, jako je snížení chudoby, sociální zabezpečení a hospodářský rozvoj; v této souvislosti vyzývá Radu a Komisi, aby zabránily tomu, že makrofinanční pomoc EU bude nepřímo financovat posilování armád v regionu;

28. bere na vědomí strategickou geopolitickou polohu jižního Kavkazu a jeho vzrůstající význam jakožto koridoru v oblasti energetiky, dopravy a komunikačních systémů, jenž spojuje oblast Kaspického moře a Střední Asie s Evropou; považuje proto za krajně důležité, aby se spolupráce EU s jižním Kavkazem stala naprostou prioritou, a to zejména v otázkách týkajících se energie; zdůrazňuje významnou úlohu těchto tří zemí pro přepravu energetických zdrojů stejně jako pro diverzifikaci energetických dodávek a energetických tras EU; v této souvislosti znovu připomíná, že Evropská unie by měla přijmout konkrétní

Čtvrtek, 20. května 2010

opatření k zajištění politické stability v regionu; vítá ochotu Ázerbájdžánu a Gruzie dále hrát aktivní úlohu v podpoře tržních dodávek energie a diverzifikace přepravy v této oblasti; důrazně dotyčným zemím a Komisi doporučuje, aby zapojily Arménii do příslušných projektů týkajících se dopravy a energie v této oblasti;

29. uznává význam této oblasti pro spolupráci s EU v oblasti energie a energetické bezpečnosti, zejména v rámci rozvoje jižního koridoru (Nabucco a White Stream); zdůrazňuje význam prohloubení partnerství EU a Ázerbájdžánu v oblasti energie a konstatuje, že zdroje energie této země mají obrovskou hodnotu a hrají v jeho hospodářském rozvoji zásadní úlohu; klade důraz na zajištění toho, aby zisky z využívání přírodních zdrojů byly rovnoměrně rozděleny a investovány do rozvoje země jako celku, což umožní předejít negativním důsledkům případného poklesu v produkci ropy; bere na vědomí posilující ázerbájdžánsko ruské partnerství, zejména v energetickém odvětví, a v této souvislosti vítá záměr Ázerbájdžánu diverzifikovat své hospodářství; zdůrazňuje význam transparentnosti energetického odvětví v tomto regionu jako podmínky pro důvěru investorů a vyjadřuje Ázerbájdžánu uznání za účast na iniciativě v oblasti transparentnosti těžebního průmyslu;

30. přikládá velký význam rozvoji nových infrastruktur a dopravních koridorů, projektů spojujících oblasti Kaspického moře s oblastmi Černého moře napříč jižním Kavkazem nebo z jižního Kavkazu, jak se rovněž uvádí ve sdělení o druhém strategickém přezkumu energetické politiky; v této souvislosti podporuje všechny iniciativy, které přispějí k navázání hlubšího dialogu mezi výrobcí a spotřebiteli a tranzitními zeměmi, v rámci něhož by probíhala výměna odbornosti týkající se regulačních systémů v oblasti energetiky a právních předpisů v oblasti zabezpečení dodávek a výměna osvědčených postupů včetně mechanismů transparentnosti a solidarity a rozvoje mechanismů včasného varování při narušení dodávek energie; je přesvědčen, že tento dialog jde ruku v ruce se sbližováním regulačních rámců, integrací trhu a nediskriminačním režimem v souvislosti s přeshraničními přepravními infrastrukturami;

31. zdůrazňuje význam podpory opatření energetické účinnosti, investic do obnovitelných zdrojů energie a zajištění toho, aby byly řešeny environmentální otázky; uznává, že je nezbytné usilovat o diverzifikaci dodávek, již lze dosáhnout pouze prostřednictvím posílené spolupráce se sousedními státy; je toho názoru, že zřízení environmentálního střediska pro oblast Kavkazu by mělo být dostatečně financováno a podporováno, aby mohlo zajišťovat důvěryhodné přeshraniční projekty; považuje za chvályhodný plán Ázerbájdžánu učinit z vývoje alternativních zdrojů energie vládní prioritu a sledování takových cílů podporuje; vítá rozhodnutí Arménie o vyřazení jaderné elektrárny Mezdamor z provozu a nabádá arménské orgány k nalezení životaschopné alternativy pro zásobování energií, jak to požaduje EU; vítá úsilí gruzínské vlády rozvíjet odvětví vodních elektráren a v této souvislosti zdůrazňuje potřebu podpory ze strany EU;

32. domnívá se, že podpora sociální soudržnosti a sociálního dialogu prostřednictvím zapojení všech sociálních partnerů, podpora rovnosti žen a mužů a práv žen, investice do vzdělání, zdravotní péče a budování lidského kapitálu a zajišťování vhodné životní úrovně jsou pro vytvoření životaschopných demokratických společností zásadní; bere s radostí na vědomí, že všechny tři země přijaly programy pro snížení chudoby, a podporuje jejich důsledné provádění;

Směřování ke strategii EU

33. vítá východní partnerství a bere na vědomí příslušné iniciativy, jež byly zahájeny na skutečných setkáních; zdůrazňuje, že v zájmu důvěryhodnosti by mělo být toto partnerství doprovázeno konkrétními projekty a odpovídajícími pobídkami; hodlá dále rozvíjet parlamentní rozměr tohoto partnerství;

34. vítá možnost, kterou poskytlo východní partnerství k prohloubení dvoustranných vztahů se zeměmi jižního Kavkazu a EU vytvořením nových smluvních vztahů ve formě dohod o přidružení; zdůrazňuje význam začlenění milníků a měřítek do nástupnických dokumentů stávajícího akčního plánu; zdůrazňuje,

Čtvrtek, 20. května 2010

že podmínkou pro zahájení jednání je mimo jiné dostatečná úroveň demokracie, právního státu a lidských práv, a vyzývá Komisi, aby v případě potřeby poskytla technickou pomoc zemím při splnění těchto podmínek; vítá zejména komplexní program na budování institucí, který nabízí východní partnerství jako inovativní nástroj zaměřený zejména na pomoc zemím při splnění těchto podmínek; znovu opakuje, že Evropský parlament má právo být ihned a v plné míře informován o všech fázích postupu vyjednávání o dohodách o přidružení, a to i z toho důvodu, že k jejich podpisu bude muset udělit svůj souhlas; očekává, že uplatňování dohod o přidružení ze strany všech zemí jižního Kavkazu urychlí proces hospodářské integrace a politické spolupráce s EU;

35. domnívá se, že akční plány evropské politiky sousedství a jejich provádění představují důležitý základ pro hodnocení dodržování závazků a pokroku v oblasti bilaterálních vztahů s EU a pro zvažování rozšíření dohod s příslušnými zeměmi; bere na vědomí odhodlání Arménie a Gruzie uplatňovat akční plány evropské politiky sousedství a vyzývá Ázerbájdžán, aby v tomto ohledu zintenzívil své úsilí; je toho názoru, že Evropský parlament by měl být do tohoto procesu zapojen; bere na vědomí rozdílnost pokroku, jehož tyto tři země při provádění příslušných akčních plánů evropské politiky sousedství dosáhly; věří, že při vyjednávání nových dohod o přidružení by měly být tyto rozdíly a rozdílné cíle zohledněny, stejně jako regionální rozměr a skutečnost, že ke všem zemím musí být přístupováno stejně;

36. je toho názoru, že by měl být výrazně posílen regionální rozměr strategie EU pro jižní Kavkaz; v této souvislosti vítá přidělení dalších finančních prostředků evropskému nástroji sousedství a partnerství v rámci východního partnerství určených na programy regionálního rozvoje a vícestranné spolupráce; vyzývá Komisi, aby vymezila soubor regionálních a přeshraničních projektů a programů pro tři země jižního Kavkazu v oblastech jako doprava, životní prostředí, kultura a občanská společnost s cílem zajistit konkrétní pobídky k prohloubení spolupráce a vytváření důvěry mezi stranami;

37. připomíná, že všechny země jižního Kavkazu jsou také součástí iniciativy Černomořská synergie, jež by na základě posílení regionální spolupráce v jistých oblastech, včetně prostřednictvím přeshraničních programů, mohla přispět k vzájemné důvěře mezi partnery; zdůrazňuje, že oblast Černého moře má pro EU velký význam, a žádá Radu a Komisi, a zejména místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby rozvinuly myšlenky a strategie pro intenzivnější spolupráci mezi všemi černomořskými zeměmi a pro posílení vazeb s Evropskou unií; v zájmu toho doporučuje vytvoření institucionalizované struktury v podobě Černomořské unie;

38. znovu potvrzuje, že postoj Ruska, Turecka a USA sehrává při urovnání konfliktu na jižním Kavkazu významnou úlohu; poukazuje na to, že cílem rozvoje východního partnerství není Rusko izolovat, ale naopak nastolit mír, stabilitu a udržitelný hospodářský pokrok pro všechny zúčastněné strany, jejichž výhody pocítí celá oblast i sousední země;

Bezpečnostní otázky a mírové řešení konfliktů

39. věří, že poskytnutí podpory při postupném řešení konfliktů je zásadní a že EU má dobrou pozici pro podpoření budování důvěry, rekonstrukce a obnovy a že má možnost pomoci zapojit dotčené komunity; v tomto ohledu je zásadní vytvořit prostor pro angažovanost civilního obyvatelstva, nejen mezi vedoucími představiteli, ale rovněž mezi občanskými organizacemi; dále se domnívá, že je velmi důležité zachovat vysokou úroveň mezinárodní pozornosti vůči všem konfliktům v této oblasti a zajistit tak jejich rychlé vyřešení; uznává, že regionální spolupráce je nezbytnou podmínkou budování důvěry a posílení bezpečnosti, v souladu s prioritami evropské politiky sousedství; vyzývá všechny strany, aby se plně zapojily do vícestranné spolupráce v rámci východního partnerství a nepodmiňovaly tuto účast konečným vyřešením konfliktů;

Čtvrtek, 20. května 2010

40. zdůrazňuje nebezpečný potenciál vedlejších efektů přetrvávajících konfliktů v regionu; v této souvislosti doporučuje vytvoření konference o bezpečnosti a spolupráci na jižním Kavkazu, které by se účastnili všechny příslušné země a relevantní regionální a globální aktéři, a to s cílem vypracovat pakt stability pro jižní Kavkaz;

41. bere na vědomí současné zapojení EU při postupném řešení konfliktů v tomto regionu a věří, že na základě vstupu Lisabonské smlouvy v platnost může EU oprávněně hrát ještě významnější úlohu; plně podporuje zvláštního zástupce EU pro jižní Kavkaz pana Petera Semnebyho; vítá práci EUMM v Gruzii a žádá, aby EU vyvinula větší úsilí s cílem přesvědčit Rusko a příslušné *de facto* orgány, aby přestaly bránit EUMM ve vstupu do Jižní Osetie a Abcházie; domnívá se, že EU má nyní příležitost podpořit řešení konfliktu v Náhorním Karabachu, a zdůrazňuje, že je důležité, aby EU této věci přispěla; proto se domnívá, že je nevyhnutelné, aby úloha EU v Minské skupině byla posílena prostřednictvím mandátu EU pro francouzského spolupředsedu Minské skupiny; žádá Komisi, aby zvážila možnost poskytnutí humanitární pomoci a podpory obyvatelstvu oblasti Náhorního Karabachu i vnitřně vysídleným osobám a uprchlíkům, kteří z této oblasti uprchli; žádá Komisi a zvláštního zástupce EU Semnebyho, aby programy pomoci a šíření informací uplatňované v Abcházii a Osetii uplatňovali i v oblasti Náhorního Karabachu;

42. vyzývá místopředsedkyni / vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby bedlivě sledovala vývoj v této oblasti a aby se aktivně zapojila do postupů řešení konfliktu; vyjadřuje uznání práci zvláštního zástupce pro jižní Kavkaz a doufá, že vysoký představitel zajistí v tomto ohledu návaznost a soudržnost; vybízí Radu, aby zvážila možnost využít nástrojů společné bezpečnostní a obranné politiky ke zvýšení své účasti při postupech budování míru a řízení konfliktů;

43. žádá Komisi, aby zvážila možnost poskytnout podstatnou finanční a technickou podporu na opatření při budování důvěry a jejím upevňování mezi skupinami obyvatelstva a aby se zúčastnila obnovy a rekonstrukce v ve všech regionech postižených konflikty, jako jsou projekty vytvářející příjmy a projekty socio-ekonomické integrace vnitřně vysídlených osob a vracejících se uprchlíků, obnova bydlení a zaměření na dialog a jeho zprostředkování, a aby nadále vytvářela a podporovala projekty občanské společnosti zaměřené na podporu usmíření a kontaktů mezi místním obyvatelstvem a jednotlivci;

Demokratizace, lidská práva a právní stát

44. podporuje financování EU na pomoc této oblasti s cílem podpořit výše uvedené zásady a postupy a je toho názoru, že tento typ pomoci EU by měl probíhat v rámci politické podmíněnosti, jako je politický dialog a reforma a pokrok v demokratizačním procesu; varuje před možností zneužívání konfliktů vládami s cílem odvrátit zájem mezinárodního společenství od domácí problematiky;

45. vyzývá Komisi a Radu k zajištění toho, aby byly dodržovány závazky zahrnuté do balíčků politické podmíněnosti, jako je konkrétní závazek gruzínské vlády poskytnout nový impuls pro demokratické reformy v rámci pomoci EU po konfliktu, na čemž se dohodla Komise s Gruzii v lednu 2009, a dále, aby o učiněném pokroku byly Evropskému parlamentu pravidelně podávány zprávy;

46. vítá práci poradní skupiny EU na vysoké úrovni pro Arménii; vítá možnost navýšení finanční pomoci v rámci východního partnerství, včetně pomoci při přípravách vyjednávání nových dohod o přidružení s EU, a vyzývá Komisi, aby prověřila možnost nabídnout konkrétně přizpůsobenou pomoc rovněž Ázerbájdžánu a Gruzii;

47. je toho názoru, že je třeba věnovat zvláštní pozornost právům menšin a zranitelných skupin, a vyzývá Arménii, Ázerbájdžán a Gruzii, aby zavedly veřejné vzdělávací programy v oblasti lidských práv, které budou podporovat hodnoty tolerance, pluralismu a rozmanitosti, včetně respektu k právům sexuálních menšin a dalších přehlížených a stigmatizovaných skupin;

Čtvrtek, 20. května 2010

48. vyjadřuje znepokojení nad odmítnutím provozovatele Eutelsat přenášet ruskojazyčný program gruzínské veřejnoprávní stanice, neboť toto odmítnutí je zřejmě politicky motivované; zdůrazňuje, že díky tomuto rozhodnutí zůstává *de facto* monopol na satelitní přenos určený ruskojazyčnému publiku v regionu společnosti Intersputnik a jejímu hlavnímu zákazníkovi, skupině Gazprom Media Group; zdůrazňuje, že je nesmírně důležité, aby v demokratické a pluralitní společnosti nebylo bráněno vysílání nezávislých sdělovacích prostředků;

49. uznává potenciální úlohu fóra občanské společnosti pro východní partnerství jakožto fóra, které posílí rozvoj skutečně občanské společnosti a posílí její upevňování ve státech dané oblasti, vyzývá Komisi k zajištění toho, aby se fóru dostalo dostatečné finanční podpory; upozorňuje na význam financování projektů občanské společnosti a úlohy, kterou v tomto regionu hrají delegace EU při výběru těchto projektů, a na důležitost, jež mohou tyto projekty vykázat při podpoře kontaktů na úrovni regionů;

Hospodářská spolupráce a sociální rozvoj

50. domnívá se, že EU by měla i nadále podporovat hospodářský rozvoj, obchod a investice v regionu a že obchodní politika je základním činitelem politické stability a hospodářského rozvoje a vede ke snižování chudoby na jižním Kavkaze; věří, že vyjednávání a uzavírání obsáhlých a komplexních dohod o volném obchodě by v tomto ohledu mohly hrát velmi důležitou roli; vyzývá Komisi, aby zvážila možné způsoby, jak pomoci zemím v regionu při jejich přípravě a umožnila jim vyjednávat a následně provádět a dodržovat závazky stanovené v budoucích dohodách o volném obchodě a provádět včas komplexní hodnocení sociálního dopadu a dopadu na životní prostředí těchto dohod; dále vyzývá země jižního Kavkazu, aby zvážily možnost vytvořit mezi sebou zónu volného obchodu;

51. zdůrazňuje význam geopolitické situace Arménie, Gruzie a Ázerbájdžánu ve vztahu k Evropské unii, Turecku jako kandidátské zemi, Rusku a Íránu; domnívá se, že obchod je jednou z klíčových složek celkové politiky EU zaměřené na podporu politické stability, dodržování lidských práv, udržitelného růstu a prosperity, a zastává názor, že regionální rozměr strategie EU pro jižní Kavkaz si žádá, aby při jednáních o obchodních dohodách byl uplatňován regionální přístup; vyzývá Komisi, aby určila společné oblasti hospodářského zájmu, jež mohou překonat rozdílnosti, usnadnit dialog a podpořit regionální spolupráci; vyzývá EU, aby se na integraci v této oblasti více podílela a intenzivněji se do ní zapojovala, vzhledem k tomu, že Společenství má nyní v obchodní politice výlučnou pravomoc;

52. vítá skutečnost, že v květnu 2008 byly dokončeny studie proveditelnosti týkající se Gruzie a Arménie, které ukazují, že obsáhlé a komplexní dohody o volném obchodu by těmto zemím a EU přinesly značné hospodářské výhody, a které tedy umožňují Komisi zahájit přípravnou fázi budoucích jednání o těchto dohodách; nabádá Gruzii, Arménii a Ázerbájdžán, aby zlepšily svůj pokrok v plnění akčních plánů evropské politiky sousedství a aby se více řídily doporučeními Komise a pokusily se především zlepšit své správní a institucionální kapacity a provést reformy právních předpisů (zejména v souvislosti s nízkou úrovní ochrany duševního vlastnictví ve všech třech těchto zemích), což je jednou z nezbytných podmínek účinného uplatňování těchto ambiciózních dohod o volném obchodu a zajištění udržitelnosti jejich přínosů; je přesvědčen, že uzavření dohod o volném obchodu Gruzii, Arménií a Ázerbájdžánem by mohlo nejen vést k hospodářskému růstu, ale mohlo by také zvýšit zahraniční investice, vytvořit nová pracovní místa a vymýtit chudobu;

53. připomíná, že energetická bezpečnost je společným problémem; naléhavě proto vyzývá EU, aby silněji podpořila energetické projekty v této oblasti v souladu s evropskými normami, včetně projektů na podporu energetické účinnosti a rozvoje alternativních zdrojů energie, zintenzívnila svou spolupráci v oblasti energie a pracovala na uskutečnění jižního energetického koridoru a aby co nejdříve dokončila plynovod Nabucco; dále vyzývá Komisi k zajištění toho, aby projekty v oblasti energetiky na jižním Kavkazu posílily vztahy mezi uvedenými třemi zeměmi a nebyly důvodem vyloučení jistých komunit; znovu potvrzuje význam iniciativy z Baku a příslušných podpůrných programů – INOGATE a TRACECA;

Čtvrtek, 20. května 2010

54. zdůrazňuje, že politická stabilita je nezbytná pro spolehlivé a nepřerušené dodávky energetických zdrojů, aby mohly být zajištěny řádné podmínky pro rozvoj infrastruktury; v tomto ohledu připomíná, že dvojí energetický koridor tvořený plynovody Baku–Tbilisi–Ceyhan a Baku–Tbilisi–Erzerum přispívá k přiblížení EU a oblasti Kaspického moře; vyzývá k obnovení stávajících dvoustranných dohod či memoranda o porozumění uzavřených s dotyčnými třemi zeměmi jižního Kavkazu v oblasti energie a k začlenění „ustanovení o zabezpečení dodávek energie“, kterým se stanoví kodex správné praxe a konkrétní opatření v případě narušení dodávek energie; domnívá se, že dodávky energie a pravidla pro přepravu by měly být součástí jednání o obsáhlých dohodách o přidružení s těmito zeměmi;

55. opakuje význam mezilidských kontaktů a programů mobility, zejména jsou-li zaměřeny na mládež, a programů partnerství s regiony EU a místními komunitami s národnostními menšinami, které se těší vysoké míře autonomie; věří, že je zapotřebí významně navýšit počet studentů, učitelů a výzkumných pracovníků, kteří se účastní programů mobility; vítá uzavření dohody o usnadnění udělování víz a o zpětném přebírání osob s Gruzii a vyzývá Radu a Komisi, aby pokračily s cílem uzavření dohody o usnadnění udělování víz a o zpětném přebírání osob s Arménií a Ázerbájdžánem;

56. opakovaně potvrzuje nutnost, aby EU vyvinula strategii pro oblast jižního Kavkazu, a to vzhledem k významu, který tento region pro EU má, i k potenciální úloze, kterou EU hraje při dalším posilování rozvoje regionu a při řešení tamních konfliktů;

*

* *

57. Pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Radě, Komisi a vládám a parlamentům Arménie, Ázerbájdžánu a Gruzie.

Náboženská svoboda v Pákistánu

P7_TA(2010)0194

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o náboženské svobodě v Pákistánu

(2011/C 161 E/21)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o lidských právech a demokracii v Pákistánu, zejména na usnesení ze dne 12. července ⁽¹⁾, 25. října ⁽²⁾ a 15. listopadu 2007 ⁽³⁾,
- s ohledem na závěry Rady o svobodě náboženského vyznání nebo přesvědčení přijaté dne 16. listopadu 2009, v nichž Rada zdůrazňuje strategický význam této svobody a boje proti náboženské netoleranci,
- s ohledem na společné prohlášení EU a Pákistánu ze dne 17. června 2009, v němž obě strany vyzdvihly význam integrované dlouhodobé strategie, směřující mj. k sociálnímu a ekonomickému rozvoji a právnímu státu, a uznaly důležitost nevojenským prostředků pro boj s terorismem,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P6_TA(2007)0351.

⁽²⁾ Úř. věst. C 263 E, 16.10.2008, s. 666.

⁽³⁾ Úř. věst. C 282 E, 6.11.2008, s. 434.

Čtvrtek, 20. května 2010

- s ohledem na to, že dne 4. června 2010 se uskuteční druhý summit EU-Pákistán,
 - s ohledem na rezoluci proti hanobení náboženství, již přijala Rada OSN pro lidská práva dne 26. března 2009 těsnou většinou hlasů a již Pákistán každý rok předkládá jménem Organizace islámské konference,
 - s ohledem na prohlášení vysoké představitelky EU Catherine Ashtonové o útocích v Pákistánu ze dne 4. dubna 2010 a o přijetí 18. změny ústavy ze dne 20. dubna 2010,
 - s ohledem na článek 18 Všeobecné deklarace lidských práv z roku 1948,
 - s ohledem na Deklaraci OSN o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založených na náboženství či víře z roku 1981,
 - s ohledem na čl. 122 odst. 5 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že v čl. 3 odst. 5 Smlouvy o Evropské unii se uvádí, že podpora demokracie a dodržování lidských práv a občanských svobod jsou základními zásadami a cíli Evropské unie a tvoří společný základ jejich vztahů se třetími zeměmi,
- B. vzhledem k tomu, že převládajícím a státním náboženstvím v Pákistánu je sunitský islám a že ke skupinám menšinových náboženství a vyznání patří křesťané, hinduisté, sikhové, šíité, ahmadíjové, buddhisté, pársové, baháisté a další,
- C. vzhledem k tomu, že Pákistán je jednou z klíčových zemí v boji proti terorismu a šíření násilného extremismu,
- D. vzhledem k tomu, že jeho vnitřní stabilita a demokratické instituce procházejí v současnosti těžkou zkouškou v podobě zvyšujícího se počtu násilných útoků extremistů, k nimž dochází téměř každý den,
- E. vzhledem k tomu, že ustavičná hrozba radikálních muslimských sil operujících na obou stranách pákistánsko-afghánské hranice ještě zvyšuje naléhavost spojeného mezinárodního úsilí na podporu a podnícení hospodářského a sociálního rozvoje v Pákistánu,
- F. vzhledem k tomu, že rovná práva pro menšiny byla součástí vize zakladatele Pákistánu Muhammada Aliho Džinnáha, který ve svém projevu, jenž přednesl před ústavodárným shromážděním v roce 1947, uvedl: „Můžete patřit k jakémukoliv náboženství, kastě nebo vyznání – to nemá nic společného s chodem státu... Vycházíme z této základní zásady, totiž že všichni jsme občané a občané jednoho státu.“,
- G. vzhledem k tomu, že kapitola o lidských právech pákistánské ústavy z roku 1973 zaručuje „svobodu hlásat náboženství a vést náboženské instituce“ (článek 20), rovnost všech občanů (článek 25) a „zákonná práva a zájmy menšin“ (článek 26),
- H. vzhledem k tomu, že článek 260 ústavy na druhé straně rozlišuje mezi muslimy a ostatními občany, čímž povoluje diskriminaci na základě náboženství,
- I. vzhledem k tomu, že ze zpráv a z průzkumů provedených nezávislými agenturami vyplývá, že menšinám v Pákistánu jsou upírány základní občanské svobody a rovné příležitosti v zaměstnání, vzdělávání a v politickém zastoupení,
- J. vzhledem k tomu, že podle odhadů je více než 85 % žen v Pákistánu vystaveno špatnému zacházení v domácnostech, a to jak fyzickému, tak psychickému; vzhledem k tomu, že násilí páchané na dívkách a ženách a zahrnující případy znásilnění, domácího násilí a vynucených sňatků představuje i nadále závažný problém, který lze částečně spojit s právem šaría,

Čtvrtek, 20. května 2010

- K. vzhledem k tomu, že Pákistán jmenoval v listopadu 2008 mluvčího pro otázky menšin a poslance pákistánského parlamentu Šahbaze Bhattiho federálním ministrem pro menšiny, čímž zároveň poprvé povýšil tuto funkci na ministerskou úroveň,
- L. vzhledem k tomu, že v období od listopadu 2008 pákistánská vláda stanovila 5 % kvótu pro zastoupení menšin na federálních pracovištích, uznala nemuslimské svátky, prohlásila 11. srpen za Národní den menšin a vyhradila místa v Senátu pro zástupce menšin,
- M. vzhledem k tomu, že prezident Asif Alí Zardáří zopakoval dne 25. prosince 2009 závazek Pákistánské lidové strany, že bude podporovat právo všech menšin na rovné zacházení,
- N. vzhledem k tomu, že závazek pákistánské vlády dodržovat svobodu náboženství je v rozporu s její aktivní úlohou v Organizaci islámské konference při prosazování rezoluce proti hanobení náboženství na půdě Organizace spojených národů,
- O. vzhledem k tomu, že právní ustanovení známá jako „blasfemické zákony“, zavedená v letech 1982 a 1986, ohrožují základní náboženská práva a práva menšin vyplývající z ústavy; vzhledem k tomu, že oddíl 295 C pákistánského trestního zákoníku ukládá trest smrti nebo doživotního vězení, dopustí-li se někdo rouhání,
- P. vzhledem k tomu, že blasfemické zákony jsou zneužívány extremistickými skupinami a lidmi, kteří si vyřizují osobní účty, a vedly k nárůstu násilí vůči členům náboženských menšin, zejména ahmadíjům, ale i vůči křesťanům, hinduistům, sikhům, šítům, buddhistům, pársům a baháistům a také občanům, kteří se odváží povznést svůj hlas, aby vyjádřili kritiku nespravedlnosti,
- Q. vzhledem k tomu, že převážná většina lidí obviněných na základě blasfemických zákonů jsou muslimové, avšak obvinění vznesená proti příslušníkům menšin mohou vyvolat nepřiměřené násilí vůči celé dotčené komunitě; vzhledem k tomu, že vlna hromadného násilí zaměřeného proti křesťanům v Godžře a Korianu, kterou v létě roku 2009 vyvolala obvinění z rouhání, za sebou zanechala osm mrtvých a nejméně sto zničených domů,
- R. vzhledem k tomu, že v roce 2009 bylo ve 25 projednávaných případech obviněno z rouhání 76 osob, přičemž 17 osob bylo obviněno podle oddílu 295 C pákistánského trestního zákoníku,
- S. vzhledem k tomu, že právníkům a aktivistům bojujícím za lidská práva v Pákistánu je často vyhrožováno smrtí a jsou vystaveni obtěžování a že tato rizika hrozí zejména právníkům, kteří hájí obžalované z rouhání, a vzhledem k tomu, že mnoho osob se musí po zbytek života skrývat navzdory tomu, že byly zproštěny obvinění,
- T. vzhledem k tomu, že pákistánský předseda vlády Gílání oznámil zřízení výboru, jehož úkolem je přezkoumat a zlepšit „zákony narušující náboženský soulad“, a ve svém prohlášení nepřímo zmínil blasfemické zákony z let 1982 a 1986; vzhledem k tomu, že žádné takové revize dosud nebyly navrženy,
- U. vzhledem k tomu, že ahmadíjští muslimové jsou v Pákistánu často diskriminováni a pronásledováni, k čemuž přispívají ustanovení oddílu 298 pákistánského trestního zákoníku, namířená proti ahmadíjům, příkladem z nedávné doby je vražda ahmadíjského profesora ve výslužbě, který byl dne 5. ledna 2010 zastřelen pěti maskovanými ozbrojenými muži,
- V. vzhledem k tomu, že ve vládě Pákistánu probíhá proces ratifikace Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Úmluvy OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z roku 1984,
1. vítá opatření v zájmu náboženských menšin, která pákistánská vláda přijala v období od listopadu 2008, k nimž patří zavedení 5 % kvóty pro zastoupení menšin na federálních pracovištích, uznání nemuslimských svátků a vyhlášení Národního dne menšin;

Čtvrtek, 20. května 2010

2. plně podporuje snahu federálního ministra pro menšiny vytvořit síť místních výborů pro harmonické soužití různých vyznání, které by podporovaly dialog a zmírňovaly náboženské napětí; vyzývá k podpoře těchto opatření v plném rozsahu na všech ostatních vládních úrovních, tedy i na státní úrovni;
3. vítá závazek předsedy vlády Pákistánu přiznat majetková práva příslušníkům menšin obývajícím chudinské čtvrti Islámábádu;
4. vítá snahu pákistánské vlády zajistit v Senátu křesla pro menšiny – včetně křesel pro zástupkyně menšin v Senátu – a doufá, že tyto závazky budou naplněny;
5. vybízí vládu Pákistánu, aby v zájmu zabránění veškerým diskriminačním praktikám přezkoumala praxi uvádět náboženské vyznání občanů ve všech nově vydávaných cestovních pasech;
6. vyjadřuje solidaritu s pákistánskou vládou v jejím boji proti terorismu a šíření násilného extremismu;
7. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že blasfemické zákony, na základě kterých může být v Pákistánu uložen trest smrti a které jsou často využívány k ospravedlnění cenzury, kriminalizace, pronásledování a někdy i vraždění příslušníků politických, rasových a náboženských menšin, umožňují zneužívání postihujících v Pákistánu osoby jakéhokoli vyznání;
8. vyzývá vládu Pákistánu, aby zásadně revidovala blasfemické zákony a jejich stávající uplatňování, mimo jiné pak oddíl 295 C trestního zákoníku, který ukládá povinný trest smrti pro kohokoli, kdo je shledán vinným z rouhání, a mezitím aby provedla změny, které navrhl federální ministr pro menšiny;
9. vyzývá vládu, aby jako první krok ke zrušení trestu smrti splnila slib z roku 2008, že změní všechny rozsudky smrti na tresty odnětí svobody;
10. připomíná opakované prohlášení Komise v odpovědi na parlamentní otázky k písemnému zodpovězení, že podrobně sleduje, jak pákistánská vláda reaguje na hromadné násilnosti, jež vyprovokovala obvinění z rouhání v Godžře a Korianu, a vyzývá Komisi, aby si vyžádala podrobnosti o tom, jaký hmatatelný pokrok byl dosažen, zejména pokud jde o postavení viníků před soud;
11. vyjadřuje zvláštní znepokojení nad pokračující diskriminací a pronásledováním ahmadíjské komunity v Pákistánu a žádá pákistánskou vládu, aby zrušila oddíl 298 pákistánského trestního zákoníku, který této komunitě velmi ztěžuje každodenní život, a aby podnikala kroky odrazující od výbušných akcí, jakou byla např. konference „Konec prorocství“ v Lahore;
12. žádá pákistánské orgány, aby plně provedly rozsudek Nejvyššího soudu Pákistánu, podle něž mají zajistit registraci všech oprávněných voličů v nových seznamech voličů, a to včetně ahmadíjských muslimů;
13. je zvláště znepokojen možným zneužitím kampaně boje proti hanobení náboženství na půdě OSN a zdůrazňuje závěry Rady ze dne 16. listopadu 2009;
14. žádá vládu Pákistánu, aby plně a bezvýhradně ratifikovala Mezinárodní pakt o občanských a politických právech z roku 1966 a Úmluvu OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z roku 1984; domnívá se, že svoboda náboženského vyznání, jak je zakotvena v paktu OSN, představuje vhodný rámec a všichni signatáři by ji měli uznávat a chránit své občany, aby mohli svou víru svobodně praktikovat;

Čtvrtek, 20. května 2010

15. žádá vládu, aby zaručila lidská práva menšin vymezená v ústavě a ve Všeobecné deklaraci lidských práv, zejména pak v jejím článku 18, který stanoví, že „každý má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženství“;
16. podporuje všechny iniciativy, jejichž cílem je podpořit dialog a vzájemný respekt mezi komunitami; vyzývá politické a církevní orgány, aby podporovaly toleranci a podnikly kroky proti nenávisti a násilnému extremismu;
17. naléhá na pákistánskou vládu, aby realizovala navrhované reformy vzdělávacího systému a aby regulovala a navštěvovala madrasy; vybízí pákistánské orgány, aby z učebnic, jež schvaluje odbor národních osnov ministerstva školství, odstranily jakoukoli propagaci nenávisti, náboženské nadřazenosti a hanobení náboženství;
18. vybízí vládu Pákistánu, aby byla nápomocna při pákistánské návštěvě zvláštní zpravodajky OSN pro svobodu náboženského vyznání a přesvědčení Asmy Džahangírové;
19. vybízí Radu a Komisi, aby v zájmu zahájení brzké reformy diskriminačních blasfemických zákonů začlenily otázku práv menšin v Pákistánu na pořad jednání nadcházejícího summitu;
20. žádá Radu, aby do svého dialogu o boji proti terorismu s Pákistánem začlenila otázku náboženské tolerance ve společnosti, neboť se jedná o věc ústředního významu pro dlouhodobý boj proti náboženskému extremismu;
21. vyzývá členské státy a Komisi, aby i nadále finančně podporovaly organizace pro lidská práva a ochránce lidských práv a aby nastínily praktická opatření, kterými podpoří rostoucí aktivity občanské společnosti v Pákistánu zaměřené proti blasfemickým zákonům a další diskriminační legislativě;
22. připomíná opakované prohlášení Komise v odpovědi na parlamentní otázky k písemnému zodpovězení, že podrobně sleduje, jak pákistánská vláda reaguje na protikřesťanské násilnosti v Godžře a Korianu, a vyzývá Komisi, aby si vyžádala podrobnosti o tom, jaký hmatatelný pokrok byl dosažen, zejména pokud jde o postavení viníků před soud;
23. vyzývá Radu a Komisi, aby naléhaly na pákistánskou vládu, aby prosazovala doložku o demokracii a lidských právech zakotvenou v dohodě o spolupráci mezi Evropskou unií a Pákistánskou islámskou republikou; vyzývá Komisi, aby předložila zprávu o provádění dohody o spolupráci a doložky o demokracii a lidských právech;
24. žádá Radu, aby podporovala vládu Pákistánu při budování ministerstva pro lidská práva a vytváření smysluplné, nezávislé a autoritativní národní komise pro lidská práva;
25. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států a vládě a parlamentu Pákistánu.
-

Čtvrtek, 20. května 2010

Thajsko

P7_TA(2010)0195

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o Thajsku

(2011/C 161 E/22)

Evropský parlament,

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,
- s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (ICCPR) z roku 1966,
- s ohledem na základní zásady Organizace spojených národů pro užití síly a střelných zbraní úředními osobami prosazujícími zákon z roku 1990,
- s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Catherine Ashtonové ze dnů 8. a 13. dubna 2010 o politické situaci v Thajsku,
- s ohledem na prohlášení generálního tajemníka sdružení ASEAN ze dne 12. dubna 2010 o situaci v Thajsku,
- s ohledem na čl. 122 odst. 5 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že v Thajsku došlo u násilným srážkám mezi demonstranty z řad tzv. „rudých košil“ a vládou a armádou, podporovanými hnutími tzv. „žlutých košil“, které si dosud vyžádalo životy více než 60 osob a přes 1 700 zraněných,
- B. vzhledem k tomu, že byl vyhlášen ve více než 20 provinciích po celé zemi výjimečný stav,
- C. vzhledem k tomu, že dne 10. dubna 2010 došlo v Bankoku k výbuchu násilí mezi demonstranty a bezpečnostními silami,
- D. vzhledem k tomu, že dne 3. května 2010 předseda vlády Apchisit Vedžadžíva představil harmonogram pětibodového plánu, který by měl vést k všeobecným volbám dne 14. listopadu 2010,
- E. vzhledem k tomu, že od 13. května 2010 došlo k novému rozšíření násilí v Bankoku mezi militantními demonstranty a bezpečnostními silami,
- F. vzhledem k tomu, že výjimečný stav vyhlášený thajskou vládou vedl k cenzuře televizního satelitního vysílání, několika rozhlasových a televizních stanic a internetových stránek; vzhledem k tomu, že Evropská unie je hluboce znepokojena ohrožením svobody sdělovacích prostředků, a znovu potvrdila, že svoboda projevu je základním právem zakotveným ve Všeobecné deklaraci lidských práv,
- G. vzhledem k tomu, že při armádní operaci zahájené dne 19. května 2010 na zúžení bezpečnostního koridoru kolem hlavních táborů demonstrantů zahynulo několik osob, včetně italského novináře, a desítky lidí byly zraněny,
- H. vzhledem k tomu, že generální tajemník Organizace spojených národů Pan Ki-mun vyjádřil znepokojení nad probíhajícím násilím a vyzval demonstranty i thajské orgány, aby učinili vše, co je v jejich silách, k zamezení dalšího násilí a ztrát na životech; vzhledem k tomu, že Vietnam předsedající sdružení ASEAN vyjádřil nad zhoršováním situace v Thajsku své znepokojení a vyzval všechny strany konfliktu, aby se zdržely násilí a usilovaly o usmíření,

Čtvrtek, 20. května 2010

1. vyjadřuje hluboké znepokojení nad násilnými střety mezi demonstranty a bezpečnostními silami v Thajsku, které ohrožují demokracii v této zemi, a vyjadřuje solidaritu thajskému lidu a všem rodinám, které v uplynulých týdnech ztratily své blízké;
2. připomíná, že v základních zásadách OSN pro užití síly a střelných zbraní úředními osobami prosazujícími zákon se stanoví, že tyto orgány musí využít vždy, když to je možné, všech nenásilných prostředků předtím, než se uchýlí k použití síly a střelných zbraní, a že pokud je zákonné použití síly a střelných zbraní nevyhnutelné, musí je využívat pouze omezeně a jednat přiměřeně vzhledem k závažnosti porušení práva;
3. vyzývá všechny zúčastněné strany k maximální zdrženlivosti a aby se přestaly uchýlovat k politickému násilí;
4. vítá rozhodnutí thajské vlády zřídit komisi zahrnující soudní znalce a zástupce akademických institucí na vyšetření úmrtí při incidentech dne 10. dubna 2010 a vyzývá vládu, aby tato vyšetřování rozšířila na případy nedávných úmrtí; podporuje iniciativu ministerstva pro sociální rozvoj a bezpečnost osob otevřít středisko pomoci zraněným a příbuzným obětí usmrčených ve srážkách mezi státními orgány a příznivci Sjednocené fronty demokracie proti diktatuře;
5. vítá plán, který představil předseda vlády Apchisit Vedžadžíva dne 3. května 2010;
6. vyzývá thajskou vládu k zajištění toho, aby vyhlášení výjimečného stavu nevedlo k nepřiměřeným omezením základních práv a osobních svobod; vyzývá thajskou vládu, aby ukončila cenzuru a omezování práva svobody projevu;
7. naléhavě vyzývá zúčastněné strany, aby zahájily okamžitě konstruktivní dialog s cílem dosáhnout rychlého urovnání konfliktu na základě jednání a vyřešit současnou krizi mírovými a demokratickými prostředky;
8. vítá iniciativu Národního výboru pro lidská práva na svolání poradní schůze za účasti intelektuálů, zástupů společenských hnutí, náboženských představitelů a čtyř bývalých předsedů vlády, Ananda Panyarachuna, Banharna Silapa-achy, Chavalita Yongchaiyudha a Chuana Leekpaie, na níž by mělo být nalezeno a navrženo řešení současné krize;
9. zdůrazňuje své odhodlání podpořit demokracii v Thajsku, s ohledem na vynikající vztahy mezi EU a Thajskem a úlohou Thajska jako zdroje prosperity a stability v tomto regionu;
10. naléhavě vyzývá mezinárodní společenství, aby vyvinulo veškeré úsilí na zastavení násilí; naléhavě vyzývá místopředsedkyni Komise a vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby úzce monitorovala politickou situaci a koordinovala své kroky se sdružením ASEAN s cílem podpořit dialog a upevnit demokracii v Thajsku;
11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, členským státům, místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, thajské vládě, generálnímu tajemníkovi sdružení ASEAN a generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

Čtvrtek, 20. května 2010

Barma

P7_TA(2010)0196

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o situaci v Barmě / Myanmaru

(2011/C 161 E/23)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o Barmě / Myanmaru,
- s ohledem na články 18 až 21 Všeobecné deklarace lidských práv z roku 1948,
- s ohledem na článek 25 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech z roku 1966,
- s ohledem na prohlášení zvláštního zpravodaje OSN Tómasa Ojeje Quintany, které učinil dne 5. května 2010,
- s ohledem na závěry o Barmě / Myanmaru, které přijala Rada ve složení pro zahraniční záležitosti na svém 3009. zasedání, jež se konalo v Lucemburku dne 26. dubna 2010,
- s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Catherine Ashtonové o zamítnutí odvolání Aun Schan Su Ťij Nejvyšším soudem Barmy / Myanmaru dne 1. března 2010,
- s ohledem na prohlášení předsedy vydané na 16. vrcholné schůzce ASEAN, která se konala v Hanoji dne 9. dubna 2010,
- s ohledem na závěry Evropské rady – prohlášení o Barmě / Myanmaru ze dne 19. června 2009,
- s ohledem na závěry o Barmě / Myanmaru, které přijala Rada ve složení pro obecné záležitosti na svém 2938. zasedání, které se konalo v Lucemburku dne 27. dubna 2009,
- s ohledem na prohlášení předsednictví EU ze dne 23. února 2009, které vyzývá k všestrannému dialogu mezi vládními orgány a demokratickými silami v Barmě / Myanmaru,
- s ohledem na zprávu generálního tajemníka OSN o situaci v oblasti lidských práv v Barmě / Myanmaru ze dne 28. srpna 2009,
- s ohledem na rezoluci Rady OSN pro lidská práva o situaci v oblasti lidských práv v Barmě / Myanmaru ze dne 26. března 2010,
- s ohledem na prohlášení předsednictví jménem Evropské unie ze dne 14. května 2009 o zatčení Do Aun Schan Su Ťij,
- s ohledem na čl. 122 odst. 5 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že barmské orgány vyhlásily na rok 2010 konání celostátních voleb, což je poprvé od roku 1990,

Čtvrtek, 20. května 2010

- B. vzhledem k tomu, že pět zákonů o volbách a čtyři výnosy ve své zveřejněné podobě porušují veškeré demokratické principy a neumožňují konání svobodných voleb zejména tím, že z voleb vylučují 2 200 známých barmských politických vězňů; vzhledem k tomu, že členům náboženských řádů v Barmě / Myanmaru, včetně odhadovaného počtu 400 000 buddhistických mnichů, je výslovně zakázáno účastnit se voleb, což poukazuje na neustálou diskriminaci ze strany vojenské junty na základě náboženství nebo statusu,
- C. vzhledem k tomu, že tyto zákony porušují základní zásady svobody vyznání a právo na shromažďování; vzhledem k tomu, že barmské sdělovací prostředky v zahraničí, které představují hlavní zdroj zpráv pro barmské obyvatelstvo, mají stále zakázáno provozovat činnost na území Barmy / Myanmaru,
- D. vzhledem k tomu, že tyto zákony jsou založeny na ústavě z roku 2010, která zaručuje beztrestnost za zločiny, jichž se dopustil současný režim, a obsahuje ustanovení o úplném pozastavení platnosti základních práv v průběhu výjimečného stavu na neomezenou dobu; vzhledem k tomu, že nová ústava Barmy / Myanmaru je vypracována tak, aby zachovala diktaturu pod zdáním civilního státu, a neposkytuje žádná lidská práva ani nenabízí možnost skutečné změny,
- E. vzhledem k tomu, že jakýkoli výraz nesouhlasných politických názorů je systematicky a brutálně potlačován (např. na základě svévolného zatýkání, nespravedlivých soudních řízení, věznění, mučení a poprav bez soudního procesu),
- F. vzhledem k tomu, že volby nelze považovat za svobodné a spravedlivé, pokud se jich neúčastní opozice,
- G. vzhledem k tomu, že s ohledem na podmínky spojené s účastí ve volbách vyhlášených na rok 2010 se Národní liga pro demokracii (NLD), jasný vítěz posledních demokratických voleb, rozhodla tyto volby bojkotovat; vzhledem k tomu, že Národní liga pro demokracii byla poté, co se nezaregistrovala k volbám, zákonem ze dne 6. května 2010 zakázána,
- H. vzhledem k prohlášení vydanému na 16. vrcholné schůzce sdružení ASEAN, v němž se zdůrazňuje význam usmíření a konání svobodných, pravidelných všeobecných voleb přístupných pro všechny,
- I. vzhledem k tomu, že zvláštní zpravodaj OSN pro Barmu / Myanmar odsoudil případy „hrubého a systematického“ porušování lidských práv, jichž se dopouští barmské / myanmarské diktátorské vedení, prohlásil, že tyto případy představují „státní politiku zahrnující výkonné, vojenské a soudní orgány na všech úrovních“, a vyzval k vytvoření vyšetřovací komise OSN, která by se zabývala válečnými zločiny a zločiny proti lidskosti, jichž se barmské / myanmarské vedení dopouští,
- J. vzhledem k tomu, že barmská / myanmarská vláda i přes opakované žádosti v průběhu několika měsíců neustále odmítá vydat zvláštnímu vyslanci OSN pro Barmu povolení k návštěvě země a zapojit se do dialogu,
- K. vzhledem k tomu, že barmská / myanmarská vláda od roku 2003 odmítá veškeré návrhy OSN a mezinárodního společenství týkající se přehodnocení svého „plánu dosažení demokracie“ v sedmi etapách,
- L. vzhledem k tomu, že v současné době se ví o 2 200 politických vězních, kteří jsou zadržováni za účast v mírových aktivitách v Barmě / Myanmaru, a vzhledem k tomu, že více než 140 vězňům je úmyslně odírána lékařská péče, včetně studentského vedoucího organizace Generace 88 Ko Mya Aye, který trpí životu nebezpečným onemocněním srdce,
- M. vzhledem k tomu, že vojenské jednotky se proti civilistům v oblastech etnických konfliktů i nadále dopouštějí porušování lidských práv, včetně poprav bez soudního procesu, nucených prací a sexuálního násilí,
- N. vzhledem k tomu, že ve východní Barmě / Myanmaru neustále dochází k útokům proti menšinovým skupinám civilistů, což vede k tomu, že stovky tisíc lidí opouštějí své domovy, z nichž mnohým lze dopravit pomoc pouze přes hranice ze sousedních zemí, jelikož diktátorské vedení omezuje poskytování humanitární pomoci,

Čtvrtek, 20. května 2010

- O. vzhledem k tomu, že vedoucí opoziční Národní ligy pro demokracii Aun Schan Su Ťij je od roku 2003 držena v domácím vězení; vzhledem k tomu, že dne 14. května 2009 ji vládní orgány zatkly a obvinily z porušování podmínek domácího vězení na základě toho, že Američanovi Johnu Yattawovi povolila návštěvu u sebe; vzhledem k tomu, že dne 11. srpna 2009 trestní soud ve věznici Insein v Rangúnu odsoudil Aun Schan Su Ťij ke třem letům odnětí svobody za porušení domácího vězení, přičemž tento trest byl posléze snížen na 18. měsíců domácího vězení; vzhledem k tomu, že dne 1. března 2010 Nejvyšší soud Barmy / Myanmaru zamítl odvolání Aun Schan Su Ťij proti nespravedlivému trestu, který jí byl udělen v roce 2009,
- P. vzhledem k tomu, že EU byla a je významným dárce pro tuto zemi a je připravena svou pomoc obyvatelům Barmy/Myanmaru navýšit, a přispět tak ke zlepšení jejich sociálních a ekonomických podmínek,
- Q. vzhledem k tomu, že organizace ECHO omezila finanční prostředky pro uprchlíky na thajsko-barmských hranicích, a to i přesto, že počet uprchlíků zůstává nezměněn, a ukončila financování internátních škol v uprchlických táborech,
- R. vzhledem k tomu, že Rada bezpečnosti OSN, Valné shromáždění OSN, Rada OSN pro lidská práva, Evropská unie a řada vlád prohlásily, že řešením barmských problémů je skutečný tripartitní dialog mezi Aun Schan Su Ťij a Národní ligou pro demokracii, skutečnými zástupci etnických skupin a vládou Barmy / Myanmaru, a vzhledem k tomu, že barmská / myanmarská vláda neustále odmítá se tohoto dialogu účastnit,
1. znovu opakuje své neochvějné odhodlání podporovat lid Barmy / Myanmaru;
 2. odsuzuje, že se volby mají konat za zcela nedemokratických podmínek a na základě pravidel, které vylučují hlavní demokratickou opoziční stranu z voleb a zbavují stovky tisíc barmských občanů práva volit a být volen se zjevným úmyslem zabránit veškeré opozici v zemi účastnit se voleb;
 3. lituje, že podle nové ústavy získají vojenské kruhy minimálně 25 % křesel v parlamentu a budou mít moc pozastavit platnost občanských svobod a působnost zákonodárného orgánu, kdykoli to uznají v zájmu bezpečnosti státu za vhodné;
 4. naléhavě žádá vládu Barmy / Myanmaru, aby neodkladně přijala kroky nutné k zajištění svobodného, spravedlivého a transparentního volebního procesu, včetně účasti všech voličů, všech politických stran a všech dalších významných zainteresovaných stran ve volbách, a souhlasila s přítomností mezinárodních pozorovatelů; vyzývá ke zrušení volebního zákona zveřejněného v březnu 2010, který znemožňuje konání svobodných a transparentních voleb;
 5. vyzývá vládní orgány Barmy / Myanmaru, aby vyslyšely výzvy mezinárodního společenství a umožnily Aun Schan Su Ťij a všem dalším vězňům svědomí účastnit se politického dění;
 6. naléhavě žádá mezinárodní společenství, aby se všemožně vynasnažilo zajistit konání svobodných a demokratických voleb;
 7. naléhá na vládu Barmy / Myanmaru, aby zrušila omezení týkající se svobody shromažďování, sdružování, pohybu a vyznání, a to i pro nezávislé sdělovací prostředky, částečně tím, že bez omezení zpřístupní internet a služby mobilních telefonních operátorů a ukončí používání cenzury;
 8. důrazně odsuzuje neustálé systematické porušování lidských práv, základních svobod a základních demokratických práv barmského / myanmarského lidu; vyzývá vládní orgány Barmy / Myanmaru, aby ukončily porušování mezinárodních lidských práv a humanitárního práva;
 9. naléhavě žádá vládu Barmy / Myanmaru, aby neprodleně a bezpodmínečně propustila všechny vězně svědomí a navrátila jim veškerá politická práva a aby se zdržela dalšího politicky motivovaného zatýkání;

Čtvrtek, 20. května 2010

10. vyzývá vysokou představitelku a členské státy, aby veřejně vyjádřily svou podporu doporučení zvláštního zpravodaje OSN pro Barmu / Myanmar týkajícímu se vytvoření vyšetřovací komise OSN, která by se zabývala válečnými zločiny a zločiny proti lidskosti v Barmě / Myanmaru, a zařadily tento požadavek do návrhu rezoluce, která se má projednávat na Valném shromáždění OSN v roce 2010;
11. zdůrazňuje, že politické a sociálně ekonomické problémy, s nimiž se Barma / Myanmar potýká, lze vyřešit pouze na základě skutečného dialogu se všemi zúčastněnými stranami, včetně etnických skupin a opozice;
12. znovu opakuje, že skutečný proces dialogu a celostátního usmíření je pro přechod k demokracii naprosto zásadní; vyzývá barmskou / myanmarskou vládu, aby neprodleně zahájila skutečný dialog se všemi stranami a etnickými skupinami; vítá v této souvislosti snahy generálního tajemníka OSN a jeho zvláštního zpravodaje pro Barmu / Myanmar o zprostředkování těchto rozhovorů;
13. naléhavě vyzývá vládu Číny, Indie a Ruska, aby využily svého značného ekonomického a politického vlivu na barmské orgány k docílení podstatného zlepšení situace v Barmě / Myanmaru a přestaly do této země dodávat zbraně a další strategické prostředky; vyzývá vlády zemí ASEAN a Číny, které mají s Barmou / Myanmarem „nadstandardní vztahy“, aby se všemožně vynasnažily zejména o zvrácení politiky Barmy zaměřené na etnické čistky Rohingyů, které vedou k útěku stovek tisíc lidí za hranice s Bangladéšem a zvyšují utrpení extrémně chudých obyvatel v oblasti Cox's Bazaar;
14. vyjadřuje silnou podporu další práci zvláštního vyslance EU a vyzývá vládní orgány Barmy / Myanmaru, aby s ním plně spolupracovaly;
15. vítá rozhodnutí Rady prodloužit platnost restriktivních opatření uvedených v současném rozhodnutí EU o další rok a zdůrazňuje, že je vzhledem k vývoji situace v dané zemi připraven přehodnotit, upravit a zpřísnit již přijatá opatření;
16. vyzývá Komisi, aby zrušila škrtky ve financování uprchlíků na thajsko-barmské hranici a okamžitě zahájila financování přeshraniční pomoci, zejména lékařské pomoci;
17. opakuje svou výzvu vyřešit problém rohingyjských uprchlíků v Bangladéši; naléhavě vyzývá bangladéšskou vládu, aby umožnila jejich oficiální registraci coby uprchlíků, a barmské / myanmarské vládní orgány, aby ukončily veškeré pronásledování Rohingyů a plně respektovaly jejich základní práva náboženské a etnické menšiny;
18. vítá podporu celosvětového zbrojního embarga ze strany Evropské unie a žádá evropské vlády a Komisi, aby začaly aktivně pracovat na dosažení globálního konsenzu týkajícího se tohoto zákazu;
19. podporuje zprostředkovatelskou misi generálního tajemníka OSN a vítá jeho neutuchající snahu tento problém vyřešit;
20. pověřuje své delegace pro vztahy se sdružením ASEAN, Čínou, Ruskem, Spojenými státy, Indií, zeměmi východní Asie a Japonskem, aby otázku Barmy / Myanmaru zařadily na pořad jednání se svými protějšky a diskusními partnery ve zmíněných zemích;
21. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, zvláštnímu vyslanci EU pro Barmu, barmské Státní radě pro mír a rozvoj, vládám ASEAN a členským státům ASEM, sekretariátu ASEM, meziparlamentnímu uskupení ASEAN zabývajícím se Myanmarem, paní Do Aun Schan Su Ťij, generálnímu tajemníkovi OSN, vysoké komisařce OSN pro lidská práva a zvláštnímu zpravodaji OSN pro Barmu / Myanmar.

Úterý, 18. května 2010

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÝ PARLAMENT

Zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu *II**

P7_TA(2010)0158

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (16626/2/2009 – C7-0049/2010 – 2009/0027(COD))

(2011/C 161 E/24)

(Řádný legislativní postup: druhé čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na postoj Rady v prvním čtení (16626/2/2009 – C7-0049/2010),
 - s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (KOM(2009)0066),
 - s ohledem na čl. 251 odst. 2, čl. 63 odst. 1 body 1 a 2 a článek 66 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0071/2009),
 - s ohledem na svůj postoj v prvním čtení ⁽¹⁾,
 - s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 7, článek 74 a čl. 78 odst. 1 a 2 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na článek 72 jednacího řádu,
 - s ohledem na doporučení pro druhé čtení předložené Výborem pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0118/2010),
1. schvaluje postoj Rady;
 2. konstatuje, že akt je přijat v souladu s příslušným postojem;
 3. pověřuje svého předsedu, aby v souladu s čl. 297 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie společně s předsedou Rady akt podepsal;

⁽¹⁾ Texty přijaté dne 7.5.2009, P6_TA(2009)0379.

Úterý, 18. května 2010

4. pověřuje generálního tajemníka, aby akt podepsal poté, co ověří, že všechny postupy byly řádně ukončeny, a aby společně s generálním tajemníkem Rady zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;
5. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

Energetická náročnost budov (přepracované znění) *II**

P7_TA(2010)0159

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické náročnosti budov (přepracované znění) (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD))

(2011/C 161 E/25)

(Řádný legislativní postup: druhé čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na postoj Rady v prvním čtení (05386/3/2010 – C7-0095/2010),
- s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (KOM(2008)0780),
- s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 175 odst. 1 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0413/2008),
- s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
- s ohledem na čl. 294 odst. 7 a čl. 194 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na svůj postoj v prvním čtení ⁽¹⁾,
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 14. května 2009 ⁽²⁾,
- s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 21. dubna 2009 ⁽³⁾,
- s ohledem na článek 72 jednacího řádu,
- s ohledem na doporučení pro druhé čtení předložené Výborem pro průmysl, výzkum a energetiku (A7-0124/2010),

1. schvaluje postoj Rady;

⁽¹⁾ Přijaté texty, 23.4.2009, P6_TA(2009)0278.

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 17.11.2009, s. 75.

⁽³⁾ Úř. věst. C 200, 25.8.2009, s. 41.

Úterý, 18. května 2010

2. schvaluje společné prohlášení Parlamentu, Rady a Komise připojené k tomuto usnesení;
3. bere na vědomí prohlášení Komise připojená k tomuto usnesení;
4. konstatuje, že akt je přijat v souladu s postojem Rady;
5. pověřuje svého předsedu, aby společně s předsedou Rady akt podepsal v souladu s čl. 297 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie;
6. pověřuje generálního tajemníka, aby akt podepsal poté, co bude ověřeno, že všechny postupy byly řádně ukončeny, a aby společně s generálním tajemníkem Rady zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;
7. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

PŘÍLOHA

Prohlášení

ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (přepřpracované znění)

Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komisek článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie

„Evropský parlament, Rada a Komise prohlašují, že ustanoveními směrnice 2010/31/EU nejsou dotčeny budoucí postoje těchto orgánů, pokud jde o provádění článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo jednotlivých legislativních aktů obsahujících tato ustanovení.“

Prohlášení Komise o období institucionálních prázdnin

„Evropská komise bere na vědomí, že Evropský parlament a Rada mají za to, že s výjimkou případů, kdy se legislativním aktem stanoví postup pro naléhavé případy, by oznamování aktů v přenesené pravomoci mělo zohledňovat období prázdnin daných orgánů (zimní, letní a období voleb do evropských orgánů) s cílem zajistit, aby Evropský parlament a Rada mohly uplatnit svá práva ve lhůtách stanovených v příslušných legislativních aktech, a je připravena jednat odpovídajícím způsobem.“

Prohlášení Komise o financování energetické účinnosti budov

„Komise zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou nástroje financování hrají při úspěšné přeměně evropského stavebního odvětví na energeticky účinný a nízkouhlíkový sektor. Komise bude nadále členské státy podporovat v tom, aby široce využívaly dostupné finanční prostředky v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj (na zvyšování energetické účinnosti a využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví bytové výstavby je možné v současné době kromě neomezené finanční podpory dostupné pro udržitelné zdroje energie v případě veřejných a obchodních/průmyslových budov využít až 4 % celkové výše vnitrostátních prostředků v rámci Evropského fondu pro regionální rozvoj, což představuje částku 8 miliard EUR) a aby lépe využívaly všech dostupných finančních prostředků a fondů, které mohou sloužit jako pobídka v oblasti investic do energetické účinnosti.“

Komise navíc přezkoumá možnost dalšího rozvoje všech stávajících iniciativ, jako je například Iniciativa pro inteligentní města (SET-Plan KOM (2009)0519) nebo využívání rozpočtových prostředků v rámci programu Inteligentní energie – Evropa II, a to například za účelem výměny poznatků a technické pomoci při zřizování vnitrostátních revolvingových fondů.

Kromě toho Komise připraví přehled a analýzu mechanismů financování, které se v současné době používají v členských státech, přičemž jejich závěry zohlední při snaze šířit osvědčené postupy v celé EU.

V návaznosti na analýzu uvedenou v čl. 10 odst. 5 směrnice 2010/31/EU Komise rovněž zváží další možný vývoj finančních pobídek (mimo jiné s ohledem na nástroje Unie uvedené za tímto účelem v čl. 10 odst. 5 písm. a) a jejich optimální využití v oblasti investic do zvyšování energetické účinnosti budov.“

Úterý, 18. května 2010

Evropský uprchlický fond na období 2008 až 2013 (změna rozhodnutí Rady č. 573/2007/ES) *I**

P7_TA(2010)0160

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ a o zrušení rozhodnutí Rady 2004/904/ES (KOM(2009)0456 – C7-0123/2009 – 2009/0127(COD))

(2011/C 161 E/26)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (KOM(2009)0456),
 - s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 63 odst. 2 písm. b) Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C7-0123/2009),
 - s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 3, čl. 78 odst. 2 a článek 80 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na článek 55 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0125/2010),
1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;
 2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
 3. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

Úterý, 18. května 2010

P7_TC1-COD(2009)0127

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 18. května 2010 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. .../2010/EU, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 78 odst. 2 a čl. 80 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vzhledem k vytvoření společného programu EU pro znovuušídlování, jehož cílem je zvýšit dopad úsilí Unie v oblasti znovuušídlování při poskytování ochrany uprchlíkům a dosáhnout co největšího strategického dopadu znovuušídlování díky lepšímu zaměření na ty osoby, které znovuušídlení potřebují nejvíce, je třeba v oblasti znovuušídlování na úrovni Unie pravidelně formulovat společné priority.
- (2) ***Za účelem splnění cílů rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES ⁽²⁾ by Komise měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, které stanoví společné roční priority Unie, pokud jde o konkrétní zeměpisné regiony a státní příslušnost a o konkrétní kategorie uprchlíků, kteří mají být znovuušídleni. Zejména je důležité, aby Komise vedla během přípravné fáze vhodné konzultace, včetně konzultací s odborníky.***
- (3) Při zohlednění potřeb v oblasti znovuušídlování stanovených rozhodnutím Komise o společných ročních prioritách **Unie** v této oblasti je rovněž nutné poskytnout dodatečnou finanční podporu na znovuušídlování osob, pokud jde o ■ zeměpisné regiony a státní příslušnost a o konkrétní kategorie uprchlíků, kteří mají být znovuušídleni, je-li znovuušídlení označeno za nejvhodnější řešení jejich konkrétních potřeb.
- (4) V této souvislosti je vhodné přizpůsobit harmonogram týkající se lhůty pro poskytnutí údajů potřebných pro výpočet ročních částek, jež budou členskými státy přiděleny, dále lhůty, ve kterých členské státy předloží Komisi své roční programy, a lhůty pro přijetí rozhodnutí Komise o financování.
- (5) ***Za účelem zapojení více členských států do aktivit spojených se znovuušídlováním je nutné, aby získaly dodatečnou finanční podporu ty členské státy, které se programu znovuušídlení účastní poprvé.***
- (6) Rovněž je třeba stanovit pravidla způsobilosti výdajů na dodatečnou finanční podporu na znovuušídlování,

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010.

⁽²⁾ Úř. věst. L 144, 6.6.2007, s. 1.

Úterý, 18. května 2010

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí č. 573/2007/ES se mění takto:

1. Článek 13 se mění takto:

- a) odstavec 5 se označuje jako odstavec 3;
- b) odstavec 3 se označuje jako odstavec 4 a nahrazuje se tímto:

„4. Členské státy obdrží pevnou částku 4 000 EUR za každou osobu, která **byla znovuusídlena v souladu se** společnými ročními prioritami Unie, **jež mají být stanoveny** v souladu s **odstavci 6 a 7**, pokud jde o zeměpisné regiony a státní příslušnost ■.

Za společné roční priority Unie jsou v souladu s odstavci 6 a 7 považovány tyto kategorie zranitelných skupin uprchlíků, a to nezávisle na ročních prioritách týkajících se zeměpisných regionů a státní příslušnosti:

- **ohrožené děti a ženy, zejména ty, jimž hrozí psychické, fyzické nebo sexuální násilí či zneužívání,**
- **nezletilé osoby bez doprovodu, pokud je znovuusídlení v jejich nejlepším zájmu, v souladu s Listinou základních práv Evropské unie a s Úmluvou OSN o právech dítěte,**
- **osoby, jejichž vážný zdravotní stav vyžaduje zvláštní léčbu, zejména pokud jde o nemoc, která může být léčena pouze po znovuusídlení,**
- **osoby, které byly vystaveny násilí a mučení,**
- **osoby, jež je třeba mimořádně či bezodkladně znovuusídlit z právních důvodů a kvůli ochraně“;**

(c) **vkládá se nový odstavec, který zní:**

„4a. U členských států, které se o poskytnutí finančních prostředků podle tohoto článku uchází poprvé, činí výše pevné částky za každou znovuusídlenou osobu 6 000 EUR v prvním kalendářním roce a 5 000 EUR v druhém kalendářním roce. V dalších letech bude výše pevné částky za každou znovuusídlenou osobu činit 4 000 EUR. Dodatečné prostředky, jež nově zapojené členské státy obdrží v průběhu prvních dvou let, budou vynaloženy na rozvoj udržitelného programu pro znovuusídlování.“;

d) odstavec 4 se označuje jako odstavec 5 a nahrazuje se tímto:

„5. V případě, že členský stát znovuusídlí osobu, která patří do více než jedné z kategorií uvedených ve společných ročních prioritách Unie v oblasti znovuusídlování stanovených v souladu s odstavci 6 a 7, obdrží za tuto osobu pevnou částku pouze jednou.“;

e) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Za účelem splnění cíle tohoto rozhodnutí, kterým je učinit znovuusídlování účinným nástrojem ochrany, stanoví Komise formou aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 52a a za podmínek stanovených v člácích 52b a 52c společné roční priority Unie v oblasti znovuusídlování.“;

Úterý, 18. května 2010

f) *vkládají se nové odstavce, které znějí:*

„7. V případě nepředvídaných naléhavých okolností, kdy bude třeba společné roční priority Unie v oblasti znovuusídlování bezodkladně aktualizovat, se na akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku použije postup stanovený v článku 52d.

8. Ve lhůtě dvaceti kalendářních dnů od oznámení o rozhodnutí Komise, které stanoví společné roční priority Unie v oblasti znovuusídlování v souladu s **odstavci 6 a 7**, poskytnou členské státy Komisi odhad počtu osob, které v souladu s **tímto rozhodnutím** v průběhu nadcházejícího kalendářního roku znovuusídlí. Komise sdělí tyto odhady **Evropskému parlamentu a Radě**;

9. O výsledcích a dopadu finanční pobídky k činnostem v oblasti znovuusídlování v souladu se společnými ročními prioritami Unie podávají členské státy zprávu uvedenou v čl. 50 odst. 2 a Komise podává zprávu uvedenou v čl. 50 odst. 3.“

2. Článek 20 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Do 1. září každého roku až do roku 2013 poskytne Komise členským státům odhad částek, které jim budou na následující kalendářní rok přiděleny z celkových rozpočtových prostředků přidělených v ročním rozpočtovém procesu, vypočtených podle článku 13.“;

b) odstavec se 3 nahrazuje tímto:

„3. Nejpozději 1. prosince každého roku do roku 2013 předloží členské státy Komisi návrh ročního programu na následující rok, který je vypracován v souladu s víceletým programem a který obsahuje tyto informace:

a) obecná pravidla pro výběr projektů, které mají být financovány v rámci ročního programu;

b) popis akcí, které mají být podporovány v rámci ročního programu;

c) navrhované finanční rozdělení příspěvku fondu mezi jednotlivé akce programu a uvedení částky požadované k pokrytí technické pomoci podle článku 16 pro účely provádění ročního programu.“;

c) v odstavci 5 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise přijme rozhodnutí o financování, kterým se schvaluje roční program, do 1. dubna daného roku. V rozhodnutí uvede částku přidělenou dotyčným členským státům a období, po které je výdaj způsobilý.“

3. V článku 35 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„5. Pevná částka 4 000 EUR za každou znovuusídlenou osobu přidělená členskému státu bude poskytnuta formou paušální částky za každou osobu, která byla skutečně znovuusídlena.“

Úterý, 18. května 2010

4. Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 52a

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 13 odst. 6 a 7 je svěřena Komisi na dobu stanovenou v čl. 1 odst. 1.
2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v článcích 52b a 52c. Pokud je to ze závažných naléhavých důvodů nutné, použije se postup stanovený v článku 52d.

Článek 52b

Zrušení přenesení pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 13 odst. 6 a 7 zrušit.
2. Orgán, který zahájil interní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí druhého zákonodárce a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mělo být zrušeno, a důvody tohoto zrušení.
3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 52c

Námitky k aktům v přenesené pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky ve lhůtě jednoho měsíce ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o jeden měsíc.
2. Pokud Evropský parlament ani Rada v této lhůtě námitky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví je akt v přenesené pravomoci zveřejněn v Úředním věstníku Evropské unie a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.
3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada vysloví námitky. Orgán, který vyslovuje námitky proti aktu v přenesené pravomoci, je odůvodní.

Článek 52d

Postup pro naléhavé případy

1. Akt v přenesené pravomoci přijatý postupem pro naléhavé případy vstupuje v platnost bezodkladně a je použitelný, pokud proti němu není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

Úterý, 18. května 2010

2. Evropský parlament a Rada mohou ve lhůtě 3 měsíců ode dne oznámení vyslovit proti aktu v přenesené pravomoci námitky. V takovém případě není akt nadále použitelný. Orgán, který vyslovuje námitku proti aktu v přenesené pravomoci, ji odůvodní.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost [...] dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V dne.

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda nebo předsedkyně*

Přechod z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) (změna nařízení (ES) č. 1104/2008) *

P7_TA(2010)0161

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1104/2008 o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) (KOM(2009)0508 – C7-0244/2009 – 2009/0136(NLE))

(2011/C 161 E/27)

(Knzultace)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh nařízení Rady předložený Komisí (KOM(2009)0508),
- s ohledem na články 66 a 67 Smlouvy o ES, podle kterých Rada konzultovala s Parlamentem (C7-0244/2009),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
- s ohledem na článek 74 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na článek 55 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Rozpočtového výboru (A7-0126/2010),

Úterý, 18. května 2010

1. schvaluje návrh Komise v pozměněném znění;
2. bez ohledu na to, že Rada považuje SIS 1+ RE za náhradní plán pro případ neúspěchu SIS II, Evropský parlament si jako spoluvůrce právních předpisů, jejichž cílem je vytvoření Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (nařízení (ES) 1987/2006 ⁽¹⁾), a rozpočtový orgán vyhrazuje právo držet v rezervě prostředky vyčleněné na vypracování SIS II pro rozpočtový rok 2011, s cílem zajistit plnou parlamentní kontrolu a dohled nad tímto procesem;
3. vyzývá Komisi, aby odpovídajícím způsobem změnila návrh v souladu s čl. 293 odst. 2 Smlouvy o fungování EU;
4. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;
5. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;
6. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 1**Návrh nařízení – pozměňující akt
Bod odůvodnění 3**

(3) Předběžné podmínky nutné k přechodu však do 30. června 2010 nebudou splněny. Nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí 2007/533/SVV vyžadují, aby se prostředí SIS II stálo plně funkčním, proto by se nařízení (ES) č. 1104/2008 a rozhodnutí 2008/839/SVV měly uplatňovat až do dokončení přechodu na prostředí SIS II.

(3) Předběžné podmínky nutné k přechodu však do 30. června 2010 nebudou splněny. Nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí 2007/533/SVV vyžadují, aby se prostředí SIS II stálo plně funkčním, proto by se nařízení (ES) č. 1104/2008 a rozhodnutí 2008/839/SVV měly uplatňovat až do dokončení přechodu na prostředí SIS II. **Pokud provedené testy prokáží selhání stávajícího projektu SIS II, mělo by být naplánováno alternativní technické řešení a všechny zúčastněné strany by měly být obeznámeny s komplexními finančními dopady.**

Pozměňovací návrh 2**Návrh nařízení – pozměňující akt
Bod odůvodnění 4**

(4) Komise a členské státy by měly ve všech fázích přechodu nadále úzce spolupracovat s cílem dokončit proces. **Na** doplnění stávající organizační struktury by měla být zřízena expertní skupina.

(4) Komise a členské státy by měly ve všech fázích přechodu nadále úzce spolupracovat s cílem dokončit proces. **V závěrech zasedání Rady o SIS II ze dne 26.–27. února 2009 a 4.–5. června 2009 byl vytvořen neformální orgán skládající se z odborníků členských států označený jako Rada pro globální řízení programu SIS II s cílem posílit spolupráci a poskytnout přímou podporu členských států ústřednímu projektu SIS II. K doplnění stávající organizační struktury by tedy měla být podle tohoto nařízení formálně zřízena expertní skupina, jež by měla nést název Rada pro globální řízení programu SIS II (GPMB). S cílem zajistit účinnost a efektivitu nákladů by měli být členové GPMB trvalými členy a jejich počet by měl být omezený.**

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

Úterý, 18. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 3

Návrh nařízení – pozměňující akt
Bod odůvodnění 6

(6) *Měl by být vypracován technický pohotovostní plán pro dosažení dostupnosti funkcí systému SIS II.* Popis technických složek architektury přechodu by **proto** měl být uzpůsoben tomu, aby byl použitelný s jiným technickým řešením týkajícím se vývoje Centrálního SIS II.

(6) *Je třeba přizpůsobit právní rámec, tak aby umožňoval přechod na případné alternativní technické řešení v případě, že testy prokáží, že SIS II nelze úspěšně provádět.* Popis technických složek architektury přechodu by měl být uzpůsoben tomu, aby byl použitelný s jiným technickým řešením týkajícím se vývoje Centrálního SIS II. **Jakékoli alternativní technické řešení by mělo být založeno na nejlepší dostupné technologii, mělo by být nákladově účinné a mělo by se provádět podle přesně stanoveného a realistického harmonogramu. Komise by měla včas předložit podrobné finanční posouzení nákladů souvisejících s tímto alternativním technickým řešením. Mělo by být výslovně řečeno, že právní rámec stanovený nařízením (ES) č. 1987/2006 platí pro všechna řešení, a to bez ohledu na jejich technickou povahu.**

Pozměňovací návrh 4

Návrh nařízení – pozměňující akt
Bod odůvodnění 16 a (nový)

(16a) *Vzhledem k tomu, že Evropský parlament je jako spolutvůrce právních předpisů odpovědný za zřízení, provoz a využívání SIS II, jak je stanoveno v nařízení (ES) č. 1987/2006, a protože je přechod na nový systém financován z rozpočtu Unie, za nějž je Evropský parlament rovněž spoluodpovědný, měl by být do rozhodování týkajícího se tohoto přechodu zapojen. Před přechodem na nový Schengenský informační systém by se mělo na základě informací o výsledcích testů poskytnutých Komisí vyžadovat příznivé stanovisko Evropského parlamentu.*

Pozměňovací návrh 5

Návrh nařízení – pozměňující akt
Čl. 1 – bod -1 (nový)
Nařízení (ES) č. 1104/2008
Čl. 1 – odst. 1

-1) V článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Schengenský informační systém zřízený na základě hlavy IV Schengenské úmluvy z roku 1990 (SIS 1+) se nahrazuje novým systémem, a to Schengenským informačním systémem II (SIS II), nebo jakýmkoli alternativním technickým řešením, které je založeno na nejlepší dostupné technologii a je přijatelné z hlediska přesně stanoveného harmonogramu jeho provádění a jeho nákladové účinnosti. Zřízení, provoz a používání nového systému upravuje nařízení (ES) č. 1987/2006.“

Úterý, 18. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 6**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod -1 a (nový)**

Nařízení (ES) č. 1104/2008

Čl. 1 – odst. 1 a (nový)

-1a) V článku 1 se vkládá odstavec, který zní:

„1a. V případě, že se v současném projektu SIS II nebude pokračovat a použije se alternativní technické řešení, rozumí se odkazy na SIS II v tomto nařízení jako odkazy na uvedené alternativní technické řešení.“

Pozměňovací návrh 7**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 3**

Nařízení (ES) č. 1104/2008

Čl. 11 – odst. 2

2. Členské státy, které se účastní SIS 1+, přejdou za podpory Francie a Komise z N.SIS na N.SIS II za použití provizorní architektury přechodu.

2. Členské státy, které se účastní SIS 1+, přejdou za podpory Francie a Komise z N.SIS na N.SIS II za použití provizorní architektury přechodu **nejpozději 31. prosince 2011. Pokud se použije alternativní technické řešení uvedené v čl. 11 odst. 5a, lze toto datum změnit v souladu s postupem stanoveným v čl. 17 odst. 2.**

Pozměňovací návrh 8**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 3 a (nový)**

Nařízení (ES) č. 1104/2008

Čl. 11 – odst. 5

3a) V článku 11 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Přepojení, s nímž se počítá v procesu přechodu, proběhne až po provedení ověření podle čl. 8 odst. 7 a poté, co Evropský parlament předloží kladné stanovisko na základě informací o výsledcích testu poskytnutých Komisí v souladu s čl. 55 odst. 4 nařízení (ES) č. 1987/2006.“

Pozměňovací návrh 9**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 3 b (nový)**

Nařízení (ES) č. 1104/2008

Čl. 11 – odst. 5 a (nový)

3b) V článku 11 se vkládá nový odstavec, který zní:

„5a. Vývoje SIS II lze dosáhnout provedením alternativního technického řešení.“

Úterý, 18. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 10**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 3 c (nový)**

Nařízení (ES) č. 1104/2008

Čl. 14 – odst. 5 a (nový)

3c) V článku 14 se vkládá nový odstavec, který zní:

„5a. Komise vytvoří a uplatní balíček dodatečných opatření s cílem zabránit úniku informací o osobních údajích z databáze a zajistit ochranu osobních údajů po celou dobu testování a přechodu od systému SIS I na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II).“

Pozměňovací návrh 11**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 4**

Nařízení (ES) č. 1104/2008

Čl. 17 a – odst. 1

1. Tímto se zřizuje skupina technických odborníků nazvaná „Rada pro globální řízení programu SIS II“ (dále jen „GPMB“), aniž jsou dotčeny příslušné odpovědnosti a činnosti Komise, Francie a členských států, které se účastní SIS 1+. GPMB poskytne fórum **pro** koordinaci projektů v rámci SIS II na centrální úrovni i na úrovni jednotlivých členských států.

1. Tímto se zřizuje skupina technických odborníků nazvaná „Rada pro globální řízení programu SIS II“ (dále jen „GPMB“), aniž jsou dotčeny příslušné odpovědnosti a činnosti Komise, Francie a členských států, které se účastní SIS 1+. GPMB poskytne fórum **na pomoc vývoji SIS II na centrální úrovni. Měla by umožnit konzistentnost a zajišťovat** koordinaci projektů v rámci SIS II na centrální úrovni i na úrovni jednotlivých členských států.

Pozměňovací návrh 12**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 4**

Nařízení (ES) č. 1104/2008

Čl. 17 a – odst. 2

2. Radu GPMB tvoří nejvýše 10 **odborníků**. Členské státy, které působí v rámci Rady, jmenují nejvýše 8 **odborníků** a stejný počet náhradníků. **Dva odborníci** a dva náhradníci budou jmenováni generálním ředitelem odpovědného generálního ředitelství Komise z řad úředníků Komise. **Jednání GPMB se mohou účastnit další** úředníci Komise, **kteří mají zájem na projednáváných otázkách**.

2. Radu GPMB tvoří nejvýše **deset členů, kteří jsou kvalifikováni k tomu, aby aktivně přispívali k vývoji SIS II a kteří se pravidelně setkávají**. Členské státy, které působí v rámci Rady, jmenují nejvýše osm **členů** a stejný počet náhradníků. **Nejvýše dva členové** a dva náhradníci budou jmenováni generálním ředitelem odpovědného generálního ředitelství Komise z řad úředníků Komise. **Zainteresovaní poslanci nebo příslušní zaměstnanci Evropského parlamentu, odborníci z členských států a úředníci Komise přímo zapojení do vývoje projektů SIS II se mohou účastnit schůzí GPMB na náklady jejich příslušného správního orgánu nebo instituce. K účasti na zasedáních GPMB mohou být přizváni další odborníci v souladu s ustanoveními vymezenými v rámci mandátu, a to na náklady svého příslušného správního orgánu, instituce nebo společnosti.**

Úterý, 18. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 13**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 4**

Nařízení (ES) č. 1104/2008

Čl 17 a – odst. 5

5. Rada GPMB sama formuluje rozsah svého mandátu. Mandát nabývá účinku poté, co generální ředitel odpovědného generálního ředitelství Komise vydá příznivé stanovisko.

5. Rada GPMB sama formuluje rozsah svého mandátu. Mandát nabývá účinku poté, co generální ředitel odpovědného generálního ředitelství Komise vydá příznivé stanovisko. **Rozsah mandátu rady GPMB zahrnuje požadavek na zveřejňování pravidelných zpráv, které budou zpřístupněny Evropskému parlamentu s cílem zajistit plnou parlamentní kontrolu a dohled.**

Pozměňovací návrh 14**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 4**

Nařízení (ES) č. 1104/2008

Čl 17 a – odst. 6

6. Administrativní a cestovní náklady vyplývající z činností GPMB se hradí ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, pokud nejsou hrazeny z jiných zdrojů, aniž je dotčen čl. 15, odst. 2. Pokud jde o cestovní náklady odborníků rady GPMB jmenovaných členskými státy, které působí v rámci Rady, a odborníků pozvaných v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, které vznikají v souvislosti s prací rady GPMB, použijí se Předpisy o úhradě výdajů externích odborníků pozvaných na zasedání Komise.

6. Administrativní a cestovní náklady vyplývající z činností GPMB se hradí ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, pokud nejsou hrazeny z jiných zdrojů, aniž je dotčen čl. 15, odst. 2. Pokud jde o cestovní náklady odborníků rady GPMB jmenovaných členskými státy, které působí v rámci Rady, a odborníků pozvaných v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, které vznikají v souvislosti s prací rady GPMB, „použijí se Předpisy o úhradě výdajů externích odborníků pozvaných na zasedání Komise.“ **Potřebné prostředky na pokrytí nákladů na zasedání rady GPMB se čerpají z prostředků poskytnutých v současném finančním plánu na období 2010–2013 na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II).**

Pozměňovací návrh 15**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 5**

Nařízení (ES) č. 1104/2008

Článek 19

Jeho platnost skončí ke dni, který stanoví Rada v souladu s čl. 55 odst. 2 nařízení (ES) č. 1987/2006.

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Jeho platnost skončí ke dni, který stanoví Rada v souladu s čl. 55 odst. 2 nařízení (ES) č. 1987/2006 **nejpozději však 31. prosince 2013.**

Úterý, 18. května 2010

Přechod ze Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) (změna rozhodnutí 2008/839/SVV) *

P7_TA(2010)0162

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu nařízení Rady, kterým se mění rozhodnutí Rady 2008/839/SVV o přechodu ze Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) (KOM(2010)0015 – C7-0040/2010 – 2010/0006(NLE))

(2011/C 161 E/28)

(Konzultace)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Radě (KOM(2010)0015),
 - s ohledem na článek 74 Smlouvy o fungování EU, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C7-0040/2010),
 - s ohledem na článek 55 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Rozpočtového výboru (A7-0127/2010),
1. schvaluje pozměněný návrh Komise;
 2. bez ohledu na to, že Rada považuje SIS 1+ RE za pohotovostní plán pro případ neúspěchu SIS II, Evropský parlament si jako spoluvůrce právních předpisů, jejichž cílem je vytvoření Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (nařízení (ES) 1987/2006 ⁽¹⁾), a jako rozpočtový orgán vyhrazuje právo ponechat v rezervě prostředky, které budou vyčleněny na rozvoj SIS II v rozpočtovém roce 2011 s cílem zajistit plnou parlamentní kontrolu a dohled nad tímto procesem;
 3. vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 293 odst. 2 Smlouvy o fungování EU změnila odpovídajícím způsobem;
 4. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;
 5. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;
 6. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

Úterý, 18. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 1

Návrh nařízení – pozměňující akt
Bod odůvodnění 3

(3) Předběžné podmínky nutné k přechodu však do 30. června 2010 nebudou splněny. Nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí 2007/533/SVV vyžadují, aby se prostředí SIS II stalo plně funkčním, proto by se nařízení (ES) č. 1104/2008 a rozhodnutí 2008/839/SVV měly uplatňovat až do dokončení přechodu na prostředí SIS II.

(3) Předběžné podmínky nutné k přechodu však do 30. června 2010 nebudou splněny. Nařízení (ES) č. 1987/2006 a rozhodnutí 2007/533/SVV vyžadují, aby se prostředí SIS II stalo plně funkčním, proto by se nařízení (ES) č. 1104/2008 a rozhodnutí 2008/839/SVV měly uplatňovat až do dokončení přechodu na prostředí SIS II. **Pokud provedené testy prokáží selhání stávajícího projektu SIS II, mělo by být naplánováno alternativní technické řešení a všechny zúčastněné strany by měly být obeznámeny s veškerými finančními dopady.**

Pozměňovací návrh 2

Návrh nařízení – pozměňující akt
Bod odůvodnění 4

(4) Komise a členské státy by měly ve všech fázích přechodu nadále úzce spolupracovat s cílem *dokončit proces*. Na doplnění stávající organizační struktury bude zřízena expertní skupina.

(4) Komise a členské státy by měly ve všech fázích přechodu nadále úzce spolupracovat s cílem *tento proces dokončit*. **V závěrech zasedání Rady o SIS II z 26.–27. února 2009 a 4.–5. června 2009 byl vytvořen neformální orgán tvořený odborníky členských států označený jako Rada pro globální řízení programu SIS II s cílem posílit spolupráci a poskytnout přímou podporu členských států centrálnímu projektu SIS II.** K doplnění stávající organizační struktury by **tedy** měla být **podle tohoto nařízení formálně** zřízena expertní skupina, **jež by měla nést název Rada pro globální řízení programu SIS II (GPMB).** S cílem zajistit účinnost a efektivitu nákladů by měli být členové GPMB jmenováni trvale a jejich počet by měl být omezen.

Pozměňovací návrh 3

Návrh nařízení – pozměňující akt
Bod odůvodnění 6

(6) **Měl by být vypracován technický pohotovostní plán pro dosažení dostupnosti funkcí systému SIS II.** Popis technických složek architektury přechodu by **proto** měl být uzpůsoben tomu, aby byl použitelný s jiným technickým řešením týkajícím se vývoje Centrálního SIS II.

(6) **Je třeba přizpůsobit právní rámec, tak aby umožňoval přechod na případné alternativní technické řešení v případě, že testy prokáží, že SIS II nelze úspěšně provádět.** Popis technických složek architektury přechodu by měl být uzpůsoben tomu, aby byl použitelný s jiným technickým řešením týkajícím se vývoje Centrálního SIS II. **Jakékoli alternativní technické řešení by mělo být založeno na nejlepší dostupné technologii, mělo by být nákladově účinné a mělo by se provádět podle přesně stanoveného a realistického harmonogramu.** Komise by měla včas předložit podrobné finanční ohodnocení nákladů souvisejících s tímto alternativním technickým řešením. Mělo by být výslovně řečeno, že právní rámec stanovený rozhodnutím 2007/533/SVV platí pro každé řešení, a to bez ohledu na jeho technickou povahu.

Úterý, 18. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 4**Návrh nařízení – pozměňující akt**
Bod odůvodnění 16 a (nový)

(16a) Vzhledem k tomu, že Evropský parlament je jako spolutvůrce právních předpisů odpovědný za zřízení, provoz a využívání SIS II, jak je stanoveno v nařízení (ES) č. 1987/2006, a protože je přechod na nový systém financován z rozpočtu Unie, za nějž je Evropský parlament rovněž spoluodpovědný, měl by být do rozhodování týkajícího se tohoto přechodu zapojen. Před přechodem na nový Schengenský informační systém by se mělo na základě informací o výsledcích testů poskytnutých Komisí vyžadovat kladné stanovisko Evropského parlamentu.

Pozměňovací návrh 5**Návrh nařízení – pozměňující akt**
Čl. 1 – bod -1 (nový)
Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV
Čl. 1 – odst. 1

(-1) V článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Schengenský informační systém (SIS 1+) zřízený na základě hlavy IV Schengenské úmluvy z roku 1990 se nahrazuje novým systémem, a to Schengenským informačním systémem II (SIS II) nebo jakýmkoli alternativním technickým řešením, které je založeno na nejlepší dostupné technologii a je přijatelné z hlediska přesně stanoveného harmonogramu jeho provádění a jeho nákladové účinnosti. Zřízení, provozování a využívání nového systému upravuje rozhodnutí 2007/533/SVV.“

Pozměňovací návrh 6**Návrh nařízení – pozměňující akt**
Čl. 1 – bod -1 a (nový)
Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV
Čl. 1 – odst. 1 a (nový)

(-1a) V článku 1 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. V případě, že se v současném projektu SIS II nebude pokračovat a použije se alternativní technické řešení, rozumí se odkazy na SIS II v tomto nařízení jako odkazy na uvedené alternativní technické řešení.“

Úterý, 18. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 7**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 3**

Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV

Čl. 11 – odst. 2

2. Členské státy, které se účastní SIS 1+, přejdou za podpory Francie a Komise z N.SIS na N.SIS II za použití provizorní architektury přechodu.

2. Členské státy, které se účastní SIS 1+, přejdou za podpory Francie a Komise z N.SIS na N.SIS II za použití provizorní architektury přechodu **nejpozději 31. prosince 2011. Pokud se použije alternativní technické řešení uvedené v čl. 11 odst. 5a, lze toto datum změnit v souladu s postupem stanoveným v čl. 17 odst. 2.**

Pozměňovací návrh 8**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 3 a (nový)**

Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV

Čl. 11 – odst. 5

(3a) V článku 11 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Přepojení, jež je součástí procesu přechodu, se provede až po ověření uvedeném v čl. 8 odst. 7 a poté, co Evropský parlament předloží kladné stanovisko na základě informací o výsledcích testu poskytnutých Komisí v souladu s čl. 71 odst. 4 rozhodnutí 2007/533/SVV.“

Pozměňovací návrh 9**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 3 b (nový)**

Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV

Čl. 11 – odst. 5a (nový)

(3b) V článku 11 se vkládá nový odstavec, který zní:

„5a. Vývoje systému SIS II lze dosáhnout pomocí alternativního technického řešení.“

Pozměňovací návrh 10**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 3 c (nový)**

Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV

Čl. 14 – odst. 5 a (nový)

(3c) V článku 14 se vkládá nový odstavec, který zní:

„5a. Komise vytvoří a uplatní balíček dodatečných opatření s cílem zabránit úniku informací o osobních údajích z databáze a zajistit ochranu osobních údajů po celou dobu testování a přechodu ze systému SIS I na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II).“

Úterý, 18. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 11**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 4**

Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV

Čl. 17 a – odst. 1

1. Tímto se zřizuje skupina technických odborníků nazvaná „Rada pro globální řízení programu SIS II“ (dále jen „GPMB“), aniž jsou dotčeny příslušné odpovědnosti a činnosti Komise, Francie a členských států, které se účastní SIS 1+. GPMB poskytne fórum **pro** koordinaci projektů v rámci SIS II na centrální úrovni i na úrovni jednotlivých členských států.

1. Tímto se zřizuje skupina technických odborníků nazvaná „Rada pro globální řízení programu SIS II“ (dále jen „GPMB“), aniž jsou dotčeny příslušné odpovědnosti a činnosti Komise, Francie a členských států, které se účastní SIS 1+. GPMB poskytne fórum **na pomoc vývoji SIS II na centrální úrovni. Měla by umožnit konzistentnost a zajišťovat** koordinaci projektů v rámci SIS II na centrální úrovni i na úrovni jednotlivých členských států.

Pozměňovací návrh 12**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 4**

Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV

Čl. 17 a – odst. 2

2. Radu GPMB tvoří nejvýše 10 **odborníků**. Členské státy, které působí v rámci Rady, jmenují nejvýše 8 odborníků a stejný počet náhradníků. **Dva odborníci** a dva náhradníci budou jmenováni generálním ředitelem odpovědného generálního ředitelství Komise z řad úředníků Komise. Jednání GPMB se mohou účastnit **další** úředníci Komise, kteří **mají zájem na projednáváných otázkách**.

2. Radu GPMB tvoří nejvýše **deset členů, kteří jsou kvalifikováni k tomu, aby aktivně přispívali k vývoji systému SIS II a kteří se pravidelně setkávají**. Členské státy, které působí v rámci Rady, jmenují nejvýše osm **členů** a stejný počet náhradníků. **Nejvýše dva členové** a dva náhradníci budou jmenováni generálním ředitelem odpovědného generálního ředitelství Komise z řad úředníků Komise. **Zainteresovaní poslanci nebo příslušní zaměstnanci Evropského parlamentu, odborníci z členských států a úředníci Komise přímo zapojení do vývoje projektů SIS II se mohou účastnit schůzí GPMB na náklady jejich příslušného správního orgánu nebo instituce. K účasti na zasedáních rady GPMB mohou být přizváni další odborníci v souladu s ustanoveními vymezenými v rámci mandátu, a to na náklady svého příslušného správního orgánu, instituce nebo společnosti.**

Pozměňovací návrh 13**Návrh nařízení – pozměňující akt****Čl. 1 – bod 4**

Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV

Čl. 17 a – odst. 5

5. Rada GPMB sama formuluje rozsah svého mandátu. Mandát nabývá účinku poté, co generální ředitel odpovědného generálního ředitelství Komise vydá příznivé stanovisko.

5. Rada GPMB sama formuluje rozsah svého mandátu. Mandát nabývá účinku poté, co generální ředitel odpovědného generálního ředitelství Komise vydá příznivé stanovisko. **Rozsah mandátu rady GPMB zahrnuje požadavek na zveřejňování pravidelných zpráv, které budou zpřístupněny Evropskému parlamentu s cílem zajistit plnou parlamentní kontrolu a dohled.**

Úterý, 18. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 14
Návrh nařízení – pozměňující akt
Čl. 1 – bod 4
Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV
Čl. 17 a – odst. 6

6. Administrativní a cestovní náklady vyplývající z činnosti GPMB se hradí ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, pokud nejsou hrazeny z jiných zdrojů, aniž je dotčen čl. 15, odst. 2. Pokud jde o cestovní náklady odborníků rady GPMB jmenovaných členskými státy, které působí v rámci Rady, a odborníků pozvaných v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, které vznikají v souvislosti s prací rady GPMB, použijí se Předpisy o úhradě výdajů externích odborníků pozvaných na zasedání Komise.

6. Administrativní a cestovní náklady vyplývající z činností rady GPMB se hradí ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, pokud nejsou hrazeny z jiných zdrojů, aniž je dotčen čl. 15 odst. 2. Pokud jde o cestovní náklady odborníků rady GPMB jmenovaných členskými státy, které působí v rámci Rady, a odborníků pozvaných v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, které vznikají v souvislosti s prací rady GPMB, použijí se Předpisy o úhradě výdajů externích odborníků pozvaných na zasedání Komise. **Potřebné prostředky na pokrytí nákladů na zasedání rady GPMB se čerpají z prostředků určených v současném finančním plánu na období 2010–2013 na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II).**

Pozměňovací návrh 15
Návrh nařízení – pozměňující akt
Čl. 1 – bod 5
Rozhodnutí Rady 2008/839/SVV
Článek 19

Jeho platnost skončí ke dni, který stanoví Rada v souladu s čl. 71 odst. 2 rozhodnutí 2007/533/SVV.

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Jeho platnost skončí ke dni, který stanoví Rada v souladu s čl. 71 odst. 2 rozhodnutí 2007/533/SVV, **nejpozději však 31. prosince 2013.**

Rovné zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné ***II

P7_TA(2010)0167

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice 86/613/EHS (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD))

(2011/C 161 E/29)

(Řádný legislativní postup: druhé čtení)

Evropský parlament,

— s ohledem na postoj Rady v prvním čtení (17279/3/2009 – C7-0075/2010),

— s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (KOM(2008)0636),

Úterý, 18. května 2010

- s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 141 odst. 3 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0341/2008),
- s ohledem na svůj postoj v prvním čtení ⁽¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
- s ohledem na čl. 294 odst. 7 a čl. 157 odst. 3 Smlouvy o fungování EU,
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,
- s ohledem na článek 66 jednacího řádu,
- ohledem na doporučení pro druhé čtení dané Výborem pro práva žen a rovnost pohlaví (A7-0146/2010),

1. schvaluje tento postoj ve druhém čtení;
2. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

⁽¹⁾ Texty přijaté dne 6.5.2009, P6_TA(2009)0364.

⁽²⁾ Úř. věst. C 228, 22.9.2009, s. 107.

P7_TC2-COD(2008)0192

Postoj Evropského parlamentu přijatý ve druhém čtení dne 18. května 2010 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/.../EU o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice 86/613/EHS

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Evropským parlamentem a Radou, postoj Evropského parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, směrnici 2010/41/EU.)

Úterý, 18. května 2010

Názvy textilií a související označování textilních výrobků etiketami *I**

P7_TA(2010)0168

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o názvech textilií a souvisejícím označování textilních výrobků etiketami (KOM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD))

(2011/C 161 E/30)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2009)0031),
 - s ohledem na čl. 251 odst. 2 a článek 95 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0048/2009),
 - s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 3 a na článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 16. prosince 2009 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na článek 55 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A7-0122/2010),
1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;
 2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
 3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

Úterý, 18. května 2010

P7_TC1-COD(2009)0006

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 18. května 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2010 o názvech textilií a souvisejícím označování textilních výrobků etiketami, a kterým se zrušují směrnice Rady 73/44/EHS, směrnice 96/73/ES a směrnice 2008/121/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 73/44/EHS ze dne 26. února 1973 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se kvantitativní analýzy třísoložkových směsí textilních vláken ⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/73/ES ze dne 16. prosince 1996 o některých metodách kvantitativní analýzy dvousložkových směsí textilních vláken ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady **2008/121/ES** ze dne **14. ledna 2009** o názvech textilií (přepřepovaná znění) ⁽⁵⁾, byly několikrát změněny. Vzhledem k dalším potřebným změnám by **tyto akty** měly být z důvodu jasnosti nahrazeny jediným právním nástrojem.
- (2) Právní předpisy **Unie o** názvech textilií a souvisejícím označování textilních výrobků etiketami jsou z hlediska obsahu velmi technické, přičemž podrobná ustanovení je třeba pravidelně upravovat. Aby se zabránilo nutnosti provést technické úpravy do vnitrostátních právních předpisů, a snížilo se tak správní zatížení vnitrostátních orgánů členských států a aby se umožnilo rychlejší přijímání názvů nových **textilních** vláken, které se mají používat v **celé Unii** současně, jeví se pro provedení právního zjednodušení jako nejvhodnější právní nástroj nařízení.
- (3) V zájmu odstranění možných překážek řádného fungování vnitřního trhu působených odlišnými ustanoveními členských států s ohledem na názvy, složení a označování textilních výrobků je nutné harmonizovat názvy textilních vláken a údaje na etiketách, v označení a průvodních dokladech textilních výrobků v různých stádiích jejich výroby, zpracování a distribuce.
- (4) Je vhodné stanovit pravidla umožňující výrobcům požadovat zahrnutí názvu nového **textilního** vlákna do seznamu názvů povolených vláken.
- (5) Mělo by být také vypracováno ustanovení týkající se určitých výrobků, které nejsou vyrobeny výlučně z textilních materiálů, ale obsahují textile, které tvoří podstatnou část výrobku, nebo na tyto textile zvlášť **upozorňují hospodářské subjekty**.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 16. prosince 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010.

⁽³⁾ Úř. věst. L 83, 30.3.1973, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 32, 3.2.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ **Úř. věst. L 19, 23.1.2009, s. 29.**

Úterý, 18. května 2010

- (6) Tolerance týkající se „**cizích vláken**“, která nemusí být uvedena na etiketách, by se měla vztahovat jak na čisté výrobky, tak na směsi.
- (7) Označování složení by mělo být povinné, aby bylo zajištěno, že jsou všem spotřebitelům v **Unii** k dispozici správné informace na jednotné úrovni. V případech, kdy je technicky obtížné určit složení výrobku v době výroby, by mělo být možno uvést na etiketě pouze ta vlákna, která byla v době výroby známa, za předpokladu, že představují určité procento hotového výrobku.
- (8) Pro zabránění rozdlílům při uplatňování mezi členskými státy je nezbytné stanovit přesné metody označování určitých textilních výrobků složených ze dvou nebo více složek a rovněž specifikovat složky textilních výrobků, které není třeba brát v úvahu při označování etiketami a při analýzách.
- (9) Textilní výrobky, u kterých se vyžaduje pouze označování společnou etiketou, a výrobky prodávané v metráži nebo odstřizích **by měly být dodávány na trh** takovým způsobem, aby se spotřebitel mohl plně seznámit s informacemi uvedenými na společném obalu nebo na návinu.
- (10) Používání popisů nebo názvů, které se těší zvláštnímu zájmu mezi uživateli a spotřebiteli, by mělo podléhat určitým podmínkám. Pro poskytování informací uživatelům a spotřebitelům je dále vhodné, aby názvy **textilních vláken** souvisely s charakteristikami vláken.
- (11) Dozor nad trhem výrobků, jež náleží do oblasti působnosti tohoto nařízení, v členských státech ■ se řídí směnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků ⁽¹⁾, a **nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh** ⁽²⁾.
- (12) Je nutné stanovit metody odběru vzorků a analýzy textilních výrobků s cílem předejít možným námitkám proti používaným metodám. Metody používané při úředních zkouškách v členských státech ke stanovení složení směsí vláken textilních výrobků složených z dvousložkových a tříložkových směsí by měly být jednotné, jak pokud jde o předúpravu vzorků, tak o jejich kvantitativní analýzu. Toto nařízení by proto mělo stanovit jednotné metody analýzy pro většinu textilních výrobků složených z dvousložkových a tříložkových směsí, jež jsou na trhu. **Za účelem zjednodušení tohoto nařízení a přizpůsobení takových jednotných metod technickému pokroku je však vhodné, aby se z metod stanovených v tomto nařízení staly evropské normy. Za tímto účelem by Komise měla zorganizovat přechod ze současného systému, jehož metody jsou popsány v tomto nařízení, na systém založený na evropských normách.**
- (13) Pokud jde o ■ směsi **vláken**, pro které neexistuje na úrovni **Unie** jednotná metoda analýzy, je třeba, aby laboratoř pověřená prováděním zkoušek mohla stanovit složení takových směsí ■, přičemž ve zprávě o analýze uvede získaný výsledek, **použitou metodu a její stupeň přesnosti** ■.
- (14) Toto nařízení by mělo stanovit smluvní přírážky pro přepočet suché hmotnosti každého vlákna zjištěného při analýze pro stanovení obsahu vláken v textilních výrobcích a mělo by uvádět dvě různé smluvní přírážky pro přepočet u česaných nebo mykaných vláken obsahujících vlnu nebo zvířecí chlupy. Jelikož není vždy možné stanovit, zda je výrobek zhotoven z česaných nebo mykaných vláken, a v důsledku toho mohou vznikat rozporné výsledky při uplatňování tolerancí při zkouškách shody textilních výrobků prováděných v **Unii**, měly by být laboratoře provádějící tyto zkoušky oprávněny uplatňovat ve sporných případech jedinou smluvní přírážku.
- (15) Měla by být stanovena pravidla týkající se výrobků nepodléhajících obecným požadavkům na označování etiketami stanoveným v tomto nařízení, zejména výrobků pro jednorázové použití nebo výrobků, u kterých je vyžadováno pouze označení společnou etiketou.
- (16) Je vhodné stanovit postup, **včetně konkrétních požadavků**, který musí dodržet jakýkoli výrobce nebo **jakákoli osoba, která za něj jedná, a která si přeje zahrnout název nového textilního vlákna na harmonizovaný seznam názvů textilních vláken uvedený v příloze I**. ■

(1) Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.

(2) Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

Úterý, 18. května 2010

- (17) *Za účelem dosažení cílů tohoto nařízení a zároveň udržení kroku s technickým pokrokem by měla být Komise zmocněna přijmout v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie akty v přenesené pravomoci, které jsou určeny k doplnění nebo změně jiných než podstatných prvků příloh I, II, IV, V, VI, VII, VIII a IX tohoto nařízení.*
- (18) *Ve svém usnesení ze dne 25. listopadu 2009 o označování původu zboží ⁽¹⁾ Evropský parlament znovu zdůraznil, že ochrana spotřebitele vyžaduje transparentní a důsledná obchodní pravidla, včetně označování země původu. Takové označování by mělo umožnit, aby si spotřebitelé plně uvědomili přesný původ výrobků, které kupují, a chránit je tak před podvodnými, nepřesnými nebo zavádějícími označeními původu. Za tímto účelem by měla být zavedena harmonizovaná pravidla týkající se textilních výrobků. Pokud jde o dovážené výrobky, měla by mít tato pravidla formu požadavků na povinné označování. Pokud jde o výrobky, na něž se nevztahuje povinné označování původu na úrovni Unie, měla by se zavést pravidla, která zajistí, že případné uvedení původu nebude nepravdivé nebo zavádějící.*
- (19) *Požadavky na označování původu stanovenými v tomto nařízení s ohledem na specifické odvětví textilních výrobků by neměla být dotčena probíhající diskuse o všeobecném systému označování původu, který by se vztahoval na výrobky dovážené ze třetích zemí a byl by součástí společné obchodní politiky Unie.*
- (20) *Jelikož cílů navrhovaného opatření, totiž přijetí jednotných pravidel pro používání názvů textilií a pro označování textilních výrobků etiketami, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality, stanovenou v uvedeném článku, nepřekročí toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.*
- (21) *Aby mohli spotřebitelé učinit informované rozhodnutí, měli by při koupi textilního výrobku vědět, zda výrobek obsahuje netextilní části živočišného původu. Proto je důležité, aby na etiketě výrobku byly označeny materiály pocházející ze zvířat.*
- (22) *Toto nařízení se omezuje na pravidla týkající se harmonizace názvů textilních vláken a označování vlákeného složení textilních výrobků. Aby se však odstranily případné překážky řádného fungování vnitřního trhu, které by mohly vzniknout v důsledku rozdílných ustanovení nebo postupů členských států, a aby se držel krok s rozvojem elektronického obchodu a budoucími výzvami na trhu s textilními výrobky, měla by se prozkoumat harmonizace nebo standardizace ostatních aspektů označování textilních výrobků etiketami. Za tímto účelem by měla Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu týkající se případných nových požadavků na označování, které je třeba zavést na unijní úrovni s cílem usnadnit volný pohyb textilních výrobků na vnitřním trhu a dosáhnout vysoké úrovně ochrany spotřebitele v rámci Unie. Tato zpráva by měla zkoumat zejména názory spotřebitelů týkající se množství údajů, které by měly být uváděny na etiketách textilních výrobků, a zkoumat, jaké další prostředky kromě označování mohou být využívány k poskytování dalších informací spotřebitelům. Tato zpráva by měla vycházet z rozsáhlých konzultací se všemi zúčastněnými subjekty, z průzkumů spotřebitelů a důkladné analýzy nákladů a přínosů a případně by měly být připojeny legislativní návrhy. Zpráva by se měla zejména zabývat přidanou hodnotou k případným požadavkům spotřebitelů na označování, pokud jde o péči a ošetřování, velikost, nebezpečné látky, hořlavost a ekologické aspekty textilních výrobků, používání symbolů nejazykové povahy k určení textilních vláken, sociální a elektronické označování, uvádění identifikačního čísla na etiketě, které umožní získat na požádání dodatečné informace o vlastnostech výrobků, zejména prostřednictvím internetu.*

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2009)0093.

Úterý, 18. května 2010

(23) Směrnice 73/44/EHS, 96/73/ES a **2008/121/ES** by měly být zrušeny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se stanoví pravidla týkající se používání názvů **textilních vláken**, označování textilních výrobků etiketami a **určování vlákenného složení textilních výrobků jednotnými metodami kvantitativní analýzy s cílem zlepšit jejich volný oběh na vnitřním trhu a poskytnout spotřebitelům přesné informace.**

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na textilní výrobky.

Pro účely tohoto nařízení se za textilní výrobky považují rovněž tyto výrobky:

- a) výrobky, u nichž tvoří textilní vlákna nejméně 80 % celkové hmotnosti;
- b) potahy nábytku, deštníků a slunečníků, u nichž tvoří textilní složky nejméně 80 % celkové hmotnosti;
- c) textilní složky vícevrstevných podlahových krytin, matrací a výrobků pro kempování, a oteplovací vložky do obuvi, rukavic, palčáků a rukavic bez prstů za předpokladu, že tyto části nebo vložky tvoří nejméně 80 % hmotnosti celého výrobku;
- d) textilie, které jsou obsaženy v jiných výrobcích a tvoří jejich neoddělitelnou součást, pokud je uvedeno jejich složení;

2. Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na textilní výrobky, které:

- a) jsou určeny pro vývoz do třetích zemí;
- b) vstupují do členských států pod celní kontrolou za účelem tranzitu;
- c) jsou dováženy ze třetích zemí v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku;
- d) jsou předávány domácími pracovníky nebo nezávislým podnikům, které dodané výrobky dále za úplatu zpracovávají, aniž by došlo k převedení vlastnického práva k těmto výrobkům;
- e) jsou dodávány jednotlivým konečným spotřebitelům jako výrobky vyrobené na zakázku.**

Úterý, 18. května 2010

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „textilními výrobky“ jakékoliv surové, částečně nebo zcela opracované, rozpracované nebo zpracované, předupravené nebo zhotovené výrobky, které jsou složeny výhradně z textilních vláken, bez ohledu na použitý postup směsování nebo spojování;
- b) „textilním vláknem“ jedno z těchto vláken:
 - i) útvar charakterizovaný svou ohebností, jemností a vysokým poměrem délky k maximálnímu příčnému rozměru, což jej činí vhodným pro textilní použití;
 - ii) ohebné pásy nebo dutinky, jejichž zřejmá šířka je maximálně 5 mm, včetně pásků řezaných z širších pásů nebo fólií vyrobených z látek používaných pro výrobu vláken uvedených v tabulce 2 v příloze I a vhodných pro textilní použití;
- c) „zřejmou šířkou“ šířka pásku nebo šířka dutinky ve složeném, zploštělém, slisovaném nebo zkrouceném stavu, nebo průměrná šířka v případě, že šířka není jednotná;
- d) „textilní složkou“ část textilního výrobku se zřejmým obsahem vlákna;
- e) „cizími vlákny“ jiná vlákna než vlákna uvedená na etiketě;
- f) „vlozkou“ oddělená položka používaná při sestavování oděvů a jiných výrobků, která sestává z jedné vrstvy nebo více vrstev textilního materiálu volně uchyceného na místě nejméně podél jednoho lemu;
- g) „označováním etiketami“ **uvedení požadované informace na textilním výrobku připojením etikety nebo přišitím, výšivkou, potiskem, vytlačením nebo použitím jakékoli jiné technologie;**
- h) „označováním společnou etiketou“ způsob označování etiketami, kdy se jediná etiketa použije pro několik textilních výrobků nebo složek;
- i) „výrobky pro jednorázové použití“ textilní výrobky, které lze použít pouze jednou nebo po omezenou dobu a jejichž běžné použití vylučuje jakoukoli obnovu pro následné použití ke stejnému nebo podobnému účelu.

2. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice výrazů „dodání na trh“, „uvedení na trh“, „výrobce“, „zplnomocněný zástupce“, „dovozce“, „distributor“, „hospodářské subjekty“, „harmonizovaná norma“, „dozor nad trhem“ a „orgán dozoru nad trhem“ uvedené v nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 4

Obecná pravidla

1. Textilní výrobky **jsou dodávány na trh, pouze** pokud jsou ■ označeny etiketami **nebo jsou k nim připojeny obchodní doklady** v souladu s tímto nařízením.
2. **Pokud není v tomto nařízení uvedeno jinak,** vnitrostátní a unijní pravidla týkající se ochrany průmyslového a obchodního vlastnictví, označení provenience, označení původu a předcházení nekalé soutěži, **se nadále použijí pro textilní výrobky.**

Úterý, 18. května 2010

Kapitola 2

Názvy textilních vláken a související požadavky týkající se označování etiketou

Článek 5

Názvy textilních vláken

1. Pro označování **vlákněného** složení **textilních výrobků** se používají pouze názvy **textilních** vláken uvedené v příloze I.
2. Používání názvů v příloze I je omezeno na vlákna, jejichž povaha odpovídá popisu uvedenému v uvedené příloze.

Tyto názvy se nepoužívají pro jiná vlákna, a to ani samostatně ani jako základ slova ani jako přídavné jméno.

Výraz „hedvábí“ nesmí být používán pro označování tvaru nebo zvláštního provedení nekonečných nití z textilních vláken.

Článek 6

Žádosti o názvy nových **textilních** vláken

Každý výrobce nebo **každá osoba, která za něj jedná**, může požádat Komisi o doplnění názvu nového **textilního** vlákna na seznam uvedený v příloze I.

Žádost zahrnuje technickou dokumentaci vypracovanou v souladu s přílohou II.

Článek 7

Čisté výrobky

1. Jako „100 %“, „čisté“ nebo „pouze z“ mohou být označeny pouze textilní výrobky složené výhradně ze stejných vláken.

Tyto nebo podobné výrazy nesmí být použity pro jiné výrobky.

2. Textilní výrobek **lze považovat** za složený výhradně ze stejných vláken, pokud **neobsahuje více než** 2 % hmot. cizích vláken za předpokladu, že toto množství je opodstatněné **jako technicky nezbytné z hlediska správného výrobního postupu** a nepřidává se v rámci obvyklé praxe.

Za stejné podmínky **lze** za složený výhradně ze stejných vláken **považovat** textilní výrobek, který prošel mykáním, pokud **neobsahuje více než** 5 % hmot. **cizích** vláken.

Článek 8

Vlněné výrobky

1. Textilní výrobek může být označen jedním z názvů uvedených v příloze III za předpokladu, že je složený výhradně z vlněných vláken, která nebyla dříve součástí hotového výrobku, nebyla vystavena žádnému jinému spřádacímu nebo zplstňovacímu procesu než tomu, který je vyžadován při výrobě daného výrobku, a která nebyla poškozena zpracováním nebo používáním.

2. Odchylně od odstavce 1 se mohou použít názvy uvedené v příloze III k popisu vlny obsažené ve směsi vláken, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

a) veškerá vlna obsažená v dané směsi vyhovuje požadavkům uvedeným v odstavci 1;

Úterý, 18. května 2010

- b) obsah této vlny tvoří nejméně 25 % celkové hmotnosti směsi;
- c) v případě mykané směsi vlna se mísí pouze s jedním dalším vláknem.

Uvádí se úplné procentuální složení této směsi.

3. **Cizí vlákna** ve výrobcích uvedených v odstavcích 1 a 2, včetně vlněných výrobků, které prošly procesem mykání, nesmí překročit 0,3 % **jejich celkové hmotnosti** a musí být opodstatněné **jako technicky nezbytné z hlediska správného výrobního postupu**.

Článek 9

Textilní výrobky z více vláken

1. Textilní výrobek **se označí názvy a procentuálním hmotnostním podílem všech druhů vláken, které jsou obsaženy ve výrobku, v sestupném pořadí.**

2. **Odchylně od odstavce 1 a aniž je dotčen čl. 7 odst. 2, lze druhy vláken, které tvoří jednotlivě až 3 % celkové hmotnosti textilního výrobku, nebo druhy vláken, které tvoří dohromady až 10 % celkové hmotnosti, společně označit výrazem „jiná vlákna“, za kterým následuje jejich celkový hmotnostní podíl v procentech, pokud je nelze v době výroby snadno určit.**

3. Výrobky, které mají čistě bavlněnou osnovu a čistě lněný útek, kde procentuální podíl lnu je nejméně 40 % celkové hmotnosti nešlichtované tkaniny, mohou být označeny názvem „směs bavlna – len“, který musí být doplněn specifikací složení „čistě bavlněná osnovu – čistě lněný útek“.

4. **Aniž je dotčen čl. 5 odst. 1, u textilních výrobků, jejichž složení je v době výroby obtížné určit, je možné použít na etiketě výrazy „směs vláken“ nebo „nespecifikované složení textlie“.**

5. **Odchylně od odstavce 1, lze druh vlákna nezařazený do přílohy I označit výrazem „jiná vlákna“, za kterým následuje celkový hmotnostní podíl v procentech, pokud byla podána žádost o zařazení takového vlákna do přílohy I podle článku 6.**

Článek 10

Vlákna pro dekorativní účely a vlákna s antistatickým účinkem

Viditelná, izolovatelná vlákna, která jsou určena pouze pro dekorativní účely a nepřesáhnou 7 % hmotnosti hotového výrobku, nemusí být uváděna v údajích o složení vlákenných směsí podle článků 7 a 9.

Totéž platí pro kovová vlákna a jiná vlákna, která se přidávají do výrobku pro docílení antistatického účinku a jejichž množství nepřekročí 2 % hmotnosti hotového výrobku.

U výrobků uvedených v čl. 9 odst. 3 se tyto procentuální podíly započítávají zvlášť do hmotnosti osnovy a hmotnosti útku.

Článek 11

Materiály pocházející ze zvířat

1. **Pokud textilní výrobek obsahuje netextilní části živočišného původu, musí být označen etiketou, na níž se uvádí, že tyto části jsou vyrobeny z materiálu pocházejícího ze zvířat. Označení nesmí být zavádějící a musí být prezentováno tak, aby spotřebitel snadno porozuměl, ke které části výrobku se údaje na etiketě vztahují.**

Úterý, 18. května 2010

2. Členské státy oznámí Komisi analytické metody používané k identifikaci materiálů pocházejících ze zvířat do ... (*), a poté vždy, když to bude z důvodu nových skutečností nezbytné.

3. Komise přijme v souladu s články 24, 25 a 26 akty v přenesené pravomoci, které blíže určí formy a způsoby označování textilních výrobků etiketami podle odstavce 1 a stanoví analytické metody používané k identifikaci materiálů pocházejících ze zvířat.

Článek 12

Označování etiketami

1. Textilní výrobky musí být označeny etiketou ■ vždy, když jsou **dodávány na trh**.

Označení etiketami musí být snadno přístupné, viditelné a bezpečně připevněné k textilnímu výrobku. Musí zůstat čitelné po dobu běžného používání textilního výrobku. Označení etiketami a způsob, jímž jsou připevněny, je prováděno tak, aby spotřebitele při nošení textilního výrobku co nejméně obtěžovalo.

Označení etiketami může však být nahrazeno či doplněno průvodními obchodními doklady, pokud jsou tyto výrobky **dodávány hospodářským subjektům v rámci dodavatelského řetězce** nebo jsou dodávány ke splnění ■ zakázky **jakéhokoli zadavatele ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby** ⁽¹⁾.

Názvy a popisy zmíněné v článcích 5, 7, 8 a 9 musí být v těchto průvodních obchodních dokladech **jasně uvedeny**.

Zkratky se nepoužívají s výjimkou mechanizovaného operačního kódu, nebo pokud jsou definovány v mezinárodně uznávaných standardech, za předpokladu, že jsou tyto zkratky v témže obchodním dokladu vysvětleny.

2. **Při uvádění textilního výrobku na trh výrobce nebo dovozce, pokud výrobce není usazen v Unii, zajistí dodání etikety a správnost informací na ní uvedených.**

Při dodávání textilního výrobku na trh distributor zajistí, aby byl náležitě označen, jak stanoví toto nařízení.

Pro účely tohoto nařízení se distributor považuje za výrobce, jestliže dodává na trh výrobek pod svou vlastní firmou či ochrannou známkou, označuje výrobky etiketou anebo mění obsah etikety.

Hospodářské subjekty zmíněné v prvním a druhém pododstavci zajistí, aby informace poskytované při **dodávání** textilních výrobků na trh nemohly být zaměněny s názvy a popisy stanovenými tímto nařízením.

(*) Prosím vložte datum vstupu tohoto nařízení v platnost.

(1) Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114.

Úterý, 18. května 2010

Článek 13

Používání názvů a popisů

■

1. **Při dodávání textilního výrobku na trh se názvy a vlákenného složení zmíněné v člancích 5, 7, 8 a 9 uvádí jednotnou velikostí písmen a číslic, jednotným stylem a fontem na dostupném místě, viditelně a čitelně v katalozích a prospektech, na obalech ■ a etiketách ■. Tyto údaje musí být pro zákazníka jasně viditelné před samotným nákupem, včetně případů, kdy se jedná o nákup elektronickými prostředky.**

2. Ochranné známky nebo firma mohou být uvedeny bezprostředně před názvy a popisy zmíněnými v člancích 5, 7, 8 a 9 nebo za nimi.

Pokud však ochranná známka nebo firma obsahují buď samostatně nebo jako přídatné jméno nebo jako základ slova jeden z názvů uvedených v příloze I nebo název, který by s nimi mohl být zaměněn, musí ochranná známka nebo firma bezprostředně předcházet nebo následovat názvy a popisy zmíněné v člancích 5, 7, 8 a 9.

Ostatní informace musí být vždy uváděny odděleně.

3. Označování etiketami ■ musí být dostupné v **jakémkoli úředním jazyce Unie, který je snadno srozumitelný pro konečného zákazníka v členském státě, ve kterém jsou výrobky dodávány na trh. Názvy textilních vláken mohou být případně nahrazeny srozumitelnými nejazykovými symboly nebo mohou být s těmito symboly kombinovány.**

U cívek, návinů, přadének, klubek nebo jiných malých jednotek šicích, látacích a vyšívacích nití se první pododstavec použije na společné etikety podle čl. 16 odst. 3. **Pokud jsou tyto výrobky prodávány konečným uživatelům jednotlivě, mohou být označeny v jakémkoli úředním jazyce Unie za podmínky, že jsou rovněž označeny společnou etiketou. Názvy textilních vláken mohou být případně nahrazeny srozumitelnými symboly nejazykové povahy nebo mohou být s těmito symboly kombinovány.**

Komise přijme v souladu s články 24, 25 a 26 akty v přenesené pravomoci stanovující podrobné podmínky pro používání symbolů uvedených v tomto odstavci.

Článek 14

Textilní výrobky z více složek

1. Každý textilní výrobek složený ze dvou nebo více složek musí být označen etiketou, na níž je uveden obsah vláken v každé složce.

Toto označení etiketou není povinné pro složky, které tvoří méně než 30 % celkové hmotnosti výrobku, s výjimkou hlavních složek.

2. Pokud dva nebo více textilních výrobků mají stejný obsah vláken a tvoří běžně jednu jednotku, mohou být označeny pouze jednou etiketou.

Článek 15

Zvláštní ustanovení

Složení vlákenných směsí výrobků zmíněných v příloze IV musí být uvedeno v souladu s pravidly pro označování stanovenými etiketami v uvedené příloze.

Úterý, 18. května 2010

Článek 16

Výjimky

1. Odchylně od článků 12, 13 a 14 se použijí pravidla stanovená v tomto článku odstavcích 2, 3 a 4.

Výrobky uvedené v tomto článku odstavcích 3 a 4 musí být v každém případě dodávány na trh takovým způsobem, aby se konečný spotřebitel mohl plně seznámit se složením těchto výrobků.

2. Uvedení názvů **textilních** vláken nebo složení vlákenných směsí na etiketách nebo jiném označení textilních výrobků zařazených v příloze V se nevyžaduje.

Pokud však ochranná známka nebo firma obsahují buď samostatně nebo jako přídatné jméno nebo jako základ slova jeden z názvů uvedených v příloze I nebo název, který by s nimi mohl být zaměněn, použijí se články 12, 13 a 14.

3. Pokud jsou textilní výrobky uvedené v příloze VI stejného typu a složení, mohou být **dodávány na trh** společně se společnou etiketou.

4. Údaje o složení textilních výrobků prodávaných v metráži se mohou označit pouze na kusu nebo na návinu, který je **dodáván na trh**.

Kapitola 3

Dozor nad trhem ■

Článek 17

Ustanovení týkající se dozoru nad trhem

1. **Orgány** dozoru nad trhem provádějí kontroly shody složení textilních výrobků s poskytnutými informacemi týkajícími se složení těchto výrobků **v souladu s tímto nařízením**.

2. **Pro účely určení vlákenného složení textilních výrobků jsou kontroly** uvedené v odstavci 1 ■ prováděny v souladu s metodami **či harmonizovanými normami** podle přílohy VIII.

Za tímto účelem se stanoví procentuální podíly vláken uvedené v člancích 7, 8 a 9 na základě příslušné smluvní přírážky uvedené v příloze IX použité na suchou hmotnost každého vlákna poté, co byly odstraněny položky uvedené v příloze VII.

Při určování vlákenného složení stanoveného v člancích 7, 8 a 9 se nezohledňují položky uvedené v příloze VII.

3. Každá laboratoř **akreditovaná nebo schválená orgány členského státu k provádění** zkoušek textilních směsí, pro které neexistuje na úrovni **Unie** jednotná metoda analýzy, stanoví **vlákenné** složení takových směsí ■, přičemž ve zprávě o analýze uvede získaný výsledek, **použitou metodu** a ■ stupeň přesnosti **této** metody.

Úterý, 18. května 2010

Článek 18

Tolerance

1. Pro účely stanovení složení textilních výrobků určených pro konečného spotřebitele platí tolerance stanovené v odstavcích 2, 3 a 4.

2. Přítomnost cizích vláken ve složení, které má být poskytnuto v souladu s článkem 9, nemusí být uvedena, pokud procentuální podíl těchto vláken nedosahuje těchto hodnot:

a) 2 % celkové hmotnosti textilního výrobku, za předpokladu, že toto množství je opodstatněné **jako technicky nezbytné z hlediska správného výrobního postupu** a nepřidává se v rámci obvyklé praxe;

b) **za stejné podmínky** 5 % **celkové hmotnosti** v případě **textilních** výrobků, které prošly procesem mykání.

Písmenem b) tohoto odstavce nejsou dotčena ustanovení čl. 8 odst. 3.

3. Připouští se výrobní tolerance 3 % mezi uvedeným procentuálním podílem vláken, který musí být poskytnut v souladu s článkem 9, a procentuálním podílem zjištěným analýzou provedenou v souladu s článkem 17 ve vztahu k celkové hmotnosti vláken uvedených na etiketě. Tato tolerance se vztahuje také na:

a) vlákna, která jsou uvedena bez vyznačení jejich procentuálního podílu v souladu s čl. 9 odst. 2;

b) procentuální podíl vlny uvedený v čl. 8 odst. 2 písm. b).

Tolerance se pro účely analýzy vypočítávají odděleně. Celková hmotnost braná v úvahu při výpočtu tolerance podle tohoto odstavce je hmotnost vláken v hotovém výrobku po odečtení hmotnosti případných cizích vláken zjištěných při uplatnění tolerance podle odstavce 2.

Kumulování tolerancí uvedených v odstavcích 2 a 3 se připouští pouze v případě, kdy se zjistí, že případná cizí vlákna zjištěná při analýze s uplatněním tolerance podle odstavce 2 mají stejnou chemickou podstatu jako jeden nebo více vláken uvedených na etiketě.

4. U zvláštních výrobků, u kterých výrobní technologie vyžaduje tolerance vyšší než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 2 a 3, mohou být při kontrole shody výrobku podle čl. 17 odst. 1 Komisí povoleny vyšší tolerance pouze ve výjimečných případech a pokud výrobce podá náležité odůvodnění.

Výrobce předloží žádost obsahující dostatečné odůvodnění a důkazy pro výjimečné okolnosti výroby.

Úterý, 18. května 2010

Kapitola 4**Označování původu textilních výrobků****Článek 19****Označování původu textilních výrobků dovážených ze třetích zemí**

1. Pro účely tohoto článku se výrazy „původ“ a „pocházející“ rozumí nepreferenční původ v souladu s články 35 až 36 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex) ⁽¹⁾.
2. Na dovoz nebo uvádění textilních výrobků ze třetích zemí na trh, s výjimkou výrobků pocházejících z Turecka a ze smluvních stran dohody o EHP, se vztahuje označování původu za podmínek stanovených v tomto článku.
3. Země původu textilních výrobků se uvádí na etiketě těchto výrobků. V případech, kdy jsou výrobky zabaleny, se označení provádí samostatně na obalu. Označení země původu nemůže být nahrazeno odpovídajícím označením v průvodních obchodních dokladech.
4. Komise může v souladu s články 24, 25 a 26 přijmout akty v přenesené pravomoci s cílem určit případy, kdy bude akceptováno označení původu na obalu místo označení na samotných výrobcích. Může se jednat zejména o případy, kdy se výrobky obvykle dostanou ke konečnému spotřebiteli nebo uživateli ve svém obvyklém balení.
5. Slova „vyroběno v“ (made in) spolu s názvem země původu označují původ textilního výrobku. Označení etiketami může být provedeno v jakémkoli úředním jazyce Evropské unie, který je snadno srozumitelný pro konečného zákazníka v členském státě, kde je výrobek dodáván na trh.
6. Označení původu musí být provedeno jasně čitelným a nesmazatelným písmem, musí být během běžné manipulace viditelné, jasně odlišitelné od ostatních údajů a musí být učiněno způsobem, který není zavádějící a ani nevytváří mylný dojem, pokud jde o původ výrobku.
7. Textilní výrobky musí být označeny požadovanou etiketou při dovozu. Toto označení se nesmí odstranit nebo se do něj nesmí zasahovat až do doby, kdy jsou výrobky prodány spotřebiteli nebo uživateli.

Článek 20**Označování původu jiných textilních výrobků**

1. Pokud je původ textilních výrobků, kromě původu výrobků uvedených v článku 19, uveden na etiketě, vztahují se na toto označení podmínky stanovené v tomto článku.
2. Výrobek je považován za výrobek pocházející ze země, kde proběhly alespoň dvě z těchto fází výroby:
 - spřádání;
 - tkaní;
 - konečná úprava;
 - zhotovení textilního výrobku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 4.6.2008, s. 1.

Úterý, 18. května 2010

3. Textilní výrobek nesmí být na etiketě popsán jako pocházející výlučně z určité země, pokud v ní neproběhly všechny fáze výroby uvedené v odstavci 2.

4. Slova „vyrobeno v“ (made in) spolu s názvem země původu označují původ výrobku. Označení etiketami může být provedeno v jakémkoli úředním jazyce Evropské unie, který je snadno srozumitelný pro konečného zákazníka v členském státě, kde je výrobek dodáván na trh.

5. Označení původu musí být provedeno jasně čitelným a nerasmazatelným písmem, musí být během běžné manipulace viditelné, jasně odlišitelné od ostatních údajů a musí být učiněno způsobem, který není zavádějící a ani nevytváří mylný dojem, pokud jde o původ výrobku.

Článek 21

Akty v přenesené pravomoci

Komise je zmocněna v souladu s články 24, 25 a 26 přijmout akty v přenesené pravomoci s cílem:

- podrobně určit formu a způsoby označování původu;
- sestavit seznam výrazů ve všech úředních jazycích Unie, které jasně vyjadřují, že výrobek pochází ze země uvedené na etiketě;
- určit případy, kdy všeobecně používané zkratky nepochybně označují zemi původu a mohou být pro účely nařízení použity;
- určit případy, kdy výrobky nemohou nebo nemusí být z technických nebo ekonomických důvodů označovány;
- určit další pravidla, která mohou být vyžadována, pokud se zjistí, že výrobky nesplňují ustanovení tohoto nařízení.

Článek 22

Společná ustanovení

1. Textilní výrobky uvedené v článku 19 nesplňují ustanovení tohoto nařízení, jestliže:

- nejsou opatřeny etiketou s označením původu;
- označení původu na etiketě neodpovídá původu výrobků;
- označení původu na etiketě bylo změněno nebo odstraněno nebo do něj bylo jinak zasahováno, s výjimkou případů, kdy byla nutná oprava podle odstavce 5 tohoto článku;

2. Textilní výrobky kromě výrobků uvedených v článku 19 nejsou v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, jestliže:

- označení původu na etiketě neodpovídá původu výrobků;
- označení původu na etiketě bylo změněno nebo odstraněno nebo do něj bylo jinak zasahováno, s výjimkou případů, kdy byla nutná oprava podle odstavce 5 tohoto článku.

Úterý, 18. května 2010

3. Komise je zmocněna v souladu s články 24, 25 a 26 přijmout akty v přenesené pravomoci týkající se prohlášení a doprovodných dokumentů, které lze přijmout jako důkaz souladu s tímto nařízením.

4. Členské státy stanovují pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení a přijímají veškerá opatření nezbytná pro provádění těchto pravidel. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi do ... (*) a neprodleně ji informují o všech následných změnách, které se jich týkají.

5. Pokud výrobky nejsou v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, členské státy dále přijmou nezbytná opatření a budou požadovat, aby majitel výrobků nebo jakákoli jiná osoba za ně odpovědná výrobky označila etiketou v souladu s tímto nařízením a na vlastní náklady.

6. Je-li to nezbytné pro účinné uplatňování tohoto nařízení, mohou si příslušné orgány vyměňovat informace, které obdržely při kontrole souladu s tímto nařízením, včetně orgánů, jiných osob nebo organizací, které členské státy pověřily podle článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu ⁽¹⁾.

Kapitola 4

Závěrečná ustanovení

Článek 23

Přizpůsobení technickému vývoji

■ Komise **přijímá** změny příloh I, II, IV, V, VI, VII, VIII a IX, které jsou nezbytné k přizpůsobení těchto příloh technickému vývoji, **prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 24 za podmínek stanovených v článcích 25 a 26.**

Článek 24

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článcích 11, 13, 19, 21, 22 a 23 je svěřena Komisi na dobu pěti let po ... (**). Komise předloží zprávu o přenesených pravomocích nejpozději šest měsíců před koncem tohoto pětiletého období. K této zprávě bude v případě potřeby připojen legislativní návrh na prodloužení doby platnosti tohoto přenesení.

2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 25

Zrušení přenesení pravomoci

Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 11, 13, 19, 21, 22 a 23 kdykoliv zrušit.

(*) Devět měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.

(1) Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

(**) Datum vstupu tohoto nařízení v platnost.

Úterý, 18. května 2010

Článek 26

Námitky proti aktům v přenesené pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení.

Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 proti aktu v přenesené pravomoci námitky nevysloví, nebo pokud před uplynutím této lhůty Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o svém rozhodnutí námitky nevyslovit, zveřejní se akt v přenesené pravomoci v Úředním věstníku Evropské unie a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.

I

Článek 27

Podávání zpráv

Nejpozději do ... (*) předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení, a to s důrazem na žádosti názvy nových **textilních** vláken a jejich přijetí **a v odůvodněných případech připojí legislativní návrh.**

Článek 28

Přezkum

1. Komise do ... (**) předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu týkající se nových možných požadavků na označování etiketami, které je třeba zavést na unijní úrovni, aby se spotřebitelům poskytly přesné, relevantní, srozumitelné a srovnatelné informace o vlastnostech textilních výrobků. Tato zpráva vychází z rozsáhlých konzultací se všemi zúčastněnými subjekty, z průzkumů spotřebitelů a důkladné analýzy nákladů a přínosů a případně se připojí legislativní návrhy. Tato se zpráva se mimo jiné zabývá těmito otázkami:

- harmonizovaným systémem označování etiketami týkajícími se péče,
- jednotným systémem EU pro označování velikosti oblečení a obuvi,
- uváděním údajů o jakýchkoli možných alergenních a nebezpečných látkách použitých při výrobě či zpracování textilních výrobků,
- ekologickým označováním etiketami týkajícími se environmentálních aspektů a udržitelné výroby textilních výrobků,
- sociálním označováním, díky němuž zákazník získá informace o podmínkách, v nichž byl textilní výrobek vyroben,
- varovnými etiketami informujícími o hořlavosti textilních výrobků, zejména u oděvů s vysokým rizikem vznětlivosti,
- elektronickým označováním, včetně identifikace rádiové frekvence,

(*) Tři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.

(**) Dva roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Úterý, 18. května 2010

- *uváděním identifikačního čísla na etiketě k získání dodatečných informací o textilním výrobku na požádání, například prostřednictvím internetu,*
- *využitím symbolů nejazykové povahy pro určení vláken použitých k výrobě textilního výrobku, které spotřebiteli umožní snadno porozumět složení a především použití přírodních či syntetických vláken.*

2. Komise vypracuje do ... (*)studii, jejímž cílem bude posoudit, zda látky používané při výrobě či zpracování textilních výrobků představují riziko pro lidské zdraví. Tato studie především vyhodnotí, zda existuje příčinná souvislost mezi alergickými reakcemi a syntetickými vlákny, barvivy, biocidy, konzervanty či nanočásticemi používanými v textilních výrobcích. Tato studie bude vycházet z vědeckých důkazů a zohlední výsledky činnosti v oblasti dozoru nad trhem. Na základě této studie Komise v odůvodněných případech připojí legislativní návrhy týkající se zákazu či omezení používání potenciálně nebezpečných látek používaných v textilních výrobcích, a to v souladu s příslušnými právními předpisy EU.

Článek 29

Přechodné ustanovení

Textilní výrobky, které jsou v souladu s ustanoveními směrnice 2008/121/ES a byly uvedeny na trh před ... (**) mohou být na trh i nadále uváděny až do ... (***)

Článek 30

Zrušení

Směrnice 73/44/EHS, 96/73/ES a 2008/121/ES se s účinností od ... (****) zrušují.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze X.

Článek 31

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne.

Za Evropský parlament
Předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

(*) Dva roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.

(**) Šest měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost.

(***) Dva roky a šest měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost.

(****) Datum vstupu tohoto nařízení v platnost.

Úterý, 18. května 2010

PŘÍLOHA I

PŘEHLED TEXTILNÍCH VLÁKEN

Číslo	Název	Popis vlákna
1	vlna	vlákno z ovčího nebo jehněčího rouna (<i>Ovis aries</i>) nebo směs vláken z ovčího nebo jehněčího rouna a chlupů zvířat uvedených v položce 2
2	alpaka, lama, velbloud, kašmír, mohér, angora, vikuňa, jak, guanako, kašgora, bobr, vydra, včetně slova „vlna“ nebo „chlupy“ nebo bez těchto slov	chlupy těchto zvířat: alpaka, lama, velbloud, kašmírská koza, angorská koza, angorský králík, vikuňa, jak, guanako, kašgorská koza (kříženec kašmírské a angorské kozy), bobr, vydra
3	zvířecí chlupy nebo koňské žíně s uvedením druhu zvířete nebo nikoliv (např. hovězí chlupy, chlupy kozy domácí, koňské žíně)	chlupy různých zvířat neuvedených v položce 1 nebo 2
4	hedvábí	vlákno získané výhradně ze zámotků hmyzu snovajícího hedvábí
5	bavlna	vlákno získané z tobolek bavlníku (<i>Gossypium</i>)
6	kapok	vlákno získané z plodu kapoku (<i>Ceiba pentandra</i>)
7	len	vlákno získané z lýka stonku lnu (<i>Linum usitatissimum</i>)
8	konopí	vlákno získané z lýka konopí (<i>Cannabis sativa</i>)
9	juta	vlákno získané z lýka <i>Corchorus olitorus</i> a <i>Colchorus capsularis</i> . Pro účely tohoto nařízení se za jutu považují rovněž lýková vlákna získaná z druhů: <i>Hibiscus cannabinus</i> , <i>Hobiscus sabdariffa</i> , <i>Abutilon avicennae</i> , <i>Urena lobata</i> , <i>Urena sinuata</i>
10	abaka (manilské konopí)	vlákno získané z pochvy listu <i>Musa textilis</i>
11	alfa	vlákno získané z listů <i>Stipa tenacissima</i>
12	kokos	vlákno získané z plodů <i>Cocos nucifera</i>
13	broom	vlákno získané z lýka <i>Cytisus scoparius</i> a/nebo <i>Spartium Junceum</i>
14	ramie	vlákno získané z lýka <i>Boehmeria nivea</i> a <i>Boehmeria tenacissima</i>
15	sisal	vlákno získané z listů <i>agave sisalana</i>
16	bengálské konopí	vlákno z lýka <i>Crotalaria juncea</i>
17	henequen	vlákno z lýka <i>Agave Fourcroydes</i>
18	maguey	vlákno z lýka <i>Agave Cantala</i>
19	acetát	vlákno z acetátu celulosy, v němž je nejvýše 92 % a méně než 74 % hydroxylových skupin acetylováno

Úterý, 18. května 2010

Číslo	Název	Popis vlákna
20	alginát	vlákno získané z kovových solí kyseliny alginové
21	měďnaté vlákno	regenerované celulosové vlákno získané měďnatoamoniakálním postupem
22	modal	regenerované celulosové vlákno získané modifikovaným viskóзовým postupem, s vysokou pevností při přetrhu a vysokým modulem pevnosti za mokra. Pevnost (B_C) v klimatizovaném stavu a síla (B_M) potřebná k prodloužení o 5 % v mokřém stavu jsou: $B_C \text{ (CN)} \geq 1,3 \sqrt{T} + 2 T$ $B_M \text{ (CN)} \geq 0,5 \sqrt{T}$ kde T je průměrná délková hmotnost v decitex
23	bílkoviny	vlákno získané z přírodních proteinových látek, regenerované a stabilizované pomocí chemických činidel
24	triacetát	vlákno z acetátu celulosy, v němž je nejméně 92 % hydroxylových skupin acetylováno
25	viskóza	regenerované celulosové vlákno získané viskóзовým postupem, při kterém vzniká nekonečné a střížové vlákno
26	akryl	vlákno z lineárních makromolekul, které mají v řetězci nejméně 85 % hmot. akrylonitrilových jednotek
27	chlorovlákno	vlákno z lineárních makromolekul, které mají v řetězci více než 50 % hmot. chlorovaných vinylových nebo chlorovaných vinylidenových monomérních jednotek
28	fluorethylen	vlákno z lineárních makromolekul tvořených fluorovanými alifatickými uhlovodíkovými monomery
29	modakryl	vlákno z lineárních makromolekul, které mají v řetězci nejméně 50 % a nejvýše 85 % hmot. akrylonitrilových jednotek
30	polyamid nebo nylon	vlákno ze syntetických lineárních makromolekul, které mají v řetězci opakující se amidové vazby, z nichž nejméně 85 % je připojeno k alifatickým nebo cykloalifatickým jednotkám
31	aramid	vlákno ze syntetických lineárních makromolekul sestávajících z aromatických skupin spojených amidovými nebo imidovými vazbami, z nichž nejméně 85 % je napojeno přímo na dvě aromatická jádra, a pokud se vyskytují imidové vazby, jejich počet nepřesáhne počet amidových vazeb
32	polyimid	vlákno ze syntetických lineárních makromolekul, které mají v řetězci opakující se imidové jednotky
33	lyocel	regenerované celulosové vlákno získané procesem rozpouštění a spřádání v organickém rozpouštědle (směs organických chemických látek a vody), bez tvorby derivátů
34	polylaktid	vlákno z lineárních makromolekul, které mají v řetězci nejméně 85 % hmot. esterových jednotek kyseliny mléčné a jsou odvozeny od přírodních cukrů, jehož teplota tání je nejméně 135 °C
35	polyester	vlákno z lineárních makromolekul, které mají v řetězci nejméně 85 % hmot. diolesteru kyseliny tereftalové

Úterý, 18. května 2010

Číslo	Název	Popis vlákna
36	polyethylen	vlákno z lineárních makromolekul nesubstituovaných alifatických nasycených uhlovodíků
37	polypropylen	vlákno z lineárních makromolekul alifatických nasycených uhlovodíků, kde každý druhý atom uhlíku váže methylovou boční skupinu v izotaktickém uspořádání a bez dalších substitucí
38	polykarbamid	vlákno z lineárních makromolekul, které mají v řetězci opakující se ureylenovou funkční skupinu (NH-CO-NH)
39	polyuretan	vlákno z lineárních makromolekul složených z řetězců s opakující se uretanovou funkční skupinou
40	vinylal	vlákno z lineárních makromolekul, jejichž řetězec je vytvořen z polyvinylalkoholu s různým stupněm acetylace
41	trivinyl	vlákno na bázi terpolymeru akrylonitrilu, chlorovaného vinylového monomeru a třetího vinylového monomeru, z nichž žádný netvoří 50 % celkové hmotnosti
42	elastodien	pružné vlákno složené z přírodního nebo syntetického polyisoprenu nebo složené z jednoho nebo více dienu polymerovaných s jedním nebo několika vinylovými monomery nebo bez nich, které po protažení až na trojnásobek své původní délky a po uvolnění znovu rychle nabývá v podstatě své původní délky
43	elastan	pružné vlákno složené nejméně z 85 % hmot. ze segmentového polyuretanu, které po protažení až na trojnásobek své původní délky a po uvolnění znovu rychle nabývá v podstatě své původní délky
44	skleněné vlákno	vlákno vyrobené ze skla
45	název odpovídající materiálu, ze kterého jsou vlákna složena, např. kovová (metalická, metalizovaná), azbestová, papírová, po kterém následuje slovo „nit“, nebo „vlákno“ nebo nikoliv	vlákna získaná z různorodých nebo nových materiálů, které nejsou uvedeny výše
46	elastomultiester	vlákno vytvořené interakcí dvou nebo více chemicky rozdílných lineárních makromolekul ve dvou nebo více odlišných fázích (z nichž žádná nepřesahuje 85 % hmot.), obsahující esterové skupiny jako převládající funkční jednotku (minimálně 85 %), které po vhodném zpracování, při němž se protáhne na jeden a půl násobek původní délky, se po uvolnění v podstatě rychle vrátí na svoji počáteční délku
47	elastolefin	vlákno složené nejméně z 95 % hmot. částečně zesíťovaných makromolekul, vyrobené z ethylenu a z alespoň jednoho dalšího olefinu, které po natažení na jeden a půl násobek původní délky, se po uvolnění v podstatě rychle vrátí na svoji počáteční délku
48	melamin	vlákno složené nejméně z 85 % hmot. zesíťovaných makromolekul tvořených deriváty melaminu

Úterý, 18. května 2010

PŘÍLOHA II

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA TECHNICKOU DOKUMENTACI PŘI ŽÁDOSTI O NÁZEV NOVÉHO **TEXTILNÍHO** VLÁKNA

(Článek 6)

Technická dokumentace, kterou se navrhuje začlenění názvu nového **textilního** vlákna do přílohy I, jak se uvádí v článku 6, musí obsahovat alespoň jednu z těchto informací:

— Navrhovaný název vlákna;

Navrhovaný název musí souviset s chemickým složením a případně poskytovat informace o vlastnostech vlákna. Navrhovaný název musí být prostý práv a nesmí být vázán na výrobce.

— Navrhovaná definice vlákna;

Vlastnosti uvedené v definici nového vlákna, jako je například elasticita, musí být ověřitelné pomocí zkušebních metod, které se poskytují s technickou dokumentací spolu s experimentálními výsledky analýz.

— Značka vlákna: chemický vzorec, odlišnosti od existujících vláken, případně spolu s podrobnými údaji, jako je bod tání, hustota, index lomu, hořlavost materiálu a spektrum FTIR;

— Navrhovaná smluvní přírážka;

— Dostatečně rozvinuté metody identifikace a kvantifikace, včetně experimentálních údajů;

Žadatel vyhodnotí možnost používání metod uvedených v příloze VIII tohoto nařízení k analýze nejvíce očekávaných komerčních směsí nového vlákna s jinými vlákny a alespoň jednu z těchto metod navrhne. V případě metod, kde lze vlákno považovat za nerozpustnou složku, vyhodnotí žadatel hmotnostní opravné koeficienty nového vlákna. Všechny experimentální údaje se předkládají společně s žádostí.

Pokud nejsou metody uvedené v tomto nařízení vhodné, poskytne žadatel vhodné odůvodnění a navrhne novou metodu.

Žádost musí obsahovat veškeré experimentální údaje související s navrhovanými metodami. Údaje týkající se přesnosti, spolehlivosti a opakovatelnosti těchto metod jsou poskytovány s technickou dokumentací.

— **Výsledky testů prováděných s cílem posoudit možné alergické reakce či jiné negativní účinky nových textilních vláken na lidské zdraví, a to v souladu s příslušnými právními předpisy EU;**

— Další informace na podporu žádosti: výrobní postup, význam pro spotřebitele;

— Výrobce nebo jeho zástupce poskytnou na žádost Komise reprezentativní vzorky nového čistého vlákna a příslušných směsí vláken, které jsou nezbytné pro validaci navrhovaných metod identifikace a kvantifikace.

Úterý, 18. května 2010

PŘÍLOHA III

NÁZVY UVEDENÉ V ČL. 8 ODS. 1

- bulharsky: „необработена вълна“,
 - španělsky: „lana virgen“ nebo „lana de esquilado“,
 - česky: „střížní vlna“,
 - dánsky: „ren, ny uld“,
 - německy: „Schurwolle“,
 - estonsky: „uus vill“,
 - irsky: „olann lomra“,
 - řecky: „παρθένο μαλλι“,
 - anglicky: „fleece wool“ nebo „virgin wool“,
 - francouzsky: „laine vierge“ nebo „laine de tonte“,
 - italsky: „lana vergine“ nebo „lana di tosa“,
 - lotyšsky: „pirmlietojuma vilna“ nebo „cirptā vilna“,
 - litevsky: „natūralioji vilna“,
 - maďarsky: „élőgyapjú“,
 - maltsky: „suf verġni“,
 - nizozemsky: „scheerwol“,
 - polsky: „żywa wełna“,
 - portugalsky: „lã virgem“,
 - rumunsky: „lână virgină“,
 - slovensky: „strižná vlna“,
 - slovinsky: „runska volna“,
 - finsky: „uusi villa“,
 - švédsky: „ren ull“.
-

Úterý, 18. května 2010

PŘÍLOHA IV

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE OZNAČOVÁNÍ NĚKTERÝCH VÝROBKŮ ETIKETAMI

(Článek 15)

Výrobky	Ustanovení pro označování etiketami
1. Následující korzetářské výrobky:	Složení vlákenných směsí se uvede na etiketě tak, že se stanoví složení celého výrobku nebo složení dále uvede- ných částí, a to souhrnně nebo jednotlivě:
a) podprsenky	vnější a vnitřní textilie košíčků a zadního dílu
b) bokovky (podvazkové pásy a podvazkové kalhotky)	přední, zadní a postranní výztužné díly
c) korzety	vnější a vnitřní textilie košíčků, přední a zadní výztužné díly a boční díly.
2. Ostatní korzetářské zboží, které není uvedeno výše	Složení vlákenných směsí se uvede na etiketě tak, že se stanoví složení celého výrobku nebo složení různých složek výrobku, a to souhrnně nebo jednotlivě. Toto ozna- čování přitom není povinné pro části, které představují méně než 10 % celkové hmotnosti výrobku.
3. Veškeré korzetářské zboží	Jednotlivé označení různých částí korzetářského zboží musí být provedeno tak, aby konečný spotřebitel snadno porozuměl, ke které části výrobku se údaje na etiketě vztahují.
4. Textilní výrobky s leptaným tiskem	Udává se složení vlákenných směsí pro celý výrobek a může být uvedeno samostatně složení základní textilie a složení textilie s vyleptanými místy. Tyto součásti musí být jmenovitě uvedeny.
5. Vyšíváné textilní výrobky	Udává se složení vlákenných směsí pro celý výrobek a může být uvedeno samostatně složení základní textilie a složení textilie s vyšívací nití. Tyto složky musí být jmenovitě uvedeny. Toto označování je povinné pouze pro vyšíváné části, které představují nejméně 10 % povrchu výrobku.
6. Nitě sestávající z jádra a obalu vytvořených odlišnými vlákny a dodávaných na trh konečnému spotřebiteli	Udává se složení vlákenných směsí pro celý výrobek a může být uvedeno samostatně složení jádra a složení obalu. Tyto složky musí být jmenovitě uvedeny.
7. Sametové a plyšové textilní výrobky nebo výrobky podobné sametu nebo plyši	Udává se složení vlákenných směsí pro celý výrobek, a pokud výrobek zahrnuje podklad a užitnou vrstvu tvořenou odlišnými vlákny, lze složení vlákenných směsí pro tyto složky uvést samostatně. Tyto složky musí být jmenovitě uvedeny.
8. Podlahové krytiny a koberce, u nichž jsou podklad a užitná vrstva tvořeny odlišnými vlákny	Lze uvést pouze složení užitné vrstvy. Tato užitná vrstva musí být jmenovitě uvedena.

Úterý, 18. května 2010

PŘÍLOHA V

VÝROBKY, PRO KTERÉ NENÍ OZNAČOVÁNÍ ETIKETAMI NEBO JINÉ OZNAČENÍ POVINNÉ

(Čl. 16 odst. 2)

1. Pásky na přidržování rukávů
2. Pásky k hodinkám z textilních materiálů
3. Etikety a štítky
4. Držáky na nádobí z textilních materiálů a s výplní
5. Kryty na kávové konvice
6. Kryty na čajové konvice
7. Chrániče rukávů
8. Rukávníky, jiné než z vlasových materiálů
9. Umělé květiny
10. Polštářky na jehly
11. Plachtoviny se zátěrem
12. Textilní výrobky pro základné a podkladové textilie a výztužné textilie
-
13. Použité zhotovené textilní výrobky, výslovně takto označené
14. Kamaše
15. Použité obaly, prodávané jako takové
-
16. Brašnářské zboží, měkké a bez výztuhy, sedlářské zboží, z textilních materiálů
17. Cestovní potřeby z textilních materiálů
18. Ručně vyšíváné tapisérie, též nedohotovené, a materiály pro jejich výrobu, včetně vyšívacích nití zvláště určených pro takové tapisérie z plachtovin a prodávaných samostatně
19. Zdrhovadla
20. Knoflíky a spony potažené textilním materiálem
21. Obaly na knihy z textilních materiálů
-

Úterý, 18. května 2010

22. Textilní části obuvi, s výjimkou oteplovacích vložek
 23. Stolní podložky z několika složek o ploše max. 500 cm²
 24. Ohnivzdorné rukavice a utěrky
 25. Kryty na vajíčka
 26. Pouzdra na kosmetické potřeby
 27. Textilní váčky na tabák
 28. Textilní pouzdra na brýle, cigarety a doutníky, zapalovače a hřebeny
 29. Sportovní chrániče, s výjimkou rukavic
 30. Pouzdra na toaletní potřeby
 31. Pouzdra na potřeby k čištění bot
 32. Předměty pro použití při pohřbech
 33. Výrobky pro jednorázové použití, s výjimkou vaty
 34. Textilní výrobky podléhající pravidlům *Evropského lékopisu* a v tomto smyslu označené, lékařské a ortopedické obvazy pro opakované použití a obecně ortopedické textilní výrobky
 35. Textilní výrobky včetně provazů, lan a šňůr s výhradou položky 12 přílohy VI, běžně určené
 - a) k použití jako součásti nástrojů při výrobě a zpracování zboží;
 - b) k začlenění do strojů, zařízení (např. topných, klimatizačních nebo osvětlovacích), domácích a jiných spotřebičů, vozidel a dalších dopravních prostředků nebo k jejich provozu, údržbě nebo vybavení, jiné než krycí plachty a textilní příslušenství motorových vozidel prodávané odděleně od těchto vozidel
 36. Ochranné a bezpečnostní textilní výrobky, jako např. bezpečnostní pásy, padáky, záchranné vesty, záchranné sklu-zavky, věcné prostředky požární ochrany, neprůstřelné vesty a zvláštní ochranné oděvy (např. pro ochranu proti ohni, chemickým látkám nebo jiným bezpečnostním rizikům)
 37. Nafukovací konstrukce (např. sportovní haly, výstavní stánky, skladovací prostory apod.) za předpokladu, že budou poskytnuty údaje o užitných vlastnostech a technických specifikacích těchto výrobků
 38. Lodní plachty
 39. Oblečení pro zvířata
 40. Vlajky a prapory
-

Úterý, 18. května 2010

PŘÍLOHA VI

VÝROBKY, KTERÉ SE POVINNĚ OZNAČUJÍ POUZE SPOLEČNOU ETIKETOU NEBO JINÝM SPOLEČNÝM OZNAČENÍM

(Čl. 16 odst. 3)

1. Hadry na podlahu
2. Čistící plachetky
3. Bordury a prýmký
4. Lemovky
5. Pásky
6. Šle
7. Podvazky
8. Šněrovadla do bot
9. Stuhý
10. Pruženky
11. Nové obaly, prodávané jako takové
12. Motouzy určené k balení a pro použití v zemědělství; šňůry, provazy a lana, jiné než zařazené do položky 35 přílohy V ⁽¹⁾
13. Podložky na stůl
14. Kapesníky
15. Sítky na vlasy
16. Dětské vázanky a motýlky
17. Slintáčky; mycí žínky a rukavice
18. Šicí, látačí a vyšívací nitě určené k maloobchodnímu prodeji v malých množstvích, jejichž čistá hmotnost nesmí překročit 1 g
19. Tkanice k záclonám, roletám a žaluziím

⁽¹⁾ U výrobků, které spadají pod tuto položku a které jsou prodávány v odstřížích, se společnou etiketou rozumí etiketa na návinu. Provazy a lana spadající pod tuto položku jsou ty, které se používají při horolezectví a při vodních sportech.

Úterý, 18. května 2010

PŘÍLOHA VII

POLOŽKY, KE KTERÝM SE PRO STANOVENÍ PROCENTUELNÍCH PODÍLŮ VLÁKEN NEPŘIHLÍŽÍ

(Článek 17)

Výrobky	Vyňaté položky
a) Všechny textilní výrobky	i) netextilní části, lemy, etikety a štítky, bordury a prýmký, které tvoří neoddělitelnou součást výrobku, knoflíky a spony potažené textilním materiálem, doplňky, ozdoby, nepružné stuhy, pružné nitě a pásy zapracované do určitých a vymezených míst výrobku, ii) mastné látky, pojiva, plnidla, šlichtovací a preparační prostředky, impregnační prostředky, pomocné prostředky pro barvení a tisk a další textilní pomocné prostředky.
b) Podlahové krytiny a koberce:	všechny části, které tvoří užitiný povrch
a) Potahové textilie	vazné a výplňkové osnovní a útkové nitě, které tvoří část užitého povrchu
d) Závěsy a záclony	vazné a výplňkové osnovní a útkové nitě, které tvoří část líce textilie
e) Ponožky	pružné nitě používané v manžetě a výztužné a zesilující nitě používané ve špičce a patě
f) Punčochové kalhoty	pružné nitě používané v manžetě a výztužné a zesilující nitě používané ve špičce a patě
g) Ostatní textilní výrobky kromě výrobků uvedených v písmenech b) až f)	základní nebo podkladové plošné textilie, výztužné vložky a tuženky, mezipodšívky a podkladová plátna, šicí a spojovací nitě, pokud nenahrazují osnovu a/nebo útek ve tkanině, výplně, pokud nemají izolační funkci, a s výhradou čl. 14 odst. 1, také vložky. Pro účely tohoto ustanovení i) se základní nebo podkladové materiály textilních výrobků, které slouží jako podklad užitého povrchu, zejména u příkrývek a obouličných textilií, a podklady u sametů a plyšů a obdobných výrobků nepovažují za odstranitelné podklady, ii) se „výztužnými vložkami a tuženkami“ rozumí nitě nebo materiály zapracované do určitých a vymezených míst textilního výrobku za účelem jejich zpevnění nebo zvýšení tuhosti nebo tloušťky.

Úterý, 18. května 2010

PŘÍLOHA VIII

METODY KVANTITATIVNÍ ANALÝZY DVOUSLOŽKOVÝCH A TŘÍSLOŽKOVÝCH SMĚSÍ TEXTILNÍCH VLÁKEN

KAPITOLA 1

I. Příprava laboratorních a zkušebních vzorků ke stanovení složení vláknenných směsí textilních výrobků

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato kapitola uvádí postupy pro získání laboratorních vzorků vhodné velikosti k předúpravě pro kvantitativní analýzu (tj. o hmotnosti nepřesahující 100 g) z laboratorních vzorků dávky a pro výběr zkušebních vzorků z laboratorních vzorků, které byly předupraveny za účelem odstranění nevláknenných látek ⁽¹⁾.

2. DEFINICE

2.1. Dávka — množství materiálu, které je hodnoceno na základě jedné série výsledků zkoušky. To může zahrnovat například veškerý materiál v jedné dodávce tkaniny, veškerou tkaninu utkanou z jednoho osnovního válu, zásilku příze, balík nebo skupinu balíků surového vlákna.

2.2. Laboratorní vzorek dávky — část dávky, která byla odebrána jako reprezentativní vzorek celku a která je k dispozici laboratorii. Velikost a povaha laboratorního vzorku dávky musí být dostatečná, aby byla přiměřeně překonána nestejnoměrnost dávky a umožněna snadná manipulace v laboratorii ⁽²⁾.

2.3. Laboratorní vzorek — ta část laboratorního vzorku dávky, která je podrobena předúpravě za účelem odstranění nevláknenných látek a ze které jsou odebírány zkušební vzorky. Velikost a povaha laboratorního vzorku dávky musí být dostatečná, aby byla přiměřeně překonána nestejnoměrnost laboratorního vzorku dávky ⁽³⁾.

2.4. Zkušební vzorek — část materiálu potřebná k získání jednotlivého výsledku zkoušky a vybraná z laboratorního vzorku.

3. PODSTATA METODY

Laboratorní vzorek se vybere tak, aby reprezentoval laboratorní vzorek dávky.

Zkušební vzorky se odebírají z laboratorního vzorku tak, aby každý z nich reprezentoval laboratorní vzorek.

4. ODBĚR VZORKŮ Z VOLNÝCH VLÁKEN

4.1. Neorientovaná vlákna – laboratorní vzorek se získá náhodným výběrem chomáček z laboratorního vzorku dávky. Celý laboratorní vzorek se důkladně promísí pomocí laboratorního mykacího stroje ⁽⁴⁾. Pavučina z mykacího stroje či směs, jakož i volná vlákna a vlákna zachycená na zařízení použitém k mísení, se podrobí předúpravě. Pak se z pavučiny či směsi, z volných vláken a z vláken zachycených na zařízení odebere zkušební vzorek v poměru k hmotnosti.

Jestliže pavučina z mykacího stroje zůstane po předúpravě neporušená, odeberou se zkušební vzorky způsobem popsáním v bodu 4.2. Je-li pavučina z mykacího stroje předúpravou narušena, připraví se každý zkušební vzorek náhodným odběrem nejméně 16 malých chomáček o vhodném a přibližně stejném rozměru, které se pak sloučí.

4.2. Orientovaná vlákna (mykaná vlákna, pavučiny, prameny, přásky) – z náhodně vybraných částí laboratorního vzorku dávky se vyřízne nejméně 10 vzorků tak, aby zahrnovaly celý průřez, každý přibližně o hmotnosti 1 g. Takto vytvořený laboratorní vzorek se podrobí předúpravě. Jednotlivé odříznuté části se spojí tak, že se položí vedle sebe a zkušební vzorek se odebere z celého průřezu tak, aby se odebrala část z každé z deseti dělek.

⁽¹⁾ V některých případech je třeba předupravit jednotlivý zkušební vzorek.

⁽²⁾ Zhotovené a hotové výrobky viz oddíl 7.

⁽³⁾ Viz bod 1.

⁽⁴⁾ Laboratorní mykací stroj může být nahrazen mísičem vláken nebo mohou být vlákna mísená metodou tvorby a odhazování chomáček.

Úterý, 18. května 2010

5. ODBĚR VZORKŮ PŘÍZE

5.1. Příze na cívkách nebo v přadenech – vzorky se odebírají ze všech cívek laboratorního vzorku dávky.

Odvinou se vhodné spojené stejné délky z každé cívky, buď navinutím přaden se stejným počtem ovinů na třídícím vijáku ⁽¹⁾ nebo jinými prostředky. Jednotlivé délky se uloží vedle sebe buď jako jediné přadeno nebo svazek ve formě kabelu a vytvoří laboratorní vzorek, přičemž je třeba se ujistit, aby obsahoval stejné délky z každé cívky v přadenu nebo svazku ve formě kabelu.

Laboratorní vzorek se podrobí předúpravě.

Z laboratorního vzorku se odeberou zkušební vzorky vyříznutím svazku přízí stejné délky z přadenu nebo svazku ve formě kabelu, přičemž se musí pečlivě dbát na to, aby svazek obsahoval všechny příze ve vzorku.

Je-li tex příze t a počet cívek vybraných z laboratorního vzorku dávky je N , musí délka příze odmotaná z každé cívky pro získání laboratorního vzorku o hmotnosti 10 g činit $10^6/Nt\text{ cm}$.

Je-li hodnota Nt vysoká, tj. více než $2\,000$, navine se těžší přadeno a rozřízne se napříč ve dvou místech, aby se vytvořil svazek ve formě kabelu o vhodné hmotnosti. Konce vzorku ve formě kabelu musí být před předúpravou spolehlivě spojeny a zkušební vzorky se odeberou z místa dostatečně vzdáleného od tohoto spojení.

5.2. Příze v osnově – laboratorní vzorek se odebere odstřížením části z konce osnovy o délce nejméně 20 cm a zahrnutím všech přízí v osnově s výjimkou okrajových přízí, které se vyřadí. Svazek přízí se sváže dohromady u jednoho konce. Je-li vzorek příliš velký pro předúpravu jako celek, rozdělí se do dvou nebo více částí, přičemž každá část se pro předúpravu sváže dohromady a poté, co byla každá část samostatně předupravena, se části opět spojí. Zkušební vzorek se odebere odstřížením vhodné délky z laboratorního vzorku z konce dostatečně vzdáleného od spojení a zahrnutím všech přízí v osnově. V případě osnovy n příze na tex t , délka vzorku o hmotnosti 1 g činí $10^5/Nt\text{ cm}$.

6. ODBĚR VZORKŮ PLOŠNÝCH TEXTILÍ

6.1. Z laboratorního vzorku dávky, který se skládá z jediného reprezentativního odstříhu látky

Vystříhne se proužek po úhlopříčce od jednoho rohu ke druhému a odstraní se okraje. Tento proužek je laboratorní vzorek. Pro získání laboratorního vzorku o hmotnosti $x\text{ g}$ se stanoví plocha proužku podle vzorce $x10^4/G\text{ cm}^2$.

G je plošná hmotnost látky v g/m^2 .

Laboratorní vzorek se podrobí předúpravě a pak se proužek příčně rozstříhne na čtyři stejně dlouhé části, které se položí na sebe. Zkušební vzorky se odeberou ze všech částí navrstveného materiálu proříznutím všech vrstev tak, aby každý vzorek obsahoval stejnou délku každé vrstvy.

Má-li textilie tkaný vzor, odebere se laboratorní vzorek ve směru osnovy o rozměru, který se rovná nejméně jedné osnovní střídě vzoru. Je-li při splnění této podmínky takový laboratorní vzorek příliš velký, aby mohl být upravován jako celek, rozřeže se na stejné části, ty se samostatně předupraví a před odebráním zkušební vzorku se položí na sebe, přičemž se dbá na to, aby se odpovídající části vzoru nepřekrývaly.

6.2. Z laboratorního vzorku dávky, který se skládá z několika odstřihů

Každý odstřih se upraví tak, jak je popsáno v bodě 6.1, a výsledky se uvádějí odděleně.

7. ODBĚR VZORKŮ ZHOTOVENÝCH A HOTOVÝCH VÝROBKŮ

Laboratorní vzorek dávky je obvykle celý zhotovený nebo hotový výrobek nebo jeho reprezentativní část.

V případě potřeby se stanoví procentuální podíl různých částí výrobku, které nemají stejný obsah vláken, aby mohl být ověřena shoda s článkem 14.

⁽¹⁾ Pokud lze cívky nasadit na vhodný návin, lze navíjet větší počet současně.

Úterý, 18. května 2010

Odebere se reprezentativní laboratorní vzorek z části zhotoveného nebo hotového výrobku, jehož složení musí být uvedeno na etiketě. Má-li zboží několik etiket, odeberou se reprezentativní laboratorní vzorky z každé části odpovídající dané etiketě.

Pokud výrobek, jehož složení má být stanoveno, není jednotný, může být nezbytné vybrat laboratorní vzorky z každé části výrobku a stanovit poměrné podíly různých částí ve vztahu k dotyčnému výrobku jako celku.

Poté se vypočte procentuální podíl, přičemž se berou v úvahu poměrné podíly zkoumaných částí.

Laboratorní vzorky se podrobí předúpravě.

Poté se odeberou reprezentativní zkušební vzorky z předupravených laboratorních vzorků.

II. Úvod k metodám kvantitativní analýzy směsí textilních vláken

Metody kvantitativní analýzy směsí vláken jsou založeny na dvou hlavních postupech, ručním dělení a chemickém dělení jednotlivých vláken.

Metodu ručního dělení je třeba používat všude tam, kde je to možné, protože obecně dává přesnější výsledky než chemická metoda. Může být použita pro všechny textilie, jejichž vlákenné složky tvoří dokonalou směs, například příze složené z několika součástí, z nichž každá je zhotovena pouze z jednoho druhu vlákna, nebo tkaniny, u nichž je útek z jiného druhu vlákna než osnova, nebo páratelné pletené textilie, které jsou zhotoveny z přízí různých druhů.

Metody kvantitativní chemické analýzy jsou obecně založeny na selektivním rozpouštění jednotlivých složek směsi. Po odstranění složky se nerozpustný zbytek zváží a podíl rozpustné složky se vypočítá ze ztráty hmotnosti. Tato první část přílohy uvádí informace společné analýzám prováděným touto metodou a používaným u všech směsí vláken, jimiž se tato příloha zabývá, a to bez ohledu na jejich složení. Musí být tedy použita společně s následujícími jednotlivými oddíly přílohy, které obsahují podrobné postupy použitelné pro jednotlivé směsi vláken. Analýza může být založena na principu jiném, než je selektivní rozpouštění; potom jsou všechny podrobnosti uvedeny v příslušném oddíle.

Směsi vláken během zpracování a v menší míře i hotové textilní výrobky mohou obsahovat nevláknenné složky, jako jsou tuky, vosky a preparační prostředky nebo vodorozpustné látky, které jsou buď přirozeně přítomny nebo jsou přidávány k usnadnění zpracování. Nevláknenné látky musí být před analýzou odstraněny. Z tohoto důvodu je rovněž uvedena metoda pro odstranění olejů, tuků, vosků a vodorozpustných látek.

Textilie mohou dále obsahovat pryskyřice nebo jiné látky přidané s cílem propůjčit jim zvláštní vlastnosti. Takové látky, k nimž patří ve výjimečných případech barviva, mohou narušovat působení činidla na rozpustnou složku a/nebo mohou být částečně či úplně tímto činidlem odstraněny. Tyto přidání látky mohou být příčinou chyby, a proto musí být před analýzou vzorku odstraněny. Jestliže není možné tyto přidání látky odstranit, nemohou být již použity metody kvantitativní chemické analýzy uvedené v této příloze.

Barvivo v barvených textiliích se považuje za neoddělitelnou část vlákna a neodstraňuje se.

Analýzy jsou prováděny na základě suché hmotnosti a postup stanovení této suché hmotnosti je uveden.

Výsledek se získá na základě příslušné smluvní přírážky uvedené v příloze IX tohoto nařízení použité na suchou hmotnost každého vlákna.

Před provedením každé analýzy musí být identifikována všechna vlákna přítomná ve směsi. U některých metod se nerozpustná složka směsi může částečně rozpouštět v činidle, které bylo použito k rozpouštění rozpustné složky (rozpustných složek).

Úterý, 18. května 2010

Kde je to možné, měla by být zvolena taková činidla, která mají malý nebo žádný vliv na nerozpustná vlákna. Je-li známo, že během analýzy dojde ke ztrátě hmotnosti, měl by být výsledek opraven; k tomuto účelu jsou uvedeny opravné koeficienty. Tyto koeficienty byly stanoveny v několika laboratořích zpracováním vláken očištěných v rámci předúpravy, pomocí příslušných činidel uvedených v metodách analýzy.

Tyto opravné koeficienty platí pouze pro nedegradovaná vlákna a pokud vlákna před zpracováním nebo během zpracování degradovala, je nutné použít jiné opravné koeficienty. Uvedené metody platí pro jednotlivé analýzy.

Jak v případě ručního dělení, tak i v případě chemického dělení se musí provést alespoň dvojí stanovení na samostatném zkušebním vzorku.

Pokud se vyskytnou pochybnosti a není to technicky nemožné, musí se pro ověření provést další analýza za použití alternativního postupu, kdy se složka, která tvořila zbytek při standardní metodě, nejdříve rozpustí.

KAPITOLA 2

Metody kvantitativní analýzy některých dvousložkových směsí vláken

I. Obecné informace společné metodám kvantitativní chemické analýzy směsí textilních vláken

I.1. Oblast použití

Oblast použití každé metody stanoví, pro která vlákna je metoda použitelná.

I.2. Podstata metody

Po identifikaci složek směsi se vhodnou předúpravou odstraní nevlákenný materiál a poté jedna ze složek, obvykle selektivním rozpouštěním⁽¹⁾. Nerozpustný zbytek se zváží a podíl rozpustné složky se vypočítá ze ztráty hmotnosti. Pokud to nečiní technické obtíže, je výhodnější rozpouštět největší vláknennou složku, čímž se jako zbytek získá vlákno s nižším zastoupením.

I.3. Materiály a zařízení

I.3.1. Přístroje a pomůcky

I.3.1.1. Filtrační kelímky a váženky, které jsou dostatečně velké, aby obsáhly tyto kelímky, nebo jakékoliv jiné přístroje, které dávají shodné výsledky.

I.3.1.2. Odsávací baňka.

I.3.1.3. Exsikátor obsahující silikagel s indikátorem vlhkosti.

I.3.1.4. Sušárna s odvětráním pro sušení zkušebních vzorků při teplotě 105 ± 3 °C.

I.3.1.5. Analytické váhy s přesností na 0,0002 g.

I.3.1.6. Soxhletův extrakční přístroj nebo jiný přístroj, který dává shodné výsledky.

I.3.2. Činidla

I.3.2.1. Petrolether, redestilovaný, rozmezí bodu varu 40 °C až 60 °C.

I.3.2.2. Další činidla jsou uvedena v příslušných oddílech každé metody. Všechna činidla by měla být chemicky čistá.

⁽¹⁾ Výjimku představuje metoda č. 12. Je založena na stanovení obsahu podstatné látky jedné ze dvou složek.

Úterý, 18. května 2010

I.3.2.3. Destilovaná nebo deionizovaná voda.

I.3.2.4. Aceton.

I.3.2.5. Kyselina orthofosforečná.

I.3.2.6. Močovina.

I.3.2.7. Bikarbonát sodný.

Všechna použitá činidla musí být chemicky čistá.

I.4. Klimatizace a zkušební ovzduší

Protože se stanovuje suchá hmotnost, není nutné vzorek klimatizovat nebo provádět analýzy v klimatizovaném ovzduší.

I.5. Laboratorní vzorek

Odebere se laboratorní vzorek, který reprezentuje laboratorní vzorek dávky a postačuje pro přípravu všech potřebných zkušebních vzorků, z nichž každý má hmotnost nejméně 1 g.

I.6. Předúprava laboratorního vzorku ⁽¹⁾

Pokud je přítomna látka, která nemá být brána v úvahu při výpočtech procentuálních podílů (viz článek 17 tohoto nařízení), musí být tato látka nejdříve odstraněna vhodnou metodou, která neovlivní žádnou z vlákných složek.

Za tímto účelem je nevláknenná látka, která může být extrahována pomocí petroletheru a vody, odstraněna úpravou vzorku u usušeného na vzduchu v Soxhletově extrakčním přístroji petroletherem po dobu jedné hodiny při nejmenší rychlosti 6 cyklů za hodinu. Petrolether se nechá ze vzorku vypařit a vzorek je poté extrahován přímým zpracováním, tzn. že se nejprve namáčí ve vodě po dobu jedné hodiny při pokojové teplotě a poté po dobu další hodiny při teplotě 65 ± 5 °C za občasného míchání kapaliny. Poměr kapalina – vzorek je 100:1. Přebytná voda se ze vzorku odstraní ždímáním, odsáváním nebo odstředováním a poté se vzorek nechá usušit na vzduchu.

V případě elastolefinu nebo směsí vláken obsahujících elastolefin a jiná vlákna (vlno, zvířecí chlupy, hedvábí, bavlnu, len, konopí, jutu, manilské konopí, alfu, kokosové vlákno, broom, ramii, sisal, měďnatá vlákna, modalová vlákna, protein, viskózu, akryl, polyamid nebo nylon, polyester, elastomultiester) se výše popsaný postup mírně upraví a petrolether se nahradí acetone.

V případě dvousložkových směsí vláken, které obsahují elastolefin a acetát, se pro předúpravu použije tento postup. Vzorek se extrahuje 10 minut při 80 °C roztokem obsahujícím 25 g/l 50 % kyseliny orthofosforečné a 50 g/l močoviny. Poměr kapalina – vzorek je 100:1. Vzorek se promyje vodou, osuší, promyje 0,1 % roztokem hydrogenuhličitanu sodného a nakonec opatrně promyje vodou.

Pokud není možné nevláknenné látky odstranit extrakcí pomocí petroletheru a vody, měly by se odstranit jinou vhodnou metodou, která podstatně nemění žádnou z vlákných složek a která nahradí výše popsanou metodu s použitím vody. Je však třeba poznamenat, že u některých nebělených přírodních rostlinných vláken (např. juta, kokosová vlákna) neodstraní běžná předúprava petroletherem a vodou všechny přírodní nevláknenné látky; přesto se další předúprava nepoužívá, pokud vzorek neobsahuje úpravárenský prostředek nerozpustný jak v petroletheru, tak i ve vodě.

Ve zprávě o analýze musí být podrobně popsány metody použité pro předúpravu.

⁽¹⁾ Viz kapitola 1.1.

Úterý, 18. května 2010

I.7. Postup zkoušky

I.7.1. Obecná ustanovení

I.7.1.1. Sušení

Všechny postupy sušení se provádějí v sušárně s odvětráním po dobu nejméně 4 hodin a nejvíce 16 hodin při teplotě 105 ± 3 °C, přičemž dveře sušárny jsou uzavřené. Pokud je doba sušení kratší než 14 hodin, ověřuje se, zda bylo dosaženo konstantní hmotnosti vzorku. Hmotnost může být považována za konstantní, jestliže změna hmotnosti po dalším sušení po dobu 60 minut je menší než 0,05 %.

Dotýkat se holýma rukama kelímků a váženek, vzorků nebo zbytků není během sušení, ochlazování a vážení vhodné.

Vzorky se suší ve váženec s víčkem položeným vedle. Po vysušení se váženka před vyjmutím ze sušárny uzavře a rychle se přenese do exsikátoru.

Filtrační kelímek se suší v sušárně, ve váženec s víčkem položeným vedle. Po vysušení se váženka uzavře a rychle se přenese do exsikátoru.

Je-li použit jiný přístroj než filtrační kelímek, musí být sušení v sušárně provedeno tak, aby byla suchá hmotnost vláken stanovena beze ztrát.

I.7.1.2. Ochlazování

Veškeré ochlazování se provádí v exsikátoru umístěném vedle vah po dobu nejméně 2 hodin, dokud se nedocílí úplného ochlazení váženek.

I.7.1.3. Vážení

Po ochlazení se váženka zváží tak, aby bylo vážení ukončeno do 2 minut po vyjmutí z exsikátoru. Váží se s přesností na 0,0002 g.

I.7.2. Postup

Z předupraveného laboratorního vzorku se odebere zkušební vzorek o hmotnosti nejméně 1 g. Příze nebo tkanina se roztáhne na odstříhy asi 10 mm dlouhé a co možná nejvíce se rozvlákne. Vzorek se suší ve váženec, ochladí se v exsikátoru a zváží. Vzorek se přemísť do skleněné nádoby uvedené v příslušné části odpovídající metody **Unie**, váženka se ihned převáží a z rozdílu se vypočítá suchá hmotnost vzorku. Poté se provede zkouška uvedená v příslušné části použitelné metody. Zbytek vzorku se prozkoumá pod mikroskopem, aby se ověřilo, že bylo úpravou skutečně zcela odstraněno rozpustné vlákno.

I.8. Výpočet a vyjádření výsledků

Hmotnost nerozpustné složky se vyjádří jako procentuální podíl z celkové hmotnosti vláken obsažených ve směsi. Procentuální podíl rozpustné složky se získá rozdílem. Výsledky se vypočtou na základě suché hmotnosti čistých vláken, která se opraví pomocí a) smluvních přírážek a b) opravných koeficientů, jimiž se zohlední ztráty hmotnosti během předúpravy a analýzy. Výpočty se provádějí podle vzorce uvedeného v bodu I.8.2.

I.8.1. Výpočet procentuálního podílu nerozpustné složky na základě suché hmotnosti čistých vláken.

$$P_1\% = \frac{100 \, rd}{m}$$

kde:

$P_1\%$ je procentuální podíl čisté a suché nerozpustné složky,

m je procento suché hmotnosti zkušební vzorku po předúpravě,

Úterý, 18. května 2010

r je suchá hmotnost zbytku,

d je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti nerozpustné složky v činidle během analýzy. Vhodné hodnoty pro „ d “ jsou uvedeny v příslušné části každé metody.

Tyto hodnoty pro „ d “ jsou samozřejmě běžné hodnoty použitelné pro chemicky nedegradovaná vlákna.

I.8.2. Výpočet procentuálního podílu nerozpustné složky na základě suché hmotnosti čistých vláken s použitím smluvních přírážek a případně opravných koeficientů, jimiž se zohlední ztráta hmotnosti během předúpravy.

$$P_{1A}\% = \frac{100 P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right)}{P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right) + (100 - P_1) \left(1 + \frac{a_2 + b_2}{100} \right)}$$

kde:

$P_{1A}\%$ je procentuální podíl nerozpustné složky beroucí v úvahu smluvní přírážky a ztráty hmotnosti vzniklé během předúpravy.

P_1 je procentuální podíl čisté suché nerozpustné složky vypočtený podle vzorce uvedeného v bodu I.8.1.

a_1 je smluvní přírážka pro nerozpustnou složku (viz příloha IX).

a_2 je smluvní přírážka pro rozpustnou složku (viz příloha IX).

b_1 je procentuální podíl ztráty hmotnosti nerozpustné složky vzniklé během předúpravy.

b_2 je procentuální podíl ztráty hmotnosti rozpustné složky vzniklé během předúpravy.

Procentuální podíl druhé složky činí $P_{2A}\% = 100 - P_{1A}\%$.

Je-li použit zvláštní způsob předúpravy, stanoví se hodnoty b_1 a b_2 , pokud je to možné, provedením předúpravy používané při analýze u každé čisté vláknenné složky. Čistými vlákny se rozumí vlákna zbavená všech nevláknenných látek s výjimkou těch, které běžně obsahují (v surovině nebo přidané při zpracování), v takovém stavu, ve kterém se nalézají v analyzovaném materiálu (nebělená, bělená).

Nejsou-li pro analýzu k dispozici čistá separovaná vlákna použitá při výrobě zboží, použijí se průměrné hodnoty b_1 a b_2 zjištěné při zkouškách čistých vláken podobných těm, která jsou ve zkoušené směsi.

Je-li použit běžný způsob předúpravy, tj. extrakce petroletherem a vodou, neberou se obecně opravné koeficienty b_1 a b_2 v úvahu s výjimkou nebělené bavlny, neběleného lnu a neběleného konopí, kde ztráty hmotnosti způsobené předúpravou jsou obvykle stanoveny ve výši 4 %, a v případě polypropylenu ve výši 1 %.

V případě ostatních vláken se obvykle při výpočtech nepřihlíží ke ztrátám hmotnosti způsobeným předúpravou v úvahu.

II. Metoda kvantitativní analýzy ručním dělením

II.1. Oblast použití

Tato metoda je použitelná pro všechny typy textilních vláken za předpokladu, že nevytváří dokonalou směs a že je možno je ručně dělit.

Úterý, 18. května 2010

II.2. Podstata metody

Po identifikaci textilních složek se vhodnou předúpravou odstraní nevláknenné látky a poté se vlákna ručně oddělí, usuší a zváží, aby se vypočítal podíl každého vlákna ve směsi.

II.3. Přístroje a pomůcky

II.3.1. Váženky nebo jiné přístroje, které dávají shodné výsledky.

II.3.2. Exsikátor obsahující silikagel s indikátorem vlhkosti.

II.3.3. Sušárna s odvětráním pro sušení zkušebních vzorků při teplotě 105 ± 3 °C.

II.3.4. Analytické váhy s přesností na 0,0002 g.

II.3.5. Soxhletův extrakční přístroj nebo jiný přístroj, který dává shodné výsledky.

II.3.6. Jehla.

II.3.7. Zákrutoměr nebo obdobný přístroj.

II.4. Činidla

II.4.1. Petrolether, redestilovaný, rozmezí bodu varu 40 – 60 °C.

II.4.2. Destilovaná nebo deionizovaná voda.

II.5. Klimatizace a zkušební ovzduší

Viz bod I.4.

II.6. Laboratorní vzorek

Viz bod I.5.

II.7. Předúprava laboratorního vzorku

Viz bod I.6.

II.8. Postup

II.8.1. Analýza přízí

Z laboratorního vzorku se po předúpravě odebere zkušební vzorek o hmotnosti nejméně 1 g. U velmi jemné příze se analýza může provádět na délce nejméně 30 m bez ohledu na její hmotnost.

Příze se rozstříhá na kousky vhodné délky a jednotlivé druhy vláken se oddělují pomocí jehly a, pokud je to nutné, pomocí zákrutoměru. Takto získané druhy vláken se ukládají do předem zvážených váženek a suší se při teplotě 105 ± 3 °C, dokud není dosaženo konstantní hmotnosti, jak je popsáno v bodech I.7.1. a I.7.2.

Úterý, 18. května 2010**II.8.2. Analýza plošných textilií**

Z laboratorního vzorku se po předúpravě odebere zkušební vzorek neobsahující okraje o hmotnosti nejméně 1 g s pečlivě zastřiženými okraji, aby nedocházelo ke třepení, a s paralelními útkovými nebo osnovními nitěmi nebo u pletenin ve směru sloupků a řádků. Jednotlivé druhy vláken se oddělí, uloží do předem zvážených váženek a poté se postupuje způsobem popsáním v bodu II.8.1.

II.9. Výpočet a vyjádření výsledků

Hmotnost každé vlákenné složky se vyjádří jako procentuální podíl z celkové hmotnosti vláken obsažených ve směsi. Výsledky se vypočtou na základě suché hmotnosti čistých vláken, která se upraví pomocí a) smluvních přírážek a b) opravných koeficientů, jimiž se zohlední ztráty hmotnosti během předúpravy vzorků.

II.9.1. Výpočet procentuálního hmotnostního podílu čisté suché vlákenné složky bez ohledu na ztrátu hmotnosti vláken během předúpravy:

$$P_1\% = \frac{100 m_1}{m_1 + m_2} = \frac{100}{1 + \frac{m_2}{m_1}}$$

$P_1\%$ je procentuální podíl první čisté a suché složky,

m_1 je čistá a suchá hmotnost první složky,

m_2 je čistá a suchá hmotnost druhé složky.

II.9.2. Výpočet procentuálního podílu každé složky s opravou pomocí smluvních přírážek a popřípadě opravných koeficientů, jimiž se zohlední ztráta hmotnosti během předúpravy, se provede podle bodu I.8.2.**III.1. Přesnost metod**

Přesnost uvedená u jednotlivých metod se vztahuje k reprodukovatelnosti.

Reprodukovatelnost se týká spolehlivosti, tj. blízkosti shody mezi experimentálními hodnotami získanými pracovníky v různých laboratořích nebo v různých časových obdobích při použití stejné metody a jednotlivými výsledky získanými u vzorků shodné homogenní směsi.

Reprodukovatelnost se vyjadřuje konfidenčním intervalem pro výsledky, a to s konfidenční úrovní 95 %.

Rozdíl mezi dvěma výsledky série analýz provedených v různých laboratořích by tak byl při běžném a správném použití metody na stejnou a homogenní směs překročen pouze v pěti případech ze sta.

III.2. Protokol o zkoušce**III.2.1. Uvede se, že analýza byla provedena v souladu se zde popsanou metodou.****III.2.2. Uvede se podrobný popis případné zvláštní předúpravy (viz bod I.6).****III.2.3. Uvedou se jednotlivé výsledky a aritmetický průměr výsledků, zaokrouhlené na jedno desetinné místo.**

Úterý, 18. května 2010

IV. Zvláštní metody

SOUHRNNÁ TABULKA

Metoda	Oblast použití		Činidlo
	Rozpustná složka	Nerzpustná složka	
1.	Acetát	Další stanovená vlákna	Aceton
2.	Stanovená proteinová vlákna	Další stanovená vlákna	Chlornan
3.	Viskóza, měďnatá vlákna nebo stanovené typy modalu	Bavlna, elastolefin nebo melamin	Kyselina mravenčí a chlorid zinečnatý
4.	Polyamid nebo nylon	Další stanovená vlákna	Kyselina mravenčí, 80 % hmot.
5.	Acetát	Triacetát, elastolefin nebo melamin	Benzylalkohol
6.	Triacetát nebo polyaktid	Další stanovená vlákna	Dichlormethan
7.	Stanovená celulósová vlákna	Polyester, elastomultiester nebo elastolefin	Kyselina sírová, 75 % hmot.
8.	Akrylová, stanovená modakrylová vlákna nebo stanovená chlorovlákna	Další stanovená vlákna	Dimethylformamid
9.	Stanovená chlorovlákna	Další stanovená vlákna	Sírouhlík/acetón, 55,5 / 44,5 % obj.
10.	Acetát	Některá chlorovlákna, elastolefin nebo melamin	Bezvodá (ledová) kyselina octová
11.	Hedvábí	Vlna, zvířecí chlupy, elastolefin nebo melamin	Kyselina sírová, 75 % hmot.
12.	Juta	Stanovená živočišná vlákna	Metoda určující obsah dusíku
13.	Polypropylen	Další stanovená vlákna	Xylen
14.	Další stanovená vlákna	Chlorovlákna (homopolymery vinylchloridu), elastolefin nebo melamin	Metoda s koncentrovanou kyselinou sírovou
15.	Chlorovlákna, stanovená modakrylová, stanovená elastanová, acetátová, triacetátová vlákna	Další stanovená vlákna	Cyklohexanon
16.	Melamin	Bavlna nebo aramid	Horká kyselina mravenčí, 90 % hmot.

METODA č. 1

ACETÁTOVÁ A DALŠÍ STANOVENÁ VLÁKNA

(Metoda s použitím acetonu)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevlákných látek, pro dvousložkové směsi:

1. acetátu (19)

Úterý, 18. května 2010

2. vlnou (1), zvířecími chlupy (2 a 3), hedvábím (4), bavlnou (5), lnem (7), konopím (8), jutou (9), manilským konopím (10), alfo (11), kokosovým vláknem (12), broomem (13), ramií (14), sisalem (15), měďnatými vlákny (21), modalem (22), proteinem (23), viskózou (25), akrylem (26), polyamidem nebo nylonem (30), polyesterem (35), elastomultiesterem (46), elastolefinem (47) a melaminem (48).

Tuto metodu nelze za žádných okolností použít pro ta acetátová vlákna, která byla na povrchu deacetylována.

2. PODSTATA METODY

Acetát se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní acetonem. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl suchých acetátových vláken se zjistí rozdílem.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)**3.1. Přístroje a pomůcky**

Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.

3.2. Činidlo

Aceton.

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml se na 1 g vzorku přidá 100 ml acetonu, baňka se protřepe a nechá stát 30 minut při pokojové teplotě za občasného míchání a poté se kapalina filtruje zváženým filtračním kelímkem.

Tato úprava se opakuje ještě dvakrát (tj. celkem tři extrakce), ale pouze po dobu 15 minut tak, aby celková doba úpravy v acetonu byla jedna hodina. Zbytek se přenes do filtračního kelímku. Ve filtračním kelímkem se zbytek promývá acetonem a ten se odvádí odsáváním. Kelímek se znovu naplní acetonem a ten se nechá samovolně odtéct.

Nakonec se kelímek vyprázdní odsáváním, kelímek a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00 s výjimkou melaminu, pro nějž „d“ = 1,01.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 2**STANOVENÁ PROTEINOVÁ VLÁKNA A DALŠÍ STANOVENÁ VLÁKNA**

(Metoda s použitím chlornanu)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevláknenných látek, pro dvousložkové směsi:

1. stanovených proteinových vláken, jmenovitě: vlny (1), zvířecích chlupů (2 a 3), hedvábí (4), proteinu (23)

Úterý, 18. května 2010

2. bavlnou (5), měďnatými vlákny (21), viskózou (25), akrylem (26), chlorovláknem (27), polyamidem nebo nylonem (30), polyesterem (35), polypropylenem (37), elastanem (43), skleněnými vlákny (44), elastomultiesterem (46), elastolefinem (47) a melaminem (48).

Jsou-li přítomna rozdílná proteinová vlákna, udává metoda jejich celkové množství, nikoli však jejich jednotlivé procentuální podíly.

2. PODSTATA METODY

Proteinové vlákno se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní roztokem chlornanu. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl suchého proteinového vlákna se zjistí rozdílem.

Pro přípravu roztoku chlornanu lze použít chlornan lithný nebo chlornan sodný.

Chlornan lithný se doporučuje použít v případech s malým počtem analýz nebo analýz prováděných v poměrně dlouhých časových intervalech. Procentuální podíl chlornanu v tuhém chlornanu lithném je na rozdíl od chlornanu sodného totiž v podstatě konstantní. Je-li znám procentuální podíl chlornanu, nemusí se obsah chlornanu kontrolovat jodometricky pro každou analýzu, neboť se může pracovat s konstantní navázkou chlornanu lithného.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

- i) Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu 250 ml,
- ii) termostat nastavitelný na teplotu $20 (\pm 2) ^\circ\text{C}$.

3.2. Činidla

- i) Chlornanové činidlo

- a) Roztok chlornanu lithného

Sestává z čerstvě připraveného roztoku obsahujícího $35 (\pm 2)$ g/l aktivního chlóru (přibližně 1 M), ke kterému se přidá $(\pm 0,5)$ g/l předem rozpuštěného hydroxidu sodného. K přípravě se rozpustí 100 g chlornanu lithného obsahujícího 35 % aktivního chlóru (nebo 115 g obsahujícího 30 % aktivního chlóru) v přibližně 700 ml destilované vody, přidá se 5 g hydroxidu sodného rozpuštěného v přibližně 200 ml destilované vody a doplní se na 1 l destilovanou vodou. Roztok, který byl čerstvě připraven, není nutno kontrolovat jodometricky.

- b) Roztok chlornanu sodného

Sestává z čerstvě připraveného roztoku obsahujícího $35 (\pm 2)$ g/l aktivního chlóru (přibližně 1 M), ke kterému se přidá $5 (\pm 0,5)$ g/l předem rozpuštěného hydroxidu sodného.

Před každou analýzou je nutno zkontrolovat jodometricky obsah aktivního chlóru v roztoku.

- ii) Roztok zředěné kyseliny octové

5 ml bezvodé (ledové) kyseliny octové se doplní na 1 l vodou.

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsány v obecných ustanoveních a postupuje se takto: Přibližně 1 g vzorku se smíchá s přibližně 100 ml roztoku chlornanu (lithného nebo sodného) v 250 ml baňce a důkladně se protřepe, aby se vzorek navlhčil.

Poté se baňka umístí na 40 minut do termostatu při teplotě $20 ^\circ\text{C}$ a plynule nebo alespoň v pravidelných intervalech se protřepává. Rozpuštění vlny probíhá exotermicky, a proto se musí reakční teplo této metody rozptylovat a odvádět. Jinak mohou vzniknout značné chyby způsobené počátečním rozpouštěním nerozpustných vláken.

Úterý, 18. května 2010

Po 40 minutách se obsah baňky filtruje zváženým skleněným filtračním kelímkem a případná zbytková vlákna se přenesou do filtračního kelímku propláchnutím baňky malým množstvím chlornanu. Kelímek se vyprázdní odsáváním a zbytek se postupně promyje vodou, zředěnou kyselinou octovou a nakonec vodou, přičemž se po každém přidání kapaliny kelímek vyprázdní odsáváním. Neodsává se, dokud každá promývací kapalina samovolně neodteče.

Nakonec se kelímek vyprázdní odsáváním, kelímek se zbytkem se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00 s výjimkou bavlny, viskózy, modalových vláken a melaminu, pro které hodnota „d“ = 1,01, a nebělené bavlny, pro kterou hodnota „d“ = 1,03.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 3**VISKÓZA, MĚĎNATÁ VLÁKNA NEBO STANOVENÉ TYPY MODALOVÝCH VLÁKEN A BAVLNA**

(Metoda s použitím kyseliny mravenčí a chloridu zinečnatého)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevláknenných látek, pro dvousložkové směsi:

1. viskózy (25) nebo měďnatých vláken (21), včetně stanovených typů modalových vláken (22),

s

2. bavlnou (5), elastolefinem (47) a melaminem (48).

Je-li zjištěna přítomnost modalových vláken, musí se provést předběžná zkouška, aby se zjistilo, zda jsou v činidle rozpustná.

Tuto metodu nelze použít pro směsi, v nichž by byla bavlna silně chemicky degradována nebo v nichž jsou viskózová nebo měďnatá vlákna nedokonalě rozpustná vzhledem k přítomnosti určitých barviv nebo úprav, které nemohou být zcela odstraněny.

2. PODSTATA METODY

Viskóza, měďnatá nebo modalová vlákna se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní činidlem sestávajícím z kyseliny mravenčí a chloridu zinečnatého. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho opravená hmotnost se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl suchých viskózových, měďnatých nebo modalových vláken se zjistí rozdílem.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)**3.1. Přístroje a pomůcky**

- i) Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml;
- ii) přístroj umožňující zahřátí Erlenmeyerovy baňky na teplotu 40 (± 2) °C.

Úterý, 18. května 2010

3.2. Činidla

- i) Roztok obsahující 20 g roztaveného bezvodého chloridu zinečnatého a 68 g bezvodé kyseliny mravenčí, doplněný na 100 g vodou (tj. 20 hmotnostních podílů roztaveného bezvodého chloridu zinečnatého ku 80 hmotnostním podílům 85 % hmot. kyseliny mravenčí).

Pozn.:

V této souvislosti je třeba věnovat pozornost bodu I.3.2.2., ve kterém se stanoví, že všechna používaná činidla musí být chemicky čistá; navíc je nezbytné používat pouze roztavený bezvodý chlorid zinečnatý.

- ii) Vodný roztok čpavku: 20 ml koncentrovaného roztoku čpavku (hustota 0,880 g/ml) se doplní vodou na 1 l.

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto: vzorek se ihned vloží do baňky předem zahřáté na teplotu 40 °C. Na 1 g vzorku se přidá 100 ml roztoku chloridu zinečnatého v kyselině mravenčí předem zahřátého na teplotu 40 °C. Baňka se zazátkuje a důkladně se protřepe. Baňka s obsahem se ponechá při stálé teplotě 40 °C po dobu dvou a půl hodiny a protřepává se v hodinových intervalech.

Obsah baňky se poté filtruje zváženým filtračním kelímkem a pomocí činidla se vypláchnou do kelímku všechna vlákna zbývající v baňce. Opláchnou se 20 ml činidla.

Kelímek a zbytek se důkladně promyje vodou o teplotě 40 °C. Vlákenný zbytek se propláchne přibližně 100 ml studeného roztoku čpavku (viz 3.2.ii), přičemž musí být zajištěno, že tento zbytek zůstane celý ponořený v roztoku po dobu 10 minut; poté se důkladně propláchne studenou vodou.

Neodsává se, dokud každá promývací kapalina samovolně neodteče.

Nakonec se odstraní zbývající kapalina odsáváním, kelímek a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,02 pro bavlnu, 1,01 pro melamin a 1,00 pro elastolefin.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 2 .

METODA č. 4

POLYAMID NEBO NYLON A DALŠÍ STANOVENÁ VLÁKNA

(Metoda s použitím 80 % hmot. kyseliny mravenčí)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevlákenných látek, pro dvousložkové směsi:

1. polyamidu nebo nylonu (30)

Úterý, 18. května 2010

2. vlnou (1), zvířecími chlupy (2 a 3), bavlnou (5), měďnatými vlákny (21), modalem (22), viskózou (25), akrylem (26), chlorovláknem (27), polyesterem (35), polypropylenem (37), skleněnými vlákny (44), elastomultiesterem (46), elastolefinem (47) a melaminem (48).

Jak bylo uvedeno výše, tuto metodu lze rovněž použít pro směsi obsahující vlnu, avšak pokud obsah vlny přesahuje 25 %, musí být použita metoda č. 2 (rozpuštění vlny v roztoku alkalického chlornanu sodného).

2. PODSTATA METODY

Polyamidové vlákno se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí kyseliny mravenčí. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl suchého polyamidu nebo nylonu se zjistí rozdílem.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)**3.1. Přístroje a pomůcky**

Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.

3.2. Činidla

- i) Kyselina mravenčí (80 % hmot., relativní hustota při teplotě 20 °C: 1,186). 880 ml 90 % hmot. kyseliny mravenčí (relativní hustota při teplotě 20 °C: 1,204) se zředí na 1 l vodou. Nebo se 780 ml kyseliny mravenčí (relativní hustota při teplotě 20 °C: 1,220) vodou doplní na 1 l.

Koncentrace není kritická v rozsahu 77 % až 83 % hmot. kyseliny mravenčí.

- ii) Roztok čpavku: 80 ml koncentrovaného roztoku čpavku (relativní hustota při 20 °C: 0,880) objem se doplní na 1 l.

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto: Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml se přidá 100 ml kyseliny mravenčí na 1 g vzorku. Baňka se zazátkuje a protřepe, aby se vzorek navlhčil. Ponechá se stát po dobu 15 minut při pokojové teplotě a za občasného protřepání. Obsah baňky se filtruje zváženým filtračním kelímekem a případná zbytková vlákna se přenesou do kelímku vymytím baňky malým množstvím kyseliny mravenčí.

Kelímek se vyprázdní odsáváním a zbytek na filtru se postupně promyje kyselinou mravenčí, horkou vodou, zředěným roztokem čpavku a nakonec studenou vodou, přičemž se po každém přidání kelímek vyprázdní odsáváním. Neodsává se, dokud každá promývací kapalina samovolně neodteče.

Nakonec se kelímek vyprázdní odsáváním, kelímek a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00 s výjimkou melaminu, pro nějž „d“ = 1,01.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

Úterý, 18. května 2010

METODA č. 5

ACETÁT A TRIACETÁT

(Metoda s použitím benzylalkoholu)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevláknenných látek, pro dvousložkové směsi:

— acetátu (19)

s

— triacetátem (24), elastolefinem (47) a melaminem (48).

2. PODSTATA METODY

Acetátové vlákno se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní benzylalkoholem při teplotě 52 ± 2 °C.

Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl suchých acetátových vláken se zjistí rozdílem.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

- i) Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.
- ii) Mechanická třepačka.
- iii) Termostat nebo jiný přístroj umožňující vystavení Erlenmeyerovy baňky teplotě 52 ± 2 °C.

3.2. Činidla

- i) Benzylalkohol,
- ii) Ethanol

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsáné v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce se přidá 100 ml benzylalkoholu na 1 g vzorku. Baňka se zazátkuje, zajistí se na třepačce tak, aby byla ponořena ve vodní lázni udržované při teplotě 52 ± 2 °C, a protřepává se při této teplotě 20 minut.

(Místo mechanické třepačky, lze baňku důkladně protřepat rukou).

Kapalina se filtruje zváženým filtračním kelímkem. Do baňky se přidá další dávka benzylalkoholu a protřepává se jako předtím po 20 minut při teplotě 52 ± 2 °C.

Kapalina se filtruje filtračním kelímkem. Postup se opakuje potřetí.

Úterý, 18. května 2010

Nakonec se nalije kapalina a zbytek do filtračního kelímku; všechna zbývající vlákna se z baňky vypláchnou do filtračního kelímku dodatečným množstvím benzylalkoholu při teplotě 52 ± 2 °C. Kelímek se nyní úplně vyprázdní.

Vlákna se přenesou do baňky, propláchnou se ethanolem a po ručním protřepání baňky se filtrují filtračním kelímkem.

Toto proplachování se opakuje dvakrát nebo třikrát. Zbytek se přenesou do kelímku a důkladně vymačká. Kelímek a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDRĚNÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00 s výjimkou melaminu, pro nějž „d“ = 1,01.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 6

TRIACETÁTOVÁ A DALŠÍ STANOVENÁ VLÁKNA

(Metoda s použitím dichlormethanu)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevlákných látek, pro dvousložkové směsi:

1. triacetátu (24) nebo polylaktidu (34)

s

2. vlnou (1), zvířecími chlupy (2 a 3), hedvábím (4), bavlnou (5), (21), modalem (22), viskózou (25), akrylem (26), polyamidem nebo nylonem (30), polyesterem (35), skleněnými vlákny (44), elastomultiesterem (46), elastolefinem (47) a melaminem (48).

Poznámka

Triacetátová vlákna, která byla zvláštní úpravou částečně zmýdelněna, již nejsou v daném činidle úplně rozpustná. V takovém případě není metoda použitelná.

2. PODSTATA METODY

Triacetátová nebo polylaktidová vlákna se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí dichlormethanu. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl suchého triacetátu nebo polylaktidu se zjistí rozdílem.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.

3.2. Činidlo

Dichlormethan.

Úterý, 18. května 2010

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml se přidá 100 ml dichlormethanu na 1 g vzorku, baňka se zazátkuje, každých 10 minut se protřepe, aby se vzorek navlhčil, a ponechá se stát po dobu 30 minut při pokojové teplotě, přičemž se v pravidelných intervalech protřepává. Kapalina se filtruje zváženým filtračním kelímkem. Do baňky obsahující zbytek se přidá 60 ml dichlormethanu, ručně se protřepe a obsah baňky se filtruje filtračním kelímkem. Zbytková vlákna se přenesou do kelímku vymytím baňky malým množstvím dichlormethanu. Kelímkem se vyprázdní odsáváním, aby se odstranila přebytečná kapalina, znovu se naplní dichlormethanem a ten se nechá samovolně odtéct.

Nakonec se přebytečná kapalina odsaje, zbytek se upraví vroucí vodou, aby se odstranilo veškeré rozpouštědlo, odsaje se, filtrační kelímkem a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00 s výjimkou polyesteru, elastomultiesteru, elastolefinu a melaminu, pro které hodnota „d“ je 1,01.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 7

STANOVENÁ CELULOSOVÁ VLÁKNA A POLYESTER

(Metoda s použitím 75 % hmot. kyseliny sírové)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevláknenných látek, pro dvousložkové směsi:

1. bavlny (5), lnu (7), konopí (8), ramie (14), měďnatých vláken (21), modalu (22), viskózy (25)

s

2. polyesterem (35), elastomultiesterem (46) a elastolefinem (47).

2. PODSTATA METODY

Celulose vlákno se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí 75 % hmot. kyseliny sírové. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Podíl suchého celulosového vlákna se zjistí rozdílem.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

i) Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 500 ml.

ii) Termostat nebo jiný přístroj umožňující zahřátí Erlenmeyerovy baňky na teplotu 50 ± 5 °C.

Úterý, 18. května 2010

3.2. Činidla

- i) Kyselina sírová 75 ± 2 % hmot.

Připraví se za současného ochlazování opatrným přidáním 700 ml kyseliny sírové (relativní hustota při teplotě 20 °C: 1,84) k 350 ml destilované vody.

Po ochlazení roztoku na pokojovou teplotu se doplní na 1 l vodou.

- ii) Roztok zředěného čpavku

80 ml roztoku čpavku (relativní hustota při 20 °C: 0,88) objem se doplní na 1 l vodou.

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 500 ml se přidá 200 ml 75 % hmot. kyseliny sírové na 1 g vzorku, baňka se zazátkuje a opatrně protřepe, aby se vzorek navlhčil.

Baňka se udržuje při teplotě 50 ± 5 °C po dobu 1 hodiny a protřepává se v pravidelných, asi 10minutových intervalech. Obsah baňky se odsáváním filtruje zváženým filtračním kelímkem. Všechna zbytková vlákna se přenesou vymytím baňky malým množstvím 75 % kyseliny sírové. Kelímek se vyprázdní odsáváním a zbytek na filtru se jednou promyje novou dávkou kyseliny sírové. Neodsává se, dokud kyselina samovolně neodteče.

Zbytek se postupně promyje několikrát studenou vodou, dvakrát zředěným roztokem čpavku a poté důkladně studenou vodou, přičemž se kelímek vyprázdní odsáváním po každém přidání kapaliny. Neodsává se, dokud každá promývací kapalina samovolně neodteče. Nakonec se z kelímku odsáváním odstraní zbývající kapalina, kelímek a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDRĚNÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 8

AKRYLOVÁ, STANOVENÁ MODAKRYLOVÁ VLÁKNA NEBO STANOVENÁ CHLOROVLÁKNA A DALŠÍ STANOVENÁ VLÁKNA

(Metoda s použitím dimethylformamidu)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevláknenných látek, pro dvousložkové směsi:

1. akrylových vláken (26), stanovených modakrylových vláken (29) nebo stanovených chlorovláken (27) ⁽¹⁾

s

2. vlnou (1), zvířecími chlupy (2 a 3), hedvábím (4), bavlnou (5), měďnatými vlákny (21), modalem (22), viskózou (25), polyamidem nebo nylonem (30), polyesterem (35), elastomultiesterem (46), elastolefinem (47) a melaminem (48).

Tato metoda je rovněž použitelná pro akrylová a stanovená modakrylová vlákna upravená předběžně metalizovanými barvivy, avšak není použitelná pro vlákna barvená s dodatečným chromováním.

⁽¹⁾ Před prováděním analýzy se musí zkontrolovat rozpustnost těchto modakrylových vláken nebo chlorovláken v daném činidle.

Úterý, 18. května 2010

2. PODSTATA METODY

Akrylová vlákna, modakrylová vlákna nebo chlorovlákn se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí dimethylformamidu zahřátého ve vroucí vodní lázni. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží. Jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi a procentuální podíl suchých akrylových a modakrylových vláken nebo chlorovláken se zjistí rozdílem.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

i) Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.

ii) Vroucí vodní lázeň.

3.2. Činidlo

Dimethylformamid (bod varu $153 \pm 1^\circ\text{C}$) neobsahující více než 0,1 % vody.

Toto činidlo je toxické, doporučuje se proto pracovat pod digestoří.

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml se přidá na 1 g vzorku 80 ml dimethylformamidu zahřátého ve vroucí vodní lázni, baňka se zazátkuje, protřepe, aby se vzorek navlhlil, a zahřívá se ve vroucí vodní lázni po dobu 1 hodiny. Baňka a její obsah se během této doby opatrně ručně pětkrát protřepe.

Kapalina se filtruje zváženým filtračním kelímkem, přičemž vlákna zůstávají v baňce. Do baňky se přidá dalších 60 ml dimethylformamidu a zahřívá se dalších 30 minut, přičemž se baňka a její obsah během této doby opatrně ručně dvakrát protřepe.

Obsah baňky se filtruje filtračním kelímkem odsáváním.

Zbytková vlákna se přenesou do kelímku vymytím baňky dimethylformamidem. Kelímek se vyprázdní odsáváním. Zbytek se propláchně přibližně 1 l horké vody o teplotě $70-80^\circ\text{C}$, přičemž se kelímek pokaždé naplní vodou.

Po každém přidání vody se voda nechá nejprve samovolně odtéct a pak se kelímek krátce odsaje. Pokud promývací kapalina protéká kelímkem příliš pomalu, lze použít mírné odsávání.

Nakonec se kelímek se zbytkem usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00 s výjimkou těchto případů:

vlna 1,01

bavlna 1,01

měďnaté vlákno 1,01

modal 1,01

Úterý, 18. května 2010

polyester 1,01

elastomultiester 1,01

melamin 1,01

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 9

STANOVENÁ CHLOROVLÁKNA A DALŠÍ STANOVENÁ VLÁKNA

(Metoda s použitím směsi sirouhlíku a acetonu 55,5/44,5)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevlákněných látek, pro dvousložkové směsi:

1. stanovených chlorovláken (27), zejména stanovených polyvinylchloridových vláken, též dodatečně chlorovaných (¹)

s

2. vlnou (1), zvířecími chlupy (2 a 3), hedvábím (4), bavlnou (5), měďnatými vlákny (21), modalem (22), viskózou (25), akrylem (26), polyamidem nebo nylonem (30), polyesterem (35), skleněnými vlákny (44), elastomultiesterem (46) a melaminem (48).

Přesahuje-li obsah vlny nebo hedvábí ve směsi 25 %, musí být použita metoda č. 2.

Přesahuje-li obsah polyamidu nebo nylonu ve směsi 25 %, musí být použita metoda č. 4.

2. PODSTATA METODY

Chlorovláknno se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí azeotropní směsi sirouhlíku a acetonu. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl suchého polyvinylchloridového vlákna se zjistí rozdílem.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

- i) Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.
- ii) Mechanická třepačka.

3.2. Činidla

- i) Azeotropní směs sirouhlíku a acetonu (55,5 % obj. sirouhlíku a 44,5 % obj. acetonu). Toto činidlo je toxické, doporučuje se proto pracovat pod digestoří.
- ii) Ethanol (92 % obj.) nebo methanol.

(¹) Před provedením analýzy se musí zkontrolovat rozpustnost polyvinylchloridových vláken v činidle.

Úterý, 18. května 2010

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce se zabroušenou zátkou o objemu nejméně 200 ml se přidá 100 ml azeotropní směsi na 1 g vzorku. Baňka se bezpečně uzavře a protřepává na mechanické třepačce nebo důkladně rukou po dobu 20 minut při pokojové teplotě.

Supernatant se filtruje zváženým filtračním kelímkem.

Úprava se opakuje se 100 ml čerstvého činidla. Tento cyklus operací pokračuje, dokud nezůstane hodinové sklíčko po odpaření kapky extrakční kapaliny beze stopy po odparku polymeru. Zbytek se vypláchne do filtračního kelímku za použití většího množství činidla, kapalina se odstraní odsáváním a kelímkem a zbytek se dále propláchne 20 ml alkoholu a poté třikrát vodou. Promývací kapalina se nechá samovolně odtéct a teprve pak se odsává. Kelímkem a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

Poznámka:

Při použití určitých směsí, které mají vysoký obsah chlorovláken, může dojít k podstatnému vysrážení vzorku během sušení, následkem čehož je zpomaleno rozpouštění chlorovláken rozpouštědlem.

To však neovlivní konečné rozpouštění chlorovláken v rozpouštědle.

5. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00 s výjimkou melaminu, pro nějž „d“ = 1,01.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 10

ACETÁT A STANOVENÁ CHLOROVLÁKNA

(Metoda s použitím bezvodé (ledové) kyseliny octové)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevláknenných látek, pro dvousložkové směsi:

1. acetátu (19)

se

2. stanovenými chlorovláknými (27), zejména polyvinylchloridovými vlákny, též dodatečně chlorovanými. elastolefinem (47) a melaminem (48).

2. PODSTATA METODY

Acetátové vlákno se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí bezvodé (ledové) kyseliny octové. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl suchých acetátových vláken se zjistí rozdílem.

Úterý, 18. května 2010**3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)****3.1. Přístroje a pomůcky**

- i) Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.
- ii) Mechanická třepačka.

3.2. Činidlo

Bezvodá (ledová) kyselina octová (více než 99 %). S tímto činidlem se musí manipulovat opatrně, neboť je vysoce žíravé.

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml se přidá 100 ml bezvodé (ledové) kyseliny octové na 1 g vzorku. Baňka se bezpečně uzavře a protřepává na mechanické třepačce nebo důkladně rukou po dobu 20 minut při pokojové teplotě. Supernatant se filtruje zváženým filtračním kelímkem. Uvedený postup se opakuje ještě dvakrát za použití vždy 100 ml čerstvého činidla, takže se extrakce provádí celkem třikrát.

Zbytek se přenese do filtračního kelímku, kapalina se odstraní odsáváním a kelímkem a zbytek se propláchnou 50 ml bezvodé (ledové) kyseliny octové a poté třikrát vodou. Po každém propláchnutí se kapalina nechá samovolně odtéct a teprve pak se odsává. Kelímkem a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDRĚNÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 11**HEDVÁBÍ A VLNA NEBO ZVÍŘECÍ CHLUPY**

(Metoda s použitím 75 % hmot. kyseliny sírové)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevlákněných látek, pro dvousložkové směsi:

1. hedvábí (4)

s

2. vlnou (1), zvířecími chlupy (2 a 3), elastolefinem (47) a melaminem (48).**2. PODSTATA METODY**

Hedvábné vlákno se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí 75 % hmot. kyseliny sírové⁽¹⁾.

Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží. Jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl suchého hedvábí se zjistí rozdílem.

⁽¹⁾ Divoká hedvábí, jako např. tussah, nejsou v 75 % hmot. kyselině sírové úplně rozpustná.

Úterý, 18. května 2010

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.

3.2. Činidla

i) Kyselina sírová (75 ± 2 % hmot.)

Připraví se za současného ochlazování opatrným přidáním 700 ml kyseliny sírové (hustota při teplotě 20 °C: 1,84) k 350 ml destilované vody.

Po ochlazení na pokojovou teplotu se roztok doplní na 1 l vodou.

ii) Roztok zředěné kyseliny sírové: ke 100 ml kyseliny sírové (hustota při teplotě 20 °C: 1,84) se pomalu přidá 1 900 ml destilované vody.

iii) Zředěný roztok čpavku: 200 ml koncentrovaného čpavku (hustota při teplotě 20 °C: 0,880) se doplní vodou na 1 000 ml.

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml se přidá 100 ml 75 % hmot. kyseliny sírové na 1 g vzorku a baňka se zazátkuje. Důkladně se protřepe a nechá se stát 30 minut při pokojové teplotě. Opět se protřepe a nechá se stát 30 minut.

Naposledy se protřepe a obsah baňky se filtruje zváženým filtračním kelímkem. Zbývající vlákna se z baňky vypláchnou 75 % hmot. kyselinou sírovou. Zbytek v kelímku se postupně promyje 50 ml zředěné kyseliny sírové, 50 ml vody a 50 ml zředěného roztoku čpavku. Vlákna se před odsáváním ponechávají vždy ve styku s kapalinou po dobu asi 10 minut. Nakonec se vlákna propláchnou vodou, přičemž se ponechají ve styku s vodou po dobu asi 30 minut.

Kapalina se z kelímku odsaje, kelímek a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 0,985 pro vlnu, 1,00 pro elastolefin a 1,01 pro melamin.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 12

JUTA A STANOVENÁ ŽIVOČIŠNÁ VLÁKNA

(Metoda určující obsah dusíku)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevláknenných látek, pro dvousložkové směsi:

1. juty (9)

Úterý, 18. května 2010

se

2. stanovenými živočišnými vlákny.

Složka z živočišných vláken se může skládat pouze ze zvířecích chlupů (2 a 3) nebo vlny (1) nebo ze směsi kteréhokoli z těchto dvou. Tato metoda není použitelná pro textilní směsi obsahující nevláknenné látky (barviva, úpravy atd.) s obsahem dusíku.

2. PODSTATA METODY

Stanoví se obsah dusíku ve směsi a z tohoto údaje a ze známého či předpokládaného obsahu dusíku obou složek se vypočte poměr každé složky.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

- i) Kjeldahlova digesční baňka o objemu 200 ml až 300 ml.
- ii) Kjeldahlův destilační přístroj s injektorem páry.
- iii) Titrační přístroj s přesností 0,05 ml.

3.2. Činidla

- i) Toluén.
- ii) Methanol.
- iii) Kyselina sírová, relativní hustota při teplotě 20 °C: 1,84.
- iv) Síran draselný.
- v) Oxid seleničitý.
- vi) Roztok hydroxidu sodného (400 g/l). Rozpustí se 400 g hydroxidu sodného ve 400–500 ml vody a zředí se na 1 l vodou.
- vii) Směsný indikátor. Rozpustí se 0,1 g methylenové červeně v 95 ml ethanolu a 5 ml vody a smíchá se s 0,5 g bromokrezolové zeleně rozpuštěné ve 475 ml ethanolu a 25 ml vody.
- viii) Roztok kyseliny borité. Rozpustí se 20 g kyseliny borité v 1 l vody.
- ix) Kyselina sírová, 0,02N (standardní odměrný roztok).

4. PŘEDÚPRAVA ZKUŠEBNÍHO VZORKU

Tato předúprava nahrazuje předúpravu popsanou v obecných ustanoveních.

Vzorek usušený na vzduchu se extrahuje v Soxhletově přístroji směsí 1 dílu toluenu a 3 dílů methanolu po dobu 4 hodin při nejmenší rychlosti 5 cyklů za hodinu. Rozpouštědlo se nechá na vzduchu ze vzorku odpařit a jeho poslední stopy se odstraní v sušárně při teplotě 105 ± 3 °C. Poté se vzorek extrahuje ve vodě (50 ml vody na 1 g vzorku) za varu pod zpětným chladičem po dobu 30 minut. Filtruje se, vzorek se vrátí do baňky a extrahování se opakuje se stejným objemem vody. Filtruje se, odmačkáváním, odsáváním nebo odstředováním se odstraní přebytečná voda ze vzorku a poté se vzorek nechá usušit na vzduchu.

Úterý, 18. května 2010

Poznámka:

Při použití toluenu a methanolu musí být brány v úvahu jejich toxické účinky a přijata veškerá nezbytná bezpečnostní opatření.

5. ZKUŠEBNÍ POSTUP

5.1. Obecná ustanovení

Při odběru, sušení a vážení vzorku se postupuje podle obecných ustanovení.

5.2. Podrobný postup

Vzorek se přenesení do Kjeldahlovy digesční baňky. Ke vzorku o hmotnosti nejméně 1 g obsaženému v digesční baňce se přidá v tomto pořadí: 2,5 g síranu draselného, 0,1 g až 0,2 g oxidu seleničitého a 10 ml kyseliny sírové (relativní hustota 1,84). Baňka se zahřívá nejprve mírně, dokud nejsou vlákna rozrušena, a poté silněji, dokud není roztok čirý a téměř bezbarvý. Poté se zahřívá ještě dalších 15 minut. Baňka se nechá ochladit, obsah se opatrně zředí 10 ml až 20 ml vody, ochladí se, obsah se přenesení kvantitativně do odměrné baňky o objemu 200 ml a doplní se vodou po značku, aby vznikl mineralizovaný roztok. Do 100 ml Erlenmeyerovy baňky se dá asi 20 ml roztoku kyseliny borité a baňka se umístí pod chladič Kjeldahlova destilačního přístroje tak, aby byla výstupní trubice ponořena právě pod hladinou roztoku kyseliny borité. Přesně 10 ml mineralizovaného roztoku se přenesení do destilační baňky, do nálevky se přidá roztok hydroxidu sodného o objemu nejméně 5 ml, zátka se lehce nadzdvihne a roztok hydroxidu sodného se nechá pomalu vytékat do baňky. Pokud mineralizovaný roztok a roztok hydroxidu sodného vytvoří dvě oddělené vrstvy, promíchají se opatrným protřepáváním. Destilační baňka se mírně zahřeje a zavede se do ní pára z vyvíječe páry. Shromáždí se asi 20 ml destilátu, Erlenmeyerova baňka se umístí níže tak, aby konec výstupní trubice chladiče byl asi 20 mm nad hladinou kapaliny, a destiluje se další 1 minutu. Konec výstupní trubice se opláchně vodou a oplachovací kapalina se zachytí do Erlenmeyerovy baňky. Erlenmeyerova baňka se vyjme, nahradí se jinou Erlenmeyerovou baňkou obsahující asi 10 ml roztoku kyseliny borité a shromáždí se v ní asi 10 ml destilátu.

Oba destiláty se odděleně titrují 0,02 N kyselinou sírovou za použití směsného indikátoru. Celkový titr obou destilátů se zaznamená. Je-li titr druhého destilátu více než 0,2 ml, zkouška se opakuje a začne se opět destilací za použití čerstvé alikvotní části mineralizovaného roztoku.

Provede se slepé stanovení, tj. mineralizace a destilace pouze za použití činidel.

6. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

6.1. Procentuální podíl obsahu dusíku v suchém vzorku se vypočítá takto:

$$A \% = \frac{28(V - b)N}{W}$$

kde:

A = je procentuální podíl dusíku v čistém suchém vzorku,

V = je celkový objem standardní kyseliny sírové použité při stanovení v ml,

b = je celkový objem standardní kyseliny sírové použité při slepém stanovení v ml,

N = je normalita standardní kyseliny sírové,

W = je suchá hmotnost vzorku v g.

Úterý, 18. května 2010

- 6.2. Při použití hodnot 0,22 % pro obsah dusíku v jutě a 16,2 % pro obsah dusíku v živočišných vláknech, přičemž obě hodnoty jsou vyjádřeny v procentuálním podílu suché hmotnosti vláken, se vypočítá složení směsi takto:

$$PA \% = \frac{A - 0,22}{16,2 - 0,22} \times 100$$

kde:

PA % = je procentuální podíl živočišných vláken v čistém suchém vzorku.

7. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 13

POLYPROPYLENOVÁ VLÁKNA A DALŠÍ STANOVENÁ VLÁKNA

(Metoda s použitím xylenů)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevláknitých látek, pro dvousložkové směsi:

1. polypropylenových vláken (37)

s

2. vlnou (1), zvířecími chlupy (2 a 3), hedvábím (4), bavlnou (5), acetátem (19), měďnatými vlákny (21), modalem (22), triacetátem (24), viskózou (25), akrylem (26), polyamidem nebo nylonem (30), polyesterem (35), skleněnými vlákny (44), elastomultiesterem (46), melaminem (48).

2. PODSTATA METODY

Polypropylenové vlákno se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí vroucího xylenů. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl polypropylenů se zjistí rozdílem.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

- Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.
- Zpětný chladič (vhodný pro kapaliny s vysokým bodem varu) se zábrusem uzpůsobeným k nasazení Erlenmeyerovy baňky i).

3.2. Činidlo

Xylen destilující mezi teplotami 137 °C a 142 °C.

Poznámka:

Toto činidlo má vysokou zápalnost a toxicitu par. Při jeho použití je nutno provést příslušná bezpečnostní opatření.

Úterý, 18. května 2010

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce (viz 3.1.i)) se přidá 100 ml xylenu (viz 3.2) na 1 g vzorku. Připojí se zpětný chladič (viz 3.1.ii)), obsah se uvede do varu a udržuje se na bodu varu po dobu 3 minut.

Horká kapalina se ihned filtruje zváženým filtračním kelímkem (viz poznámka 1). Tento postup se opakuje dvakrát, vždy za použití 50 ml čerstvého rozpouštědla.

Zbytek, který zůstane v baňce, se postupně promyje 30 ml vroucího xylenu (dvakrát), poté dvakrát 75 ml petroletheru (bod I.3.2.1. obecných ustanovení) (dvakrát). Po druhém promývání petroletherem se obsah baňky filtruje filtračním kelímkem, zbytková vlákna se přenesou do kelímku pomocí malého množství petroletheru a rozpouštědlo se nechá odpařit. Kelímek a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

Poznámka:

1. Filtrační kelímek, přes který má být xylen filtrován, musí být předem zahřátý.
2. Po použití vroucího xylenu je třeba zajistit, aby byla baňka obsahující zbytek před přidáním petroletheru dostatečně ochlazená.
3. Ke snížení nebezpečí vzniku ohně a toxicity pro obsluhu je možné použít přístroj pro extrakci za horka a využít vhodné postupy, které dávají stejné výsledky ⁽¹⁾.

5. VÝPOČET A VYJÁDRĚNÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00 s výjimkou melaminu, pro nějž „d“ = 1,01.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

METODA č. 14

CHLOROVLÁKNA (HOMOPOLYMERY VINYLCHORIDU) A DALŠÍ STANOVENÁ VLÁKNA

(Metoda s použitím koncentrované kyseliny sírové)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevlákenných látek, pro dvousložkové směsi:

1. chlorovláken (27) založených na homopolymerech vinylchloridu, též dodatečně chlorovaných, elastolefinu (47)

s

2. bavlnou (5), acetátem (19), měďnatými vlákny (21), modalem (22), triacetátem (24), viskózou (25), stanovenými akrylovými vlákny (26), stanovenými modakrylovými vlákny (29), polyamidem nebo nylonem (30), polyesterem (35), elastomultiesterem (46) a melaminem (48).

Uvedená modakrylová vlákna jsou ta, která dávají čirý roztok po ponoření do koncentrované kyseliny sírové (relativní hustota při teplotě 20 °C: 1,84).

Tuto metodu lze použít místo metod č. 8 a 9.

⁽¹⁾ Viz např. přístroj popsany v Melland Textilberichte 56 (1975), s. 643–645.

Úterý, 18. května 2010

2. PODSTATA METODY

Složky jiné než chlorovlákná nebo elastolefin (tj. vlákna uvedená v bodu 1.2) se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí koncentrované kyseliny sírové (relativní hustota při teplotě 20 °C: 1,84).

Zbytek skládající se z chlorovlákná nebo elastolefinu se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl druhých složek se získá z rozdílu.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

- i) Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.
- ii) Skleněná tyčinka s plochým koncem.

3.2. Činidla

- i) Koncentrovaná kyselina sírová (relativní hustota při teplotě 20 °C: 1,84)
- ii) Kyselina sírová, přibližně 50 % (hmot.) vodný roztok.

Připravuje se za současného ochlazování opatrným přidáváním 400 ml kyseliny sírové (relativní hustota při teplotě 20 °C: 1,84) k 500 ml destilované nebo deionizované vody za stálého ochlazování. Po ochlazení na pokojovou teplotu se roztok doplní na 1 l vodou.

- iii) Zředěný roztok čpavku.

60 ml koncentrovaného roztoku čpavku (relativní hustota při teplotě 20 °C: 0,880) se zředí na 1 l destilovanou vodou.

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v baňce (viz 3.1.i)) se přidá 100 ml kyseliny sírové (viz 3.2.i)) na 1 g vzorku.

Obsah baňky se ponechá při pokojové teplotě po dobu 10 minut a občas se promíchá skleněnou tyčinkou. Je-li zpracovávána tkanina nebo pletenina, mírně se přitlačí na stěnu baňky skleněnou tyčinkou, aby se oddělil materiál rozpouštěný kyselinou sírovou.

Kapalina se filtruje zvážejícím filtračním kelímkem. Do baňky se přidá nových 100 ml kyseliny sírové (viz 3.2.i)) a celý postup se opakuje. Obsah baňky se přenese do filtračního kelímku, kam se přenese pomocí skleněné tyčinky i vláknenný zbytek. Je-li to nezbytné, přidá se do baňky malé množství koncentrované kyseliny sírové (viz 3.2.i)), aby se odstranila všechna vlákna ulpívající na stěnách. Filtrační kelímek se vyprázdní odsáváním; filtrát se odstraní vyprázdněním či výměnou filtračního kelímku, zbytek v kelímku se postupně promyje roztokem 50 % kyseliny sírové (viz 3.2.ii)), destilované nebo deionizované vody (viz I.3.2.3 obecných ustanovení), roztokem čpavku (viz 3.2.iii)) a nakonec se důkladně promyje destilovanou nebo deionizovanou vodou, přičemž se kelímek po každém přidání zcela vyprázdní odsáváním. (Nesmí se odsávat v průběhu promývání, ale až teprve poté, co kapalina samovolně oteče). Kelímek a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00 s výjimkou melaminu, pro nějž „d“ = 1,01.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

Úterý, 18. května 2010

METODA č. 15

CHLOROVLÁKNA, STANOVENÁ MODAKRYLOVÁ VLÁKNA, STANOVENÁ ELASTANOVÁ VLÁKNA, ACETÁTOVÁ, TRIACETÁTOVÁ A DALŠÍ STANOVENÁ VLÁKNA

(Metoda s použitím cyklohexanonu)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevláknenných látek, pro dvousložkové směsi:

1. acetátových vláken (19), triacetátových vláken (24), chlorovláken (27), stanovených modakrylových vláken (29), stanovených elastanových vláken (43)

s

2. vlnou (1), zvířecími chlupy (2 a 3), hedvábím (4), bavlnou (5), měďnatými vlákny (21), modalem (22), viskózou (25), polyamidem nebo nylonem (30), akrylem (26), skleněnými vlákny (44) a melaminem (48).

V případě přítomnosti modakrylových a elastanových vláken je třeba nejprve provést předběžnou zkoušku, aby se zjistilo, zda jsou v činidle rozpustná.

Rovněž je možno analyzovat směsi obsahující chlorovlákná s použitím metody č. 9 nebo 14.

2. PODSTATA METODY

Acetátová a triacetátová vlákna, chlorovlákná, stanovená modakrylová a stanovená elastanová vlákna se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí cyklohexanonu při teplotě blízké bodu varu. Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl chlorovláken, vláken modakrylových, elastanových, acetátových a triacetátových se zjistí rozdílem.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

- i) Přístroj pro extrakci za horka vhodný pro použití při zkušebním postupu podle oddílu 4. (viz obrázek: Jedná se o variantu přístroje popsaného v *Melliand Textilberichte* 56 (1975), s. 643–645).
- ii) Filtrační kelímek pro uložení vzorku.
- iii) Porézní přepážka (stupeň poréznosti 1).
- iv) Zpětný chladič vhodný pro připojení k destilační baňce.
- v) Zařízení k ohřevu.

3.2. Činidla

- i) Cyklohexanon, bod varu 156 °C.
- ii) Ethylalkohol, 50 % obj.

Poznámka:

Cyklohexanon je hořlavý a toxický. Při jeho použití je nutno provést příslušná bezpečnostní opatření.

Úterý, 18. května 2010

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Do destilační baňky se nalije 100 ml cyklohexanonu na 1 g materiálu, nasadí se extrakční přístroj, do kterého se předem umístí filtrační kelímek se vzorkem a mírně nakloněnou porézní přepážkou. Nasadí se zpětný chladič. Kapalina se uvede do varu a extrakce se provádí po dobu 60 minut při nejmenší rychlosti 12 cyklů za 1 hodinu.

Po extrakci a ochlazení se odstraní extrakční část přístroje, vyjme se filtrační kelímek a odstraní se porézní přepážka. Obsah filtračního kelímku se promyje třikrát až čtyřikrát 50 % ethylalkoholem zahřátým na teplotu 60 °C a následně 1 l vody o teplotě 60 °C.

Během promývání nebo mezi promýváním se neodsává. Kapalina se nechá odtéct samovolně a teprve poté se odsává.

Nakonec se kelímek se zbytkem usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDŘENÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ je 1,00 s těmito výjimkami:

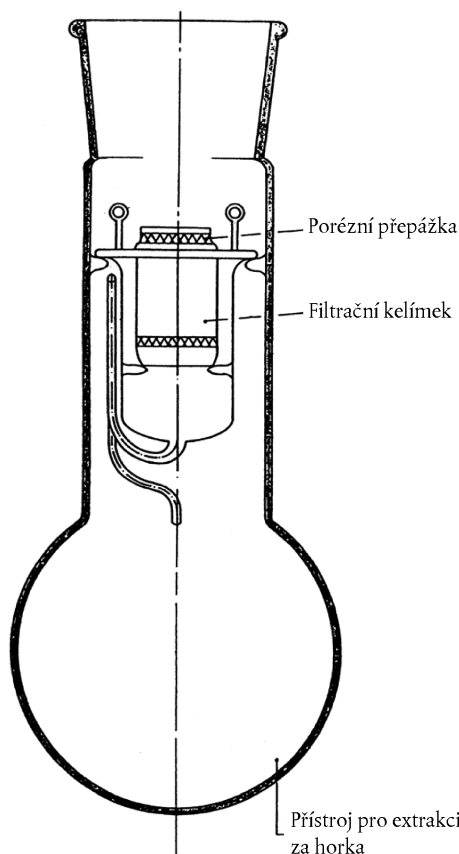
— hedvábí a melamin 1,01

— akrylová vlákna 0,98.

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 1 .

Obrázek podle bodu 3.1 i) metody č. 15

Úterý, 18. května 2010

METODA č. 16

MELAMIN A DALŠÍ STANOVENÁ VLÁKNA

(Metoda s použitím horké kyseliny mravenčí)

1. OBLAST POUŽITÍ

Tato metoda je použitelná, po odstranění nevláknenných látek, pro dvousložkovou směs:

1. melaminu (47)

s

2. bavlnou (5) a aramidem (31).

2. PODSTATA METODY

Melamin se ze známé suché hmotnosti směsi uvolní pomocí horké kyseliny mravenčí (90 % hmot.).

Zbytek se shromáždí, promyje, usuší a zváží; jeho hmotnost, v případě potřeby opravená, se vyjádří jako procentuální podíl ze suché hmotnosti směsi. Procentuální podíl druhých složek se získá z rozdílu.

Poznámka:

Je třeba přísně dodržovat doporučené rozpětí teplot, protože rozpustnost melaminu je vysoce závislá na teplotě.

3. PŘÍSTROJE A ČINIDLA (kromě uvedených v obecných ustanoveních)

3.1. Přístroje a pomůcky

- i) Erlenmeyerova baňka se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml.
- ii) Třepací vodní lázeň nebo jiný přístroj umožňující protřepávání a udržení baňky při teplotě $90 \pm 2^\circ\text{C}$.

3.2. Činidla

- i) Kyselina mravenčí (90 % hmot., relativní hustota při teplotě 20°C : 1,204 g/ml). 890 ml 98–100 % kyseliny mravenčí (relativní hustota při teplotě 20°C : 1,220 g/ml) se doplní na 1 l vodou.

Horká kyselina mravenčí je velmi žíravá a je třeba s ní manipulovat opatrně.

- ii) Zředěný roztok čpavku: 80 ml koncentrovaného roztoku čpavku (relativní hustota při 20°C : 0,880) se doplní na 1 l vodou.

4. ZKUŠEBNÍ POSTUP

Při zkoušce se dodržují postupy popsané v obecných ustanoveních a postupuje se takto:

Ke vzorku obsaženému v Erlenmeyerově baňce se zabroušenou skleněnou zátkou o objemu nejméně 200 ml se přidá 100 ml kyseliny mravenčí na 1 g vzorku. Baňka se zazátkuje a protřepe, aby se vzorek navlhčil. Baňka se ponechá v třepací vodní lázni při teplotě $90 \pm 2^\circ\text{C}$ po dobu jedné hodiny a důkladně se protřepává. Nechá se vychladnout na pokojovou teplotu. Kapalina se filtruje zváženým filtračním kelímkem. Do baňky obsahující zbytek se přidá 50 ml kyseliny mravenčí, ručně se protřepe a obsah baňky se filtruje filtračním kelímkem. Zbytková vlákna se přenesou do kelímku vymytím baňky malým množstvím činidla kyseliny mravenčí. Kelímkem se vyprázdní odsáváním a zbytek se promyje kyselinou mravenčí, horkou vodou, zředěným roztokem čpavku a nakonec studenou vodou, přičemž se po každém přidání kelímkem vyprázdní odsáváním. Neodsává se, dokud každá promývací kapalina samovolně neodteče. Nakonec se kelímkem vyprázdní odsáváním, kelímkem a zbytek se usuší, ochladí a zváží.

5. VÝPOČET A VYJÁDRĚNÍ VÝSLEDKŮ

Výsledky se vypočtou podle obecných ustanovení. Hodnota „d“ pro bavlnu a aramid je 1,02.

Úterý, 18. května 2010

6. PŘESNOST

U homogenní směsi textilních materiálů není při konfidenční úrovni 95 % konfidenční interval pro výsledky získané touto metodou větší než ± 2 .

KAPITOLA 3

Kvantitativní analýza tříložkových vlákenných směsí

ÚVOD

Metody kvantitativní chemické analýzy jsou obecně založeny na selektivním rozpouštění jednotlivých složek směsi. Jsou čtyři možné varianty této metody:

1. Použijí se dva různé zkušební vzorky, přičemž jedna složka a) se uvolní z prvního zkušebního vzorku a další složka b) z druhého zkušebního vzorku. Nerozpustné zbytky každého ze zkušebních vzorků se zváží a vypočítá se procentuální podíl každé ze dvou rozpustných složek z příslušné ztráty hmotnosti. Procentuální podíl třetí složky c) se vypočítá rozdílem.
2. Použijí se dva různé zkušební vzorky, přičemž složka a) se uvolní z prvního zkušebního vzorku a dvě složky a) a b) z druhého zkušebního vzorku. Nerozpustný zbytek z prvního zkušebního vzorku se zváží a procentuální podíl složky a) se vypočítá ze ztráty hmotnosti. Nerozpustný zbytek druhého zkušebního vzorku se zváží; odpovídá složce c). Procentuální podíl třetí složky b) se vypočítá rozdílem.
3. Použijí se dva různé zkušební vzorky, přičemž dvě složky a) a b) se uvolní z prvního zkušebního vzorku a dvě složky b) a c) z druhého zkušebního vzorku. Nerozpustné zbytky odpovídají příslušným dvěma složkám c) a a). Procentuální podíl třetí složky b) se vypočítá rozdílem.
4. Při použití pouze jednoho zkušebního vzorku se po odstranění jedné složky nerozpustný zbytek tvořený dvěma dalšími vlákny zváží a procentuální podíl rozpustné složky se vypočítá ze ztráty hmotnosti. Jeden ze dvou druhů vláken se zbytku se uvolní, nerozpustná složka se zváží a procentuální podíl druhé rozpustné složky se vypočítá ze ztráty hmotnosti.

Pokud existuje možnost výběru, je vhodné použít jednu z prvních tří variant.

Pokud se používá chemická analýza, musí odborník pověřený prováděním analýzy pečlivě vybrat metody předepisující rozpouštědla, která rozpouštějí pouze určené vlákno (určená vlákna) a další vlákno (vlákna) zanechávají neporušená.

Jako příklad je uvedena tabulka v kapitole 3.VI, která obsahuje určitý počet tříložkových směsí včetně metod analýzy dvousložkových směsí, jež mohou být v zásadě použity pro analýzu těchto tříložkových směsí.

V zájmu snížení možnosti vzniku chyb na minimum se doporučuje, aby byly, kdykoli je to možné, pro chemickou analýzu použity alespoň dvě z výše uvedených čtyř variant.

Před provedením každé analýzy musí být identifikována všechna vlákna přítomná ve směsi. U některých chemických metod se nerozpustná složka směsi může částečně rozpouštět v činidle, které bylo použito k rozpouštění rozpustné složky. Kde je to možné, měla by být zvolena taková činidla, která mají malý nebo žádný vliv na nerozpustná vlákna. Je-li známo, že během analýzy dojde ke ztrátě hmotnosti, měl by být výsledek opraven; k tomuto účelu jsou uvedeny opravné koeficienty. Tyto koeficienty byly stanoveny v několika laboratořích zpracováním vláken čistěných v rámci předúpravy, pomocí příslušných činidel uvedených v metodách analýzy. Tyto opravné koeficienty platí pouze pro nedegradovaná vlákna a pokud vlákna před zpracováním nebo během zpracování degradovala, může být nutné použít jiné opravné koeficienty. Je-li nutno použít čtvrtou variantu, při které se na textilní vlákno působí postupně dvěma různými rozpouštědly, musí se použít opravné koeficienty pro případné ztráty hmotnosti, ke kterým dochází u vlákna během těchto dvou úprav. Jak v případě ručního dělení, tak i v případě chemického dělení se musí provést alespoň dvojí stanovení složení směsi.

I. Obecné informace k metodám kvantitativní chemické analýzy tříložkových směsí vláken

Obecné informace k metodám kvantitativní chemické analýzy tříložkových směsí vláken.

Úterý, 18. května 2010

I.1. Oblast použití

Oblast použití každé metody analýzy dvousložkových směsí vláken stanoví, pro která vlákna je metoda použitelná. (Viz kapitola 2 týkající se některých metod kvantitativní analýzy dvousložkových směsí vláken).

I.2. Podstata metody

Po identifikaci složek směsi se vhodnou předúpravou odstraní nevláknenný materiál a poté se použije jedna nebo více ze čtyř variant postupu selektivního rozpouštění, které jsou popsány v úvodu. Pokud to nečiní technické obtíže, je výhodnější rozpouštět největší vláknennou složku, čímž se jako konečný zbytek získá nejmenší vláknenná složka.

I.3. Materiály a zařízení

I.3.1. Přístroje a pomůcky

I.3.1.1. Filtrační kelímky a váženky, které jsou dostatečně velké, aby obsáhly tyto kelímky, nebo jakékoliv jiné přístroje, které dávají shodné výsledky.

I.3.1.2. Odsávací baňka.

I.3.1.3. Exsikátor obsahující silikagel s indikátorem vlhkosti.

I.3.1.4. Sušárna s odvětráním pro sušení zkušebních vzorků při teplotě 105 ± 3 °C.

I.3.1.5. Analytické váhy s přesností na 0,0002 g.

I.3.1.6. Soxhletův extrakční přístroj nebo jiný přístroj, který dává shodné výsledky.

I.3.2. Činidla

I.3.2.1. Petrolether, redestilovaný, rozmezí bodu varu 40 °C až 60 °C.

I.3.2.2. Další činidla jsou uvedena v příslušných oddílech každé metody.

Všechna použitá činidla musí být chemicky čistá.

I.3.2.3. Destilovaná nebo deionizovaná voda.

I.3.2.4. Aceton.

I.3.2.5. Kyselina orthofosforečná.

I.3.2.6. Močovina.

I.3.2.7. Bikarbonát sodný.

I.4. Klimatizace a zkušební ovzduší

Protože se stanovuje suchá hmotnost, není nutné vzorek klimatizovat nebo provádět analýzy v klimatizovaném ovzduší.

I.5. Laboratorní vzorek

Odebere se laboratorní vzorek, který reprezentuje laboratorní vzorek dávky a postačuje pro přípravu všech potřebných zkušebních vzorků, z nichž každý má hmotnost nejméně 1 g.

I.6. Předúprava laboratorního vzorku ⁽¹⁾

Pokud je přítomna látka, která nemá být brána v úvahu při výpočtech procentuálních podílů (viz článek 17 tohoto nařízení), musí být tato látka nejdříve odstraněna vhodnou metodou, která neovlivní žádnou z vláknenných složek.

⁽¹⁾ Viz kapitola 1.1.

Úterý, 18. května 2010

Za tímto účelem je nevláknenná látka, která může být extrahována pomocí petroletheru a vody, odstraněna úpravou vzorku usušeného na vzduchu v Soxhletově extrakčním přístroji petroletherem po dobu jedné hodiny při nejmenší rychlosti 6 cyklů za hodinu. Petrolether se nechá ze vzorku vypařit a vzorek je poté extrahován přímým zpracováním, tzn. že se nejprve namáčí ve vodě po dobu jedné hodiny při pokojové teplotě a poté po dobu další hodiny při teplotě $65 \pm 5^\circ\text{C}$ za občasného míchání kapaliny. Poměr kapaliny: vzorek je 100:1. Přebytná voda se ze vzorku odstraní ždímáním, odsáváním nebo odstřeďováním a poté se vzorek nechá usušit na vzduchu.

V případě elastolefinu nebo směsí vláken obsahujících elastolefin a jiná vlákna (vlnu, zvířecí chlupy, hedvábí, bavlnu, len, konopí, jutu, manilské konopí, alfu, kokosové vlákno, broom, ramii, sisal, měďnatá vlákna, modalová vlákna, protein, viskózu, akryl, polyamid nebo nylon, polyester, elastomultiester) se výše popsany postup mírně upraví a petrolether se nahradí acetonem.

Pokud není možné nevláknenné látky odstranit extrakcí pomocí petroletheru a vody, měly by se odstranit jinou vhodnou metodou, která podstatně nemění žádnou z vláknenných složek a která nahradí výše popsanou metodu s použitím vody. Je však třeba poznamenat, že u některých nebělených přírodních rostlinných vláken (např. juta, kokosová vlákna) neodstraní běžná předúprava petroletherem a vodou všechny přírodní nevláknenné látky; přesto se další předúprava nepoužívá, pokud vzorek neobsahuje úpravářský prostředek nerozpustný jak v petroletheru, tak i ve vodě.

Ve zprávě o analýze musí být podrobně popsány metody použité pro předúpravu.

I.7. Zkušební postup**I.7.1. Obecná ustanovení****I.7.1.1. Sušení**

Všechny postupy sušení se provádějí v sušárně s odvětráním po dobu nejméně 4 hodin a nejvíce 16 hodin při teplotě $105 \pm 3^\circ\text{C}$, přičemž dveře sušárny jsou uzavřeny. Pokud je doba sušení kratší než 14 hodin, ověřuje se, zda bylo dosaženo konstantní hmotnosti vzorku. Hmotnost může být považována za konstantní, jestliže změna hmotnosti po dalším sušení po dobu 60 minut je menší než 0,05 %.

Dotýkat se holýma rukama kelímků a váženek, vzorků nebo zbytků není během sušení, ochlazování a vážení vhodné.

Vzorky se suší ve váženke s víčkem položeným vedle. Po vysušení se váženka před vyjmutím ze sušárny uzavře a rychle se přenese do exsikátoru.

Filtrační kelímek se suší v sušárně, ve váženke s víčkem položeným vedle. Po vysušení se váženka uzavře a rychle se přenese do exsikátoru.

Je-li použit jiný přístroj než filtrační kelímek, musí být sušení v sušárně provedeno tak, aby byla suchá hmotnost vláken stanovena beze ztrát.

I.7.1.2. Ochlazování

Veškeré ochlazování se provádí v exsikátoru umístěném vedle vah po dobu nejméně 2 hodin, dokud se nedocílí úplného ochlazení váženek.

I.7.1.3. Vážení

Po ochlazení se váženka zváží tak, aby bylo vážení ukončeno do 2 minut po vyjmutí z exsikátoru. Váží se s přesností na 0,0002 g.

I.7.2. Postup zkoušky

Z předupraveného laboratorního vzorku se odebere zkušební vzorek o hmotnosti nejméně 1 g. Příze nebo tkanina se rozstříhá na odstříhy asi 10 mm dlouhé a co možná nejvíce se rozvlákní. Vzorek (vzorky) se suší ve váženke (váženkách), ochladí se v exsikátoru a zváží. Vzorek (vzorky) se přemístí do skleněné nádoby (nádob) uvedené (uvedených) v příslušné části metody **Unie**, váženka (váženky) se ihned převáží a z rozdílu se vypočítá suchá hmotnost (suché hmotnosti) vzorku (vzorků); provede se zkouška, uvedená v příslušné části použitelné metody. Zbytek (zbytky) se prozkoumá (prozkoumají) pod mikroskopem, aby se ověřilo, že bylo úpravou skutečně zcela odstraněno rozpustné vlákno (vlákna).

Úterý, 18. května 2010

I.8. Výpočet a vyjádření výsledků

Hmotnost každé složky se vyjádří jako procentuální podíl z celkové hmotnosti vláken obsažených ve směsi. Výsledky se vypočtou na základě suché hmotnosti čistých vláken, která se opraví pomocí a) smluvních přírážek a b) opravných koeficientů, jimiž se zohlední ztráty nevláknenných látek během předúpravy a analýzy.

I.8.1. Výpočet procentuálního hmotnostního podílu čistých a suchých vláken bez ohledu na ztrátu hmotnosti vláken během předúpravy.

I.8.1.1. - VARIANTA 1 -

Vzorce se použijí v případě, kdy se složka směsi odstraní z prvního vzorku a další složka z druhého vzorku.

$$P_1 \% = \left[\frac{d_2}{d_1} - d_2 \times \frac{r_1}{m_1} + \frac{r_2}{m_2} \times \left(1 - \frac{d_2}{d_1} \right) \right] \times 100$$

$$P_2 \% = \left[\frac{d_4}{d_3} - d_4 \times \frac{r_2}{m_2} + \frac{r_1}{m_1} \times \left(1 - \frac{d_4}{d_3} \right) \right] \times 100$$

$$P_3 \% = 100 - (P_1 \% + P_2 \%)$$

$P_1 \%$ je procentuální podíl první čisté a suché složky (složka v prvním vzorku rozpuštěná prvním činidlem);

$P_2 \%$ je procentuální podíl druhé čisté a suché složky (složka v druhém vzorku rozpuštěná druhým činidlem);

$P_3 \%$ je procentuální podíl třetí čisté a suché složky (složka nerozpuštěná v žádném z obou vzorků);

m_1 je suchá hmotnost prvního vzorku po předúpravě;

m_2 je suchá hmotnost druhého vzorku po předúpravě;

r_1 je suchá hmotnost zbytku po odstranění první složky z prvního vzorku prvním činidlem;

r_2 je suchá hmotnost zbytku po odstranění druhé složky z druhého vzorku druhým činidlem;

d_1 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti druhé složky nerozpuštěné prvním činidlem v prvním vzorku ⁽¹⁾;

d_2 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti třetí složky nerozpuštěné prvním činidlem v prvním vzorku;

⁽¹⁾ Hodnoty d jsou uvedeny v kapitole 2 této přílohy týkající se různých metod analýzy dvousložkových směsí.

Úterý, 18. května 2010

d_3 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti první složky nerozpuštěné druhým činidlem v druhém vzorku;

d_4 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti třetí složky nerozpuštěné druhým činidlem v druhém vzorku.

I.8.1.2. - VARIANTA 2 –

Vzorce se použijí v případě, kdy se složka a) odstraní z prvního vzorku a jako zbytek zůstanou další dvě složky b) a c) a poté se odstraní dvě složky a) a b) ze druhého vzorku a jako zbytek zůstane třetí složka c).

$$P_1 \% = 100 - (P_2 \% + P_3 \%)$$

$$P_2 \% = 100 \times \frac{d_1 r_1}{m_1} - \frac{d_1}{d_2} \times P_3 \%$$

$$P_3 \% = \frac{d_4 r_2}{m_2} \times 100$$

P_1 % je procentuální podíl první čisté a suché složky (složka v prvním vzorku rozpuštěná prvním činidlem);

P_2 % je procentuální podíl druhé čisté a suché složky (složka rozpuštěná druhým činidlem ve stejnou dobu jako první složka druhého vzorku);

P_3 % je procentuální podíl třetí čisté a suché složky (složka nerozpuštěná v žádném z obou vzorků);

m_1 je suchá hmotnost prvního vzorku po předúpravě;

m_2 je suchá hmotnost druhého vzorku po předúpravě;

r_1 je suchá hmotnost zbytku po odstranění první složky z prvního vzorku prvním činidlem;

r_2 je suchá hmotnost zbytku po odstranění první a druhé složky z druhého vzorku druhým činidlem;

d_1 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti druhé složky nerozpuštěné prvním činidlem v prvním vzorku;

d_2 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti třetí složky nerozpuštěné prvním činidlem v prvním vzorku;

d_4 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti třetí složky nerozpuštěné druhým činidlem v druhém vzorku.

I.8.1.3. - VARIANTA 3 –

Vzorce se použijí v případě, kdy se dvě složky a) a b) odstraní z prvního vzorku a jako zbytek zůstane třetí složka c) a poté se odstraní dvě složky b) a c) ze druhého vzorku a jako zbytek zůstane první složka a).

$$P_1 \% = \frac{d_3 r_2}{m_2} \times 100$$

$$P_2 \% = 100 - (P_1 \% + P_3 \%)$$

$$P_3 \% = \frac{d_2 r_1}{m_1} \times 100$$

Úterý, 18. května 2010

P_1 % je procentuální podíl první čisté a suché složky (složka rozpuštěná činidlem);

P_2 % je procentuální podíl druhé čisté a suché složky (složka rozpuštěná činidlem);

P_3 % je procentuální podíl třetí čisté a suché složky (složka rozpuštěná činidlem v druhém vzorku);

m_1 je suchá hmotnost prvního vzorku po předúpravě;

m_2 je suchá hmotnost druhého vzorku po předúpravě;

r_1 je suchá hmotnost zbytku po odstranění první a druhé složky z prvního vzorku prvním činidlem;

r_2 je suchá hmotnost zbytku po odstranění druhé a třetí složky z druhého vzorku druhým činidlem;

d_2 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti třetí složky nerozpuštěné prvním činidlem v prvním vzorku;

d_3 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti první složky nerozpuštěné druhým činidlem v druhém vzorku.

I.8.1.4. - VARIANTA 4 -

Vzorce se použijí v případě, kdy se dvě složky postupně odstraní ze směsi při použití téhož vzorku.

$$P_1 \% = 100 - (P_2 \% + P_3 \%)$$

$$P_2 \% = \frac{d_1 r_1}{m} \times 100 - \frac{d_1}{d_2} \times P_3 \%$$

$$P_3 \% = \frac{d_3 r_2}{m} \times 100$$

P_1 % je procentuální podíl první čisté a suché složky (první rozpustná složka);

P_2 % je procentuální podíl druhé čisté a suché složky (druhá rozpustná složka);

P_3 % je procentuální podíl třetí čisté a suché složky (nerozpustná složka);

m je suchá hmotnost vzorku po předúpravě;

r_1 je suchá hmotnost zbytku po odstranění první složky prvním činidlem;

r_2 je suchá hmotnost zbytku po odstranění první a druhé složky prvním a druhým činidlem;

d_1 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti druhé složky prvním činidlem;

d_2 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti třetí složky prvním činidlem;

d_3 je opravný koeficient pro ztrátu hmotnosti třetí složky prvním a druhým činidlem.

Úterý, 18. května 2010

- 1.8.2. Výpočet procentuálního podílu každé složky s použitím smluvních přírážek a případně opravných koeficientů, jimiž se zohlední ztráta hmotnosti během předúpravy:

Pokud:

$$A = 1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \quad B = 1 + \frac{a_2 + b_2}{100} \quad C = 1 + \frac{a_3 + b_3}{100}$$

potom:

$$P_1A \% = \frac{P_1A}{P_1A + P_2B + P_3C} \times 100$$

$$P_2A \% = \frac{P_2B}{P_1A + P_2B + P_3C} \times 100$$

$$P_3A \% = \frac{P_3C}{P_1A + P_2B + P_3C} \times 100$$

$P_1A\%$ je procentuální podíl první čisté a suché složky, včetně obsahu vlhkosti a ztráty hmotnosti během předúpravy;

$P_2A\%$ je procentuální podíl druhé čisté a suché složky, včetně obsahu vlhkosti a ztráty hmotnosti během předúpravy;

$P_3A\%$ je procentuální podíl třetí čisté a suché složky, včetně obsahu vlhkosti a ztráty hmotnosti během předúpravy;

P_1 je procentuální podíl první čisté a suché složky získaný použitím jednoho ze vzorců uvedených v I.8.1.

P_2 je procentuální podíl druhé čisté a suché složky získaný použitím jednoho ze vzorců uvedených v I.8.1.

P_3 je procentuální podíl třetí čisté a suché složky získaný použitím jednoho ze vzorců uvedených v I.8.1.

a_1 je smluvní přírážka první složky;

a_2 je smluvní přírážka druhé složky;

a_3 je smluvní přírážka třetí složky;

b_1 je procentuální ztráta hmotnosti první složky během předúpravy;

b_2 je procentuální ztráta hmotnosti druhé složky během předúpravy;

b_3 je procentuální ztráta hmotnosti třetí složky během předúpravy.

Je-li použit zvláštní způsob předúpravy, stanoví se hodnoty b_1 , b_2 a b_3 , pokud je to možné, provedením předúpravy používané při analýze u každé čisté vlákenné složky. Čistými vlákny se rozumí vlákna zbavená všech nevlákenných látek s výjimkou těch, které běžně obsahují (v surovině nebo přidané při zpracování), v takovém stavu, ve kterém se nalézají v analyzovaném materiálu (nebělená, bělená).

Nejsou-li pro analýzu k dispozici čistá separovaná vlákna použitá při výrobě zboží, použijí se průměrné hodnoty b_1 , b_2 a b_3 zjištěné při zkouškách čistých vláken podobných těm, která jsou ve zkoušené směsi.

Je-li použit běžný způsob předúpravy, tj. extrakce petroletherem a vodou, neberou se obecně opravné koeficienty b_1 , b_2 a b_3 v úvahu s výjimkou nebělené bavlny, neběleného lnu a neběleného konopí, kde ztráty hmotnosti způsobené předúpravou jsou obvykle stanoveny ve výši 4 %, a v případě polypropylenu ve výši 1 %.

V případě ostatních vláken se obvykle při výpočtech neberou ztráty způsobené předúpravou v úvahu.

Úterý, 18. května 2010

I.8.3. *Poznámka*

Výpočty příkladů jsou uvedeny v kapitole 3.V.

II. Metoda kvantitativní analýzy ručním dělením tříšložkových vlákenných směsí

II.1. Oblast působnosti

Tato metoda je použitelná pro všechny typy textilních vláken za předpokladu, že nevytváří dokonalou směs a že je možno je ručně dělit.

II.2. Podstata metody

Po identifikaci textilních složek se vhodnou předúpravou odstraní nevláknenné látky a poté se vlákna ručně oddělí, usuší a zváží, aby se vypočítal podíl každého vlákna ve směsi.

II.3. Přístroje a pomůcky

II.3.1. Váženky nebo jiné přístroje, které dávají shodné výsledky.

II.3.2. Exsikátor obsahující silikagel s indikátorem vlhkosti.

II.3.3. Sušárna s odvětráním pro sušení zkušebních vzorků při teplotě 105 ± 3 °C.

II.3.4. Analytické váhy s přesností na 0,0002 g.

II.3.5. Soxhletův extrakční přístroj nebo jiný přístroj, který dává shodné výsledky.

II.3.6. Jehla.

II.3.7. Zákrutoměr nebo obdobný přístroj.

II.4. Činidla

II.4.1. Petrolether, redestilovaný, rozmezí bodu varu 40–60 °C.

II.4.2. Destilovaná nebo deionizovaná voda.

II.5. Klimatizace a zkušební ovzduší

Viz bod I.4.

II.6. Laboratorní vzorek

Viz bod I.5.

II.7. Předúprava laboratorního vzorku

Viz bod I.6.

II.8. Zkušební postup

II.8.1. Analýza přízí

Z předpřipraveného laboratorního vzorku se odebere zkušební vzorek o hmotnosti nejméně 1 g. U velmi jemné příze se analýza může provádět na délce nejméně 30 m bez ohledu na její hmotnost.

Příze se rozstříhá na kousky vhodné délky a jednotlivé druhy vláken se oddělují pomocí jehly a, pokud je to nutné, pomocí zákrutoměru. Takto získané druhy vláken se ukládají do předem zvážených váženek a suší se při teplotě 105 ± 3 °C, dokud není dosaženo konstantní hmotnosti, jak je popsáno v bodech I.7.1 a I.7.2.

Úterý, 18. května 2010**II.8.2. Analýza tkanin**

Z laboratorního vzorku se po předúpravě odebere zkušební vzorek neobsahující okraje o hmotnosti nejméně 1 g s pečlivě zastřiženými okraji, aby nedocházelo ke třepení, a s paralelními útkovými nebo osnovními nitěmi nebo u pleteniny ve směru sloupků a řádků. Jednotlivé druhy vláken se oddělí a uloží do předem zvážených váženek; poté se postupuje způsobem popsáním v bodu II.8.1.

II.9. Výpočet a vyjádření výsledků

Hmotnost každé vlákenné složky se vyjádří jako procentuální podíl z celkové hmotnosti vláken obsažených ve směsi. Výsledky se vypočtou na základě suché hmotnosti čistých vláken, která se opraví pomocí a) smluvních přírážek a b) opravných koeficientů, jimiž se zohlední ztráty hmotnosti během předúpravy vzorků.

II.9.1. Výpočet procentuálního hmotnostního podílu čistých suchých vláken bez ohledu na ztrátu hmotnosti vláken během předúpravy:

$$P_1 \% = \frac{100 m_1}{m_1 + m_2 + m_3} = \frac{100}{1 + \frac{m_2 + m_3}{m_1}}$$

$$P_2 \% = \frac{100 m_2}{m_1 + m_2 + m_3} = \frac{100}{1 + \frac{m_1 + m_3}{m_2}}$$

$$P_3 \% = 100 - (P_1 \% + P_2 \%)$$

$P_1 \%$ je procentuální podíl první čisté a suché složky;

$P_2 \%$ je procentuální podíl druhé čisté a suché složky;

$P_3 \%$ je procentuální podíl třetí čisté a suché složky;

m_1 je čistá a suchá hmotnost první složky;

m_2 je čistá a suchá hmotnost druhé složky;

m_3 je čistá a suchá hmotnost třetí složky;

II.9.2. Výpočet procentuálního podílu každé složky s použitím smluvních přírážek a případně opravných koeficientů, jimiž se zohlední ztráta hmotnosti během předúpravy: viz I.8.2.**III. Metoda kvantitativní analýzy tříslučkových směsí vláken kombinací ručního a chemického dělení**

Kdykoli je to možné, měl by se použít ruční způsob dělení, přičemž se berou v úvahu podíly složek oddělených dříve, než se přistoupe k chemickému působení na každou z oddělených složek.

IV.1. Přesnost metod

Přesnost uvedená u každé metody analýzy dvousložkových směsí se vztahuje k reprodukovatelnosti (viz kapitola 2 týkající se některých metod kvantitativní analýzy dvousložkových směsí textilních vláken).

Reprodukovatelnost se týká spolehlivosti, tj. blízkosti shody mezi experimentálními hodnotami získanými pracovníky v různých laboratořích nebo v různých časových obdobích při použití stejné metody a jednotlivými výsledky získanými u vzorků shodné homogenní směsi.

Reprodukovatelnost se vyjadřuje konfidenčním intervalem pro výsledky, a to s konfidenční úrovní 95 %.

Znamená to, že rozdíl mezi dvěma výsledky série analýz provedených v různých laboratořích by byl při běžném a správném použití metody na stejnou a homogenní směs překročen pouze v 5 případech ze 100.

Úterý, 18. května 2010

Ke stanovení přesnosti výsledků analýzy tříložkových směsí se použijí obvyklým způsobem hodnoty uvedené v metodách analýzy dvousložkových směsí, které byly použity k analýze tříložkových směsí.

Vzhledem k tomu, že pro čtyři varianty kvantitativní chemické analýzy tříložkových směsí se stanoví rozpouštění dvou složek (přičemž se použijí dva samostatné vzorky pro první tři varianty a jeden vzorek pro čtvrtou variantu), a za předpokladu, že E_1 a E_2 označuje přesnost těchto dvou metod analýzy dvousložkových směsí, je přesnost výsledků pro každou složku uvedena v této tabulce:

Vláknenná složka	Varianty		
	1	2 a 3	4
a)	E_1	E_1	E_1
b)	E_2	$E_1 + E_2$	$E_1 + E_2$
c)	$E_1 + E_2$	E_2	$E_1 + E_2$

Při použití čtvrté varianty může být zjištěna přesnost nižší, než se stanoví výše uvedeným výpočtem, přičemž se tak stává následkem možného vlivu prvního činidla na zbytek skládající se ze složek b) a c), který je obtížné vyhodnotit.

IV.2. Protokol o zkoušce

IV.1. Označí se varianta nebo varianty použité pro provedení analýzy, metody, činidla a opravné koeficienty.

IV.2. Uvede se podrobný popis případné zvláštní předúpravy (viz bod I.6).

IV.3. Uvedou se jednotlivé výsledky a aritmetický průměr výsledků, zaokrouhlené na jedno desetinné místo.

IV.4. Kdykoli je to možné, stanoví se přesnost metody pro každou složku vypočtená podle tabulky v oddílu IV.1.

V. Příklady výpočtu procentuálních podílů složek ve stanovených tříložkových směsí za použití některé z variant uvedených v bodu I.8.1.

Předpokládáme směs vláken, jejíž složení z hlediska surovin bylo podrobeno kvalitativní analýze, obsahuje tyto složky: 1. mykanou vlnu; 2. nylon (polyamid); 3. nebělenou bavlnu.

VARIANTA č. 1

Za použití dvou různých vzorků a rozpouštěním první složky (a = vlny) z prvního zkušební vzorku a druhé složky (b = polyamidu) ze druhého zkušební vzorku se získají tyto výsledky:

- Suchá hmotnost prvního vzorku po předúpravě (m_1) = 1,6000g.
- Suchá hmotnost zbytku po úpravě alkalickým chlornanem sodným (polyamid+bavlna) (r_1) = 1,4166 g
- Suchá hmotnost druhého vzorku po předúpravě (m_2) = 1,8000 g
- Suchá hmotnost zbytku po úpravě kyselinou mravenčí (vlna+bavlna) (r_2) = 0,9000 g

Působení alkalického chlornanu sodného nevede k žádné ztrátě hmotnosti u polyamidu, zatímco u nebělené bavlny činí ztráta 3 %, a proto $d_1 = 1,0$ a $d_2 = 1,03$.

Působení kyseliny mravenčí nevede k žádné ztrátě hmotnosti u vlny a nebělené bavlny, a proto $d_3 = 1,0$ a $d_4 = 1,0$.

Úterý, 18. května 2010

Dosazením hodnot získaných při chemické analýze a opravných koeficientů do vzorců podle bodu I.8.1.1 se získá tento výsledek:

$$P_1 \% (\text{vlna}) = [1,03/1,0 - 1,03 \times 1,4166/1,6000 + 0,9000/1,8000 \times (1 - 1,03 / 1,0)] \times 100 = 10,30$$

$$P_2 \% (\text{polyamid}) = [1,0 / 1,0 - 1,0 \times 0,9000 / 1,8000 + 1,4166 / 1,6000 \times (1 - 1,0 / 1,0)] \times 100 = 50,00$$

$$P_3 \% (\text{bavlna}) = 100 - (10,30 + 50,00) = 39,70$$

Procentuální podíl různých čistých suchých vláken ve směsi je tento:

vlna	10,30 %
polyamid	50,00 %
bavlna	39,70 %

Tento procentuální podíl musí být opraven podle vzorců uvedených v bodu I.8.2, aby tak byly vzaty v úvahu smluvní přírázky a opravné koeficienty pro případné ztráty hmotnosti po předúpravě.

Jak je uvedeno v příloze IX, smluvní přírázky činí: mykaná vlna 17,0 %, polyamid 6,25 %, bavlna 8,5 %, ztráta hmotnosti nebělené bavlny je po předúpravě petroletherem a vodou 4 %.

Proto:

$$P_1A \% (\text{vlna}) = 10,30 \times [1 + (17,0 + 0,0)/100] / [10,30 \times (1 + (17,0 + 0,0)/100) + 50,00 \times (1 + (6,25 + 0,0)/100) + 39,70 \times (1 + (8,5 + 4,0)/100)] \times 100 = 10,97$$

$$P_2A \% (\text{polyamid}) = 50,0 \times (1 + (6,25 + 0,0)/100) / 109,8385 \times 100 = 48,37$$

$$P_3A \% (\text{bavlna}) = 100 - (10,97 + 48,37) = 40,66$$

Složení směsi z hlediska surovin je tedy:

polyamid	48,4 %
bavlna	40,6 %
vlna	11,0 %
	100,0 %

VARIANTA č. 4:

Předpokládejme směs vláken, která byla podrobena kvalitativní analýze, obsahuje tyto složky: mykanou vlnu, viskózu, nebělenou bavlnu.

Předpokládejme, že se při použití čtvrté varianty, tj. postupným odstraněním dvou složek ze směsi z jednoho vzorku, získají tyto výsledky:

1. Suchá hmotnost vzorku po předúpravě je (m_1) = 1,6000 g.

Úterý, 18. května 2010

2. Suchá hmotnost zbytku po úpravě alkalickým chlornanem sodným (viskóza+bavlna)

$$(r_1) = 1,4166 \text{ g.}$$

3. Suchá hmotnost zbytku po druhé úpravě zbytku r_1 chloridem zinečnatým / kyselinou mravenčí (u bavlny)

$$(r_2) = 0,6630 \text{ g}$$

Působení alkalického chlornanu sodného nevede k žádné ztrátě hmotnosti u viskózy, zatímco u nebělené bavlny činí ztráta 3 %, a proto $d_1 = 1,0$ a $d_2 = 1,03$.

Po úpravě kyselinou mravenčí / chloridem zinečnatým se hmotnost bavlny zvýší o 4 %, takže $d_3 = 1,03 \times 0,96 = 0,9888$, zaokrouhleno na 0,99 (d_3 je opravný koeficient pro ztrátu nebo zvýšení hmotnosti třetí složky v prvním a druhém činidle).

Dosažením hodnot získaných při chemické analýze a opravných koeficientů do vzorců podle bodu I.8.1.4 se získá tento výsledek:

$$P_2 \% (\text{viskóza}) = 1,0 \times 1,4166 / 1,6000 \times 100 - 1,0 / 1,03 \times 40,98 = 48,75 \%$$

$$P_3 \% (\text{bavlna}) = 0,99 \times 0,6630 / 1,6000 \times 100 = 41,02 \%$$

$$P_1 \% (\text{vlna}) = 100 - (48,75 + 41,02) = 10,23 \%$$

Jak již bylo uvedeno u varianty č. 1, musí se tyto procentuální podíly opravit podle vzorců uvedených v bodu I.8.2.

$$P_{1A} \% (\text{vlna}) = 10,23 \times [1 + (17,0 + 0,0/100)] / [10,23 \times (1 + (17,00 + 0,0)/100) + 48,75 \times (1 + (13 + 0,0/100) + 41,02 \times (1 + (8,5 + 4,0)/100)] \times 100 = 10,57 \%$$

$$P_{2A} \% (\text{viskóza}) = 48,75 \times [1 + (13 + 0,0)/100] / 113,2041 \times 100 = 48,65 \%$$

$$P_{3A} \% (\text{bavlna}) = 100 - (10,57 + 48,65) = 40,78 \%$$

Složení směsi z hlediska surovin je tedy:

viskóza	48,6 %
bavlna	40,8 %
vlna	10,6 %
	100,0 %

Úřetý, 18. května 2010

VI. Tabulka typických tříložkových směsí, pro jejichž analýzu lze použít metody Unie pro analýzu dvousložkových směsí (Pro příklad)

Směs č.	Vláknenné složky			Varianta	Číslo používané metody a činidlo pro dvousložkové směsi
	Složka 1	Složka 2	Složka 3		
1.	vlna nebo zvířecí chlupy	viskóza, měďnatá vlákna nebo stanovené typy modalu	bavlna	1 a/nebo 4	2. (alkalický chlornan sodný) a 3. (chlorid zinečnatý / kyselina mravenčí)
2.	vlna nebo zvířecí chlupy	polyamid 6 nebo 6-6	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna nebo modal	1 a/nebo 4	2. (alkalický chlornan sodný) a 4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.)
3.	vlna, zvířecí chlupy nebo hedvábí	stanovená chlorovlákna	viskóza, měďnatá vlákna, modal, bavlna	1 a/nebo 4	2. (alkalický chlornan sodný) a 9 (sirouhlík/acetón 55,5/44,5 hmot.)
4.	vlna nebo zvířecí chlupy	polyamid 6 nebo 6-6	polyester, polypropylen, akrylová nebo skleněná vlákna	1 a/nebo 4	2. (alkalický chlornan sodný) a 4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.)
5.	vlna, zvířecí chlupy nebo hedvábí	stanovená chlorovlákna	polyester, akryl, polyamid nebo skleněná vlákna	1 a/nebo 4	2. (alkalický chlornan sodný) a 9 (sirouhlík/acetón 55,5/44,5 hmot.)
6.	hedvábí	vlna nebo zvířecí chlupy	polyester	2	11. (kyselina sírová, 75 % hmot.) a 2. (alkalický chlornan sodný)
7.	polyamid 6 nebo 6-6	akryl	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna nebo modal	1 a/nebo 4	4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.) a 8. (dimethylformamid)
8.	stanovená chlorovlákna	polyamid 6 nebo 6-6	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna nebo modal	1 a/nebo 4	8. (dimethylformamid) a 4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.) nebo 9. (sirouhlík/acetón, 55,5/44,5 % hmot.) a 4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.)
9.	akryl	polyamid 6 nebo 6-6	polyester	1 a/nebo 4	8. (dimethylformamid) a 4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.)
10.	acetát	polyamid 6 nebo 6-6	viskóza, bavlna, měďnatá vlákna nebo modal	4	1. (acetón) a 4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.)
11.	stanovená chlorovlákna	akryl	polyamid	2 a/nebo 4	9. (sirouhlík/acetón, 55,5/44,5 % hmot.) a 8. (dimethylformamid)
12.	stanovená chlorovlákna	polyamid 6 nebo 6-6	akryl	1 a/nebo 4	9. (sirouhlík/acetón, 55,5/44,5 % hmot.) a 4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.)
13.	polyamid 6 nebo 6-6	viskóza, měďnatá vlákna, modal nebo bavlna	polyester	4	4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.) a 7. (kyselina sírová, 75 % hmot.)
14.	acetát	viskóza, měďnatá vlákna, modal nebo bavlna	polyester	4	1. (acetón) a 7. (kyselina sírová, 75 % hmot.)
15.	akryl	viskóza, měďnatá vlákna, modal nebo bavlna	polyester	4	8. (dimethylformamid) a 7. (kyselina sírová, 75 % hmot.)
16.	acetát	vlna, zvířecí chlupy nebo hedvábí	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna, modal, polyamid, polyester, akryl	4	1. (acetón) a 2. (alkalický chlornan sodný)
17.	triacetát	vlna, zvířecí chlupy nebo hedvábí	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna, modal, polyamid, polyester, akryl	4	6. (dichloromethan) a 2. (alkalický chlornan sodný)
18.	akryl	vlna, zvířecí chlupy nebo hedvábí	polyester	1 a/nebo 4	8. (dimethylformamid) a 2. (alkalický chlornan sodný)

Směs č.	Vláknenné složky			Varianta	Číslo používané metody a činidlo pro dvousložkové směsi
	Složka 1	Složka 2	Složka 3		
19.	akryl	hedvábí	vlna nebo zvířecí chlupy	4	8. (dimethylformamid) a 11. (kyselina sírová, 75 % hmot.)
20.	akryl	vlna nebo zvířecí chlupy, hedvábí	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna nebo modal	1 a/nebo 4	8. (dimethylformamid) a 2. (alkalický chlornan sodný)
21.	vlna, zvířecí chlupy nebo hedvábí	bavlna, viskóza, modal, měďnatá vlákna	polyester	4	2. (alkalický chlornan sodný) a 7. (kyselina sírová 75 %)
22.	viskóza, měďnatá vlákna nebo stanovené typy modalu	bavlna	polyester	2 a/nebo 4	3. (chlorid zinečnatý / kyselina mravenčí) a 7. (kyselina sírová 75 % hmot.)
23.	akryl	viskóza, měďnatá vlákna nebo stanovené typy modalu	bavlna	4	8. (dimethylformamid) a 3. (chlorid zinečnatý / kyselina mravenčí)
24.	stanovená chlorovlákna	viskóza, měďnatá vlákna nebo stanovené typy modalu	bavlna	1 a/nebo 4	9. (sirouhlík/acetón, 55,5/44,5 % hmot.) a 3. (chlorid zinečnatý / kyselina mravenčí) a 8. (dimethylformamid) a 3. (chlorid zinečnatý / kyselina mravenčí)
25.	acetát	viskóza, měďnatá vlákna nebo stanovené typy modalu	bavlna	4	1. (acetón) a 3. (chlorid zinečnatý / kyselina mravenčí)
26.	triacetát	viskóza, měďnatá vlákna nebo stanovené typy modalu	bavlna	4	6. (dichloromethan) a 3. (chlorid zinečnatý / kyselina mravenčí)
27.	acetát	hedvábí	vlna nebo zvířecí chlupy	4	1. (acetón) a 11. (kyselina sírová, 75 % hmot.)
28.	triacetát	hedvábí	vlna nebo zvířecí chlupy	4	6. (dichloromethan) a 11. (kyselina sírová, 75 % hmot.)
29.	acetát	akryl	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna nebo modal	4	1. (acetón) a 8. (dimethylformamid)
30.	triacetát	akryl	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna nebo modal	4	6. (dichloromethan) a 8. (dimethylformamid)
31.	triacetát	polyamid 6 nebo 6-6	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna nebo modal	4	6. (dichloromethan) a 4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.)
32.	triacetát	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna nebo modal	polyester	4	6. (dichloromethan) a 7. (kyselina sírová, 75 % hmot.)
33.	acetát	polyamid 6 nebo 6-6	polyester nebo akryl	4	1. (acetón) a 4. (kyselina mravenčí, 80 % hmot.)
34.	acetát	akryl	polyester	4	1. (acetón) a 8. (dimethylformamid)
35.	stanovená chlorovlákna	bavlna, viskóza, měďnatá vlákna nebo modal	polyester	4	8. (dimethylformamid) a 7. (kyselina sírová, 75 % hmot.) nebo 9. (sirouhlík/acetón, 55,5/44,5 % hmot.) a 7. (kyselina sírová, 75 % hmot.)
36.	bavlna	polyester	elastolefin	2 a/nebo 4	7. (kyselina sírová, 75 % hmot.) a 14. (koncentrovaná kyselina sírová)
37.	stanovená modakrylová vlákna	polyester	melamin	2 a/nebo 4	8. (dimethylformamid) a 14. (koncentrovaná kyselina sírová)]

Úterý, 18. května 2010

PŘÍLOHA IX

SMLUVNÍ PŘÍRÁŽKY POUŽÍVANÉ K VÝPOČTU HMOTNOSTI VLÁKEN OBSAŽENÝCH V TEXTILNÍM VÝROBKU

(Čl. 17 odst. 2)

Číslo vlákna	Vlákna	Procentuální podíl
1—2	Vlna a zvířecí chlupy:	
	česaná vlákna	18,25
	mykaná vlákna	17,00 ⁽¹⁾
3	Zvířecí chlupy:	
	česaná vlákna	18,25
	mykaná vlákna	17,00 ⁽¹⁾
	Košské žíně:	
	česaná vlákna	16,00
	mykaná vlákna	15,00
4	Hedvábí	11,00
5	Bavlna:	
	neupravená vlákna	8,50
	mercerovaná vlákna	10,50
6	Kapok	10,90
7	Len	12,00
8	Konopí	12,00
9	Juta	17,00
10	Abaka	14,00
11	Alfa	14,00
12	Kokos	13,00
13	Broom	14,00
14	Ramie (bělené vlákno)	8,50
15	Sisal	14,00
16	Bengálské konopí	12,00
17	Henequen	14,00
18	Maguey	14,00
19	Acetát	9,00
20	Alginát	20,00
21	Měďnaté vlákno	13,00
22	Modal	13,00
23	Protein	17,00
24	Triacetát	7,00
25	Viskóza	13,00

Úterý, 18. května 2010

Číslo vlákna	Vlákna	Procentuální podíly
26	Akryl	2,00
27	Chlorovlákno	2,00
28	Fluorethylen	0,00
29	Modakryl	2,00
30	Polyamid nebo nylon:	
	střížové vlákno	6,25
	nekonečné vlákno	5,75
31	Aramid	8,00
32	Polyamid	3,50
33	Lyocel	13,00
34	Polylaktid	1,50
35	Polyester:	
	střížové vlákno	1,50
	nekonečné vlákno	1,50
36	Polyethylen	1,50
37	Polypropylen	2,00
38	Polykarbamid	2,00
39	Polyuretan:	
	střížové vlákno	3,50
	nekonečné vlákno	3,00
40	Vinylal	5,00
41	Trivinyln	3,00
42	Elastodien	1,00
43	Elastan	1,50
44	Skleněné vlákno:	
	o středním průměru nad 5 µm	2,00
	o středním průměru 5 µm a menším	3,00
45	Kovové vlákno	2,00
	Metalizované vlákno	2,00
	Azbest	2,00
	Papírové nitě	13,75
46	Elastomultiester	1,50
47	Elastolefin	1,50
48	Melamin	7,00

(¹) Smluvní přírůžka 17,00 % se rovněž použije, pokud není možné zjistit, zda je textilní výrobek obsahující vlnu a/nebo zvířecí chlupy zhotoven z vláken česaných nebo mykaných.

Úterý, 18. května 2010

PŘÍLOHA X

SROVNÁVACÍ TABULKY

Směrnice 2008/121/ES	Toto nařízení
Článek 1 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Článek 1 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Čl. 3 odst. 1 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) vět	Čl. 3 odst. 1 vět
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod i)	Čl. 3 odst. 1 písm. b) bod i)
Čl. 2 odst. 1 písm. b) bod ii)	Čl. 3 odst. 1 písm. b) bod ii)
Čl. 2 odst. 2 vět	Čl. 2 odst. 1 vět
Čl. 2 odst. 2 písm. a)	Čl. 2 odst. 1 písm. a)
Čl. 2 odst. 2 písm. b)	Čl. 2 odst. 1 písm. b) a c)
Čl. 2 odst. 2 písm. c)	Čl. 2 odst. 1 písm. d)
Článek 3	Článek 5
Článek 4	Článek 7
Čl. 5 odst. 1	Čl. 8 odst. 1 a příloha III
Čl. 5 odst. 2	Čl. 8 odst. 2
Čl. 5 odst. 3	Čl. 8 odst. 3
Čl. 6 odst. 1	Čl. 9 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	Čl. 9 odst. 2
Čl. 6 odst. 3	Čl. 9 odst. 3
Čl. 6 odst. 4	Čl. 9 odst. 4
Čl. 6 odst. 5	Článek 18
Článek 7	Článek 10
Čl. 8 odst. 1	Čl. 12 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	■
Čl. 8 odst. 3	Čl. 13 odst. 1 a 2
Čl. 8 odst. 4	Čl. 13 odst. 3
Čl. 8 odst. 5	—
Čl. 9 odst. 1	Čl. 14 odst. 1
Čl. 9 odst. 2	Čl. 14 odst. 2
Čl. 9 odst. 3	Článek 15 a příloha IV
Čl. 10 odst. 1 písm. a)	Čl. 16 odst. 2

Úterý, 18. května 2010

Směrnice 2008/121/ES	Toto nařízení
Čl. 10 odst. 1 písm. b)	Čl. 16 odst. 3
Čl. 10 odst. 1 písm. c)	Čl. 16 odst. 4
Čl. 10 odst. 2	Čl. 16 odst. 1 druhý pododstavec
Článek 11	Čl. 12 odst. 2 čtvrtý pododstavec
Článek 12	■ Příloha VII
Článek 13	Čl. 17 odst. 2
Čl. 14 odst. 1	—
Čl. 14 odst. 2	Čl. 4 odst. 2
Článek 15 a 16	Článek 23 ■
Článek 17	—
Článek 19 a 20	—
Příloha I č. 1 až 47	Příloha I č. 1 až 47
Příloha II č. 1 až 47	Příloha IX č. 1 až 47
Příloha III	Příloha V
Příloha III bod 36	Čl. 3 odst. 1 písm. i)
Příloha IV	Příloha VI
Směrnice 96/73/ES	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Příloha VIII kapitola 1 oddíl I odst. 2
Článek 3	Čl. 17 odst. 2 první pododstavec
Článek 4	Čl. 17 odst. 3
Čl. 5 odst. 1	■
Čl. 5 odst. 2	Článek 23
Článek 6	■
Článek 7	—
Článek 8	—
Článek 9	—
Příloha I	Příloha VIII kapitola 1 oddíl I
Příloha II bod 1 úvod	Příloha VIII kapitola 1 oddíl II
Příloha II bod 1 oddíly I, II a III	Příloha VIII kapitola 2 oddíly I, II a III
Příloha II bod 2	Příloha VIII kapitola 2 oddíl IV

Úterý, 18. května 2010

Směrnice 73/44/EHS	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Příloha VIII kapitola 1 oddíl I
Článek 3	Čl. 17 odst. 2 první pododstavec
Článek 4	Čl. 17 odst. 3
Článek 5	Článek 23
Článek 6	—
Článek 7	—
Příloha I	Příloha VIII kapitola 3 úvod a oddíly I až IV
Příloha II	Příloha VIII kapitola 3 oddíl V
Příloha III	Příloha VIII kapitola 3 oddíl VI

Makrofinanční pomoc Ukrajině ***I

P7_TA(2010)0169

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o poskytnutí makrofinanční pomoci Ukrajině (KOM(2009)0580 – C7-0277/2009 – 2009/0162(COD))

(2011/C 161 E/31)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Radě (KOM(2009)0580,
- s ohledem na článek 308 Smlouvy o ES, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C7-0101/2009),
- s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665) a dodatek k tomuto sdělení (KOM(2010)0147),
- s ohledem na čl. 294 odst. 3 a článek 212 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na závazek, který dal zástupce Rady dopisem ze dne 17. května 2010, že Rada přijme postoj Parlamentu, v souladu s čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- s ohledem na článek 55 jednacího řádu,

Úterý, 18. května 2010

— s ohledem na zprávu Výboru pro mezinárodní obchod a stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A7-0058/2010),

1. přijímá svůj níže uvedený postoj v prvním čtení;
2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
3. pověřuje svého předsedu, aby předal stanovisko Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2009)0162

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 18. května 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. .../2010/EU o poskytnutí makrofinanční pomoci Ukrajině

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Evropským parlamentem a Radou, postoj Evropského parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, rozhodnutí č. 388/2010/EU.)

Zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie (změna nařízení (ES) č. 247/2006) ***I

P7_TA(2010)0170

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 247/2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie (KOM(2009)0510 – C7-0255/2009 – 2009/0138(COD))

(2011/C 161 E/32)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Radě (KOM(2009)0510),
- s ohledem na články 36 a 37 a čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES, podle kterých Rada konzultovala s Parlamentem (C7-0255/2009),
- s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
- s ohledem na čl. 294 odst. 3, článek 42, čl. 43 odst. 2 a článek 349 Smlouvy o fungování Evropské unie,

Úterý, 18. května 2010

- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 17. března 2010 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na článek 55 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova a stanovisko Výboru pro regionální rozvoj (A7-0054/2010),
1. přijímá svůj níže uvedený postoj v prvním čtení;
 2. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
 3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

P7_TC1-COD(2009)0138

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 18. května 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2010, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 247/2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Evropským parlamentem a Radou, postoj Evropského parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu, nařízení (EU) č. 641/2010.)

Odhad příjmů a výdajů na rozpočtový rok 2011– oddíl I – Parlament

P7_TA(2010)0171

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o odhadu příjmů a výdajů Evropského parlamentu na rozpočtový rok 2011 (2010/2005(BUD))

(2011/C 161 E/33)

Evropský parlament,

- s ohledem na čl. 314 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽²⁾, a zejména na článek 31 tohoto nařízení,
- s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

Úterý, 18. května 2010

- s ohledem na své usnesení ze dne 25. března 2010 o pokynech pro rozpočtový proces pro rok 2011 – oddíly I, II, IV, V, VI, VII, VIII a IX ⁽¹⁾,
 - s ohledem na zprávu o sestavení předběžného návrhu odhadu příjmů a výdajů Evropského parlamentu na rozpočtový rok 2011, kterou generální tajemník předložil předsednictvu,
 - s ohledem na předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů, který sestavilo předsednictvo dne 19. dubna 2010 podle čl. 23 odst. 6 a čl. 79 odst. 1 jednacího řádu Evropského parlamentu,
 - s ohledem na předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů, který vypracoval Rozpočtový výbor podle čl. 79 odst. 2 jednacího řádu Evropského parlamentu,
 - s ohledem na článek 79 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0134/2010),
- A. vzhledem k tomu, že v zájmu plnění svých úkolů podle Smlouvy Parlament hodlá plně využívat a rozvíjet své výsady, a vzhledem k tomu, že si to vyžádá posílení několika prioritních oblastí a současně je nutný přísný přístup k využívání dostupných zdrojů,
- B. vzhledem k tomu, že v tomto ohledu rozpočtová situace, pokud jde o okruh 5 (správní výdaje), vyžaduje pro rok 2011 více než kdy jindy omezit a disciplinovaný přístup k rozpočtu Parlamentu, aby bylo možno sladit politické cíle a jejich financování,
- C. vzhledem k tomu, že přede dvěma lety byl zahájen pilotní postup úzké spolupráce mezi předsednictvem a Rozpočtovým výborem a že tento projekt pokračuje i v rámci rozpočtového procesu pro rok 2010,
- D. vzhledem k tomu, že výsadní pravomoci pléna při schvalování odhadu příjmů a výdajů a konečného rozpočtu budou plně zachovány v souladu s ustanoveními Smlouvy a s jednacím řádem,
- E. vzhledem k tomu, že ve dnech 24. března 2010 a 13. dubna 2010 se uskutečnily dvě předběžné dohodovací schůzky delegací předsednictva a Rozpočtového výboru, na nichž obě delegace projednaly řadu klíčových otázek,

Obecný rámec a celkový rozpočet

1. konstatuje, že rozpočet na rok 2010 dle návrhu předsednictva činí 1 710 547 354 EUR, což představuje 20,32 % okruhu 5 víceletého finančního rámce (VFR); konstatuje, že navrhovaná míra zvýšení je 5,8 % oproti rozpočtu na rok 2010, včetně návrhu opravného rozpočtu č. 1/2010;
2. plně si vědom úkolů, které před ním stojí, zastává názor, že v tomto odhadu příjmů a výdajů musí být míra růstu a konečná výše rozpočtu upravena; rozhodl, že v této fázi činí celková výše rozpočtu 1 706 547 354 EUR, což představuje zvýšení o 5,5 % a v rámci okruhu 5 jde o podíl ve výši 20,28 %; před sestavením konečného rozpočtu na podzim 2010 chce rovněž vyjasnit různé otázky a podrobněji prozkoumat navrhovaná opatření, a také zjistit, kde by bylo možno dosáhnout úspor;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0087.

Úterý, 18. května 2010

3. připomíná svůj názor, že na základě původních údajů VFR, který byl sjednán v roce 2006 a v platnosti je od roku 2007, by měla být výše jeho výdajů stanovena v okolí tradičního 20 % limitu, a to s přihlédnutím k potřebám ostatních orgánů a institucí a k rozpětí, které je k dispozici; bere v tomto ohledu na vědomí požadavky Evropského hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů na částku 10 milionů EUR pouze na rok 2010; opakuje, že na okruh 5 může mít vliv také vznik Evropské služby pro vnější činnost; potvrzuje svůj názor, že předsednictvo a Rozpočtový výbor musí spolupracovat na přehodnocení tohoto limitu předtím, než zahájí interinstitucionální dialog o této otázce; navrhuje vytvořit pro tento účel pracovní skupinu, která by měla začít pracovat před koncem července 2010;

4. požaduje vyjasnění střednědobého finančního plánování pro okruh 5 a plánovaných rozpětí ve výši 109 milionů EUR pro rok 2011, 102 milionů EUR pro rok 2012 a 157 milionů EUR pro rok 2013; domnívá se, že by bylo užitečné dostávat informace o pracovních hypotézách Parlamentu k šesté zprávě generálních tajemníků (říjen 2009), pokud jde o rozpočet a o pracovní místa, ve srovnání s nyní předkládaným návrhem odhadu příjmů a výdajů; chtěl by si udělat jasno v tom, které významné (případné) projekty a personální změny jsou již zařazeny do výše uvedeného plánování na příští 2–3 roky; současně zdůrazňuje, že finanční plánování je pouze nezávazným orientačním nástrojem plánování a že konečné rozhodnutí přijímá rozpočtový orgán;

5. ačkoli nemá námitek proti principu, že 1 % podíl rozpočtu je rozumnou pohotovostní rezervou pro nepředvídané výdaje, souhlasí s návrhem předsednictva vzhledem k velmi napjaté situaci v okruhu 5 stanovit tuto rezervu na 14 milionů EUR;

6. chápe, že pokud jde o žalobu ve věci platů, kterou právě projednává Soudní dvůr, je celkový „dopad“ pro Parlament v roce 2011, který by mohl v případě rozsudku ve prospěch Komise dosáhnout přibližně EUR 12 milionů, zahrnut v návrhu jako přírůstek prostředků v různých položkách rozpočtu;

7. připomíná své předchozí požadavky, že již na jaře, tj. ve fázi, kdy je připravován odhad příjmů a výdajů, by měl být předložen úplný návrh rozpočtu, a následně by očekával, že na podzim budou navrženy již pouze menší či technické změny ve formě tzv. „návrhů na změnu“;

8. znovu zdůrazňuje význam, který přikládá úzké spolupráci mezi předsednictvem a Rozpočtovým výborem při společném objasňování rozpočtových důsledků rozhodnutí, která mají být přijata; zdůrazňuje také, že v rámci každého rozhodovacího orgánu má zásadní význam používání finančních výkazů, které jeho členům jasně ukazují všechny rozpočtové důsledky;

Konkrétní otázky

Otázky související s Lisabonskou smlouvou

9. vítá a schvaluje financování návrhů předsednictva týkajících se těchto opatření, tj. vytvoření zvláštní rezervy pro 18 poslanců ve výši 9,4 milionu EUR;

10. může vyslovit souhlas s tím, že se předsednictvo zaměřuje na posílení odborného poradenství, které má přispět k tomu, aby byla legislativní činnost co nejvyšší;

11. v tomto ohledu podporuje myšlenku, že je třeba v tematických sekcích nalézt vhodnou kombinaci interního a externího odborného poradenství podle toho, jaký druh informací je zapotřebí pro konkrétní projednávaná témata, chtěl by však obdržet bližší vysvětlení toho, zda a jakým způsobem lze navrhované zvýšení počtu zaměstnanců využít pružně, a rád by obdržel více informací o mírách čerpání prostředků v minulých letech a o poptávce výborů po tomto odborném poradenství;

Úterý, 18. května 2010

12. vítá skutečnost, že předsednictvo zohlednilo obavy vyjádřené v souvislosti s poměrem mezi místy AD a AST a oproti původnímu návrhu snížilo počet míst AST o 3; schvaluje prostředky na vytvoření 19 míst AD 5 a 13 míst AST 1 pro tematické sekce podle nynějšího návrhu předsednictva;

13. souhlasí s tím, že je třeba posílit externí studie, a vítá dohodu mezi předsednictvem a Rozpočtovým výborem na tom, že příslušné prostředky budou navýšeny o 1,7 milionu EUR;

14. bere na vědomí návrh rozšířit knihovnu o 28 pracovních míst, z nichž 13 míst bude určeno pro službu přípravy stručných podkladů pro poslance (dříve tuto činnost vykonávali smluvní zaměstnanci); schválí financování těchto 13 pracovních míst a jejich zařazení do plánu pracovních míst, pokud bude dána záruka, že budou obsazena na základě výběrového řízení a že se tím dosáhne odpovídajících úspor v prostředcích na smluvní zaměstnance; domnívá se, že další posílení stávajících informačních služeb z hlediska jak finančních, tak lidských zdrojů by mělo jít ruku v ruce s vytvořením uživatelsky vstřícného systému, který by umožnil poslancům snadný přístup ke všem informacím, které Parlament interně produkuje; rozhodl se zapsat do odhadu příjmů a výdajů prostředky na 15 dalších míst, umísťuje však polovinu této částky do rezervy do doby, než obdrží:

— další vysvětlení, jak budou tato místa využita v zájmu zlepšení poradenských služeb pro poslance;

— konkrétní informace o krocích, které učinily předsednictvo a správa, aby zavedly interní systém práce s poznatky, včetně předpokládaného časového rozvrhu pro jeho uvedení do praxe a informací o veškerých úsporách v důsledku racionalizace informačních zdrojů;

15. domnívá se, že by měla být zajištěna – mj. prostřednictvím internetových stránek Parlamentu – široká obeznámenost se dvěma výše uvedenými službami nepřímé podpory a jejich patřičné zviditelnění, aby je poslanci skutečně využívali;

16. připomíná své usnesení o pokynech, v němž již požadoval vyhodnocení situace u asistenčních příspěvků, včetně podrobného finančního výkazu celkových nákladů vyplývajících z jejich navrhovaného zvýšení; proto se rozhodl umístit příslušné prostředky do rezervy;

Rozšíření

17. vítá rozpočtová rozhodnutí v rámci přípravy na rozšíření o Chorvatsko a schvaluje odpovídající prostředky a personální opatření;

Celkový plán pracovních míst

18. bere na vědomí, že kromě požadavků na 68 pracovních míst souvisejících s Lisabonskou smlouvou a 62 pracovních míst souvisejících s rozšířením (včetně 11 míst pro skupiny) je požadováno 17 pracovních míst na dokončení druhého roku tříletého plánu pro GR INLO, který byl schválen v rozpočtovém procesu pro rok 2010, a 30 pracovních míst pro další oblasti, které by nebylo možné pokrýt ani po přesunech 20 zaměstnanců, které připadají v úvahu v roce 2011, což celkem činí 180 nových pracovních míst; požaduje podrobnější informace o pracovních místech, která byla přesunuta nebo převedena od začátku tohoto volebního období, včetně odhadu přesunů a převodů v roce 2010, a pokud je to možné, i pro rok 2011; rozhodl se zapsat do odhadu příjmů a výdajů prostředky na vytvoření těchto míst, umísťuje však do rezervy částku na vytvoření 30 míst pro „ostatní oblasti“, dokud neobdrží analýzu požadovaných informací;

19. konstatuje, že návrh předsednictva nyní obsahuje 1 místo AD 5 a 1 místo AST 1 pro Evropsko-středomořské parlamentní shromáždění a 3 místa AD 5 a 1 místo AST 1 pro řízení rizik, neobsahuje však již plánované další 3 miliony EUR pro GR ITEC;

20. konstatuje rovněž, že předsednictvo do návrhu zařadilo dalších 56 pracovních míst pro politické skupiny;

21. schvaluje opatření a pracovní místa pro rok 2011 podle návrhu pro druhý rok tříletého plánu GR INLO schváleného minulý rok;

Úterý, 18. května 2010

22. rád by dostal více informací o přidělování prostředků na smluvní zaměstnance a přehled o čistých nákladech nebo čistých úsporách u prostředků na smluvní zaměstnance, které vyplynou ze schváleného navýšení plánu pracovních míst, zejména v souvislosti s obsazením různých funkcí v oblasti bezpečnosti, informačních a komunikačních technologií a knihovnických služeb interními zaměstnanci;

Budovy

23. zdůrazňuje, že rozumná politika v oblasti budov bezprostředně souvisí s rozpočtovým procesem na rok 2011 a rovněž s obecnými otázkami udržitelného rozpočtu;

24. vítá skutečnost, že předsednictvo svým rozhodnutím ze dne 24. března 2010 vyhovělo požadavku Evropského parlamentu na středně- a dlouhodobou politiku v oblasti nemovitostí a budov; vyjadřuje hned od počátku pochybnost nad tím, zda je reálné uskutečňovat souběžně všechny současné a plánované operace v oblasti budov, které by mohly vyplynout ze střednědobé až dlouhodobé strategie v této oblasti; není si jist, zda je možné uskutečňovat tak velký počet projektů v rámci současného VFR, a žádá nezbytná vysvětlení;

25. v tomto ohledu bere na vědomí návrh předsednictva použít 85,9 milionu EUR účelově vázaných příjmů (které mají být použity pro politiku Parlamentu v oblasti budov) na kanceláře poslanců v Bruselu; připomíná, že každý projekt, který se týká nemovitostí a může mít značný finanční vliv na rozpočet, podléhá konzultaci s rozpočtovým orgánem podle čl. 179 odst. 3 finančního nařízení; připomíná dále, že pokud jde o přenosy, finanční nařízení stanoví, že přenesené účelově vázané příjmy musí být použity jako první; v této souvislosti vítá skutečnost, že Parlament díky úhradě ve výši 85,9 milionu EUR od belgického státu může upřednostnit nové projekty v oblasti nemovitostí, a tím rychleji uskutečnit část střednědobé strategie v této oblasti;

26. nemůže souhlasit s tím, aby byl tento účelově vázaný příjem vyhrazen pro tento konkrétní projekt v oblasti nemovitostí;

27. požaduje, aby v budoucnu byly do rozpočtu zapsány nezbytné prostředky podle střednědobého plánu v oblasti nemovitostí; dále požaduje, aby pro velké projekty v oblasti nemovitostí byla vytvořena zvláštní rozpočtová položka, což by usnadnilo střednědobé plánování finančních prostředků na projekty v oblasti nemovitostí a zvýšila by se transparentnost;

28. konstatuje, že v návrhu předsednictva byly vyčleněny prostředky na přímé předfinancování počáteční fáze stavby nové budovy KAD ve výši 10,2 milionu EUR v položce rozpočtu pro leasingové platby; uznává, že takové dobrovolné předfinancování by pomohlo snížit finanční náklady, avšak vzhledem k extrémně napjaté situaci v roce 2011 se rozhodl pro tento účel zapsat do odhadu příjmů a výdajů nižší částku, a to 6,2 milionu EUR; je ochoten na podzim 2010 tuto částku přehodnotit podle aktuálních údajů o rozpočtové situaci a vývoji politiky Parlamentu v oblasti budov;

Bezpečnost

29. přikládá velký význam hloubkové revizi bezpečnostní politiky, kterou oznámilo předsednictvo, a v tomto ohledu připomíná, že vždy usiluje o obezřetné využívání zdrojů a zejména o nákladově efektivní rovnováhu mezi interními zaměstnanci a externími pracovníky; žádá předsednictvo, aby pečlivě přezkoumalo provozní a finanční dopady nové strategie s cílem dosáhnout v návrhu rovnováhy mezi otázkami zajištění bezpečnosti na jedné straně a přístupností a otevřeností na straně druhé; zdůrazňuje, že Parlament by měl být i nadále v co největší míře otevřenou a přístupnou institucí; z tohoto důvodu chce od správy obdržet více informací o tzv. „projektu Wiertz“, aby mohl posoudit jeho důsledky z hlediska přístupnosti Parlamentu pro veřejnost;

Strategie v oblasti informačních a komunikačních technologií (IKT)

30. vítá strukturovanější přístup k IKT a vypracování komplexní strategie v této oblasti; opakuje rovněž, že podporuje dostatečné obsazování funkcí interními zaměstnanci, aby se snížila závislost na externích dodavatelích; poznamenává však, že nová místa již byla poskytnuta během posledních tří let; proto se domnívá, že tato otázka by měla být vyjasněna;

Úterý, 18. května 2010

31. bere na vědomí, že na projekt IT mobility poslanců, zejména na financování mobilních komunikačních prostředků, je vyčleněno 5 milionů EUR; vzhledem k tomu, že jde o poměrně vysokou částku, by rád obdržel více informací;

Otázky související se životním prostředím

32. vítá mírné zvýšení prostředků na uplatňování systému EMAS a provádění opatření ke snižování emisí CO₂, které jsou rozptýleny po celém rozpočtu, a dále zdůrazňuje význam, který této otázce přikládá;

33. bere v tomto ohledu na vědomí vývoj klíčových výkonnostních ukazatelů od roku 2006, jak je uvádí přehled řízení z hlediska životního prostředí za rok 2008, zejména snížení uhlíkové stopy o 12,9 %, snížení spotřeby elektřiny o 0,8 %, zvýšení spotřeby plynu/ropy/tepla o 7,4 % v roce 2008, po poklesu o 17,5 % v roce 2007, zvýšení emisí z mobility/dopravy o 8,8 %, zvýšení podílu recyklovaného odpadu z 49,8 % v roce 2006 na 55,4 % v roce 2008, zvýšení spotřeby vody o 18,1 % a snížení spotřeby papíru o 16,9 %;

34. vítá přílohu rozpočtu o řízení v oblasti životního prostředí, která poskytuje dobrý technický přehled o příslušných položkách rozpočtu; uvítal by rovněž v této souvislosti, aby tato příloha obsahovala ve výročních zprávách o EMAS více informací o různé míře uhlíkové stopy v budovách Parlamentu ve Štrasburku, v Bruselu a v Lucemburku a o cestách a dopravě v souvislosti s dílčími zasedáními a prezentovala současné výsledky snižování uhlíkové stopy Parlamentu a aby ilustrovala příznivý dopad na životní prostředí jako výsledek těchto investic a jakékoli úspory, jichž bylo dlouhodobě dosaženo;

35. vyjadřuje svou podporu provádění opatření s cílem dále snižovat uhlíkovou stopu Parlamentu; vítá v tomto ohledu právě prováděné studie o aspektech budov souvisejících s úsporami energie a způsobech uplatňování mechanismů kompenzace uhlíkových emisí vznikajících při cestách; podporuje také pobídky k používání veřejné dopravy místo aut a dostupnost většího množství jízdních kol ve Štrasburku;

36. konstatuje, že bod rozpočtu na cestovní výdaje poslanců je vyšší než položka na platy; zdůrazňuje, že je nutno odpovědně využívat příspěvky, zejména příspěvky na cesty, a poukazuje na to, že bez změny platných pravidel a používáním pokud možno jiných dopravních prostředků než první třídy letadla z a do pracovních míst Parlamentu lze snížit uhlíkovou stopu Parlamentu a zároveň i náklady; vyzývá předsednictvo, aby podle dohody z předběžné dohodovací schůzky předložilo včas před prvním čtením Parlamentu studii zaměřenou na fungování tohoto nového systému a možných řešení k dosažení úspor;

37. připomíná, že rozpočty evropských orgánů a institucí obdržely od rozpočtového orgánu prostředky vyčleněné na financování dotace na veřejnou dopravu pro zaměstnance jako opatření na ochranu životního prostředí, a to na základě iniciativy pana Barrosa; požaduje aktuální informace o současné situaci, pokud jde o Parlament;

38. žádá, aby – kdekoli je to možné a vhodné – byly k finančním výkazům používaným v rámci Parlamentu připojeny také výkazy týkající se životního prostředí;

39. domnívá se, že směrnice o zadávání veřejných zakázek musí být upraveny, aby v případě, že je to možné a vhodné, lépe umožňovaly začlenění environmentálních a sociálních ustanovení;

Víceleté projekty a další výdajové položky

40. vítá dohodu na zvýšení příslušných prostředků o 2,6 milionu EUR s cílem financovat 110 návštěvníků ročně, které mohou poslanci pozvat, namísto současných 100 návštěvníků; zastává názor, že by před zvažováním jakéhokoli dalšího zvýšení bylo vhodné získat čas na vyhodnocení fungování nového návštěvníckého centra; útvary odpovědné za organizaci těchto návštěv by měly také vzít v potaz, že poslanci mohou mít zájem rozdělit si skupiny návštěvníků během roku na skupiny různé velikosti;

Úterý, 18. května 2010

41. schvaluje částku 3 miliony EUR vyčleněnou na otevření návštěvnického centra a provozní náklady na celý standardní rok; zdůrazňuje, že je třeba vyhodnotit první rok také z finančního hlediska, včetně těchto provozních nákladů;

42. bere na vědomí rozhodnutí předsednictva zavést příspěvky na výkon funkce v Parlamentu s rozpočtovým dopadem ve výši 400 000 EUR; konstatuje však, že diskuse o této věci byla kontroverzní; v tomto ohledu vítá skutečnost, že k úhradě mimořádných nákladů vynaložených při výkonu těchto povinností musí být předloženy podpůrné dokumenty;

43. bere na vědomí návrh předsednictva, aby byla do rozpočtu zapsána částka 2,5 milionu EUR na Dům evropských dějin, a to na odborné studie na základě výsledků architektonického výběrového řízení, které se nyní vyhodnocuje; připomíná svůj loňský požadavek, aby obdržel přehledný rozpis celkových nákladů, s nimiž se na tento projekt počítá, a to včetně administrativních výdajů, nejpozději ve fázi předběžného odhadu příjmů a výdajů pro rozpočtový proces pro rok 2011; připomíná rovněž dohodu s předsednictvem z předběžné dohodovací schůzky v roce 2009; poukazuje na to, že zpráva výboru expertů pro Dům evropských dějin obsahuje výčet 11 bodů, které znamenají další náklady: (1) „akademický poradní orgán složený z odborníků a muzejních specialistů“, (2) „institucionální nezávislost instituce“, (3) „rozsáhlé muzejně-pedagogické nabídky“, (4) „místo setkávání mladých akademických pracovníků“, (5) „neustálé vyhodnocování činnosti“, (6) „přechodně vystavené exponáty a putovní výstavy“, (7) „související akce s evropským rozměrem“, (8) „vlastní publikační činnost“, (9) „rozsáhlé nabídky online“, (10) „vybudování vlastní muzejní sbírky“, (11) „neustálý rozvoj výstavních expozic a infrastruktury muzea“; zdůrazňuje proto, že je naléhavě nutné vyčíslit celkové náklady na tento projekt;

Horizontální otázky

44. vřele vítá skutečnost, že součástí návrhu rozpočtu je počáteční analýza, v níž jsou označeny fixní a variabilní náklady; uvědomuje si, jaké metodické obtíže jsou s tímto postupem spojeny, je však přesvědčen, že tyto koncepty by se měly dále zkoumat; v tomto ohledu očekává od příslušných orgánů odpověď na otázku, jak by bylo možné v rámci rozpočtového procesu Parlamentu uplatňovat koncept sestavování rozpočtu s nulovým základem a využít přitom toto rozlišování mezi fixními a variabilními náklady; požaduje hlubší zkoumání otázky fixních nákladů, při němž je třeba rozlišovat trvalé fixní náklady, fixní náklady na pevně daná období a oblasti, v nichž by bylo možno dosáhnout úspor; požaduje hlubší zkoumání otázky variabilních nákladů, a to s jednoznačnou vazbou mezi náklady a cíli, politikami a opatřeními a se stanovením priorit a jejich seřazením podle důležitosti;

45. upozorňuje na to, že limity pro různé postupy zadávání veřejných zakázek jsou v současné době pro orgány EU přísnější než limity stanovené v příslušných evropských směrnicích o zadávání veřejných zakázek, a že tato situace vede k dodatečným administrativním nákladům a k využívání lidských zdrojů, které by bylo možno ušetřit tím, že výše uvedené limity budou lépe sladěny;

46. podporuje činnosti, které mají sociální, kulturní nebo jazykový rozměr pro zaměstnance a jejich rodiny, neschvaluje však individuální dotace poskytované v této souvislosti, a v důsledku toho upravuje poznámky k příslušnému bodu rozpočtu;

47. rozhodně podporuje další úsilí o to, aby Parlament lépe vyhovoval potřebám zdravotně postižených osob, a to jak pokud jde o nezbytné změny infrastruktury, tak o personální opatření;

Závěrečné úvahy

48. zdůrazňuje, že jednotlivé položky rozpočtu by měly být podrobněji prozkoumány ještě před hlasováním o návrhu rozpočtu na podzim, a to včetně analýzy toho, jaké jsou míry plnění; rozpočet proto přezkoumá na podzim a tehdy také přijme konečná rozpočtová rozhodnutí;

49. schvaluje odhad příjmů a výdajů na rozpočtový rok 2011 a připomíná, že přijímání postoje Parlamentu k návrhu rozpočtu v podobě pozměněné Radou proběhne v říjnu 2010 podle hlasovacího postupu stanoveného ve Smlouvě;

Úterý, 18. května 2010

50. schvaluje společné prohlášení dohodnuté na rozpočtovém trialogu dne 25. března 2010, které je připojeno k tomuto usnesení;

*

* *

51. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení a odhad příjmů a výdajů Radě a Komisi.

PŘÍLOHA

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ DOHODNUTÉ NA ROZPOČTOVÉM TRIALOGU DNE 25. BŘEZNA 2010

ROZPOČTOVÝ TRIALOG

25. března 2010

Společné prohlášení

Evropský parlament, Rada a Komise vzaly na vědomí obavy, jež v souvislosti s novým rozpočtovým procesem a zejména s dohodovacím výborem vyjádřili vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora a generální tajemníci Účetního dvora, Výboru regionů a Hospodářského a sociálního výboru v dopise zaslaném generálním tajemníkům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Navrhují tyto orgány vyzvat k tomu, aby své připomínky týkající se dopadu postoje Rady a změn Evropského parlamentu zaslaly písemně přímo dohodovacímu výboru.

Středa, 19. května 2010

Zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 (změna rozhodnutí č. 573/2007/ES) *II**

P7_TA(2010)0177

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013, pokud jde o zrušení financování některých akcí Společenství a o změnu limitu jejich financování (16627/1/2009 – C7-0051/2010 – 2009/0026(COD))

(2011/C 161 E/34)

(Řádný legislativní postup: druhé čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na postoj Rady v prvním čtení (16627/1/2009 – C7-0051/2010),
 - s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2009)0067),
 - s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 63 odst. 1 bod 2 písm. b) Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0070/2009),
 - s ohledem na své stanovisko v prvním čtení ⁽¹⁾,
 - s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 7 a čl. 78 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na článek 72 jednacího řádu,
 - s ohledem na doporučení pro druhé čtení dané Výborem pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A7-0117/2010),
1. schvaluje postoj Rady;
 2. konstatuje, že akt je přijat v souladu s příslušným postojem;
 3. pověřuje svého předsedu, aby společně s předsedou Rady akt podepsal v souladu s čl. 297 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie;
 4. pověřuje generálního tajemníka, aby akt podepsal poté, co ověří, že všechny postupy byly řádně ukončeny, a aby společně s generálním tajemníkem Rady zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;
 5. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a národním parlamentům.

⁽¹⁾ Přijaté texty, 7.5.2009, P6_TA(2009)0375.

Středa, 19. května 2010

Uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích energetických spotřebičů a v normalizovaných informacích o výrobku (přepracované znění)
*****II**

P7_TA(2010)0178

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (přepracované znění) (05247/1/2010 – C7-0094/2010 – 2008/0222(COD))

(2011/C 161 E/35)

(Řádný legislativní postup: druhé čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na společný postoj Rady v prvním čtení (05247/1/2010 – C7-0094/2010),
 - s ohledem na návrh Komise předložený Parlamentu a Radě (KOM(2008)0778),
 - s ohledem na čl. 251 odst. 2 a článek 95 Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0412/2008),
 - s ohledem na sdělení Komise Parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665) a dodatek k tomuto sdělení (KOM(2010)0147),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 7 a čl. 194 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na stanovisko Výboru pro právní záležitosti k navrhovanému právnímu základu,
 - s ohledem na svůj postoj z prvního čtení ⁽¹⁾,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 24. března 2009 ⁽²⁾,
 - po konzultaci s Výborem regionů,
 - s ohledem na články 72 a 37 jednacího řádu,
 - s ohledem na doporučení pro druhé čtení předložené Výborem pro průmysl, výzkum a energetiku (A7-0128/2010),
1. schvaluje postoj Rady;
 2. schvaluje společné prohlášení Parlamentu, Rady a Komise připojené k tomuto usnesení;
 3. bere na vědomí prohlášení Komise připojená k tomuto rozhodnutí;

⁽¹⁾ Přijaté texty, 5.5.2009, P6_TA(2009)0345.

⁽²⁾ Úř. věst. C 228, 22.9.2009, s. 90.

Středa, 19. května 2010

4. konstatuje, že akt je přijat v souladu s příslušným postojem Rady;
5. pověřuje svého předsedu, aby společně s předsedou Rady akt podepsal v souladu s čl. 297 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie;
6. pověřuje svého generálního tajemníka, aby akt podepsal poté, co se ověří, že všechny postupy byly řádně ukončeny, a aby společně s generálním tajemníkem Rady zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;
7. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vnitrostátním parlamentům.

PŘÍLOHA

Prohlášení

k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (přepracované znění)

Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ohledně článku 290 Smlouvy o fungování EU

„Evropský parlament, Rada a Komise prohlašují, že ustanoveními směrnice 2010/30/EU není dotčen jakýkoliv budoucí postoj institucí, pokud se jedná o provádění článku 290 Smlouvy o fungování EU nebo jednotlivých legislativních aktů obsahujících tato prohlášení“.

Prohlášení Komise o určitých ustanoveních směrnice 2010/30/EU

Čl. 1 odst. 2

„Při sestavování prioritního seznamu výrobků spojených se spotřebou energie uvedeného v bodě odůvodnění 7 bude Komise věnovat náležitou pozornost také stavebním výrobkům spojeným se spotřebou energie a přitom vezme v úvahu zejména potenciální úspory energie, kterých by mohlo být dosaženo pomocí označování některých těchto výrobků vzhledem k tomu, že 40 % celkové spotřeby energie v EU připadá na energii spotřebovanou v budovách.“

Čl. 10

„Při přípravě aktů v přenesené pravomoci podle směrnice 2010/30/EU Komise zajistí, aby nedošlo k překrývání právních předpisů a aby byla zachována celková soudržnost právních předpisů EU týkajících se výrobků.“

Čl. 10 odst. 4 písm. d)

Významný podíl výrobků k přezkumu klasifikace energetického štítku

„Komise dojde k názoru, že podíl výrobků ve dvou nejvyšších třídách energetické účinnosti je považován za významný, jestliže lze odhadnout, že

- buď počet modelů, které jsou na vnitřním trhu k dispozici a dosahují třídy A+++ nebo A++, tvoří přibližně třetinu nebo více z celkového počtu příslušných modelů, které jsou k dispozici,
- nebo podíl ročních prodejů výrobků na vnitřním trhu, které dosahují třídy A+++ nebo A++, tvoří přibližně třetinu nebo více,
- nebo obojí.“

Středa, 19. května 2010

Prohlášení Komise týkající se informace pro spotřebitele

„Komise podporuje využití nástrojů Unie, např. program Inteligentní energie – Evropa, s cílem přispět k:

- iniciativám, které zvyšují informovanost konečných uživatelů o přínosech uvádění spotřeby energie na energetických štítcích,
- iniciativám, které sledují vývoj trhu a technologický vývoj směrem k energeticky účinnějším výrobkům, zejména identifikací modelů s nejlepšími výsledky v různých skupinách výrobků a poskytují informace všem zúčastněným stranám, jako jsou organizace spotřebitelů, zástupci průmyslu a environmentální nevládní organizace, s cílem podávat velké množství informací spotřebitelům.

Toto sledování by mohlo sloužit i jako ukazatel pro přezkum opatření v oblasti označování a/nebo ekodesignu podle směrnic 2010/30/EU a 2009/125/ES.“

Prohlášení Komise o období institucionálních prázdnin

„Aby Evropskému parlamentu a Radě umožnila uplatnit jejich práva ve lhůtách stanovených příslušnými legislativními akty, bere Evropská komise na vědomí, že kromě případů, kdy legislativní akt stanoví postup pro naléhavé případy, Evropský parlament a Rada předpokládají, že oznámení o aktech v přenesené pravomoci zohledňuje období institucionálních prázdnin orgánů (zimní, letní a během evropských voleb), a je připravena podle toho jednat.“

Opravný rozpočet č. 1/2010 – oddíl I – Parlament

P7_TA(2010)0179

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 k postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 1/2010 na rozpočtový rok 2010, oddíl I – Evropský parlament (09807/2010 – C7-0125/2010 – 2010/2045(BUD))

(2011/C 161 E/36)

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o fungování EU, a zejména na článek 314 této smlouvy,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství ⁽¹⁾,
- s ohledem na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽²⁾,
- s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení ⁽³⁾, a zejména na víceletý finanční rámec uvedený v části I této dohody a stanovený v příloze I této dohody,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

Středa, 19. května 2010

- s ohledem na souhrnný rozpočet Evropské unie na rozpočtový rok 2010, schválený s konečnou platností dne 17. prosince 2009 ⁽¹⁾,
 - s ohledem na návrh odhadu příjmů a výdajů, který Parlament přijal dne 25. února 2010 ⁽²⁾,
 - s ohledem na návrh opravného rozpočtu č. 1/2010, který vypracovala Komise dne 19. března 2010 (KOM(2010)0107),
 - s ohledem na postoj Rady k návrhu opravného rozpočtu č. 1/2010 ze dne 18. května 2010, (09807/2010),
 - s ohledem na články 75b a 75e jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru (A7-0158/2010),
- A. vzhledem k tomu, že v rámci rozpočtového procesu pro rok 2010 bylo dohodnuto, že veškeré výdaje, které budou mít konkrétní návaznost na vstup Lisabonské smlouvy pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství v platnost, budou po přijetí původního rozpočtu na rok 2010 v případě potřeby řešeny pomocí stávajících rozpočtových nástrojů, např. formou opravného rozpočtu,
- B. vzhledem k tomu, že bylo zdůrazněno, že v takovém případě by měla být předtím, než bude vznesen jakýkoli požadavek na další zdroje, v co nejširším rozsahu důkladně prozkoumána možnost přerozdělení stávajících zdrojů,
- C. vzhledem k tomu, že bylo výslovně zdůrazněno, že do přijaté původní výše rozpočtu, jež činila 19,87 % schválených výdajů v rámci okruhu 5 (správní výdaje) VFR, nebyly zahrnuty žádné úpravy v souvislosti s Lisabonskou smlouvou, a to zejména v legislativní oblasti,
- D. vzhledem k tomu, že bylo současně potvrzeno, že v důsledku omezeného rozpětí budou nutné další úspory a přerozdělení, aby bylo možné dodatečné požadavky uspokojit,
1. vítá návrh opravného rozpočtu č. 1/2010, který Komise vypracovala zcela v souladu s odhadem příjmů a výdajů Parlamentu ze dne 25. února 2010;
 2. bere na vědomí postoj Rady ze dne 18. května 2010, kterým schvaluje návrh beze změny při plném respektování „džentlmenské“ dohody;
 3. zdůrazňuje, že rozsáhlá politická debata již proběhla a analýza navržených opatření byla provedena ve fázi odhadu příjmů a výdajů v lednu a únoru 2010;
 4. schvaluje postoj Rady, která návrh opravného rozpočtu č. 1/2010 přijala beze změny, a pověřuje svého předsedu, aby prohlásil opravný rozpočet č. 1/2010 za schválený s konečnou platností a aby zajistil jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;
 5. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 64, 12.3.2010.

⁽²⁾ Texty přijaté, P7_TA(2010)0038.

Středa, 19. května 2010

Jakostní a bezpečnostní normy pro lidské orgány určené k transplantaci *I**

P7_TA(2010)0181

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakostních a bezpečnostních normách pro lidské orgány určené k transplantaci (KOM(2008)0818 – C6-0480/2008 – 2008/0238(COD))

(2011/C 161 E/37)

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2008)0818),
- s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 152 odst. 4 písm. a) Smlouvy o ES, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C6-0480/2008),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Důsledky vstupu Lisabonské smlouvy v platnost pro probíhající interinstitucionální rozhodovací postupy“ (KOM(2009)0665),
- s ohledem na čl. 294 odst. 3 a čl. 168 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 10. června 2009 ⁽¹⁾,
- po konzultaci s Výborem regionů,
- s ohledem na článek 55 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanovisko Výboru pro právní záležitosti (A7-0106/2010),

1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;
2. schvaluje prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise a bere na vědomí k němu připojené prohlášení Komise, které bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* společně s konečným zněním legislativního aktu;
3. vyzývá Komisi, aby věc opětovně postoupila Parlamentu, bude-li mít v úmyslu svůj návrh podstatně změnit nebo jej nahradit jiným textem;
4. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi a národním parlamentům.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 306, 16.12.2009, s. 64.

Středa, 19. května 2010

P7_TC1-COD(2008)0238

Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 19. května 2010 o návrhu směrnice 2010/.../EU Evropského parlamentu a Rady o jakostních a bezpečnostních normách pro lidské orgány určené k transplantaci

(Vzhledem k tomu, že bylo dosaženo dohody mezi Evropským parlamentem a Radou, postoj Evropského parlamentu odpovídá konečnému znění legislativního aktu směrnice 2010/53/EU.)

PŘÍLOHA

Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise k článku 290 SFEU

Evropský parlament, Rada a Komise prohlašují, že ustanoveními této směrnice nejsou dotčeny budoucí postoje těchto orgánů, pokud jde o provádění článku 290 SFEU nebo jednotlivých legislativních aktů obsahujících tato ustanovení.

Prohlášení Evropské komise (postup pro naléhavé případy)

Evropská komise se zavazuje plně informovat Evropský parlament a Radu o případném přijetí aktu v přenesené pravomoci postupem pro naléhavé případy. Jakmile útvary Komise zjistí, že by mohl být akt v přenesené pravomoci přijat postupem pro naléhavé případy, neformálně upozorní sekretariáty Evropského parlamentu a Rady.

Čtvrtek, 20. května 2010

Finanční pomoc Společenství v souvislosti s vyřazováním bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj v Bulharsku z provozu – „Program Kozloduj“ *

P7_TA(2010)0188

Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o návrhu nařízení Rady o finanční pomoci Společenství v souvislosti s vyřazováním bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj v Bulharsku z provozu – „Program Kozloduj“ (KOM(2009)0581 – C7-0289/2009 – 2009/0172(NLE))

(2011/C 161 E/38)

(Konzultace)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Radě (KOM(2009)0581),
 - s ohledem na článek 30 Aktu o podmínkách přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, pokud jde o reaktory 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj v Bulharsku,
 - s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu nazvané „Jaderná bezpečnost v Evropské unii“ (KOM(2002)0605),
 - s ohledem na článek 203 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C7-0289/2009),
 - s ohledem na článek 55 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a stanoviska Rozpočtového výboru a Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A7-0142/2010),
1. schvaluje pozměněný návrh Komise;
 2. domnívá se, že návrh nařízení Rady je slučitelný se stropem podokruhu 1a víceletého finančního rámce na období 2007–2013, ale že rozpětí zbývajících v podokruhu 1a na roky 2011–2013 je velmi omezené; zdůrazňuje, že financování nových činností nesmí ohrozit stávající programy a jiné iniciativy spadající do podokruhu 1a;
 3. opakuje proto svoji výzvu k předložení víceleté strategie pro program vyřazování jaderné elektrárny Kozloduj z provozu i pro další politické priority podle podokruhu 1a v souvislosti s přezkumem stávajícího víceletého finančního rámce v polovině období spolu s konkrétními návrhy na jeho úpravu nebo revizi do konce prvního pololetí roku 2010 s tím, že budou využity veškeré mechanismy, které poskytuje interinstitucionální dohoda ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázi a řádném finančním řízení⁽¹⁾ (IID ze dne 17. května 2006), zejména mechanismy uvedené v bodech 21 až 23 této dohody;
 4. poukazuje na to, že o roční částce vyčleněné na program vyřazování jaderné elektrárny Kozloduj z provozu bude rozhodnuto v rámci ročního rozpočtového procesu v souladu s ustanoveními bodu 38 IID ze dne 17. května 2006;
 5. vyzývá Komisi, aby návrh v souladu s čl. 106a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii a čl. 293 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie odpovídajícím způsobem změnila;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

Čtvrtek, 20. května 2010

6. vyzývá Radu, aby informovala Parlament, bude-li mít v úmyslu odchýlit se od znění schváleného Parlamentem;
7. vyzývá Radu, aby znovu konzultovala s Parlamentem, bude-li mít v úmyslu podstatně změnit návrh Komise;
8. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě a Komisi.

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 1

**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 1**

(1) Bulharsko **se zavázalo**, že uzavře bloky 1 a 2 jaderné elektrárny Kozloduj do 31. prosince 2002 a bloky 3 a 4 do 31. prosince 2006 a provede jejich následné vyřazení z provozu. Evropská unie vyjádřila svou vůli nadále poskytovat finanční pomoc úsilí Bulharska při vyřazování těchto bloků z provozu až do roku 2009 jako pokračování předvstupní pomoci plánované podle programu Phare.

(1) **Při jednání o přistoupení v roce 2005** Bulharsko **souhlasilo**, že uzavře bloky 1 a 2 jaderné elektrárny Kozloduj do 31. prosince 2002 a bloky 3 a 4 do 31. prosince 2006 a provede jejich následné vyřazení z provozu. Evropská unie vyjádřila svou vůli nadále poskytovat finanční pomoc úsilí Bulharska při vyřazování těchto bloků z provozu až do roku 2009 jako pokračování předvstupní pomoci plánované podle programu Phare. **Evropská unie tehdy také poskytla záruky, že tato finanční pomoc bude považována za součást celkového přezkumu podpory Společenství na období 2007-2013.**

Pozměňovací návrh 2

**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 2**

(2) Smlouva z roku 2005 o přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii, a zejména článek 30 Aktu o podmínkách přistoupení Bulharské republiky a Rumunska a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, zavedly vzhledem k závazku Bulharska uzavřít bloky 3 a 4 jaderné elektrárny Kozloduj program pomoci (dále jen „Program Kozloduj“) s rozpočtem 210 milionů EUR na období 2007 až 2009.

(2) Smlouva z roku 2005 o přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii, a zejména článek 30 Aktu o podmínkách přistoupení Bulharské republiky a Rumunska a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, zavedly vzhledem k závazku Bulharska uzavřít bloky 3 a 4 jaderné elektrárny Kozloduj program pomoci (dále jen „Program Kozloduj“) s rozpočtem 210 milionů EUR na období 2007 až 2009. **Tento program zahrnuje pomoc při vyrovnání ztráty kapacity v důsledku uzavření jaderné elektrárny Kozloduj.**

Pozměňovací návrh 3

**Návrh nařízení
Bod odůvodnění 2 a (nový)**

(2a) **Zásady solidarity a rovného zacházení, kterými se Unie řídí, vždy vyžadovaly a vyžadují i nyní nestranný přístup ke všem členským státům, jež potřebují finanční podporu na vyřazování jaderných elektráren z provozu, k jejichž uzavření se zavázaly v přístupových smlouvách nebo v protokolech k nim připojených.**

Čtvrtek, 20. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 4

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 4

(4) Unie uznává, že Bulharsko vynaložilo úsilí a dosáhlo značného pokroku během přípravné fáze Programu Kozloduj za využívání prostředků Společenství poskytnutých do roku 2009 a že je nutno poskytnout další finanční podporu i po roce 2009, aby bylo možno pokračovat ve vlastní demontáži.

(4) Unie uznává, že Bulharsko vynaložilo úsilí a dosáhlo značného pokroku během přípravné fáze Programu Kozloduj za využívání prostředků Společenství poskytnutých do roku 2009 a že je nutno poskytnout další finanční podporu i po roce 2009, aby bylo možno pokračovat ve vlastní demontáži **v souladu se Smlouvou o přistoupení z roku 2005 a zároveň uplatňovat nejvyšší bezpečnostní normy.**

Pozměňovací návrh 5

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 5

(5) Je rovněž důležité využít vlastní zdroje jaderné elektrárny Kozloduj, neboť to přispívá k dostupnosti nezbytných odborných znalostí a současně ke zmírnění sociálních a hospodářských dopadů předčasného uzavření tím, že se nadále zaměstnávají pracovníci z uzavřené jaderné elektrárny. Pokračování finanční podpory je tedy důležité pro udržení požadované úrovně bezpečnosti.

(5) Je rovněž důležité využít vlastní zdroje jaderné elektrárny Kozloduj, neboť to přispívá k dostupnosti nezbytných odborných znalostí, **ke zlepšování know-how a dovedností** a současně ke zmírnění sociálních a hospodářských dopadů předčasného uzavření tím, že se nadále zaměstnávají pracovníci z uzavřené jaderné elektrárny. Pokračování finanční podpory je tedy důležité pro udržení požadované úrovně bezpečnosti, **ochrany zdraví a životního prostředí.**

Pozměňovací návrh 6

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 6

(6) Unie rovněž uznává, že finanční podpora je *nutná* k tomu, aby bylo možno pokračovat **v přijímání zmírňujících opatření v odvětví energetiky vzhledem k rozsahu ztráty kapacit způsobené uzavřením jaderných bloků a jejímu dopadu** na bezpečnost zásobování energií v daném regionu.

(6) Unie rovněž uznává, že finanční podpora je *potřebná a nezbytná* k tomu, aby bylo možno pokračovat **směrem k energeticky účinnější ekonomice, která bude mít pozitivní dopad** na bezpečnost zásobování energií, **na ceny elektřiny a na objem emisí skleníkových plynů v Bulharsku.** Vzhledem k tomu, že by Bulharsko mělo učinit větší pokrok, pokud jde o konečné uložení vyhořelého paliva a vysoce radioaktivního odpadu a protože konečné uložení všech radioaktivních látek pocházejících z uzavřené jaderné elektrárny Kozloduj je velmi důležitý proces, který je třeba pečlivě naplánovat, měla by Unie bulharské vládě pomoci s nalezením možných řešení konečného uložení, a to případně na základě studie vypracované bulharskou vládou ohledně bezpečného konečného uložení všech radioaktivních látek v souvislosti s vyřazováním elektrárny z provozu.

Pozměňovací návrh 7

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 6 a (nový)

(6a) Ztráta výrobní kapacity v důsledku předčasného uzavření bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj vedla k výraznému nárůstu emisí skleníkových plynů, které podle odhadů dosáhne v období 2011–2013 výše 15 TWh s přibližně 1,2 Gg ekvivalentu CO₂ na 1 GWh, a způsobila zvýšení emisí Bulharska o přibližně 18 000 Gg nebo 18 000 kt ekvivalentu CO₂. Bude tedy nutné emise CO₂ dále snižovat.

Čtvrtek, 20. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 8**Návrh nařízení****Bod odůvodnění 6 b (nový)**

(6b) *Unie uznává potřebu zmírnit důsledky vyšší míry poškození životního prostředí a nárůstu emisí způsobené tím, že náhradní kapacita je zajišťována především větším využíváním tepelných elektráren spalujících hnědé uhlí.*

Pozměňovací návrh 9**Návrh nařízení****Bod odůvodnění 6 c (nový)**

(6c) *Opatření ke zmírnění sociálního a hospodářského dopadu uzavření bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj, jako jsou rekvalifikační programy pro postižené zaměstnance, aby mohli své dovednosti využít v jiných odvětvích, například v odvětví průmyslového výzkumu či v odvětví obnovitelné energie, mohou vyžadovat finanční pomoc EU.*

Pozměňovací návrh 10**Návrh nařízení****Bod odůvodnění 7**

(7) Je tedy třeba vyčlenit ze souhrnného rozpočtu Evropské unie částku ve výši 300 milionů EUR na financování vyřazení jaderné elektrárny Kozloduj z provozu v letech 2010 až 2013.

(7) *Vzhledem k nedostatečným prostředkům, které by na vyřazování z provozu a na zpracování radioaktivního odpadu byly získány z provozních zisků, je třeba vyčlenit ze souhrnného rozpočtu Evropské unie částku ve výši 300 milionů EUR na financování vyřazení bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj z provozu v letech 2010 až 2013. Z této částky by mělo být 180 milionů EUR použito na podporu programu vyřazování, zatímco zbývající částkou ve výši 120 milionů EUR by měla být podpořena opatření na zvýšení energetické účinnosti a na dosažení úspor energie.*

Pozměňovací návrh 11**Návrh nařízení****Bod odůvodnění 7 a (nový)**

(7a) *S ohledem na hodnocení Komise ex-ante ze dne 27. října 2009 ⁽¹⁾ jsou určeny prostředky ve výši 180 milionů EUR určeny na podporu následujících projektů: 1) řízení projektu, technická pomoc na podporu provádění programu vyřazování z provozu; 2) vyplácení platů 715 odborníkům jaderné elektrárny Kozloduj (provoz, údržba, technická podpora a řízení projektu), práce spojené s vyřazováním bloků 1 až 4 z provozu; 3) příspěvek na výstavbu Národního zařízení na likvidaci radioaktivních odpadů, které je klíčové pro provádění programu vyřazování z provozu, zejména pro ukládání nízké a středně aktivních odpadů po dobu prvních deseti let provádění; 4) infrastruktura dané lokality a nakládání s odpadem z demontáže, včetně dalších prostředků na projekty, které jsou již ve fázi výběrového řízení. Zlepšení infrastruktury dané lokality uvedené v části 4 projektu může zahrnovat pouze opatření související s vyřazováním bloků 1-4.*

⁽¹⁾ SEK (2009) 1431.

Čtvrtek, 20. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 12

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 8

(8) Prostředky ze souhrnného rozpočtu Evropské unie určené na vyřazení z provozu by neměly vést k narušení hospodářské soutěže ve vztahu k elektrárenským společnostem na trhu s energií v Unii. Tyto prostředky by v souladu s *acquis* měly být rovněž použity na financování opatření **k náhradě ztráty výrobní kapacity**.

(8) Prostředky ze souhrnného rozpočtu Evropské unie určené na vyřazení z provozu by neměly vést k narušení hospodářské soutěže ve vztahu k elektrárenským společnostem na trhu s energií v Unii. Tyto prostředky by v souladu s *acquis* **a s pravidly fungování společného evropského trhu s energií** měly být rovněž použity na financování opatření **ke zvýšení energetické účinnosti a úspor energie**.

Pozměňovací návrh 13

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 10

(10) Mezi úkoly EBRD patří též správa veřejných prostředků přidělených na programy vyřazování jaderných elektráren z provozu a dohled nad finančním řízením těchto programů s cílem optimalizovat využití veřejných prostředků. Kromě toho EBRD plní úkoly týkající se rozpočtu, které jí jsou svěřeny Komisí v souladu s čl. 53 odst. 7 finančního nařízení.

(10) Mezi úkoly EBRD patří též správa veřejných prostředků přidělených na programy vyřazování **těch bloků** jaderných elektráren, **kteřé byly předmětem dohod o uzavření v rámci přístupu k EU**, z provozu. **EBRD provádí dohled** nad finančním řízením těchto programů s cílem optimalizovat využití veřejných prostředků. Kromě toho EBRD plní úkoly týkající se rozpočtu, které jí jsou svěřeny Komisí v souladu s čl. 53d finančního nařízení.

Pozměňovací návrh 14

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 11

(11) V zájmu zajištění co nejvyšší účinnosti by vyřazení jaderné elektrárny Kozloduj z provozu mělo být provedeno s využitím nejlepších dostupných technických odborných znalostí a s náležitým zohledněním povahy a technologických specifikací bloků, které mají být odstaveny.

(11) V zájmu zajištění co nejvyšší účinnosti **a za účelem minimalizace možných dopadů na životní prostředí** by vyřazení **bloků 1 až 4** jaderné elektrárny Kozloduj z provozu mělo být provedeno s využitím nejlepších dostupných technických odborných znalostí a s náležitým zohledněním povahy a technologických specifikací bloků, které mají být odstaveny.

Pozměňovací návrh 15

Návrh nařízení
Bod odůvodnění 11 a (nový)

(11a) V zájmu zajištění **přístupu k informacím, účasti veřejnosti a transparentnosti** by měla být v průběhu vyřazování jaderné elektrárny Kozloduj z provozu přijata veškerá vhodná opatření ke splnění povinností stanovených v mezinárodních úmluvách, které již stanoví potřebné požadavky ve vnitrostátním, mezinárodním nebo přeshraničním kontextu, jako např. Aarhuská úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí ze dne 25. června 1998 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 1.

Čtvrtek, 20. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 16

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 12

(12) Vyřazení jaderné elektrárny Kozloduj z provozu by mělo být provedeno v souladu s právními předpisy z oblasti životního prostředí, zejména se směrnicí Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí.

(12) Vyřazení **bloků 1 až 4** jaderné elektrárny Kozloduj z provozu by mělo být provedeno v souladu s **bulharskými vnitrostátními právními předpisy, s licenčními ujednáními Bulharska a** s právními předpisy z oblasti životního prostředí, zejména se směrnicí Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí.

Pozměňovací návrh 17

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 12 a (nový)

(12a) Při provádění činností souvisejících s vyřazováním jaderné elektrárny Kozloduj z provozu bude dbáno o zajištění ochrany pracovníků a veřejnosti před škodlivými účinky ionizujícího záření v souladu s platnými právními předpisy, zejména se směrnicí Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření ⁽¹⁾. Tím bude zajištěn nejvyšší stupeň bezpečnosti a ochrany pracovníků a veřejného zdraví. Zmírňující opatření v odvětví energetiky spočívající v energetické účinnosti a obnovitelné energii by měla být podporována prostřednictvím zvláštní bulharské národní strategie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

Pozměňovací návrh 18

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 12 b (nový)

(12b) Dodržování zásad hospodárnosti, efektivnosti a účinnosti s ohledem na vyčleněné finanční prostředky by mělo být zajištěno hodnocením a prováděním auditů dříve financovaných programů.

Pozměňovací návrh 19

Návrh nařízení

Bod odůvodnění 13 a (nový)

(13a) Podmínky, které musí být zohledněny při plnění rozpočtu metodou společného řízení, jsou stanoveny v člancích 53d, 108a a 165 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽¹⁾, a v člancích 35 a 43 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1.

Čtvrtek, 20. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 20
Návrh nařízení
Bod odůvodnění 13 b (nový)

(13b) Jaderná elektrárna Kozloduj by měla sloužit jako příklad a Komise by měla sestavit celkový a přesný rozpočet pro účely analýzy a odhadu nákladů na budoucí vyřazování jaderných elektráren z provozu.

Pozměňovací návrh 21
Návrh nařízení
Článek 1

Tímto nařízením se zřizuje program stanovující podrobná prováděcí pravidla pro finanční příspěvek Společenství k řešení vyřazování bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj z provozu a důsledků jejich uzavření v Bulharsku (dále jen „Program Kozloduj“).

Tímto nařízením se zřizuje program stanovující podrobná prováděcí pravidla pro finanční příspěvek Společenství k řešení **dalšího postupu** vyřazování bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj z provozu a důsledků jejich **předčasného** uzavření v Bulharsku **s ohledem na životní prostředí, ekonomiku a zabezpečení dodávek energie v regionu** (dále jen „Program Kozloduj“).

Pozměňovací návrh 22
Návrh nařízení
Článek 2

Příspěvek Společenství na Program Kozloduj je poskytován s cílem finančně podpořit opatření spojená s vyřazením jaderné elektrárny Kozloduj z provozu, opatření na obnovu životního prostředí v souladu s *acquis* a na modernizaci **konvenční** výrobní kapacity, která má nahradit výrobní kapacitu čtyř reaktorů jaderné elektrárny Kozloduj, a další opatření, která jsou důsledkem rozhodnutí o uzavření **této elektrárny** a o **jejím** vyřazení z provozu a která přispívají k nezbytné restrukturalizaci, obnově životního prostředí a modernizaci odvětví výroby, přenosu a distribuce energie v Bulharsku, jakož i zvyšování bezpečnosti dodávky energie a zlepšování energetické účinnosti v Bulharsku.

Příspěvek Společenství na Program Kozloduj je poskytován **v první řadě** s cílem finančně podpořit opatření spojená s vyřazením **bloků 1 až 4** jaderné elektrárny Kozloduj z provozu. **Mimoto je určen na** opatření na obnovu životního prostředí v souladu s *acquis* a na modernizaci výrobní kapacity, která má nahradit výrobní kapacitu čtyř reaktorů jaderné elektrárny Kozloduj, a další opatření, která jsou důsledkem rozhodnutí o uzavření **těchto bloků** a o **jejich** vyřazení z provozu a která přispívají k nezbytné restrukturalizaci, obnově životního prostředí a modernizaci **a posílení** odvětví výroby, přenosu a distribuce energie v Bulharsku, jakož i zvyšování bezpečnosti **a zvyšování standardu** dodávky energie, zlepšování energetické účinnosti **a využívání obnovitelné energie** v Bulharsku, **za současné podpory opatření vedoucích k úsporám energie a podpory obnovitelných zdrojů energie. Finanční podpora může být poskytnuta také s cílem zmírnit sociální a hospodářské reformy v postižených komunitách, například prostřednictvím rozvoje nových udržitelných pracovních míst a průmyslových odvětví.**

Pozměňovací návrh 23
Návrh nařízení
Čl. 3 – odst. 1

1. Finanční referenční částka nezbytná pro provádění Programu Kozloduj v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2013 se stanoví na 300 milionů EUR.

1. Finanční referenční částka **ve smyslu bodu 38 IID ze dne 17. května 2006**, nezbytná pro provádění Programu Kozloduj v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2013 se stanoví na 300 milionů EUR.

Čtvrtek, 20. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 24

Návrh nařízení

Čl. 3 – odst. 2

2. Roční přidělené položky rozpočtu schvaluje rozpočtový orgán v mezích finančního výhledu.

2. Roční přidělené položky rozpočtu schvaluje rozpočtový orgán v mezích finančního výhledu **a v souladu s požadavky procesu vyřazování.**

Pozměňovací návrh 25

Návrh nařízení

Čl. 3 – odst. 3

3. Výše přidělených prostředků na Program Kozloduj **může být** v době od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2013 přezkoumána s ohledem na pokrok při provádění programu a pro zajištění toho, aby programování a přidělování zdrojů vycházelo ze skutečné potřeby plateb a vstřebávací kapacity.

3. Výše přidělených prostředků na Program Kozloduj **se v období** od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2013 **přezkoumá** s ohledem na pokrok při provádění programu **a na dlouhodobé dopady a důsledky předčasného uzavření bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj z hlediska životního prostředí, ekonomiky a zabezpečení dodávek energie** a pro zajištění toho, aby programování a přidělování zdrojů vycházelo ze skutečné potřeby plateb a vstřebávací kapacity.

Pozměňovací návrh 26

Návrh nařízení

Čl. 5 – odst. 2

2. Opatření v rámci Programu Kozloduj se přijímají postupem podle čl. 8 odst. 2.

2. Opatření v rámci Programu Kozloduj se přijímají postupem podle čl. 8 odst. 2. **Tato opatření musí být v souladu s pravidly EU pro zadávání zakázek.**

Pozměňovací návrh 27

Návrh nařízení

Čl. 6 – odst. 1

1. Komise může nechat provést audit využívání pomoci, a to buď přímo prostřednictvím svých vlastních zaměstnanců nebo prostřednictvím jakéhokoli jiného způsobilého externího subjektu podle svého výběru. Tyto audity mohou být prováděny po celou dobu trvání dohody mezi Společenstvím a EBRD o poskytnutí finančních prostředků Společenství do Mezinárodního fondu na podporu vyřazení elektrárny Kozloduj z provozu a po dobu pěti let ode dne vyplacení zůstatku. Výsledky auditu mohou případně vést Komisi k tomu, že bude požadovat vrácení vyplacených částek.

1. Komise **monitoruje a** může nechat provést audit využívání pomoci, a to buď přímo prostřednictvím svých vlastních zaměstnanců nebo prostřednictvím jakéhokoli jiného způsobilého externího subjektu podle svého výběru. Tyto audity mohou být prováděny po celou dobu trvání dohody mezi Společenstvím a EBRD o poskytnutí finančních prostředků Společenství do Mezinárodního fondu na podporu vyřazení elektrárny Kozloduj z provozu, **a to v souladu s pravidly Mezinárodní agentury pro atomovou energii a Mezinárodní energetické agentury**, a po dobu pěti let ode dne vyplacení zůstatku. Zjištění auditu mohou vést k případnému rozhodnutí Komise o vymáhání poskytnuté částky. **Financování těchto auditů a veškerých dalších posouzení není prováděno z rozpočtu na pomoc při vyřazování z provozu.**

Pozměňovací návrh 28

Návrh nařízení

Čl. 6 – odst. 2 – pododstavec 1

2. Zaměstnanci Komise a externí osoby, které Komise pověřila, mají za účelem provádění těchto auditů právo na přístup, zejména do kanceláří příjemce a ke všem informacím, včetně informací v elektronické podobě.

2. Zaměstnanci Komise a externí osoby, které Komise pověřila, mají za účelem provádění těchto auditů právo na přístup, zejména do kanceláří příjemce a ke všem informacím, včetně informací v elektronické podobě. **Audity se rovněž vztahují na fázi, již bylo dosaženo při vydání povolení k vyřazení.**

Čtvrtek, 20. května 2010

ZNĚNÍ NAVRŽENÉ KOMISÍ

POZMĚŇOVACÍ NÁVRH

Pozměňovací návrh 29

Návrh nařízení

Čl. 6 – odst. 2 – pododstavec 2

Účetní dvůr **má** stejná práva jako Komise, zejména právo na přístup.

Účetní dvůr **a Evropský parlament mají** stejná práva jako Komise, zejména právo na přístup.

Pozměňovací návrh 30

Návrh nařízení

Článek 7

Komise zajistí provádění tohoto nařízení a pravidelně podává zprávy Evropskému parlamentu a Radě. Provede **přezkum** v polovině období podle čl. 3 odst. 3.

Komise zajistí provádění tohoto nařízení a pravidelně podává zprávy Evropskému parlamentu a Radě **o využití finančních prostředků a o provedených činnostech**. Provede **hodnocení** v polovině období **a hodnocení ex-post** podle čl. 3 odst. 3 **a podá o nich zprávu Evropskému parlamentu**.

Hodnocení ex-post obsahuje úplný a přesný rozpočet nákladů na vyřazení jaderné elektrárny z provozu, aby bylo možné plánovat budoucí náklady na vyřazování. Toto hodnocení rovněž zahrne analýzu hospodářských, sociálních a environmentálních nákladů, přičemž se zaměří na dopad zbytkové volné radiace a na důsledky pro bezpečnost dodávek energie.

Pozměňovací návrh 31

Návrh nařízení

Článek 7 a (nový)

Článek 7a

Před podpisem dohody o příspěvcích provede Komise posouzení shody v souladu s mezinárodně uznávanými standardy, a to přinejmenším pokud jde o účetnictví, audit, vnitřní kontrolu a postupy zadávání zakázek v EBRD.

2011/C 161 E/16	Provádění synergií z prostředků vyčleněných na výzkum a inovace v rámci nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a sedmém rámcovém programu pro výzkum a rozvoj Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o provádění součinnosti fondů na podporu výzkumu a inovace v nařízení (ES) č. 1080/2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a sedmém rámcovém programu pro výzkum a rozvoj ve městech a regionech a také v členských státech a v Unii (2009/2243(INI))	104
2011/C 161 E/17	Dlouhodobá udržitelnost veřejných financí pro hospodářské oživení Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí pro hospodářské oživení (2010/2038(INI))	112
2011/C 161 E/18	Přispění politiky soudržnosti k dosahování cílů Lisabonské strategie a strategie EU 2020 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o přispění politiky soudržnosti k dosahování cílů Lisabonské strategie a strategie EU 2020 (2009/2235(INI))	120
2011/C 161 E/19	Unie pro Středomoří Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o Unii pro Středomoří (2009/2215(INI))	126
2011/C 161 E/20	Nezbytnost evropské strategie pro jižní Kavkaz Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o potřebě vypracovat strategii EU pro oblast jižního Kavkazu (2009/2216(INI))	136
2011/C 161 E/21	Náboženská svoboda v Pákistánu Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o náboženské svobodě v Pákistánu	147
2011/C 161 E/22	Thajsko Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o Thajsku	152
2011/C 161 E/23	Barma Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o situaci v Barmě / Myanmaru	154

III Přípravné akty

Evropský parlament

Úterý, 18. května 2010

2011/C 161 E/24	Zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu ***II Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (16626/2/2009 – C7-0049/2010 – 2009/0027(COD))	158
2011/C 161 E/25	Energetická náročnost budov (přepracované znění) ***II Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické náročnosti budov (přepracované znění) (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD))	159
	PŘÍLOHA	160

2011/C 161 E/26	Evropský uprchlický fond na období 2008 až 2013 (změna rozhodnutí Rady č. 573/2007/ES) ***I Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ a o zrušení rozhodnutí Rady 2004/904/ES (KOM(2009)0456 – C7-0123/2009 – 2009/0127(COD)) 161
	P7_TC1-COD(2009)0127 Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 18. května 2010 k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. .../2010/EU, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 jako součásti obecného programu „Solidarita a řízení migračních toků“ 162
2011/C 161 E/27	Přechod z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) (změna nařízení (ES) č. 1104/2008) * Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1104/2008 o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) (KOM(2009)0508 – C7-0244/2009 – 2009/0136(NLE)) 166
2011/C 161 E/28	Přechod ze Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) (změna rozhodnutí 2008/839/SVV) * Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu nařízení Rady, kterým se mění rozhodnutí Rady 2008/839/SVV o přechodu ze Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) (KOM(2010)0015 – C7-0040/2010 – 2010/0006(NLE)) 172
2011/C 161 E/29	Rovné zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné ***II Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice 86/613/EHS (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD)) 177
	P7_TC2-COD(2008)0192 Postoj Evropského parlamentu přijatý ve druhém čtení dne 18. května 2010 k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/.../EU o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice 86/613/EHS 178
2011/C 161 E/30	Názvy textilií a související označování textilních výrobků etiketami ***I Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o názvech textilií a souvisejícím označování textilních výrobků etiketami (KOM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD)) 179
	P7_TC1-COD(2009)0006 Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 18. května 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2010 o názvech textilií a souvisejícím označování textilních výrobků etiketami, a kterým se zrušují směrnice Rady 73/44/EHS, směrnice 96/73/ES a směrnice 2008/121/ES 180
	PŘÍLOHA I 196
	PŘÍLOHA II 199
	PŘÍLOHA III 200

PŘÍLOHA IV	201
PŘÍLOHA V	202
PŘÍLOHA VI	204
PŘÍLOHA VII	205
PŘÍLOHA VIII	206
PŘÍLOHA IX	252
PŘÍLOHA X	254
 2011/C 161 E/31	 Makrofinanční pomoc Ukrajině ***I
	Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o poskytnutí makrofinanční pomoci Ukrajině (KOM(2009)0580 – C7-0277/2009 – 2009/0162(COD))
	256
	 P7_TC1-COD(2009)0162
	Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 18. května 2010 o návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. .../2010/EU o poskytnutí makrofinanční pomoci Ukrajině
	257
 2011/C 161 E/32	 Zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie (změna nařízení (ES) č. 247/2006) ***I
	Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 247/2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie (KOM(2009)0510 – C7-0255/2009 – 2009/0138(COD))
	257
	 P7_TC1-COD(2009)0138
	Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 18. května 2010 k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2010, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 247/2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie
	258
 2011/C 161 E/33	 Odhad příjmů a výdajů na rozpočtový rok 2011– oddíl I – Parlament
	Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. května 2010 o odhadu příjmů a výdajů Evropského parlamentu na rozpočtový rok 2011 (2010/2005(BUD))
	258
	 PŘÍLOHA
	265
	 Středa, 19. května 2010
 2011/C 161 E/34	 Zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013 (změna rozhodnutí č. 573/2007/ES) ***II
	Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí č. 573/2007/ES o zřízení Evropského uprchlického fondu na období 2008 až 2013, pokud jde o zrušení financování některých akcí Společenství a o změnu limitu jejich financování (16627/1/2009 – C7-0051/2010 – 2009/0026(COD))
	266

2011/C 161 E/35	Uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích energetických spotřebičů a v normalizovaných informacích o výrobku (přepracované znění) ***II Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 k postoji Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (přepracované znění) (05247/1/2010 – C7-0094/2010 – 2008/0222(COD)).....	267
	PŘÍLOHA	268
2011/C 161 E/36	Opravný rozpočet č. 1/2010 – oddíl I – Parlament Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 k postoji Rady k návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 1/2010 na rozpočtový rok 2010, oddíl I – Evropský parlament (09807/2010 – C7-0125/2010 – 2010/2045(BUD))	269
2011/C 161 E/37	Jakostní a bezpečnostní normy pro lidské orgány určené k transplantaci ***I Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. května 2010 o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakostních a bezpečnostních normách pro lidské orgány určené k transplantaci (KOM(2008)0818 – C6-0480/2008 – 2008/0238(COD))	271
	P7_TC1-COD(2008)0238 Postoj Evropského parlamentu přijatý v prvním čtení dne 19. května 2010 o návrhu směrnice 2010/.../EU Evropského parlamentu a Rady o jakostních a bezpečnostních normách pro lidské orgány určené k transplantaci	272
	PŘÍLOHA	272
	Čtvrtek, 20. května 2010	
2011/C 161 E/38	Finanční pomoc Společenství v souvislosti s vyřazováním bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj v Bulharsku z provozu – „Program Kozloduj“ * Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. května 2010 o návrhu nařízení Rady o finanční pomoci Společenství v souvislosti s vyřazováním bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj v Bulharsku z provozu – „Program Kozloduj“ (KOM(2009)0581 – C7-0289/2009 – 2009/0172(NLE))	273

Vysvětlivky k použitým symbolům

*	Konzultace
**I	Spolupráce: první čtení
**II	Spolupráce: druhé čtení
***	Postup souhlasu
***I	Spolurozhodování: první čtení
***II	Spolurozhodování: druhé čtení
***III	Spolurozhodování: třetí čtení

(Druh postupu se určuje právním základem navrženým Komisí)

Politické pozměňující návrhy: nový text či text nahrazující původní znění je označen tučně a kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem **■**.

Technické opravy a úpravy ze strany příslušných oddělení: nový text či text nahrazující původní znění je označen kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem **||**.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS